Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Žamakargowt'iwn Ekeġec'woy Hayastaneayc'ęst kargaworowt'ean Srboc' T'argmanč'ac' ew ayloc' srboc' harc' meroc'

1839

urn:nbn:de:hbz:5:1-10521

Visual Library

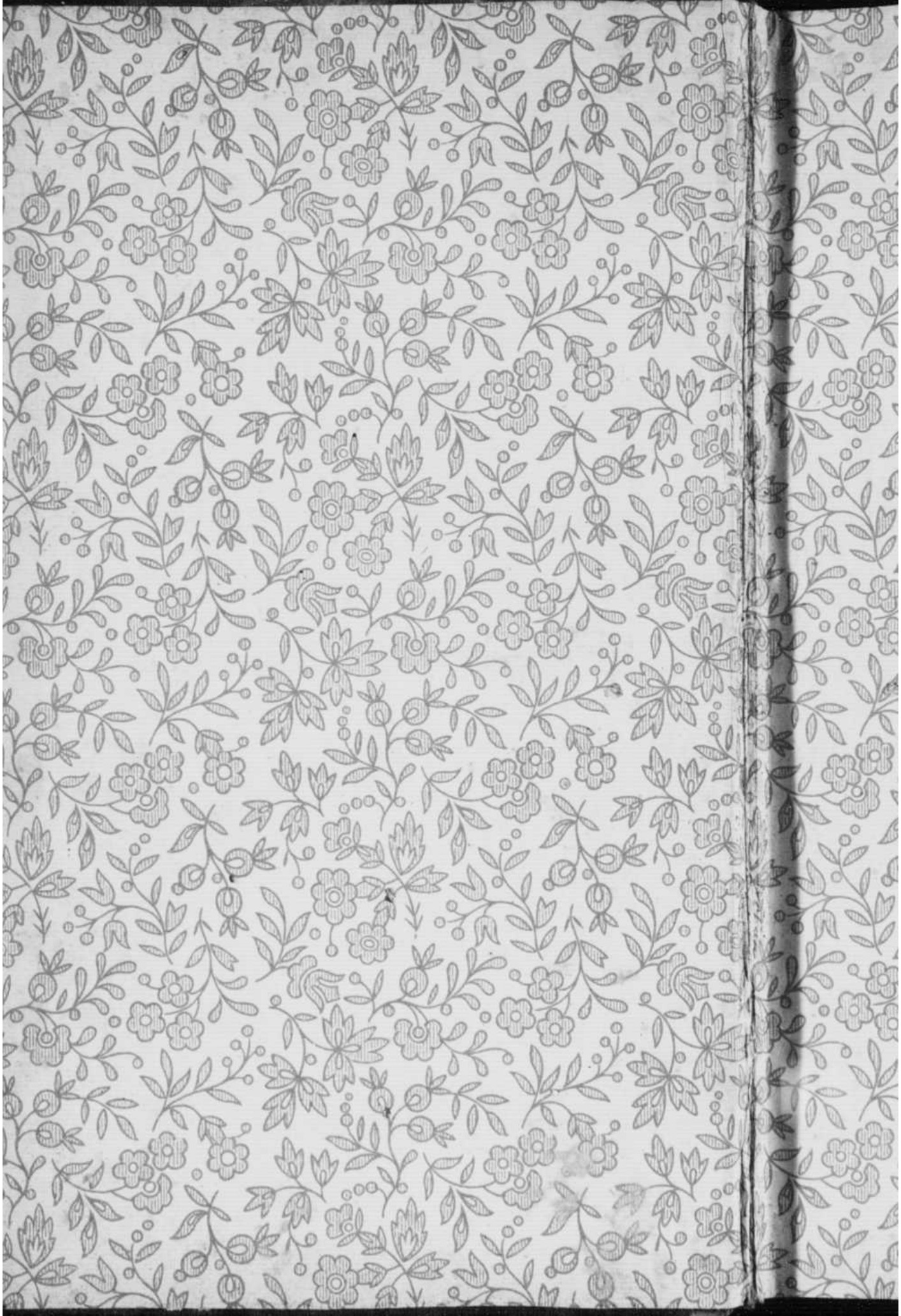

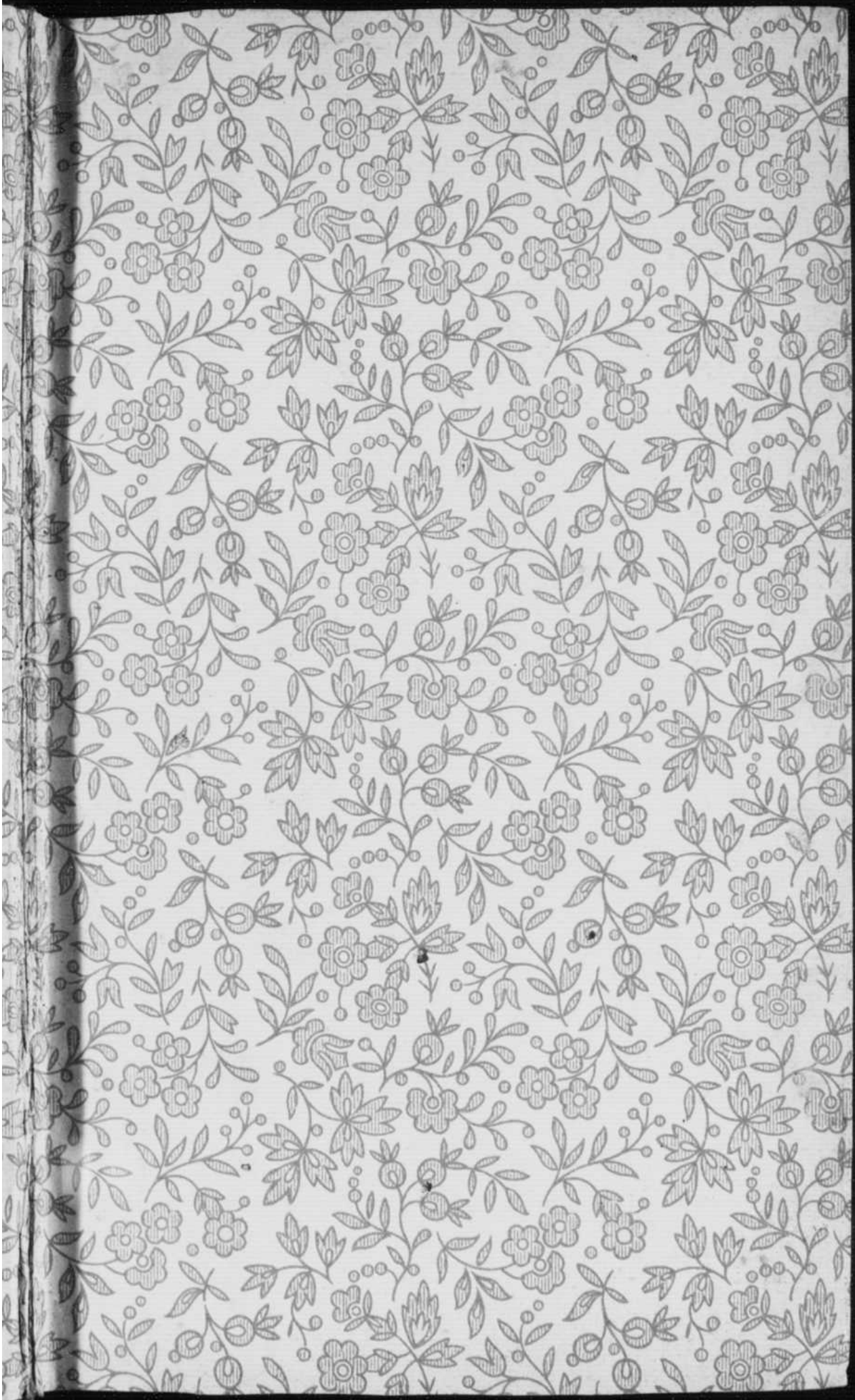

Goinsson 2912(2)

ԺԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ԿԱԿՊԱԿՅԻՆՔՈՅ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ԸՍՏ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ

ՍՐԲՈՅ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

ԵՒ ԱՅԼՈՅ

ՍՐԲՈՅ ՀԱՐՑ ՄԵՐՈՅ

Ի ՆՈՐ ԿԻՒՐԵԿԻՆ, ՄԻՆՉԵՒ Ի ՏՕՆ ԱՄՆԱՍՈՒՐԲ
ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԵԱՆ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ
Ի ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ
1839 ՌՄԾԸ.

2912

ԵՒ ՏԵՐԵՆՔ ՏԵՍՕԵՐԻ
Բ-էպոպան ըստ Մատթէոսի։ ԺԴ։ 1։
ԴԿ ՐԿ
Տէրն մեր Յն ՔՆ

Եւ ելել արտաքս (Յն)'ի տաճարէն գնայր. և մատեան աշակերտքն ցուցանել նմա զշինուածս տաճարին։ Եւ նա պատասխանի ետ և ասէ ցնս. տեսանէք զայդ ամ, ամէն ասեմ ձեզ. ոչ մնասցէ այդր քար'ի քարի վրայ՝ որ ոչ քակտեսցի։ Եւ մինչդեռ նստէր'ի լերինն ձիթենեաց, մատեան առ նա աշակերտքն առանձինն և ասեն. ասա՛ մեզ՝ երբ լինիցի այդ. և կամ զի՞նչ նշան իցէ քոյոյ գալստեանն, և վախճանի աշխարհիս։ Պատասխանի ետ Յն՝ և ասէ ցնս. զգո՛յշ լերուք՝ գուցէ ոք զձեզ խաբիցէ։ Զի բազումք գայցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ թէ ես եմ Քն. և զբազումս մոլորեցուցանիցեն։ Լսելոց էք պտի՛ղմունս և համբաւս պտի՛ղմց. զգո՛յշ լերուք՝ մի խռովեսջիք, զի պարտ է լինել այնմ ամի, այլ չէ՛ է կատարած։ Յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութի'ի թագաւորութե վրայ. և եղիցին սովք և սրածութիք և սասանութիք'ի տեղիս տեղիս։ Սակայն և այն ամ սկիզբն է երկանց։ Յայնժամ մատնեսցեն զձեզ'ի նեղութիս, և սպանանիցեն զձեզ. և եղիջիք ատեցեալք յամ ազգաց վրայ անուան իմոյ։ Եւ յայնժամ գայթակղեսցին բազմք, և զմիմեանս մատնեսցեն՝ և ատեսցեն զմիմեանս։ Եւ բազմ սուտ մարգարէք յարիցեն, և զբազմս մոլորեցուսցեն։ Եւ վասն բազմանալոյ անօրէնութեն, ցամաքեսցի սէր բազմց։ Բայց որ համբերեացն իսպառ, նա կեցցէ։ Եւ քարոզեսցի աւետարանս արքայութե ընդ ամ տիեզերս՝'ի վկայութի ամ հեթանոսաց, և ապա եկեսցէ կատարած։ Արդ՝ յորժամ տեսանիցէք զպղծութի աւերածոյն, որ ասացեալն է'ի ձեռն Դանիէլի մարգարէի. զի կայցէ'ի տեղւոջն սրբութե. որ ընթերցուն՝'ի միտ առցէ։ Յայնժամ որ'ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն'ի լերինս. և որ'ի տանիս կայցէ, մի իջցէ առնուլ ինչ'ի

*

տանէ իւրմէ, և որ յանդի իցէ, մի դարձցի յետս առնուլ զձորձս իւր։ Բայց վայ իցէ յղեայս և սնունդս այնոսիկ։ Յաղօթս կացէք՝ զի մի լինիցի փախուստն ձեր ձմերանի, և մի 'ի շաբաթու։ Զի եղիցի յայնժամ նեղութիւն մեծ, որպիսի ոչ եղև 'ի սկզբանէ արարածոց աշխարհի մինչև ցայժմ, և ոչ այլ լիցի։ Եւ եթէ ոչ կարճէին աւուրքն այնոքիկ ոչ ապրէր ամ մարմին. բայց վասն ընտրելոցն կարճեսցին աւուրքն այնոքիկ։ Յայնժամ թէ ոք ասիցէ ձեզ՝ ահաւասիկ աստ է Քրիստոս կամ անդ, մի հաւատայցէք։ Զի յարիցեն սուտ քրիստոս և սուտ մարգարէք. և տացեն նշանս մեծամեծս և արուեստս, մինչև մոլորեցուցանել՝ թէ հնար ինչ իցէ և զընտրելսն։ Ահա յառաջագոյն ասացի ձեզ։ Ապա եթէ ասիցեն ձեզ. ահաւասիկ յանապատի է, մի ելանիցէք. և թէ ահա յշտեմարանս է, մի հաւատայցէք։ Զի ոչ փայլակն՝ որ ելանէ յարևելից՝ և երևի մինչև յարևմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։ Զի ուր գէշն իցէ, անդր ժողովեսցին արծուիք։ Ալ աղվաղսկի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր, և աստեղք անկցին յերկնից. և զօրութիք երկնից շարժեսցին։ Եւ ապա երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս, և յայնժամ կոծեսցին ամ ազգք, և տեսցեն զորդի մարդոյ՝ եկեալ 'ի վերայ ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառաւք բազմաւք։ Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ. և ժողովեսցեն զընտրեալս նոր 'ի չորից հողմոց՝ 'ի ծագաց երկնից մինչև 'ի ծագս նոցա։ Ի թզենւոյ անտի ուսարուք զառակն. զի յորժամ նոր ոստքն կակղասցին և տերևն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։ Այնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ, գիտասջիք թէ մերձ է 'ի դուրս։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամ եղիցի։ Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ մի անցցեն։ Բայց վասն աւուրն այնորիկ և ժամու, ոչ ոք՝ գիտէ, ոչ հրեշտակք երկնից՝ և ոչ Որդի՝ բայց միայն Հայր։ Ամէն

ոչ աւուրքն նոյն, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։
Զի ոչ էին յաւուրսն որ յառաջ քան զջրհեղեղն,
ուտէին և ըմպէին՝ կանայս առնէին և արանց լինէ-
ին, մինչև յօրն՝ յորում եմուտ Նոյ 'ի տապանն. և
ոչ գիտացին՝ մինչև եկն ջրհեղեղն և եբարձ զամենին
այնպէս եղիցի և գալուստն որդւոյ մարդոյ։ Յայնժամ
թէ իցեն երկու յադարակի, մին առցի՝ և միւսն
թողցի։ Եւ եթէ երկու աղայցեն 'ի մի երկանս, մին
առցի՝ և միւսն թողցի։ Արթուն կացէք՝ զի ոչ գի-
տէք յորում ժամու Տէրն ձեր գայ։ Զայն գիտասջիք,
եթէ գիտէր տանուտէրն՝ յորում պահու գող գայ,
սկէր՝ և ոչ տայր ական հատանել զտան իւրոյ։ Վասն
այսորիկ և դուք եղերուք պատրաստք, զի յորում
ժամու ոչ ակն ունիցիք՝ գայ որդի մարդոյ։ Իսկ ո՞վ
իցէ հաւատարիմ ծառայ և իմաստուն, զոր կացոյց
տէր իւր 'ի վրայ ծառայից իւրոց՝ տալ նոցա կերակուր 'ի
ժամու։ Երանի՜ է ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէրն
գտանիցէ արարեալ այնպէս։ Ամէն ասեմ ձեզ, զի 'ի
վրայ ամենայն ընչից իւրոց կացուսցէ զնա։ Այլ եթէ ասի-
ցէ ծառայն չար 'ի սրտի իւրում, տէր իմ յամէ զգալ.
և սկսանիցի հարկանել զծառայակիցս իւր, ուտիցէ
և ըմպիցէ ընդ արբեցողս։ Գայցէ տէր ծառային
այնորիկ՝ յաւուր յորում ոչ ակն ունիցի, և 'ի ժա-
մու յորում ոչ գիտիցէ. և կտրեսցէ զնա ընդ մէջ,
և զբաժին նոր ընդ կեղծաւորս դիցէ. անդ եղիցի լալ
և կրճել ատամանց։

Ա-Եպիսկոպոսն ըստ Մատթէոսի։ Ժ.Գ. 1։

ԲՀ ԳՀ

Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի

Եւ յելանելն նոր 'ի տաճարէ անտի, ասէ ցնա մի յա-
շակերտացն նոր, վարդապետ, տես որպիսի են քարին-
քըս, և որպիսի շինուածք։ Պատասխանի ետ նմա
Յիսուս և ասէ. տեսանե՞ս զայդ ամենայն շինուածս, ա-
մէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ թողցի այդր քար 'ի քարի
վրայ՝ որ ոչ քակտեսցի։ Եւ մինչ նստէր նա 'ի լերինն

ձիթենեաց յանդիման տաճարին, հարցանէին ցնա առանձինն՝ Պետրոս և Յակոբոս և Յովհաննէս և Անդրէաս։ Ասա մեզ՝ ե՞րբ լինիցի այդ. և զի՞նչ նշան է՝ յորժամ կատարելոց իցէ այդ ամ։ Պատասխանի ետ Յն, և ասէ ցնա. զգոյշ կացէք, մի ոք զձեզ խաբեսցէ։ Զի բազմք եկեսցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ թէ ես եմ Քրիստոս. և զբազմս մոլորեցուսցեն։ Այլ յորժամ լսիցէք պատերազմունս և համբաւս պատերազմց մի խռովիցիք, զի պարտ է լինել. բայց չէ է կատարածն։ Զի յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութի՛ի թագաւորութե՛ վրայ. և եղիցին շարժմունք՝ ի տեղիս տեղիս սովք և սրածուիք և խռովուիք. այլ այն ամ սկիզբն է երկանց։ Այլ զձեզ իսկ մատնեսցեն յատեանս, և՝ի ժողովուրդս տանջիցիք, և առաջի դատաւորաց և թագաւորաց կայցէք վասն իմ՝ ի վկայութի՛ նց, և ամ հեթանոսաց. բայց նախ պարտ է աւետարանիս քարոզել։ Այլ յորժամ տանիցին զձեզ մատնել, մի յառաջագոյն հոգայցէք, և մի զմտաւ ածիցէք՝ թէ զի՞նչ խօսիցիք, այլ որ ինչ տացի ձեզ՝ ի ժամուն յայնմիկ՝ զայն խօսիցիք. զի ոչ դուք էք որ խօսիցիքն այլ Հոգին Սրբ։ Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր՝ ի մահ, և հայր զորդի. և յարիցեն որդիք՝ ի վրայ հարց, և սպանանիցեն զնա։ Այլ եղիջիք ատեցեալք յամենից վասն անուան իմոյ. այլ որ համբերեսցէն խսպառ՝ նա կեցցէ։ Այլ յորժամ տեսանիցէք զպղծութի աւերածին, զի կայցէ՝ ի տեղւոջ ուր չիցէ արժան. որ ընթեռնուն՝ ի միտ առցէ։ Յայնժամ որ՝ ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն՝ ի լերինս. և որ՝ ի վրայ տանեացն իցէ՝ մի իջցէ՝ ի տուն, և մի մտցէ բառնալ ինչ՝ ի տանէ իւրմէ. և որ յագարակին իցէ՝ մի դարձցի յետս՝ առնուլ զձորձս իւր։ Բայց վա՛յ իցէ յղեաց և ստնտուաց յաւուրսն յայնոսիկ։ Յաղօթս կացէք՝ զի մի ձմերանի լինիցի այն։ Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեա՝ որպիսի ոչ եղեն երբէք այնպիսիք՝ ի սկզբանէ արարածոց մինչև ցայժմ, և մի այլ լիցի։ Այլ եթէ ոչ էր կարճեալ Աստ զաւուրսն զայ-

նոսիկ վա՞ ընտրելոց իւրոց, ոչ ապրէր ա՞մ մարմին.
այլ վա՞ ընտրելոցն զորս ընտրեաց՝ կարճեաց զաւուրսն
զայնոսիկ։ Յայնժամ եթէ ոք ասիցէ ձեզ, ե-
թէ ահաւասիկ է Քրիստոս՝ կամ աւանիկ, մի հաւատայ-
ցէք։ Զի յարիցեն սուտ քրիստոս և սուտ մարգարէք,
և տացեն նշանս և արուեստս՝ առ 'ի մոլորեցուցա-
նելոյ եթէ հնար ինչ իցէ և զընտրեալսն։ Բայց դուք
զգոյշ լերուք՝ ահաւասիկ յառաջագոյն ասացի ձեզ
զամ։ Զայլ յաւուրսն յայնոսիկ յետ նեղութեանն այնո-
րիկ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս
իւր։ Եւ աստեղք յերկնից թափեսցին, և զո-
րութիւնք յերկինս շարժեսցին։ Եւ յայնժամ տեսցեն
զորդի մարդոյ եկեալ ամպովք՝ զօրութիւ և փառօք
բազմօք։ Եւ յայնժամ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր,
և ժողովեսցէ զընտրեալս իւր 'ի չորից հողմոց՝ 'ի ծա-
գաց երկրի մինչև 'ի ծագս երկնից։ Բայց դուք 'ի
թզենւոյ անտի ուսջիք զառակն. յորժամ տակաւ
ոստքն նր կակղանայցեն և տերև արձակիցի 'ի նմ,
գիտէք թէ մերձ է ամառն. նոյնպէս և դուք՝ յորժամ
տեսանիցէք զայս ա՞մ եղեալ, գիտասջիք թէ մերձ է
առ դուրս։ Ամէն ասեմ ձեզ, թէ ոչ անցցէ ազգս
այս՝ մինչև այս ա՞մ եղիցի։ Երկինք և երկիր անցցեն,
և բանք իմ ոչ անցանիցեն։ Զայլ վա՞ աւուրն այնորիկ
և ժամու՝ ոչ ոք գիտէ՝ ոչ հրեշտակք յերկինս՝ և ոչ
Որդի, բայց Հայր միայն։ Զգոյշ եղերուք. սկեցէք
և կացէք յաղօթս, զի ոչ գիտէք երբ ժամանակն իցէ։
Որպէս այր մի գնացեալ 'ի տար աշխարհ թողուցու
զտուն իւր, և տայցէ ծառայից իւրոց իշխանութի, և
իւրաքանչիւր զգործս իւր. և դռնապանին պատուէր
տայցէ, զի արթուն լինիցի։ Արդ արթուն կացէք, զի
ոչ գիտէք երբ ա՞ր տանն գայցէ՝ յերեկորեայ՝ եթէ
'ի մէջ գիշերի՝ եթէ 'ի հաւախօսի՝ եթէ ընդ առաւօտս։
Գուցէ եկեալ յանկարծակի՝ գտանիցէ զձեզ 'ի քուն։
Բայց զոր ձեզդ ասեմ, ա՞մն ասեմ՝ արթուն կացէք։

Ա-ԷՊՈՍԻՆ ԵՊՍ ՂՈՒԿԱՍ։ ԻԱ. 5։

ԱԿ ԳԿ

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵՍՈՒՍ

Եւ յասել ոմանց զտաճարէն, թէ գեղեցիկ վիմօք և աշտարակօք զարդարել է, ասէ։ Այդ ամ զոր տեսանէք, եկեսցեն աւուրք՝ յորս ոչ թողցի այդր քար 'ի քարի վրայ, որ ոչ քակտեսցի։ Հարցին ցնա և ասեն. վարդապետ, երբ լինիցի այդ, և զի՞նչ նշան իցէ՝ յորժամ այդ լինելոց իցէ։ Եւ նա ասէ. զգոյշ կացէք, մի խաբիցիք. զի բազմք գայցեն յանուն իմ և ասիցեն՝ թէ ես եմ, և մերձեցաւ ժամ, մի երթայցէք զկնի նց։ Եւ յորժամ լսիցէք պատերազմունս և խռովուիս՝ մի զարհուրիցիք, զի պարտ է նախ այնմ լինել. այլ ոչ առժամայն կատարած։ Յայնժամ ասէ ցնա. յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութիւն 'ի թագաւորութիւն վրայ։ Եւ շարժմունք մեծամեծք. և 'ի տեղիս տեղիս սովք և սրածութիւնք, եղիցին արհաւիրք և նշանք մեծամեծք յերկնից։ Բայց յառաջ քան զայս ամ, մխեսցեն զձեռս իւրեանց 'ի ձեզ՝ և հալածեսցեն. մատնեսցեն 'ի ժողովուրդս և 'ի բանտս, և տանիցին առաջի դատաւորաց և թագաւորաց վասն անուան իմոյ. և լինիցի ձեզ այն 'ի վկայութիւն։ Արդ՝ դիք 'ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալոյ պատասխանի։ Զի ես տայց ձեզ բերան և իմաստութիւն, որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամ հակառակորդքն ձեր։ Մատնեսջիք և 'ի ծնողաց և յեղբարց և յազգականաց և 'ի բարեկամաց և սպանանիցեն 'ի ձէնջ. և եղիջիք ատելիք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. և մազ մի 'ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ. և համբերութիւն ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։ Այլ յորժամ տեսանիցէք շուրջ պատեալ զօրօք զԵրուսաղէմ, յայնժամ գիտասջիք թէ մերձ է աւեր նորա։ Յայնժամ որ 'ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն 'ի լերինս, և որ 'ի միջի նորա իցեն՝ խուսեսցեն, և որ 'ի գաւառսն իցեն՝ մի մտցեն 'ի նա. զի աւուրք վրէժխնդրութեան են այնոքիկ՝ առ 'ի կատարելոյ ամ զրելոց։

Բայց վայ ինչ յղեաց և ստնտուաց յաւուրսն յայ-
նոսիկ. զի եղիցի տագնապ մեծ 'ի վերայ երկրի, և բար-
կութի ժողովրդեանն այնմիկ։ Եւ անկցին 'ի սուր սու-
սերի, և գերեսցին յամենայն հեթանոսս, և Երուսաղէմ եղիցի
կոխան յազգաց՝ մինչև կատարեսցին ժամանակք հե-
թանոսաց։ Եւ եղիցին նշանք յարեգակն և 'ի լու-
սին և յաստեղս. և յերկրի տագնապ հեթանոսաց.
յահեղ բարբառոյ իբրև ծովու և խռովուն, 'ի յե-
լանելոյ ոգւոց մարդկան յերկիւղէ և 'ի կարծեաց
եկելոց 'ի վերայ տիեզերաց. զի զօրութիք երկնից շար-
ժեսցին։ Եւ յայնժամ տեսցեն զորդի մարդոյ ե-
կեալ՝ ամպովք զօրութիւ և փառաւք բազմաւք։ Եւ յորժամ
սկսանիցի այս լինել, ամբարձջիք և բարձրացուս-
ջիք զգլուխս ձեր. զի մերձ է փրկութի ձեր։ Եւ ասաց
առակ մի նոցա. տեսէք զթզենիդ և զամենայն ծառս. յորժամ
ցուցանիցեն զպտուղ իւրեանց, տեսանէք՝ և 'ի նո-
ցանէ ճանաչէք եթէ մերձ է ամառն։ Այնպէս և դուք
յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն եղեալ՝ գիտասջիք
թէ մերձ է արքայութիւն Աստուծոյ։ Ամէն ասեմ ձեզ. թէ
ոչ անցցէ ազգս այս, մինչև այս ամենայն լինիցի։ Երկինք
և երկիր անցցեն, և բանք իմ ոչ անցանիցեն։ Զգոյշ
լերուք անձանց, զուցէ ծանրանայցեն սիրտք ձեր
շուայտութիւ և արբեցութիւ՝ և հոգովք աշխարհականաց,
և յանկարծակի հասանիցէ 'ի վերայ ձեր օրն այն. զի
իբրև զորոգայթ հասանիցէ վերայ ամենայն, որ բնակեալ են
ընդ ամենայն երկրի։ Արթուն կացէք այսուհետև,
յամենայն ժամ աղօթս արարէք. զի արժանի լինիջիք զեր-
ծանել յայնմ յամէ որ լինելոց է, և կալ առաջի որդ-
ւոյ մարդոյ։ Եւ 'ի տուէ 'ի տաճարին ուսուցանէր, և
զգիշերս ելեալ ագանէր 'ի լերինն՝ որ կոչէր ձիթե-
նեաց։ Եւ ամենայն ժողովուրդն կանխէր ընդ առաւօտս
առ նա 'ի տաճարն լսել 'ի նմանէ։

Ա-Էպիստոլն ըստ Յովհաննու։ Գ. 22։

ԱՂ ԳՂ

ՏԻՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ

Եղեն յայնժամ նաւակատիքն Երուսաղէմ, և ձմեռն էր։

Եւ շրջէր Յն 'ի տաճարին՝ 'ի սրահին Սողոմոնի։ Շուրջ
եղեն զնովաւ Հրեայքն և ասեն. մինչև յե՞րբ թա-
փես զոգիս մեր, եթէ դու ես Քն ասա մեզ համար-
ձակ։ Պատասխանի ետ նոցա Յն և ասէ. ասացի ձեզ՝
և ոչ հաւատայք ինձ. զգործսն զոր ես գործեմ յա-
նուն Հօր իմոյ՝ նոքին իսկ վկայեն վա՞ իմ։ Այլ դուք
ոչ հաւատայք, զի չէք յոչխարաց անտի իմոց։ Ո՞չ-
խարք իմ ձայնի իմում լսեն, և ես ճանաչեմ զնա, և
զկնի իմ գան. և ես տամ նոցա զկեանսն յաւիտենա-
կանս. և մի կորիցեն յաւիտեան. և մի ոք յափշտա-
կեսցէ զնա 'ի ձեռաց իմոց։ Հայրն իմ՝ որ ետ ինձ
զնա, մեծ է քան զամ, և ոչ ոք կարէ յափշտակել 'ի
ձեռաց Հօր իմոյ։ Ես և Հայր իմ մի եմք։ Ա՛ էմն առին
հրեայքն՝ զի քարկոծ արասցեն զնա։ Պատասխանի
ետ նոցա Յն. բազում գործս բարիս ցուցի ձեզ 'ի Հօ-
ր էն իմմէ, վա՞ որոյ գործոյ 'ի նոցանէ քարկոծ առնէք
զիս։ Պատասխանի ետուն նմա հրեայքն. վա՞ բարւոյ
գործոյ ոչ առնեմք զքեզ քարկոծ, այլ վա՞ հայհո-
յուն. և զի դու մարդ ես, եւ զանձն քո Աստուած առնես։ Պա-
տասխանի ետ նոցա Յն. ո՞չ յօրէնս ձեր գրեալ է. ես
ասացի թէ աստուածք իցէք։ Իսկ եթէ զնոսա աստ-
ուածս ասէ, առ որս բանն Աստուծոյ եղև. և չէ մարթ եղծանել գրոյն. իսկ
զոր՝ Հայր սրբեաց՝ և առաքեաց յաշխարհս, դուք ա-
սէք՝ թէ հայհոյես. զի ասացի՝ թէ որդի Աստուծոյ եմ։ Ա-
թէ ոչ գործեմ զգործս Հօր իմոյ, մի հաւատայք,
ինձ։ Այլ թէ գործեմ՝ թէ ինձ ոչ հաւատայք,
սակայն գործոցն հաւատացէք, զի գիտասջիք և ծա-
նիջիք՝ եթէ Հայր յիս և ես 'ի Հայր։ Դարձեալ խըն-
դրէին զնա ունել, և ել 'ի ձեռաց նոցա։ Եւ գնաց միւս-
անգամ յայն կողս Յորդանանու՝ 'ի տեղին, ուր էր
Յովհաննէս զառաջինն՝ և մկրտէր. և անդ լինէր։ Ա-
կին բազումք առ նա՝ և ասեն. զի Յովհաննէս նշան
ինչ ոչ արար։ Բայց զամ, զոր ասաց Յովհաննէս վա՞
նր, ճշմարիտ էր. և բազումք հաւատացին 'ի նա անդ։

ԱԱՐՊԱՆՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱԿԱՆ ԱՂՕԹԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅՑ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ՄԻՆՉ ԳԻՇԵՐԻ

Ի ԳԻՇԱՄ ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅՑ

Օրհնեալ Տէր մեր և փրկիչ Յիսուս. ամէն:

ԱՅՐ մեր, որ յերկինս ես. սքանչեցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո ոպ յերկինս և յերկրի: Հաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. և թող մեզ զպարտիս մեր, ոպ և մեք թողումք մերոց պարտապանաց. և մի տանիր զմեզ 'ի փորձութիւն այլ փրկեա զմեզ 'ի չարէ: Զի քո է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս. ամէն:

Տէր, եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

Տէր, եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

Օրհնեալ հաստատուն և միասնական անբաժանելի սքանչելութիւն՝ Հայր և Որդի և Հոգի սքանչելի. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Տէր, զի՞ բազում եղեն նեղիչք իմ, և բազումք յարեան 'ի վրայ իմ:

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք փրկութիւն սորա առ Աստուած իւր:

Այլ դու Տէր օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Զայնիւ իմով առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ. զարթեայ, և Տէր ընդունող իմ է:

Ոչ երկեայց ես 'ի բիւրուց զօրաց նից. զոր շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս:

Արի Տէր և փրկեա՛ զիս Ա՛ծ իմ. զի դու հարեր զամենեսեան՝ զոր էին ընդ իս թշնամութիւն 'ի տարապարտուց. և զատամունս մեղաւորաց փշրեսցես:

Տեառնդ է փրկութի՛ 'ի վե՛ր ժողովրդեան քո օրհնութի՛ քո:

Տէ՛ր Ա՛ծ փրկութե՛ իմոյ, 'ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէ՛ր. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և կեանք իմ 'ի դժոխս մերձեցան, և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ՝ զոր իջանեն 'ի գուբ:

Եղէ ես ո՞ւր մարդ առանց օգնականի. և 'ի մեռեալս ազատ:

Որպէս վիրաւորս զոր ննջեն 'ի գերեզմանի:

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա 'ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան;

Եդին զիս 'ի գբի ներքնումն 'ի խաւարի, և 'ի ստուերս մահու:

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի՛ քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վե՛ր իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ. և եդին զիս նշաւակ իւրեանց:

Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղքատութէ:

Աղաղակեցի առ Տէ՛ր զօրհանապազ. և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մի թէ մեռելո՞ց առնիցես զսքանչելիս քո կամ բըժիշկք յարուցանիցեն և խոստովան առնիցեն առ քեզ:

Մի թէ պատմեսցէ՞ զոք երբէք 'ի գերեզմանի զո-

ղորմութիս քո. կամ զճշմարտութիս քո 'ի կորըստեան:

Մինթէ ճանաչեցի՞ն 'ի խաւարի սքանչելիք քո. կամ արդարութի՞ քո յերկիր մոռացեալ:

Ես առ քեզ Տի՛ աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:

Ընդէ՞ր Տի՛ մերժես զանձն իմ. կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի մանկութէ իմմէ. 'ի բարձրուէ խոնարհեցայ և ապշեցայ:

Յիս հաստատեցաւ բարկութի՞ քո. արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շրջեցան զինև որպէս ջուր. զօր ա՛մ պաշարեցին զիս 'ի միասին:

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ. և զծանօթս իմ վասն թշուառութե՛ իմոյ:

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏի՛ր, և ամենայն ոսկերք իմ զանուն սո՛ւրբ նորա:

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏի՛ր, և մի՛ մոռանար զամենայն տուրս նորա:

Ո՞ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամենայն հիւանդութիս քո:

Ո՞ փրկէ յապականութէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ ողորմութի՛ւ և գթութի՛ւ:

Ո՞ լնու 'ի բարութէ զցանկութի՞ քո. նորոգեսցի ո՛նգ արծուոյ մանկութի՞ քո:

Առնէ ողորմութիս Տի՛ր. և իրաւունս ա՛մ զրկելոց:

Ցցոյց Տի՛ր զճանապարհս իւր Մովսէսի. և որդւոցն Իսրայելի զկամս իւր:

Գթած ողորմած է Տի՛ր. երկայնամիտ և բազումողորմ:

Ոչ խսպառ բարկանայ մեզ Տի՛ր. և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս:

Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ Տի՛ր. և ոչ ըստ անօրէնութե՛ մերում հատոյց մեզ:

Ա.ՅԼ ոչ բարձր են երկինք յերկրէ՝ այնպէս զ-
րացոյց Ցր զողորմութի իւր 'ի վր երկիւղածաց
իւրոց։

Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից, այնչափ հե-
ռի արար 'ի մէնջ զանօրէնութիս մեր։

Որպէս գթայ հայր 'ի վր որդւոց իւրոց, այնպէս
գթասցի Ցր յերկիւղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, և յիշեաց թէ
հող եմք։

Մարդոյ ոչ խոտոյ են աւուրք իւր. ոչ ծաղիկ վայ-
րի՝ այնպէս ծաղկի։

Զնչէ 'ի նմա հողմ, և ոչ է, և ոչ ևս երևի տեղի
նորա։

Բայց ողորմութի Ցն յաւիտեանս յաւիտենից 'ի
վր երկիւղածաց իւրոց. և արդարութի նորա յորդ-
ւոց մինչև յորդիս։

Ոյք պահեն զուխտս նորա յիշեն զպատուիրանս
նորա և առնեն զնա։

Ցր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. ար-
քայութի նորա ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէք զՑր ամ հրեշտակք նորա. հզօրք զ-
րութիւն, որք առնէք զբան նորա 'ի լսել ձայնի պատ-
գամաց նորա։

Օրհնեցէք զՑր ամ զօրութիք նորա. պաշտօ-
նեայք նորա, և արարողք կամաց նորա։

Օրհնեցէք զՑր ամ գործք նորա. ընդ ամ տե-
ղիս է տէրութի նր. օրհնեա՛ անձն իմ զՑր։

Ցր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածաց
իմոց ճշմարտութիւն քով։

Լուր ինձ արդարութիւն քով. և մի մոռաներ 'ի դա-
տաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ
առաջի քո ամ կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար
յերկիր զկեանս իմ, և նստոյց զիս 'ի խաւարի ոչ
մեռեալ յաւիտենից։

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Ընձն իմ ոչ երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ Տէր. զի նուազեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ՝ զոք իջանեն 'ի գուբ։

Լսելի արա ինձ առաւօտուց զողորմութիւնս քո. զի ես 'ի քեզ Տէր յուսացայ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր գնացից. զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց Տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես Ա՛ծ իմ։ Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։

Վա՛ն անուան քո Տէր կեցուսցես զիս, արդարութիւն քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութիւն քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. Ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք Տէրունական Հայոց Կոլեռոլնիոն։

Յիշեսցո՛ւք ի գիշերի զանո՛ւն քո՛ Տէր։

Երկնեսցե՛ն սիրտք մեր զբա՛ն բարի. և լեզո՛ւք մեր պատմեսցե՛ն զգործս երկնաւո՛ր թագաւորի։

Ի՛ մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովանեսցո՛ւք ընդքեզ Տէր։

Օ՛ղորմեա մեր տացո՛ւք քեզ Տէր ի գաւիթըս քո ի՛ մէջ նոր Երուսաղէմի։

Ի՛ գիշերի համբարձցուք ըզձեռըս մեր սրբութեամբ առ քեզ Տէր։

Ի՛ ձայն գոհութեան ամենայն հոգիք օրհնեցէք զՏէր։

Փ. Զարթի՜՛՛ք փառք իմ, զարթիք,
Եւ ես զարթեայց առաւօտուց. ալէ՞լուիա՛։
Զարթի՜՛՛ք ընդ զբաւրթունս,
Ամենկունք վերին՝ն ՍԻՈՎՆԻ. ալէ՞լուիա՛։
Զարթի՜՛՛ք որդիք լուսոյ
Ի՛ յօրհնութիւն ՀՕՐԸ՝Ն լուսոյ. ալէ՞լուիա։
Զարթի՜՛՛ք փրկեալք արեամբ,
Եւ տուք ըզփառըս փրկողին. ալէ՞լուիա՛։
Զարթի՛՛ք նոր ժողովուրդք,
Նոր երգս առեալ նորոգողին. ալէ՞լուիա՛։
Զարթի՜՛՛ք հարսունք հոգւով,
Պատսեալք գալոյ սուրբ փեսային. ալէ՞լուիա։
Զարթի՜՛՛ք վառեալք լուսով
Ըստ իմաստունն սուրբ կուսանաց. ալէ՞լուիա։
Զարթի՜՛՛ք պատրաստեցէք
Ի՛ւղ լապտերաց ջերմ արտասուս. ալէ՞լուիա՛։
Զարթի՜՛՛ք և մի նընջէք
Նըման յիմար կուսից նիրհէք. ալէ՞լուիա՛։
Զարթի՜՛՛ք երկիր պագցուք
Եւ արտասուօք զայս ասասցուք. ալէ՞լուիա՛։

Փ. Զարթիր ընդէր նընջես, Տէր մի մերժեր ընդմեզ ի սպառ։

Արի՛ Տէր օգնեա՛ մեզ. տացո՛ւք անուանըդ քո՛ւմ ընդփառս։

Այժմ և յաւիտեան Հօր և Որդւոյ և սուրբ Հոգ-
ւոյն. ամէն:

Փ. Զարթուցեալքս ի զբաղմանէ. գիշերային
հանգստենէ:

Շնորհեսցէ մեզ մարդասէր Տէր. մխիթարու-
թիւն և իսփոփանս եկեղեցւոյ:

Ահիւ և դողութեամբ կայցուք ի յաղօթս:

Եկեալ խոստովան նեսցուք ըզյանցանս:

Եւ գտցուք ի Քրիստոսէ զքաւութիւն և ըզ-
մեծ ողորմութիւն:

Կ3. Անբաժանելի և ըն համագոյ Երրորդու-
թեանդ համաձայնեալ ընդ ըն զօրս երկնից
փառաւորս մատուցանեմք:

Փառք քեզ: Որ յանարուեստ յաթոռ
բարձրացեալ հանգչիս սուրբ Աստուած հրեղէն
և սքանչելագործ:

Փառք քեզ: Որ յանէից գոյացուցեր
զամենայն արարածս սուրբ Աստուած անճառ
Հօր անեղ Որդի:

Փառք քեզ: Որ տեսչութեամբ խնամես
զամենայն արարածս սուրբ Աստուած բղխումն
անըսպառ աղբեր:

Տէր, ժողովըրդապետք եկեղեցւոյ՝ ի քէն հայ-
ցեն ասելով. հովիւ բարի՝ ողորմեա՛ բանաւոր
հօտի: Ամէն. ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ: Ամէն.
ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ:

Քարոզ:

Զարթուցեալքս ամենեքեան 'ի հանգստենէ քը-
նոյ. զոր շնորհեաց մեզ մարդասէրն Աճ 'ի մխիթա-

բութիւն և 'ի սփոփանս տկարութեան մերում: Եւ և-
կեալքս միաբան հոգևոր երգով 'ի փառաբանութիւն
և 'ի պատիւ ամենասուրբ անուան Ցն մերոյ և փրկ-
չին Յեսի Քրի: Ահիւ և դողութիւն կացցուք յաղօթս
առաջի Նորա. և գոհացարուք զնմանէ 'ի գիշե-
րային ժամուս յայսմիկ վասն իրաւանց և արդարու-
թեան Նորա: Որ ընտրեաց զմեզ ողորմութիւն իւրով.
և շնորհեաց մեզ բերել զնմանութիւն երկնային
հրեշտակացն փառաբանիչս Ցն Աստուծոյ ամենե-
ցուն և մեզ լինել: Եւ մեք այսուհետև սրբելով
զանձինս մեր 'ի խղճէ և 'ի չար գործոց: Համբարձ-
ցուք զձեռս մեր 'ի սրբութիւն առանց բարկութեան և
երկմտութեան: Հաւատով խնդրեսցուք 'ի Նմանէ
զքաւութիւն և զթողութիւն յանցանաց մերոց: Խոստո-
վան լինելով զգաղտնիս սրտից մերոց ծածկագիտին
Այ: Ապ զի ընդունելով զպաղատանս մեր աղօթիւք
և բարեխօսութիւն ամենայն սրբոց: Շնորհեսցէ մեզ
մնրդասէրն Ած կեալ առաքինութիւն և անարատ
վարուք ըստ կամաց Նորա յայսմ աշխարհիս: Եւ
արժանաւոր լինելով յաւիտենական և երկնային
խորանացն: Որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմա-
րիտն Ած Յեսուս Ցն մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛: Կեցո՛ Տէր:
Ամենացուած գիշերիս խաղաղութիւն անցուցանել՝
հաւատով 'ի Տեառնէ խնդրեսցո՛ւք: Շնորհեա՛ Տէր:
Հրեշտակ խաղաղութիւն պահապան անձանց մերոց
'ի Տեառնէ խնդ:
Քաւութիւն և զթողութիւն յանցանաց մերոց 'ի
Տեառնէ խնդ:
Սրբոյ խաչին մեծ և կարող զօրութիւն յօգնութիւն
անձանց մերոց 'ի Տեառնէ խնդ:
Եւ ահ և վասն միաբանութեան ճշմարիտ և սքանչ հա-
ւատոյս մերոյ զՏէր աղաչեսցո՛ւք:
Տէր ողորմեա՛:
Զանձինս մեր և զմիմեանս Ցն Աստուծոյ ամենա-
կալին յանձն արասցո՛ւք:

Բնող Տեառնդ յանձն եղիցո՛ւք։
Ողորմեաց մեզ Տի Աստ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեանդ։ ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ։
Եւ ասէ Էրէ՛ Տէր ողորմեա՛։

Նոյնն Տ՚ Նէրսէսի Հայոց կաթողիկոսի Երբ աղաչեանն՝ ի դէմս սրբոյ Երրորդութեան։ Նասն՝ ի-բարձանէ-ր դէմ Երրորդութեանն ասացեալն։

Ամենայն լուսոյ,
Արեգակն արդար,
Առ իս լոյս ծագեա։
Խղճութի՛ հօրէ և յորդւոյ
Խղճեա՝ ի հոգւոյս
Զան քեզ՝ ի հաճոյս։
Զանձդ ողորմութեանդ,
Զանձիդ ծածկելոյ
Զլրտող զիս արա։
Զուռն ողորմութեանդ,
Զաւանողիս բաց.
Զասեցո՛ վերնոցն։
Երբեակ միութի,
Եղելոց խնամող,
Եւ ինձ ողորմեա։
Զարթիր Տէր յօգնել.
Զարթո՛ ըղթըմրեալս,
Զուարթնոց նըմանիլ։
Լդ Հայր անըսկիզբն.
Լակից Որդի,
Ի միշտ սուրբ Հոգի.
Նկալ զիս գըթած,
Ընկալ ողորմած.
Ընկալ մարդասէր։
Զատգաւոր փառաց,
Զողութեանց տըւող,
Զոր ինձ ըզյանցանս։
Զողոփող բարեաց,
Զողոփեա և զիս
Զողոփս անդրանկաց։
Ի քէն Տի հայցեմ
Ի մարդասիրէդ
Ինձ ըրժըշկութի։
Լեր կեանք մեռելոյս,
Լոյս խաւարելոյս,
Լուծանող ցաւոյս։
Խորհրդոց գիտող,
Խաւարիս շնորհեա
Խորհուրդ լուսաւոր։
Ծնընուն Հօր ծոցոյ,
Ծածկելոյս ստուերաւ
Ծադեա լոյս փառաց։
Կենարար փրկիչ,
Կեցո՛ ըզմեռեալս,
Կանգնեա զգըլորեալս։
Հաստեա հաւատով,
Հաստատեա յուսով,
Հիմնեցո՛ սիրով։
Զայնիւս աղաչեմ,
Զեռաքս պաղատիմ,
Զիր բարեաց շնորհեա։
Զ ամբարամբ լուսոյ,
Զեկաւար ճարտար,
Զօղեալս ամրացո՛։

Ա՛ռաւգայթ փառաց,
Օ՛անապարհ ինձ ցոյց
Ա՛եպել 'ի յերկինս:
Միածինըդ Հօր,
Ո՛յծ զիս յառագաստ
Մաքուր հարսանեացդ:
Յորժամ գաս փառօք
Յահագին աւուրն,
Յիշեա՛ զիս Քրիստոս:
Ն՛որոգօղ հնութեց,
Նորոգեա՛ և զիս,
Նորոգ զարդարեա՛:
Շ՛նորհատու բարեաց,
Շ՛նորհեա՛ զքաւութի.
Շ՛նորհեա՛ զլթողութի:
Ուրախացո՛ Տ՛ր,
Ոգւոյս փրկութիւն,
Ոյր վասն եմ 'ի սուգ:
Զար մ՛ըշակողին
Զար սերմանց նորին
Զորացո՛ զպըտուղն:
Պարգևիչ բարեաց,
Պարգևեա՛ իմոց
Պարտեացս թողութի:
Ջ՛ուր շնորհեա՛ աչացս,
Ջ՛երմ հեղուլ զարտօսր,
Ջ՛ընջել ըզյանցանս:

Ա՛ետինըդ քաղցու,
Ոամ հոգւոյս արբո՛,
Ոահ ցոյց ինձ լուսոյ:
Սէր անուն Յիսուս,
Սիրով քով ճմլեա՛
Սիրտ իմ քարեղէն:
Վ՛ասըն գըթութե,
Վ՛ասն ողորմութե,
Վ՛երըստին կեցո՛:
Տենչալի տեսլեամբ
Տո՛ւր ինձ յագենալ,
Տէր Յիսուս Քրիստոս,
Բարուն երկնաւոր,
Բոտեա՛ զաշակերտս
Բամից երկնայնոց:
Յօղ արեան քոյ Տ՛ր,
Յօղեա՛ 'ի հոգիս.
Յնծասցէ անձն իմ:
Խուծեալըս մեղօք
Խուծեալ աղաչեմ
Խուսել 'ի բարիս:
Փըրկիչ բոլորից,
Փութա՛ զիս փրըկել
Փորձութեանց մեղաց:
Քաւիչ յանցանաց,
Քաւեա՛ զօրհնարանս
Քեզ երգել ըզփառս:

Ա՛ստուածածնին բարեխօսութեամբ յիշեա՛ Տէր, և ողորմեա՛:

Օ՛ՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԱՍՈՒՆ ԱՂՕԹԻՒՆ:

Օ՛քէն գոհանամք Տ՛ր Ա՛ծ մեր որ շնորհեցեր մեզ հանդիսատ քնոյ խաղաղութ: Եւ զարթուցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութի ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ: Տո՛ւր

մեզ Տէր աղաչեմք զքեզ զմնացուածդ գիշերիս խա-
ղաղութիւն անցուցանել. և զամ ժամանակս կենաց
պանդխտութեան մերոյ երկիւղիւդ քո ամրացո՛ և
պահեա՛։ Ո՛վ զի զգուշութիւն և անարատ վարուք
կրօնաւորեալք յայսմ աշխարհիս՝ ժամանեսցուք
յանքոյթ և 'ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւիտե-
նական 'ի կեանդ, շնորհօք և մարդասիրութիւն Տ-
մերոյ և փրկչին Յի՛սի Քրի՛ստի. ընդ որում քեզ Հօր,
և Հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք, իշխանութիւն և
պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե-
նից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Աստուծոյ երկրպագեսցուք։

Այսուհետև Տէր բարերար ողորմութիւն քով յերկրը-
պագուս և 'ի փառաբանիչս անուանդ քում սրբոյ։
Տէր զօրութեանց, խաղաղացո՛ զանձինս մեր յամ սա-
տանայական խռովութենէ և յաշխարհական զբօսա-
նաց։ Հրեշտակ խաղաղութեան քոյ առաքեա՛ առ
մեզ, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ
և 'ի գիշերի, յարթնութեան և 'ի հանգստեան մերում։
Ո՛վ զի բարեպաշտութիւն և արժանաւորապէս քեզ
Տեառնդ ծառայելով 'ի կեանս յայսոսիկ, ժամա-
նեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութեան քոյ՝
զոր պատրաստեցեր 'ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց
քոց։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք
զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ. այժմ և միշտ։
Օրհնեալ Տէր մեր Յի՛սուս. ամէն։

Աստ ասի աղօթս ըստ ֆայնին, և զինի աղօթսն ասի
ըստ ֆայնին կանոնագրելոյ։

Կանոնագլուխ Իրգ։

Ա.Զ

Ալէլուիա. Ալէլուիա։

Պատեա՛ Տէր զայնոսիկ, ո՛յք դատե՛ն զնս. ալէ՛լու-իա՛. մարտի՛ր ընդ այնոսիկ՝ որք մարտնչին ընդ իս. ալէ՛լու՛իա՛։

Ա՛ռ զզէն և զասպար քո, և արի՛ յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց. արգելլ զնոսա և ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ. ալէ՛լու՛իա՛։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին ոյք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն ոյք խորհէին ինձ չար։

Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ Տեառն նեղեսցէ զնոսա։

Եղիցին ճանապարհք նոցա՝ ի խաւար և՝ ի գայթակղութի. և հրեշտակ ԱՅ հալածեսցէ զնոսա։

Ի նանիր թագուցին ինձ զորոգայթ յապականուն իւրեանց. և՝ ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։

Փ. Տէր յերկինս է ողորմութի՛ քո. ճշմարտութիւն քո մինչև յամպս. ա՛լէ՛լու՛իա՛՝՝՝. ա՛լէ՛լու՛իա՛։

Արդարութի՛ քո ո՛պ լերինք Աԥ. իրաւունք քո ո՛պ խորք բաղումք. զմարդիկ և զանասուն կեցուցանես դու Տի՛։

Որպէ՛ս զի բազում արարեր զողորմութի՛ քո Աԥ. այլ որդիք մարդկան՝ ի հովանի թեւոց քոց յուսասցին։

Արբեսցին նոքա՝ ի պարարտութի՛ տան քո. և զուղխս փափկութի՛ քո տացես ըմպել նց։

Ի քէն է Տի՛ աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց առեսանեմք զլոյս։

Օ՛գտեա՛ զողորմութի՛ս քո՝ ոյք ճանաչեն զքեզ, զարդարութի՛ս քո՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք։

Մի եկեսցեն 'ի վր մեր ոռք ամբարտաւանից. և
ձեռք մեղաւորաց մի դողացուսցեն զմեզ։
Ընդ անկցին ամքն՝ ոյք գործեն զանօրէնութի.
մերժեսցին՝ և ապ մի կարասցեն հաստատել։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն. ալէ-
լուիա՛։ ալէ՛լուիա։

ԱԿ

Ասա՛ց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ՛ ոչ գոյ
Աստուած. ալէ՛լուիա. ապականեցան և պղծե-
ցան յանօրէնութեանէ իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ
զբաղցրութի. ալէ՛լուիա։
Աստ յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մարդկան.
տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զԱստ.
ալէ՛լուիա։
Ամենեքեան խոտորեցան 'ի միասին և անպի-
տանացան։
Ոչ ոք է՝ որ առնէ զբարի. և չէ ոք մինչև 'ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան. ոյք գործեն զան-
օրէնութի։
Ոյք ուտեն զժողովուրդ իմ ոպ կերակուր հացի.
և առ Աստ ոչ կարդացին. ալէ՛լուիա։
Փ. Օ՛ի՛ ո՛չ գոյր նոցա փոխանակ. և ոչ երկեան
յԱստուծոյ. ա՛լէ՛մ՛լուիա. ամ՛ալէ՛մ՛լուիա։
Զգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել նոցա. և նոքա
պղծեցին զօրէնս նր. ալէլուիա։
Դաժանեցան 'ի սրտմտութի երեսաց նր. և եհաս
'ի սիրտս նոցա։
Կակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ. և ինքեանք
ոպ սլաք։
Ընկեա՛'ի Տր զհոգս քո. և նա կերակրէ զքեզ. և
ոչ տայ յաւիտեան զսասանութի արդարոյ։
Դու Աստ իջուսցես զնա 'ի գուբ ապականուէ. արք
արիւնահեղք և նենգաւորք մի հասարակեսցեն զա-

ուրս իւրեանց. այլ ես 'ի քեզ Տի՛ յուսացայ. անէ՛ձ՝ Լո՛ւիա՜:

Փառք. ամա՛ն՝ Լէ՛ւ՝ Լուիա՝. ամա՛ն՝ Լէ՛՝ Լուիա:

ԻԶ

Ի՛ քեզ Տի՛ յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. անէ՛՝ Լո՛ւիա. յարդարութեանդ քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս. անէ՛՝ Լո՛ւիա՝:

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՛, և կեցո՛ զիս:

Լե՛ր իմ Աստ՝ ապաւէն՝ և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութի՛ն իմ, և ապաւէն իմ դու ես:

Աստ՝ իմ փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի, 'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի:

Դու ես համբերութի՛ն իմ Տի՛ն. Տի՛ն յոյս իմ 'ի մանկութէ՛ իմմէ՝:

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ՝ դու ես ապաւէն իմ. և առ 'ի քէն է՝ օգնութի՛ն իմ յա՛մ ժամ:

Փ. Երկիր պագցեն նմա՝ ամ թագաւորք երկրի. և ամենայն ազգք ծառայեսցեն նմա. անէ՛՝ Լո՛ւիա՝. անէ՛՝ Լո՛ւիա՝:

Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօրի, զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ ոչ է օգնական:

Ընկալեսցէ նա յաղքատն և 'ի տնանկն. և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. 'ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա:

Պատուական է անուն նո՛ր առաջի նո՛ց. կեցցէ և տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց:

Յաղօթս կացցեն առ նա յա՛մ ժամ. և զօրհնանապազ օրհնեսցեն զնա:

Եղիցի հաստատութի՛ն ընդ ա՛մ երկիր, և 'ի վե՛ր գլխոց լերանց:

Բարձրասցի քան զԼիբանան պտուղ նորա. ծաղկեսցի 'ի քաղաքի Տի՛ն ոգ խոտ երկրի.

Եղեցի անուն Տ՚ն օրհնեալ Յաւիտեան. զի յառաջ քան զարև է անուն նի՝ :

Ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի. և ամ ազինք երանեսցեն նմա :

Օրհնեալ Տէր Ա՚ծ Իսէլի, որ առնէ սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն սքանչելի նի՝ Յաւիտեան. լցցի փառաւք նի՝ ամ երկիր. եղեցի. եղեցի :

Փառք Հօր. ա՚լէ՛ի՛ :ՀՈՒԼԻԱ՝. ա՚ալէ՛ի՛ :ՀՈՒԼԻԱ՝ :

ՐԿ

Ողորմութի՛ւնքս քո Տ՚ի Յաւի՛տեան օ՛րհնե՛ցի՛ց. ա՚ալէ՛ :ՀՈՒԼԻԱ՝. յազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերա՛նով իմով. ա՚ալէ՛ :ՀՈՒԼԻԱ՝ :

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութիւն շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութի՝ քո :

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ Դաւթի ծառայի իմոյ :

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո. և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո :

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց Տ՚ի՝. և ճշմարտութի՝ քո յեկեղեցիս սրբոց :

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարեսցի քեզ. կամ ո՞վ նմանիցի Տ՚ն յորդիս Ա՚Յ :

Փ. Դարձուցեր զօգնութիւն 'ի սրոյ նորա. և ոչ ընկալար զնա 'ի պատերազմի. ա՚ալէ՛ :ՀՈՒԼԻԱ՝ :

Ընարգեցեր զսրբութի՝ նի՝. և զաթոռ նի՝ յերկիր կործանեցեր :

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նի՝. և հեղեր զնովաւ զամօթ :

Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո 'ի սպառ. բորբոքեսցի ո՞պ հուր բարկութի՝ քո :

Իսկ արդ՝ յիշեա՛ և տես թէ ո՞վ է իմ հանգիստ. միթէ 'ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զամ որդիս մարդկան :

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ, և ոչ տեսցէ զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր 'ի ձեռաց դժոխոց։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո Տի առաջինք. զոր երդուար Դաւթի ճշմարտութիւն քով։

Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քո. զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։

Զոր նախատեցին թշնամիք քո Տի. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։

Օրհնեալ Տի Աստ յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի. եղիցի։

Փառք Հօր. անէ՛լո՛ւիա. ա՛մէն։

ԳՁ

Խոնարհեան եղերուք Տեառն, զի՝ քաղցր է՛. ա՛մէ-լո՛ւիա՛։ զի յաւիտեան է ողորմութի՛ն նր. անէ՛լո՛ւիա։

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիս Տն. լսելի արասցէ զքո՛ օրհնութիս նր։

Երանի՛ ոյք պահեն զկրաւունս. և առնեն զարդարութի՛ յա՛մ ժամ։

Յիշեա՛ զմեզ Տի ընդ հաճոյս ժողովրդեան քո. և այց արա մեզ 'ի փրկութի՛ քում։

Տեսցուք մեք զբաղցրութի՛ ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութի՛ ազգի քո. և գովիցուք մեք 'ի ժառանգութի՛ քում։

Մեղաք մեք ընդ հարս մեր. անօրինեցաք և յանցեաք։

Փ. Անտնեաց զնա՝ 'ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց. և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնա՝. և խոնարհ եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նոցա. ա՛մէ՛լո՛ւիա՛։ անէ՛լուիա՛։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա. և նոքա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրեանց. և կորացան յանօրէնութի՛ իւրեանց։

Հայեցաւ Տի 'ի նեղութիս նոցա. 'ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր. և զԶՋացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում, և ետ զնա՝ի գթութիւն առաջի ամ գերչաց նոցա:

Փրկեա զմեզ Տի՛ Աստուած մեր, և ժողովեա զմեզ՝ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ, և պարծեսցուք յօրհնութիւն քո:

Օրհնեալ Տի՛ Աստուած Իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից:

Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն եղիցի. եղիցի:

փառք. ա՛լէլո՛ւիա՛/՝՝՝ԺԺ՛Ժ՛Ժ՛՝՝՝. ա՛լէ՛լուիա՛:

ԳԿ

Ա՛բարի՛ իրաւունս և արդա՛ր ութի՛՝ն. ա՛լէ՛՝լո՛ւիա՛. մի՛ մատներ զիս՝ի ձեռս նեղչաց իմոց. ա՛լէ՛՝լո՛ւիա:

Ընկա՛լ զծառայս քո՝ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զգուեսցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկութեանդ քում Տի՛. և բանից արդարութեանդ քո:

Արա՛ ընդ ծառայի քում Տի՛ ըստ ողորմութեանդ քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Ծառայ քո եմ ես, իմաստո՛ւն արա զիս. և ծանեայց զվկայութիւնս քո:

Ժամ է պաշտելՁՏի՛. խափանեցին զօրէնս քո:

փ. Ս երձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տի՛. ըստ բանի քում իմանաստո՛ւն արա զի՛՝ս. ա՛լէ՛՝լո՛ւիա՛. ա՛լէ՛լո՛ւիա՛:

Ստացեն աղօթք իմ առաջի քո Տի՛. և բանիւ քով փրկեա զիս:

Ուղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո՝. յորժամ ուսուցես ինձ զարդարութիւնս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի՝ամ պատուիրանք քո արդարութի՛՝ն են:

Եղիցի ձեռն քո՝ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկութեանդ քումդ Տէր։ և օրէնքդ քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ։ և իրաւունքդ քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես ոչ զոչխար կորուսեալ, խնդրեա զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Փառք Հօր և. ա՛լէ՛լո՛ւիա։ ա՛լէ՛լո՛ւիա։

ԴՁ

Օ՛րհնեա՛ անձն իմ ը՛զՏԻ՝. օ՛րհնեցի՛ց ը՛զՏԻ՝ 'ի կենանս իմ՝. ա՛լէ՛ձլո՛՝ւիա՛. սաղմոս ասացից Ա.Ի՝ իմոյ՝ մինչև եմ ես։ ա՛լէ՛ձլո՛՝ւիա՛։

Մի՛ յուսայք յիշխանսն, և մի՛ յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութի՛ 'ի նոսա։

Ելցէ հոգի՝ 'ի նոցանէ, և դարձցին անդրէն 'ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամ՝ խորհուրդք նո՝ց։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ Տի՛ Ա.Ծ Յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նորա 'ի Տի՛ Ա.Ծ է։

Ո արար զերկինս և զերկիր. զծով և զամենայն որ է 'ի նոսա։

Ո պահէ զճշմարտութի՝ յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Փ. Կ՝ոտվեա՛ Եղէմ ը՛զՏԷ՛՛Ր՝. ա՛լէ՛ձլո՛՝ւիա՛։ Եւ օրհնեա՛ զԱ.Ծ՝ քո Սիոն՝. ալէլուիա։ Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո 'ի քեզ։

Ո եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութի՝. պարարտութի՝ ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Ա.ռաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթանան պատգամք նորա։

Դնէ զձիւն ոչ՝ զասր. և զմէգ ոչ՝ փոշի ցանեաց։

Ա.րկանէ զսառն ոչ՝ պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կենալ։

Ա.ռաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա. շնչեսցեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք։

պատմէ զբան իւր Յակոբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս Իսրայէլի։

Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց Տէր. և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

փառք Հօր. ալէլուիա։

ԳԿ

Սիրեցից զքեզ Տէր զօրութիւն իմ. ալէլուիա. Տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ. ալէլուիա։

Աստ օգնական իմ. և ես յուսամ 'ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ ընդունելի իմ է։

Օրհնելով կարդացից առ Տէր. և 'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց։

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղիք անօրէնութեան խռովեցուցին զիս։

Կիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։

Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդացի. և առ Աստ իմ աղաղակեցի։

Փ. Օգնեցուցեր ինձ զզօրութիւն 'ի պատերազմի. զյարուցեալսն 'ի վերայ իմ ներքոյ իմ արարեր. ալէլուիա. ալէլուիա։

Զթշնամիսն իմ հալածականս արարեր. և զատելիսն իմ սատակեցեր։

Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փրկէր զնոսա. կարդացին առ Տէր, և ոչ լուաւ նոցա։

Անդրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և որպէս կաւ գոռեհաց կոխեցից զնոսա։

Փրկեսցէ զիս Տէր 'ի հակառակութենէ ժողովրդոց. և կացուցցէ զիս գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ զոր ոչ գիտէի ծառայեաց ինձ, և 'ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան և կաղացան 'ի շաւղաց իւրեանց։

կենդանի է Տէր. և օրհնեալ է Աստ. և բարձր եղիցի Աստ փրկութեան իմոյ:

Աստ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

Փրկիչ իմ՝ ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ, որք յարուցեալ են՝ ի վերայ իմ՝ բարձր արարեր զիս. և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս:

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ՝ ի հեթանոսս. և անուան քում սաղմոս ասացից:

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա. առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա Դաւթի. և ընդ զաւակի նորա յաշխարհ միշտ յաշխարհ:

Փառք Հօր և. ա՛նէ՛լ՛ուիա՛. ա՛նէ՛՛՛:

Այնէ կանոնագլուխն ընդ սաղմոսին ասի՝ յերգին գոչիչոյն որ է ոչլոց մարգարէից՝ ասի: Իսկ երկնէ ոչ ասի ընդ սաղմոսին որպէս է սովորութիւն ոմանց. զկնի կանոնագլխոյն ասի. Եւ ևս խաղաղութիւն. Օրհնութիւն և փառք: Եւ՝ ապա պարշաւն առնի ըստ յոյնին. և զկնի հանգստեան տէրտէրն ընկերցեալ լինի: Իսկ երկնէ հանդիսի օր լինի, կամ խաչի պօն լինի և կամ ինչ-որոյ պատ-հարցոյ. Այսօր անճառ ասի. և խաչելութիւն տէրտէրն ընկերցեալ լինի: Զկնի տէրտէրնին. Նորոգօղ տիեզերաց. ապա Հոգւոց հանգուցելոց:

Որոյց յորժամ պատարագն շարակնեան հանգստեան ասէս, զկնի շարակնոցն ասի սաղմոս ըստ յոյնին. և ընկերցեալ լինի տէրտէրն ըստ յոյնին. և զկնի տէրտէրնին ասի յԱծանեղէն փոխ մի: Եւ՝ ոմանք ընդ Աստանեղէն կցորդէն զմի փոխ՝ ի յԱրարիչ և մարգարէսն. և կամ՝ ի Նա ասացին. կամ չէ. և ապա Հոգւոց հանգուց. Քան որդի. և Հայր մեր:

ՔԱՂՈՒՔԱԾ ԱՌԱՔԵԱՆ ՀԱՐԱԿԱՆԱՑ

ԸՆԳՍՏԵԱՆ

Բեզ վայելէ Աստուած օրհնութիւն. որ յաւրութիւնդ ես ձայնիւ յաւիտենից ներնջեցելոցն. թագաւոր և իշխան վերօրհնեմք ըզքեզ։ Ի միւսանգամ գալըստեանըն քո Քրիստոս փառաց թագաւոր. ի ձայն փողոյ նորոգին հոգիք ներնջեցելոցն. և յառնեն ի մեռելոց անանպական մարմնով։ Զայն որոյ և մեք ըզքեզ աղաչեմըք Հայր երկնաւոր. դասաւորեա ըզներնջեցեալսըն մեր ի վերին դրախտ քո Երուսաղէմ. ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

Զայն արկեալ կենարարին աստուածային բարբառովն. ասէ եկայք օրհնեալքդ Հօր իմոյ. ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզկեանսն ի հանդերձեալ երկրին։ Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով ի յօդըս վերինս. աստուածաղգեաց լուսով պայծառացեալ ի դասս անմարմնոցն ի լսել ըզձայն երանաւէտ կոչմանն։ Ընդ այժմէ՝ քումմէ կացո ընդ իմաստուն՝ եր՝ կուսանսն. ի լուսեղէն առագաստին պայծառացեալ ի դասս անմարմնոցն. ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

Օհոգիս ծառայից քոց Քրիստոս. ընկալ ի դասս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։ Ընկալ վասըն սոցա ըզբանաւոր պատարագս ի մէնջ. և՝ շնորհեա նոցա ընդթողուի գտանել յաւուրըն յետնում։

Ո. ԿԻՐ. Ողորմեա ինձ Աստուած։ Որ զառաջինն ոչ պահելով ըզպատուիրանսն մեռաք. շնորհեցե՛ր քեզ օրինակ մեզ պատուիրան կենաց. զի պահելով կենդանանացո՛ք. ողորմեա ինձ Աստուած։ Որ ի խորհուրդ քո կամաւոր մահուանն եկեղեցի՛ քո Քրիստոս մեռանելո՛վ օրինաց մեղանց. զի յարուցեալ ընդ քեզ նորոգեսցի՛ ի փառս. ողորմեա ինձ Աստուած։

ԱՂ. Հայր բաղումողորմ. խոստովանիմ առ քեզ որպէս զանառակ որդին. թող ինձ ըզմեղս ի՞մ և՝ ողորմեա։ Տէր որ գրթացար ի կինսն քանանացի՝. գրթա և՝ յիս ի մեղաւորս և ողորմեա։ Տէր որ դարձուցեր ըզմաքսաւորն ի գիտութի ճշմարտութեանն. դարձո և զիս ըզմոլորեալս և՝ ողորմեա։

ԳՀ. Այսօր գոլով ի բեթանիա քո ամենազօր հրամանաւդ. ճայնեցե՛ր Լազարու և գողացաւ մահ. դրժոխք պարտեցաւ ապականութի լուծաւ. կենդանարար Ո՝ւ կեցո՛ ըզմեզ։ Այսօր գոլով ի բեթանիա զքո զաշխարհակեցոյց ՝ուբ զյարութի՝դ յառաջագոյն ծանուցեր անապականաբար կոչմամբ զչորեքօրեայն ի թաղմանէ. կենդանարար Ո՝ւ կեցո՛ ըզմեզ։ Այսօր գոլով ի բեթանիա Եբրայեցւոց մանկունքն ըսքանչացեալ ասէին. զԱրիամո՞ւ զեղբայրն ի թաղմանէ յարուցեալ որդւոյն Արիամու. կենդանարար Ո՝ւ կեցո՛ ըզմեզ։

ՅԲ. Ընճառելի՛ Հօր Դաւկից ի խաչ ելեր կամաւ Հօր ողորմեա։ Ընմահութեանց տրւօղ Քրիստոս ի գերեզման իջեր ուղ մարդ. ողորմեա։ Եւ

յերրորդ աւուր յաւերեալ յոյս յարութեան ցուցար մեզ ողորմեա։

Հգ. Որ յամի ես աստուածութիւն. և ի ձայն հընչման ի ջերմ յերկնից որ Հոգի՝. ողորմեա՛ մեզ։ Որ զամ լընուս զօրութիւնքդ. և ի գաւսս առաքելոցն իջեր բընակիլ որ Հոգի՝. ողորմեա՛ մեզ։ Որ անբաժանելի ես յաստուածութենէ և՝ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեալ յառաքեալսըն որ Հոգի. ողորմեա՛ մեզ։

Ա՞օ. Որ զաւետիս Հոգւոյն ի հրեղէն ի հրեշտակէն ընկալար ուրա՛խ լեր. բերկրեալդ ՏԷր ընդքե՛զ Մարիամ անմեղօրհնեալ։ Ընդսկիզբն Դանէլն հաճեցաւ առնուլ մարդեղութեամբն ըսկիզբն ի կուսէդ. Քրիստոս Ամենա՛ծ թագաւորն յաւիտենից։ Զաչեմք ընդքեզ որ՝ Ճածին աւ Քրիստոս փրկել զժողովուրդս ի՛ւր զոր գընեաց արեամբն իւրով։

Խգ. Հրաշակերտ և զօրեղ փայտ խաչի՛ քո Քրիստոս գանազան զօրութեան ի յերկրի՝ երևեալ։ Եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցուք։ Զոր հրէիցըն ծածկեալ զանթաքչելի ընդգանձն. փանփագմամբ թագուհոյն փայտ կենաց յայտնեցաւ. Եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցուք։

Փառք Հօր և Որդ։

Սա է զէն յաղթութեան հաւատացելոց. ախոյեան և կնիք յաղթող ընդդէմ թշնամւոյն. Եկայք ժողովուրդք երկրպագեսցուք։

Ամէն և միշտ և։

Հաշտեա՛ ի ձեռըն սբ մանրմնոյ և արեան քո՛ Տէր. և՛ պարգևեա՛ նոցա դասիլ յաջակողմեանսն քո՝։

ԱԿ

Զեռըք քո՝ արարին, և՛ ըստեղծին զի՛ս ի հողո՛ւ՛ յ՝ ի յօրհնել ըզքեզ Ա՛ստուած յաւիտեա՛ն։ Ի՛սկ պատրանո՛ք բանսարկուին խափանեցայ յանճառ լուսո՛ւ՛ն, և դարձայ անդրէն ի հո՛ղ յորմէ՛ ստեղծայ։ Մի՛խիթարի՛չ սո՛ւրբ Հոգի՝ լուսաւորեա՝ զմեր նը՛ընջեցեա՛ւ՛ն, և՛ հանգո՛ զՀոգի՛ս նոցա ընդ սո՛ւրբսն քո՝։

Հայր անոխակալ և՛ բարեգութ մաղթելով հայցեմք ի քէ՛ն վասն մեր նը՛ընջեցելոցն արժանաւորել հանգըստեան օթեւանի՛ սրբոցն։ Ա՛նճառ ծընո՛ւնդ Հո՛ր Որդի՛. որ մահկանացուացս կեանքդ ես. զՀոգի՛ս նը՛ընջեցելոց մեր ընկալ. և՛ արժանաւորեա՝ հանգըստեան օթեւանի՛ սրբոցն։ Ա՛ւ նորոգող սո՛ւրբ Հոգի՛ յորժամ նորոգես զանպականեալսն՝ յայնժամ շնորհեա՛ և մեր նը՛ընջեցելոցն արժանաւորել հանգըստեան օթեւանի՛ սրբոցն։

Յորժամ յերկնից գոչէ՛ փողն աղաղակմամբ՝ առնելով տիեզերաց ի դատաստա՛ն մահաւոր. յայնմ աւուր յահեղին յիշեա ՏԷՐԱՐ և՛ զմեր ը՛ընը՛ընջեցեալսն. և՛ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբսն քո՝։ Յորժամ ճառագայթք Ա՛ծուութեանըդ փայլեն ի յարևելից. և՛ դըպրութիւնք հրաշի՛նցըն բանի՛ն յայնմ աւո՛ւր յահեղին յիշեա ՏԷՐԱՐ և՛ զմեր ը՛ընը՛ընջեցեալսն. և՛ հանգո ընդ սո՛ւրբսն քո՝։

Ո. ԿԻՐ. Որ առաքեցա՛ր ի Հայրական ծոցոյ ծա՛ծ-

կեալ խորհուրդ ընդ Հօր յաւիտեան. եւ առեր մարմին զմեղուցելոյ նախատեղծին յանապական կուսէն անճառ միութեամբ. վասն մերոյ փրկութեան ողորմեա։ Ո՛ր փոխանակ ճաշակացն դառնութեան մահաբեր պտղոյն. անճաշակ լինելով քո քառասնօրեայ քաղցրացուցեր յուսով ըզլուծ նոր քո օրինաց. վասն մերոյ փրկութեան ողորմեա։ Ո՛ր աջակողմ աւազակին բացեր ըզդուռն դրախտին կենաց. բաց և՝ մեզ մեղաւորացս ողորմութեամբ ուրք ընդ նմին զքեզ դաւանեմք Տէր և թագաւոր. աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա։

ԱՊ. Հոգով կենցաղոյս հանապազ զինս ալէկոծէ։ Մրրրկեալ ալիք թշնամին ինձ յարուցանէ։ Նաւապետ բարի՝ լեր անձին իմոյ ապաւէն։

ԳՕ. Աչսօր կարգեցաւ օրինակ խոնարհութեան ի յուղղութիւն՝ վարուց մերոց։ Աչսօր Տէրըն մեր լուանայր զոտս աշակերտացն և պատուիրէր զայս ասելով։ Արի՛ ոմն ի ձէնջ եղբարք մատնելոց է զինս ի մահ և որոշի՝ յաշակերտացդ։ Զայն լուեալ Պետրոսի՝ ակնարկէր առ Յովհաննէս հարցանել թէ ո՞վ էցէ։ Ասէր զոր ասաց Ցե՝. տրտմեցոյց զնոր զաշակերտան և՝ խռովեցան ամենեքեան։

ՅՐ. Ինչեր յերկնից Որդի Աստուծոյ և՛ մարմնացար ի սրբոյ կուսէն. որ անմեկնելիդ ես ի Հօրէ՝. ողորմեա։ Անկիր ի չարչարանս կամաւորապէս Աստուած և՛ խաչեցար վասն ազգի մարդկան. եւ ի գերեզման ինչեր անապակա՛ն. ողորմեա։ Զմահ լուծեր և զաշխարհս ազատեցեր կարողապէս Տէր. և ի մեռելոց յարեար ինչխանութեամբ. ողորմեա։

ՀԳ. Որ առաքեցար ի Հօրէ՝ Հոգիդ անեղ եւ համագոյ. աղաչանօք տնօրինաբար քում Ն՛ակցին. լինել մխիթարիչ սուրբ առաքելոցն. աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա՛։ Որ իջեր տիրաբար յերկնից սաստիկ հողմոյ նըման Ա՛ծ յայտնապէս՝. եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանդեսաւ ի դասս առաքելոցն. աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա՛։ Որ արբուցեր երկնաւոր գինեաւն ի մասուրեանն զհոգիս սրբոց քոց առաքելոցն. որք արբուցին տրրամեցելոց որդւոց Ա՛դամայ ըզբաժակն ուրախարար յայգւոյն եդեմայ. աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա՛։

Ա՞օ. Որ գերահրաշ ծաղիկ բուրեալ յեդեմայ հոտ անմահութեան ծնընդոցս Ն՛ւայի, յորմէ սիրեցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնութիւն ըզքեզ մեծացուցանեմք։ Դու լուծիչ երկանց բարձող անիծից, ծագումն արեւու լուսոյն ճշմարտի որով հերքեաւ խաւարն առաջին. օրհնութիւն ըզքեզ մեծացուցանեմք։ Ըզքեզ ունիմք բարեխօս կոյս ամէնօրհնեալ. մայր անարատ Լմմանուէլի տաճար Բանին Հօրն երկնաւորի. օրհնութիւն ըզքեզ մեծացուցանեմք։

ԽԶ. Այեղան քո ցէր զօրութեանց հաւատով կանգնեցաւ ի խորանի քում. եկայք ժողովուրդք երկրրպագեսցուք։ Ակն պատուական ի խորանի քում հիմնեցաւ այսօր. եկայք ժողովուրդք երկրրպագեսցուք։

Փառք Հօր և Որդւոյ։

Ի՛ սմա մատուցան ճշմարիտ պատարագ և զենումն անարատական. եկայք ժողովուրդք երկրրպագեսցուք։

Ամէն և միշտ և։

Զարհուրեալ դողան արարածք ի ձայնէ սրով-
բէանգոչ փողոյն. Յորժամ հարկանէ հրեշտակա-
պետն եւ կոչէ ի դատաստան զաղգս որդւոց մարդ-
կան. Յայնմ աւուր յահեղին յիշեա՛ Տէ՛ր զմեր
զամենայն ընդ ամենայնս։ եւ հանգո՛ ընդ սուրբս քո։

ՌԶ

Հրեշտակային ձայնիւն օրհնեսցուք զամենասուրբ
զանարատութիւնն. փառաւորելով զՀայր. որ
վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմա-
հութիւն։ Երգեցէք Տ՚ն երգ նոր եկեղեցիք սրբ-
բեցելոց. Քրիստոսի երկրպագելով. որ վերա-
կոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահու-
թիւն։ Սրբբասաց ձայնիւն օրհնեսցուք. հոգևո-
րական հընչմամբ գովեսցուք. սուրբ զհոգին փա-
ռաւորելով. որ վերահանգոյց զամենեսեան ի մա-
հուանէ յանմահութիւն։

Ի ձայն փողոյ գալըստեան քո Տէր ա՛մ հոգիք
զարթիցեն կալ ի դատաստանի քում Քրիստոս
Աստուած մեր։ Յորժամ հընչէ բարբառն ահա-
գին. և հարկանի փող յարութեան մերոյ. եւ մեք
գոչելով ասեմք փառք գալըստեան քո Տէր։
Յորժամ առնես հատուցումն Տէր և տբբք քո
պարծեսցին ի քեզ եւ մեզ շնորհեսցես փրկիչ
կալ ի յաջմէ քումմէ։

Մեծագաւոր անմահ արարիչ յաւիտենից. մար-
դասիրութեդ քո խընայեա յանձինս մեր. ստեղ-
ծիչ կենդանեաց և հանգուցիչ նշնջեցելոց։ Ի՛

խաչին բևեռեցար. զմահու լուծեր զիշխանութի. յանիտենից ըզնընջեցեալսն վերածեր յանմահ ի կեանս. ստեղծիչ կենդանեաց և հանգուցիչ նընջեցելոց։

Ա՛Պ. ԿԻՐ. Լ՚ստ աւետեաց մարգարէին, որ առ փրկեալքս արեամբ գառինդ, ցընծամք և՝ մեք ծառք անտառի, ընդ գալուստ Տեառնընդ կրկնակի. շնորհեա՛ մեզ Տէր ընդ արդարոցն, ընդառ ի քէն տընկեալ ծառոցն. աճիժըմ յուսով ըզուարճանալ, եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։ Սրմին Նրման տայ աւետիս Զաքարիաս նոր Սիոնի. Ե՛թէ ուրախ լեր, ահա՛ գայ առ քեզ խոնարհ և հեզ արքայ. Նրստեալ ի յէշ և յանանակ, կրկին աղանց գոլ օրինակ. Նրնստեալդ յանթառ քերովբէից, Նիստ գրթուլթեամբ ի մեր հոգիս։ Զահեղ փառաց քոց երեւումն որ լինելոց է յերկրորդումն. ետես Դաւիթ յառաջագոյն, ծանոյց կանխաւ ազգմամբ Հոգւոյն. Թէ յայտնապէս Ա՛ստուած գայցէ, հուր առաջի իւր բորբոքէ. յաճինժամ Յիսուս ի մեզ խնայեա՝, գրթա՛ Քրիստոս եւ ողորմեա։ Ա՛ստուածածին ամէնօրհնեալ, յերկրէ երկնից հարսն ընծայեալ. յորժամ բանզմիս լուսոյ Նրման քո միածնիդ յաջակողմեան. յայնժամ մանրթեա ընդ մեր ըղնոյն, փրկել ընդմեզ յահեղ բոցոյն. հաճնադասիլ ընդ արդարոցն, երգել ըզփառս ընդ երկնայնոցն։

Ա՛Պ. Դարձո զցասու՝ն քո՝ ի մէնջ յանշաղակել հողեղինացս. բանզնագութ Տէր խընայեա՝ և մի կորուսաներ։ Կանգնեա՝ զանկեալս ի գլորմանէ

զվիրաւորեալս ի թշնամւոյն. որ բժիշկդ է՞ հիւանդաց բժշկեա՛ զքո զհիւանդութիւնս։ Ի՛ յանցանաց իմոց թաւ՛խծեալ անձն իմ գոչեմ որպէս ըզմանքսաւորն. Աստո՛ւած քաւեա՛ զիս ըզմեղաւորս։

ԳԼ. Յաստուածային ձայնէ գոչմանէն սարսեցին դողալով կարապետքդ դրժոխոցն. և մեռեալն ելն արտաքս անանպական։ Կացեալ ի դուրս այրին և ձայնէր անդ աբարօղ բարբառովն ի գերեզմանն. Դանդաղէ՛ եկ արտաքս անանպակա՛ն։ Ելեալ ի գերեզմանէն երիզապի՛նդ պատանօ՛քն մեռեանն. հրամայեաց լուծանել ի՝ կեանսըն յաւիտենից։

ՅԲ. Իջեր յերկնից Որդի Աստ՝ ազատեցեր զարարածս. անկանիմք առաջի՝ քո՝ ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ։ Ի՛ խաչին բեւեռեցար Աստուա՛ծ և ընդմարդն ի կապանաց մահո՛ւ արձակեցեր. և՛ զինս մի՛ անտես առներ որ մեղօքս եմ մեռեալ։ Ծագումն Հօր յանմատոյց լուսոյն որ իջեր ի՛ գերեզմանն. կենդանացուցեր զարարածս քո՝. եւ զինս մի՛ անտես առներ՝ քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։

ՀԶ. Սարսափելի հողմոյ նըման, սահեղագոչ սաստիկ հընչմամբ երևեցար ի վերնատանն Հոգիդ դասուն երկոտասան, որք առ ի քէն մըկըրտեցան, որպէս զոսկի՝ հրով մաքրեցան. մաքրեա՛ ի մէնջ ըզմէգ մեղաց՝ եւ ըզգեցո՝ ըզլոյս փառաց։ Ակնիր յերկիր աստուածաբար դատել զաշխարհս իշխանաբար, ընդ արդարութեան և ընդ մեղաց եւ ընդ չարին դատաստանաց. բացեր ըզ-

գանձդ անհիւթական, պարգևս ետուր որդւոց մարդկան. մաքրեա՛ ի մէնջ ըզմէդ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլոյս փառաց։ Ամէն ի՛ սիրոյ զսէրդ առաքեաց, յինքըն զանդամն իւր քև յօդեաց. զեկեղեցի՛ իւր զոր շինեաց, եօթըն սեամբ քո՛ հաստատեաց. տընտես ի նմա եդ զառաքեալսն. եօթնեակ շնորհօք քո՛ զարդարեաց. մաքրեա՛ ի մէնջ ըզմէդ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլոյս փառաց։

Օն. Խոնարհեցար ի բարձանց եւ մարմնացար ի կուսէն. որ նըստէիրդ ի քրովբէ՛՚՚՚ս, արարիչդ արարածոց։ Երկի՛նք չէի՛ն բաւական փառաց անմահ անեղի՛դ արգա՛նդ կուսի՛ն ժուժկալեա՛՚՚՚լ ընդունել ըզգանձդ երկնայի՛ն։ Յորմէ՛ սարսեալ սերովբէքն ո՛չ իշխէին մերձենալ. ի խա՛նձարուրս պատեցա՛՚՚՚ր եւ եդար ի մըսուր յանրանէց։

ԽԶ. Ա՛յսօր խընդրի պատուական փայտ խաչին աւանդեալն ի Գողգոթայ ի ձեռն աստուածանէր դըշխոյին. եկայք հաւատացեալք երկրրպագեսցուք աստուածայի՛ն ե՛ր նըշանին։ Ա՛յսօր ընծայէ՛ Գողգոթայ ըզծածկեալն ի յերկրի՝. վերաբերեալ անուշահոտ խընկովք. ի ձեռն երանելւոյն Յուդայի. եկայք հաւատացեալք երկրրպագեսցուք աստուածայի՛ն ե՛ր նըշանին։

Փառք հօր և Որդ։

Ա՛յսօր ի ձեռըն փրկչական ե՛ր խաչին կենագործի՛ պատանին մեռեալ. եւ ողբայ սատանայ ըզկործանումն իւր. ի՛սկ մեք Քրիստոսի՝ հաւատացեալք երկրրպագեսցուք աստուածայի՛ն ե՛ր նըշանին։

Ամիսն և միշտ և։

Արժանաւորաց քոց աղօթիւք յիշեա՛ զմեզ զնընջեցեալսն յորժամ գայցես անձամբ փառօք հատուցանել մարդկան ըստ գործս. եւ մեր նընջեցելոցն շնորհեա՛ դասի՛ւ ընդ սուրբսս քո։

Բկ

Զեզ վայելէ Աստուածածնի՛ օրհնութի՛ւն որ յանմատոյց ամենայն անմահից փառաբանիս ի բարձունս զնընջեցեալսն յանուն քո ընկալ յերկնային քո ա՛ր յառաջնոյ. որ միա՛ն ես մարդասէր։ Որ ունիս իշխանութիւն մահու և կենաց. յիշեա՛ զհոգիս նընջեցելոց մերոց. և հանգո՛ ընդ սուրբսս քո՛ ի խորան քում սիրելոց. որ միա՛ն ես մարդասէր։ Որ յամենայնի՛ ես օրհնեա՛լ տէր. արժա՛նի՞ արա ըզծառայս քո՛ վերըստի՛ն նորոգման. ի լնսել ըզձայն աստուածային փողոյն. ընդ առաջ ելանել քոց փառացդ. որ միա՛ն ես մարդասէր։

Մեծագոյն խաղաղութեան. որ քաղցրութեամբ խնամես զքո զարարածս. յիշեա՛ տէ՛ր զհոգիս նընջեցելոցն ընդ սուրբսս քո՛. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցելութեան։ Որ կոչեցեր ի դրաց մահու ըզսիրելին քո զՂ.ազարոս. եւ ծանուցեր զաստուածութիւնդ ընդհանուր տիեզերաց. լուսաւորեա՛ տէ՛ր զհոգիս նընջեցելոցն ընդ սուրբսս քո՛. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցելութեան։ Ի տաճարի՛ քում սրբութե՛ մատուցանեմք քեզ պաղատանս արտասուալից. պայծառացո՛ տէ՛ր զհոգ-

գիս ներնջեցեալոցն ընդ սուրբս քո. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցելութեան։

Ի՛ գիշերաց կանխեա՛լ սաղմոսիւք եւ արտասուօքս հայցեմք ի քէն. Քրիստոս յիշեա՛ զներնջեցեալսն ի նոր անունդ քո՝. եւ հանգո՛ զհոգիս նոցա՛ ընդ սուրբս քո՛։ Ո՛ր յանմարմնոց վերօրհնիս. առ քեզ կարդամք և պաղատիմք. Քրիստոս յիշեա՛ զներնջեցեալսն ի նոր անունդ քո՝. և հանգո՛ զհոգիս նոցա՛ ընդ սուրբս քո՛։

Ա՛Պ. ԿԻՐ. Ո՛ր պատուիրա՛ն ճըշմարտութե՛ սահանդեցեր եկեղեցւոյ քո՝ Քրիստոս անսահման ժամանակա՛ւ աղօթել միշտ առ Աստուածդ՝ հոգւո՛վ և՛ մըտօք։ Ո՛ր ըզբա՛ն քո՛ օրինաց հաստատեցեր գործով մեզ օրի՛նակ. հանելով ըզգիշերն ի գլուխս յաղօթսն Աստուածո՛ւյ. բնութիւ՝ մերով տնօրի՛նաբար ուրում կըրկնի՛ ծո՛ւնր ամենայն։ Վասն որոյ եւ մեք պաղատեսցո՛ւք առ քեզ Քրիստոս. շնորհեա՝ մեզ յամենայն ժամ լինել քեզ յանդիմա՛ն մաքուր աղօթիւք ըստ անմարմնո՛ւցն որ յերկի՛նս։ Ա՛ղաչանօք Աստուածածնին անապակա՛ն քո՛ւմ ծընո՛ղին՝. զիմանալի՛ աչքս սըրտից մերո՛ւց. բացցես ուղիմութիւ՝ հաւել ի լո՛ւյս քո՛ Քրիստոս։

Ա՛Պ. Յամենայն ժամ աղաչանք իմ այս է՛՝ն ի մեղաց իմոց սի՛ւրբ արա՛ զիս Տէր։ Յանցանաց իմոց զարհուրի սիրտ ի՛՝մ աղաչեմ ըզքեզ թող ինձ Տէր։ Ա՛րտասուաց իմոց մի՛ լըռեր Տէ՛՝ր զի՝ պանդուխտ եմ ես յանցաւոր երկրի։

Դ.Ջ. Ի՛մաստուն կուսանքըն պատրաստեալ ի՛ւղ

լապտերաց. Եւ ինդ առա՛ջ երկնաւոր փեսային վառեա՛լ լապտերօք։ Իսկ յիմարաց կուսիցն ունայնացեալք ի յիւղոյն. անպատրաստ գլուա՛ն գալըստեան փեսային՝ շիջեա՛լ լապտերօք։ Այսն որոյ եւ մեք պատրաստեցուք իւղ հոգեւոր. զի մըտցուք ի յառաջա՛ստ ամնամն փեսային վառեա՛լ լապտերօք։

ՅԲ. Ողորմեա՛ ինձ Աստուած ի մեղա՛ռմեա։ Որ ի յերկնից իջեր Դանդ Աստուած եւ վասն մե՛ր մարմնացար ի սրբոյ կուսէն. ողորմեա՛ ինձ Աստուած ի մեղա՛ռմեա։ Որ ի խաչին տարածեցեր զանարատ բազուկս քո՝. եւ վասն մե՛ր հեղեր զարիւն քո սուրբ. ողորմեա՛ ինձ Աստուած ի մեղա՛ռմեա։ Որ ի գերեզմանի՛ եղար անապական և յարուցեա՛լ նորոգեցեր զաշխարհս. ողորմեա՛ ինձ Աստուած ի մեղա՛ռմեա։ Որ ի յերկինսըս հանդերձար ամենակարող. և ինդ աջմէ՛ Հօր նըստար յամենայն փառաց. ողորմեա՛ ինձ Աստուած ի մեղա՛ռմեա։

ՀԳ. Իջեր Տէր ողորմութեամբ քո յաշխարհս. և ըղմեռեալ բընութիւնս ի կեա՛նս վերափոխեցեր։ Եկեր Տէր առ Հայր փառօք ի յերկինս. և մինչեւ ի ծարիւ առաքելոցն առաքեցեր սուրբ Հոգին։ Դացեր Տէր այսօր ըղձանձդ երկնայինն. և բաշխեցեր առատապէս պարգեւս աղքատ բընութեանս։

ԾՆ. Որ ողորմեցար ի մեղս ծնեալ մարդկան Հայր երկնաւոր ըստ մարգարէին եւ ետուր բնութեանս այսօր պարգեւ ըզկոյսըն սուրբ ըզծնող

Որդւոյդ միածնի. մաղթանօք սորա՝ տէր մեզ օ-
ղորմեա։ Ո՛ր ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ օրհնաց Որ-
դի՛դ այսօր զկոյսն Մարիամ, յորմէ ծընար մար-
մնով և բարձեր նովաւ ըզմեղս նախաստեղծին
Ադամայ. մաղթանօք սորա՝ տէր մեզ օղորմեա։
Ո՛ր մաքրեցեր Հոգիդ սուրբ ըզսիրտ և զարգա՛նդ
մօր քո՝ փառակցին. այսօր ամուլ ծնողաց նորին
ետուր ըզմայր Բանի՛ն զօրհնիչն Եւայի՝. մաղթա-
նօք սորա՝ տէր մեզ օղորմեա։

ԽԶ. Զ՛առաքելոյն փառաց Հօր Որդիդ միածին
որ ըզլոյսդ անվայրապահակ մարմնով պարագրեալ.
այսօր ի թաքո՛ւր փառօք փայլեցեր։ Ո՛ր աննիւթ
սրովբէից անհաս ի վեր քան ըզբան. ծառայի
կերպի՛ւ պարածածկեալ ըզլոյսդ անըստուերս. այս-
օր ի՝ թաքո՛ւր փառօք փայլեցեր։

Փառք Հօր և Որդ։

Ո՛ր հրեղի՛նացն անմերձենալի՝ հո՛ւր ճաճուրթե՛դ.
ի հողեղէնս խոնարհեալ լոյսդ արփիական. այս-
օր ի՝ թաքո՛ւր փառօք փայլեցեր։

Ամէն և միշտ և։

Ո՛ր մարմնացար վասն մեր աղաչանօք Ամենայնին
Քրիստո՛ս յիշեա՛ զնընչեցեալսն ի քո անունդ
քո՝. և հանգո՛ զՀոգիս նոցա՝ ընդ սուրբսս քո՝։

ԳԶ

Ի՛ ձայն մեծի զուարթնոյն և ի՝ հընչումն հրա-
շալի փողոյն. ուր հողացեալ մարմինքք մարդկան
նորո՛ դին. յայնմ աւուր յահեղին յիշեա՝ տէր՝ զ՝ մեր
և ըզմեր ընընչեցեալսն. եւ հանգո՛ ընդ սուրբսս

քո։ Յորժամ նըշան տէրունեան ճառագայթիւք փայլէ. և թանգաւորըդ թագաւորաց փառօք տեսանիս. յայնմ աւուր յահեղին յիշեա Տէր՝ի և ըզմեր ըզնընջեցեալսն. եւ հանգո ընդ սուրբսս քո։ Յորժամ ատեան դատաստանին դը՞նի՝ և դըպրութիւնքք հրաշիցըն բանին. յայնմ աւուր յահեղին յիշեա Տէր՝ի և ըզմեր ըզնընջեցեալսն. եւ հանգո ընդ սուրբսս քո։

Որ երկայնամիտդ եՀս Տէր. քաղցր և անոխակալ. հանգո զՀոգի քո ծառայից. զի մի դարձցի տնանկ ամաչեցեալ՝ յաւուրն ահեղ ատենի։ Ոչ յիշատակ հրաժարելոցն ի հաճոյս քեզ ընկալցիս. եւ զուխտս մեր ընկալ որպէս զԱբելին զՆոյ՝ն և զԱբրահամուն. զի մի դարձցի տնանկ ամաչեցեալ՝ յաւուրն ահեղ ատենի։ Ի՝ խորան քում սիրողաց հանգուսցես ընդծառայս քո. եւ զՀոգիս նոցա դասեսցես ընդ սուրբսս քո. զի մի դարձցի տնանկ ամաչեցեալ՝ յաւուրն ահեղ ատենի։

Որ խոնարհեցար յերկնից Ռա՛նդ Ա՛ստըւած և առեր մարմին ի սըրբոյ կուսէն. յիշեա ընընջե՛ցեալսըն ըմեր յորժամ գայցես անճառ փառօք. զի՝ դու ես Տէր՝ի ամենայն երկրի։ Որ ունիս իշխանութիւն մահո՛ւ եւ կենաց. եւ խաչիւըդ քո լուծեր զերկունըս մահու. յիշեա ընընջե՛ցեալսըն ըմեր յորժամ գայցես անճառ փառօք. զի՝ դու ես Տէր՝ի ամենայն երկրի։

ԱՊ. ԿԻՐ. Որ արարեր զօրութիւն զի մանալեացն աշխարհ վերին. եւ ի նմա հաստատեցեր տընա-

տես ըզպետրս հրեղինաց. օրհնե՛մք զանհասանելի զօրութիւնդ։ Որ տիրապէս մեծատունդ ստեղծեր երկրորդ աշխարհ սգալի՝. եւ ի դրախտն որ յաղենի տընտես եդեալ զմարդն առաջին՝. օրհնե՛մք զանհասանելի զօրութիւնդ։ Որ շինեցեր բարձրագոյն զեկեղեցի քո խորհրդեամբ. և՝ ի սմա կարգեալ տընտես զքարոզ Բանին ճշմարտութեան. օրհնե՛մք զանհասանելի զօրութի՛դ։ Ընտանեալոյն տաղաւար բարձող էիցըս բարձողին. որ ծընար զԱ՛ծ մարմնով զանմարմնաբար ծընունդըն Հօր. բարեխօսեա՛ վասըն մեր Ա՛ստուածածի՛ն Մարիամ։

ԱՊ. Ո՛Հերծո՛ զիս յորոգայթէ որսո՛ղին. եւ յամենայն վըտանգից ապրե՛՛ցո՛. եւ ողո՛՛րմեա՛։ Յաներևոյթ թըշնամուն եւ ի գայտղնի նե՛տից բանսարկուին պա՛՛հեա՛. եւ ողո՛՛րմեա՛։ Փըրկեա՛ զիս ի յանցանաց մեղաց ի՛մոց. և՛ նորոգեա՛ զիս հոգւով գի՛տո՛՛ւթեան և՛ ողո՛՛րմեա՛։

ԳԼ. Ա՛րկողդ ըզլոյս որպէս զո՛թոց այսօր անճառ խոնարհութիւ ի վերնատունն խորհրդոյ՝. ըզգե՛ստ ծառայի ըստանձնի՛լ յանձն առեր. օրհնե՛մք զեկեալդ ի կամաւոր չարչարանս։ Որում երկրպագեն դասք հրեշտակաց խոնարհեցար ի լուանալ զոտս հո՛ղե՛ղե՛նս. բըժըշկել սրբոք ընդգարշապարս նախահօրն բըժըշկեա՛՛ զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն։ Որ ի խորհուրդս փըրկականս եկեղե՛ցւոյ բաշխեցեր աշակերտացն զմարմի՛նդ քո՝ նորոգելով ըզմահացեալսն ի ճաշակմանէ. հաղո՛՛ր դս այսմ ընկալ ընդմեզ միայն մարդասէր։

ՅԲ. Յամենայնի բանզնումողորմ Աստուած նայեա յիս գթութեամբ և խնայեա զի դու միայն ես մարդասէր։ Եւ խաչիւրդ քո կենարարաւ պահեա. եւ յարութիւնդ քո փրկեա և ապրեցո. զի դու միայն ես մարդասէր։ Եւ ի միւսանգամ ի գանձատեանն քոյ տէր. վերընտիր զիս նորոգեա և ապրեցո. զի դու միայն ես մարդասէր։

ԼԳ. Որ համագոյդ ես Հօր և Որդւոյ անճառաբար բղխումն ի միշտ էիսն ա՞յսօր բղխեցեր ջուր կենդանի յԵրուսա՞ղէմ. Հոգի՞ Աստուծոյ ողո՛րմեա։ Որ ամարաչափիցդ ես Հօր և Որդւոյ. որոմ կենդանածնեա՞լք ի ջո՞ւրս ամարածք. ա՞յսօր որդիս Աստուծոյ ծնանի՞ս ի՞ ջուրց. Հոգի՞ Աստուծոյ ողո՛րմեա։ Որ փառակիցդ ես Հօր և Որդւոյ. եւ քընեսես ըզխո՞ւրս Աստուծոյ. ա՞յսօր խորանգէտս իմաստից զյինմարս աշխարհի արա՞ւրեր. Հոգի՞ Աստուծոյ ողո՛րմեա։

ԾԵ. Դասք անմարմնականք երկնաւոր զօրանցն ի մէջ հովուացն օրհնէին ըզծանգումն լուսոյ. մեծին ի Հօրէ՛ մեզ ի փրկութիւն։ Եւ մոգքն անտեղը նշանաւ եկի՞ն ի Բեթղէհէ՛մ երկիր պագին տեառն. եւ ի յայրին մատուցին զընծայս խորհրդոյ։ Եւ հովիտքն երգեն ընդ հրեշտակս փա՞՞ռք ի բարձո՛ւնս մեծիդ Աստ. որ եկիր և փրկեցեր ըզտիեզերս քոյով յայտնութեամբդ։

ԽԶ. Տէ՛ր Քրիստոսի կաթուղիկէ եկեղեցւոյ շնորհողն. զյաղթականն ըզպատուական զանտուածընկալ սուրբ նշանս մատուցանեմք զօրհնէրգութիւն միշտ ի բարձունս։ Սա կամաւ քո

Քրիստոս և՝ թեւօք ամենազօր սուրբ Հոգւոյն. և՝ դասուք հրեշտակաց թռուցեալ եկաւորի. ի լեա-ռըն վարագայ բընակել ի նմա:

Փառք Հօր և Որդ:

Եկայք ժողովուրդք երկիր պագեսցուք աստուա-ծային սուրբ նըշանիս. համբարձէք միաբան ըզ-ձեռըս ձեր ի սըրբութի. եւ ըզընծայեալն ի սմա միշտ փառաւորեսցուք:

Այժմ և միշտ և:

Ի նըստել քո յաթենի դատաւոր ահեղ. անշա-ջանօք սուրբ Աստուածածնին միջնորդ ըզնըննջե-ցեալսըն ըմեր. յորժամ գայցես անճառ փառօք. քանզի քո են փառք յաւիտեանս ամէն:

Գ.Կ

Լոյս ի լուսոյ ըզմեզ լուսաւորեա. որ փառօք Հօր հանդերձեալ ես գալ ի դատել զերկիր. արժա-նաւորեա եւ ըզմեր ըզննջեցեալսն անճառ խոստա-մանց քոց ընդ սուրբս քո: Հօր և Հոգւոյ հա-մագոյակից. ի տիեզերական ահեղ ատենին. արժանաւորեա եւ ըզմեր ըզննջեցեալսն անճառ խոստմանց քոց ընդ սուրբս քո: Երկնի և երկրի արդար դատաւոր յորժամ հատուցանես ըստ գոր-ծոց իւրաքանչիւրոց. արժանաւորեա եւ ըզմեր ըզննջեցեալսն անճառ խոստմանց քոց ընդ սուր-բըս քո:

Որ արարիչդ ես հրեղինաց եւ հողեղինաց, եւ մըշտորընչենաւոր փառաբանիս ի բանաւոր պաշտօ-նէից. ի քէն հայցեմք թողութիւն շնոր-

հեա նընջեցելոց մերոց։ Որ ի յերկրի երեւեցար
եւ ընդ մարդկան բընակեցար. և անմահութիւն
պարգեւեցեր մեզ մահկացելոցս. ի քէն հայ-
ցեմք թողութիւն շնորհեա նընջեցելոց մե-
րոց։ Յորժամ նըստիս յաթոռ փառաց դատողա-
կան իշխանութեք. և փառաւորեալ առ ի քէն
փառօք ըզգենս արեան քո Տէր. ի քէն հայ-
ցեմք թողութի շնորհեա նընջեցելոց մերոց։
Որ անբաւ քո մարդասիրութեամբդ գթացար
յազգըս մարդկան. ծընար ի կուսէն. ըզծը-
նեալս սուրբ աւազանաւն ըզննջեցեալսըն ը-
մեր ընդ սուրբըս քո հանգո թագաւոր յա-
ւիտենից։ Որ ի վերայ խաչին զենար որպէս
գառն եւ զմարմին և զարիւնդ քո բաշխեցեր ի
փրկութիւն աշխարհի. զհաղորդեալս մարմ-
նոյ քո և արեան. ըզննջեցեալսըն ըմեր ընդ
սուրբըս քո հանգո թագաւոր յաւիտենից։

ՌԳ. ԿԻՐ. Օրհնեմք ըզքեզ անըսկիզբըն Հայր
Որդւոյդ միածնի. զոր առաքեցեր ի դարձումըն
մոլորեալ ոչխարին. դարձո եւ զմեզ ի մեղաց
Որդւոյ քո չարչարանօքն։ Գովեմք ըզքեզ բան
եւ լոյս որ զտիրական քո պատկեր. լուսով ծրա-
գի քո գըտեալ վերականգնեցեր. կանգնեա
զանկեալըս մեղօք քոյին սուրբ չարչարանօքն։
Բարեբանեմք զփառակիցդ Հօր զՀոգիդ ճըշմա-
րիտ. որ նորոգեցեր ըզհնացեալըս մեղօք հընոյն
Ադամայ. նորոգեա և զմեզ ի մեղաց նորո-
գութք քո շնորհաց։ Ուրախացիր Բարձրելոյն հո-
վանացեալ զօրութք. և բնակարան սուրբ Հոգ-

ույն որով ծընար զԱՆՆ Աստուած. բարե՛՝՝խօ-
սեա վանսն մեր Աստուածածին Մարիա՛՝՝մ։

ԱՊ. Քրիստոս Աստուած Աստուծոյ. ողո՛՝՝ֆ՝՝ր-
մեա։ Անօրէնութեամբ ի մեղս երկնեաց զիս մայր
իմ. աղաչե՛մ փրկի՛չ ողո՛՝՝ֆ՝՝րմեա։ Կիրաւո-
րեալ մեղօք անկանի՛մ առ քեզ փրկի՛չ. մի ան-
տես առներ. ողո՛՝՝ֆ՝՝րմեա։

ԱՂ. Շնորհեա՛ մեզ տէր ընդ աղքատաց օրի-
նակին Ղազարու ժուժկալուի. զի՛ կամաւոր աղ-
քատութիւն արքայութեդ երկնից ընդ նմի՛ն լեցուք
արժանի՝ լուր մեզ և ողորմեա՛ Քրիստոս Աստը-
ւած։ Ո՛ր փոխանակ հացին կարօտուէ զհացն ան-
մահութեա՛ն նրմա՛ շնորհեցեր եւ ընդ մեծատանն
անգրթուէ ի գոգն Աբրահամու ըզնա՛ ընկալար.
լուր մեզ և ողորմեա՛ Քրիստոս Աստուած։ Լուսա-
ւորեա՛ զաչքս սրտից ստանալ մեզ ողորմութեամբ
ի քէն տր զողորմութիւն. զի՛ մի ընդ մեծատանէն
հայցեսցուք ի բոց հնոցին ծագիւ մատի՛ն ջուր ի
զովացումն. լուր մեզ և ողորմեա՛ Քրիստոս Աս-
տուած։

ՅԲ. Ո՛ր տրրտմահաղորդ քո՛ չարչարանօք խա-
չին. աղատեցեր ըզմարդն ի տրրտմազգեանց փայ-
տէն և ի մեղսաճաշակ պրտղոյն. Քրիստոս Աս-
տուած և՝ մեզ ողորմեա։ Ո՛ր մահուամբ քո կեն-
դանի՛ և մեռելութեամբըն յերկրի՛. նորոգեցեր
դարձեալ զաշխարհս և՝ ըզհողացեալ բնութի՛ս.
Քրիստոս Աստուած և՝ մեզ ողորմեա։ Ո՛ր երեք-
օրեայ յարութեամբ քո և համբարձմամբդ յեր-
կինս. վերածեր ըզմարդն առ կենաց փայտն եւ

յանմանհական ճաշակն. Քրիստոս Աստուած և՝ մեզ ողորմեա՛։

Հդ. Զանազկրզբնաբար բրղխումն ի Հօրէ՛ և Սրբոյ՝ զՀոգին ճրշմարիտ. որ հընչմամբ ձայնի էջ ի վերնատունն այսօր նըման՝ սաստիկ հողմոյ. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։ Համագոյակցին Հօր և Սրբոյ զբաշխողն շնորհաց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն ընտրութեան լեղուաց շնորհեաց ՝ի առաքելոցն. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։ Հաղբերն խմաստութեամբ ըղկատարեալն անձնաւորութի՛ւն. որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մարգարէս և յաւետարանս. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։

ՍՀ. Աստուածածին խորան լուսոյ անվայրապատակ արփոյն կենաց որ եղե՛՝՛ր արևելք արեգական արդարութեամբ եւ նիստեալոցս ի խաւարի լոյս ծագեցեր. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։ Ամենապատուական տաճար և՝ մորենի անկիզելի. որ զանշէ՛՝՛ջ հուր աստուածութեան ի քեզ տարեալ կրեցեր. որով բնութիս կիզեալ շիջանի կրից բոց. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։ Ամենդանի տապանակ կտակարանաց նորոյ ուխտիս. որով ե՛՝՛լք յերկիր աւետեաց հորդեալ. հոգւով ի քեզ տրպաւորեալ Յանին. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Խշ. Ով պանհապան որ ծա՛՝գեցար յեղեմոյ. նշան յաղթութեա՛՝՛ն ընդդէմ անօրենոյն թշնամւոյն։ Դու փակելոյ դրախտին բացող և՝ ա-

ռաջնորդ աւաղակին. որ զբոցեղէն սուրբն կապտեա՞ց ա՛նեղին հրամանաւ։

Փառք Հօր և Որդ։

Քեզ ցընծան ըստորայինքս ամենայն ի միասնագամ քո գալըստեան. եւ յաւէժ ըզուարճանա՞ն դասք անմարմնոցն առէիցս։

Ամէն և միշտ և։

Որ ըստ նմանութեան մահու քո տընկանկի՞ց աբարեր. եւ երկնից արքայութեանըդ ժառանգորդ լինե՞լ խոստացար. զհաւատացեա՞լս գալըստեան քո ՏԷՐ. ըզնընջեցեալսըն ըմբոյ ը՞նդ սուրբքս քո՞ հա՛նգո՛ Թագաւոր յաւիտենից։

ԳՀ

Քանզի զքեզ օրհնեն իշխանութիւնք երկնից Թագաւոր փառաց. ամենակալ ամենակարող Թող ըզմեղըս մեր ներնջեցե՛լոցն. և հանգո՛ ի խորանի՛ քում ի յարքայական ի՛ հանգըստեան։ Որ ի նախնումն ըզմարգարէն Մովսէս լուսաւորեցեր ածային փառօք տեսլեամբ ածութեանըդ քո. լուսաւորեա՛ և ըզ՝մեր ըզնընջեցեալսն և հանգո՛ ի խորանի՛ քում ի յարքայական ի՛ հանգըստեան։ Բարեխօսութեամբ ե՛ր Ա՝ստուածածնի ծընողի և մօր քո՝ յիշեա՛ զգինս արեան՝ քո ՏԷՐ. և դասաւորեա՛ յերանաւէտ յանթառամ և յանտրտում ի կեանսդ. ի յարքայական ի՛ հանգըստեան։

Փառըք քեզ Հայր. որ կենարարդ ես մարմնոց եւ գոյացուցիչ հոգւոց. ընկա՛ռ զօրհնաբանող

հոգիս յանմահական քո հանգիստդ։ Մարդասիրի՝ Հօր Որդի՝ որ պատկերակից եղեր հողեղենացս եւ խաչեցար։ Ընկա՛լ զօրհնաբանող հոգիս յանմահական քո հանգիստդ։ Ամենազօր ո՞ւ Հոգի՝ որ անդորրի՛չ ես նեղելոց եւ մխիթարիչ հոգւոց։ Ընկա՛լ զօրհնաբանող հոգիս յանմահական քո հանգիստդ։

Ի հանգիստ քո՛ ցէր ուր ամենայն սուրբքդ քո հանգչին։ Հանգո՛ զհոգիս ծառայի՛ց քոց ընդ սուրբս քո՝ մարդասի՛ր։ Դու Ա՛ստուած։ որ իջեր ի դժոխս։ զերկունս մահու լուծե՛ր ըզկապեալսն արձակեցե՛ր։ և զհոգիս ծառայի՛ց քոց հանգո՛ ընդ սուրբս քո մարդասի՛ր։

Ա՛ղ։ կիր։ Որ զօրէ՛նս սրբութեան պահոց նախ ի դրախտի՛ն աւանդեցեր։ զոր ո՞չ պահելո՞վ նախնեաստեղծիցն ճաշակմամբ պղտղոյն ճաշակեցի՛ն ըզդառնութի՛ւն մեղաց եւ մահու։ վասն որո՛յ շնորհեա՛ մեզ ցէր ճաշակել ըզքաղցրութի՛ւն քոց պատուիրանաց։ Որ զանազան վիրաւք մեղանց հարաւք յոգիս ի թշնամւոյն։ եւ ի բաղմապատի՛կ հիւանդութի՛ս։ կարօտացաք մարդասիրի՛դ բառնալոյ ըզցաւս մեր։ վասն որո՛յ բժշկեա՛ ընդմեզ Քրիստո՛ս որպէս մարդասէր։ Որ եկի՛ր ի փրկուի մարդկան ծնընդեամբ կուսի՛ն Մարիամու։ եւ կենդանարարի՛ր քո յարութիւնդ։ հրաւիրեցեր ըզմահացեալքս ի յարութի՛ւն անմահութե՛ վասն որո՛յ աղաչանաք մեր քո՛ կեցո՛ զմեզ փրկի՛չ։

Ա՛ղ։ Համբառնամ առ քեզ ցէր զաչս իմ նայեա՛ յիս գթութի՛ւնդ քո և՝ ողորմեա՛։ Դու ես

յոյս և ապաւէն իմ. զերծո՛ զիս յորոգայթէ մեղաց. և՝ ողորմեա՛։ Ա՛պրեցուցի՛չ իմ և՝ փրկի՛չ իմ. ապրեցո՛ զիս յորոգայթէ մեղաց. և ողորմեա՛։

Ղ.Ջ. Զգալուստ քո՝ Ո՛ւ այսօր Յե՛րուսաղէմ նո՛ր եկեղեցի՛ սուրբ. յաղթանա՛ն երգով բարեբանեմք. օրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ Տեառն։ Ո՛ր վասըն մերոյ փրկութեան՝ յաւանակի՛ նըստել յանձն առեր. ընդ մանկունսըն բարեբանեմք. օրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ Տեառն։ Թագաւո՛ր երկնաւո՛ր. զեկեղեցի՛ քո անշարժ պահեա. եւ զերկրպագուս անուանըդ քո՝ պահեա՛՝ ի խաղաղութեան։

ՅԲ. Զյարութիւն Ա՛ծորդւոյն հրեշտակապետն այսօր աւետէր կանանցն ասելով. յարուցեալ է Տէ՛՝ր ի գերեզմանէն։ Ընթացեա՛լ կանանցըն խընդո՛ւթեամբ պատմէին աշակերտացն ասելով. յարուցեալ է Տէ՛՝ր ի գերեզմանէն։ Վ՛ա որոյ և՝ մեք ընդ հրեշտակին գոչեսցո՛ւք զյարութիւնըն Ո՛ւի. որ փրկեացն ըզմե՛՝զ ի ձեռաց մահու։

ՀԳ. Կենդանարար Ա՛ստուա՛ծ մարդասէր Հոգի. ըզժողովեա՛լսըն միաբա՛նակա՛ն սիրով լուսաւորեցե՛՛ր հրեղի՛նք լեզուո՛՝ք. վա՛՝ որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛՛մք ըզգալո՛ւստ քո՝ սուրբ. Զուարճացա՛ն քո՝ գալըստեա՛՛մբը՛ն սուրբ առաքեանքն. կոչելով ի միասին ըզցրուեալսն ի միտեա՛՛նց բազմաձայն լեզուո՛՝ք. վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛՛մք ըզգալո՛ւստ քո՝ սուրբ։ Հոգեւորակա՛՛ն սուրբ մշկըրտութեամբ զարդարե-

ցեր նոքօք ըզտիեզերս. ի զգեստս լուսափա՛յլս և նորափետո՛ւրս. վասն որոյ և մեք այսօր տո-նե՛մք ըզգալուստ քո սուրբ։

ԱՂՕ. Օգագումն հրաշալի որ անյայտ էր ի մէջ. եւ Յանն հայրական անըմբռնելի. հուր փայլակնացեալ եւ ի մարմնի ընակեցաւ. անվնաս պահելով զարարածս ամենայն։ Օգագումն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ. ճառագայթելով զարարածս ամենայն. երկինքք ցընծային և երկիրս ուրախանայր և՝ Ո՞ւ Ա՛ստ ընդ մարդկան շըրջեցաւ։ Ո՛ւ քեզ ապաւինիմք ամենասքրբուհի՝. գերագոյն և հրաշալի եւ բաշխող բարութեանց. աղբեւր ես ծարաւեաց եւ հանգիստ աշխատելոց. և՝ եղեր վերընկալ աստուածային Յանի՛ն։

ԽԶ. Օրութիւն ե՛ր խաչի՛ քո Ո՛ւ որ կանգնեցեր ի փրկութիւն աշխարհի. սա՛՜ի պահեսցէ՛ ըզմեզ յամենայն փորձութենէ։ Յանզի ի սմա բարձրացա՛ր Ա՛ստ, եւ ի սմա՝ հեղեր ըզպատուական ե՛ր զարիւնդ. սա՛՜ի պահեսցէ՛ ըզմեզ յամենայն փորձութենէ։

Փառք Հօր և Որդ։

Ո՛ւ ըզքո՛ միւսանգամ ըզգալուստդ. նըշանաւ խաչի քո՛ ցո՛ւցեր աշխարհի. սա՛՜ի պահեսցէ՛ ըզմեզ յամենայն փորձութենէ։

Ա՛յժմ և միշտ։

Ընդ հոգւոցն արդա՛՜ւրոց կատարեալո՛՜ց ըզհոգիս ծառայի՛՜ց քոց հանգո ընդ սուրբս քո մարդա՛՜սէր։

ԴԿ

Հայր անբասկիզբն բարեխնամ մարդասէր, որ ստեղծիչդ ես հոգւոց և մարմնոց. յիշեա զնընջեցեալսըն մեր և հանգո ընդ սուրբս քո։ Որդիդ միածին, որ գլխաածդ ես առ ամենեսեան, եւ խաչիւ և արեամբ գնեցեր զքո ժողովուրդս. յիշեա զգինս արեան քո ցէր եւ հանգո ընդ սուրբս քո։ Հոգիդ ճշմարիտ. որ աղբերդ ես անբասպառելի, եւ լցուցիչ ամենայն բարութեանց. յիշեա զնընջեցեալսըն մեր և՛ հանգո ընդ սուրբս քո։

Խընդրեմք ի քէն թագաւոր փառաց փառաւորեալդ ի զուարթնոց. զնընջեցեալսըն մեր ընկալ մարդասէր ցէր. եւ հանգո ընդ սուրբս քո։ Յորժամ գաս փառաք հօր դատել զերկիր արդարութեան արեգակն. զնընջեցեալսըն մեր ընկալ մարդասէր ցէր. եւ հանգո ընդ սուրբս քո։ Ի նստել քո յաթոռի դատաւոր անհեղ Ա՛ն փրկիչ մեր եւ յոյս. զնընջեցեալսըն մեր ընկալ մարդասէր ցէր. եւ հանգո ընդ սուրբս քո։

Որ արարիչդ ես արարածոց հանգուցեալդ ի հրեղէն կառս. յիշեա՛՛՛ զհոգիս նընջեցելոց մերոց. եւ հանգո ընդ սուրբս քո։ Որ երկայնամիտդ ես առ ամենեսեա՛՛՛ն. և ներող յանցանաց մերոց. յիշեա՛՛՛ զհոգիս նընջեցելոց մերոց. եւ հանգո ընդ սուրբս քո։

ԱՊ. ԿԻՐ. Բանն որ ընդ հօր յէութեան եւ համագոյ եր հոգւոյն. զզպատակերն իւրական խառ-

նեա՛լ ընդ հո՛ղանիւթ բընութեանս. զո՛ր զարդարեա՛լ փա՛ռօք եդ ի դրա՛խտին փա՛փկութեա՛ն։ Յո՛րո՛մ ցընծա՛յր զուարճացեալ ա՛նտըխրական խընդութեա՛մբ. քա՛նզի զԱ՛ծ տեսանէր միշտ խո՛նարհեա՛լ ի դրախտին. յո՛ր մէ զլուսոյն ճառագայթ տըպա՛ւո՛ր էր ի յինքեա՛ն։ Կա՛ն ո՛ր ի աղա՛չեա մա՛յր Ա՛յ Մարիա՛մ զմի՛ածին՝ քո՛ զՈրդին զի՛ շնո՛ր հեսցէ՞ ստաւաղակին. ժա՛ռանգել վերըստին մեզ ընդրա՛խտի՞ն վայելչութիւն։

ԱՊ. Հրի՛ստո՛ս Ա՛ստըւած յոյս անպա՛շխարհո՛ղաց, շնո՛ր հեա՛ զթո՛ղութիւն բազում յանցա՛նաց իմո՛ց։ Ո՛ւ քե՛զ բազմագո՛ւթ ապաւի՛նեալ կարդա՛մըք մի մերժեր ըզմեզ յո՛ղորմո՛ւթենէ՞ քումմէ։ Ո՛ր-պէս զաւա՛զակն աղաղա՛կեմ ա՛ռ քեզ. յիշեա՛ եւ զի՛ս ցէր ի՛ քո՛ւմ յա՛ղքայ՛ութեա՛նդ։

ԳՋ. Յիսո՛՞ւս մի՛ածին՝ անմա՛հութեց պարգեւատո՛ւն երեւեցաւ ըմբ՛՞՚՚զ. խանփանեաց զզօրութի՛ մահո՛ւ։ Ընդ խմա՛՞մբ արտասուա՛ց Մարիամու և Մարթայի՝ անկեալ ա՛ռ ո՛տսըն ցեա՛՞՚՚ռն, խընդրէ՛ի՛ն զնո՛ր գումն եղբօ՛ր։ Ռանի՛՞ւ Ռանն Ա՛ծ կենա՛գործեաց ըզՅա՛զարո՛ս ի՛ թաղմանէ՛՞՚՚՚՚ և եկեալ արտաքս ա՛նապակա՛ն։

ՅԲ. Յո՛՞՚՚ր ժամ եկի՛ն ի՛ գերեզմանն ի՛՞ւղա՛բեր կա՛նայքն եւ բերին ըզխո՛՞ւնկս ի՛ խընկել զա՛նապակա՛՞ն մարմի՛ն։ Յա՛՞՚՚յնժամ հրեշտակն ա՛ւետարանէր յա՛՞՚՚ր եւ՛ Քրիստո՛ս. պատմեցէ՛ք աշակերտացն զյարո՛ւթի՛՞ւնը՛՞ն ցեա՛ռն։ Ի՛սկ նոցա զարհո՛ւրեա՛՞՚՚լ վասն ահագի՛՞ն տեսլեանն. պա՛՞՚՚տմէ՞՚՚ն աշակերտացն զահագի՛՞ն տեսի՛՞ն։

ՀԳ. Ի համբառնալ Բանին յերկինս եւ ի նստել ընդ աջմէ Հօր. զուարճացեալ առաքելոցն երկրպագէին. օրհնելով զՀայր զառաքող Հոգւոյն: Համահաւասարեալ գունդքն սրբոցն ի վերնատանն խորհրդով համբարձմամբ անչափ սպասէին Հոգւոյն. օրհնելով զՀայր զառաքող Հոգւոյն: Յանկարծահաս հնչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբեր լուսոյ. անմահական կենաց լուսով զարդարեալ. որք օրհնէին զՀայր զառաքող Հոգւոյն:

ՄՕ. Լուսածին մայր եւ կոյս. ծագող արեգականն արդարութեան, որ լուսաւորեաց զմեզ. հոգւոր երգով զքեզ բարեբանեմք եւ փառաւորեմք զմիածին քո զորդին: Ի վեր զօրէնս բնութեան մարդկան. հրաշափառ քո ծնունդ եւ զէութիւն բնութեանն ամբողջ պահեալ. եւ կուսութեանդ քո ոչ խախտեցան կնիքք. հոգւոր երգով զքեզ բարեբանեմք եւ փառաւորեմք զմիածին քո զորդին: Զքեզ մորենի անկէզ, լեառն վիմածին, գեղմն փակեալ եւ աղբեր կնքեալ. նախատեսացն գուշակեալ մայր եւ կոյս. հոգւոր երգով զքեզ բարեբանեմք եւ փառաւորեմք զմիածին քո զորդին:

ԽԶ. Խաչի քո Քրիստոս երկրպագեմք արարածք ամենայն, որ ի փրկութիւն մեզ կանգնեցաւ, սա եղիցի մեզ պահապան յաղթող. ապրեցուցանել զմեզ ի պատրանաց բանսարկուին: Ի սմա բարձրացար բարձող անիծից. որ փառաւորեալդ ես ընդ Հօր. ժողովեա զհեռացեալսն

կենսաբեր փայտիւն. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուին:

Փառք Հօր և Որդ:

Նովաւ լուսաւորեցան արարածք ամենայն. սմա սպասէին արգելեալքն ի մեղսանէր բանտին որ ազատեաց ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուին:

Ամէն և միշտ և:

Ո՞ր միւսանգամ գալոցդ ես հայրենի փառաւք նորոգել զնախաստեղծին ծընունդ. յիշեա՛ զհոգիս ներելոց մերոց. և հանգո՛ ընդ սուրբս քո՝:

Սաղմոս ըստ յայնմիցն նախ քան զաւետարանն հանգստեան:

Ամ

Տէր մի սրտմտութիւն քով յանդիմաներ զիս. և մի բարկութիւն քով խրատեր զիս:

Ողորմեաց ինձ Տէր. զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ. զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Ընձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դու Տէր մինչև յերբ:

Դարձ Տէր և փրկեա զանձն իմ. կեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեանդ քում:

Զի ոչ ոք է, որ 'ի մահու յիշէ զքեզ. կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ:

Պատակեցայ ես 'ի հեծութենէ իմում. լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի:

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամ թշնամեաց իմոց:

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան, զի գործէք զանօրէնութի:

Լուաւ Տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ Տէր աղօթից իմոց. և Տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ:

Ամաչեսցեն, և խռովեսցին յոյժ ամ թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ. վաղվաղակի և խռովեսցին:

ԱԿ

Բարձր առնեմ զքեզ Տի՛ր. զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս:

Տի՛ր Ա՛ծ իմ կարդացի առ քեզ, և բժշկեցեր զիս. Տի՛ր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջանեն 'ի գուբ:

Սաղմոս ասացէք Տեառն սուրբք նո՛ր, խոստովանեցարուք յիշատակի սրբութեանն նո՛ր:

Արտմտութի՛ է 'ի բարկութեանն նորա. և կեանք են 'ի կամաց նորա:

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտուց եղիցի ուրախութի՛:

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութեանս իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան:

Տի՛ր 'ի կամն քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութի՛. դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ:

Առ քեզ Տի՛ր կարդացի. և առ Ա՛ծդ իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ. թէ իջանեմ ես յապականութի՛:

Մի՛ թէ հո՞ղ խոստովան առնիցի առ քեզ. կամ պատմեսցէ զճշմարտութիս քո:

Լուաւ ինձ Տի՛ր, և ողորմեցաւ. և Տի՛ր եղև ինձ օգնական:

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի՛. եղերծ յինէն զքուրձ, և ինձ զգեցոյց զուրախութի՛:

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց, Տի՛ր Ա՛ծ իմ. յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ:

ԾԶ

Ստուած յանուան քում կեցո՛ զիս. և 'ի զօրութե՛ քում իրա՛ւ արա ինձ:

Ա՛ծ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան 'ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ Աստուած առաջի իւրեանց։

Ահա՛ Աստուած օգնական իմ, և Տի՛ ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիսն իմ, ճշմարտութի՛ քով սատակեա՛ զնոսա։

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում Տի՛ր, զի բարի է։

Յա՛մ նեղութէ՛ իմմէ փրկեցեր զիս. և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

ՐԿ

Աստուած ողորմեա՛ց մեզ՝ և օրհնեա՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ, և ողորմեա՛ց մեզ։

Ո՛անաչէլ յերկրի զճանապարհս քո. յազգինս ա՛մ զփրկութիս քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Ա՛ծ. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ա՛մ։

Ուրախ եղիցին, և ցնծասցեն ազգինք. զի դու դատես զժողովուրդս յուղղութի՛. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Ա՛ծ. գոհասցին զքէն ժողովուրդք ա՛մ։

Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեաց զմեզ Ա՛ծ. Աստուած մեր։

Աստուած մեր օրհնեսցէ զմեզ. և 'ի նմանէ երկիցեն ա՛մ ծագք երկրի։

ՁԶ

Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութի՛ Յակոբայ։

Թողեր զանիրաւութի՛ ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զա՛մ մեղս նոցա։

Լռեցուցեր զամ սրտմտութիս քո. դարձար 'ի բարկութէ սրտմտութե քո։

Դարձ առ մեզ Աստուած փրկիչ մեր. և դարձո զսրտմտութիս քո 'ի մէնջ։

Մի յաւիտեան բարկանար մեզ Տէր. և մի ձգեր զբարկութի քո յաղգէ մինչև յաղգ։

Աստուած դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ։

Ցոյց մեզ Տէր զողորմութիս քո. և զփրկութիս քո տուր մեզ։

Լուաք զինչ խօսի Տէր Աստուած մեր. խօսեսցի զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ առ նբս իւր, և առ այնոսիկ, որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութի նր. բնակել փառաց նր յերկրի մերում։

Ողորմութի և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութի և խաղաղութի համբուրեսցին։

Ճշմարտութի յերկրէ բուսաւ. արդարութի յերկնից երևեցաւ։

Տէր տացէ զքաղցրութի. և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութի առաջի նր գնասցէ. դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր։

ԳԿ

Տէր լուր աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութե իմոյ խոնարհեցո առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։

Ապառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ, և ոսկերք իմ որպէս խոռիւ չորացան։

Հարայ ես որպէս խոտ. և ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ 'ի ձայնէ հեծութե իմոյ։

Պցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալասան անապատի։

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի. տքնեցայ, և ե-
ղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն 'ի տանիս:
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ. և
գովիչք իմ ինև երդնուին:
Զմոխիր որպէս զհաց կերի. և զըմպելին իմ ար-
տասուօք խառնեցի:
Յերեսաց բարկութենէ սրտմտութենէ քո. զի դու
բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս:
Ուրուք իմ որպէս հովանի անցին. և ես որպէս
խոտ ցամաքեցայ:
Դու Տ՛ր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ
մինչև յազգ:
Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վերայ Սիոնի. ժա-
մանակ գթալոյ նր հասեալ է ժամ:

ԴԶ

Ներձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր,
ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս:
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տ՛ր. և բանիւ քո
փրկեա զիս:
Ոչխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս քո. յոր-
ժամ ուսուցես ինձ զարդարութիս քո:
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուի-
րանք քո արդարութիւն են:
Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս. զի զպա-
տուիրանս քո ընտրեցի:
Յանկացայ փրկութենէ քում Տ՛ր. և օրէնք քո
խօսք իմ էին:
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք
քո օգնեսցեն ինձ:
Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա
զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

ԴԿ

Տէր, լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուա-
ծաց իմոց ճշմարտութեամբ քով:

Լուր ինձ արդարութիւն քով. և մի մոռաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ, և նստոյց զիս 'ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից:

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Ընձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ Տի. զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ:

Լսելի արա ինձ առաւօտուց զողորմութիս քո. զի ես 'ի քեզ Տի յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնացից. զի առ քեզ Տի համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց Տի. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես Ընծ իմ:

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Պ՚ անուան քո Տի կեցուսցես զիս. արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղութէ զանձն իմ:

Ողորմութիւ քով սատակեսցես զթշնամիսն իմ. և կորուսցես զամ նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Զնի աղմոսաց ընկնէցեալ զնի աւետարան ըստ Յոյնին։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի։ ԺԳ. 36։

ԳԿ ՐԿ

Ցեառն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Յայնժամ թողեալ զժողովուրդսն, եկն 'ի տուն. մատեան առ նա աշակերտքն նր և ասեն. մեկնեա մեզ զառակ որոմանցն ագարակին։ Նա պատասխանի ետ և ասէ ցնս. որ սերմանէ զսերմն բարի, է որդի մարդոյ. և ագարակն աշխարհս է։ Սերմն բարի նոքա են, որ որդիքն արքայութեան են. իսկ որոմն որդիք չարին են. և թշնամին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է. և հունձքն կատարած աշխարհիս է. և հնձողքն հրեշտակք են։ Որպէս ժողովի որոմն և 'ի հուր այրի, այնպէս եղիցի 'ի կատարածի աշխարհիս։ Առաքեսցէ որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր. և ժողովեսցեն յարքայութէ նորա զամ գայթագղութիս, և զայնոսիկ՝ ոչք գործեն զանօրէնութի. և արկցեն զնս 'ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ՝ և կրճել ատամանց։ Յայնժամ արդարքն ծագեսցին իբրև զարեգակն յարքայութէ երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութի երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի, զոր գտեալ մարդոյ՝ թագուցց. և 'ի խնդութէ անտի երթայ վաճառէ զամ ինչ զոր ունի, և գնէ զագարակն զայն։ Դարձեալ՝ նման է արքայութի երկնից առն վաճառականի, որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս. և գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ունէր, և գնեաց զայն մարգարիտ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութի երկնից ուռկանի արկելոյ 'ի ծով. և յամ ազգաց ժողովելոյ։ Որ իբրև լցաւ, հանեալ 'ի ցամաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յամանս, և զխոտանն 'ի բաց ընկեցին։ Այնպէս եղիցի 'ի

կատարածի աշխարհիս. եկցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զչարս 'ի միջոյ արդարոց, և արկցեն զնոսա 'ի հնոց հրոյն. անդ եղիցի լոյլ և կրճել ատամանց։ Ասէ ցնա Յն. իմացա՞յք զայս ամ. ասեն ցնա, այո՛ Տի։ Եւ նա ասէ ցնոսա. վ՚ այսորիկ ամ դպիր աշակերտեալ արքայութեանն երկնից, նման է առն տանուտեառն, որ հանէ 'ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին։

Ա-Էպիսկոպոսն ըստ Մատթէոսի։ Գ. 26։

ԻԶ ԳԶ

Տէրն մեր Յն Քն ասէ

Այսպէս է արքայութիւն Աստուծոյ, որպէս զի այր մի արկանիցէ զսերմանիս յերկիր, և ննջիցէ և յառնիցէ զցայգ և զցերեկ. և սերմանիքն բուսանիցին և աճիցեն. և նա ոչ գիտէ՝ թէ երկիրն ինքնին բերէ զպտուղ. նախ զխոտն և ապա զհասկն, ապա զցորեանն ատոք 'ի հասկին։ Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքի մանգաղ, զի հասեալ են հունձք։ Եւ ասէր. ո՞ւմ նմանեցուսցուք զարքայութիւնն Աստուծոյ, կամ որո՞վ առակաւ առակեսցուք զնա։ Որպէս հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի, փոքրագոյն է քան զամ սերմանիս, որք են յերկրի. և յորժամ սերմանիցի, բուսանի և լինի մեծ քան զամ բանջար, և արձակէ ոստս մեծամեծս, մինչև բաւական լինել ընդ հովանեաւ նր թռչնոց երկնից բնակել։ Եւ այնպիսի առակօք խօսէր ընդ նս զբանն, որպէս կարող լինէին լսել։ Եւ առանց առակի ոչինչ խօսէր ընդ նս, բայց առանձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամ։

Ա-Էպիսկոպոսն ըստ Ղուկասայ։ ԺԲ. 32։

ԷԿ ԳԿ

Տէրն մեր Յն Քն ասէ

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն։ Վաճառեցէք զինչս ձեր,

և տուք ողորմութի. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ, և ոչ ցեց ապականէ: Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին: Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս. և ճրագունք լուցեալք: Եւ դուք նմանօղք մարդկան, որք ակն ունիցին տեառն իւրեանց, թէ երբ դառնայցէ 'ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա: Երանի՜ իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս: Ամէն ասեմ ձեզ. զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա, և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա: Եւ եթէ յերկրորդ՝ կամ յերրորդ պահու եկեսցէ՝ և գտցէ այնպէս, երանելի են ծառայքն այնոքիկ: Բայց զայն գիտասջիք, եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ, հսկէր և չտայր թոյլ ական հատանել 'ի տան իւրում: Եւ դուք եղերուք պատրաստք. զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք, գայ որդի մարդոյ: Ասէ Պետրոս. Տէր, առ մեզ ասացեր զառակդ զայդ, եթէ առ ամենեսեան: Եւ ասէ Տէր. Ո՞վ իցէ հաւատարիմ տնտես և իմաստուն, զոր կացոյց տէր իւր 'ի վերայ գերդաստանի իւրոյ՝ տալ 'ի ժամու զկերակուրս: Երանի՜ իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս: Արդարև ասեմ ձեզ՝ զի 'ի վերայ ամենայն ընչից իւրոց կացուսցէ զնա: Այլ եթէ ասիցէ ծառայն այն 'ի սրտի իւրում. յամէ տէր իմ 'ի գալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայս և զաղախնայս, ուտել և ըմպել և արբենալ: Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ յաւուր՝ յորում ակն ոչ ունիցի, և 'ի ժամու՝ յորում ոչ գիտիցէ. ընդ մէջ կտրեսցէ զնա, և զմասն նորա ընդ անհաւատս դիցէ: Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամն տեառն իւրոյ՝ և ոչ պատրաստեսցէ ըստ կամաց նր, արբցէ գան բազում: Եւ որ ոչն գիտիցէ՝ և արժանի գանի ինչ գործեսցէ

ցէ, արբցէ գան սակաւ։ Ամենայնի՝ որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի 'ի նմանէ. և որում բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն 'ի նմանէ։

Ա-Էպոքան ըստ Յովհաննու։ Ե. 19։

ԱՀ ԳՀ

ՏԻՆ ՄԵՐ ՅԻ ՎԵ

Պատասխանի ետ և ասէ ցնա։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ որդի մարդոյ առնել յանձնէ և ոչինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զՀայրն զի առնէ։ Զի զոր նայն առնէ, զնոյն և Որդին նմին նման գործէ. զի Հայր սիրէ զՈրդի, և զամ ինչ ցուցանէ նմա՝ զոր ինքն առնէ, և մեծամեծս ևս քան զսոյնս ցուցանէ նմա զգործս, ընդ որս դուքդ զարմանայք։ Զի որպէս Հայր յարուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ, նոյնպէս և Որդի՝ զորս կամի կենդանի առնէ։ Եւ ոչ եթէ Հայր դատի զոք. այլ զամ դատաստան ետ Որդւոյ իւրոյ. զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդի՝ որպէս պատուեն զՀայր։ Որ ոչ պատուէ զՈրդին՝ ոչ պատուէ զՀայր զառաքիչն նր։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ և հաւատայ այնմ, որ առաքեացն զիս, ընդունի զկեանս յաւիտենականս. և 'ի դատաստան ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ 'ի մահուանէ 'ի կեանս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ, և արդէն իսկ է, յորժամ մեռեալք լուիցեն ձայնի Որդւոյն Աստուծոյ. և որք լսիցենն՝ կեցցեն։ Զի որպէս Հայր ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս ետ և Որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում։ Եւ իշխանութիւն ետ նմա դատաստան առնել. և զի որդի մարդոյ է՝ ընդ այն զի զարմանայք։ Զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքեան որ 'ի գերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նր, և եկեսցեն արտաքս։ Որոց բարիս գործեալ իցէ՝ 'ի յարութիւն կենաց. և

որոց զչար արարեալ՝ 'ի յարութիւն դատաստանաց։ Ոչ կարեմ ես առնել յանձնէ և ոչ ինչ. այլ որպէս լսեմ դատեմ, և դատաստանն իմ արդար է։ Զի ոչ խնդրեմ զկամս իմ, այլ զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

Նոքին Տէրունական Եր՝ ասացեալ Յովհան ասա 'ի Բրէիոպոս Ներկայեալոց։

ՌԿ ԴԿ

Աստուածն անեղ անժամանակ, Հայր անբսկիզբն և անքանակ. Որդւոյ սկիզբն ծնընդեամբ անճառ, Հոգւոյ բղխումն *) աղբերաբանր. ազաչեմք զքեզ գթութեամբ, երկայնամիտ և ողորմած, ողորմեա քո ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոցս։

Ռանդ որ ի ծոց Հօր միածին, և կերպարան սկզբնատրպին. որով երկինքք գոյացան, աշխարհքս լրիւ հաստատեցան. հայցեմք ի քէն Տր և փրկիչ, ամենողորմ և կեցուցիչ. ողորմեա քո ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոցս։

Դերագոյն շնորհաց բաշխող, երկնաւորաց և երկրայնոցս. կեանք և կենաց տուչ Հոգի, Հօր եւ Որդւոյ արարչակից. խընդրեմք ի քէն աղբեր բարեաց, արբուցանողդ ծարաւեանց. ողորմեա քո ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոցս։

Դաւանեմք ընդ սրովբէից, զկենդանարարդ համայնից. երեքսրբեան մի Տէրութիւն, Հայր և Որդի և սուրբ Հոգի. յոր հանդուցեալքս մրկրտեալ, եւ հաւատով խոստովանեալ. ողորմեա քո ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոցս։

---

*) Որդւով։

Ամրակի թիւ կատարեալ, յերին անձինս բաժանեալ. աստուածութեամբ միաւորեալ, միով բնութեամբ հաւասարեալ. յորմէ կապեալք և արձակիմք, և վերջնոցին անլոյծ կապիմք. ողորմեա քո՝ ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոյս:

Ոչ ակիցըդ Հօր զՈրդի, փառաւորեմք անլռելի. որ իջեր յարգանդ կուսին, զադամայինն առեր մարմին. աղաչանօք Ամենաստուածածնին, անանգական քում ծընողին. ողորմեա քո՝ ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոյս:

Ամրեցար մարմնով յերկրի, որ ի Հօրէ անմեկնելի. ընդ հողեղէնս բնակեցար, ի հրեղինաց երկնրպագեալդ. պաղատանօք երկնաւորաց, փառաբանիչ քոց հրեշտակաց. ողորմեա քո՝ ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոյս:

Ոստ օրինացն Մովսէսի, ընծայեցար ի տաճարին, զի ըզբնութիւնս մարդկային, ընծայեսցես Հօր ի յերկինս. խընդրուածովք նը ծերունւոյն, քև ի կապից արձակելոյն, ողորմեա քո՝ ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոյս:

Թագաւորըդ հրեղինաց, որ ընդ մարդկան հողեղինաց, շրջեցար տնօրինաբար, կրեցեր ըզկիրըս մարդկաբար. որ վասն մեր զայս ամենայն, ի յանձն առեր խոնարհութեամբ. ողորմեա քո՝ ստեղծուածոյս, ի քեզ յուսով նընջեցելոյս:

ՐՁ ԴՁ

Յողովեալքս ի հրաժարումն ծառայի քո յաշխարհէ. հայցեմք ի քէն արտասուելով, և պաղատիմք զայս ասելով. ճանապարհ ընդ քեզ ելից,

հանգուցեալ լեր ուղեկից, ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդունելեցեալքս մեր հանգո՛։

Ի փրկութեանն մերոյ սկիզբան, մկրտեցար ի Յորդանանն. զոր շնորհեցեր նոր աւազան, ի մաքրութիւն մեղաց մարդկան. հայցմամբ կրկին կարապետին, մեծին ի ծնունդս մկրտչին. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդունելեցեալքս մեր հանգո՛։

Լուսաւոր ձայնիւ յերկնից զքեզ դաւանեաց Հայր էակից. աղաւնակերպ Հոգին իջեալ առ հանմանգոյդ իւր հանգուցեալ. ընդմիկրտեալս նովին Հոգւով յորդեգրութիւն Հօր հաւատով. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդունելեցեալքս մեր հանգո՛։

Խաւար մեղաց հալածեցաւ, լոյս գիտութեան քեզ ծագեցաւ. խայթուած օձին բրժշկեցաւ՝ հիւանդութիւն մեր ողջացաւ. կենդանարարդ մեռելոց, և լուսատուդ խաւարելոց. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդունելեցեալքս մեր հանգո՛։

Օգնական անուն առ ի Հօրէ, որ ընտրեցեր ի յաշխարհէ. լուսաւորիչ տիեզերաց ընդամենս ընտրեալ աշակերտաց. աղաչանօք առաքելոցն, փող յարութեան մեր եղելոց. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդունելեցեալքս մեր հանգո՛։

Վեանք ի կենաց լոյս ի լուսոյ, որ ընտրեցեր զմեզ ի հողոյ. նորոգեցեր դարձեալ կրկին ծնընդեանմբ սրբոյ աւազանին. զոր կեցուցեր շնորհիւ քոյին ի մանկուանէն այն առաջին. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդունելեցեալքս մեր հանգո՛։

Հոգւով լցեր զմարդն առաջին, զոր կորուսեալ խաբմամբ չարին. ընդոյն Հոգի բանիւ քոյին հեղեր

յոգիս մեր վերըստին. նովին Հոգւով սուրբ և՝ բարի, առաջնորդեա հոգւոյ սորին. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդ՝ընջեցեալքս մեր հանգո՛։

Զայնեցեր առ Ղազարոս, որով ետուր մեռելոց յոյս. կենդանութեամբ չորեքօրեայն կենդանացան որք ՅԱդամայն. կենաց ձայնիւ վերջին փողոյ կոչեա ընդսա յայսըմ հողոյ. ի յօթևանս Հօր քո՛ լուսոյ, ընդ՝ընջեցեալքս մեր հանգո՛։

Ղ՝ողեալ սարսեաց պահանկ մահու, ի կենարար ձայնին լսրոյ. արագապէս զոյդ ընդ բանին, ետ ընդմեռեալն ըստ հրամանին. ի՛շխանք օդոյս այս սարսեսցեն, զՀոգիս սորա մի արգելցեն. ի յօթևանս Հօր քո՝ լուսոյ, ընդ՝ընջեցեալքս մեր հանգո՛։

ԱԿ ԴԿ

Ն՝անապարհ մոլորելոց, և ճանապայթ խաւարելոց. հրաւիրեցեր զորդիս լուսոյ ի յերկնային հարսանիս քո՝. ընդ զուարճալից անդ ժողովոց արժանացո ըզսա դասուց. լի՛ լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ՝ի՛մաստուն որ կուսանացն։

Սերով բնութեամբ զոր ընդգեցար, ի փայտ խաչին բեւեռեցար. լուծանելով զմեղ ի՛ մեղաց, ի նախահօրըն կապանաց. լոյծ և՝ ըզսա՝ ի յանցանաց վասըն քո՛ սուրբ չարչարանաց. լի՛ լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ՝ի՛մաստուն որ կուսանացն։

Յե՛տ կամաւոր մահու խաչի, եդար ի՛ նոր գերեզմանի. երեքօրեայ թաղմամբ յերկրի, նոր ընտեղծեր զմեզ կենդանի. զի՛ջեալս ընդ քեզ ի հո՛ղ մահու, վերակոչեա ձայնիւ փողոյ. լի՛ լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ՝ի՛մաստուն որ կուսանացն։

Նշխտեալ կանանցն Իւղաբերից, և ողբային արտասուալից. Իբր ըղմեռեալ անյուսալից, ըզկենդանիդ յաւիտենից. վասըն նոցին որ արտասուաց՝ մաքրեան ըզսա ի յանցանաց. լի լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ Իմաստուն որ կուսանացն։

Շարժեալ հիմանցըն դըժոխոցն ի տեսանել ըզքեզ ներքնոցն. հաներ զհոգիսն որ ի բանդին, կապեալ զիշխանըն մահածին, ընդ հանգուցեալ հոգիս սիրոց հանգո զհոգիս նըրնջեցելոյս. լի լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ Իմաստուն որ կուսանացն։

Ուրախութեամբ զօրք երկնային, յերկնից յերկիր իջանէին. յորժամ յարեար ի մեռելոց, ըլյս ծագեցար արարածոց. սուրբ յարութեամբ քո կենարար, յարո ըզսա ի կեանս անմահ. լի լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ Իմաստուն որ կուսանացն,

Ընհանդուրժեալ պահապանացն, ի յերկիւղէ երկնաւորացն. որք աւետիս տային կանանց, թէ մահ լուծաւ մահկանացուաց. սա որ մահու քո տընկակից, լեցի կենացդ հաղորդակից. լի լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ Իմաստուն որ կուսանացն։

Պարակցեալ անմարմնականքն, առ կենսատու սուրբ գերեզմանն, տան աւետիս անդի մարդկան վասըն կենացն յաւէժական. դասաւորեա պարուց նոցին, ըզնընջեցեալս յօրըն վերջին. լի լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ Իմաստուն որ կուսանացն։

Ցնահաւորեալ նըշան խաչին, յարևելից փայլեալ

ծագի. հաւատացեալքն ի քեզ բերկրին, և ուրացողքն կոծեսցին. զերկնրպագուս սրբոյ խաչին, պայծառացո լուսով նորին. լի լապտերօք մոյծ յառագաստ, ընդ իմաստուն ոբ կուսանացն:

ԱՂ ԳՂ

Ոսահ գործեալ երկնաւորաց, գան առաջի քո նախընթաց. զընտրեալքս քո ժողովելով, քեզ ընդ առաջ բերեն ամպով. ընդ աղաւնեացն օդապարից խառնեա ըզսա սուրբ երամից. դասաւորեա ընդսա վերնոցն երգել ըզփառս ընդ զբաւարթնոցն:

Սարսափի՞ն տարերք երկրի, յորժամ փառօք գաս հայրենի՝. արեգական լոյս խաւարի, լուսինն աստեղքքն նուաղին. ընդսա յաւուրն անեբեկի, լուսաւորեա լուսով քոյին. դասաւորեա ընդսա վերնոցն երգել ըզփառս ընդ զբաւարթնոցն:

Կ՚երնակա՞ն զօրացքն պետ փողէ բարբառ աւետարեր. արիք մեռեալք ոչք յԱ՚դամայ, քանզի ահա եկն փեսայ. ընդ հարսնացեալ մաքուր հոգւոց, կարգեա ընդսա ի թիւ սրբոց. դասաւորեա ընդսա վերնոցն երգել ըզփառս ընդ զբաւարթնոցն:

Տի՞րակա՞ն յաթոռ նստիս, յարարածոց երկրպագիս. արդարութեամբ զանշխարհ դատես, վարձս ըստ գործոց հատուցանես. յայնժամ շնորհեա ողորմութիւն ներնջեցելոյս մեր թողութիւն. դասաւորեա ընդսա վերնոցն երգել ըզփառս ընդ զբաւարթնոցն:

Թանեալ մարդկա՞ն ազգ ժողովին, որք յԱ՚դամայ ծընեալ լինին. Եւ հրեղենաց դասք երկնային, համանգամայն վայրաբերին. ի յայնմ ահեղ

հրապարակին, յիշեա՛ ընդա յօրն ահագին. դա-
սաւորեա՛ ընդա՛ վերնոցն Երգե՛լ ըզփառս ընդ զը-
ւարթնո՛ցն։

Ցո՞ւցանի՞ն գաղտնիք մարդկան իւրաքանչիւր որ
գործեցան. բարեաց գործողքըն պրսակին, չա-
րեացն ի հուրն անշէջ մատնին. յայնժամ յիշեա՛
զսորա՛ բարին. գործեալ մեղացըն ջընջեսցին. դա-
սաւորեա՛ ընդա՛ վերնոցն Երգե՛լ ըզփառս ընդ զը-
ւարթնո՛ցն։

Ո՞ւսին պրսակք զանազանեալք, և պատմո՛ւճանք
լուսափայլեալք. սուրբ վրկայիցն ի գլուխս եդեալ,
և արդարոցըն զարդարեալ. հաղորդս արա՛ հայց-
մամբ նոցին ըզսա՛ լուսոյ փառաց նոցին. դասա-
ւորեա՛ ընդա՛ վերնոցն Երգե՛լ ըզփառս ընդ զը՛ւար-
թնո՛ցն։

Փառաց ի փառս բարձրանան, այլակերպմանքըն
վերանան. յորժամ լսեն զերանական ձայն օր-
հնութեան ի քէն կոչման. նընջեցելոյս մեր լսեցո
զանստուածային բարբառդ քո՝. դասաւորեա՛ ընդա՛
վերնոցն Երգե՛լ ըզփառս ընդ զը՛ւարթնո՛ցն։

Ցանհանա՛յք և ժողովուրդ հայցեմք ի քէն ցէր
բարեգութ. ընդ նընջեցեալսըն հաւատով ընկա՛լ
ընդ նովին յուսով. Յերուսաղէմ քաղաքն վե՛-
րին յորում արդարքըն ժողովին. փառս վերեր-
գել միշտ ընդ նոսին Երրորդութեանդ երրեակ
անձի՛ն։

Դ.Զ

Ո՞րարի՛չ եւ մա՛րդասէ՛ր, անոխակալ և բա՛՝-
րեգութ, օր գովի՛ս ի սրո՛վբէի՛ց ցէր դատա-

ւոր արդա՛ր ութեան, ընդ սրբո՛ց առաքելո՛ց
տէր պլսակեա զմեզ նը՛նջեցեալսն. ողորմա՛ծ
տէր ո՞ղորմեա՛ հոգւոցն մեր նը՛նջե՛ցեալոց։

Յորժամ գրեա՛լքն կա՛տարի՛ն որ զայնմ ա-
ւուր մեզ պա՛տմեցին, մարգարէի՛ց բանքը՛ն
յարգի՛ն, առաքելոցը՛ն վը՛ճարին. ողորմա՛ծ
տէր ո՞ղորմեա՛ հոգւոցն մեր նը՛նջե՛ցեալոց։

Ի վերի՛ն Երո՛ւսաղէ՛մ ի բնակարանը՛ն հրե՛շ-
տակաց, ուր Ենո՛վք և Ե՛ղիա՛ս կան ծերացեալ
աղա՛ւնակերպ, ի դրախտի՛ն եդե՛մական պայ-
ծառացեալ աւրժա՛նակս. ողորմա՛ծ տէր ո՞ղոր-
մեա՛ հոգւոցն մեր նը՛նջե՛ցեալոց։

Թանգաւո՛ր փառա՛ց Քրիստո՛ս, որ ժամա-
նեալ գա՛ւ ի՛ յերկնից ի վերա՛յ թևո՛ց հողմո՛ց
քո հայրենի կերպա՛ր անօք, եւ առնե՛ս հրափո՛ր-
ձուութեա՛մբ ըզքը՛ննութիւն որդւոց մարդկան. ող-
որմա՛ծ տէր ո՞ղորմեա՛ հոգւոցն մեր նը՛նջե՛-
ցեալոց։

Ի դնել բեմի՛ն բազմի՛ փեսա՛յն, եւ առա-
գաստն զա՛րդարի. դաբրիէլեա՛ն փողը՛ն գոչէ՛, ստ-
ուրբք ամենայն անդ հա՛ւաքի՛ն, արդարո՛ց դաս-
քը՛ն բերկրի՛ն, ի՛սկ մեղսասէրքն թա՛խանձի՛ն.
ողորմա՛ծ տէր ո՞ղորմեա՛ հոգւոցն մեր նը՛նջե՛-
ցեալոց։

Յորժամ հնչի՛ւն փողո՛յն լենի՛, և ղևտա-
կա՛ն գիրը՛ն յայտնի, ճառագա՛յթ սրբո՛յ խա-
չի՛ն յարևելից փայլեա՛լ ծագի, հրեշտակա՛ց
գունդք ծա՛ւալի՛ն, հրեշտակապետք պարո՛ւ-

նակի՜ն. ողորմա՛ծ ցէր ո՛ղորմեաւ՛ հոգւոցն մեր նը՞նջե՛ցեալց։

Ո՞հեղ խորհո՛ւրդ քահա՛նայի՛ն, բազկատարած կայ ի՛ բեմի՜ն առաջի՛ սուրբ սե՛ղանո՛յն, հուր շիջանի՛ խաւա՛ր մերժի՜, տ՞ըրտմեալ հոգի՛ն ուրա՛խանա՛ն՝ զի՛ թողութի՛ւն մեղա՛ց լինի՛. ողորմա՛ծ ցէր ո՛ղորմեաւ՛ հոգւոցն մեր նը՞նջե՛ցեալց։

Ո՞վսկի՛ս աստուա՛ծախօ՛ս եւ Ոսկրո՛ն ըղե՛ւտացի՛ն, մ՞ըրգարէ՛ն Իսրա՛յէլի՛ եւ քահանա՛ն հի՛ն օ՛րինին յա՞ռաջնո՛ն մեղ ծա՛նո՛ւցի՛ն ըզգալո՛ւստ սո՞ւրբ մի՛ ածնի՛դ՝ ի՞ փրկութի՛ մեղ յա՛յտնեցի՛ն, յանապատի՛ կերա՛կրէին. ողորմա՞՛ծ ցէր ո՛ղորմեաւ՛ հոգւոցն մեր նը՞նջե՛ցեալց։

Տ՞ըրտմահաղո՛ւրդ չարչա՛րանօ՛ք ի յանձն առեր ըզմա՛հ խաչի՛ն ե՞ւ փայտի՛ն բարձօ՛ղ եղե՛ր վասն Ադամայ նախա՛ստեղծի՛ն. ողորմա՛ծ ցէր ո՛ղորմեաւ՛ հոգւոցն մեր նը՞նջե՛ցեալց։

Ջ՞արհուրեցա՛ն զօրք ե՛րկնայի՛ն՝ նք յորժամ տեսի՛ն զՏէ՞ր ի՛ խաչի՛ն. ո՞ր եգակա՛ն լոյս քո՛ղարկեա՛ն՝ ել եւ լոյս լուսնի՛ն նը՛ւա՛ղեցաւ, յա՞հեղ փառա՛ց Ա՛ծորդո՛ւն՝ յդ խաւար եղե՛ւ ընդ տի՛ւեզերս. ողորմա՛ծ ցէր ո՛ղորմեաւ՛ հոգւոցն մեր նը՞նջե՛ցեալց։

Ո՞ւրախացա՛ն ազգը՛ք մարդկա՛ն՝ յորժամ լուա՛ն զքո՞ յա՛ղուի՛դ. նո՞ր ափեստո՛ւր զարդա՛ւեցա՛ն՝ ի՛ յարուե՛ սո՛ւրբ մի՛ ածնի՛դ. ողորմա՛ծ ցէր ո՛ղորմեաւ՛ հոգւոցն մեր նը՞նջե՛ցեալց։

Ը՞ղաչանո՛ք սրբո՛յ խաչի՛ն եւ անբարբառ բարե՛խօսին, ե՛ւ սրբո՛յ Աստուա՛ծածնի՛ն եւ Յովհաննու կարա՛պետին, ե՛ւ սրբո՛յն Ստեփա՛նոսի՛ն եւ առաջի՛ն մարտի՛րոսին, ե՛ւ սրբո՛յ լուսաւորչի՛ն Հայաստանեայց Հայրապետին, ե՛ւ սրբո՛ց առա՛քելո՛ց, և համօրէ՛ն մարտի՛րոսաց. ողորմած ցէր ո՛ղորմեա՛ւ հոգւոցն մեր նը՞նչե՛ցեալոց:

Ես ասացի՛՝ ի վերանա՛լ յինէն աւուրց իմոց. յո՛՝վ երթայցեմ և ես այսօր. յառաջին օթեւանին զոր ո՛չ գիտէի. օգնեա՛՝ և ինձ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանն քո՝ օգնեա՛՝ ինձ:

Ա՛կն ե՞հա՛՝ս օր վախճանի՛ իմոյ. լա՛՝ւ ինձ ողբումն եւ աշխարհումն. սի՛՝րտ իմ խոովեցա՛ւ յիս. ե՛ւ ոսկե՛ղք իմ ցամաքեցա՛ն. օգնեա՛՝ և ինձ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանն քո՝ օգնեա՛՝ ինձ:

Ի՛ մահի՛՝ճս իմ զարթուցի՛ն զիս՝ պահանջո՛՝ղք հոգւոյ իմոյ, տանէի՛՝ն զիս ճանապարհ հեռաւոր. զոր ո՛չ գիտէի. օգնեա՛՝ և ինձ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանն քո՝ օգնեա՛՝ ինձ:

Դայեցա՛՝յ եւ ո՛չ ոք էր որ օգնէր ինձ. սպասի՛նեցա՛՝յ յԱ՛ծ փրկութեա՛ն իմոյ. ցընծացէ՛՝ հոգի իմ յարքայութեան քո՛ւմ. օգնեա՛՝ և ինձ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանն քո՝ օգնեա՛՝ ինձ:

Գէրեցա՛՝յ ես ի գիր կենդանութե՛ն. եւ մի՞կնե-

ցա՛ւոյ երթալ առ արարիչն երկնի՝ եւ երկրի՝ օգնեա՛ւ և ինձ ՝Ռ՝ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օգնեա՛ւ՛ ի՛նձ։

Յանիստուե՛ա՛ր և՝ յանեղ լուսոյն. հեռացա՛ւոյ խաբմամբ խաւարային. ճաշակեցի՛ւ՛ ընդմահաւիթ պըտուղն. հոգանա՛ւոյ պատկեր բարերաար ստեղծողին. օգնեա՛ւ և ինձ ՝Ռ՝ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օգնեա՛ւ՛ ի՛նձ։

Յանչատմա՛ւ՛ն հոգւոյս ի մարմնոյս. ի քակտե՛ւ՛լ գեղեցիկ շինուածոյս. զարհուրի՛ւ՛մ ի սպառնալեաց թագաւորին՝. թէ պահանջէ՛ւ՛ յինէն զտաղանդ պատուիրանին. օգնեա՛ւ և ինձ ՝Ռ՝ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օգնեա՛ւ՛ ի՛նձ։

Կուսածի՛ւ՛ն մարդացեալ Ս.Ծ իմ Յիսուս. յայնմ աւո՛ւ՛ր ահեղ ատենին՝. ըզգինս արեա՛ւ՛ն քո՝ մի դատապարտեր. օգնեա՛ւ և ինձ ՝Ռ՝ այսօր. յառաջին ճանապարհին. և՝ ի միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օգնեա՛ւ՛ ի՛նձ։

Սոսկալի՛ւ՛ է օր վախճանին. և՝ ահե՛ւ՛ղ օր դատաստանին. յայնմ աւո՛ւ՛ր ահեղ ատենին. ըզգինս արեա՛ւ՛ն քո մի անտես առներ. զի պատկե՛ւ՛ր եմ բարերաար ստեղծողին. օգնեա՛ւ՛ և ինձ ՝Ռ՝ այսօր. յառաջին ճանապարհին. եւ ի միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օգնեա՛ւ՛ ի՛նձ։

Ոչ՝ հաւա՛ւ՛ր դատաստան դատաւորիդ տեսի. և զարհուրեցա՛ւ՛ յ. զի անպատրաստ եգիտ զիս ի

հրամանաց՝ ի՛ն՝ց քոց թագաւո՛ր յաւիտենից. օ՛գ-
նեա՛՝ ի՛՝ և ինձ Քե՛՝ այսօ՛ր. յառաջի՛՝ն ճանապարհին. եւ ի՞ միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օ՛գ-
նեա՛՝ ի՛՝ ինձ:

Ա՛ծածի՛՝ ի՛՝ն անարատ մայր Տեառն և՛ կոյս սուրբ. բարե՞խօսեա՛՝ ի՛՝ առ Ո՝րդի՛՝ն քո միածին. զի՛ փրկեսցէ՛՝ ի՛՝ զմեզ ի սպառնալեաց գե՛հենոյն. և պարգևեսցէ՛՝ ի՛՝ մեզ զերկնից զարքայութիւնն. եւ հանգուսցէ՛՝ ի՛՝ զհոգիս մեր նը՞նջեցելոցն. օ՛գ-
նեա՛՝ ի՛՝ և ինձ Քե՛՝ այսօ՛ր. յառաջի՛՝ն ճանապարհին. եւ ի՞ միւսանգամ գալըստեանըն քո՝ օ՛գ-
նեա՛՝ ի՛՝ ինձ:

Ա՝ՄՈՂԼՈՒՆԿ:

Հոգւոցն հանգուցելոց Քրիստոս Աստուած արա հանգիստ և ողորմութի՛՝, և մեզ մեղաւորացս շնորհեա զթողութի՛՝ յանցանաց:

ՔԱՐՈՂԼ:

Եւ ես խաղաղութի՛՝ զՁի՛՝ աղաչեսցուք:

Ա՛՝ ն Հոգւոցն հանգուցելոց աղաչեսցուք զփրկիչն մեր Քրիստոս. զի զնո՛՝ ընդ արդարսն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՛՝ իւրոյ: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր կեցո՛՝ և՝՝ ողջ: Տի՛՝ ողորմեա՛՝ Երկնից:

ԱՂՕԹՔ:

Քե՛՝ Որդի Աստուծոյ անոխակալ և բարեգութ՝ գթա՛՝ քո արարչական սիրովդ՝՝ ի Հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց: Յիշեա՛՝ յաւուր մեծի գալըստեան արքայութե՛՝ քո. արա՛՝ արժանի ողորմութե՛՝, քաւութե՛՝ և թողութե՛՝ մեղաց: Դասաւորեալ պայծառացո՛՝ ընդ նոսա քո յաջակողմանն դասուն: Օ՛ի դու ես Տի՛՝ և արարիչ ամենեցուն, դատաւոր կենդանեաց, և մեռելոց: Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութի՛՝ և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտ:

Ն՝ ապա ասի օրհնութիւն ըստ պարշաճի աւուրն, կամ 'ի յայնէն. Ի գլխոյ՝ հոգեւոր, Ի ոտից Ի ապօրէն։

Մաղթանք սէրուն պատշաճաւոր։

Փառք հրաշափառ յարութեան քո Տէր. զօրհնեալ և զփառաւորեալ զհրաշալի և զյաղթող զյարութի քո օրհնեմք և փառաւորեմք։

Մարդասէր Տէր, վա՛ս սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի. և վա՛ս խաչի քո պատուականի՝ ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Սոյնպէս ասա՛ Յամենայն պատշաճաւոր ըստ պարշաճի աւուրն, Ի գալստեան, Ի խաչելութեան, Ի թաղման, Ի յարութեան, Ի համբարձման, Ի Ի գալստեան Հոգւոյն սրբոյ։

Յաղթող Երանեալ, Ի Իբրև ճանաչեցան։

ԴՈՒՌՆ

Վա՛ 'ի վերուստ խաղաղութեամբ և փրկութեամբ անձանց մերոց. զՏի՛ աղաչեսցուք։

Վա՛ ասելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց. զՏի՛ աղա։

Վա՛ քաւիչ և ներող լինելոյ Աստուծոյ 'ի վերայ մեղաց մերոց. զՏի՛ աղա։

Վա՛ թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ. զՏի՛ աղա։

Վա՛ զի մի ընդ խոտանս գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան. զՏի՛ աղա։

Վա՛ հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի Քրիստոս ննջեցին. զՏի՛ աղա։

Եւ ևս և վա՛ միաբանութեամբ ճշմարիտ և սրբ հաւատոյս մերոյ. զՏի՛ աղա։

Զանձինս մեր և զմիմեանս Տեառն Աստուծոյ ամենակալին յանձն արասցուք։

Աղօրմեաց մեզ Տի՛ Աստ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութիւն. Տի՛ ողորմեա՛. Տի՛ ողորմեա՛. Տի՛ ողորմեա՛։

ԱՂՕԹՔ։

Տէր տուընջեան և գոյացուցիչ գիշերոյ, որ արարեր զտիւ 'ի զբօսանս բարեգործութեան 'ի փրկութիւն անձանց մերոց. և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ տակաւրացեալ բնութեան մերոյ։ Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութիւն ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր. և յաջողեա՛ մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք 'ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ։ Եւ նովին կանոնիւս անդադար փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգիդ, այժմ և։

Խաղաղութեան ամենեցուն։

Ո՛քեզ, որ յամի գթած և մարդասէր Տէրդ ես, աղաչեմք հանապազ. զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ 'ի կարգի կրօնաւորութեան մերում։ Թեթևացո՛ Տէր զքաղցր լուծ քո՝ զոր եդեր 'ի վրայ մեր. զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանի քում, և զհաճոյսն առնել առաջի քո յամ ժամ 'ի տուէ և 'ի գիշերի։ Հրեշտակային երգակցութիւնք զքեզ օրհնել, զքեզ գովել և քեզ գոհութիւս և փառս մատուցանել ամենաշնորհ տէրութեանդ. այժմ։

Սաղմոսիւք և օրհնութիւնք և երգօք հոգևորօք անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին, այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

Քառասնեակ երկինք պատմեն, Աստուծոյ կանոնաց։

ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ 'ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամենայն ժամս խօսել մեզ զբան Տեառն. զՏէր աղաչեսցուք։

Ո՛վ չանկանելոյ մեզ 'ի փորձութիւն, որում ոչ կարեմք հանդուրժել. զՏէր աղաչեսցուք։

Ո՛վ անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ աստենին Քրիստոսի. զՏէր աղա։

Վ՛ն առաջնորդելոյ մեզ 'ի Նաւահանգիստն կենաց անվախճանից. զՏՐ աղա։

Վ՛ն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն, և երկնից արքայութե. զՏՐ աղա։

Վ՛ն Հոգւոցն։ Եւ ես և վ՛ն միաբ։ Ջանձինս մեր։ Ողորմեաց։

Ա՛ՂՕԹՔ։

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր Տ՛ր։ Լո՛ւր մեզ Ա՛ծ փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր. զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց։ Ա՛յլ համարեա զաշխատութիս մեր 'ի գործ արդարութե, և 'ի պտուղ ՚ծպաշտութե։ Ընկալ Տ՛ր զաղօթս և զերկրպագութիւնս մեր. և հատո մեզ զողորմութի քո առատապէս։ Ծածկեա զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քո։ Ջօրացո՛ զմեզ Տ՛ր զօրութե՛ ՚նբ Հոգւոյդ։ Պահեա՛ զմեզ որ-պէս բիբ ական. և արա՛ առ մեզ նշան բարի 'ի գովեստ և 'ի փառաբանութի անուանդ քում սրբոյ։ Ջի 'ի քո փառս կատարի ՚ամ արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութի 'ի բարձունս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և միշտ։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի և յաւիտենական, Նայեաց և այց արա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութե՛ քով։ Ջի քո առաջի կամք Տ՛ր. և առ 'ի քէն ողորմութենդ և գթութենդ ակն ունիմք։ Ջամենեսեան օրհնեա՛. զամենեսեան իմաստնացո՛. զամենեսեան լուսաւորեա՛. և ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիդ։ Վ՛ն զի դու ես Տ՛ր կենաց, և Ա՛ծ ողորմութեց. և քեզ վայելէ փառք, իշխանութի և պատիւ, այժմ և։

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան, և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՆ՛ն Հոգին, այժմ և միշտ։

Քարոզ Մի նախանձիր ի խոստովան կանոնացն։

ԱԿ ԳԿ

Ո՛ ուղղելոյ զգնացս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան. զՏ՛ր աղաչեսցուք։

Ո՛ ցրելոյ 'ի մէնջ զամ խորհուրդս չարին. զՏ՛ր։

Ո՛ պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս. զՏ՛ր աղա։

Ո՛ պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ. զՏ՛ր աղա։

Ո՛ խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք. զՏ՛ր աղա։

Ո՛ հոգւոցն։ Եւ ևս և վ՛ա միա։ Ջանձինս մեր։ Ողորմեայց։

Ելոլեթ։

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ արարածոց՝ երևելեաց և աներևութից։ Ու քեզ կարդամք յամ ժամ, զի ընդ ամ տեղիս է տէրութի քո. և արքայութի քո ամենեցուն տիրէ։ Շնորհեա՛ մեզ երկիւղիւ 'ի պաշտօն քո կանխել հանապազ. սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ, և 'ի բովանդակ մտաց, և յամ զօրութէ մերմէ պահել զպատուիրանս քո. համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր 'ի սրբութի առանց բարկութե և երկմտութե, և գտանել 'ի քէն զշնորհս և զողորմութի, և զառաքինասէր գործոցն յաջողութի։ Ո՛ զի դու ես Տ՛ր կենաց և Ա՛ծ ողորմութեց. և քեզ վայելէն փառք, իշխանութի և պատիւ, այժմ և միշտ և։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Ամ ամենազօր և յաղթօղ տէրութեդ կրկնի ամ ծունր յերկրպագութի. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութի քո։ Նայեա՛ յերկրպագութիս մեր. և ուսո՛ մեզ առնել զսրդարութի ճշմարտութե։ Ո՛ զի դու ես Ա՛ծ խաղաղութե, որ բարձեր զթշնամութի 'ի միջոյ, և արարեր խաղաղութի յերկինս և յերկրի։ Հեռաւորաց և մեր-

ձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։ Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո. Ա.Ծ մեր և Տ՛ր և փրկիչ Յ՚Ս՚։ Որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և ընդ Սրբոյ Հոգւոյն, այժմ և։

Յերգս օրհնութիւն և 'ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսրբ Հոգին, այժմ։

Բ՚ՅՈՒՐԸ ՈՂՈՐՄԵԱ՛, Խ՚Ի ՆԵՂՈՒԹԵ ՀԱՆՈՆԱՑՆ։

ՐԶ ԴԶ

Ո՛վ գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն 'ի բարերար Տեառնէ մերմէ. զՏ՛ր աղաչեսցուք։

Ո՛վ փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութէ մարդկան, և յորոգայթից սատանայի. զՏ՛ր աղա։

Ո՛վ ամ անձանց քրիստոնէից և տանց հաւատացելոց. զՏ՛ր աղա։

Ո՛վ ոլք 'ի լերինս, յայրս և 'ի փապարս բնակեալ են սրբ հարքն մեր. զՏ՛ր աղա։

Ո՛վ ոլք սաղմոսիւք և օրհնութիւբ կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց. զՏ՛ր աղա։

Ո՛վ հոգւոցն։ Եւ ևս և վ՚ս միաբ։ Ողանձինս մեր։ Ողորմեաց։

Ա.ՊՕՂԼԻ։

Գոհանամք զքէն Տ՛ր Ա.Ծ մեր, որ զարթուցեր ըզմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեանդ։ Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութիւբ առ քեզ Տ՛ր Ա.Ծ մեր. զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո։ Նկեսցէ և բնակեսցի առ մեզ ՀՈԳՈՒԹԻՆ քո. և ողորմութիւն քո հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց։ Եւ զմեզ զծառայս քո արժանի արա 'ի տուէ և 'ի գիշերի, և յամ ժամու միշտ խորհել 'ի սէր պատուիրանաց քոց. և գոհանալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զսրբ Հոգիդ, այժմ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր անմահութիւն

դու ես Քո Աստ փրկիչ մեր, որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան լինել առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քոյ: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տէր Աստ մեր. արա զմեզ արթունս և պատրաստս 'ի ժամ առաւօտու ընդ նոսա քոյ: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և:

Գոհութիւն և ճշմարիտ խոստովանութիւն անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգին, այժմ:

Ալէլուիա՝ Յարութեանն Քրիստոսի:

ԱՂ

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Ողորմութեամբ Տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ Տեառն երկինք հաստատեցան:

Եւ հոգւով բերանոյ նորա զօրութիւնք նոցա:

փ. Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Յարեաւ Աստ, և ցրուեցան թշնամիք նորա:

փախեան ատելիք նորա յերեսաց նորա:

փառք և երկրպագութիւն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն:

Օրինակ ամենայն պէրճանական պանիկ՝ որ Աղ լինի,
պատարագ առաւ:

Պատարագ հրեշտակաց օրհնեն զքեզ Քրիստոս, ալէլուիա. մարդկանն ազգ սաղմոսեն քեզ. ալէլուիա:

ԱԿ

Նախ հարէք ամ հեթանոսք. աղաղակեցէք առ Աստ 'ի ձայն ցընծութեան:

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ 'ի վերայ ամենայն երկրի:

փ. Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութիւն Յակոբայ։

Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։

փառք և երկրպագութիւն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։ Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Գ

Յարեա՛ Աստ, և ցրուեցան ամ թշնամիք նորա։

փախեա՛ն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

փ. Տէր թագաւորեաց, վայելչութիւն ընդգեցաւ.

Ոգեցա՛ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ։

փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

Դ

Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութիւն Յակոբայ։

Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։

փ. Օրհնեցէք մանկունք զՏէր. և օրհնեցէք զանունն Տեառն։

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ, յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

Զ

Տէր թագաւորեաց, վայելչութիւն ընդգեցաւ։

Ոգեցա՛ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ։

փ. Գովեա՛ Եղէմ զՏէր. և օրհնեա՛ զԱստ քո Սիովն։

Զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՛ի քեզ։

փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

Գ·Կ

Օրհնեցէք մանկունք զՏր. և օրհնեցէք զանունն Տեառն:

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ, յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան:

փ. Կենդանի է Տր, և օրհնեալ է Ա.Ծ, և բարձր եղիցի Ա.Ծ փրկութեան իմոյ:

Աստուած է, որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

Գ·Զ

Գովեա՛ Եղէմ զՏր. և օրհնեա՛ զԱ.Ծ քո Սիովն:

Զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՞'ի քեզ:

փ. Ողորմութեամբ Տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ Տեառն երկինքք հաստատեցան:

Եւ հոգւով բերանոյ նո՛ր ամ զօրութիւնք նոցա:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

Գ·Կ

Կենդանի է Տր, և օրհնեալ է Ա.Ծ. և բարձր եղիցի Ա.Ծ փրկութեան իմոյ:

Աստուած է, որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

փ. Ո՛ափս հարէք ամ հեթանոսք. աղաղակեցէք առ Ա.Ծ 'ի ձայն ցընծութեան:

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ 'ի վերայ ամենայն երկրի:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԿԱՐԳԱԼՈՒՄՆԵՐԸ

ՀԱՅՐԱԿԱՆ ԱՂՕԹԻՑ

ԱՌԱՒՕՏՈՒ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԴԷՄՍ

ՈՐԴԻՈՑՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ՈՐ ՆՐԵՒԵՑԱՒ ԻՒՂԱՐԵՐԻՑՆ

ԱՅՍՊԷՍ առաւօտու ողորմութիւնքդ. ցնծացայք և ուրախ եղայք զամ աւուրս կենաց մերոց։ Ուրախ եղայք փոխանակ աւուրցն, յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ամացն, յորս տեսայք զչարչարանս։

Հայեաց Տէր 'ի ծառայս քո. և 'ի գործս ձեռաց քոց. և առաջնորդեա որդւոց նոցա. եղիցի լոյս Տեառն Աստուծոյ 'ի վերայ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա 'ի մեզ Տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա մեզ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ։

Եւ ևս խաղաղութիւն զՏէր աղաչեսցուք. ընկալ կեցո և ողորմեա։

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. այժմ և։

Օրհնութիւն Երկոց Հանդիանցն Դանիէլի։

Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յերաւունս անցուցեր զայս ամ ընդ մեզ. արդար ես դու Տէր, և ամ գործք քո ճշմարիտ են։

Անանապարհք քո ուղիղ են. և ամ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութեան ածեր 'ի վերայ մեր ըստ ամի. և զոր ինչ ածեր 'ի վերայ մեր և քաղաքի նոյ հարցն մերոց Երուսաղէմի։

Արդարութիւն և յիրաւի ածեր զայս ամ 'ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել 'ի քէն. մեղաք յամի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որպէս պատուիրեցեր դու մեզ. զի զբարիս գտցուք մեք 'ի քէն։

Արդ զամ զոր արարեր, և զոր ինչ ածեր 'ի վերայ մեր. արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնամեաց մերոց անօրինաց, խստաց և ապստամբողաց։

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր՝ մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց և պաշտօնէից։

Այլ մի մատներ զմեզ 'ի սպառ վասն անուան քո. մի ցրեր զուխտս քո. և մի 'ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո 'ի մէնջ։

Վասն Աբրահամու սիրելւոյ քո, Իսահակայ ծառայի քո, և Իսրայէլի սրբոյ քո։

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութիւն. և որպէս զաւազ առ եզր ծովու։

Եւ արդ Տէր նուազեցաք մեք քան զամ ազգս, և եմք տառապեալք յամ երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց։

Ոչ գոյ 'ի ժամանակիս յայսմիկ իշխան, մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզք պատարագաց, և ոչ խունկք օրինաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո և զողորմութիւն գտանել 'ի քէն։

Այլ անձամբք խոնարհեալ, և հոգւով տառապանաց ընդունելի լիցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և զուարակաց. և որպէս բիւրաւորս գառանց պարարտաց։

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գտցուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացելոցս 'ի քեզ։

Եւ արդ գամք զհետ քո ամ սրտիւք մերովք. երկնչիմք 'ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո Տէր. մի յամօթ առներ զմեզ։

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան քում. և ըստ բազում ողորմութեան քում, փրկեա զմեզ վասն սքանչելեաց քոց Տէր. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որք չարչարեն զծառայս քո. ամաչեցեալ լիցին բռնութիւնք նոցա, և ամ զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին։

Եւ ծանիցեն, զի դու ես Տէր Աստ միայն՝ որ փառաւորեալդ ես 'ի վերայ ամ տիեզերաց։

Օրհնեալ ես դու Տէր Աստ հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սբ փառաց քոց. գովեալ և առաւել բար։

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սրբութեան քո. գովեալ։

Օրհնեալ ես 'ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո. գովեալ։

Օրհնեալ ես որ նստիս 'ի քրովբէս, և հայիս յանդունդս. գովեալ։

Օրհնեալ ես 'ի վերայ հաստատութեան երկնից. գովեալ։

Օրհնեցէք ամ գործք Տեառն զՏէր. օրհնեցէք, և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք երկինք զՏէր. օրհնեցէք, և։

Օրհնեցէք հրեշտակք Տեառն, և ջուրք՝ որ 'ի վերոյ երկնից զՏէր. օրհնե։

Օրհնեցէք զօրութիւք Տեառն՝ արեգակն և լուսին զՏէր. օրհնե։

Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրևք և ցողք զՏէր։ օրհնե։

Օրհնեցէք ամ հողմք, հուր և ջեր զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւնաբեր զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամն և ձիւն զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք և երկիր զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք լերինք, բլուրք և ամ բոյսք երկրի զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք աղբիւրք, ծովք և գետք զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք կէտք և ամ կայտառք որք 'ի ջուրս, և թռչունք երկնից զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեսցէ Իսրայէլ զՏՐ, օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան:
Օրհնեցէք քահանայք զՏՐ. օրհնեցէք, և:
Օրհնեցէք ծառայք Տեառն զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զՏՐ. օրհ:
Օրհնեցէք ուրք և խոնարհք սրտիւք զՏՐ. օրհնե:
Օրհնեցէք Անանիա, Ազարիա, և Միսայէլ զՏՐ. օրհնե:
Փառք Հօր. այժմ՝ և:

Մաղլանոյ:

Օրհնեցէք զարարիչն արարածոց, զՏՐն տերանց, զթագաւորն թագաւորաց, զԱՐՃն աստուածոց: Օրհնեցէք գովեցէք, բարեբանեցէք. զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ամ ոգի ոգեն զՀոգոյն ըստ պատշաճին:
Բարոյ զինի հոգոյն:

Ակեալքս ամենեքեան 'ի սբ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի, աղաչեսցուք զմիածին Որդին Աստ-

տուծոյ, զՏէրն մեր և զփրկիչն Յս Քս։ Որ էջ փա-
ռօք ՀՕր 'ի մէջ հնոցին. և փրկեաց զերիս մանկունսն 'ի քաղդէացւոց անտի։ Լուսաւոր և նբ պահեսցէ զմիտս մեր. զի մի երբէք խաբիցուք մեք 'ի մեղաց, և 'ի ցանկութէ աշխարհի։ Այլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանսն Ամ. առնուլ զպսակն լուսոյ և կենաց 'ի յանձինս մեր։ Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Աստ Յս Քս Տէր մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛։

Տէր ողորմեա՛։ Երեկոյ։

Մաղմոս՝ 'ի կիւրեղէ, Ե 'ի յայլ պէրուանական պօնս։

Հզօր, յաղթող, սքանչելագործ, նբ, մեծի (յաւրութենն) Քոյ Աստուծոյ մերոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և։

Երգ Մարգարէական։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր. և ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով փրկչաւ իմով։

Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանիցեն ինձ ամենայն ազգք։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սքէ է անունն նորա։

Ողորմութի արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. և արար զզօրութի բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս ելից բարութիւնս. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ յիշելով զողորմութի իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր. ընդ Աբրահամու, և զաւակի նորա յաւիտեան։

Օրհնութիւն Հաւատքիցի հօրն Յովհաննու Ոսկեբերանի։

Օրհնեալ Տէր Աստ Իսրայէլի, որ յայց եկ, և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութեան 'ի տանէ Դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանովք նբցն որք յաւիտենից մարգարէքն էին:

Փրկութի 'ի թշնամեաց մերոց. և 'ի ձեռաց ամ ատելեաց մերոց:

Առնել ողորմութի առ հարսն մեր. և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ:

Երդումն զոր երդուաւ Աբրահամու հօր մերոյ. տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն 'ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութիբ և արդարութիբ առաջի նորա զամ աւուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ, մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի Տն պատրաստել զճանապարհս նր:

Տալ զգիտութի փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ, 'ի թողութի ամ մեղաց մերոց:

Վ՚ գթոյ ողորմութեան Տեառն Աստուծոյ մերոյ, որով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց լուսաւոր առնել զխաւար մեր:

Օծագել զլոյս 'ի վերայ այսոցիկ՝ որք նստէաք 'ի խաւարի և 'ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան:

Աղօթք ծերունւոյն Սիմէոնի:

Արդ՝ արձակես զծառայս քո Տէր ըստ բանի քում 'ի խաղաղութի. զի տեսին աչք իմ զփրկութի քո. զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց:

Լոյս 'ի յայտնութի հեթանոսաց. և փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի:

Փառք Հօր. այժմ և:

Եւ ապա ասի Մեծացուսցէն ըստ պատշաճի:

Յետոյ գնի Մեծացուսցէն:

Սուրբ զՍ.ծածինն՝ և զամ սուրբս բարեխօս արասցուք առ Հայր յերկինս. զի կամեցեալ ողորմեսցի,

և գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր. ամենակալ Տէր Աստուած մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աղօթք (Խորհրդոյն Ի պահոց:)

Ընկա՛լ Տէր զաղաչանս մեր բարեխօսութիւնս Աստուածածնին անարատ ծնողի միածնի Որդւոյ քո. և աղաչանօք ամ սրբոց քոց. (և որոց այսօր է յիշատակ): Լսո՛ւր մեզ Տէր, և ողորմեա՛, ներեա՛, քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր: Արժանաւորեա՛ զոհութիւնս փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ Հոգւոյդ. այժմ և:

Բարոյ վանի Մեծացուցէին ինքնէնց ամենայնց:

Եւ ե՛ւս խաղաղութեան զՏէր աղաչե՛սցո՛ւք:

Վա՛ն սո՛ւրբ տեղւոյս շինո՛ւթեան, և բարեկարգութեան զՏէր աղաչե՛սցո՛ւք:

Վա՛ն ժողովրդեա՛ւրս տեսանե՛ն ընդ դրո՛ւնս սրբոյ եկեղեցւոյ. զՏէր աղաչե՛սցո՛ւք:

Վա՛ն ընդունելո՛ւոյ զպա՛ղատանս սոցա ըստ մեծի ողորմութեան իւրում. զՏէր աղաչե՛սցո՛ւք:

Ո՛ւ ե՛ւս և վասն միաբանութեան:

Ջանձինս մե՛ւր և զմիմեանս: Ողորմա՛ւ մեզ: Տէր ողո՛րմեա՛. Տէր ողո՛րմեա՛. Տէ՛ր ո՞ղորմեսցո՛ւ մեզ:

Աղօթք:

Դու ես թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից Աստ մեր: Եւ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք, իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և:

Երգ ի-ղաբէերից ա-ենոցանին:

Անղեցի ա՞նունքն Տե՛ւոյ Հ՚ռն օ՞րհնեա՛լ ի՛ յայսմ հեռէ՛ւ մինչեւ ի՝ յաւիտեան:

Օ՞րհնեցէք մանկունք ընդՏէր. և օրհնեցէք զանոնք Տեա՛ռն։

Ա՛ղեցի՛ անուն Տեառն օրհնեա՛լ յայսմհետ մինչև ի յաւիտեա՛ն։

Յարևելից մինչ ի մուտս արևու՛ օրհնեա՛լ է անո՛ւն Տեա՛ն ի յայսմհետէ մինչև ի յաւիտեա՛ն։

Փա՛ռք ե՛ւ երկրպագութիւն ՀՕՐ ԵՒ ՈՐԴՈՅ եւ սրբոյ Հոգւոյն. և այժմ եւ միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն. ի յայսմհետէ մինչև ի յաւիտեա՛ն։

Ա՛ռի Տէր օգնեա՛ Քրիստոս եւ փրկեա՛ զմեզ վասն անուանդ քո՛։

Ա՛ռի եւ մի մերժե՛ զմեզ ի սպառ վասն անուանդ քո՛։

Թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեանս։ Աստուած քո՛ Սիո՛ն յազգէ յազգ։

Օրհնեա՛ նձն իմ զՏէր։ Օրհնեցի՛ր ընդՏէր կենդանութեան իմո՛յ։

ՍԲ. Օրթի։

ՏՒՀ. Խաղաղութիւն ամենեցուն։

ԴՊ. Ա՛ւ ընդ հոգւոյդ քո՛։

ՍԲ. Երկիւղածութեամբ լուարո՛ւք։

ՏՒՀ. Սրբոյ աւետարանիս որ ըստ Մատթէոսի։

ԴՊ. Փա՛ռք քեզ Տէր Աստուած մեր։

ՍԲ. Պռօսխումէ։

ԴՊ. Ասէ Աստուա՛ծ։

Ա՝Էպոքան ըստ Մատթէոսի։ ԻԸ. 1։

ԴԿ ԲԿ

Կ՝ Յարութեան Տեառն մերոյ Յն՝ի Ռն՝ի։

Եւ յերեկոյի շաբաթուն՝ յորում լուսանայր միա-
շաբաթին, եկն Մարիամ մագդալենացի, և միւս
Մարիամն տեսանել զգերեզմանն։ Եւ ահա շար-
ժումն մեծ եղև, զի հրեշտակ Տեառն իջեալ յեր-
կնից՝ մատուցեալ 'ի բաց թաւալեցոյց զվէմն 'ի
դրանց անտի. և նստէր 'ի վերայ նորա։ Եւ էր տե-
սիլ նորա իբրև զփայլակն. և հանդերձ նորա սպի-
տակ իբրև զձիւն։ Եւ յահէ անտի նր՝ խռովեցան
պահապանքն, և եղեն իբրև զմեռեալս։ Պատաս-
խանի ետ հրեշտակն՝ և ասէ ցկանայսն. մի երկը-
չէք դուք, գիտեմ, զի զՅն՝ զխաչելեալն խնդրէք.
չէ՝ աստ. քանզի յարեաւ որպէս ասացն. եկա՛յք
և տեսէ՛ք զտեղին ուր կայր։ Եւ վաղվաղակի եր-
թա՛յք ասացէ՛ք աշակերտացն նր՝ թէ յարեաւ. և
ահա յառաջանայ քան զձեզ 'ի Գալիլեա. անդ
տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ։ Եւ ելեալ
վաղվաղակի 'ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խնդութիւն
բազմաւ, ընթանային պատմել աշակերտացն։ Եւ
ահա պատահեաց նոցա Յն՝ և ասէ. ողջ էք։ Եւ
նոքա մատուցեալ կալան զոտս նր՝, և երկիր պա-
դին նմա։ Յայնժամ ասէ ցնս՝ Յն՝. մի երկնչիք՝
երթա՛յք ասացէ՛ք եղբարցն իմոց, զի երթիցեն 'ի
Գալիլեա, և անդ տեսցեն զիս։ Իբրև նոքա գնացին,
ահա ոմանք 'ի զօրականացն եկին 'ի քաղաքն, և
պատմեցին քահանայապետիցն զամ՝ որ ինչ եղևն։
Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծերովքն խորհուրդ
առեալ, արծաթ յոյժ ետուն զօրականացն, և ա-
սեն. ասասջի՛ք, եթէ աշակերտքն նր՝ եկեալ գիշե-
րի գողացան զնա՝ մինչ մեք 'ի քուն էաք։ Եւ եթէ
լուր լիցի այդ առ դատաւորն, մեք հաճեսցուք զնա
և զձեզ անհոգս արասցուք։ Եւ նոցա առեալ զար-

ծաթն, արարին որպէս ուսանն։ Եւ եկ համբաւս այս 'ի հրէից մինչև ցայսօր։

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին 'ի Գալիլեա՝ 'ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղև նոցա Յն։ Իբրև տեսին զնա երկիր պագին նմա. և ոմանք երկուացան։ Եւ մատուցեալ Յն խօսեցաւ ընդ նս և ասէ. տըւաւ ինձ ամ իշխանութիւն, յերկինս և յերկրի։ Որպէս առաքեաց զիս Հայր. և ես առաքեմ զձեզ։ Գնացէք այսուհետև, աշակերտեցէք զամ հեթանոսս. մկրտեցէք զնս յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։ Ուսուցէք նոցա պահել զամ, զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև 'ի կատարած աշխարհի։

Ա-Էպոստոն ըստ Մարկոսի։ ԺԳ. 2։

ԳԶ ԳԶ

Կն յարութեան Տեառն մերոյ Յսի Քսի։

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան 'ի գերեզմանն ընդ արևագալն, և ասեն ցմիմեանս. Ով թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն 'ի դրանց գերեզմանին։ Եւ հայեցեալ տեսին, զի թաւալեցուցեալ էր վէմն 'ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։ Եւ մտեալ 'ի ներքս 'ի գերեզմանն, տեսին զերիտասարդ մի, զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ զգեցեալ պատմուճան սպիտակ, և զարհուրեցան։ Եւ նա ասէ ցնս. Մի երկնչիք՝ զՅն խնդրէք, զնազովրեցի զխաչելեալն, յարեաւ չէ աստ. ահաւադիկ տեղին, ուր եդին զնա։ Այլ երթայք ասացէք ցաշակերտսն նր, և ցՊետրոս. թէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ 'ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա. որպէս ասացն ձեզ։ Եւ իբրև լուան, ելին և փախեան 'ի գերեզմանէն. քանզի զահի հարեալ էին, և ոչ ումեք ինչ ասացին. զի երկնչէին։

Ա-Էպոքան ըստ Ղ-ուկասու։ ԻԳ. 50։

ԱԿ ԳԿ

Պ՝ թաղման և յարութեան Տեառն մերոյ Յեսի Քրիստոսի։

Եւ ահա այր մի, անուն Յովսէփ. որ էր նախարար, այր բարեգործ և արդար։ Սա չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա. յԱրիմաթեայ քաղաքէ հրէից, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեանն Աստուծոյ։ Սա մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յեսի։ Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստառակալաւ. և եդ 'ի կռածոյ գերեզմանին. ուր չէր բնաւ զոք եդեալ։ Եւ օրն էր ուրբաթ, և շաբաթ լուսանայր. և երթային զհետ նորա կանայք՝ որք եկեալ էին ընդ նմա 'ի Գալիլեէ. տեսին զգերեզմանն, և որպէս եդաւ մարմին նորա։ Դարձան և պատրաստեցին խունկս և իւղս. և 'ի շաբաթուն հանգարտեցին վասն պատուիրանին։

Բայց 'ի միաշաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն եկին 'ի գերեզմանն, բերին զխունկսն, զոր պատրաստեցին. և այլ կանայք ընդ նս։ Եւ գտին զվէմն թաւալեցուցեալ 'ի գերեզմանէ անտի. և մտեալ 'ի ներքս՝ ոչ գտին զմարմին Տեառն Յեսի։ Եւ եղև ընդ հիանալն նոցա վասն այնորիկ, և ահա արք երկու հասին առ նս 'ի հանդերձս լուսաւորս։ Եւ իբրև զահի հարան՝ և խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր. ասեն ցնս. զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ աստ, այլ յարեաւ։ Յիշեցէք որպէս խօսեցաւն ընդ ձեզ մինչ էրն 'ի Գալիլեա. և ասէր, թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնել 'ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց, և 'ի խաչ ելանել, և յերրորդ աւուր յառնել։ Եւ յիշեցին զբանսն նորա, և դարձան պատմեցին զայս ամ մետասանիցն, և այլոցն ամենեցուն։ Եւ էին Մարիամ մագդաղենացի, և Յովհաննա, և Մարիամ Յակոբայ, և այլք ընդ նս, որք պատմեցին զայս

առաքելոցն։ Եւ երևեցան առաջի նոցա շաղփաղ-
փուլթի բանք նոցա, և չհաւատային նոցա։ Բայց
Պետրոս յարուցեալ ընթացաւ 'ի գերեզմանն, և
հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ, զի կային. և
գնաց ընդ միտս զարմացեալ՝ թէ զինչ եղև։

Ա-Էպոլոն ըստ Յովհաննու։ Ի. 1։

ԸՆԴ ԳՉ

Կ՝ յարութեան Տեառն մերոյ Յեսի Քրիստոսի։

Եւ 'ի միաշաբաթոջն Մարիամ մագդաղենացի գայ
առաւօտուն ընդ արշալոյսն 'ի գերեզման անդր՝ և
տեսանէ զվէմն բարձեալ 'ի դրանց գերեզմանին։
Ապա ընթանայ և գայ առ Սիմոն Պետրոս, և առ
միւս աշակերտն՝ զոր սիրէրն Յիսուս. և ասէ ցնո-
սա. բարձին զՏէր 'ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գի-
տեմ, ուր եդին զնա։ Եել Պետրոս՝ և միւս աշա-
կերտն, և գային 'ի գերեզմանն. ընթանային եր-
կոքեանն 'ի միասին. և միւս աշակերտն յառա-
ջեաց՝ ընթացաւ վաղագոյն քան զՊետրոս՝ և եկն
նախ 'ի գերեզմանն։ Եւ խոնարհեալ տեսանէ. զի
կային անդ կտաւքն. բայց 'ի ներքս ոչ եմուտ։
Եկն և Սիմոն Պետրոս՝ որ գայրն զկնի նր, և եմուտ
'ի գերեզմանն, և տեսանէ զկտաւսն, զի կային
անդ. և վարշամակն՝ որ էր 'ի գլուխս նորա, ոչ
ընդ այլ կտաւսն կայր, այլ ուրոյն ծալեալ 'ի մի
կողմն։ Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն, որ
եկեալն էր յառաջագոյն 'ի գերեզմանն. ետես և
հաւատաց. զի չև ևս գիտէին զգիրսն, թէ պարտ
է նմա 'ի մեռելոց յառնել։ Զոգան դարձեալ առ
միմեանս աշակերտքն։ Բայց Մարիամ կայր արտ-
ասաքոյ գերեզմանին և լայր։ Եւ մինչդեռ լայր,
խոնարհեցաւ 'ի գերեզմանն, և տեսանէ երկուս
հրեշտակս 'ի սպիտակս, զի նստէին մի 'ի սնարից
և մի յանոտից, ուր կայր մարմին Յեսի։ Եւ նոքա
ասեն ցնա. կին դու՝ զի՞ լաս։ Ասէ ցնոսա. զի բար-

ձին զՏրն իմ 'ի գերեզմանէ աստի. և ոչ գիտեմ ուր եդին զնա։ Զայս իբրև ասաց, դարձաւ 'ի թիկունս կոյս, և տեսանէ զՅՆ, զի կայր. և ոչ գիտէր թէ Յիսուս իցէ։ Ասէ ցնա Յիսուս. կին դու՝ զի՞ լաս, զո՞ խնդրես. նմա այսպէս թուեցաւ թէ պարտիզպանն իցէ. ասէ ցնա, տէր՝ եթէ դու բարձեր զնա, ասա՛ ինձ ուր եդիր զնա, զի ես առից զնա։ Ասէ ցնա ՅՆ. Մարիամ. և նա դարձաւ՝ և ասէ ցնա եբրայեցերէն, ռաբունի, որ թարգմանի՝ վարդապետ։ Ասէ ցնա ՅՆ. մի՛ մերձենար յիս. զի չև ևս ելեալ եմ առ Հայր իմ. այլ երթ դու առ եղբարս իմ, և ասա՛ ցնո՝։ Ելանեմ ես առ Հայրն իմ, և առ Հայր ձեր. և Աստն իմ, և Աստ ձեր։ Գայ Մարիամ մագդալենացի, և պատմէ աշակերտացն. եթէ ետես նա զՏՐ, և զայս ինչ ասաց ցնա։

ԵՐԳ ՎԻՆԻ Ի-ՂՔԵԼԻՑ ՊՐԵՊՈՐՈՆԻՆ։

Փառք յարուցեալ քո՝ ՏԷՐ. ոչ դադարեցայց Քրիստոս օրհնել ըզքեզ զամ աւուրս կենդանութեան իմոյ։

Փառք յարութեան քո ՏԷՐ. ոչ դադարեցայց Յիսուս գովել ըզքեզ զամ աւուրս կենդանութեան իմոյ։

Ես ո՛չ դադարեցայց փրկի՛չ փառաւորել ըզքե՛զ զամ աւուրս կենդանութեան իմոյ։

Ի՛ գիշերի՛ համբարձէք ըզձեռս ձեր ի՛ սրբութի՛ւն և՛ օրհնեցէք ըզՏԷՐ։

Ա՛ստ օրհնեցէ՛ք զամ՛նայն ծառայք Տեառն ըզՏԷ՛Ր ի՛ սրբութիւն. եւ օ՛րհնեցէք ըզՏԷՐ։

ԳՈՒԼԱՊԵԱՆ ՈՂՈՐԳՈՒԹԵԱՆ։

Դանք լուսեղէ՛ն զարթնոցն սպասէրն մեծի՛ գալստեանը՛ն Տեա՛ն։ Ա՛յ՛ն երգէրն երգ նոր՝. օրհնեա՛լ է՛ քո՛ սուրբ գա՛լո՛ւստդ։

Ղ. ՄԱՐԿԷ։

Ո՞ւսապայծա՞ռ հրեշտակքն՝ նստելով ի կենսատու գերեզման՝ նին։ Ե՝ Ի՞ւ աւետէր կանանցն՝ յարեաւ Աստուա՞ծ։

ՎԱՐՈՊԷ ՂԻՆԻ Ի-ՂԱՔԵԼԷՆ ԱՌԵՊՈՐԱՆԻՆ Ի- ԷՐԳՈՅՆ։

Օրարձացեալքս մեծաւ ուրախութիւն աւետեաց յարութեան Տեառն մերոյ և փրկչին Յեսի Քրիստոսի։ Որ եղև պտուղ և անդրանիկ ամ ննջեցելոց։ Խորտակեաց զդրունս դժոխոց. և ելոյծ զբռնութիւն մահու։ Եւ ետ յոյս հաստատութիւն վերստին նորոգման կենդանութիւն ամ մարդկան։ Խնդրեսցուք հաւատով 'ի փրկչէն մերմէ Յեսէ Քրիստոսէ։ Զի զմեզ արժանի արասցէ յարութիւն իւրոյ. կերպարանակից առնել զմարմին խոնարհութիւն մերոյ, ըստ նմանութիւն մարմնոյ փառաց իւրոց։ Վասն զայս խոստացաւ, զմեծ և զանճառելի շնորհս պարգևել սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Աստուծ Յեսի Քրիստոս Տէր մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛։

ԱՂՕԹՔ։

Ամենակեցոյց, ճշմարիտ, որ, մեծի յարութիւնն Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և։

Ի- ՄԱՆ ՓՈՔՐ։

Ողորմեա՛ ինձ Աստ՝ ըստ մեծի ողորմութիւն քում, ըստ բազում գթութեան քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։

Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և 'ի մեղաց իմոց սո՛ւրբ արա զիս։

Զանօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։

Քեզ միայն մեղայ Տէր. և զչար առաջի քո արարի։

Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո. և յաղթեսցես 'ի դատելն քո։

Անօրէնութեամբ յղացաւ. և 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու ցէր զճշմարտութի սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութիւն քով յայտնեցեր ինձ։

Ցօղեա՛ յիս մշտկաւ, և սրբ եղէց. լուա՛, և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի՛ արա ինձ ցէր զցնծութի և զուրախութի և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա՛ յինէն։

Զսիրտ սուրբ հաստեա՛ յիս Աստ, և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս ցէր յերեսաց քոց. և զՀոգի քո սրբ մի՛ հաներ յինէն։

Ցո՛ւր ինձ զցնծութի փրկութե. և հոգւով պետութե քո հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ Աստ. Աստ փրկութե իմոյ. և ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութե քում։

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիս քո։

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք, բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։

Պատարագ Աստուծոյ հոգի խոնարհ, զսիրտ սրբ և զհոգի խոնարհ Աստ ոչ արհամարհէ։

Բարի՛ արա Տէր կամաք քովք Սիովնի, և շինեսցին պարիսպքն Երուսաղէմի։

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան, ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։

Փառք Հօր. այժմ և։

Ե՛ պոլ ասի ողորմեայն ըստ պատշաճին։

Բարդ պէնի ողորմեայնն։

Երկրպագեմք քեզ Տէր Աստ մեր անցեալքս ընդ

երկարութիւն գիշերիս, և կանխեալքս 'ի տեղւոջ խոստովանութիւն, մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս մեր։ Օ՛քեզ Տ՛ր օրհնեմք և փառաւորեմք. և զքէն Տէր գոհանամք. որ արժանի արարեր զգիշերս խաղաղութիւն անցուցանել և հասանել 'ի ժամ առաւօտուս։ Արժանաւորեա զմեզ Տ՛ր անճառ խոստմանց քոց, զոր խոստացար սիրելեաց քոց՝ ճշմարիտդ Ա՛ծ Յ՚ Ս՚ Տէր մեր, կեցո՛ և ողորմեա։ Ողորմեա՛ց մեզ Տէր Ա՛ծ մեր ըստ մեծի ողորմութիւն քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութիւն։ Տ՛ր ողորմ։ Տ՛ր ողորմ։ Տ՛ր ողորմ։

Մաղլեան, յաքուբեան։

Ողորմած, գթած, ճշմարիտ, նբ, մեծի յարութիւնն Ս՚ի Աստուծոյ մերոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ։

Ալէլուիա. ալէլուիա։

Օրհնեցէք զՏէր յերկինս. օրհնեցէք զնա 'ի բարձունս։

Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նր. օրհնեցէք զնա ամ զօրութիւնք նորա։

Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ամ աստեղք և լոյս։

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք՝ որ 'ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէք զանուն Տեառն։

Զի նա ասաց և եղեն. հրամայեաց, և հաստատեցան։

Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ, և ոչ անցանեն։

Օրհնեցէք զՏ՛ր յերկրէ վիշապք, և ամ խորք։

Հուր և կարկուտ, ձիւն և սառն, հողմ և մրրիկ՝ որք առնէք զբան նր։

Լերինք և ամ բարձունք, ծառք պտղաբերք և ամ մայրք։

Գազանք և ամ անասունք, սողունք և ամ թռչունք թեւաւորք։

Թագաւորք երկրի, և զօրք իւրեանց. իշխանք, և ամ դատաւորք երկրի։

Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք օրհնեցէք զանուն Տեառն։

Բարձրացաւ անուն նր միայն. խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի։

Բարձր առնէ Տէր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութիւն նմա յամ սրբոց նորա յորդւոցն Իսրայելի, ժողովրդոյն՝ որ մերձ է առ Տէր։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբոց։

Ուրախասցի Իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք Սիովնի ցնծասցեն 'ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութիւնք սաղմոսիւք և օրհնութիւնք սաղմոս ասասցեն նմա։

Հաճի Տէր ընդ ժողովուրդս իւր նոր. և բարձր առնէ զհեզս 'ի փրկութիւն։

Պարծեսցին սրբքն փառօք. և ցնծասցեն 'ի հանգիստս իւրեանց. և բարձր արասցեն զԱծ բերանօք իւրեանց։

Սուր երկսայրի ետ 'ի ձեռս նոցա, առնուլ զհատուցումն 'ի հեթանոսաց, յանդիմանութիւն ամ ժողովրդոց։

Կապել զթագաւորս նոցա կապանօք, և զազնուականս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք։

Առնել նոցա դատաստան ըստ գրոց. և փառք այս են ամ սրբոց նորա։

Օրհնեցէք զԱծ 'ի սրբութիւնս նր. օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութիւնս զօրութիւնս նր։

Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութիւնս նորա. օրհնեցէք զնա 'ի բազում մեծութիւնս նր։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութիւնս. օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութիւնք։

Օրհնեցէք զնա ցնծութիւնք. գովեցէք զնա ուրախութեամբ։

Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր. գովեցէք զնա 'ի բարբառ լսելի:

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութեան. ամ հոգիք օրհնեցէք զՏր:

Փառք Հօր. այժմ և:

Ն- ապա ասէ Տէր Երկնէցն ընդ պարշաճին:

Զկնի Տէր Երկնէցին ասէ օրհնո-Լինն ա-ա-օգու՝ ասա-ցեալ յանմարմնոց, այլն 'ի կոսականոգնու-պՀՀոց սրբոց Ժողովոյն ճշ Հայրապետոց:

Փառք 'ի բարձունս Աստուծոյ, և յերկիր խաղաղութիւն, 'ի մարդիկ հաճութիւն: Ն- օրհնութիւն քեզ 'ի բարձունս. օրհնեալ ես Տէր Աստուծ մեր. օրհնեմք զքեզ. և գովեմք զքեզ: Խոստովանիմք Տի զքեզ. և երկիր պագանեմք քեզ. փառաւորեմք զքեզ. գոհանամք Տէր զքէն վասն մեծի փառացդ քոց: Տի թագաւոր, սրբդ երկնային՝ Աստ և Հայր ամենակալ: Տի և Որդի Հօր միածին Յս Քս և սրբ Որդի. Տէր Աստ գառն Աստուծոյ և Որդի Հօր որ առեր զմերս 'ի կուսէն, ողորմեցար. բարձեր զմեղս աշխարհի: Ն- արդ ընկալ զաղաչանս մեր. սրբդ որ նստիս ընդ աջմէ Հօր՝ ողորմեաց մեզ: Զի դու միայն սրբ, դու միայն բարձրեալ ես, դու միայն Տէր մեր Յս Քս: Տի և Հոգիդ սրբ որ 'ի փառս Աստ ընդ Հօր. ամէն:

Ն- յամ ժամ օրհնեմք զքեզ. Տի և գովեմք զանուն սուրբ քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից: Արժանի արա Տի զօրս զայս խաղաղութեամբ, և առանց մեղաց պահեա զմեզ: Օրհնեալ ես Տէր Աստ հարցն մերոց, գովեալ և փառաւորեալ է անուն սրբ քո յաւիտեանս. ամէն: Օրհնեալ Տէր, ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո. Երկնք՝ երկնքա՛: Տէր ապաւէն եղեր մեր յազգէ յազգ: Ես ասացեմ Տէր ողորմեա՛ ինձ. և բժշկեա՛ զանձն իմ. ես մեղայ քեզ: Յոյց մեզ Տէր զողորմութիս քո. և զփրկութիս քո տո՛ւր մեզ: Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան.

զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։ Տէր իմ զքեզ ապաւէն ինձ արարի. ուստ՛ ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես Աստ՛ծ իմ։ Ի քէն է Տէր աղբիւր կեն-դանութեան, և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։ Օ՛գեա՛ զողորմութիս քո, որք ճանաչեն զքեզ Տ՛ր։

Մ՚ՍՂԼՈՒՆ։

Փառք, պատիւ, և երկրպագութի՛ւն բարձունս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ։

Աստուծոյ Երէց՝ պէնի փառք ՚ի բարձունսին։

Երէց՝ յարութեան։

ԱՂ ԱԿ

Յա՛ռուցի՛ ընդ երկրկի՛ն ծրհնեսցո՛՛՛ւք. զփրկչին մերոյ օրհնեսցո՛ւք ընդ յարո՛ւթիւն։

Յարեաւ Ա՛ստուա՛ծ, ցրո՛ւեցան թշնամի՛ք նորա՛՛։

ԲՂ ԲԿ

Յա՛ռուցի՛ ընդ երկրկի՛ն ծրհնեսս։

Յարուցեալն զՔրի՛ստո՛ս օրհնեսցուք. և զյարութի՛ն նո՛ր փառաւորեսցուք։

ԳՂ ԳԿ

Յա՛ռուցի՛ ընդ երկրկի՛ն ծրհնեսս։

Որ ե՛լն ի՛ բարձունս, եւ գերեաց ընդգերո՛ւթի՛՛՛ն էառ աւար, բաշխեաց պարգեւս, և ետ որդո՛՛ց մարդկա՛ն։

ԴՂ ԴԿ

Յա՛ռուցի՛ ընդ երկրկի՛ն ծրհնեսս։

Որ հա՛մբերեաց խաչի՛. և եդա՛՛ւ ի նորա՛փոր վի՛՛՛մի՛՛. և ա՛՛ծային յարութիւն ընդմահացեալսն վերա՛՛՛բերեաց ի՛ կեա՛նս։

Փառք Հրոյ Հոգոյ, Հրոյ Հոգոյ և յիսուսոյ։

Աստուցուք ամենեքեան միաբանութեամբ. Տէր ողորմեա՛։ Տէր ողորմեա՛։

Կ՝ խաղաղութիւն ամ աշխարհի, և հաստատութիւն
սրբոյ եկեղեցւոյ զՏր աղաչեսցուք։
Կ՝ ամ նբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց. զՏր աղա։
Կ՝ սրբազան Պապին մերոյ Տեառն այս անուն. կե-
նաց և փրկութիւն հոգւոյ նորին. զՏր աղա։
Կ՝ Հայրապետին մերոյ Տեառն այս անուն. կենաց
և փրկութիւն հոգւոյ նորին. զՏր աղա։
Կ՝ վարդապետաց, քահանայից, սարկաւագաց,
դպրաց և ամ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ. զՏր աղա։
Կ՝ բարեպաշտ թագաւորաց, և ծածասէր իշխա-
նաց, զօրավարաց և զօրաց նոցին. զՏր աղա։
Կ՝ զի Տրն ամենակալ հնազանդեցուսցէ առաջի նո-
ցա զամ պատերազմունս թշնամեաց. զՏր աղա։
Յաղագս հարց և եղբարց մերոց, որք 'ի գերութիւն
են, և 'ի չար ծառայութիւն. զՏր աղա։
Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւորդաց՝ խաղա-
ղութիւն հատանել 'ի նաւահանգիստն բարուէ. զՏր աղ։
Յաղագս հիւանդաց և ամ վշտացելոց փութապէս
առողջուէ. զՏր աղա։
Յաղագս բարեխառնութիւն օդոց, անձրևաց քաղ-
ցրութիւն և պտղոց առատութիւն. զՏր աղա։
Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերից 'ի սուրբ
եկեղեցի Աստուծոյ. զՏր աղա։
Եւ յաղագս այնոցիկ, որք մատնեալ են 'ի ձեռս
անօրինաց վնասանն Քրի. զՏր աղա։
Յաղագս հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և
ուղիղ հաւատով 'ի Քս ննջեցին. զՏր աղա։
Յաղագս փրկելոյ զմեզ Տեառն Աստուծոյ յերևե-
լի և յաներևոյթ թշնամւոյն. զՏր աղա։
Ամ զԱրիամ զԱծածինն, զփառաւորեալ և օր-
հնեալ միշտ սուրբ կոյսն. նբ զՅովհաննէս մկրտիչն.
նբ զԱտեփանոս նախավկայն. նբ զառաքեալսն, և
զմարգարէսն. զարի և զյաղթող նբ զվկայսն. և
զմեծ խոստովանողն Քրի զՀայրապետն մեր զսուրբն
Գրիգորիոս Լուսաւորիչն Հայաստանեայց աշխարհի։

Յիշեսջիք և զամ սուրբս, և նոքօք զՏր աղա։
Զառաւօտս լուսոյ, և զառաջակայ օրս խաղաղութիք անցուցանել հաւատով 'ի Տեառնէ խնդրեսցուք։
Հրեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց։
Քաւութի և զթողութի յանցանաց մերոց 'ի։
Սրբոյ խաչին մեծ և կարող զօրութի, յօգնութի։
Եւ ևս և վա միաբանութեամբ ճշմարիտ և աբ հաւա։
Անձինս մեր և զմիմեանս Տեառն Աստ ամենակալ։
Ողորմեաց մեզ Տր Աստ մեր ըստ մեծի ողորմութեան։

Աղօթք։

Գոհանամք զքէն Տէր Աստ մեր, որ երևելի լուսով քո զուարճացուցեր զամ արարածս քո. իսկ իմանալի լուսով պատուիրանաց քոց զամենեսեան լուսաւորեցեր զհաւատացեալս 'ի քեզ։ Զօրացո՛ և զմեզ Տէր 'ի պահպանութի պատուիրանաց քոց 'ի տուընջեանս յայսմիկ, և յամ ժամանակի։ Որպէս զի լուսաւորեալ մտօք միշտ զհաճոյս քո արասցուք. և հանդերձեալ բարեացդ հասցուք ընդ ամ սքս քո։ Շնորհօք և մարդասիրութիք Տեառնդ մերոյ և փրկչիդ Յսի Քսի. որում վայելէ փառք, իշխանութի և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Խաղաղութի մեր և կեանք, որ 'ի Հօրէ առաքեցար՝ միածին Որդի Աստուծոյ Տէր մեր և փրկիչ Յսի Քսի։ Տո՛ւր մեզ զխաղաղութիւն քո, զոր շնորհեցեր սրբոց քոց առաքելոցն, փչմամբ քո 'ի նոսա զկենդանացուցիչ և զամենազօր Հոգիդ քո սքբ. որպէս զի և մեք խաղաղացեալք յամ աշխարհական սահեցմանց, լիցուք տաճար և բնակարան ճշմարիտ շնորհացդ։ Եւ գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և սքբ Հոգւոյդ Քսի Աստ մեր. այժմ և միշտ և։

Եւ ապա ասի Հայրն Աստուած։

Հայրդ Աստ. Մ՛ք և Հր՛ղօր. Մ՛ք և անմահ ողորմեաց մեզ։ Երբեցո՛ երկնեա՛։

Մաղլեանոյ։

Փրկեա՛ զմեզ ՝ի փորձուէ, և յա՛մ վտանգից մերոց։

Քարոզ։

Եւ ևս խաղաղութիւն զՏի՛ աղաչեսցուք։

Վա՛ յ լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց բարեխօսութի՛ւն նը Աստծանին. և ի՛ջանելոյ ՝ի վե՛ր մեր ողորմութիւն և գթութիւն Տեառն Աստ ամենակալ Տէր Աստ մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛։

Քա՛. Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սո՛ւրբ. այժմ և միշտ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Յաւուրս կենդանութեան ՝ի պօնս պէրուանական ապա ապրող, ՝ի ընկերցեալ լինին գերք ՝ ա՛ելաքանչ ամենայն։

Քարոզ կենդանութեան, ՝ այլոց պէրուանական պօնից։

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութի՛ւն ՝ի Տեառնէ, զի զողորմութիւն զշնորհս իւր արասցէ ՝ի վե՛ր մեր. Տի՛ն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի։

Կեցո՛ Տի՛. Տի՛ ող. Տի՛ ող. Տի՛ ող։

Աղօթք։

Քո՛ւմ ամենազօր և հրաշալի յարութիւնդ, Քե՛ Աստ մեր, երկիր պագանեն զօրք հրեշտակաց. զի դու միայն ունիս զանմահութի՛ւն բնակեալդ ՝ի լոյս անմատոյց։ Եւ մեք հողեղէն արարածքս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր պագանեմք. զսքե՛ և զհրաշալի և զյաղթող զյարութի՛ւդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք։ Եւ ընդ երկնային զօրսն մատուցանեմք զօրհնութի՛ւն և զփառս՝ ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ։

Օրհնեալ Տէր մեր։ Հայր մեր որ։

Քարոզ յոլովամ ՝ի Լուսաւոր Եկեղեցին։

ՍՐ. Եւ ևս խաղաղութի՛ւն զՏի՛ աղաչե՛սցուք։

ԴՊ. Տէ՛՛՛ր ո՞՛՛ղորմեա՛՛՛։

ՍՐ. Կ՚ի վերո՛ւստ խաղաղութի՛ւն և փրկութի՛ւն անձանց մերոց զՏի՛ աղա։

ԴՊ. Տէ՛ր՝ ողորմեա՛ :

ՍՐ. Ողորմեաց մեզ Տէր Աստ մեր ըստ մեծի ողորմութեանդ քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ :

ԴՊ. Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. Տէ՛ր ողորմեա՛ :

ՔՀ. Օրհնութի՛ւն փառք Հօր և Որդւոյ, և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն :

ԴՊ. Ա՛լէլուիա. ա՛լէլուիա. ալէ՛լ :

ՔՀ. Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախախնամեալ պահեսցի արևելեան կողմն աշխարհիս, և հայրապետութի՛ւն Հայոց, այս նշանաւ սքանչելիս, և սքանչաւետարանաւս, և աւուրս շնորհիւ. անուամբ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և :

Ն՝ գաղէ՛ոյ-յանէն գէրէ՛ան յարևմո՛ւտս :

Ա՛մէն. ա՛լէլուիա. ա՛լէլ. ալէ՛լ :

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախախնամեալ պահեսցի արևմտեան կողմն աշխարհիս, և թագաւորութի՛ւն քրիստոնէից, այս նշանաւ սքանչելիս, և սքանչաւետարանաւս, և աւուրս շնորհիւ. անուամբ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և :

Ն՝ շրջէ՛լոյ գաւառաց 'ի հարաւ՝ :

Ա՛մէն. ա՛լէլուիա. ա՛լէլ. ալէ՛լ :

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախախնամեալ պահեսցի հարաւային կողմն աշխարհիս. երկիրս, անդաստանս, և պտղաբերութի՛ւն տարւոյս, այս նշանաւ սքանչելիս, և ՝ սքանչաւետարանաւս, և աւուրս շնորհիւ. անուամբ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և :

Ե՛ պատնան պէտ 'ի հիւսն։

Ամէն. ալէլուիա. ալէլ. ալէ՛լ։

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի, և նախախնամեալ պահեսցի հիւսիսային կողմն աշխարհիս. քաղաքս և գիւղս, վանքս, անապատս և բնակեալ ժողովուրդս 'ի սմա, այս նշանաւ որ խաչիս, և որ աւետարանաւս, և աւուրս շնորհիւ. անուամբ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ։

Ե՛ պատնան 'ի քէֆ, ՝ասէն պոլյէալ։

Օրհնութի՛ և փառք Հօր և Որդւոյ։

Գաղոպ Լաֆօրի՝ խաչէ։

Որ խաչիս աղաչեսցուք զՏր. զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ 'ի մեղաց՝ և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ։ Ամենակալ Տէր Աստ մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛։

Աղօթք։

Պահպանեա՛ զմեզ Քո՛ Աստ մեր, ընդ հովանեաւ սքանչելի և պատուական խաչիդ քով 'ի խաղաղութեան. փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն։ Արժանաւորեա՛ գոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ սքանչելի Հոգւոյդ. այժմ և։

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։ Հայր մեր որ յերկինս։

Ի Սարկաւագ Լարպոպէրէն սասցէալ։

Դպ. Յիշեա՛ Տէր զպաշտօնեայս քո, զծնողսն մեր, զվարդապետս, զեղբարս, զընկերս, զկերակրիչս, զուխտաւորս, զճանապարհորդս, զհանգուցիչս, զվաստակաւորս, զխոստովանողս, զապաշխարողս, զգերիս, զհիւանդս, զնեղեալս, զերկնանս, զչարարարս, զբարերարս, զթշնամիս, զատելիս և որք պատուիրեցին մեզ հաւատով։

Յիշեա՛ Տէր և ողորմեա՛։

Բարերար և բազումողորմ Աստ, քո անմոռաց գիտութիւնդ և անբաւ մարդասիրութիւնդ յիշեա՛ զամ

հաւատացեալքս 'ի քեզ, և ողորմեա ամենեցուն։ Օգնեա և փրկեա յիւրաքանչիւր վտանգից և 'ի փորձութենից։ Արժանաւորեա գոհութիւն փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ. այժմ և։

Եկե՛ք նեղեալք զանազանաց սուրբ հիշատակներն, և 'ի խորհուրդս սրբութեանն։ Ա՛ 'ի յարութիւնն Քրիստոսի։

Ազօրաստեղծեալ Բանն յանէից ի սկիզբանէ զերկինս երկնից. և զերկնային զօրս անմարմնոց իմաստալեացըն զանարիւնոց. և ըզգալի տարերց քառից հակառակաց միաբանից. որ՞ով յաւէտ փառաբանի՞ Երրորդութիւն անճառե՛լի՜։

Ներքսըրբեա՛ն մի տէրութի՞ միով բնութեամբ ա՛ծութի՝. ոյսն որ անեղ արարչական ասաց լինել լոյս եղական. զոր և ծագեաց յօրն առաջի՛ն միաշաբաթ կիւրակէին. որ՞ով յաւէտ փառաբանի՞ Երրորդութիւն անճառե՛լի՜։

Բաբունօրէն բացատրեսցո՛ւք, զծածկեալ խորհուրդըն ծանիցո՛ւք. զի՞ լոյսն անտե՛ս իմանալի մաքուր հոգւոց տեսանելի՝, ի՞սոյն ծագեաց միաշաբաթի մեզ յարութեան սբ ճառագայթ. ե՞կայք փրկեալք ընդ զանարիւնոյն տուք օրհնութի՛ յարուցեալ՝ի՜ն։

Աստուած սիրով խոնարհեցար ի փրկութի՛ մեր մարմնացար. նոքին մարմնովըն խաչեցար, ի գերեզման մահու եդար. այսօր յարեար ա՛ծաբար ի հրեշտակաց քարոզեցար. ե՞կայք փրկեալք ընդ զանարիւնոյն տուք օրհնութի՛ յարուցեալ՝ի՜ն։

Երևեցար խընկաբերիցն յողջոյն կենաց ուրա-

խալեն։ Եւ ի լերին նոցն Գալիլեա՝ առաքելոց մետա-
սանեաց։ Արժանացո՛ զմեզ ընդ նոսին զքեզ տես-
սանել յօրն վերջին։ Եկայք փրկեալք ընդ զօ-
ւարթնոյն տուք օրհնութիւն յարուցեալ՝ Յի՛սուսէ։

Սիոնվեր որդիք զարթիք հարսին լուսոյ տուք աւե-
տիք։ Եթէ փեսայն քո յարուցեալ յաղթեաց
մահու իշխանութիւն՝։ Գայ պրսակէ ըզքեզ փառօք,
եւ ընդ առաջ պրճնեալ զարդուք։ Երգեա՛ երգ
նոր յարուցելոյն, նընջեցելոց կենա՛ցս պրտղո՛յն։

Երգ վասն Երկրորդ ա-ու-ր արարչա-լեան, և վասն
Երկնային պարոցն։

Երկո-շաբաթի։

Ա՛ռաքելական Բանին հրաման, ի յերկրորդումն
աւուր սկզբան ընջուրսն ի ջուրցն բաժանեաց
հաստատութիւն պարունակեաց։ որով զաշխարհս
հողեղինաց անջնրպե՛տեաց ի հրեղինաց։ ընդ նո-
սին որդիք լուսոյ տուք օրհնութիւն երրեակ լու՛ս-
սո՛յն։

Բաղմաշեայ հոյլք քրովբէից, երեքսրբեանըդ
սրովբէից։ ամենուք անեղ Ա՛ստուածութեանն,
հանմագոյ Երրորդութե՛ն։ բարեխօս լերուք առ
տէր վասն մանկանց եկեղեցւոյ։ ընդ նոսին որ-
դիք լուսոյ տուք օրհնութիւն երրեակ լու՛սսո՛յն։

Գերագոյն իշխանութիւնք, և անսփոփոխ միշտ
տէրութիւնք։ անյաղթելի՝ եր զօրութիւնք ի յա-
րարչին փառատրութի։ աղաչեցէք զՏէրն ողոր-
մած, անտես չառնել զգործս ձեռաց։ ընդ նո-
սին որդիք լուսոյ տուք օրհնութիւն երրեակ լու՛ս-
սո՛յն։

Գովք անմարմնոցն պետութեանց, հրեշտակապետք բարձրութեանց հոգիք հրեղէնք և սպասաւորք, հրեշտակաց զինուորութիւնք. մաղթեցէք զՏէրն տերանց վասն մարդկան երկրաւորաց. ընդ նոսին որդիք լուսոյ տուք օրհնութիւն երրեակ լուսոյն։

Երկնաւորաց դասուց վերնոց, օրհնաբանիչ քոց զուարթնոց քաղցրասցի առ քեզ գթած, որ վասն մեր ձայն մաղթանաց. զօրս և տացես մեզ պահապան յայսմհետէ մինչ ի վախճան. ընդ նոսին որդիք լուսոյ տուք օրհնութիւն երրեակ լուսոյն։

Զօրութեանց և տէրութեանց, իշխանութեանց և պետութեանց, եւ ամենայն անուանելեաց. որ ի յերկինս պաշտամամբք, ընկալ Տէր ուրախութեամբ զմեզ յօր մահու և յարութեան. ընդ նոսին օրհնել Հոգւով ըզքեզ ընդ Հօր փառաւորեալ։

Երգ Ձայն Երրորդ աւուր արարչութեանն, և Երրորդ տօնին. և 'ի Յովհաննէս Պլուզէն։

Երեքշաբթի։

Անսկիզբն Բանն որ ընդ Հօր, արարչակից և համագոյ. յերրորդ աւուր զջուրսն զատոյց ըզլոյս եւ ըզտունկս բղխեցոյց։ Իսկ ի յերրորդ դարուն դարձեալ զջուրցն հեղեղ ցամաքեցոյց. զնոյն տապանաւն իւր ապրեցոյց, ըզկենդանեաց սեռս աճեցոյց. տուք օրհնութիւն անճառ լուսոյն Հօր եւ Որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն։

Ընդ ծառոց երկրի զգալեաց, տնկեաց եւ զտունկս իմանալեաց, զհեղեղ մեղացն ցածու-

ցեա՞լ, զդասս արդարոց բազմացուցեալ. յորոց և մեծն ի ծնունդս կանանց, միջնորդ շնորհաց և օրինաց. տուք օրհնութիւն անճառ լուսոյն Հօր եւ Որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն։

Թագաւորին երկնից զինուոր, արքայութեանն աւետաւոր. խընդրեա՛ դընել ելս ի՛ սրտի՛ առ ի հովտէս տըրտմականէ. յուխտեալ տեղին տէրունական՝ն ի խոստացեալն որդւոց մարդկան՝. տուք օրհնութիւն անճառ լուսոյն Հօր եւ Որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն։

Ժառանգին Հօր սպասաւոր և յարգանդէ երկրպագող. կարապետ և մըկըրտիչ այնմ որ մեղաց մերոց քաւիչ. լը՛ր բարեխօս առ նոյն գըթա՛ծ ջընջել ըզգիր մեր յանցանաց. տուք օրհնութիւն անճառ լուսոյն Հօր եւ Որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն։

Ի Հօրէ լոյս ծագեցար մեռեալ ընութես կենդանարար. առաքեցեր յառաջընթաց որ զՅովհաննէս քարոզ կենաց. սորին հայցմամբ ամենակալ ըզպաղատանըս մեր ընկալ. տուք օրհնութիւն անճառ լուսոյն Հօր եւ Որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն։

Լուսաշաւիղ յերկինս ելին հողանիւթեայ որ հրեշտակին. արժանացո՝ ըզմեզ նորին նեղ եւ անձուկ ճանապարհին. զի հետևող գոլով նորին Հօր քո՝ վերին օթևանին. եւ երգեսցո՝ուք ընդ երջանկացն որդւոց լուսոյ քեզ երգ փա՛ռա՛ց։

ԵԼԵՔ ՎԱՆ ՀԱՐԵՐՈՒԹԵԱՆ. Ի ՀԱՐԵՐՈՒԹԵԱՆ ԴՈՒՐՈՒՆ. Ի ՎԱՆ ՍԻՆԱՅԻ ԱՌՈՒՍԾԱԾՆԻՆ:

ՀՈՒՐԵՔՇԱԲԱԹԻ:

Լսա՛ւարն անգոյ և սկի՛զբնածի՞ն հալա՛ծեցաւ յօրն ա՛ռաջին. Լոյսն այն պայծա՛ռ յօր չո՛րրորդի՞ն յաբեգա՛կան նիւթ հա՛ւաքեա՛լ. Լո՛ւսինն ի տի՞պ լուսոյ ստեղծեա՛լ. և անստե՛ղաց պարք յօ՛րինեա՛լ. որո՛վ օրհնի՞ ստեղծո՛ղն էի՞ց ի բա՛նա՛ւոր պաշտօ՛նէ՛ի՞՝ց:

Օ՛ա՛ծկեալ խորհո՛ւրդըն ծա՛նուցա՞ւ չորրո՛րդ դա՛րուն Խա՛հակա՛ւ. ի չո՛ր՝ր՝որդ օ՞ր դարձեա՛լ հրեշտա՛կն ետ զա՛ւետիսըն կո՛ւսականն. Թէ՞ լոյսն որ ո՞չ բովա՛նդակի՞ ի քէ՞ն մարմնո՛վ պարո՛ւնակի՞. յո՛ր օրհնեցա՛յք աղգք երկրածի՞ն տո՛ւք օ՞րհնո՛ւթիւն պըտղո՛յ կո՛՛ւսի՞՝՝՝ն:

Կո՛ւսին նախնոյ մօրն Ե՛ւայի՞ յորմէ Ա՛դամըն հի՛ն պարտի՝, բա՞րձան անէ՞ծքըն տո՛ր՝ր՝տմակա՞ն քո ե՞ր ծնընդեամբ կոյս Մա՛ր՝ր՝իամ. ա՞ղաչեա՝ զքո մի՛ածի՞ն Թողո՛ւլ ըզմեղս որդւո՛ց նոցին. յո՛ր օրհնեցա՛յք աղգք երկրածի՞ն տո՛ւք օ՞րհնո՛ւթիւն պըտղո՛յ կո՛՛ւսի՞՝՝՝ն:

Հա՞րսն ընծայեա՛լ յերկրէ՛ յերկի՞նս, յոր հանմբա՛ռնամք առ քե՛զ զՀոգի՞ս. յո՞ր լըսելո՛ւ քոյ զա՛ւետի՞ս խընդրեա՝ լի՛նել մեզ լը՞սելիս. զձա՞յն աւետեաց քոյ մի՛ածնի՞ն, եթէ՞ ե՛կայք օրհնեա՛լք Հօր ի՛մ. յո՞ր օրհնեցա՛յք աղգք երկրածի՞ն տո՛ւք օ՞րհնո՛ւթիւն պըտղո՛յ կո՛՛ւսի՞՝՝՝ն:

Զա՞յնիւ առ քե՞զ Տ՞ր պա՛ղատի՞մք և ա՞ռա՞ջի քո ա՞նկանիմք, ա՞ղաչանո՞ք Ա՛ստուա՛ծածնի՞ն շինչ՛ ի

մենջ ըզբո՛ց հնոցին. տո՛ւր արտասուո՛ք զմեղըս ջընջել, և վերբ՛ստին զմեզ նո՛րոգել. յո՛ր օրհնեցա՛ք աղգք երկրածի՛ն տո՛ւք օրհնո՛ւթի պըտղո՛ց կո՛ւսի՛ն։

Ղ՝կավա՛ր ճարտա՛րապետ, անցեր ընդ ծով կենցա՛ղս անհետ. վե՛րաբերեա՛ ընդ պե՛տրոսի՛ զմեզ ի յա՛լեաց մեղա՛ց ծովէ՛ս. պա՛ղատանո՛ք գերա՛գունի՛ն անա՛պական քո՛ւմ ծընողին. յո՛ր օրհնեցա՛ք աղգք երկրածի՛ն տո՛ւք օրհնո՛ւթի՛ պըտղո՛՝ց կո՛՝ւսի՛՝ն։

Ուրգ վանա հինգերորդ ՝՝՝ պարարանք, Ի վանա հինգ դարուն. Ի՝ ե՛ր ՝՝՝՝՝՝՝ Բրնոսոն։

Հինգշաբաթի։

Ն՝ա՛ռագայթեա՛լ Բանն ի՛ Հօրէ յո՛ր հինգե՛րորդըն հրա՛մայէ. բ՛ըղխեալ ի ջրո՛ց սեռք կա՛յտառա՛ց և թեաւորս օդա՛կանաց. ի՞սկ ի դարո՛՝ն հինգ մ՛ըկըրտի՛՝ն յամպն եւ ի՛ ծովն Իսրայէլ հի՛՝ն. տա՛ցուք հրաշի՛՝ց ներգո՛՝ծողի՛՝ն պատի՛՝ւ եւ փառք անե՛՝ղ Բա՛՝նի՛՝՝ն։

Մ՝ա՛քրապէ՛՝ս օրի՛՝նակի՛՝ առաքե՛՝լոցըն Բրի՛՝ստոսի՛՝ ո՛՝րք ի ծովէ՛՝ն տիբերակա՛՝ն ի յերկնայինսըն կո՛՝չեցան. անցին ընդ ծո՛՝վ աշխա՛՝րհակա՛՝ն և ի՛՝ Հո՛՝գին մ՛ըկըրտեցան. տա՛՝ցուք հրաշի՛՝ց ներգո՛՝ծողի՛՝ն պատի՛՝ւ եւ փառք անե՛՝ղ Բա՛՝նի՛՝՝ն։

Յո՛՝ուրախութի՛՝ւնսն անզրա՛՝ւակա՛՝ն ի հա՛՝րսանիսն անա՛՝պական ղձե՛՝ղ առաքեա՛՝ց Հայրըն փառա՛՝ց հրաւի՛՝րատուք տըրտմա՛՝կանաց. սո՛՝ւրբ հարսանեա՛՝ցն այն հա՛՝յցեցէ՛՝ք ընդ ձեզ լի՛՝նել մեզ պա՛՝րակի՛՝ց. տա՛՝ցուք հրաշի՛՝ց ներգո՛՝ծողի՛՝ն պատի՛՝ւ եւ փառք անե՛՝ղ Բա՛՝նի՛՝՝ն։

նորոգողք տիեզերաց ի նախահօրէն յանցանաց. նորափետուր զարդարեցիք զեկեղեցիս հեթանոսաց. պաղատեցէք առ նոյն գլխաւոր զմեզ նորոգել ի հնոյ մեղաց. տացուք հրաշեաց ներգործողի՞ն պատիւ եւ փառք անեղ Սա՛նի՛՝ն:

Շինող էիցըս համայնի՛ց արարածոց ի յանգոյի՛ց. նոյն շինեցեր զեկեղեցի՝ վէմդ ի՝ վերայ վիմի՛ն բանի՝. ընդ եդեալ հիմունս ի նոր Սիոնի՞ զմեզ յօգեւոր շինմամբ ի նոյն. տացուք հրաշեաց ներգործողի՞ն պատիւ եւ փառք անեղ Սա՛նի՛՝ն:

Ուրախացաւ գնացի՛ւք գետոց քաղաքք ի քէն շինեալ Յի՛սուս. յորմէ վըտակք շնորհաց հոսե՞ն, զոգի՛ս մարդկան ուռոգանեն. արբո՛ւ եւ մեզ ի ջրոյն կենաց հայցմամբ ՀՈԳՈՅՆ մատչուսական. զի՞ բանաւոր երկիրըս քո՞ պտղաբերցի ի փա՛՝՛ռքի՛՝՛ս քո՛՝՛:

Ուրեմ վերցերուրդ աւուրս արարչութեան. Ի վանս վերց դարձուն. Ի՝ ի խաչելութեան Յիսուսի:

Ուրբաթ:

Հանդուրժեալ բնութեամբ բարւոյն ունել միայն զանճառ բարին, այլ ստեղծեալ մարդ յիւր պատկերի՞ն ի վերցերորդ առաւօտին. եւ ի յերրորդ ժամ զկողաժի՞ն ի յօգնութի՝ ետ հողաժնի՛ն. զորս ի դրախտի՞ն եդ վայելել բայց ի՝ պըտղոյն մահու ա՛՝՛ր՛՝՛ել:

Պանանձեալ առ դատողի՞ն յետ յանցանաց Ադամն հի՛ն, զկի՞նն պատճառ եղեալ խաբմա՞ն, և կի՛նն զօձն դաւաճան. որով երկիրս այս անիծա՞ւ, փուշ եւ տատասկ ի սմա՛ բուսանէ, վըճիռ մահու մարդոյն տըւա՞ւ դառնալ ի՛ հող ուստի՛ ստեղծա՛՝՛ւ:

Զընջել փութայր Հայրն փառաց ըզգիր պարտեաց մեր յանցանաց. որովհետև զգեցաւ Որդին զԹաւծ ի վերց դարուն մարմին մեղաց, Հօր հաճութեամբ ի մահ խաչին եկն կամաւ ի յուրբաթին. գոռըն զենաւ ի հին զատկին փոխան գառանցն օրինաւորկի՞ն։

Ամենիւ լուսոյ պատուիրանին արդարութեամբ ճանապարհին բարձրանալով քո ի խաչին բարձրացուցեր զմեզ ի յերկինս քո անպատում խոնարհութեամբդ և կամաւոր խաչելութեամբն հաշտեա՛ ընդ մեզ Տէր գթութեամբ, և թող ըզմեղս ողորմութեա՛՞մբ։

Սոսկալեդ սերովբէից և անհաւորդ քրովբէից, խոնարհեցար ի չարչարանս չարչարելի բնութեամբ մարդկան. ի խաչին զմեղս սպաներ և զդատակնիք մահու լուծեր. հաշտեա՛ ընդ մեզ Տէր գթութեամբ, և թող ըզմեղս ողորմութեա՛՞մբ։

Վերհագոյն բնութեց էից և արարիչդ բոլորից, յորժամ ծագես զխաչին նշան ի գանձստեան քոյ միւսանգամ, զերկրորդագոյս այժմ հաւատով լուսաւորեա՛ նորին լուսով. զի համաձայն խաչագեցիցն, ըզքեզ օրհնեմք յաւիտե՛՞նից։

Ուրգ Էօլենէրոդդ ասուս ասուչլուէն, ի Էօլեն գոռոն. ի 'ի խորհուրդ հանգոպէանն Աստուծոյ։

Շաբաթ։

Տէրն յետ ստեղծմանն արարածոց հանգեաւ յեօթն օրն ի գործոց. այն որ հանգիստ աշխատելոց և կամքին գործ է՝ եղելոց. ուստի և մեզ յոյս հաստատուն ետ հանգիստեամբն շաբա-

թուն. թէ՛ աստ գործել զգործս Աստուծոյ անդ է հանգչել ընդ Աստուծոյ։

Բարբունաբար վարդապետիմք յօրինակէ Տեառն խրատիմք, որ ի յերկրորդ արարչութեանն յետ կատարման տնօրէնութեանն, յեօթներորդ օր հանգստեան իջեալ մարմնովն ի գերեզման զկապեալ հոգիսն վերածեաց զանանց հանգիստն պարգեւեաց։

Ցօղն որ ի քոյդ կողէ ցօղեալ բժշկեսցէ ըզհանգուցեալսն, իջցէ ի հող մահու նոցին և բուսուսցէ յօրն վերջին. կենդանարար ձայնիւդ քո կոչեա զնոսա ի կեանս քո, եւ դասեա ընդ արդարոցն երգել քեզ փառս ընդ զուարթնոց։

Խաբեալ զբնութիւնս կենաց ունող դարձոյց յանցանքն ի մահու հող. իսկ անմահիդ մեռելութիւն շնորհեաց դարձեալ զանմահութիւն զորս են ընդ քեզ թաղեալ մահուամբ աւազանին մկրտութեամբ, յարո ընդ քեզ քոյին փառօք, արեգական նման լուսով։

Փայլեն արդարքն յարքայութեան և ծնդնաւորքն ի հանգստեան. մարտիրոսքն պսակին և կուսանաց լապտերք վառին. դասեսցէ Տէր ընդ նոսին որ զքեզ Աստուած խոստովանին. արդարութեամբ մի դատեսցին այլ գթութիւ քո քաւեսցին։

Պօ անպատում խոնարհութեամբդ որ թաղեցար մեռելութեամբ եւ յարուցեր յորդւոց մարդկան որք հաւատով ի քեզ անկան, յարո և զմեզ արդարութեամբ, և զննջեցեալսն ողորմութեամբ. զի կենդանեացըս բերանով տացուք քեզ փառք ընդ հօր հոգւով։

ԿԱՊԿԱՆՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԵՐԲՈՐԴ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԴԱՄՍ ԻՋԱՐԱՆ

ՀՈԳԻՈՅՆ ՍՐԲՈՅ

ԵՒ Ի ԽՈՐՀՈՒՐԴ ՆԱԽԱՄՍՕՐՆ ՕՆԱՐԱԿԱՐԱՆ

ԵՒ ԱՋՔԱՏՈՒԹԵԱՆՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Օրհնեալ Հոգիդ սէր Աստ ճշմարիտ. ամէն:

Սաղմոս Ն.:

ԳՈՐԱՆԱՆ ինձ Աստ՝ ըստ մեծի ողորմութեանդ քում, ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և 'ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս:

Զանօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ:

Քեզ միայն մեղայ Տէր. և զչար առաջի քո արարի: Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո. և յաղթեսցես 'ի դատելն քո:

Անօրէնութեամբ յղացաւ. և 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու Տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութիւն քով յայտնեցեր ինձ:

Ցօղեա յիս մշտկաւ, և սրբ եղէց. լուա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Լսելի արա ինձ Տէր զցնծութիւն և զուրախութիւն և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա յինէն:

Զսիրտ սուրբ հաստեա յիս Ա.Ծ, և զՀոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի իմում։

Մի ընկենուր զիս Ցէր յերեսաց քոց. և զՀոգի քո սքանչելի մի հաներ յինէն։

Ցուր ինձ զցնծութիւն փրկութեան. և Հոգւով պետութեամբ քո հաստատեա զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա զիս յարենէ Ա.Ծ. Ա.Ծ փրկութեան իմոյ. և ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւս քո։

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։

Պատարագ Աստուծոյ Հոգի խոնարհ, զսիրտ սքանչելի և զՀոգի խոնարհ Ա.Ծ ոչ արհամարհէ։

Բարի արա Ցէր կամաւք քովք Սիովնի, և շինեսցին պարիսպքն Երուսաղէմի։

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան, ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։

Փառք Հօր. այժմ և։

Երգ Երրորդ Ձայնս Ա-ուրն, ալինի Ողորմեալին։

Օ՜րհնեմք ըզքեզ, Հայր անբ՛սկիզբն, էից էակ ի յանգոյից. բարձեր ձեռօք նիւթ ի՛ հողոյ, և ստեղծեր մարդ ի պատկեր քո՝. զբլո՛ւխն ո՛տից խոնարհեցա՛ւ. զի զպա՛տուի՛րան քո մոռացա՛ւ. դարձեալ ասեմք ստանա՛ռակին, թէ Հա՛յր մեղայ քեզ ի՛ յերկի՛նս։

Ո՞ր կնաւորաց՝ն անքը՞ննելի, եղե՛ր մա՛րդկան տեսանելի. զգե՛ցար պատկեր հո՛ղե՛ղինի պատկերը՛դ Հօր անփոխելի. է՛լեր յերրո՛րդ ժամ ի խաչին,

վե Ա՝դամայ նախաստեղծին. ընդ աւաղակին քում խաչակցին արժանացո ըզմեզ Դրախտին:

Թագաւոր թագաւորաց, առանաբուղխ Հոգի շնորհաց. ժողովելոցն ի վերնատանն առաքելոցն երկոտասան, ի հրոյ լեզուս երևեցար, յոգիս նոցա վերանըստար. լուր յանուն քո ժողովելոցս, էջ եւ առ մեզ յերրորդ ժամուս:

Աղաղակ:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են, 'ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս Տէր, և յօտարէն պահեա զծառայս քո մարդասէր Տէր:

Եւ ես խաղաղութեամբ զՏէր աղաչեսցուք. ընկալ կեցո և ողորմեա:

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ:

Բարեխօս:

Խնդրեսցուք հաւատով 'ի Տեառնէ վե ճանապարհորդաց հարց և եղբարց մերոց, որք ընդ ծով և ընդ ցամաք գնասցեն. որպէս զի առաջնորդեսցէ նոցա, խաղաղութիւն պահեսցէ, և տարեալ հասուսցէ յիւրաքանչիւր տեղիս Տէր Ա՛ծ մեր: Այլ զի նա ինքն է առաջնորդ կենաց, և յոյս փրկութեան. որ յաջողէ ծառայից իւրոց խոնարհութիւն հասանել 'ի նաւահանգիստն կենաց և փրկութեան: Ամենակալ Տէր Ա՛ծ մեր կեցո և ողորմեա:

Ա՛ղօթք:

Առաջնորդեա մեզ Տէր Ա՛ծ մեր, և ուսո՛ մեզ գնալ 'ի ճանապարհս քո արդարութիւն. պահեա 'ի խաղաղութեան զկեանս մեր, և զգնացս 'ի հաճոյս քո. ժամանեցո զՀոգևոր և զմարմնաւոր ընթացս ծառայից քոց անարատ ճանապարհաւոր յաւիտենական 'ի կեանսդ: Շնորհօք միածնի քո Տեառն մերոյ և փրկչին Յեսի Քրիստի, որ եղև մեզ առաջնորդ կե-

նաց և յոյս փրկութեան. ընդ որում օրհնեալ ես Հայր ամենակալ հանդերձ կենդանարար և աղաստիչ սքանչելագործ. այժմ և։

Յիշեա՛ Տի՛ զպաշտօնեայս քո. 102։

Յիշեա՛ Տի՛ և։ Բարերար և։

Սաղմոս ԻԸ։

Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս, և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուան իւրոյ։

Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չարէ. զի դու Տի՛ ընդ իս ես։

Յուպ քո և գաւազան. նոքա մխիթարեսցեն զիս։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան, ակնյանդիման նեղչաց իմոց։

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս։

Ողորմութի՛ւն քո Տի՛ զհետ իմ եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ 'ի տան Տեառն ընդ երկայն աւուրս։

Յոյց ինձ ճանապարհ, յոր գնացից. զի առ քեզ Տի՛ համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց Տի՛. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես Աստ՛ծ իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քո Տի՛ կեցուսցես զիս. արդարութեա՛ն քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեա՛ն քով սատակեսցես զթշնամիսն իմ, և կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։

Փառք Հօր. այժմ և։

Քարոզ։

Եւ ես խաղաղութիւն ձեզ աղաչեսցուք։

Գոհաբանելով աղաչեսցուք զբարերար Հոգին Աստուծ և խնդրեսցուք զողորմութիւն 'ի նմանէ. զի անցուսցէ 'ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութեն իւրով։ Ամենակալ Տէր Աստուծ մեր, կեցո՛ և ողորմեա։

Աղօթք։

Խաղաղութիւն քով, Հոգիդ սքանչելի Աստուծ ճշմարիտ, որ 'ի վերս է քան զամենայն միտս և զխորհուրդս, մխիթարեա զանձինս ծառայից քոց ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո՛ 'ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութիւն քով։ Ներեա՛ և լուր մեզ, քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյն միածնի. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

ԿԱՊՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՄԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԿԵՑԵՐՈՐԴ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԴԷՄՍ

ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ԱՅԼ, ԵՒ Ի ԴԷՄՍ

ՁԱՐՁԱՐԱՆԱՑ ԵՒ ԽԱՁԵԼՈՒԹԵԱՆ

ՈՐԴՒՈՅՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Օրհնեալ Հայր որ Աստ ճշմարիտ. ամէն:

Սաղմոս Ա:

Պաղորմեա՛ ինձ Աստ ըստ մեծի ողորմութեան քում: Տէ՛ր 'ի լի՛ր 114:

Սաղմոս:

Յա՛մ ժամու աղաչանք իմ այս են, 'ի մեղաց իմ: Եւ ես խաղաղութեան զՏէր աղաչ:
Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդ:

Տաղ:

Ա՛ ո՛ հիւանդաց և ա՛մ վշտացելոց աղաչեսցուք զփրկիչն մեր Քրիստոս, զի ողորմեսցի ըստ մեծի ողորմութե՛ն իւրում. և բժշկեսցէ զախտս և զհիւանդութիս հոգւոց և մարմնոց ծառայից իւրոց, և կատարեալ առողջութեամբ հասուսցէ զամենեսեան 'ի մշտընջենաւոր և յանախտ կեանս. որ առաքեցաւ 'ի Հօրէ 'ի բժշկութիւն աղգի մարդկան, միածին Որդին Աստ: Տէր մեր և փրկիչ Յիսուս Քրիստոս, կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աղօթք:

Փարատեա՛ զցաւս և բժշկեա՛ զհիւանդութիս 'ի ժողովրդենէ քումմէ Տէր Աստ մեր, և շնորհեա՛ ամենեցուն զկատարեալ առողջութի՛ն նշանաւ ամենայաղթ խաչիւ քով, որով բարձեր զտկարութիւն աղգի մարդկան, և դատապարտեցեր զթշնամին կենաց և փրկութե՛ն մերոյ: Դու ես կեանք մեր և

փրկութիւն, բարերար և բազումողորմ Ա՛Ջ, որ միայն կարօղդ ես թողուլ զմեղս և մերժել զախտս և զհիւանդութիս 'ի մէնջ. որում յայտնի են պէտք կարեաց մերոց. պարգևիչդ բարեաց, պարգևեա զառատ ողորմութիւն քո արարածոց քոց ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից. յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի ամենասքի Երրորդութիդ. այժմ և:

Յիշեա՛ Տէր զպաշտօնեայս. 102:

Յիշեա՛ Տ՛ր և: Բարերար և:

Սաղմոս Խ:

Երանի՛ որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա Տէր:

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա 'ի վի՛ երկրի, և ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:

Տ՛ր օգնական է նմա 'ի մահիճս ցաւոց իւրոց, և զամ անկողինս նի՛ դարձուցանէ 'ի հիւանդութէ նի՛:

Ես ասացի Տէր ողորմեա՛ ինձ, և բժշկեա՛ զանձն իմ, ես մեղայ քեզ:

Որ բնակեալ է յօգնութի՛ բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստուծոյ յերկինս հանգիցէ:

Ասասցէ Տեառն. ընդունելի իմ ես դու, ապաւէն իմ Աստուած, և ես յուսամ 'ի նա:

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և 'ի բանիցն խռովութէ:

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. 'ի հովանի թևոց նորա յուսասցիս:

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքև ճշմարտութի՛ նորա:

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի. և ոչ 'ի նետէ՝ որ թռչի 'ի տուէ:

Յիրէ՝ որ շրջի 'ի խաւարի. 'ի գայթակղութէ դիւին 'ի հասարակ աւուր:

Ընկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու. և զհա-

տուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու Տէր յոյս իմ ես։

Չքարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի մերձեսցին 'ի յարկըս քո։

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո, 'ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի մի երբէք հարցես զքարի զոտն քո։

Ի վրայ իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա, և առ նմա եղէց 'ի նեղութեան։

Փրկեցից և փառաւորեցից զնա. երկայն աւուրբք լցուցից. և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Փառք Հօր. այժմ և։

Քարոզ։

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք։

Խնդրեսցուք հաւատով 'ի Հօրէ վասն քաւութեան մեղաց, և թողութեան յանցանաց. փրկելոյ զմեզ 'ի վշտաց և 'ի նեղութեանց, իջանելոյ 'ի վրայ մեր ողորմութեան և գթութեան Տն Աստ ամենակալին. կեցո՛ և։

Աղօթք։

Հայր գթութեանց և Աստ ամենայն մխիթարութեանց, որ մխիթարես զմեզ յամենայն նեղութեան մերում, լուր և այժմ ձայնի պաղատանաց ծառայից քոց ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո՛ 'ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութեամբդ քով։ Ներեա՛ և լուր մեզ. քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ։

Օրհնեալ Տէր մեր Յն Յն. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս։

ԿԱՐԳԱԼՈՊՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԳԻՇՄՍ

ՈՐԴԻՈՅՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ԱՅԼ, ԵՒ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ԹԱՆԱԿԱՆ

ՀՈԳԻՈՅՆ ԱՒԱՆԴՄԱՆՆ

Օրհնեալ Որդիդ սքանչելի. ամէն։

Սաղմոս Ծ։

Պաղորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քումում. տե՛ս 'ի ԹԻՒՆ 114։

Մաղթանք։

Յա՛մ ժամու աղաչանք իմ այս են, 'ի մեղաց իմոց։ Եւ ևս խաղաղութիւն զՏի՛ր աղաչէ։
Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդ։

Տրոպար։

Աղաչեսցուք զկենսատու փրկիչն մեր Տէ՛ր, որ կամաւոր խաչելութիւն իւրով զարարածս փրկեաց, և հեղմամբ արեան իւրոյ զթողութի՛ւն շնորհեաց յուսացելոց իւրոց. ամենակալ Տի՛ր Աստուած։

Աղօթք։

Ընկեալ առաջի քո, բարերար և բաղումողորմ Աստուած, աղաչեմք ա՛մ սրտիւք մերովք, և խնդրեմք զգթութի՛ւն 'ի քէն. որպէս խոստացար ծառայից քոց և ասացեր. զա՛մ զոր ինչ խնդրիցէք հաւատով յանուն Որդւոյ 'ի Հօրէ, տացի ձեզ։ Շնորհեա՛ և այժմ հաւատացելոցս 'ի քեզ, և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս մեր. զի 'ի քեզ եմք ապաւինեալ. և քո առատ ողորմութիդ մխիթարեա՛ զմեզ 'ի կեանս յայսոսիկ. և առաջնորդեալ

հասո յանձառ երկնից արքայութիդ 'ի փառաբա-
նութի և 'ի պատիւ ամենանը Երրորդութե. այժմ.

Յիշեա՛ Տէր զպաշտօնեայս. 102:

Յիշեա՛ Տ՛ր և: Բարերար և:

Սաղմոս ՃԺԴ:

Սիրեցի, զի լուիցէ Տէր զձայն աղօթից իմոց. զի
խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս
իմ կարդացի առ նա:

Շրջեցան զինև երկունք մահու, և վիշտք դժո-
խոց գտին զիս:

Ընեղութի և զանձկութի գտի. և զանուն Տեառն
կարդացի:

Ո՛ Տէր, փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած Ա՛ծ մեր ո-
ղորմի, և պահէ զտղայս Տ՛ր:

Ես խոնարհ եղէ, և Տէր կեցոյց զիս. դա՛րձ անձն
իմ 'ի հանգիստ քո, զի Տէր օգնեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահուանէ. զաչս իմ յար-
տասուաց, և զոտս իմ 'ի գայթակղութէ. հաճոյ
եղէց առաջի Տեառն յերկրին կենդանեաց:

Հաւատացի՝ զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ
յոյժ:

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում թէ ամենայն մարդ
սուտ է:

Ընչ տաց տրիտուր Տեառն ընդ ամի, զոր և
ետ ինձ:

Բաժակ փրկութե ընկալայց, և զանուն Տեառն
կարդացից:

Աղօթս իմ Տ՛ն տաց առաջի ամ ժողովրդեան նր:

Պատուական է առաջի Տեառն մահ սրբ իւրոց. ո՛
Տէր, ես ծառայ քո եմ. ծառայ, և որդի աղախ-
նոյ քո:

Հատեր զկապանս իմ, քեզ մատուցից պատա-
րագս օրհնութե. և զանուն Տեառն կարդացից:

Աղօթս իմ Տեառն տաց առաջի ամ ժողովրդեան
նորա, 'ի գաւիթս տան Տ՛ն. և 'ի մէջ քո Երուսաղէմ:

Օրհնեցէք զՏէր ամ ապրինք. գովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք։

Զօրասցի ողորմութիւն նր 'ի վերայ մեր, և ճշմարտութիւն Տեառն մնասցէ յաւիտեան։

Փառք Հօր և. այժմ և։

Շարական հանգստեան ըստ յայնմիկ։

ԱՂ

Ո՛ր ստեղծմանմբ ըստ պատկերի քո՛ Տէր, պատուեցեր ըզմեզ, ընկալ եւ այժմ ըզնընջեցեալսն ի քեզ ուղի՛ղ հաւատով. ըստ մեծի՛ քո՛ւմ ողորմութեան։ Ո՛ր շնորհՀՕ՛ք եբ Հոգւոյն լուսաւորեցեր, յիշատակի՛ իւրեանց զՀոգի՛ս նոցա ընկա՛լ մարդասէր. ըստ մեծի՛ քո՛ւմ ողորմութեան։ Ո՛րք հաղորդեցան մարմնոյ եւ արեա՛ն քո՛յ Տէր, հանգո՛ զՀոգիս նոցա ընդ սուրբո՛ց քո, Քրիստո՛ս Ա՛ստուած, քանզի գի՛նք սուրբ արեա՛ն քո՛ են։ Մի՛այն օրհնեալդ ի կա՛նայս, մայր եւ մի՛շտ կոյս եւ իմանալի՛ լոյս, ծընո՛ղ արարչի՛ն մերոյ, անդադար բարեբա՛նեսցո՛ւք։

ԱԿ

Ա՛ռարի՛չ Ա՛ստուած և ըստեղծի՛չ ազգի մարդկա՛յ՛ն. մի՛ անտես առնե՛ր ըզնընջեցեալսն մեր. այլ հանգո՛ զՀոգի՛ս նոցա ընդ սո՛ւրբո՛ց քո՛։ Ո՛ր-դի՛դ մի՛ածի՛ն. յաղութի՛ւն տիեզերա՛յ՛ց. մի՛ անտես առնե՛ր ըզնընջեցեալսն մեր. այլ հանգո՛ զՀոգի՛ս նոցա ընդ սո՛ւրբո՛ց քո՛։ Հոգի՛դ ճշմարիտ մխիթարի՛չ սրգաւորա՛յ՛ց. մի՛ անտե՛ս առնե՛ր ըզնընջեցեալսն մեր. այլ հանգո՛ զՀոգի՛ս նոցա ընդ սո՛ւրբո՛ց քո՛։ Հոգւոյն ըզքեզ հովանացեալ,

միայն սիրբուհի, ծընաւ ըզԲանն Աստուած, զանճառելոյ Հօր ծընունդ, եւ յայտնեցաւ միութիւն Երրորդութեանն։

ԲՁ

Որ կոչեցեր առ քեզ տէր ըզտիեզերս ամենայն, ընկալ ըզմեր ընդունելեցեալսն ի գոգ նահապետին Աբրահամու. ողորմած տէր, փրկիչ և բարերար։ Որ թողութեանց ես տուող Աստուած, թող ընդ մեղս մերնընջեցելոցն, կարող յամենայնի և հզօր. ողորմած տէր, փրկիչ և բարերար։ Որ լուսատու ես տիեզերաց, Քրիստոս Աստուած, լուսաւորեա՛ եւ ըզմեր ընդունելեցեալսն լուսով երանելէտ զբարութենոցն. ողորմած տէր, փրկիչ և բարերար։ Յոյս մեր և ապաւէն մայր տեառն եւ կոյս սուրբ, որ հուր ածութեանն ոչ բոցակիզեաց զքո սուրբ զորովայն. բարեխօսեա՛ առ տէր վասն մերոյ փրկութեանն։

ԲԿ

Որ Որդիդ ես և Բանդ Աստուած. հաւասարակից ընդ Հօր յէութեան առ քեզ կարդամք մարդասէր. հանգո՛ զհոգիս նընջեցելոցն մեր ընդ սուրբս քո։ Որ ի՛ջեր յերկնից վասն մեր զառաջինն առեր զյանցանսն Ադամայ. մերով բընութեամբ բարձեր ի վերայ խաչին անարատ ձեռօք. հանգո՛ զհոգիս նընջեցելոցն մեր ընդ սրբս քո։ Որ լուծեր զիշխանութիւն մահու կամաւորապէս մահուամբ քո Քրիստոս. բանաւորաց զաղաչանս առաջի քո հեղեալ մաղթեմք. հանգո՛ զհոգիս նընջեցելոցն մեր ընդ սրբս քո։ Տիրուհի ան-

ամրատ, մայր Տեառն եւ կոյս Մարիամ. քրիստոնեական ամենայն ըղձեալ տեսանք ի յերկրի. բարեխօսեա՛ առ Տէր վասնզի՝ մերոյ փրկութեանն։

Գ.Զ

Հայր բարեգութ որ գթեցար ի յաղգս որդւոց մարդկանն. առաքեցեր զմիածին զի՝ փրկութիւն. յիշեա՛ զՀոգիս նընջեցելոց մերոց. և հանգո՛ ընդ սո՛ւրբս քո։ Որդի՛ միածի՛ն որ յարեարդ ի մեռելոց ի միւսանգամ գալստեանն քո՝ յարութի՛ մեզ խոստացար. յիշեա՛ զՀոգիս նընջեցելոց մերոց. և հանգո՛ ընդ սո՛ւրբս քո։ Հոգի՛ դ ճշմարիտ, մխիթարիչ սրգաւորաց, աղաչանո՛ք եբ Ա՛ծածնին եւ ամենայն քոց սրբոց, յիշեա՛ զՀոգիս նընջեցելոց մերոց, և հանգո՛ ընդ սո՛ւրբս քո։ Ի՛ բարեխօսութիւն փութացիր մեզ, սուրբ Ա՛ծածին, առ ի փրկել զժողովուրդս ի՛ մեղա՛ց եւ յապականութենէ։

Գ.Կ

Յանրսկրղբնական ծոցոյ Հօր խոնարհեալ Բանդ մարմնացար ի կուսէն վասն փրկութե մերոյ. աղաչեմք ըղքեզ զնընջեցեալսն մեր ի՛ քեզ ուղի՛ղ հաւատով յիշեա՛՝ Տէ՛՛ր՛՛ի՛ յորժամ գաս թագաւորութեամբդ քո։ Ընդխակալ քաղցրութեամբ Որդի՛ Ա՛՝ հաճեցար բառնալ ըղմեղս աշխարհի՛ քո խաչելութեամբն. աղաչեմք ըղքեզ զնընջեցեալսն մեր ի՛ քեզ ուղի՛ղ հաւատով յիշեա՛՝ Տէ՛՛ր՛՛ի՛ յորժամ գաս թագաւորութեամբդ քո։ Կամաւորակա՛ն մահուամբ քո՝ լուծեր զերկունս մահու. եւ արժանի արարեր թողութե յանցա-

նաց քաւիչ քո արեամբ. աղաչեմք ըզքեզ զնընջեցեալսըն մեր ի քեզ ուղիղ հաւատով յիշեա՞ Տէ՛ր՞ զ յորժամ գաս թագաւորութեամբըդ քո։ Ո՛ր փոխանակ մեղաւորաց ընդմեռանել յանձն առեր. իջանելով ի դըժոխս փրկեցեր ի մեղսասէր բանդէն ըզգերեալսն. աղաչեմք ըզքեզ զնընջեցեալսըն մեր ի քեզ ուղիղ հաւատով յիշեա՞ Տէ՛ր՞ զ յորժամ գաս թագաւորութիւնդ քո։ Բարեբանեմք զանչափ քո զմարդասիրութիւնդ. որ երեքօրեայ յարուցեալ զկենդանութի պարգեւեցեր աշխարհի. աղաչեմք ըզքեզ զնընջեցեալսըն մեր ի քեզ ուղիղ հաւատով յիշեա՞ Տէ՛ր՞ զ յորժամ գաս թագաւորութիւնդ քո։ Սաքուր եւ անբիծ կոյս յետ ծընընդեան, որ մարմնով ծընար զարձակողն ի կապից մահու. բարեխօս լեր վասն անձանց մերոց փրկել ի սպառնալեաց գեհենոյն։

Դ.Զ

Յորժամ հարկանի փո՞ղ գալըստեան քո Տէր. յայնըժամ զարհուրեալ դողան արարածք ի յահէ քումմէ. աղաչեմք ըզքե՛զ փրկիչ. հանգո՞ և ընդմեր ըզնընջեցեալսն ընդ սուրբս քո. որ միա՛յնդ ես բաղումողորմ։ Յահաբեկ լուսոյ ծագմանն քո Տէր. ցընծա՞ն դասք առաքինեացն ի վերոյ լուսեղէն ամպոյն. աղաչեմք ըզքե՛զ փրկիչ. հանգո՞ և ընդմեր ըզնընջեցեալսն ընդ սուրբս քո. որ միա՛յնդ ես բաղումողորմ։ Ընդոխակալ բանմագութ ողորմած Տէր. մի՞ ատեաս առներ ընդմեղուցեալքիս յահագին աւուրն. որ միա՛յնդ ես

բաշխումողորմ։ Ո՞ր իջևը ի յերկնից, և մնրմնա-
ցար ի՛ նը կուսէն անճառելի քոյին ծնընդեանմդ
եւ զիս մի անտես առներ, այլ պահեա՛ պատուա-
կան և սուրբ խաչիւ քո։

ԴԿ

Ո՞ր թագաւորդ ես յաւիտենից Քրիստոս Ա-
տրուած ընկալ ըղծառայս քո ի բարի. Ե՛ւ շնոր-
հեա՛ ի՛ յաջակողմեա՛ն քո՛ւմ դասիլ։ Ո՞ր ունիս
իշխանութիւն մահու և կենաց հանգո՛ զՀոգիս քոյ
ծառայից. Ե՛ւ շնորհեա՛ ի՛ յաջակողմեա՛ն քո՛ւմ
դասիլ։ Յորժամ կարգի՛ աթոռ տէրութեանդդ
քո և հաստատի՛ ատեան դատաստանին. յայն-
ժամ խընայեա՛ ի ծառայս քո՝. Ե՛ւ շնորհեա՛ ի՛
յաջակողմեա՛ն քո՛ւմ դասիլ։ Ա՛մենօրհնեալ Ա՛ս-
տուածամա՛յր Մարիամ, քերովբէական աթոռ ա-
բարձին մերոյ տընօրէնութեան, զո՛ր երանեցին
ամենայն ազինքք հանապազ։

Մոդլեանոյ։

Հոգւոցն հանգուցելոց Քրիստոս Ա՛ծ, արա՛ հանգիստ և
ողորմութի՛ւն. և մեղ մեղաւորացս շնորհեա՛ զթողու-
թիւն յանցանաց։

Քոլոպ։

Եւ ևս խաղաղութե՛ զՏր աղաչեսցուք։
Վա՛ն հոգւոցն հանգուցելոց աղաչեսցուք զփրկիչն
մեր Քրիստոս, զի զնոսա ընդ արդարսն դասեսցէ, և զմեզ
կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՛ իւրոյ. ամենակալ
Տի Ա՛ծ մեր, կեցո՛ և ող։ Տի՛ ողորմեա՛. Երկիցս։

Ա՛ղօթք։

Քրիստոս Որդի Ա՛ստուծոյ անսխալակալ և բարեգութ, զթա՛
քո արարչական սիրովդ ի՛ հոգիս հանգուցեալ ծա-

ռայից քոց։ Յիշեա՛ յաւուր մեծի գալստեան արքայութեանդ քո. արա՛ արժանի ողորմութեանդ, քաւութեանդ և թողութեանդ մեղաց։ Դասաւորեալ պայծառացո՛ ընդ ՝ի՛ս քո յաջակողմանդ դասուն։ Զի դու ես Տէր և արարիչ ամենեցուն, դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութեան և պատիւ. այժմ և միշտ։

Օրհնեալ Տէր մեր Յի՛սուս Քրիստոս. ամէն։ Հայր մեր որ։

Աղաղակ։

Զաղաղմոսերգութեամբ և զաղաչանս ընկալցի մարդասէրն Աստուած. մեր մեղաց և յանցանացն թողութեան շնորհեսցէ. ՝ի չարեաց փրկեսցէ. ՝ի մեղաց պահեսցէ. և նմա փառք յաւիտեանս. ամէն։

Եւ ասասցեն անանկ պատարագեն։

ԿԱՊՈՒՏՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԵՐԵԿՈՅԻ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԳԻՇՄ

ՈՐԴԻՈՅՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ՈՐ ԷՋ Ի ԽԱՉԷՆ ԵՒ ՊԱՏԵԱԼ, ՊԱՍՏԱՌԱԿԱԼԱՒ

ԵԴԵՒ Ի ԳԵՐԵԶՄԱՆԻ

Ի յինուանն Հ՝ յուլիսի Հոգեգալստեան ասի Սողոմոն Հ՝ Ա՝ Էրուսաղեմ ըստ պատշաճի: Ա՝ ապա յարոգն Սուրբ՝ Սոգոն:

Ի ես խաղաղութեամբ զՏՐ՝ աղաչ:
Օրհնութի և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Սողոմոն ԶՆ:

Զոնարհեցո՛ Տ՝ զունկն քո և լուր ինձ, զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Պահեա՛ զանձն իմ՝ ՆՐ, Տ՝. փրկեա՛ զծառայս քո Ա՝ծ իմ՝, որ՝ի քեզ յուսացեալ:

Ողորմեա՛ ինձ Տ՝, զի՝ առ քեզ աղաղակեցի զօրհնեալ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տ՝ համբարձի զանձն իմ՝:

Զի դու Տ՝ քաղցր և ուղիղ ես. բազումողորմ առ ամենեսեան, որք կարդան առ քեզ:

Ունկն դիր աղօթիցս իմոց, և նայեաց՝ի ձայն խնդրուածացս իմոց:

Յաւուր նեղութեանս իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ:

Ոչ ոք է նման քեզ յաստուծս Տ՝. և ոչ ոք է որպէս զգործս քո:

Օ՜մամ աղգս՝ զոր արարեր, եկեսցեն և երկիր պագցեն առաջի քո Տ՛ր, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ ես դու Տ՛ր, և առնես սքանչելիս, և դու միայն ես Աստ՛ծ:

Առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճանապարհի քում, և գնացից 'ի ճշմարտութեանդ քում. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկնչել յանուանէ քումմէ:

Խոստովան եղէց առ քեզ Տ՛ր Աստ՛ծ իմ. բոլորով սրտիւ իմով փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ եղև 'ի վերայ իմ ողորմութի՛ն քո, և փրկեցեր զանձն իմ 'ի դժոխոց ներքնոց:

Աստ՛ծ, անօրէնք յարեան 'ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ Աստ՛ծ առաջի իւրեանց:

Այլ դու Տ՛ր Աստ՛ծ իմ, գթած ես և ողորմած. երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ. նայեա՛ց առ իս, և ողորմեա՛ ինձ:

Տո՛ւր զօրութի՛ն ծառայի՛ քո. կեցո՛ զորդի՛ աղախնոյ քո, և արա՛ առ իս նշան բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու Տ՛ր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Փառք Հօր. այժմ և:

Մաղմոս:

Փառք քեզ Աստ՛ծ, փառք քեզ. յաղագս ամի՛ Տ՛ր, փառք քեզ:

Աւ ևս խաղաղութի՛ն զՏ՛ր աղաչ:

Օրհնութի՛ն և փառք Հօր և Որդ:

Խոստովանութիւն ամենեցուն:

Մաղմոս ՃԼԹ.:

Ապրեցո՛ զիս Տ՛ր 'ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս:

Խորհեցան զանօրէնութիւն 'ի սիրտս իւրեանց. զոր ամ պատրաստեցան 'ի պատերազմ։

Արեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի, և թոյնք ի-ժից 'ի ներքոյ շրթանց նոցա։

Պահեա զիս Տ՛ր 'ի ձեռաց մեղաւորի, և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թաքուցին ամբարտաւանք զորոգայթ ինձ։

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց. շուրջ զշաւղաք իմովք եդին ինձ զգայթակղութիւն։

Ասացի Տէր Աստ՛ծ իմ ես դու. ունկն դիր Տէր ձայնի աղօթից իմոց։

Տ՛ր Տ՛ր զօրութիւն փրկութեան իմոյ. հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի մատներ զիս Տէր 'ի ցանկութիւն մեղաւորաց, զոր խորհեցան վասն իմ ընդ վայր հարկանել զիս։

Օ՛ի մի երբէք բարձրասցին, և խորհուրդք նոցա մի կատարեսցին. վասն ճան կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա։

Արկցես 'ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնոսա. 'ի տառապանաց մի կարասցեն կեալ։

Մարդոյ լեզուանուոյ մի յաջողեսցի 'ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն 'ի կորուստ։

Գիտասցայ, զի առնես Տէր զդատաստանս աղքատի, և զիրաւունս տնանկի։

Արդարք գոհասցեն զանուանէ քումմէ, և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Տ՛ր կարդացի առ քեզ, և լուր ինձ. նայեաց 'ի ձայն աղօթից իմոց 'ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո Տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։

Դիր Տէր պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիս չարութեան։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս՝ որք գործեն զանօրէնութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտրելեաց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութիւն, և յանդիման արասցէ. իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխս իմ, այլ աղօթք իմ 'ի կամս նորա։

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին։

Որպէս թանձրութիւն հողոյ, զի սիրեալ է 'ի վերս երկրի. ցրուեսցին ոսկերք նոցա մերձ 'ի դժոխս։

Առ քեզ Տէր Տէր են աչք իմ, 'ի քեզ յուսացայ. մի հաներ զհոգի յինէն։

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ, որ թագուցաւ ինձ. 'ի գայթակղութէ գործողին զանօրէնութիւն։

Անկցին 'ի ցանցս նորա մեղաւորք. միայն եմ ես՝ մինչև անցից։

Զայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զՏէր աղաչեցի։

Սփռեցից առաջի Տեառն զաղօթս իմ, և զնեղութիս իմ առաջի նորա պատմեցից։

Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ՝ դու Տէր ծանեար զշաւիղս իմ. 'ի ճանապարհ՝ յոր և գնայի, թագուցաւ ինձ որոգայթ։

Հայէի յաջմէ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ, և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ։

Աղաղակեցի առ քեզ Տէր, և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։

Նայեա՛ց Տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս 'ի հալածչաց իմոց, զի հզօր եղեն քան զիս։

Տէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ։

Եւ քեզ սպասեն արդարք, մինչև հատուցես ինձ։

Փառք Հօր. այժմ և։

Երգ հիրոսխոսիկ։

Ալէ՛լուիա՝, ալէլո՛ւիա։

Այս զուարթ սուրբ փառա՛ց, անընմանի՛ օրն ե՛կն՝ ի՛ր՝ կնա՝ Հորի սրբոյ կենարարի՝ Յի՛սուս Քրիստոս։

Եկեա՛ք ի մտանել արե՛գակա՛ն, տեսա՛ք ըղձոյս երե՛կոյիս։ Օրհնեմ՛ք ընդ՝ այր և զՈ՛րդի և ընդսքո՛ դիր Ո՛ստուծո՛՝յ, և ամենեքեան ասեմ՛ք ա՛մէն։

Ա՛րժանաւորեա ընդմեզ յա՛մ ժա՛մ օրհնել ձայնիւ երգո՛վ զանուն փառա՛ց ամենա՛սբ Երրորդո՛՝թեանդ։ Ո՛ր տայ զկենդանութի՛՝ն, վա՛ռ որո՛յ և աշխարհս ըզքեզ փառաւո՛ր է։

Մոդլեանոյ։

Օրհնեալ Տէր, որ բնակեալդ ես 'ի բարձունս, և օրհնեալ են փառք մեծութեան քո, որ հաստատեցեր զլուսաւորս 'ի բարձունս, 'ի յերկնից լոյս ծագեցեր ընդ ա՛մ տիեզերս։ Արարեր զարեգակն լուսատու տուընջեան, զլուսինն և զաստեղս՝ լուսատու գիշերոյ, և զլոյս ճրագի, դու ես լոյս գովելի, ե՛ր և առաջին լոյսն, 'ի քէն փախնու խաւարն, և զլոյս քո կենդանի Տ՛ր ծագեա՝ 'ի սիրտս մեր։ Եւ մեք միաբան ասասցուք օրհնեալ է անուն ե՛ր փառաց քոց, և քեզ երգեմք զօրհնութի՛ն և զփառս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Քառոսոլ։

Հասեալքս 'ի ժամ երեկոյիս ամենեքեան համբառնալով զձեռս մեր փառաւորեմք զքեզ Տէր Ա՛ծ մեր, որ շնորհեցեր մեզ զտիւս խաղաղութի՛ն անցուցանել և հասանել 'ի ժամ երեկոյիս։ Ա՛րժանաւորեա զմեզ Տ՛ր ե՛ր սրտիւ, հրեշտակային երգով գոհաբանութի՛ն

մատուցանել Տեառն Աստուծոյ ամենակալիդ, կեցո՛ և ողորմեա՛։

Ողորմեա՛ց մեզ Տէր Աստ մեր ըստ մեծի ողորմութեանդ. ասասցուք ամենեքեան միաբանութիւն։ Տէր ողորմեա՛. Երէց։

Պողլեան։

Հասեալքս 'ի ժամ երեկոյիս ամենեքեան անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգի. այժմ և միշտ։

Մեսրոպ Յարութիւնեան։

ԱՁ

Տէր կարօղ և հզօր. Տէր կարօղ 'ի պատերազմի։
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ և ամ բնակիչք նր։

ԱԿ

Աթոռ քո Աստ, յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութեան գաւազան արքայութեան քո։
Սղխեաց սիրտ իմ զբան բարի, և ասեմ զգործս իմ թագաւորի։

ԲՁ

Տր թագաւորեաց, ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Երևեցան փայլատակունք նր տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր։

ԲԿ

Երգեցէք Տեառն երգ նոր ամ երկիր. ծառայեցէք Տեառն ուրախութիւն։
Մտէք առաջի նր ցնծութիւն. ծաներ՛ուք զի նա է Տէր Աստ մեր։

ԳՁ

Նկա՛յք և տեսէք զգործս Աստուծոյ. որ արար զնըշանս և զարուեստս 'ի վր երկրի։
Աստ մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնական 'ի վր նեղութեանց, որք գտին զմեզ յոյժ։

ԳԿ

Ա՛ծ մեր յերկինս և յերկրի, զա՞մ զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար։

Յելանելն Իսրայէլի Յեգիպտոսէ՝ տանն Յակովբայ 'ի ժողովրդենէ պլաղգեաց։

ԴՁ

Եղիցի ձեռն քո 'ի վե՛ր առն, աջ քո 'ի վե՛ր որդւոյ մարդոյ, զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ։

Որ Հովուեսդ Իսրայէլի նայեաց, որ առաջնորդես որպէս խաշին՝ Յովսեփու։

ԴԿ

Ա՛ծ աստուծոց Տէր խօսեցաւ, կոչեաց զերկիր։

Յելիցն արեգական մինչ 'ի մուտս, 'ի Սիոնէ վայելչութի գեղեցկութե՛ նր։

Կարգ ուղղղ Եղեցեաց։

Ուղղղ եղիցին աղօթք իմ։
Որպէս խունկ առաջի քո Տէր։
Համբարձումն ձեռաց իմոց։
Պատարագ երեկոյի։

Յարոյ ապաշխարեանն։

Ուղղղ եղիցին աղօթք իմ՝ որպէս խունկ առաջի քո Տէր, Համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։

Տէր աղաղակեցի առ քեզ, լուր ինձ։

Դայեաց 'ի ձայն խնդրուածոց իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ։

Քարոզ ՆԵրսէսեանից, Ի սկզբանէ աւուրց պէրուանէաց։

Գասացուք ամենեքեան միաբանութեամբ, Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։

Վա՛ խաղաղութե՛ն, Ի սկզբանէ։ Գլուխ 'ի Ընդ 97։

Աղօթք։

Լուր ձայնից մերոց Տէր Ա՛ծ մեր, ընկալ զաղաչանս մեր, զՀամբարձումն ձեռաց մերոց և զբանս աղօթից, սրբելով զերեկոյի պատարագս մեր 'ի հոտ

անուշեց՝ 'ի հաճոյս քեզ պատրաստել։ Յաւել 'ի մեզ Տէր ամենակալ զհաւատ, զյոյս, զսէր և զՁամ գործս առաքինութեան. որպէս զի ըստ կամաց քոց բարեսիրաց միշտ կրօնաւորեալք բարեպաշտութիւն 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և արժանաւորք եղիցուք յաղագս անձանց մերոց փրկութեան և վն հոգևոր կենացդ աղաչել զքեզ Տէր. և գտանել 'ի քէն զշնորհս և զողորմութիւն, և գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զՆոր Հոգիդ. այժմ։

Խաղաղութեան ամենեցուն։

Փրկեալ երկիր պագանելով Տէր Աստուծ մեր, գոհանամք զքէն յաղագս խաղաղութեամբ անցուցանելոյ 'ի մէնջ զերկարուն տուրընջեանս։ Տուր մեզ Տէր աղաչեմք զքեզ զերեկս և զառաջակայ գիշերս առանց մեղաց և առանց գայթակղութեան անցուցանել. հաստատուն կալ և մնալ 'ի հաւատ, 'ի յոյս, 'ի սէր և 'ի պատուիրանապահութիւն քո։ Խնդրելով զխաղաղութիւն համ աշխարհի, եկեղեցւոյ քում սրբոյ զհաստատութիւն, և անձանց մերոց զփրկութիւն։ Որպէս զի ընդունելով 'ի քէն զհայցուածս մեր, և զմեծվայելչական փառաբանութիւն միշտ 'ի բարձունս առաքեսցուք ամենազօր Տրութեդ Քեզ Աստուծ մեր, այժմ։

Ամէն։

Հուրբ Աստուծ, Մարմ և Հոգեւոր, Մարմ և անմահ ողորմեաց մեզ։ Երեցոյ Ներեալ։

Մաղթանք։

Փրկեա զմեզ 'ի փորձութենէ և յամէն վտանգից մերոց։

Քարոզ։

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք։

Ամենայն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց բարեխօսութիւն նոր Աստուածնին. և իջանելոյ 'ի վերայ մեր ողորմութեան և գթութեան Տեառն Աստուծոյ. ամենակալ Տէր Աստուծ մեր կեցո՛ և ողորմեա։

Քան. Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն։

Խոստովանութիւն ամենեցուն։

Ամբարձի զաչս իմ 'ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութիւն ինձ 'ի Տեառնէ եկեսցէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Մի տար 'ի սասանութիւն զոտն քո. և մի ննջեսցէ պահապան քո։

Որպէս ոչ ննջէ, և ոչ 'ի քուն երթայ պահապանն Իսրայէլի։

Տէր պահեսցէ զքեզ, և Տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով։

Արեգակն 'ի տուէ քեզ մի մեղեցէ, և մի լուսինն 'ի գիշերի։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ. պահեսցէ Տէր զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Փառք Հօր. այժմ և։

Ե՛ռ ապա ասի Համբարձին ըստ պարշաճին։

Տրոպար։

Ա՛ռ խաղաղութիւն ամ աշխարհի, և հաստատուն սրբոյ եկեղեցւոյ զՏէր աղաչեսցուք։ Ասացուք ամենեքեան միաբանութիւն։ Տէր ողորմեա՛. Երկիր։

Աղօթք։

Հայր գթած, բարեխնամող, արարիչ ամ արարածոց. ընկալ զպաղատանս ծառայից քոց 'ի ժամ երեկոյիս, որ առատդ ես առ ամենեսեան պարգևօք բարերարութեան քո. ողորմեա՛ Տէր ամ աշխարհի, և եկեղեցւոյ քում սրբոյ, հիւանդաց, վշտացելոց, ճանապարհորդաց, նաւորդաց, խոստովանողաց, ապաշխարողաց և հոգւոցն հանգուցելոց։ Զի դու Տէր ամենակալ, գիտես զպէտս մեր և զկարիս առաւել քան զոր խնդրեմք և իմանամք. և քեզ ընդ Որդւոյ և ամենասրբ Հոգւոյդ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և։

Ի ՄԵԾԻ ՇԱԲԱԹՈՒ ԱՌԱՒՕՏ Ի ՅԻՇՈՒՆՆԱՆ՝ ԱՍՊ ԱՍԻ ԱՍՊ
ՀՍԱ Ի ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՊ ԿԱՐԳԵՆ։

ԿԱՐԳԱԼ։

Լնդրեսցուք հաւատով միաբանութեամբ 'ի Տէր,
զի զողորմութիւն զշնորհս իւր արասցէ 'ի վերայ մեր.
Տէրն ամենակալն կեցուսցէ և ողորմեսցի։
Կեցո՛ Տէր. Տէր ողորմեա՛. Երկիր։

ԱՂՕԹՔ։

Մեծագաւոր խաղաղութեան, օգնական և փրկիչ
անձանց մերոց, Քո՛ Աստ մեր, պարսպեալ պահեա՛
զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ քո և պատուական
խաչիւդ քո 'ի խաղաղութիւն։ Փրկեա՛ յերևելի և
յաներևոյթ թշնամւոյն. արժանաւորեա՛ զոհութիւն
փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Քո Հոգւոյդ։
Հայր մեր որ յերկինս ես։

ԿԱՊՔԱՔՈՊՔՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՄԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԳԻՍՍ

ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ՅԻ ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ ԱՂՈԿ ՄԻԱՕՆԻՆ

ՊԱՀԵՍՑԻ ՋԱՄԵՋ Ի ԽԱՒԱՐԱՑԻՆ ԳԻՇԵՐԻՍ

Ունկնդիր եղ զլոյս քո և զճշմարտուն քո, զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հանցեն զիս 'ի լեառն սո՛ւրբ և 'ի յարկս քո։

Ո՛տից առաջի սեղանոյ Աստուծոյ առ Աստ, որ ուրախս առնէ զմանկութիւն իմ։

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութի՛ւն Աստ Աստ իմ։

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովիս զիս. յուսա՛ առ Աստ. խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստ է։

Փառք Հօր և Որդւոյ. այժմ և։

Եւ ևս խաղաղութեան զՁեր աղա։

Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր։

Սաղմոս ՃԺԴ.։

Ակնեսցէ՛ 'ի վե՛ր իմ ողորմութի՛ւն քո Տի՛ր, և փրկութի՛ւն քո ըստ բանի՛ քում։

Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Մի՛ 'ի բացեայ առներ 'ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ, զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յա՛մ ժամ. յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդուրբու, զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

խօսէի զվկայութիս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի։

Խորհէի 'ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարութիւն քում։

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս։

Սա մխիթարեսցէ զիս 'ի խոնարհութեան իմում, զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ. այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տ՛ր, և մխիթարեցայ։

Տրտմութի կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց և ոյք թողին զօրէնս քո։

Գովելի են ինձ իրաւունք քո 'ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Տ՛ր. և պահեցի զօրէնս քո։

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս. զի զարդարութիս քո խնդրեցի։

Ջանօրէնս ատեցի և զօրէնս քո սիրեցի։

Օգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Ի բաց եղերուք յինէն չարք, և քննեցից զպատուիրանս Աստուծոյ իմոյ։

Օգնեա՛ ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՛ զիս. և մի յամօթ առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ։

Օգնեա՛ ինձ և ապրեցո՛ զիս, և խորհեցայց զիրաւունս քո յա՛մ ժամ։

Անարգեցեր զամենեսեան, որք ապստամբ եղեն յարդարութենց քոց. զի անիրաւութի՛ էին խորհուրդք նոցա։

Յանցաւորս համարեցայ զա՛մ մեղաւորս երկրի, վա՛ այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո։

Ռևեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ, զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տի՛ր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տի՛ր, և բանիւ քով փրկեա՛ զիս։

Ուղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո, յորժամ ուսուցես ինձ զարդարութիւն քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի՝ ամ պատուիրանք քո արդարութեամբ են։

Եղիցի ձեռն քո՝ի կեցուցանել զիս, զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութե՛ քում Տի՛ր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Մի՛ եկեսցեն՝ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ։

Ընդ անկցին ամենեքեան, որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին, և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել։

Ես՝ի Տի՛ր յուսացայ. ցնծացայց և ուրախ եղէց յԱ՛ծ փրկիչ իմ։

Տի՛ր Տի՛ր ետ ինձ զօրութի՛ւն, և կացոյց զոտս իմ՝ի հաստատութե՛. ՝ի վե՛ր պարանոցի թշնամւոյն կացոյց զիս, և հանգոյց զիս երագ երագ։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստուծոյ յերկինս հանգիցէ։

Ասացէ Տեառն, ընդունելի իմ ես դու. ապաւէն իմ Ա՛ծ, և ես յուսամ՝ի նա։

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և՝ի բանից խռովութէ։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ՝ի հովանի թևոց նո՛ր յուսասցիս։

Որպէս զէն շուրջ եղեցի զքեզ ճշմարտութիւն նր։
Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ոչ 'ի նետ՝ որ թռչի 'ի տուէ։
Յիրէ՝ որ շրջի 'ի խաւարի. 'ի գայլմակղուէ դիւին 'ի հասարակ աւուր։
Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ, և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։
Այլ միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես, զի դու Տր յոյս իմ ես։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի մերձեսցին 'ի յարկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո 'ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի մի երբէք հարցես զքարի զոտն քո։
Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու, և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։
Վասնզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա, հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ։
Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց 'ի նեղութեան։
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա. երկայն աւուրքք լցուցից, և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։
Առ քեզ Տր համբարձի զաչս իմ, որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս։
Որպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն տեառն իւրոյ, և որպէս աչք աղախնոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ Տէր Աստ մեր, մինչև ողորմեսցիս 'ի վերայ մեր։
Ողորմեայց մեզ Տէր, ողորմեայց մեզ, զի բազում լցաք արհամարհանօք։
Եւս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից։

Ա՛ծ յանուան քում կեցո՛ զիս, և 'ի զօրութեանդ քում իրաւ արա ինձ։

Ա՛ծ լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան 'ի վրայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ Ա՛ծ առաջի իւրեանց։

Ա՛հա Ա՛ծ օգնական իմ. և Տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիսն իմ, ճշմարտութեամբ քով սատակեա՛ զնոսա։

Ես կամաւք իմովք պատարագս մատուցից քեզ, և խոստովանեցայ անուան քում Տէր, զի բարի է։

Յա՜մ նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս, և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Օրհնեալ ես դու Տէր Ա՛ծ հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սրբոյ փառաց քոց. գովեալ և։

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սրբութեան քո. գով։

Օրհնեալ ես 'ի վրայ աթոռոյ արքայութեան քո. գով։

Օրհնեալ ես որ նստիս 'ի քրովբէս, և հայիս յանդունդս. գովեալ։

Օրհնեալ ես 'ի վրայ հաստատութեան երկնից. գով։

Օրհնեցէք զԱ՛ծ 'ի սրբութեան նր. օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութեան զօրութեան նր։

Օրհնեցէք զնա 'ի գործս նորա. օրհնեցէք զնա 'ի բազում մեծութեան նր։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութեան. օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութիւնք։

Օրհնեցէք զնա ցնծութիւնք. գովեցէք զնա ուրախութիւնք։

Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր. գովեցէք զնա 'ի բարբառ լսելի։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութեան. յա՜մ հոգիք օրհնեցէք զՏէր։

Արդ՝ արձակես զծառայս քո Տէր ըստ բանի քում 'ի խաղաղութիւն, զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի յա՜մ ժողովրդոց։

Այս 'ի յայտնութենէ հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի։

Զգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ քո, և ցէր հատուսցէ ընդ իմ։

Ցէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Ցէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ։

Եւ քեզ սպասեն արդարք, մինչև հատուսցես ինձ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՑէր. և ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով փրկչաւ իմով։

Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանիցեն ինձ ամենայն ազգք։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սո՛ւրբ է անունն նորա։

Ողորմութիւն արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. և արար զզօրութիւն բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս ելից բարութի՛ւն. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր. ընդ Աբրահամու, և զաւակի նորա յաւիտեան։

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո, և արա՛ առ իս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու Տ՛ր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։ Փառք Հօր. այժմ և։

Աղաղակ։

Անձն իմ 'ի ձեռս քո է յամ ժամ, և 'ի սո՛ւրբ խաչ քո յուսացեալ եմ թագաւոր երկնաւոր. զբաղմութի՛ւն սրոց քոց բարեխօս ունիմք առ քեզ։ Որ երկայնամիտդ ես առ ամենեսեան, մի՛ անտես առներ զապաւինեալս 'ի քեզ։ Այլ պահեա՛ պատուական և սո՛ւրբ խաչիւ քո 'ի խաղաղութի՛ւն։

ՀՅՈՒՍԻՍ։

Աղաչեսցուք զամենակալն Աստծ և խնդրեսցուք 'ի նմանէ, զի առաքեսցէ զհրեշտակ խաղաղութեան որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւղական գիշերիս 'ի դիւական խռովութենէ, ամբողջ պահելով զհոգի և զմարմին մեր. մինչև 'ի կատարումն ժամանակի ա-մաց մերոց։ Ամենակալ Տէր Աստծ մեր, կեցո՛ և ողորմ։

Հանգիստ գիշերիս խաղաղութիւն։ Հրեշտակ։ Քաւուն։ Սիրելի խա։ Եւ ևս և։ Անձինս։ Ողորմ։

ԱՂՕԹՔ։

Տէր Աստծ մեր, դու պահեա՛ զմեզ խաղաղութիւն 'ի գիշերիս յայսմիկ և յամենայն ժամանակի։ Ընդ սէր երկիւղ քո բևեռեալ պահեա՛ զմիտս և զխորհուրդս մեր։ Որպէս զի յա՛մ ժամ քեզ պահպանեալ լիցուք յորոգայթից թշնամւոյն։ Եւ քեզ հանցուք զօրհնութի՛ն և զփառս Հօր և Որդւոյ և Հոգ։

Խաղաղութի՛ ամենեցուն։

Հրեշտակի՛ խաղաղութենէ յանձն արա զանձինս մեր Տէր զօրութենէ, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ և 'ի գիշերի. յարթնութենէ և 'ի հանգստեան մերում։ Զի դու ես արարիչ լուսոյ և հաստիչ գիշերի։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տէր Աստծ մեր. զհանգիստ գիշերիս շնորհեա՛ խաղաղութիւն անցուցանել։ Եւ հասանել 'ի պաշտօն առաւօտու յերկրպագութի՛ և 'ի փառաբանութիւն ամենաւեր Երրորդութենդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

ՍՈՂՄՈՍ Դ։

Կգ. Խաղաղութիւն յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Փխ. Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ Աստծ ըստ արդարութեան 'ի նեղութենէ ինձ անդորր արարեր. ողորմեա՛ ինձ, և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան, մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի՛ և խնդրէք զստութի՛։

Ծաներուք, զի սքանչելիս արար Տէր սրբոյ իւրում. և Տէր լուիցէ ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա:

Բարկանայք և մի մեղանչէք. զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք:

Պատուցէք պատարագս արդարութեան, և յուսացարուք 'ի Տէր:

Բազումք ասէին, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց:

Ի պտղոյ ցորենոյ, գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնս:

Խաղաղութիւն յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք, զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ:

Ալէլուիա օրթի: Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Եւ ընդ հոգւոյդ քում: Երկիւղածութիւն լուարուք:

Սրբոյ աւետարանիս որ ըստ Յովհաննու:

Փառք քեզ Տէր Աստ մեր: Պռօսխումն: Աստ Աստ:

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի, ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի, բազում արդիւնս առնէ: Որ սիրէ զանձն իւր, արձակէ զնա. և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ, 'ի կեանսն յաւիտենականս պահեսցէ զնա: Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, զկնի իմ եկեսցէ. և ուր եսն եմ, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի: Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ:

Փառք քեզ Տէր Աստ մեր:

Քարոզ:

Սէր խաչիւս աղաչեսցուք զՏէր, զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ 'ի մեղաց, և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ: Ամենակալ Տէր:

Աղօթք:

Պահպանեա՛ զմեզ Քրիստոս Աստ մեր, ընդ հովանեաւ քոյ

և պատուական խաչիւդ քո 'ի խաղաղութիւն. փրկեա յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն: Արժանաւորեա գոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և:

Օրհնեալ Տէր մեր և փրկիչ: Հայր մեր որ:

Մաղթանք:

Անկանիմք առաջի քո Ամենակալին, և աղաչեմք զանարատ զկոյսդ. բարեխօսեա վասն անձանց մերոց, և աղաչեա զմիածին Որդիդ, փրկել զմեզ 'ի փորձութենէ և յամէն վտանգից մերոց:

Որ արձակիչդ ես կապելոց, պարգևատու ամենեցուն, այսօր հայցմամբ ծերունւոյն արձակեա և զիս զբաղմամեղս 'ի կապանաց մահու 'ի կեանսն յաւիտենից:

Մաղթանք զօրաւորք ընդդէմ սրհաւրաց գեղջերայնոց սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն. ԺԱ:

Ընկալ քաղցրութիւնք, Տէր Ամենակալ հզօր, զդառնացողիս զաղաչանս: Մատիր գթութիւնք առ պատկառելս դիմաք: Փարատեա ամենապարգև, զամօթական տըխրութիւնս: Բարձ յինէն ողորմած, զանբերելի ծանրութիւնս: Ընջրպետեա հնարաւոր, զմահացու կըրթութիւնս: Աւարեա միշտ յաղթօղ, զկաբողին հաճութիւնս: Բացադրեա վերնային, զմոլելոյն մառախուղ: Ինքեա կեցուցիչ, զկորուսչին ընթացմունս: Յրուեա ծածկատես, զըմբռնողին չար գտմունս: Խորտակեա անքնին, զմարտողին դիմեցմունս: Տեառնագրեա քո անուամբդ զլուսանցոյց երդ յարկիս: Պարփակեա քո ձեռամբդ զառաստաղ տաճարիս: Գծագրեա քո արեամբդ զմուտ սեմոց սենեկիս: Կերպացո զքո նշանդ՝ 'ի հետս ելից մաղթողիս: Ամրացո քո աջովդ զհանգստեանս խաղի: Մաքրեսցես 'ի հաղբից զծածկարան անկողնոյս: Պահեսցես քո կամքդ զտառապեալ անձն հոգւոյս: Ընխարդանս արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս: Կացուսցես շրջափակ զպար զօրուդ երկնայ

կնայնոյ։ Կարգեսցես 'ի դիմի ընդդէմ դիւացն դասու։ Տուր հանգիստ բերկրութեան մահահանգոյնս նիրհման 'ի խորութեան գիշերիս։ Բարեխօսութիւն հայցուածոց սրբոյ Ա.Ծածնիդ և ամ ընտրելոց։ Ամ-փոփեալ պարուրեա զպատուհան տեսութեանց զգայարանացս իմաստից անդարհուրելի զետեղմամբ 'ի ծփական խռովութեց կենցաղական զբաղմանց, անրջական երազոց, խօլականաց ցնորից, յիշատակաւ քո յուսոյդ անվնասելի պաշտպանեալ։ Նա-սթափեալ վերստին 'ի ննջմանէ ծանրութեան ամենազգաստ արթնութիւն, հոգենորոգ զուարթութիւն 'ի քեզ արձանացեալ, զայս ձայն մաղթանաց բուրմամբ հաւատոց քեզ, ամենօրհնեալ թագաւոր փառաց անճառից, փառաբանողաց երկնագումար խմբից երգակցեալ, յերկինս առաքել։ Օ՛ի դու փառաւորեալ ես յամ արարածոց յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Ամ՝ՕՐ՝ ՊՕՐԱՒՈՐ՝ ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈՐԻ ՆԱՐԵԿԱՑՈՅ. ԽԱ։

Որդի Աստուծոյ կենդանւոյ, օրհնեալ յամի, Օրդ ահաւորի անքնին ծնունդ, որ տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ։ Որ 'ի ծագել անստուեր նշուլից ողորմութեանդ քո փառաց, հալին մեղք, հալածին դևք, ջնջին յանցանք, խղին կապանք, խորտակին շղթայք, կենդանածնին մահացեալք, բժշկին հարուածք, ողջանան վէրք, բառնին ապականութիւնք, տեղի տան տխրութիւնք, նահանջին հեծութիւնք, փախնու խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մռայլն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մութն, գնայ գիշերն, տարագրի տագնապն, չքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիւնքն և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար, քաւիչդ ամի։ Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել. Թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ, բաղում ողորմութիւդ. զի դու միայն ես յերկնի անճառ և յերկրի անզնին, 'ի տարր գոյի և յեղը ծագաց աշխարհի,

սկիզբն ամենայնի և յաւիտեան ամ լրմամբ, օրհնեալ 'ի բարձունս, և քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս. ամէն:

Աղօթք ի-ւսաւանչի-ս անյին հա-ապաց Ելոյ 'ի Բրնոպոս, զոր ասաբել է Տեառն Ներսէսն Հայոց Կամրջէնոն:

Յաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ, Հայր և Որդի և Սուրբ Հոգի. անեղ և անմահ բնութի. արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ եղելոց. և ողորմեա քո արարածոցս:

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ անբաժանելի լոյս, միասնական սրբ Երրորդութի և մի աստուածութի. արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի. հալածեա 'ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութեան, և լուսաւորեա զմիտս իմ 'ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ 'ի հաճոյս, և ընդունել 'ի քէն զխնդրուածս իմ, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Հայր երկնաւոր, Ա՛ծ ճշմարիտ, որ առաքեցեր զՈրդիդ քո սիրելի՛ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին, զոր մերկացայ մեղօք. և ողորմեա քո արարածոցս և ինձ բազմամեղիս:

Որդի Աստուծոյ, Ա՛ծ ճշմարիտ, որ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ, և առեր մարմին 'ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ վասն մերոյ փրկութեան. խաչեցար և թաղեցար և յարեար 'ի մեռելոց, և համբարձար առ Հայր. մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեա զիս որպէս զաւազակն յորժամ դաս արքայութիւն քով. և ողորմեա:

Հոգի Աստուծոյ, Ա՛ծ ճշմարիտ, որ իջեր 'ի Յորդանան և 'ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութիւն սրբ աւազանին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա զիս վերստին ածային հրով քով որպէս հրեղէն լեզուաք զառաքեալսն. և ողորմեա:

Ընեղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք իմովք, հոգ-
ւով և մարմնով իմով. մի յիշեր զմեղս իմ զա-
ռաջինս վասն անուանդ քում սրբոյ. և ողորմեա։
Տեսօղ ամի, մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և
գործով. ջնջեա զձեռագիրս յանցանաց իմոց, և
գրեա զանուն իմ 'ի դպրութեան կենաց. և ողորմեա։
Գթնող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ակա-
մայ, գիտութիւն և անգիտութիւն. թողութիւն շնոր-
հեա մեղաւորիս, զի 'ի ծննդենէ աւաղանին մինչև
ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի ածութեդ քո ըզ-
գայարանօք իմովք և ամ անդամօք մարմնոյս. և ող։
Ամենախնամ Տէր, դիր պահապան աչաց իմոց զեր-
կիւղ քո ոչ, ոչ ևս հայել յարատ. և ականջաց
իմոց, ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան. և բե-
րանոյ իմոյ, ոչ խօսել զստութիւն. և սրտի իմոյ,
ոչ խորհել զչարութիւն. և ձեռաց իմոց, ոչ գոր-
ծել զանիրաւութիւն. և ոտից իմոց, ոչ գնալ 'ի
ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղղեա զշարժումն
սոցա լինել ըստ պատուիրանաց քոց յամի. և ող։
Ամենակալ Տէր, զհուր սիրոյ քո, զոր արկեր
յերկիր, բորբոքեա յանձն իմ, զի այրեսցէ զաղտ
հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց,
և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զլոյս
գիտութեան քո 'ի սրտի իմում. և ողորմեա։
Խնամատութիւն Հօր Յիս, տուր ինձ իմաստութիւն զբա-
րիս խորհել և խօսել և գործել առաջի քո յամ
ժամ. և 'ի չար խորհրդոց և 'ի բանից և 'ի գոր-
ծոց փրկեա զիս. և ողորմեա։
Կամեցօղ բարեաց Տէր կամարար, մի թողուր զիս
'ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա ինձ
լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. և ողորմեա։
Ընդքայ երկնաւոր, տուր ինձ զարքայութիւն քո, զոր
խոստացար սիրելեաց քոց, և զօրացո զսիրտ իմ
ատել զմեղս և սիրել զքեզ միայն և առնել զկա-
մս քո. և ողորմեա։

Խնամող արարածոց, պահեա՛ նշանաւ խաչի քո զՀոգի և զմարմին իմ 'ի պատրանաց մեղաց և 'ի փորձութեանց դիւաց և 'ի մարդոց անիրաւաց և յամ վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ. և ողորմեա՛:

Պահապան ամի Քրիստոս, աջ քո հովանի լեցի 'ի վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գիշերի, 'ի նստել 'ի տան և 'ի գնալ 'ի ճանապարհի, 'ի ննջել և յառնել, զի մի երբէք սասանեցայց. և ողորմեա՛:

Ա՛ծ իմ, որ բանաս զձեռն քո և ընուս զամ արարածս ողորմութիւ՛ քով, քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա՛ և պատրաստեա՛ զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան. և ող:

Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո՛ զիս 'ի չար սովորութեանց իմոց 'ի բարի սովորութիւն, և բեռեա՛ 'ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն և զերկիւղ գեհենին և զսէր արքայութեն, զի զղջացայց 'ի մեղաց և գործեցից զարդարութի՛. և ողորմեա՛:

Ողբիւր անմահութե՛, աղբերացո՛ 'ի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութե՛ որպէս պոռնկին, զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ողորմեա՛:

Պարգևիչ ողորմութե՛, պարգևեա՛ ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի գործով և եր մարմնոյ և արեան քո հաղորդութի՛ գալ առ քեզ. և ողորմեա՛:

Խարերար Տի՛ր, հրեշտակի բարւոյ յանձն արասցես զիս քաղցրութի՛ աւանդել զՀոգի իմ, և անխռով անցուցանել ընդ չարութի՛ այսոցն, որ են 'ի ներքոյ երկնից. և ողորմեա՛:

Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս, արժանաւորեա՛ զՀոգի իմ ուրախութի՛ տեսանել զլոյս փառաց քոց 'ի կոչման աւուրն, և հանդչել լուսով բարեաց յօթեվանս արդարոց մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և ող:

Դատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք Հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մնաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա՛ զիս

'ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զերա-
նաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութիւն. և ողջ:
Ամենողորմ Տէր, ողորմեա՛ մեզ հաւատացելոց 'ի
քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօթից և անծանօթից,
կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց
իմոց և ատելեաց զթողութի՛ն որ առ իս յանցանաց.
և դարձո՛ զնոսա 'ի չարեացն զոր ունին վա՛ խիմ, զի
ողորմութե՛ն քում արժանի եղիցին. և ողորմեա՛:
Փառաւորեալ Տէր, ընկա՛լ զաղաչանս ծառայիս
քո, և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս իմ բարե-
խօսութի՛ւն սրբուհւոյ Աստուածածնին և Յովհաննու
մկրտչին և սրբոյն Ստեփանոսի նախավկային, և
սրբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց ա-
ռաքելոց, և մարգարէից, և վարդապետաց, և մար-
տիրոսաց, և սրբոց հայրապետաց, և ճգնաւորաց,
և կուսանաց, և ամ սրբոց քոց երկնաւորաց և
երկրաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկրպագութի՛ն
անբաժանելի սուրբ Երրորդութեդ յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն:

Աղաղականք:

Ամն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի, Տէր
ընկա՛լ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ:

Տրոպար:

Ա՛ զԱ՛ծածինն և զամ՛ նբս բարեխօս արասցուք առ
Հայր 'ի յերկինս, զի կամեցեալ ողորմեսցի և գթա-
ցեալ կեցուսցէ զարարածս իւր: Ամենակալ Տէր Ա՛ծ:

Աղօթք:

Ընկա՛լ Տէր զաղաչանս մեր բարեխօսութի՛ւն նբ Ա՛ծա-
ծնին անարատ ծնողի միածնի Որդւոյ քո, և աղաչա-
նօք ամ սրբոց քոց, (և որոց այսօր է յիշատակ):
Լո՛ւր մեզ Տէր և ողորմեա՛, ներեա՛, քաւեա՛ և թո՛ղ
զմեղս մեր: Արժանաւորեա՛ զոհութի՛ւն փառաւորել
զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ սո՛ւրբ Հոգւոյդ. այժմ և:
Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր, որ:

Մաղթանք։

Օ՜հանգստեան զաղօթս և զաղաչանս ընկալ, մարդասէր Ա՛ծ, 'ի հաճոյս բարերար կամաց քոց։ Եւ մեր մեղաց և բազում յանցանացն թողութի՛ շնորհեա։ Եւ քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Փառք քեզ Տի՛ Ա՛ծ, որ պարգևեցեր զօրս բարեաւ և խաղաղութի՛ անցուցանել։ Մարդասէր Ա՛ծ, զառաջակայ գիշերս՝ որ 'ի վերայ մեր գալոց է, 'ի մեղաց փրկեա, 'ի չարեաց ազատեա, 'ի գործս բարիս առաջնորդեա։ Առաւօտու օրհնութեանցն և փառաբանութենցն արժանի՛ արա զմա՛մ հաւատացեալս անուանդ քում սրբոյ, և պահեա 'ի խաղաղութի՛։

Տի՛ Ա՛ծ մեր, տո՛ւր զքո խաղաղութիւնդ մա՛մ աշխարհի. բարձ զցասումն և զպատուհասն 'ի յարաբածոց։ Ողորմեա՛ հարց և եղբարց մերոց, կենդանեաց և հանգուցելոց։ Ողորմեա՛ զեկեղեցի շինողաց, երախտաւորաց, պտղատուից, սպասաւորաց, և այնոցիկ՝ որք ընդ հովանեաւ քո տաճարիս են հանգուցեալ։

Տէր Ա՛ծ, օգնեա՛ թագաւորաց քրիստոնէից, և իշխանացն բարեպաշտից. զօրաց և զաւակաց նոցին պահելով 'ի խաղաղութեան։

Տի՛ Ա՛ծ մեր, պահեա՛ զառաջնորդս և զեղբայրութի՛ս մեր ամբողջ և անխռով 'ի կամս ողորմութե՛ քո։ Նշանաւ քո և պատուական խաչիւ քո հալածեա՛ զերևելի և զաներևոյթ թշնամին 'ի սահմանաց մերոց և 'ի բնակութենէս մերմէ։ Փրկեա՛ զմեզ 'ի հրոյն յաւիտենից։ Եւ քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Օրհնեա՛լ եղիցիս 'ի շնորհաց քոյ Հոգւոյն. հանգերո՛ւք խաղաղութեամբ, և Տի՛ եղիցի ընդ ամենեսեանդ. ամէն։

ԿԱՆՈՆ
ԱԽԱՊ ՕՐՀՆԱՊԱՐՀԱԿԱՆԱՑ
ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԵՐՈՆ ՄԵՐՈՅ
ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ա.Զ

Հ՚ՐԱՄԱՅՈՒՐ ե՛րգ նոր Ա.Ն փրկչին մերոյ. որ փրկեաց ի թշնամւոյն ծառայութէ՛ ընդ-մեզ. հրաման իւր կարողութիւն. և ապրեցոյց փառաւորեալքն փառօք: Զոր յանձն առեր Ա.ր՛ծ ելանել ի խաչ վասն մեր. եւ ընդ նրմի՛ն բեւեռել ընդհանրութի՛ մեղաց մերոց. վասն որոյ երկրպագեմք. և վերօրհնեմք ընդքո՛ զանճառ խոնարհութիւնդ: Զոր ընտրեաց Ա.ր՛ծ յամենայն ազգաց երկրէ՛ ծրնանի՛լ ի նմանէ. ապրեցուցանել զմեզ կռոցն ի պաշտելութէ. որպէս զԱ.՛ծածին միշտ փառաւորեսցո՛ւք:

ՆԱՅ. Ն՚այեցա՛՛՛յ ես յամենազօր ի քո՛ տընօրէնութիւնդ. եւ երկիւղի՛՛ւ փառաւորեցի՛ց ընդքեզ Ա՛ն: Ի՛ խաչե՛լն քո՛ մեռուցեր ընդմահ. և յաղբերէ կողի՛ քո տիեզերաց ա՛րբուցեր զանմահութիւն: Ա՛ստուածա՛՛՛ծի՛ն անանրա՛ծ կոյս առ քեզ անպա՛՛՛ւինիմք. բարեխոսեա՛՛՛ առ Ա՛ն վասն անձանց մերոց:

ՕՐԻ. Հրով ա՛ծութեանդ քո Ա՛ն այրեցեր ընդրու�՝նելս դըժոխոց և լուծեր ընդմահ. և անմահութ-

թի՛ պարգևեցեր ազգի՛ մարդկան։ Յայդու

ւորաց Աստուած. որ ըզմահու լուծեր զիշխանու-
թիւն. յանձն առեր զա՛մ և խաչի՝ համբերեցեր։
Պերովբէական թեւոք պարածածկեցար. սիրբոն-
հի Աստուծի՛ն. կոյս եւ մայր և բնակարան ածու-
թեն. վերօրհնեալ յամենայն առաքելական քա-
ղո՞ղութեանց։

ԵՍԱ. Յոյս և յարութիւն ազգի մարդկան Ա՛ռ
Աստուած. զհիւանդութիւն հոգւոյ իմոյ կենդանացո.
որպէս երբեմն զանզե՛կիսն։ Հաւրչարա՞նս և ըզ-
մահ յանձն առեր. կենդանատուամենեցուն. զհի-
ւանդութիւն հոգւոյ իմոյ առողջացո. որպէս եր-
բեմն զանզե՛կիսն։ Ա՛ռ քեզ ապաւի՞նիմք. խո-
ր՞ն եւ տաճա՛ր Աստուծոյ Բանի՛ն. Սարիամ
մայր ե՛ւ կոյս. բարեխօսեա՛ առ Ա՛ն վանն ան-
ձանց մերոց։

ՕՐՀ. Հփառաւորեալքն յամենայն արարածոց.
և ի ծագաց մինչ ի՝ ծագս երկրի զերկնրպագեալն.
զմարմնացեալ Բանն ի կուսէն ձայնիւ երգով օր-
հնեսցո՛ւք։ Որ դի՝մեալ գայ ընդառաջ բարձրա-
ցեալ փոքրով. յարուցեալ ի պատերազմ ընկըղ-
մեաց զանեւրեւոյթն ամաղէկ. զի՛ջեալ Բանն ի դի-
ժոխս ձայնիւ երգով օրհնեսցո՛ւք։ Հանդուն ի
հօրէ փառակից սուրբ Հոգւոյն. կենդանութիւն
ազգի մարդկա՛ն. որ յարեաւն այսօր ի մեռելոց.
զհամբարձեալ Բանն ի յերկինս ձայնիւ երգով
օրհնեսցո՛ւք։

ՆԵՂ. Որ լուսաւոր Աստուած գոչմանն Յովհաննու
յորովայնէ կէտի՛ն. ապրեցո և զի՛ս յանեւրեւոյթ
թշնամւոյն փրկի՛չ գոլով. որ նըստի՛ս ի քրով-

բէական յանձնոր։ Որ ընտրեցեր քեզ վերջստին քարոզող նինուէացւոցն զյապիշտակեալն ի կետէն երեքօրեայ իջմամբ ի դըժոխս. եւ զիս ըզբաղմամեղս արձակեա ի կապանաց մահու ի կեանսըդ յաւիտենից։ Անկեալդ ի փըրկութիւն ըստեղծուածոց քոց. պատկերակից եղեր հողեղէն մարդոյն ըզմեղըս սպաներ. եւ զմահու գերեալսն ազատեցեր ի մեղաց։

ՏՐԼ. Հիացայն զօրք երկնից ընդ քո յանձն առնուլ ըզծառայի ըզկերպ. եւ մարգարէն զարհուրեալ ասէր. լուայ ըզլուր քո եւ երկեայ. նայեցայ ի գործըս քո եւ զարհուրեցայ։ Քանզի դու որ յառաջ քան զյաւիտեանս Որդի Հօր եւ Հոգւոյն փառակից. եկեալ ի մէջ երկուց կենդանեանցն երեւեալ. բարձրացար ի խաչի՝ն առնելով զհեծելութիւն փըրկութեան. քանզի լուծեալ ենք՝ զեն երկունքիք մահու։

Փառք Հօր և։

Արուեցար ի փըրկութիւն ըստեղծուածոց քոց. ոչ մեկնելով ի Հօրէ յանձն առեր կամաւ զխաչն և զթաղումն. և յարուցեալ ի մեռելոց ի՝շխանութեամբ. քանզի լուծեալ ենք՝ զեն երկունքիք մահու։

Այժմ և միշտ։

Ընծայի՝ն ամենօրհնեալ սրբոյ՝ի. ընդքեզ աղաչեմք անդադար ձայնի՝ւ. որ զէակ Տանըն Հօր ի քեզ կրեցեր. եւ ծընար անճառապէս. առ նա միշտ բարեխօսեա՝ վասն ա՝նձանց մերոց։

ԱԿ

Երգեցէք Տեառն երգ նոր. և օրհնեցէք զանուն նորա յաղթական օրհներգութեամբ. զի նա փառք է փառաւորեալ։ Որ սեամբ հրոյ եւ ամպոյ առաջնորդեաց ժողովրդեանն Իսրայէլի ի յանապատ. եւ ընկալղմեաց զփարաւոնն զօրքն ի ովկիանոսի ի ծով կարմիր. Երգեցէք Տեառն երգ նոր. զի նա փառք է փառաւորեալ։ Զքեզ աղաչեմք հանապազ ո՛վ Աստուածածին. բարեխօսեա՛ Որ՛ի Աստուծոյ մերոյ փրկել ըզմեզ ի փորձութեանէ. և յամենայն վրտանգից մերոց։

ՆԱՅ. Սայեցարուք ժողովուրդք ի սքանչելիս Աստուծոյ մերոյ. ունկընդիր լերուք հաւատացեալքդ Որ՛ի՝ եւ ի միտ առէք զարդարութիւն ճշմարտութեան. զի նա է յոյս հաւատացելոց։ Նշութիւն անեղ անբաժանելի Որանն Աստուած. կամաւորութիւն յանձն էառ ըզմահ խաչի. և թաղեցաւ ի նոր ի գերեզմանի. և յարութիւն իւրով շնորհեաց մեզ կենդանութիւն։ Որ՝ուրախ լեր մայր անձառ լուսոյ Մարիամ սուրբ Աստուածածին. քանզի ի քեզ կրեցեր ըզհուր ածութեանն լուսեղէն տաճար Աստուծոյ Որանին. առ նա միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

ՕՐԻ. Հուր բորբոքեցաւ ի զօրութէ խաչի՝ քո՛ Որ՝. կիզելով ըզթըշնամին ի վերայ երկրի՝. որ հակառակէր ըստեղծուածոցդ ձեռին քո։ Նշանելով քո ի դըժոխս գերապանծ ինչխանութիւն. յաղթեցեր մահու հրեշտ զօրութիւն՝. կենագործելով զըմբըռնեալսն առ ի նմանէ։ Հանուցար տիեզե-

րաց Աստծ եւ մարդ գոլով. մարմնացար ի ՝ի՞ բ կուսէն ի փրկութի աղգի մարդկան. միշտ փառաւորեալ յանմարմնոց զինուորութեանց:

ՕԱՆ. Ի սուրբ Երրորդութենէն ծանեաք. որ յառաջ քան զյաւիտեանս Բանն Աստ՝ ծ. ի հայրական ծոցոյ խոնարհեա՛լ վասն մեր. և ոչ ոք ոչ ի՛նչ այլ Աստ՝ ծ բայց ի՛ նմա՞նէ: Որ բարձրացեալ բազկաւ ի վերայ խաչին. խորտակեաց զապընտամբ ըզթշնամին. իջանելով ի ստորինս աշատութի շնորհեաց նրստելոցն ի խաւարի. եւ ոչ ոք ոչ ի՛նչ այլ Աստ՝ ծ բայց ի՛ նմա՞նէ: Ընդարատ տաճար Աստուծոյ Բանին. որ ըզնախամօրն Եւայի զանէծսն բարձեր անձառելի ծընընդեամբն ի քէն. առ նա միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մե՞ռոց:

ՀԱՍ. Սիրտ իմ հաստատեցա՛ւ ի քեզ հաւատով Քրիստո՛ս Աստ՝ ծ. եւ բարձրացա՛ւ յոյս ի՛մ ի փառսն քո. որ յանձառելի ծոցոյ Հօր խոնարհեցա՛ր վասն մեր. եւ երեւեցար մարդ ճշմարտապէ՞ս: Որ զկենդանարար մարմին և զարիւնդ քո բաշխեցե՛ր քաղցելոց. եւ ի խաչի՛ն բացեր ըզկողահոս աղբերդ արբուցանելով տիեզերաց զանմահուի. ի ճաշակմանէ մահաբեր պտ՞ղոյն: Այր Քե՛ի եւ բնակարա՛ն Բանին Աստուծոյ. անհասութեան խորհրդոյն ըսպասաւորեցեր. միջնորդ եղեր Աստուծոյ՝ եւ մարդկան. առ նա միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մե՞ռոց:

ԳԻՐ. Լոյս ճշմարիտ Քրիստ Աստ՝ ծ. առ քեզ հոգի՛ ի՛մ առաւօտէ. ի յերկրի երեւեցո՛ ինձ զերեսսն քո: Քոյով պատուական խաչիւ Քրիստ Աստ՝ ծ. եւ

հրաշափառ քո առաւօտու. յարութեամբդ երե-
ւեցո՛ ինձ զերեսըս քո՝։ Հոգւոյն ըզքեւ հովանա-
ցեալ միայն սրբութի. ծընաւ ըզԻսանն Ա՛ծ զան-
ճառելոյ Հօր ծընունդ. եւ յայտնեցաւ միութիւն
Երրորդութեանն։

ԵՍԱ. Աղաչեցի՛ ըզբազմամողո՛ւմ Ա՛ստուած. եւ
լուա՛ ձայնի՛ խընդրուածոց իմոց. զի նուաղեցան
աչք իմ ի տեսանելոյ. եւ յինէն փարատեցոյց
զցաւս անձի՛ն իմոյ։ Թագաւորքդ՝ ո՞ւ բարե-
բանեցէք. որ ի յանձն էառ ըզմահ խաչի և խա-
փանեալ ըզմահու թագաւորութիւն. եւ յինէն փա-
րատեցոյց զցաւս անձի՛ն իմոյ։ Փութացի՛ք
յօգնութի՛ւն Ա՛ծածին. եւ աղաչեա՛ զաւ ի քէն
ըզմարմնացեալ Որդանն Ա՛ստուած. զի յահաւոր և ի
միւսանգամ գալըստեանն իւրոյ. պարգեւեսցէ
մեզ ըզկեանսըն յաւիտե՛նից։

ՕՐՀ. Ա՛ծ երեւեցա՛ մարմնով. ապրեցուցանել
զազգս մարդկա՛ն կռոցն ի պաշտելութենէ. նիմա
միայնոյ երգե՛սցուք։ Ո՛ւ բեւեւեցաւ ի խաչի՛ն.
և ելոյծ ըզդատապարտութի՛ Ադամայ նախաստեղ-
ծին. նիմա միայնոյ երգե՛սցուք։ Ո՛ւ յարեաւ
ի մեռելոց. և յարոյց ընդ իւր զԱ՛դամ. զան-
կեանն ի պատրանաց. նիմա միայնոյ երգե՛սցուք։

ՆԵՂ. Ա՛ստուած զքեզ փառաւորե՛մք որ ի յերկ-
նից խոնարհեցար. ծառայի՛ առեր ըզկերպարա՛ն.
և ընդտի՛ եղերս աղա՛տեցեա՛ի ի մեղաց։ Ամարգա-
ւէն ապրեցուցեր ՏՐ ի կիտէ՛ն ոգ մարդասէր. որ
նշանակէր ընդքո՛ ի մեռելոց զերեքօրեայ՝ յարու-
թիւնդ։ Հայր փառաւորեսցուք եւ Որդւոյ եր-

կլրպագեսցուք. եւ որ զՀոգին հաւատացեալքս ամենեքեան՝ օրհնեսցուք։

ՏՐԼ. Որ անքննին եւ յեւթեր ընդ Հօր անբաժանելի Որանդ Աբծ՝ խոնարհեցար ի լրումն ծրինաց եւ մարգարէից. եւ ի մէջ երկուց կենդանեացն բարձրացեալ եղեր ի վերայ խաչին. զոր յառաջն երգեաց մարգարէն Ամբակում։

Փառք Հօր և։

Որ ի կառըս քերովբէականըս վերանըստեալ հանգչէիր ի սկակից Հօր և սուրբ Հոգւոյն. հաճեցար ելանել ի կառըս հողեղէնս. եւ հեծելու թեամբըդ քո փրկեցեր ըզտիեզերս. վերականգնելով զանկումն Ադամայ։

Ամէն և միշտ։

Որ առաքեցեր զերիվարըս քո սուրբ ըզմարգարէսն. աւետարանել ըզկենսաբեր տնօրէնութիւնդ քո ի սրբոյ կուսէն. եւ երեւեցար մարդ ճըշմարտապէս։

ՌՁ

Օրհնեսցուք ըզՏէր. որ օրհնեացըն զԻսրայէլ. և փրկեաց ըզժողովուրդն ի ձեռաց փարաւոնի. ա՞մենազօր ըսքանչելի փառօքն իւրով։ Տէր խորտակէ զպատերազմունս Տէր է յոյս անուն նորա. որ փրկեաց զաՄենեսեան ի ձեռաց նեղչաց իւրեանց. ա՞մենազօր ըսքանչելի փառօքն իւրով։ Որերեխոսեա վանսն մեր Աստծին Սարիամ. որ ծրնար զՏր Աստուած որ հովուէրըն զԻսրայէլ. ա՞մենազօր ըսքանչելի փառօքն իւրով։

ՆԱՅ. Աստուած խօսեցաւ ի բարձանց. լուա-
ցուք բնակիչք երկրի. որ եկն և փրկեաց զա-
մենայն արարածս. զի զանուն ցն կարդասցուք.
և տուք օրհնութիւն ի բարձունս։ Որ Իսրայէլ
կոչեցաք ի Քրիստոս. եղայ՞ք բաժին ցն և ժառանգա-
կից Քրիստոսի. զի զանուն ցն կարդասցուք. և տուք
օրհնութիւն ի բարձունս։ Ի վիմէն կենդանութեան
ճաշակեցաք զի քաղցր է ցէր. եւ յիւղ սրբութեան
օծաք հաւատով. զի զանուն ցն կարդասցուք. և տուք օրհնութիւն ի բարձունս։ Ի քեզ
եմք ապաւինեալ. որ մայրդ ես և աղախին Քրիստոսի՝
լեր բարեխօս վասըն մեր՝. զի զանուն ցն կարդասցուք և ըզքեզ մեծարեալ պատուեսցուք։

ՕՐՀ. Աքանչելի հուր ածութեան քո ցՐ տարածեցաւ առ հասարակ ընդ տիեզերս. եւ հրդեհեալ
բոցակիզեաց ըզպատրանս նախաստեղծին. զի
զամենեսեան վերակոչեաց ի մահուանէ յանմահութիւն։ Յայդու

ծանեա՞ք ոչ այլ Ա՛ստուած բայց ի քէ՛ն։ Որ զթագաւորն ամենեցուն յորովայնի՛ քում կրեցեր՝ սրբութի՛ մայր եւ կոյս՝ և աղաղակի՛ն Քեզի՝ բարեխօսեա՞ առ Տի՛ վասի՛ն մերոյ փրկութեան։

ՀԱՍ՝ Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի Տի՛ և բարձրացա՛ յոյս իմ ի փառս քո՝՝ որ նստիս ի քրովբէական՝ աթոռ՝ հաստա՞տութի՛ւն իմ լեր Տէր քոյո՛վ յարութեամբ։ Որ զանարատ բաղուկս՝ քո տարածեցեր ի վերայ խաչին՝ ժողովել ըղհեռացեալսն ամենակարող զօրութեամբդ՝ հաստա՞տութի՛ իմ լեր Տէր քոյո՛վ յարութի՛ւ։ Յոյս մեր և ապա՛ւէն մայր Տ՚ն եւ կոյս նբ՝՝ որ հուր ածուէն ոչ բոցակիզեաց զքո՝ ն՛ք զորովայն՝ բարեխօսեա՞ առ Տէր վասի՛ն մերոյ փրկութի՛։

ԳԻՐ՝ Ի գիշերաց կանխեցից փառաւորել ըզքա՛նդ Ա՛ստ՝ որ վասն իմ խոնարհեցար ի յերկնից՝ արարե՞ր խաղաղութի՛ ի յերկի՚նս եւ ի յերկրի՛։ Տբ՝ ուօղ խաղաղութե՛ Քրիստ՝ որ զդատակնիք մահու լուծեր ի վերայ նբ խաչին՝ եւ հաշտեցուցեր ըզ՝այր ընդ արարածս՝ արարե՞ր խաղաղութի՛ ի յերկի՚նս եւ ի յերկրի՛։ Փառաբանակից՝ Հօր և նբ՝ Հոգւոյն՝ որ լուսափայլ յարութիւնդ քո՛ կենագործեցեր զաշխարհս մարդկան՝ տուր մեզ Տէ՛՛՛ր՛՛՛ զքո զխաղաղութի՛ւնդ։

ԵՍԱ՝ Օ՛՛՛ զեկեղեցիս քեզ՛՛՛ մաղթեմ հառաջմամբ սրտի իմոյ՝ որ վ՚ն իմ խոնարհեցար ի յերկնից՝ յոյս կենդանութե՞ և փրկութե՛ իմոյ Տ՚ր։ Որ ի խաչին բարձեր ըզդատակնիք մահու՝ տարածելով ըզբաղուկս քո՝՝ արձակեա և զիս ի

կապանաց բանսարկուին. յոյս կենդանութեամբ և փրկութեամբ իմոյ Տ՛ր։ Որ յամ աղգաց երանեցար սրբութիւնի և կոյս Մարիամ. աղաչեա զառ ի քէն ըզմարմնացեալն Աստուծ. ապրեցուցանե՞լ ըզմեզ ի սպառնալեաց գեհենոյն։

ՕՐՀ. Օ՛ն կեաւն ի փրկութի՛ մեզ ըզԲանն Աստ՛ծ. խորհրդո՞վ տնօրէնութի՞ն ընդ երգով օրհնեսցո՛ւք զանո՛ւն նո՛ր, զի ի բարձունս է փառաւորեալ յանմարմնոց։ Օ՛խաչեցեալոյն պատմեսցո՛ւք զքա՛ջութի՛ որ գոչմա՞մբ ձայնի զպատերազմն չարին վանեաց. եր՛ւ մահուամբ ըզմահացեալսն կենա՛գործեաց. զի՛ չեր լոցն ի դիժոխս վերածեաց զհոգի՛սն։ Ուրախացան զօրք երկնից ի՞ վերուստ. քանզի՝ ցո՞ղն անապական ի քէն հեղեալ. ըմի՛ շտ կոյս. և մայր Բանին տընտեսութեամբ լուսածին ամպ ծագելով ի մեզ զարդարութեամբ արեգակն։

ՆՆԳ. Ինեղուն իմում աղաղակեցի առ տրօ՞ղն կենդանուն եր՛ւ լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. եւ եհան ըզկեանս իմ յապականութէ։ Յորժամ ընկալայ ես ի խորս անդընդոց. ըմբը՞ռնեցայ ի ժանիս վիշապին. եր՛ւ փրկեաց զիս փրկիչն աշխարհի. եւ եհան ըզկեանս իմ յապականութէ։ Ակայն օրհնեալ սրբութիւդ ի կանայս. բընա՞կարան և առադաստ արարչին. բարեբ՛խասեա առ Տ՛ր վասն անձանց մերոց. զի փրկեսցէ ըզմեզ ի սպառնալեաց գեհենոյն։

ՏՐԼ. Լսեայ ըսքանչելի տնօրէնութեանդ՝ քո՞ ըզլուր քանզի անձա՞ռ Բանդ Աստ՛ծ մարմնացար ի՛ կուսէն.

ընկերաբաժեր ըզբեկումն Ադամայ. եւ զարմացայ ընդ քո՛ ընդ անհաս մարդասիրութիւնդ։

Փառք Հօր։

Արգարէին ձայնեալ ըզքո՛ քաջութիւնդ. ասէ ելո՛ր դու ի կառնէս քո փրկութի՛ւն եւ խաչիւրն ջանղեսեալ ըզգլուխս վիշապին. ե՛ր յարութեամբդ ընդմէջ կենագործեցեր։

Այժմ և միշտ։

Ուրախացիր սրբբուհի՛ եւ միշտ կոյս. քանզի որ ի քէ՛ն մարմնացաւ զդիժոխս աւերեաց. սուրբ եւ անհամեմատդ ի կանայս բարեխօսեա՛ առ Տ՚ր վասն անձանց մերոց։

Ռկ

Փարաւոնն հարանդերձ կառօքն ընկղմեցաւ ի հոսանս ջուրց. եւ որդիքն Իսրայէլի՛ գնացին ընդ ցամաքն ի՛՝՝՝ մէջ ծովուն։ Յայնժամ հերձեաց Մովսէս խաչանիշ գաւազանաւն. պատուեցան անդո՛՝՝ունդք. եւ առաջնորդէր նոցա անմեկնելի լոյսն։ Սա է Ռանն Աստուած որ յառաջ քան զյաւիտեանս. անճառելի գալըստեամբն ի՛՝՝՝ երկիր յայտնեցաւ տիեզերաց ծնեա՛՝՝՝լ ի կուսէն։

ՆԱՅ. Ի յերկնից խոնարհեցար եւ նայեցար ի՛ պքաւնչելիս օրինաց քոց Տէ՛՝՝՝ր. կենդանութեանց տիւսող ա՛՝՝՝զգի մարդկան։ Ոսկի փայտ խաչի՛ քոո կենատու գաւազանն զօրութի՛՝՝՝ յայտնեցաւ տիեզերա՛՝՝՝ց. եկիր կամաւ ի՛ խաչ վասն արարածո՛՝՝՝ց փրկութի՛՝՝՝։ Ուրախ լեր Աստուածամ նորատունկ բուրաստան. երկնաբերձ աշտանա՛՝՝՝կ ձոյլ ոսկի եւ ճեմարան Ռանի՛՝՝՝ն Աստուծոյ։

ՕՐՀ. Հրով ա՞ծուլեամբդ քո Աստ ինչ՞ի ի
ստորին վայրին մահու. և ընկնիցիս դժոխոցն
այրեցեր հնոցեղանպէս. զքեզ բարեբանեմք
ընդ հրեղէն՝ օրհնաբանեն։ Որ տընկեցար յերկրի
որթ ճշմարիտ եւ ճշմլեցար ի խաչին ողկոյզդ ա՛ն-
ըսպառ յուրախութիւն ամենայն տիրտմեցելոց.
զքեզ բարեբանեմք ընդ հրեղէն՝ օրհնաբանեն։
Որ ըզհուրն Աստուած յորովայնի քում կրեցեր
անբոցակէզ մորենի՝. դարձնաճաշակ պիտրզին
քաղցրացուցիչ. զքեզ ունիմք բարեխօս առ
տէր՝ որ վասն անձանց մերոց։

ՕՐՆ. Դու ես Աստուած անձառ ծանուցար մար-
գարէին. երբ միայնոյ քեզ ճշմարտի՝ եւ ան-
մահի. միշտ երկրպագեն ամենայն հաւատա-
ցեալք։ Որ զօրութիւն բազկի քո խընդրեցեր զգ-
վրէժս յանտելեանց. եւ հաստատեցեր զհաւատա-
ցեալս ի քեզ նշանաւ խաչիւդ ազատեցեր յա-
ւիտենից ի մահուանէն։ Արդ խընդրեմք ի՞ քէն
թանգաւոր փառաց Քրիստոս. արդարանօք սրբբուհ-
ոյ անարատ ըմբոր քո՝ եւ կուսի. ապրեցո զմեզ
յաւիտենից ի մահուանէն։

ՀԱՍ. Հաստատութիւն իմ լեր տէր եւ յոյս փրկու-
թիւն. որ զառաջին Ադամն ազատեցեր ի մեղանց. նո-
րոգեա և զիս զապականեալս մեղօք։ Որ յանտե-
նի կացեր անպարտդ կողին պատրանօք. եւ ար-
բուցեր մեզ ի կողանոս աղբերէդ՝. նորոգեա և զիս
զապականեալս մեղօք։ Աստծին անարատ մայր
տէն. եւ կոյս Մարիամ. որ եղեր ընդունող Յանին
Ադ. բարեխօսեա առ Տէր վասն մերոյ փրկութեան։

ԳԻՐ. Յ գիշերաց կանխեալ վերօրհնեմք զանձառ տնօրէնութեանդ. որ վասն մեր խոնարհեցար ի յերկնից. խաղաղացո՛ ըզկեանս մեր միայն մարդասէր։ Որ բարձրացար ի խաչին յաղագս դատապարտուելոյն Ադամայ. եւ բարձեր ըզփշաբեր անիծադրուելի հեղմամբ արեամբ քո՝ սրբոյ. խաղաղացո՝ ըզկեանս մեր միայն մարդասէր։ Որ ի վեր քան ըզքերովբէսն երեւեցար Ա՛ծածին Մարիամ. տանելով յորովայնի զանհասանելի զբընութիւնն. բարեխօսեա՝ առ Տէր վասն՛ մերոյ փրկութեան։

ԵՒԱ. Ընտիր թագաւոր որ կամիս ըզկեանս ա՛յ մարդկան. որ կա՛ր դա՛ն առ քեզ. ո՛ւր աղաչանաց մերոց եւ նորոգեա՝ հոգւո՛վ գիտութեան։ Որ վառաժամանակեայ ըզցաւսն բարձեր ի մարմնոյն Ա՛զգկին. մշտընջենաւոր ցուցանելով նրմա զհոգեւորական առողջութի. ո՛ւր աղաչանաց մերոց եւ նորոգեա՝ հոգւո՛վ գիտութեան։ Ընդխակալ եւ բարեգութ. բարեխօսութիւնք սրբուհւոյ անարատ ըմբոր քո՝ եւ կուսի. ո՛ւր աղաչանաց մերոց եւ նորոգեա՝ հոգւո՛վ գիտութեան։

ՕՐՀ. Ողջոյն ամենեցուն օրհնեա՛ն սրբասաց բանակա՛ն կենդանիք. յաղթական երգով եւ մեք օրհնեսցուք զանուն նորա։ Որ ի վերայ խաչին դատապարտեաց ըզբանսարկուին բըռնուին. յաղթական երգով եւ մեք օրհնեսցուք զանուն նորա։ Ընարատ տաճար անվայրափակ Ս՛ան՝ին Ա՛յ. Մարիամ՝ աբ՝ կոյս. բարեխօսեա՝ առ Տ՛ր վասն՛ մերոյ փրկութեան։

ՆԵՂ. Ընդ պատանութեան աղբեր եվ ի մանկու կեանք. ըղբե՛ղ ծանեան հրանիւթիցըն սեռքն և բանակա՛ն կենդանիք. ո՛ր զՅովնան ի կետէն կորզեալ արտաքսեցեր. գովասանական ձայնիւ ե-ղանակեմըք քեզ զերգս օրհնութեան ներմարդացեալ Բանի՛դ Աստուծոյ։ Յանսաղարթաբեր արմատ փայտին մակադրեա՛լ ընդքեզ անհրպելի հրպմամբ և սեւեռեա՛լ բեւեռօք. ե՛ւ ի հրացայտ կողի քո ի ձեռն զինու տիգի հոսանքս վերտակա՛ց գործեցեր. գովասանական ձայնիւ եղանակեմըք քեզ զերգս օրհնութեան ներմարդացեալ Բանի՛դ Աստուծոյ։ Ամանալի բանաւոր տախտակ անտրամադրելի տառիցըն մովսիսակա՛ն օրինաց. ո՛ր զԱ՛ծն ամենեցուն իսկապէս մարմնով ի գիրկըս քո բարձե՛ր Մարիամ. ներբողական ձայնիւ եղանակեմըք քեզ զերգս օրհնութեան. ամենօրհնեա՛լդ ի կանայս։

ՏՐԼ. Ընեղին եղեալ մարդ տեսեալ զարմանայր մարդարէն. եւ հեղուսեալ բեւեռօք զմարմինն ի խաչին ներգործեալ ի մէջ երկուց կենդանեաց։ Պատմեսցեն երկինք ընդվայելչութի՛ փառաց Որի. և ընկալեալ լուսաճեմ տարերցն ըզշիթս արեան անեղին. և օրհնութիւն խաչելոյն լրցան տիեզերք։ Զիաւորեալ ոչ միայն ի վերս բուսաբեր արմատն. այլ քրովբէական կառօքն ըստորին ջեալ ի դրժոխս. կենագործեաց հրզօրեղապէս զերամն արդարոց։

Փառք Հօր։

Ընդաղակեր ածային բարբառովքն Տ՛ր Յ՛ե ի խա-

ջն. եւ ընդդէմ անտեղաց կընքէր հրացեալ աստուածային որ ձեռօքն. եւ բարկութիւն զարթուցեա՞լ ի վերայ խաւարասէր ի՛շխանի՛ն։

Այժմ և միշտ։

Տի՛րուհի անարատ մայր Տեառն եւ կոյս Մարիամ. քրովբէական աթոռ ըղքե՛զ տեսաք ի յերկրի. բարեխօսեա՛ առ Տր վասնզ՚ն մերոյ փրկութե՛ն։

ԳԶ

Օ՛գնական ընդունելի՛. եղեւ ի՞մ Տէ՛ր ինձ ի փրկութի՛ւն. սա է՛ իմ Աստ. եւ փառաւորեցի՛ց զսա։ Ի խաչին բևեռեցա՛ւ. եւ զդիժոխո՛ն եկոյծ ըզբլռնութի՛ւն. սա է՛ իմ Աստ. եւ փառաւորեցի՛ց զսա։ Որ մահուամբն եկոյծ ըզմահ. եւ յարութեա՛ն մէնն զնախահօրն ջընջեաց ըզմե՛զս. սա է՛ իմ Աստ եւ փառաւորեցի՛ց զսա։ Ա՛ծածին դո՛ւ ես յոյս եւ ապա՛հէ՛ն խոստովանողացս ըզքե՛զ. Որդւո՛յ քո՛ և Աստուծո՛յ բարեխօսեա՛ կեցուցանել զմեզ։

ՆԱՅ. Նայեցարո՛ւք երկի՛նք և խօսեցայ. եւ վերօրհնեցի՛ց զՔրիստո՛ս փառաց թագաւո՛ր։ Փառա՛ք քեզ. որ յարեարդ ի մեռելոց Քրիստոս. պարգեւեցեր ըմե՛զ ըզկեանսն յաւիտենից։ Բարեխօսեա անդադար առ Որդի՛դ քո և Աստուա՛ծ ըմե՛ր. ծընօ՛ղ և աղաւոի՛ն Տ՛ն։

ՕԼԼ. Ա՛ծայի՛ն հո՛ւր կենդանի՛ զօրութի՛ւն ընդ Հոգւոյն. այրեա՛ց զդրունսն դժոխոց. եւ զարգելեալսն ի նմա կորզեա՛ց ի՛ կեա՛նս և պարգևեաց մեզ կենդանութի՛ւն։ Յանմանակա՛ն ի յոյգ-ոյն

ճանչակեցին որ առաքեալքն. եւ ըզհրաբաժակ դառնութեան այրմանն ընկալեալ Սոդոմայ ի յաւուրսն տոչորմանն։ Ի բարեխօսութի՛ փութացիր մեզ ո՛ր Աստծին. առ ի փրկել ըզժողովուրդս ի՞ մեղա՛ց եւ յապականութէ՛։

ՕՐՆ. Ի՞ ո՛ր ներրորդութենէն ծանեանք ըզՏէր մեր Յիսուս. ըզԼա՛՞ն Աստ. որ ի ծոցոյ Հօր յառաջ քան զյաւիտեանս Որդի՝. փառաւորե՛՛՛մք. որ եկիր ի փրկել զարարածս քո։ Ընճառ տնօրէնութի՛ի մի՞շտ կուսէ՞ն զանի՛ծի՛ցն բարձեր ըզդատապարտութի՛ւն. եւ կամաւոր խաչելութի՛ Տէր. կեա՛՞նս շնորհեցեր անոխակալ փրկի՞է. առաւե՛՛՛լ վերօրհնեմք և երկրպագեմք որ ուրախութիւնդ ես երկնի՛ և երկրի՛ Թագաւոր։ Ապաւինիմք ի քո բարեխօսութիդ Աստծին Սաբրիամ. մա՛՞յր Տ՝ն եւ կոյս սուրբ. հարսն երկնի՛ց և գուրն կընքեալ. զո՞՞ր մարգարէ՛ն ետես։

ՀԱՍ. Հաստատեցաւ սիրտ ի՛մ ի՞ Տ՝ր. եւ բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱստուծ ի՛մ. զի փառաւոր յանրութիւն իւրով աւերեաց ըզդրժոխս։ Ընդարձակեցաւ բերան իմ Տ՝ր ի վերայ թշնամեաց իմոց. քանզի հարեր ըզպատերազմ քո հրզօր զօրութեամբդ։ Որ տարար ըզԱստն Աստ յարգանդի քո՛ւմ. եւ ծընար ըզնա մարմնով ապրեցուցի՛չ Աստուածածին. բարեխօսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ։

ԳԻՐ. Հոգի՛ իմ յամենայն ժամ զքե՛զ փառաւորէ Տ՝ր. վասըն զի լոյս են հրամանքդ քո՞ ի վերայ երկրի։ Հոգի՛ քո՞ որ եւ բարի. զէն ի՛նձ Ա՛՞ն եղիցի յամենայն ժամ. ընդդէմ թշնամւոյն հա-

կառակողն։ Հոգւոյն սրբոյ հովանաւոր ցեալ զքեզ Աստծոյն. մարմնացեալ Հօր հաճութիւն. զՈրդին միածին մեզ ի փրկութիւն։

ԵՒԱ. Հառաջեցի զանլռելի ըղձութիւն առ բարեգութեն Աստծոյ. եւ լուաւ ինձ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ. եւ եհան ըզկեանս իմ յապականութենէ։ Աւետեաց ըզմանկու կարողութիւնն. որ խաչեցաւ վասն մեր. եւ յարեաւ ի մեռելոց որպէս յամենայնի կարող. փրկելով ըզկեանս իմ յապականութենէ։ Աստուած է՛ որ ծընաւ ի միշտ կուսէն ի փրկութիւն ազգի մարդկան. լուսաւորելով ըզտիեղերս ի գիտութիւն ճշմարտութեան. եւ բարեբանեալք ընդորա բարեգթութիւն։ Օ՜անարատն օրհնեսցուք զԱստծինն. որ կոյս մընաց յետ ծընընդեան. և տարաւ յորովայնի զանտանելին ամենեցուն. զհամբնակիցն Հօր եւ ամենաստեղ Հոգւոյն։

ՕՐՀ. Յօրհնութիւն նոր օրհնեսցուք ըզՏ՝ր. որ ի վերայ քերովբէիցն հանգչի՝. և ի զօրաց երկնաւորաց փառաբանի՝ սրբասաց ձայնիւ։ Որ կամաւոր խաչելութիւնն իւրով. աւետեաց ըզզօրութիւն մահո՝։ Եւ երեքօրեայ յարութեամբն իւրով պարգեւեաց մեզ կենդանութիւն։ Խարեխօսութեամբ ե՝ր Աստծնին պահեսցէ զեկեղեցի իւր սո՝ւրբ. եւ ի միւսանգամ գալըստեանն իւրոյ նորոգեսցէ ի փառս։

ՆԵՂ. Օհրաշալի խորհուրդ տնօրէնութեանդ Տ՝ր ցուցանելով մարգարէի՝ն. ի փոր կէտին լինել զերիս տիւս և զերիս գիշերս, պահելով ի խա-

զաղղութիւն։ Համանգոյից հաստատէ գոլով խոնարհեցաւ երկնից և խաչեցաւ կամաւ Հօր վասըն մեզ։ Թաղելով ի սիրտ երկրի զերիս տիւս և զերիս գիշերս. պահելով ի խաղաղութիւն։ Այլ մեք ձայնիւ վերնոց փառատրեսցուք ընդքեզ Քրիստոս Հանգոյդ ես Հօր և Սուրբ Հոգւոյն. զի միաբանեսցես զեկեղեցի քո Սուրբ. պահելով ի խաղաղութիւն։

ՏՐԼ. Տէր ըզլուր քո լուայ ես. և զարհուրեալ դողացայ յոյժ. նայեցայ ի գործս քո. եւ փառաւորեցից ըզքեզ Քրիստոս մարդասէր։

Փառք Հօր։

Ի աղբերըն կենաց Քրիստոս անապական մարմնացաւ ի քէն կոյս. ընդմէջս մեր բոցակիզեալ շիջոյց. վասն որոյ ըզքեզ անդադար բարեբանեսցուք։

Այժմ և միշտ։

Ի քէն ցընծութիւն ծընաւ տիեզերաց նախայաւիտեան Բանն. փառակից Հօր և Սուրբ Հոգւոյն. ընդնա անդադար աղաչեա վասն անձանց մերոց։

Գ.Կ

Երգեցէք Տեառն երգ նոր ձայնիւ ցընծութեամբ. որ խոնարհեցաւ ի հայրական ծոցոյ փրկել զարարածս. օրհնութիւնք նըմա յաղթական երգով։ Որ բաժանեաց ըզծով աշխարհիս խաչին խորհրդով. եւ աղատեաց յանմարմին փարաւոնէն ըզնոսս Իսրայէլ. օրհնութիւնք նըմա յաղթական երգով։ Ածածին սիւն լուսոյ ամպ հովանաւոր. եւ

բնակարան Բանին որ բանիւ Հովուէր զԻսրայէլ. բարեխօսեա նրմա վասն անձանց մերոց։

ՆԱՅ. Այլեցարուք ժողովուրդք ի սքանչելիս փրկութեան մերոյ. որ մարգասիրապէս Բանն ի Հօրէ որպէս ցօղ խոնարհեալ յերկիր. տուք օրհնութիւն Ստուծոյ մերոյ։ Որ զանարատ բաղուկս իւր միածինն տարածեաց ի վերս խաչին. և ըզբաժանեալ որդիսն Ադամայ ժողովեաց ընդ թեւօքն իւրովք. տուք օրհնութիւն Ստուծոյ մերոյ։ Անապական կոյսն Մարիամ Ածին խոստովանիս ասէ եկեղեցի. ուստի տրաւ հաճն անմահութեան և բաժակ մեզ ուրախարար. տուք օրհնութիւնք նրմա հոգեւոր երգով։

ՕՐՀ. Որ ընդհուր ածութեամբ քո Ն՝ն. բորբոքեցեր ընդ տիեզերս ամենայն. բոցակիզեալ ըղբորնութիւն թշնամւոյն։ Ի յայգւոյն անմահութեամբ Ադեմայ. ճաշակեցին դասք առաքելոցն. զբաժակ կենաց քոց տրեալ մեզ արբուցին։ Օտաճար անապակաւն Բանին Հօր. բարեբանեն դասք հոգեղինացն. գովեմք և մեք ձայնակցելով երկնայնոցն։

ՕՐԵՆ. Որ յանբսկիզբնական Հօրէ ծնեալ նախ քան զյաւիտեանս որդի. եւ ծանուցար մարգարէիւք Ածն ընդ Հօր գոլով. ըզքեզ օրհնեսցուք զի կեալդ ի փրկութեան արարածոց քոց տէր։ Որ ի խաչին մարմնով պատարագեալ հեղեր զարիւն քոյ ի՜ բ՝ բ. եւ արբուցեր ըզնետ քո յարեան խարդախողին մերոյ. ըզքեզ օրհնեսցուք զի կեալդ ի փրկութեան արարածոց քոց տէր։ Որ ընդհուրն Ածն

ի՛ քեզ կրե՛ցեր մորենի՝ անկի՛զելի։ դառնաճա՛-
շակ պտղոյն քաղցրացո՛ւցիչ անճառելի քոյին
ծնընդեամբդ ի՛ քէն հայցե՛՝՝՝մք։ մաղթեա փրր-
կել ըզմեզ ի հրոյն յաւիտենից։

ԺԱ։ Հաստատեցան սիրտք մեր առ քեզ փա-
ռաց թագաւոր՝։ որ ի՛՝՝՝ յերկնից խոնարհեալ
իջեր փրրկել զարարածս։ Պահեա ըզմեզ նրշանաւ
յաղթող խաչի քո Ռ՝ն։ յոր բա՛՝՝՝րձրացար կա-
մաւ Հօր։ բարձեր զանէծս Ադամայ։ Որ զնա-
խամօրրն զյանցանս լուծեր ծնընդեամբ քո նբ
կոյս։ բարե՛՝՝՝խօսեա անդադար վասրն մերոյ
փրրկութե՛։

ԳԻՐ։ Ղ՝ոդ որ ընդ Հօրր նախ քան զյաւիտեանս.
եկիր լուսաւորել ընդեսաւար մեղաց աշխարհի։
ծագե՛լ ի սմա ընդլոյս հրամանի։ առ քեզ հո-
գի ի՛մ ա՛ռաւօտէ։ Կեա՞նք ի՝ կենարց և յոյս
յարութե՛ն՝։ որ արարեր խաչիւ քո զխաղաղութիւն
յերկինս և յերկրի։ տո՛ւր մեզ Տ՛ր զքո՝ զխաղա-
ղութի՝դ։ որպէս սրրբոց քոց առաքելոց։ Ամա՛՝՝՝ն
լուսոյ Ռանի՛ն Ա։Յ։ որ եղեր արևելք արեգակա՛ն
ի մեզ ծագողի՛ն։ բարեխօս ունի՛մք փրրկել ըզ-
մեզ ի փորձութէ։

ԵՍԱ։ Օ՛ղեկի՛ցի՛ն քեզ մաղթեմ փրրկի՛չ։
որ կենարար բանիւ քո լուծեր զերկունրս մահու։
փրրատեա՛ և զի՛մ զհիւանդութի՛ս։ յոյս կենդա-
նութե՛ մեր կե՛ցո ըզմեզ։ Որ անմանհարար քո
մեռելութ՝ն։ աւերելով ընդդրունրս դրժոխոց մե-
ռուցեր ըզմա՛հ։ կե՞նագործեա՝ և զի՛ս զմեղք ըզ-
մեռեալս։ յոյս կենդանութե՛ մեր կե՛ցո ըզմեզ։

Անքուր եւ անբիծ կոյս յետ ծընընդեան. որ մարմնով ծընաւ զարձակողն ի կապից մահու. բարեխօս լեր վասն անձանց մերոց. փրկել ի սպառնալեաց գեհենոյն։

ՕՐ. Օ. փառաւորեալն ի հրեշտակաց զամենաւբ զՏերրոմրդութիւն. օրհնեցէ՛՛՛ք. ի սրբութեան նորա դասք հողեղի՛՛նաց յօրհնութիւն ի նոր։ Օ. յաղթողն ի մարտ պատերազմի դիմեալ կամաւ ի մահ խաչին. գովեցէ՛՛՛ք. որ էառ աւար բազխեանց որդւոց մարդկան՝ բարձրացեալ փոքրով։ Ուրախութիւն՝ երկնի եւ երկրի ամպ թեթեւ ցօղեալ ի մեզ զարդարութիւն. բարեբանե՛՛՛մք. ընդբղխեալն ի քէն մարմնով յարմատոյն Յեսսեայ գաւազանն ծաղկեալ։

ՆԵՂ. Ընդ Յովնանու անձն իմ ծըփեալ յալիս մեղաց ծովու. աղաղակե՛՛՛մ. ի նեղութեան ի մուտ առ փրկողդ եւ՝ յոյս. լուր ձայնի՝ ի մուտ։ Որ փրկեցեր ընդմարգարէն յորովայնէ կէտին. ապրեցո՛՛՛. եւ զընդբռնեալս ի ժանեանց չար վիշապին կենարար խաչիւդ։ Բարեխօսեա առ միածինն յարուցեալ ի մեռելոց. մայր Աստուծո՛՛՛յ. փրկել զանձինսս մեր ի յաւիտենից ի՛՛՛ հրոյն. աղաչեմք ընդքեզ։

ՏՐԼ. Որ յանքննելի՛ն ծոցոյ Հօր խոնարհեալ Որդի. երեւեցար ի մէջ երկուց կենդանեա՛՛՛ցն. զոր նախագուշակ տեսլեամբ ծանոյց մարգարէն։

Փառք Հօր և։

Որ յաթոռս հրակերպեանսս բազմեալ ընդ Հօր.

բարձրացար կամաւ ի կառն խաչի՛ն. եւ հեծե-
լութիւնն քո՛ ազատեցեր ըզգերեալսն։

Ա.ԺԱՄ և միշտ։

Որ կուսական ծնընդեամբ ի փրկութի՛ յայտ-
նեալ. եւ առաքեցեր զերիվարսս քո՝ քարո՛զս.
աւետարանե՛լ ըզկենսաբեր յարութիւնդ։

Դ2

Օ՛րհնեսցո՛ւք ըզՏէր եւ զյաղթո՛ղ զօրութի՛ նո-
րա. փառո՛ք երգեսցո՛ւք նմա. զի փրկի՛չ և ա-
պաւէն և օգնական մեր է։ Սա է՛՝ Ա՛ստուած մեր.
որ յանթո՛ռ փառաց ընդ Հօր յերկրի երեւեալ տե-
սա՛ք. սրմա փառո՛ք երգեսցո՛ւք. զի փրկի՛չ և ա-
պաւէն և օգնական մեր է։ Յա՛ղթական օրհներ-
գութիւնքն. որ ապրեցո՛ցին զԻսրայէլ ի ձեռաց փա-
րաւո՛նի՝. Ո՞՝ի փրկչին մերոյ ամենեքեա՛ն եր-
գեսցո՛ւք. զի փառաւո՛ր է՛։ Որ մանո՛ւ խաչին
ի՛ւրոյ կենդանացո՛յց ըզմահացեալսն. եւ մարմնոյն
ի՛ւր բևեռմամբ ընկալանիս մանո՛ւ ելոյծ. ամենե-
քեան երգեսցո՛ւք. զի փառաւո՛ր է՛։ Որ տա-
ր՝որ յորովայնի զանտանելի՛ն ամենեցո՛ւն. եւ ծը-
նար անճառապէս. զՔ՛ս յոյս ազգի մարդկան. առ
նա մի՛շտ բարեխօսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ։ Ո՞կա՛-
ոլս փարաւո՛նի՛՝. եւ ըզզօրութի նորա Տէր ընկէց
ի ծով կարմի՛ր. այն որ հրաշքն է կարողութիւն. նմա
փառո՛ք երգեսցո՛ւք. զի՛ փառաւո՛ր է՛ Տէր։

ՆԱՅ. Նայեցա՛ն զինուորութի՛ւնք երկնայի՛նք.
յա՛հաւո՛՝ր տնօրէնութեանդ քո՝ խորհուրդ. և փառա-
ւո՛ր եցի՛ն զանպատում ըսքանչելի՛ս քո մարդասի-

րութեանդ։ Նորոգեալ սրբամտութիւնք քո Քրիստոս. ի խաչին կիզեր ըզըմբռնարկութիւն բռնութիւն. և կենարար յարութեամբ քո զեկեղեցի քո փրկեալ. փառըս քեզ վերառաքեալ ուսուցեր։ Տեսին դասք իմանալի զօրութեանց զԱստուածն մարմնով առ ի քէն ծընեալ. իսկ եկեղեցի Որդւոյ քո Աստուածածին ըզքեզ խոստովանի. որ միայն կուսութեանց ես մայր։

ԶԻԴ. Անճառելի բարկութեամբ Հօրդ քո Քրիստոս. կիզեր ըզդըժոխս. և ըզստորինս արձակեցեր զըմբռնեալսն առ ի նմանէ. ըզքեզ օրհնեմք թագաւոր յաւիտենից։ Որ փոխանակ դառնութեան տընկոյն Եդեմայ. ըզխաչ քո եդիր մեզ Քրիստոս. և արբուցեր ի կողահոսս աղբերէդ. զանըսպառ և զանվախճան ուրախութիւն։ Աստուածածին ապաւէն մեր և յոյս. բարեխօսեա առ Որդիդ քո միածին. զի փրկեսցէ ըզմեզ ի հրոյն տանջանաց. և պարգևեսցէ մեզ զերկնից արքայութիւն։

ԾԱՆ. Տեսեալ ըզքեզ մահու ըմ ծաւ. և դըժոխոց սարսեալ դողային. որ ըզմահ մահուամբ ծանուցեր մահ։ Որ Հոգւովդ քով սըրբով. ծանուցեր քո առաքելոցս. որ էնդ և էսդ. և էդ Աստուած։ Հովանացեալ նը Հոգւոյն ի վերայ քո նը կոյս Մարիամ. որ ծընար մարմնով ըզԲանն Աստուած։

ՃԱՍ. Աղեղըն հզօրաց նուաղեցան. և որք ի նուաստութեանն էին տկարքն զգեցան զօրութիւն. վասն այնորիկ հաստատեցաւ սիրտ իմ և խոր-

հուրդ իմ ի ցնէ իմմէ։ Օ՛էն ընդունելութե՛ Ք՛ն մեք ընկա՛լա՛ք. ո՛ր ըզխա՛չ քո՛ նշա՛ն անպարտելի՛ զօրո՛ւթի. վասն այնորիկ հաւատացա՛ք մեք ի յօ՛րհնել ըզքո՛ սո՛ւրբ ըզչարչարա՛նս։ Օ՛դրունքս դրժոնել ըզքո՛ սո՛ւրբ ըզչարչարանս։ Օ՛դրունքս դրժոնել ըզքո՛ սո՛ւրբ ըզչարչարանս։ Յորժամ յանոց պրՀընծի՛ս խորտակեցեր Ք՛ն. յորժամ յանրեա՛ր ի մեռելոց հրզօ՛ր զօրո՛ւթիւ. վասն այնորիկ հաւատացա՛ք մեք ի յօ՛րհնել ըզքո՛ ո՛ր ընդյարուի՛դ։

ԳԻՐ. Ո՛ր բանի՛ւ հրամանի՛ քո՛ հաստատեցեր զերկինս եւ զերկիր. արարիչդ ա՛մ եղանութե՛ն. վասի՛ն զի լոյս են հրամանքդ քո՛ ի վերայ երկրի։ Ո՛ր ի ձեռն փրկչական խաչի՛ քո՛. լուսաւորեցեր սո՛ւրբ զեկեղեցի. և ետո՛ւր պարի՛սպ ամրութե՛ հաւատացելոց. վասի՛ն զի լոյս են հրամանքդ քո՛ ի վերայ երկրի։ Ո՛ր եկի՛ր ի կատարումն կանխասանց մարգարէին՝ յանձն առեր մարմնանալ ի սրբոյ կուսէն մարդ ճշմարտապէս. վասի՛ն զի լոյս են հրամանքդ քո՛ ի վերայ երկրի։

ԵՍԱ. Յոյս կենդանութե՛ և փրկութե՛ իմոյ տէ՛ր Ա՛ստուած իմ. յիշեա զիս ոգ երբեմն զանզեկիանն. և դարձո զՀոգի իմ ի դրաց դրժոխոց։ Ո՛ր կամաւոր մահուամբ քո՛ մեռուցեր ըզմահ Քրիստո՛ս Ա՛ստուած. և լուսափա՛յլ յարութի՛ քո կենագործեցեր զաշխարհս. կենագործեա և զի՛՝՝՝ս զմեղքդ ընդմեռեալս։ Ա՛ռ քեզ ապաւի՛նիմքդ սո՛ւրբ Ա՛ծածին. բարեխօսեա՝ անդադար առ Որդի՛դ քո՛ և Ա՛ստուա՛ծ մեր. փրկել ընդմեզ ի փորձութենէ՛ և յամենա՛՝՝՝ն վըտանգից մերոց։

ՕՐԷ. Օ՛ծնեալդ քո Ք՛ն փառաւորեմք ըզմարդանալդ. ի գի՛ւխոց լե՛ռանց հրաւարակեմք ըզ-

քո՛ քաջութիւնդ. քանզի հարեր ըզպատերազմ. եկեալդ ի փրկութիւն մեզ։ Օ՜յաղթողդ քո Ա՛ստ գովեմք ըզզօրութիւդ. քանզի վանեցեր զընդդիմամարտ թշնամին. եւ դարձուցեր ըզգերութիւն. եկեալդ ի փրկութիւն մեզ։ Ընդլսեսցէ երկիր զողորմութիւն և նորանցուսցէ զօրհնութիւն. քանզի Ա՛ծ ծնընդեամբ ի միշտ կուսէն ի փրկութիւն մեզ յայտնեցաւ. աւերեաց ըզդրժոխս։

ՆԵՂ. Որ լուար Ա՛ստ մարգարէին ձայնի գոչմանն. և ես նովին ձայնիւ գոչեմ. եւ զի՞ս մի անտես առներ. այլ պահեա՛ պատուական և սո՛ւրբ խաչիւ քո։ Որ քոյին հրամանաւդ ըզմահու լուծեր զնշխանութիւն. և անիծիցն եղեր քակտումն. եւ զի՞ս մի անտե՛ս առներ. այլ պահեա՛ պատուական և սո՛ւրբ խաչիւ քո։ Որ ի՛ջեր ի յերկնից և մարմնացար ի՛ նոր կուսէն. անճառելի քոյին ծնընդեամբդ. եւ զի՞ս մի անտես առներ. այլ պահեա՛ պատուական և սո՛ւրբ խաչիւ քո։

ՏՐԼ. Տ՛ր ըզլուր քո լուայ. վերօրհնեալդ ի բաղմաչեայս. և տեսա՛ք ըզքեզ մարմնով ի վերայ խաչին. ի մէջ երկուց կենդանեանց. զոր երգեա՛ց Ամբակումն նախիմա՛ց սո՛ւրբ Հոգւո՛վն։

Փառք Հօր և։

Հեծելութիւնքն քո Ա՛ստ փրկութիւն եղև ա՛զանց. յե՛լանելքն քո ի կառս զուարճացան առարաւք. և օրհնութեա՛մբ նո՛ր երգով լցան տիեզերք։

Այժմ և միշտ։

Արևեցար ի փրկութիւն նախահօրն Ադամայ.

եւ առաքեցեր զերիվարսս քո քարոզս աշխարհի. աւետաւոր յարութեան. որք ընդ հանուր պատմէին ընդլուսանգամ քո գալստդ։

ԴԿ

Յաղթական քեզ օրհնութիւնք տ՛ր որ ըզխոտորոց ծովուն հերցեր ըզջուրն. զի ի նմա զբրռնաւորսն ջախեցեր ըզգլուխն. և զարգելեալսն ի ձեռին խաչի քո. վերածեր ի կեանս։ Կամաւոր մահուամբդ ի քէն տ՛ր արձակեցեր զհոգի զօրութեամբ. ի մէջ մահու զմահ աւերեալ վանեցեր. և զարգելեալսն ի ձեռին խաչի քո վերածեր ի կեանս։ Յիմայնոյ քեզ ի կանայս կոյս յետ ծընընդեանն երգեմք զօրհնութիւն. զի լոյս ի լուսոյ քեւ յայտնեցաւ աշխարհի. և զնախամօրն եբարձ զանէծս. անձաւոռ ծընընդեամբն ի քէն։

ՆԱՅ. Նայեցարուք ի բարբառ մարգարէին և ի պատգամս կենդանին. որ քարոզեաց մեզ ըզցողն կենաց ի յերկնից։ Օրհնեալն քո Ռ՚ն գուշակեաց մեզ մարգարէն. եւ զկամաւոր չարչարանսն խաչին գոչէր ասելով. տարածեաց զթեւս իւր ընկալաւ ըզնա. եւ բարձեալ բերէ ի փրկութիւն աշխարհի։ Ռ՚ն զի միայնոյ մարմնացելոյդ ի սբ կուսէն. օրհնութիւն ի բարձունսն վերերգեմք ասելով. փառք քեզ Ռ՚ն Քրիստոս. որ եկիր կամաւ օր կեցուցանել ըզմեզ։

ՕՐԷ. Ելարիս հարէք ամենայն հեթանոսք. և օրհնեցէք զԱ՚ծ. զի հուրն Ա՚ծ Բանն մարմնացաւ ի կուսէն. աւերեաց ըզդիժոխս և զզօրութիւն

մահու ելոյծ։ Ընկալեալք ըզբաժակն ուրախութեամբ յայգւոյն յանմահութեան սրբոց առաքելոցն. որք ընդ հանուր ընթացան ընդ տիեզերս. լուսաւորեցին հրաւիրելով յերկնից յարքայութիւն։ Յաւուր վերիժուց հատուցման ամբարշտաց. վերածիցես զմեզ ընդ հոգեղինաց դասն. ի տեղի անկելոց հրեշտակաց. բարեխօսութիւնք սրբոյ Աստուածածնի։

ՕԱՆ. Ողորմեա՛ք զքեզ Քրիստոս փառակից Հօր և Հոգւոյն. նախապատմող մարգարէիցն զլսնարհելն քո յերկնից. ծաներուք և տեսէք զի սքանչելիս արար Տէր։ Յարութենէն մեզ փայլեաց արեգակն արդարութեան. իշխանութիւն բազմաց տեսաք ըզնա ի կառս խաչին. ծաներուք և տեսէք զի սքանչելիս արար Տէր։ Որոմ երկինք եւ երկիր. ոչ բաւէին տանել լուսոյն. բնակարան բնութեան Յանին ընպասաւորեցար. աղաչեա՛ վասն մեր զմիածին քո՞ զՍ՛ուրբ։

ՀԱՍ. Հաստատեցան սիրտք մեր առ քեզ Քրիստոս Աստուած. եւ ուրախացա՛ք մեք ի փրկութեա՛ն քո՞ւմ ընկա՛ղ զաղաչանս մեր միա՛յն մարդասէր։ Որ պատրաստեցեր քո խմաստութիւդ ըզգի՛տութի՛ն յարարածս. և ծանուցեր քո յարութիւդ ըզյարութի՛ւն մեր. ընկա՛ղ զաղաչանս մեր միա՛յն մարդասէր։ Խընդա՛ Մարիամ. որ եղեր մայր Քրիստոսի. եւ աղաչեա՛ զանուն քեզն ըզմարմնացեալ Յանն Աստուած. զի փրկեսցէ՛ զմե՛զ ի փորձութենէ։

ԳԻՇ. Ի գիշերաց կանխեալ աղաղակեմք՝ լուր մեզ Տէր. վասն զի բայց ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք

մարդամա՛սէր։ Տուր մեզ Տէր զքո՛ զխաղաղութի՛ւն. եւ փրկեա՛ ի ձեռաց անօրինաց. խրստա՛ց ապըստամբողաց. վասըն զի բայց ի՛ քէն զայլ ո՛ք ոչ գիտեմք մարդամա՛սէր։ Բարեխօսութի՛ւն ծընողի քո եւ միշտ կուսի. հայցեմք ի քէն Ք՚ե փրկի՛չ աշխարհի. վասըն զի բայց ի՛ քէն զայլ ո՛ք ոչ գիտեմք մարդամա՛սէր։

ԵՍԱ. Ի վերանա՛լ յինէն աւուրց ի՛մոց. Տէ՛ր. օգնեա՛ ինձ մի՛այն մարդասէր։ Օչարչարանըս խաչի և մահու յանձն առեր. Տէ՛ր. օգնեա՛ ինձ մի՛այն մարդասէր։ Բարեխօսութի՛ւն որ Ա՛ծածնի եւ միշտ կուսի. Տէ՛ր. օգնեա՛ ինձ մի՛այն մարդասէր։

ՕՐՀ. Ամենաողորմ Երրորդութեանդ երկրպագեն զօրք երկնայինք. եւ ստեղծուածք անարատ ձեռացդ. փառաւորելո՛ւ զտէրութիւնդ քո հանապա՛զ։ Ամենազօր խաչի՛ քո Տէր երկրպագեսցո՛ւք. որով բարձեր ըզդատակնի՛ք մահու քո արարածոց. փառաւորելո՛ւ զըզտէրութիւնդ քո հանապա՛զ։ Ամենօրհնեալ ա՛ծամա՛յր մարիամ. քերո՛վբէական աթոռ արարչին մերոյ տընօրէնուե՛. զո՛ր երանեցո՛ւն ա՛մ ազգինքդ հանապա՛զ։

ՆՇՂ. Ա՛նարգարէ՛ն. ի փորո՛յ կէտին աղաղակէր եւ ա՛մա՛սէր. տէ՛ր մ՚ա՛ր. նայեա՛ յի՛ս եւ մի՛ տար զիս հրեշտակի՛ս այս։ Զա՛յն բարձի՛. ի խորո՛յ անդընդոց առ Ա՛ստուա՛ծ ողորմա՛ծ. եմ մ՚ա՛ր ձայն աղաղակի խմբոյ հաստէ ի լսելիս քո՝ Տէ՛ր։ Բարեխօսութի՛ւն ա՛ր Ա՛ստուա՛ծածնի՝ եւ միշտ

կուսին աղաչեմ. Տէր. փրկեա զմեզ ի յորոգայթէ աներևոյթ թշնամւոյն:

ՏՐԼ. Նուագս զսքանչելի տնօրէնութեան քո ըղուր. քանզի յերկնից խոնարհեալ մարմնացար ի սուրբ կուսէն և խաչեցար ընդ աւազակն. և զարհուրեալ հիացան ընդ քո ընդ անհաս մարդասիրութիւնդ:

Փառք Հօր:

Օիշխանաբար զյարութիւնդ գուշակեաց մեզ մարգարէն. ասէ ելեր դու ի կառս քո. հեծելութիւնդ քո Քրիստոս փրկութիւն եղև յելանելոյն քո:

Այժմ և միշտ:

Երևեցար ի փրկել զարարածս ի մահուանէ. և զօրութիւնք հիացեալ սոսկացան ի յահէ ահեղաշուք փառաց քոց:

ԵՎ ԱՅԺՄ ԿԻՐԿԱՆԸ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Հանուն է. և յոյնն վէրջ է։ Բայց առաջին կանոն զլսատուվանն ասա՛, որ կանոնագրեալն ուղիղ գայ։

Կանոնագրեալ՝ Սաղմոս ՃԼԷ. 'ի Լիւ։

ԲՀՆԵԱՆՁՆ իմ զՏՐ. օրհնեցից զՏՐ 'ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից Աստուծոյ իմոյ մինչև եմ ես։

Մի յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութիւն 'ի նոսա։

Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն 'ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամ խորհուրդք նոցա։

Երանի, ում ՏՐ Աստուած Յակովբայ օգնական է նմա. և յոյս նՐ 'ի ՏՐ Աստուծ է։

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով և զամ որ է 'ի նոսա։

Ո պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան, և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս ՏՐ։

ՏՐ բանայ զաչս կուրաց, և կանգնէ զգլորեալս ՏՐ։

ՏՐ սիրէ զարդարս, ՏՐ պահէ զպանդուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի ՏՐ. և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան, Աստուծ քո Սիովն ազգէ մինչև յազգ։

Փոխ՝ յոյնի։

Օ՛րհնեցի՛՛ց ընդքեզ գոհութիւն ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից քեզ Քրիստոս թագաւոր յաղթական նո՛ր երգո՛՛վ օրհնութեամբ։

Սաղմոս ՃԼԷ. 'ի Ռ։

Օրհնեցէք զՏէր, զի բարի է սաղմոս. Ա.Յ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զԵրուսաղէմ Տէր. և զցրուեալսն Իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զվէրս նոցա։

Ո թուէ զբազմութիւն աստեղաց. և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ։

Մեծ է Տէր մեր, և մեծ է զօրութիւն նոր, և իմաստութիւն նոր ոչ գոյ բաւ։

Ընդունի զհեզս Տէր, և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր։

Օրհնեցէք զՏէր խոստովանութիւնբ. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութիւնբ։

Ո զգեցոյց զերկինս ամպովք. պատրաստ արար զանձրևս իւր յերկիր։

Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս. զդալարն 'ի ծառայութիւն մարդկան։

Ո տայ անասնոց զկերակուր իւրեանց. ձագուց ագռաւուց՝ որ կարդան առ նա։

Ոչ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամեցաւ Տէր. և ոչ ընդ իրանս առն սկայի հաճեցաւ։

Այլ հաճեցաւ Տէր ընդ երկիւղածս իւր, և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան. յողորմութիւն նոր։

Փոխ՝ յոյնից։

Վաղցրանացի՞ն քեզ Ռ՝ գոհութիւնք երկիւղածաց անուան քո, զոր յուսացուցեր ողորմութիւնբ քո՞, ի խորհուրդս կենսաբերս գալստեանդ քո՞։

Սաղմոս ՃԼԸ. 'ի Ռ։

Գովեա՛ Երուսաղէմ զՏէր։

Նա՛ օրհնեա՛ զՄ.ծ քո Սիովն։

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո 'ի քեզ։

Ո եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութիւն. պարարտութիւն ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Որ առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթանան պատգամք նր։

Դնէ զձիւն ոչ զասր. և զմէգ ոչ փոշի ցանեաց։

Արկանէ զսառն ոչ պատառս. առաջի ցրտոյ նր ո՞ կարէ կեալ։

Առաքէ զբան իւր և հալէ զնս. շնչեսցեն հողմք, և գնասցեն ջուրք։

Ո պատմէ զբան իւր Յակովբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս Իսրայելի։

Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց ՏՐ. և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

ՓՈԽ՝ ՅՈՅՆԽ։

Զքե՛զ Ո՛Ն գովէ՛ եկեղեցի փրկեա՛լ քո սուրբ, ցրնծալո՛վ տեսանէ՛ զքե՛զ ըզփրկո՛ղդ ե՛կեա՛լ հայրական՝ իշխանութիւն ի պրսակե՛լ ընդ՝ բս քո՛։

Ջինի ՀՈՐՈՂԷ ՈՐԿՈՒԹԻՆ. Ա՛ւ ևս խաղաղութիւն։

ՎՈՒՀՈՒՆՈՅՆ. Օրհնութի՛ւն և փառք։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՆ ԴԿ։

Նո՛ր ոգեա՛լ կրզրնի՛ք առ Ա՛ծ ե՛կեղեցի՛ք հեթանոսաց. ի գրլխո՛ց լե՛ռանց գո՛չմամբ ձայնի՛ տա՛ւք ըզփառս Ա՛ծ. և պատմեցէ՛ք զքաջութի՛ւն յարո՛ւցեալն ի՛ մեռելո՛ց։ Արկնա՛ւոր փեսայի՛ն հարսնացեա՛լ եկեղեցի Ա՛ծ. զարդարեա՛ ի՛ ներքո՛յ ի՛ հանդե՛ր ձրբս յոսկէհուռն պրսակեա՛լ. քանզի ահա՛ գայ առ քե՛զ Ո՛Ն փառաց թագաւո՛ր։ Բախացեա՛լ որդի՛ք Սիո՛ն՝ի՛ թագաւորն Ո՛Ն. տո՛նեցէ՛ք ցրնծութի՛ւն զնաւակատիս հոգւո՛ց մերո՛ց նո՛ր ոգեա՛լք ի հնութի՛ն. եւ ընդ հրեշտակս օրհնեսցո՛ւք զՈ՛Ն փառաց թագաւո՛ր։

† Աքանչելի՜ է՝ խորհուրդ տնօրէնութեան քո Ք՝ն. որ իջեր ի Հօրէ ի սէր հարսին եկեղեցւոյ զոր ընտրեցեր. որով փառաբանիս Ք՝ն անմահ թագաւոր։ Արեւելեցքդ յարուցեալ եկեղեցւոյ քո հիմանցն. յորմէ թողմանս հրաժարէր ոչ հաւատալ զքեզ տեսողացն. որում ցուցեր այսօր փափաքողին զվերջս մարմնոյդ։

Այսօր հրեշտակք ի յերկինս. ուրախանան ընդ մարդկան. որք իջեալ ի յերկնից տան աւետիս աշխարհի. ցընծացէք այսօր Ք՝ն յարեաւ ի մեռելոց։ Այսօր զուարթունն ի վիմին. խընկաբերից նբ կանանցն. փողէր ձայնիւ ցընծութեան պատմել աշակերտացն ասելով. ցընծացէք այսօր Ք՝ն յարեաւ ի մեռելոց։ Այսօր վիմին հաւատոյ եւ Յովհաննու սիրելւոյ. ընդ հակառակս ընթացեալ ի գերեզմանն յարուցելոյն. զոր տեսեալ պատմէին Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։ Այսօր եւ մեք զուարճացեալք պայծառասցուք տօնիւս. ընդ հաշտութեանն Աստի միմեանց արկցուք գիրկս սիրով. եւ միաբան գոչեսցուք Ք՝ն յարեաւ ի մեռելոց։

Յորժամ եկին ի գերեզմանն իւղաբերք կանայքն եւ բերին ըզխունկս ի խընկել զանապական մարմնոյն։ Յայնժամ հրեշտակն աւետարանէր յարեաւ Քրիստոս. պատմեցէք աշակերտացն զյարութիւնն ցեռն։ Իսկ նոցա զարհուրեալ վասն ահագին տեսլեանն. պատմէին աշակերտացն զահագին տեսիլն։

Այլ հրեշտակն յերկնից աւետաւորեր երջանիկ

և ե՛ր կանանցըն քարոզէր ասելով. Է՛ ձեռա՛ղ վերջստին լոյսըն ծագեա՛ լ ի՞ յաշխարհ։ Այսօր տեսի՛լ ահեղակերպ հրեշտակապետի՞ն մերձեալ ի գո՛ւնդ զինուորացն. այսօ՛ր սըրտաբե՛կեա՛լ պահապանացըն զարհուրեալ մեռանէին. Է՛ ձեռա՛ղ վերջստին լոյսըն ծագեա՛ լ ի՞ յաշխարհ։ Այսօր ցընծա՛յ Երուսաղէմըն վերին. այսօ՛ր ցընծայ Սիո՛ն մայր եկեղեցի՛. քանզի փրկի՛չըն մեր յարեա՛ւ և աւերեա՛ց ըզդըժոխս. ե՛ւ մեռա՛ղ վերջստին լոյսըն ծագեա՛ լ ի՞ Հօրէ։

Հրեշտակ քո՞ տ՛ր. ո՛ր զյարութի՛ւնըն քարոզեա՛ց։ Պահապանսըն զարհուրեցո՛յց. զկանա՛յսըն լուսաւորեա՛ց ասելո՛վ։ Ո՛ի խընդրէ՞՞ք ըզկենդանի՛ն ընդ մեռեալս. չէ՛ ա՞՞ստ ա՛յլ յարեա՛ւ։

Ի՛ հայրաշարժ ա՞ղբերքն ա՞նհատահոսըդ վըտակ. կենդանարա՞ր ե՛ր Հոգի՝. օ՛րհնեա՛լ ես լոյս ճրշմարի՛տ։ Այսօ՛ր ի՛ ե՛ր վերնատունն ե՛կեա՛լ Ս՞ծ ճրշմարի՛տ. հրաշազարդեա՛ց զառաքեալսն. ի՛ լոյս փառաց քո՞ց Հոգի՛։ Հրճուո՛ղական խընդութի՛ւն՝ աշակերտացըն ըզգեա՛լ. փառատրելո՛վ երգէին. օ՛րհնեա՛լ ես լոյս գերազա՛նց։

Հն. Ո՞ր արարի՞ չդ ես արարածո՞՞ց հանգուցեալդ ի հրեղէն կառս. յի՛շեա՞՞՞ զՀո՛գի՛ս նընջեցելո՛ց մերոց. ե՛ւ հանգո՛ ընդ սո՞ւրբըս քո՛։ Ո՞ր երկայնամի՞տդ ես առ ամենեսեա՞՞՞ն. և ներո՛ղ յանցանաց մերոց. յի՛շեա՞՞՞ զՀո՛գի՛ս նընջեցելո՛ց մերոց. ե՛ւ հանգո՛ ընդ սո՞ւրբըս քո՛։ Ո՞ր միւսանգա՞մ գալոցդ ես հայրենի՛ փառո՞՞՞ք. նորո՛գել զնախանստե՛ղծին ծը-

նունդ. յիշեա՛՝ զՀոգիս ընդՔեցելոց մերոց. եւ հանգո՛ ընդ սուրբս քո։

ԱՂՕ. Ո՛՝ծածին մայր եւ կոյս. ծագօղ արեգակն արդարութեան. որ լուսաւորեացն ըզմեզ. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք եւ փառաւորեմք ըզմիածի՛՝ն քո զԱ՛՝ՐԴԻ՛Ն։ Լ՛՝ՅԾ զՕՐԷՆԸՍ ԲԸՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՐԴԿԱՆ. հրաշափառ քո ծընունդ եւ զէութիւն բնութեանն ամբողջ պահեալ. ե՛՝ւ կուսութեանդ քո ոչ խախտեցան կընիք. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք և փառաւորեմք ըզմիածի՛՝ն քո զԱ՛՝ՐԴԻ՛Ն։ Օ քե՛՝զ մորենի անկէզ, լեառըն վի՛մածին, դո՛ւռըն փակեալ և՝ աղբեր կընքեալ. նա՛՝խատեսացըն գուշակեալ մայր եւ կոյս. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք եւ փառաւորեմք ըզմիածի՛՝ն քո զԱ՛՝ՐԴԻ՛Ն։

ԽԶ. Լսա՛՝էլ քո Ք՚ն երկրրպագեն արարածք ամենայն, որ ի փրկութի՛՝ւն մեզ կանգնեցաւ. սա՛՝ եղէ՛՝ցի մեզ պահապան յաղթող. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուի՛՝ն։ Ի՛՝ սմա բարձրացար Քա՛՝ՐՁՕՂԴ ԱՆԻԾԻՑ. որ փառաւորեալդ ես ընդ Հ՚օր. ժողովե՛՝լ ընդհեռացեալսըն կենսաբե՛՝ր փայտիւն. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուի՛՝ն։ Փառք Հ՚օր և։ Սո՛՝վաւ լուսաւորեցան արարածք ամենայն. սմա՛՝ սպասէին արգելեալքն ի մեղսանէր բանտին. որ ազատեաց ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուի՛՝ն։

Ա՚ՅԺՄ և միշտ։ Սարսեալով թո՛՝ւմայի՝ շօշափէր զխոցուածն տիդի՛՝ն և զբևեռացն. և գոչելով վերաձայնէր Տ՚ր եւ Ա՚Ծ դաւանելով ըզյարուցեալդ.

որ՝ով առաք զերանելին որք ոչ տեսեալ հաւատացաք։

Եկեղեցիս՝ փոխանակ զվերջ յոյնի յարու-թեանցն ընդ օրհնութեան հաղորդ, պատգ օրհնութեան զհետ ասա. Յաղթական քեզ օրհնութիւնք. Տե՛ս 'ի Լեր-ն 179։

Մաղթ. Փառք հրաշափառ յարութեանդ։ Քրդ. Ա՛ 'ի վերուստ։ Ղողթ. Տէր տուընջեան։

Ալելուիա Յարութեանդ Դկ։

Մաղթ. Սաղմոսիւք և օրհնութիւք։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ակ։

Ո՛ր խոնարհեցար յանձառ փառաց փեսայդ անմահ եւ երկնաւոր. ի սէր հարսի՛ն քո՛ եկեղեցւոյ. զոր մաքրեցեր աւազանի՛ն վերրստի՛ն ծնընդեամբն. օրհնեմք ըզքեզ Ա՛ստուծ հայրցի՛ն մերոց։ Ո՛ր կենդանարար նոր յարութիւնդ քո՝ նորոգեցեր զհնացեալքս մեղաք. ո՛րով ցընծայ այսօր եկեղեցի. ընդ նորոգումն ընուեր մերոյ. օրհնեմք ըզքեզ Ա՛ստուծ հայրցի՛ն մերոց։ Այսօր մանկունք առագաստի պայծառացեալք վայելչութիւք, տօնեն ընդ զօրս հրեշտակաց. զնաւակատիս փրկութեանդ մերոյ. օրհնեմք ըզքեզ Ա՛ստուծ հայրցի՛ն մերոց։

Գ. Ը՛զՏեր օրհնեցէք եւ բարձր արարէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Նորոգեցարուք նորոգութ կենաց այսօր յարութիւնն Քո՝ նոր ժողովուրդք. եւ բարձր արարէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ Իսրայէլ կոչեցեալք ի Քնոր օրհնութիս վերս առաքեսցուք. նորոգողին տիեզերաց

յարուցելոյն ի մեռելոց. եւ բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեան։

ՄԵԾԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ ԱԿ։

Զո՞ր խորանիդ արեգականն արդարուե՛ նոր օրհնուի՛ս տացուք. և անդադար բարեբանե՛սցուք։ Փառք Հօր։ Զո՞ր տաճարիդ անճառ լուսոյն որ ի Հօրէ նոր երգս երգեսցուք. և անդադար բարեբանե՛սցուք։ Այժմ և միշտ։ Զնո՞ր միարանիդ հրաշալի նոր միաւորման Յանին եւ մարմնոյ. հոգևոր երգով բարեբանե՛սցուք։

ՈՂՋՈՒՅՆ ԱԿ։

Որ վերընտրեցեր նորոգեցեր ըզմեզ ի հնութէ՛ հին Ադամայ. եւ զբսկրզբնատպին գեղեցկու

փառք Հօր։ Այսօր որդիք Սիոնի ծընեալք աւա-
զանին շնորհօք յորդիս Աստուծոյ. ի նաւականտիս
տաճարի բնութեան մերոյ գովեցէք զիեսայն ե-
լեալ յառաքաստէ նոր գերեզմանին. ասելով
փառաւորեալ է քո յարութիւդ։ Այժմ և միշտ։
Այսօր մանկունք հաւատոյ կատարելով զնաւա-
կատիս վերին Երուսաղէմի. նորոգեցէք ըզ-
պատմուճան հոգւոց ձերոց. եւ ընդ որդւոց լուսոյ
նոր Սիոնի՝ բարեբանեցէք զՔրիստոս թագաւորն. ա-
սելով փառաւորեալ է քո յարութիւդ։

Առաւօտեան Յարութեան։ Ասացուք։
Առաւօտեան Սաղմոս 29։

(Մինչեւ 'ի Հոմքաւոյթեան պայս ասա։)

43. Յոյց մեզ ցէր զողորմութիս քո. և զփրկու-
թիւնս քո տուր մեզ։

Փս. Հաճեցար ցէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր
զգերութիւն Յակովբայ։

Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քո, ծածկե-
ցեր զամենայն մեղս նոցա։

Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո. դարձար 'ի
բարկութենէ սրտմտութենէ քո։

Դարձ առ մեզ Աստուած փրկիչ մեր. և դարձո զսրտմ-
տութիւնս քո 'ի մէնջ։

Մի յաւիտեան բարկանար մեզ ցի՞, և մի՞ ձգեր
զբարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Աստուած դու դարձեալ կեցուցես զմեզ. ժողովուրդ
քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ։

Յոյց մեզ ցի՞ զողորմութիս քո, և զփրկութիս
քո տուր մեզ։

Լուայց զինչ խօսի ցէր Աստուած մեր. խօսեսցի զխա-
ղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ առ սէս իւր՝ և առ
այնոսիկ որ դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նոր յերկրի մերում:

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին:

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երևեցաւ:

Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր, արդարութիւն առաջի նոր գնասցէ. դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր:

Ա-Էպոքան ըստ Ղուկասու: Գ. 14:

Տէրն մեր Յն ՎՅ

Եւ դարձաւ (Յն) զօրութիւն Հոգւոյն 'ի Գալիլեա. և ել համբաւ զնմանէ ընդ ամ կողմանս գաւառին: Եւ նա ուսուցանէր 'ի ժողովուրդս նոցա փառաւորեալ յամենեցունց: Եւ եկն 'ի Նազարեթ՝ ուր սնեալն էր. և եմուտ ըստ սովորութեան իւրում յաւուր շաբաթու 'ի ժողովուրդն: Եւ ետուն նմա գիրս զնոյեայ մարգարէի, և յարեաւ ընթեռնուլ. և իբրև եբաց զգիրսն՝ եգիտ զայն տեղին՝ յորում գրեալն էր: Հոգի Տն 'ի վրայ իմ, վասն զի օծ իսկ զիս. աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս, բժշկել զբեկեալս սրտիւ. քարոզել գերեաց զթողութիւն, և կուրաց տեսանել. արձակել զվիրաւորս 'ի թողութիւն. քարոզել զտարեկան Տն ընդունելի: Եւ խփեալ զգիրսն՝ ետ ցպաշտօնեայն, և նստաւ: Եւ ամենեցուն որ 'ի ժողովրդեանն էին աչք՝ 'ի նա հայէին: Եւ սկսաւ ասել ցնոսա. այսօր լցան գիրքս այս յականջս ձեր: Եւ ամենեքին վկայէին նմա. և զարմանային ընդ բանս շնորհացն՝ որ ելանէին 'ի բերանոյ նոր. և ասէին. ոչ սա է որդին Յովսեփայ: Եւ ասէ ցնոսա. ապաքէն ասիցէք առ իս զառակս զայս. բժիշկ, բժշկեա զանձն քո. որչափ լուաք զոր արարեր 'ի Կափառնաումի, արա՛ և աստ 'ի քում գաւառի: Եւ ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ չէ մարգարէ

ընդունելի 'ի քաղաքի իւրում։ Արդարև ասեմ ձեզ. զի բազում այրիք էին յաւուրս Եղիայի 'ի մէջ Իսրայելի՝ յորժամ փակեցաւն երկինք զերիս ամն և զվեց ամիս. և եղև սով մեծ ընդ ամ երկիր։ Եւ ոչ առ մի 'ի նոցանէ առաքեցաւ Եղիա, բայց միայն 'ի Սարեպթա Սիդոնացւոց՝ առ կին մի այրի։ Եւ բազում բորոտք էին Իսրայելի առ Եղիսէիւ մարգարէիւ. և ոչ ոք 'ի նոցանէ սրբեցաւ, բայց միայն Նէեման ասորի։ Եւ լցան ամենեքին բարկութիւն 'ի ժողովրդեանն՝ իբրև լսէին զայս։ Եւ յարուցեալ հանին զնա արտաքոյ քաղաքին, և ածին զնա մինչև յարտեւան լերինն՝ յորոյ վրայ քաղաքն նց շինեալ էր՝ գահավէժ առնել զնա։ Եւ նա անցեալ ընդ մէջ նց՝ գնայր։ 30։

Եղբ. Յորատեղծեալ։

Բ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ալլ. Զում ամենա։

ՅՆՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պօղոս Ա՛խթ։

(Ասնչա 'ի Հռոմայեցւոյն պայս ասա։)

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբց։

Ուրախ եղև Իսրայէլ յարարիչ իւր, որդիք Սիովնի ցնծասցեն 'ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութեամբ. սաղմոսիւք և օրհնութեամբ սաղմոս ասասցեն նմա։

Հաճի Տէր ընդ ժողովուրդս իւր սրբ. և բարձր առնէ զհեզս 'ի փրկութիւն։

Պարծեսցին սրբքն փառաւք՝ և ցնծասցեն 'ի հանգիստս իւրեանց. և բարձր արասցեն զԱստ բերանովք իւրեանց։

Սուր երկսայրի ետ 'ի ձեռս նց, առնուլ զհատուցումն 'ի հեթանոսաց. յանդիմանութիւն ամ ժողովրդոց։

Կապել զԹագաւորս նց կապանօք, և զզօրաւորս նց ձեռնակապօք երկաթեօք։

Առնել 'ի նոսա զդատաստանն գրեալ. փառք այս են ամ սրց նր։

Ա-Եպիսկոպոսաց ըստ Յովհաննու։ ԻԱ. 15։

Յետ յարութիւն Տն մերոյ Յսի Քսի։

Այս իբրև ճաշեցին, ասէ ցՍիմովն Պետրոս՝ Յս. Սիմովն Յովհաննու, սիրես զիս առաւել քան զդոսա։ Ասէ ցնա. այո՛ Տէր, և դու գիտես՝ զի սիրեմ զքեզ։ Ասէ ցնա. արածեա՛ զգառինս իմ։ Դարձեալ ասէ ցնա. Սիմովն Յովհաննու, սիրես զիս։ Ասէ ցնա. այո՛ Տէր, և դու գիտես՝ զի սիրեմ զքեզ։ Ասէ ցնա. արածեա՛ զոչխարս իմ։ Ասէ ցնա երիցս անգամ. Սիմովն Յովհաննու, սիրես զիս. տրտմեցաւ Պետրոս, զի ասացն ցնա երիցս՝ թէ սիրես զիս. և ասէ ցնա. Տէր, դու զամ գիտես. և դու իսկ զամ ճանաչես, և եթէ սիրեմ զքեզ։ Ասէ ցնա Յս. արածեա՛ զոչխարս իմ։ Ամէն ամէն ասեմ քեզ. զի մինչ մանուկն էիր, անձամբ անձին գօտի ածէիր՝ և երթայիր յո՛ և կամէիր. և յորժամ ծերասցիս, ձեռս 'ի վեր կալցես. և այլք ածցեն քեզ գօտի, և տարցին՝ ուր ոչն կամիցիս։ Այս ասաց՝ նշանակեալ թէ որո՛վ մահու փառաւոր առնիցէ զԱ։ Եւ զայս իբրև ասաց. ասէ ցնա. եկ զկնի իմ։ Դարձաւ Պետրոս՝ և տեսանէ զաշակերտն՝ զոր սիրէր Յս, զի երթայր զկնի. որ և անկաւ զլանջսն նր՝ և ասէ. Տէր ո՞վ է՝ որ մատնելոցն է զքեզ։ Այնա տեսեալ Պետրոսի ասէ ցՅս. Տէր, իսկ սա զի՞։ Ասէ ցնա Յս. եթէ կամիմ, զի կացցէ դա՝ մինչև ես գամ. քեզ զի՞ փոյթ է՝ դու եկ զկնի իմ։ Եւ ել բանս այս յեղբարս՝ և համարեցան թէ աշակերտն այն ոչ մեռանիցի. և ոչ ասաց նմա Յս եթէ ոչ մեռանիցի այլ թէ կամիմ ես՝ թէ կացցէ դա՝ մինչև ես գամ։ Այս աշակերտ է՝ որ վկայէ վս այսոցիկ. որ և գրեացն իսկ զայսոսիկ. և գիտեմք, եթէ ճշմարիտ է վկայութի

նր։ Բայց է և այլ ինչ բազում՝ զոր արար Յն, զոր եթէ գրեալ էր մի ըստ միոջէ, կարծեմ թէ և ոչ աշխարհս բաւական էր տանել զգիրսն՝ որ թէ գրեալ էին։ 25։

Ա՝ Ելանէն խուչի՝ ի ասէպտրանաս ի ամ պարտ-ոյ յանդասպան։

Շաբաթն Դ։

Ա՛յսօր նշան յաղթող Երևեալ ի յերկրի. պայծառացոյց ըզտիեզերս. զէ՞՞ն յաղթութեան Ետուր ըզխաչ քո Տէր. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թշնամւոյն։ Փայտ կենաց կանգնեալ ի մէջ տիեզերաց. յոյս եւ ապաւէն ազգի մարդկան. սա՞՞ պահեսցէ ըզմեզ յամենայն վըտանգից մերոց. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թշնամւոյն։ Յաղթող զօրութեամբ խաչի՛ քո պահեա՛ ըզմեզ Ո՛ Ա՛ր Ա՛ծ. որ տարածեցեր ըզձեռս՛ս քո ի նմա՛. եւ լուծե՞՞ր ըզկնիք դատապարտութեան յանցանաց մերոց. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թշնամւոյն։

Սաղմոս Դ։

Կ3. Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց և ետուր ուրախութի սրտից մերոց։

Փխ. Ի կարդալ իմում լուար ինձ Ա՛ծ ըստ արդարութե՛. 'ի նեղութե ինձ անդորր արարեր. ողորմեա՛ ինձ, և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի՛, և խնդրէք զստութի՛։

Գիտասերուք զի սքանչելիս արար Տ՛ր սրբոյ իւրում. և Տ՛ր լուիցէ ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Ամատուցէք պատարագս արդարութեան. և յուսացարուք 'ի Տէր։

Բաղումք ասէին՝ թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ, գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնա։

Խաղաղութիւն յայս և 'ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Ա-Էպոպան ըստ Մոպսէսոյ։ Ի։ 50։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ (Յս) դարձեալ աղաղակեաց 'ի ձայն մեծ՝ և արձակեաց զոգին։ Եւ ահա վարագոյր տաճարին ցեալաւ յերկուս 'ի վերուստ մինչև 'ի վայր, և երկիր շարժեցաւ, և վէմք պատառեցան։ Եւ գերեզմանք բացան, և բազում մարմինք ննջեցելոց սրբոց յարեան։ Եւ ելեալ 'ի գերեզմանաց յետ յարութիւնն նր, մտին 'ի քաղաքն սբ, և երևեցան բազմաց։ Իսկ հարիւրապետն՝ և որ ընդ նմա պահէին զՅս, իբրև տեսին զշարժումն և զեղեալսն, երկեան յոյժ՝ և ասեն. արդարև՝ Ա.Ի Որդի էր սա։ Յին անդ կանայք բազումք, կային 'ի հեռաստանէ՝ և հայէին, որք եկին զկնի Յիսուսի 'ի Գալիլեէ պաշտել զնա. յորս էր Մարիամ Մագդաղենացի և Մարիամ Յակոբայ՝ և Յովսեայ մայր, և մայր որդւոցն Զեբեդեայ։ Եւ իբրև երեկոյ եղև, եկն այր մի մեծատուն յԱրիմաթեայ՝ որում անուն էր Յովսէփ. որ և աշակերտեցաւ իսկ Յսի։ Սա մատուցեալ առ Պիղատոս խնդրեաց զմարմինն Յսի. յայնժամ Պիղատոս հրամայեաց տալ զմարմինն։ Եւ առեալ զմարմինն Յովսէփ՝ պատեաց սբ կտաւովք, և եդ 'ի նոր գերեզմանի՝ զոր փորեաց 'ի վիմի. և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան գերեզմանին վէմ մի մեծ՝

գնաց։ Ընդ էր Մարիամ Մագդաղենացի՝ և միւս Մարիամն, նստէին հանդէպ գերեզմանին։ 61։

Քարոզ. Եւ ևս խաղա։ Ա՛ի վերուստ։ Ե՛ փէ՛ռնոգրէն ղանդասպանն ՝՝ ալորս ինչն աշխարհի։

Քարոզ. Աբ խաչիւս։ Ընդ՝՝. Պահպանեա։

Ե՛ ՝՝ ի դա՛ռնոյն յեկեղեցին սարկա՛ւագն ՝՝ դարոզէ. Եւ ևս խաղաղութիւն։ Քահանայն. Օրհնութի՛ւն և փառք։ Ե՛ սկսանին Լուսնարհեցո՛ ՝՝ Ապրեցո՛։

Սենեկի Յարո՛ւնէ Դկ։ Քարոզ. Ասասցուք։

Համբարձի Դկ։

Յո՞րժամ եկին ի՛ գերեզմանն ի՛՝ ուղա՛բեր կանա՛յքն եւ բերին ըզխո՛ւնկս ի՝ խընկեալ զանանա՛կան մարմինն։ Փառք Հօր։ Յա՞յնժամ հրեշտակն աւետարանէր յա՛՝ ի՛՝ բեաւ Քրիստո՛ս. պատմեցէք աշակերտացն զյարո՛ւթի՛ն Տ՛ն։ Այժմ և միշտ։ Ի՛սկ նոցա զարհո՛ւրեա՞լ վա՛ ահագի՛ն տեսլեանն. պա՛՝ տմ՞ին աշակերտացն զահագի՛ն տեսի՛ն։

Ընդ՝՝ Սաղմոս ՃՀ։

Օրհնեցէք զՄ՛ ՝ի սրբութեն նր. օրհնեցէք զնա ՝ի հաստատութեն զօրութեն նր։

Օրհնեցէք զնա ՝ի զօրութեն նր, օրհնեցէք զնա ՝ի բազում մեծութեն նր։

Օրհնեցէք զնա ՝ի ձայն օրհնութեն. օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութիւ։

Օրհնեցէք զնա ցնծութիւ. գովեցէք զնա ուրախութիւ։

Օրհնեցէք զնա ՝ի բանս քաղցր. գովեցէք զնա ՝ի բարբառ լսելի։

Օրհնեցէք զնա ՝ի ձայն գոհութեն. ամ հոգիք օրհնեցէք զՏ՛ր։

Ա՛՝ Եպիսկոպոսն ըսպ Յովհաննու։ Ի. 26։

Յետ յարութեն Տ՛ն մերոյ Յեսի Քրիստի։

Եւ յետ ութ աւուր դարձեալ էին ՝ի ներքս

աշակերտքն, և Թովմաս ընդ նոսա. գայ Յն դրօքն փակելովք. և եկաց 'ի մէջ, և ասէ. ողջոյն ընդ ձեզ: Ապա ասէ ցԹովմաս. բեր զմատունս քո և արկ այսր, և տես զձեռս իմ. և բեր զձեռն քո՝ և մխեա 'ի կողս իմ, և մի լինիր անհաւատ՝ այլ հաւատացեալ: Պատասխանի ետ Թովմաս՝ և ասէ ցնա. Տէր իմ՝ և Աստուած իմ: Ասէ ցնա Յն. այդ զի տեսերդ զիս՝ և հաւատացեր, երանի՛ որոց ոչ իցէ տեսեալ՝ և հաւատասցեն: Բազում՝ և այլ նշանս արար Յն առաջի աշակերտաց իւրոց որ ոչ է գրեալ 'ի գիրս յայսմիկ: Այլ այս այնչափ ինչ գրեցաւ՝ զի հաւատայցէք, եթէ Յն Քն է Որդի Աստ. և զի հաւատայցէք, և զկեանսն յաւիտենականս ընդունիցիք յանուն նր: 31:

Քարոզ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Աղօ. Թագաւոր:

Բ. ԿԻՐԱԿՈՍ ՏԱՐԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն:

Արդարացարար երգ նոր Աստ փրկչին մերոյ. 153:
Ալէլուիա Յարութիւն Աստ:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ակ:

Ո՛ր եկի՛ր ի փրկութի՛ւն վանսն ազգի մարդկան. ըզքեզ անդադար բարեբանե՛մք Աստ հարցն մերոց: Յանձն առեր ըղձարձարա՛նս և խաչի համբերեցեր. ըզքեզ անդադար բարեբանե՛մք Աստ հարցն մերոց: Կենդանեցար վիմա՛վ յարուցի՛չդ մեռելոց. ըզքեզ անդադար բարեբանե՛մք Աստ հարցն մերոց:

Գ. Ընդ՝ օրհնեցէք բա՛՛՛ր ամարէք ընդնա՛՛՛ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Որ անմահն մարմնով վասն փրկութեան մերոյ ըզմահ ճաշակեաց. և խափանեաց ըզմահու թագաւորութիւն. բա՛՛՛ր ամարէք ընդնա՛՛՛ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ յանէժ կենդանութեան առհաւատչեայ ըզյարութիւն ածային մարմնոյն պանրգեւեաց մարդկան. եւ եւս առաւել բա՛՛՛ր ամարէք ընդնա՛՛՛ յաւիտեան։

Մեծացուսցէ Ամ։

Ուրախ լեր Ա՛ծածին. տաճար անխախտե՛՛՛լի. ընդքեզ մեծացու՛՛՛ցանեմք։ Փառք Հօր և։ Յընդանցար անարատաբար. եւ զԱ՛ծ վայելեալ ծընար. ուրախ լեր Ա՛ծածին. տաճար անխախտե՛՛՛լի. ընդքեզ մեծացու՛՛՛ցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Անրգէ մարգարէն սուրբ է տաճար քո սքանչելի՛ արդարութիւն. եւ դուռն երկնային. ուրախ լեր Ա՛ծածին. տաճար անխախտե՛՛՛լի. ընդքեզ մեծացու՛՛՛ցանեմք։

Ողորմեա՛ Ամ։

Սուրբ Ա՛ծ որ վասն մեր ըզմահ ճաշակեցեր. և յերրորդ աւուր յարեա՛՛՛ր. ողորմեա՛։ Փառք Հօր։ Սուրբ Ա՛ծ որ ըզդրժոխս աւերեցեր. և զգերեալսն փրկեցեր ի նմանէ՛՛՛. ողորմեա՛։ Այժմ և միշտ։ Սուրբ Ա՛ծ որ ի յերկինս համբարձար. ընդ աջմէ՛ Հօր նստար ի բարձունս. ողորմեա՛։

Տէր յերկնից Ամ։

Ա՛ռաքեցար ի Հօրէ Սանդ Աստուած ի՛ փրկութի՛՛՛ աղգի՛ մարդկան. օրհնեմք ըզքեզ սո՛՛՛ւրբ Ա՛՛՛ստուած։ Փառք Հօր։ Ի գերեզման իջեր թագաւո՛՛՛ր անմահ.

եւ ի Հօրէ՛ ոչ մեկնե՛ցար. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Ա՛ստո՛ւած։ Ամէն եւ միշտ։ Ի յերրորդ աւուր յարեա՛ւ ա՛ծապէս եւ ի յերկի՛նս հա՛մբարձա՛ր. փա՛՛ռք յա՛ռուն քո՛ Տէ՛ր. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Ա՛ստո՛ւած։

Ա՛՛՛օրհնեալ Երդ Յարութեանն Զ։ Քեզ. Ամասցուք։
Ա՛՛՛օրհնեալ Սաղմոս Զ։

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տի. 191։
Ա՛Հեղորան ըստ Ղուկասայ։ Դ. 31։

Տէրն մեր Յն Քն

Եւ էջ 'ի Կապառնաում 'ի քաղաքն Գալիլեացւոց, և ուսուցանէր զնոսա 'ի շաբաթսն։ Եւ զարմանային ընդ վարդապետութի՛ն նո՛ր, զի իշխանութիւ՛ն էր բան նորա։ Եւ էր 'ի ժողովրդեանն այր մի, զոր ունէր այս դիւի պղծոյ, և աղաղակեաց 'ի ձայն մեծ, և ասէ. թո՛ւլացո՛ զի՞ կայ մեր և քո՝ Յն Նազովրեցի, եկիր կորուսանել զմեզ. գիտեմք զքեզ՝ ո՞վ ես սո՛ւրբ Աստուծոյ։ Սաստեաց 'ի նա Յն և ասէ, պապանձեաց և ել 'ի դմանէ։ Գետնեաց զնա դևն 'ի միջի անդ՝ և ել 'ի նմանէ, և ինչ ոչ վնասեաց նմա։ Եւ եղեն զարմանալիք 'ի վրա՛ ամենեցուն, խօսէին ընդ միմեանս և ասէին. զի՞նչ է բանս այս, զի իշխանութի՛ւն և զօրութի՛ւն սաստէ այսոց պղծոց՝ և ելանեն։ Եւ երթայր հռչակ նմանէ յամենայն տեղիս շուրջ զգաւառսն։ Եւ յարուցեալ 'ի ժողովրդենէ անտի, եմուտ 'ի տունն Սիմովնի։ Զքանչ Սիմովնի տագնապէր ջերմամբ մեծաւ, և աղաչեցին զնա վասն նո՛ր։ Եկաց առ նմա՝ սաստեաց ջերմանն, և եթող զնա. և վաղվաղակի յարեաւ՝ և պաշտէր զնոսա։ Եւ ընդ արևուն մտանել՝ ամենեքեան որոց էին հիւանդք 'ի պէսպէս ցաւս՝ բերէին զնոսա առ նա։ Եւ նա խրատքանչիւր ումեք 'ի նոցանէ դնէր ձեռս՝ և բժշկէր զնոսա։ Ելանէին և դիւք 'ի բազմաց, աղաղակէին և ասէին. եթէ դու ես Որդի Աստուծոյ. և նա սաստէր՝ և

ոչ տայր նոցա թոյլ խօսել, զի գիտէին զնա թէ Քրիստոս է։ 42։

Բէթ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Եղ. Քրիստոս ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա-ՈՒՆ ՍՈՂՈՄՈՆ ՕՐԻԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա-ԷՊՏԼՈՆ ԵՍՊ ՄՈՊԼԷՈՍԻ։ Դ. 12։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՔՐԻՍՏՈՍ

Եւ իբրև լուաւ (Յի՝) եթէ Յովհաննէս մատնեցաւ, մեկնեցաւ գնաց 'ի Գալիլեա. և թողեալ զնազարեթ, եկն բնակեցաւ 'ի Կափառնաում 'ի ծովեզերին, 'ի սահմանս Զաբուղոնի և Նեփթաղիմայ. զի լցցի բանն՝ որ ասացաւ 'ի ձեռն Եսայեայ մարգարէի։ Երկիր Զաբուղոնի և երկիր Նեփթաղիմայ՝ ճանապարհ ծովու՝ յայն կոյս Յորդանանու, Գալիլեա հեթանոսաց։ Ժողովուրդ որ նստէր 'ի խաւարի՝ ետես լոյս մեծ. և որոց նստէին յաշխարհին և 'ի ստուերս մահու՝ լոյս ծագեաց նոցա։ Յայնմ հետէ սկսաւ քարոզել Յի՝ և ասել. ապաշխարեցէք՝ զի մերձեալ է արքայութիւն երկնից։ Զինչդեռ զգնայր Յի ընդ եղը ծովուն Գալիլեացւոց, ետես երկուս եղբարս զՍիմովն զկոչեցեալն Պետրոս, և զԱնդրէաս եղբայր նորա՝ արկեալ ուռկան 'ի ծով. քանզի ձկնորսք էին։ Եւ ասէ ցնա. եկայք զկնի իմ, և արարից զձեզ որսորդս մարդկան։ Եւ նոցա թողեալ վաղվաղակի զգործսն՝ գնացին զհետ նր։ Եւ մատուցեալ անտի յառաջ՝ ետես այլ երկուս եղբարս, զՅակոբոս Զեբեդեայ և զՅովհաննէս զեղբայր նորա 'ի նաւի՝ Զեբեդեաւ հանդերձ հարբն իւրեանց, մինչ կազմէին զուռկանս իւրեանց. և կոչեաց զնս։ Նոցա թողեալ վաղվաղակի զնաւն և զհայրն իւրեանց, գնացին զհետ նր։ Եւ շրջէր Յի ընդ ամ կողմն Գալիլեացւոյ. ուսուցանէր 'ի ժողո-

վուրդս նՅ՝ և քարոզէր զաւետարանն արքայութիւն, և բժշկէր զամ հիւանդութիս՝ և զամ ախտս 'ի ժողովրդեանն: Եւ եկ լուր նորա ընդ ամ երկիրն ասորւոց, և մատուցին առ նա զամ հիւանդս՝ որ նեղեալ էին 'ի պէսպէս ցաւս և 'ի տանջանս, և զդիւահարս և զլուսնոտս և զանդամալոյծս, և բըժշկեաց զնա: Եւ երթային զհետ նի՝ ժողովուրդք բազումք 'ի Գալիլեէ և 'ի Դեկապօլեայ և Յերուսաղէմէ և 'ի Հրէաստանէ, և յայն կողս Յորդանանու, և բժշկեաց զնա: 25:

Ա՛ԼՈՒԵՐԻ ՅՈՒՐԱՔԻ ԱՂ: Բարոզ. Ասացուք:

ՀՈՄԷՈՒՅԻ ԱՂ:

Փա՛ռք յարո՛ւթիւն քո Տէր: Փառք Հօր: Պատրանո՛ք նախաստեղծի՛ն մերկացա՛ք ի լո՛ւսոյն. ի՞սկ յարութեա՛մբ միածնի՛դ ըզգեցա՛ք զանմահո՛ւի՛. փա՛ռք յարո՛ւն քո Տէր: Արժան և միշտ: Խաբանո՛ք փայտին ճաշակեցա՛ք ըզմահ. ի՞սկ ի փայտէ՛ն կենաց նորոգեցա՛ք ամենեքեան. փա՛ռք յարո՛ւթիւն քո Տէր:

ԱՐՔԻԿԻՈՆ ՍՈՂՈՄՈՆ ՃՕ: Օրհնեցէք զԱՏ. 197:

ԱՌԷՔՊՈՐՈՆ ԸՍՊ ՄՈՒԼԻՈՒ: Ա. 14:

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՎԻ

Եւ յետ մատնելոյն Յովհաննու, եկն (Յի)'ի Գալիլեա. քարոզէր զաւետարանն Աստ՝ և ասէր. թէ կատարեալ է ժամանակ, և հասեալ է արքայութիւն Աստ. ապաշխարեցէք՝ և հաւատացէք յաւետարանն: Իբրև անցանէր առ ծովեզերբն Գալիլեացւոց, ետես զՍիմովն և զԱնդրէաս զեղբայր Սիմովնի, զի արկեալ էր նոցա ուռկանս 'ի ծով. քանզի ձկնորսք էին. և ասէ ցնոսա Յի. եկա՛յք զկնի իմ, և արարից զձեզ լինել որսորդս մարդկան: Եւ վաղվաղակի թողեալ զուռկանսն, գնացին զհետ նորա: Եւ մատուցեալ անտի սակաւիկ մի յառաջ, ետես

զՅակովբոս Զեբեդեայ՝ և զՅովհաննէս զեղբայրն նր. և գնա՝ 'ի նաւին մինչ կազմէին ուռկանս, և կոչեաց զնա։ Եւ վաղվաղակի թողեալ զհայրն իւրեանց զՋեբեդէոս 'ի նաւին վարձկանօքն հանդերձ, գնացին զհետ նորա։ 20։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Թագաւոր։

Բ. ԿԻՐԿԵՍԱՔԱՐԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

Բրգութիւն տեառն երգ նոր. և օրհնեցէք. 157։

Ալելուիա Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց։

Որ վասնն մերոյ փրկութե՞ն ի՞նչ էր ի յերկնից. միածի՞ն որդի Քրիստոս փրկիչ մեր. փրկեա զմեզ տէր Աստուած հայրցն մերոց։ Ի խաչի՞ն բեւեռեցա՞ր Ռա՞նդ ըմբռնելի մարմնով. և լուծեր զգկապանս մեղաց Քրիստոս փրկիչ մեր. փրկեա զմեզ տէր Աստուած հայրցն մերոց։ Որ երեքօրեայ թաղմամբ քո՞ մեռուցեր զմահ. եւ յարութեամբդ քո՞ կենդանացուցեր զաշխարհս. առաւել գովեալ Քրիստոս փրկիչ մեր. փրկեա զմեզ տէր Աստուած հայրցն մերոց։

Գ. Զգէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք զնա՝ յաւիտեան։ Փառք Հօր և։ Որ ըսպան զմահ թաղմամբն իւրով. եւ յարութեամբն իւրով մեզ կեանս պարգևեաց. միաբան հաւատացեալք.

օրհնեցէք եւ բարձր արարէք զնա՝ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ նստի ընդ աջմէ Հօր ծընողի իւրոյ. եւ մարդանսիրապէս խընամէ զարարածս. քահանայք հոգեւոր երգով. օրհնեցէք եւ բարձր արարէք զնա՝ յաւիտեան։

ՄԷԾՈՅՈՒՆՔ ԱԿ։

Ընարեալ տաճար բնակարան անբաւ Թանիւն Աստուծոյ. Մարիամ սուրբ կուսիս. զքեզ և զզծընեալն ի քէն մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Յարգանդի կրեցեր որ յառաջ քան զյաւիտեան ի Հօրէ ըզԹանն. եւ ծընար մարմնուով. զքեզ և զզծընեալն ի քէն մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Արդ խընդրեմք ի քէն անդադար բարեխօսեա վանն անձանց մերոց. առ Որդին քո միածիսն. փրկել զոմեզ ի փորձութենէ և յամենայն վնասանգից մերոց։

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ ԱԿ։

Դու ես Քրիստոս. կեանք և յարութիւն ազգի մարդկանն. ողորմեա։ Փառք Հօր։ Դու յարուցեալ նորոգեցեր զզտիեզերս. ողորմեա։ Այժմ և միշտ։ Յոյս յարութեան մերոյ. աղբեր կենաց և փրկութեան. ողորմեա։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՍ ԱԿ։

Յարուցեալ Տէրն ի գերեզմանէն. միածինն որպէս փայլակն. եւ լոյս փառաց ծագեաց յաշխարհս. եւ երկինք և երկիրքս ցընծային։ Փառք Հօր։ Մեծ է յարութիւն ածորդոյն. քանզի դրունք երկնից բացեալ եղեն. և հոտ անոյշ բուրեաց յաշխարհս. եւ լցոյց զարարածս ամենայն։ Այժմ և

միշտ։ Օ՛ջրք երկնից ինչեա՛լ էին եւ բանա՛կեա՛լ շուրջ ըզգե՛րեզմանաւն. եւ հոգեղէն բարբառո՛վն երգէին. Տէ՛ր օրհնեա՛լ է՝ քո՛ յա՛ռաւթիւնդ։

Ա՛ռաւօտու էրգ Յարութիւն։ Բ՚ Ա՛սասցուք։

Ա՛ռաւօտու Սաղմոս ՁԴ։

կՅ. Յսյց մեզ Տէր։ Փս. Հաճեցար Տ՚. 191։

Ա՚Հեղուլուն ըստ Ղուկասու։ Դ. 43։

Տէրն մեր Յ՚ Բ՚

Նա իբրև տիւ եղև՝ ել գնաց յանապատ տեղի. և ժողովուրդքն խնդրէին զնա. եկին մինչև առ նա՝ և արգելուին զնա, զի մի գնասցէ ’ի նոցանէ։ Նա նա ասէ ցնոսա. և այլոց քաղաքաց պարտ է ինձ աւետարանել զարքայութիւն Աստուծոյ, զի յայն իսկ առաքեցայ։ Նա քարոզէր ’ի ժողովուրդսն Գալիլեացւոց։ Նա եղև ’ի խռնել զնովաւ ժողովրդեանն և լսել զբանն Աստուծոյ, և ինքն կայր առ ծովակին Գենեսարեթայ։ Նա ետես երկուս նաւս՝ զի կային առ ծովակին, և ձկնորսքն ելեալ ’ի նոցանէ՝ լուանային զգործիսն։ Եւ նա ’ի մի նաւուցն՝ որ էր Սիմովնի, և աղաչեաց զնա սակաւիկ մի տանել ’ի ներքս ’ի ցամաքէն. նստաւ՝ և ուսուցանէր ’ի նաւէ անտի զժողովուրդսն։ Նա իբրև լռեաց ’ի խօսիցն, ասէ ցՍիմովն. խաղացո՛ ’ի խորն, և արկէ՛ք զգործիս ձեր յորս։ Պատասխանի ետ Սիմովն և ասէ ցնա. վարդապետ՝ զամենայն գիշերս աշխատեղեաք՝ և ոչ ինչ կալաք, բայց վասն քո բանիդ արկցուք զգործիսս։ Զայս իբրև արարին՝ փակեցին ’ի ներքս բազմութիւն ձկանց յոյժ, մինչև պարպատէին ուռկանք նոցա։ Նա ակնարկէին որսակցացն ’ի միւս նաւն՝ գալ օգնել նց. և եկին և լցան երկոքին նաւքն՝ մինչև մերձ յընկղմել նց։ Իբրև ետես Սիմովն Պետրոս՝ անկաւ առ ծունկսն Յսի և ասէ. ’ի բաց գնա յինէն Տ՚, զի այր մեղաւոր եմ ես։ Զանգի ահ պա-

տեաց զնա և զամենեսեան որ ընդ նմայն էին՝ վասն որսոյ ձկանցն զորս ըմբռնեցին. նոյնպէս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս՝ զորդիսն Զեբեդեայ, որ էին ոսսակիցք Սիմոնի։ Եւ ասէ ցՍիմոն Յե. մի երկնչիր՝ յայսմհետէ զմարդիկ որսայցես 'ի կեանս։ Եւ հանեալ զնաւն 'ի ցամաք, թողին զամ, և գնացին զհետ նորա։ Ե. 11։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Վրուամ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պօղոս Ա՛ԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Առ Եփեսոսն ըստ Պապղէոսի։ Ե. 1։

Ցն մերոյ Յնի Վեի

Եւ տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել 'ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նորա. և բացեալ զբերան իւր ուսուցանէր զնոսա, և ասէր։ Երանի՛ աղքատաց հոգւով, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի՛ սգաւորաց, զի նոքա մխիթարեսցին։ Երանի՛ հեզոց, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։ Երանի՛ որ քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութեան, զի նոքա յագեսցին։ Երանի՛ ողորմածաց, զի նոքա ողորմութիւն գտցեն։ Երանի՛ այնոցիկ՝ որ սրտիւք են սրտիւք, զի նոքա զԱ՛ծ տեսցեն։ Երանի՛ խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Ա՛ծոյ կոչեսցին։ Երանի՛ որ հալածեալ իցեն վասն արդարութեան, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի՛ է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ասիցեն զամ բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ։ Յնծացէք և ուրախ լերուք, զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան զձեզ էին։ Դուք էք աղ երկրի. ապա թէ աղն անհամի՝ ի՞նչ յաղեցի. ոչ իմիք աղդիցէ այնուհետև,

բայց եթէ ընկենուլ արտաքս՝ և կոխան լինել 'ի մարդկանէ։ Դուք էք լոյս աշխարհի. ոչ կարէ քաղաք թաքչել՝ որ 'ի վերայ լերին կայցէ։ Եւ ոչ լուցանեն ճրագ՝ և դնեն ընդ գրուանաւ, այլ 'ի վերայ աշտանակի. և լոյս տայ ամենեցուն՝ որ 'ի տանն իցեն։ Այնպէս լուսաւորեսցէ լոյս ձեր առաջի մարդկան, ոչ զի տեսցեն զգործս ձեր բարիս, և փառաւորեսցեն զՀայր ձեր որ յերկինս է։ 16։

Մէնէդի Յարու-Ը Ա։ Ռարոզ. Ասասցուք։

Համբարձի Ա։

Յարուցեալ տէրն ի գերեզմանէն. միածինն որպէս փայլակն. Եւ լոյս փառաց ծագեաց յաշխարհս. Եւ երկինք և երկիրքս ցընծային։ Փառք Հօր։ Ահա է յարութիւն ամենայն։ Քանզի դրունք երկնից բացեալ եղեն. և հոտ անոյշ բուրեաց յաշխարհս. Եւ լցոյց զարարածս ամենայն։ Այժմ և միշտ։ Օծրք երկնից ինչեալ էին Եւ բանակեալ շուրջ ըզգերեզմանաւն Եւ հոգեղէն բարբառովն երգէին. տէր օրհնեալ է քո յարութիւնդ։

Ամէն։ Սաղմոս ՃՀ։ Օրհնեցէք զԱ. 197։

Ա-էպտրոն ըստ Մարկոսի։ Ա. 21։

Տերամբ մերով Յեսու Քրիստոս։

Եւ մնանեն 'ի կափարնաում, և իսկ և իսկ 'ի շաբաթուն մտեալ 'ի ժողովուրդն, ուսուցանէր զնոսա։ Եւ զարմանային ընդ վարդապետութի նր, զի ուսուցանէր զնոսա իբրև իշխանութիւն՝ և ոչ որպէս դպիրքն։ Եւ էր 'ի ժողովրդեանն նոցա այր մի, յորում այս պիղծ գոյր 'ի նմա. որ աղաղակեաց՝ և ասէ։ Թո՛յլ տուր, զի՞ կայ մեր և քո՝ Յեսու Նազովրեցի, եկիր կորուսանել զմեզ. գիտեմք զքեզ՝ ո՞վ ես սրբդ Աստ։ Սաստեաց 'ի նա Յեսու և ասէ. կարկեաց՝ և ել 'ի դմանէ։ Եւ զարկոյց զնա այսն պիղծ. և

աղաղակեաց 'ի ձայն մեծ, և ել 'ի նմանէ: Եւ զարմացան ամենեքին, մինչև հծծել ընդ միմեանս՝ և ասել. զի՞նչ է այս նոր վարդապետութի՛, զի իշխանութե՛ և այսոց պղծոց սաստէ՝ և հնազանդին նմա: Եւ ել լուր նորա ընդ ա՛մ կողմն Գալիլեացւոց: Եւ վաղվաղակի ելեալ 'ի ժողովրդենէն, եկն 'ի տուն Սիմովնի և Անդրեայ՝ Յակովբաւ և Յովհաննու հանդերձ: Եւ զոքանչ Սիմովնի դնէր ջերմացեալ, և վաղվաղակի ասեն ցնա վն նր: Եւ մատուցեալ յարոյց զնա՝ կալեալ զձեռանէ նորա. և եթող զնա տենդն՝ և պաշտէր զնոսա: Եւ իբրև երեկոյ եղև 'ի մտանել արեգականն, բերէին առ նա զամենայն հիւանդս և զդիւահարս. և էր ա՛մ քաղաքն ժողովեալ առ դուրսն: Եւ բժշկեաց բազում հիւանդս 'ի պէսպէս ախտից, և դևս բազումս եհան. և ոչ տայր խօսել դիւացն, զի գիտէին զնա թէ Քն է: 34:

Գէրգ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Աղօթք. Թագաւոր:

Բ. ՉՈՐԵՔՇԱԲԱԹԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն ԻԶ:

ՕՐՀՆԵՍՑՈՒՔ զՏէր, որ օրհնեացն. 160:

Ալէլուիա Յարութեան ԻԶ:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ա:

Անըսկիզբըն Բանըդ մարմնացար ի կուսէն յանձն առեր կամաւ զխաչն եւ զչարչարանս. Աստուած հարցըն մերոյ: Եհանկեց Հօր եւ Հոգւոյն Բանդ Աստուած ի գերեզմանն իջեր մնա-

լով անապակութեան. Աստուած հաւրցըն մերոց։
Յարեար ի մեռելոց յաւուր երրորդի լուծանելով զիշխանութիւն ընդդէմ։ Աստուած հաւրցըն մերոց։

Գ. Զի՞նչ օրհնեցէք բարձր արարէք ընդ նա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Հրաշալի ընդ յարութիւն Աստուածորդւոյն. ժողովուրդք բարեբանեալով. բարձր արարէք ընդ նա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Մի՞ թաքանեցէք ընդ յարութեանն ի մեռելոց. քահանա՞յք հոգեւոր երգով. բարձր արարէք ընդ նա յաւիտեան։

Մեծացո՛ւսցէ Աստ։

Ով գերագոյն ծաղիկ բուրեալ յԱդեմայ. հոտ անմահութեան ծնընդոցս Աստուծոյ. յորմէ սփռեցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնութիւն ընդքեզ մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Լուր լուծիչ երկանց բարձող անիծից. ծագումն արեւու լուսոյն ճշմարտի. որոյ հերքեաւ խաւարն առաջին. օրհնութիւն ընդքեզ մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Ընդքեզ ունի մինչ բարեխօս կոյս ամէնօրհնեալ. մայր անարատ Իմմանուէլի. տաճար Բանին Հօրն երկնաւորի. օրհնութիւն ընդքեզ մեծացուցանեմք։

Ողորմեա՛ Աստ։

Իջեր յերկնից Որդի Աստուծոյ. եւ մարմնացար ի սրբոյ կուսէն. որ անմեկնելիդ ես ի Հօրէ՝. ողորմեա։ Փառք Հօր։ Անկիր ի չարչարանս կամաւորապէս Աստուծ. եւ խաչեցար վասն ազգի մարդկան. եւ ի գերեզմանն իջեր անապակա՝ն. ողորմեա։ Այժմ և միշտ։ Օմանք լուծեր և զանշխարհս աղատեցեր կա-

բոզանպէս Տ՝ր. և ի մեռելոց յարեալ իշխանութիւն. ողորմեա՛ :

ՏԷՐ ՅԵՐԻՒԷՆ ԱԿ :

Աքանչելի՛ հրեշտակքն Տ՚ն ցընծութեամբ իջեալ ի գերեզմանքն հարկանէին զձեր. փող յարութեանքն Տ՚ն : Ի հարկանել փողոյն պահապանքքն զարհուրեցան և եղեն ձեռն. ի յահէն որպէս մեռեալ։ Փառք Հօր : Զայն եղեւ ի հրեշտակէն բարբառ եղեւ ուրախութեան Տէր յարեաւ զձեզ. փառք յարութեանքն Տեառն : Ամէն և միշտ : Դրօքքն փակելովք երեւեալ Յ՚ն աշակերտացն և ասէ զձեր. խաղաղութիւն ընդ ձեզ :

Ամ-ոսոս Էրգ Յոր-ԼԷ ՐՁ : ՎՐԵՊ. Ասացուք :

Ամ-ոսոս Սողմոս ՁԴ :

48. Յոյց մեզ Տէր : Փխ. Հաճեցար Տէր. 191 :

Ամ-Էսոսան ըսպ Ղ-ԿՈՍ : Ե. 12 :

Տ՚ն մերոյ Յն՚ի Վն՚ի

Նա եղև ՚ի հասանելն նորա ՚ի մի քաղաքացն, ահա այր մի ի բորոտութիւն իբրև ետես զՅն՚ անկեալ ՚ի վրն երեսաց աղաչեաց զնա՝ և ասէ. Տէր՝ եթէ կամիս, կարող ես զիս սրբել : Զգեաց զձեռն իւր՝ հասոյց ՚ի նա՝ և ասէ. կամիմ՝ սրբեաց. և վաղվաղակի գնաց ՚ի նմանէ բորոտութիւն : Նա նա պատուիրեաց նմա մի ումեք ասել, այլ թէ երթ ցոյց զանձն քո քահանային. և մատո պատարագ վն՚ սրբութեանդ քո՝ ոգ և հրամայեաց Մովսէս, ՚ի վկայութիւն նոցա : Նա յորդէր առաւել բանն զնմանէ. և ժողովէին ժողովուրդք բազումք լսել՝ և բժշկել ՚ի հիւանդութենէ իւրեանց : Նա նա խոյս տայր յանապատ տեղիս, և կայր յաղօթս : 16 :

ՎՐԵՊ. Խնդրեսցուք : Կեցո՛ : Ամ. ՎՐՈՒՄ ամենա :

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա-ՈՒՂԻՂ ՍՈՂՄՈՍ ՃԼՈՒԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա-ԵՓՈՓՈՒՆ ԸՍՓ ՄՈՓԼԷՈՍԻ։ Ե. 17։

ՏԷՐՆ մեր ՅԻ ՎՐԻ ասէ.

Ամի համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս. ոչ եկի լուծանել՝ այլ լնուլ։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչև անցցեն երկինք և երկիր՝ յոտ մի, որ նշանախեց մի է, ոչ անցցէ յօրէնացն և 'ի մարգարէից՝ մինչև ամ եղիցի։ Որ ոք լուծցէ մի ինչ 'ի պատուիրանացս յայսցանէ 'ի փոքունց, և ուսուցցէ այնպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի յարքայութեն երկնից. իսկ որ արասցէ՝ և ուսուցցէ, նա մեծ կոչեսցի յարքայութեն երկնից։ Բայց ասեմ ձեզ. զի եթէ ոչ առաւելուցու արդարութի ձեր աւելի քան զդպրացն և զփարիսեցւոց, ոչ մտանիցէք յարքայութի երկնից։ Լուարուք զի ասացաւ առաջնոցն, թէ մի սպանաներ. զի որ սպանանիցէ՝ պարտական լիցի դատաստանի։ Այլ ես ասեմ ձեզ. եթէ ամ որ բարկանայ եղբօր իւրում տարապարտուց, պարտաւոր լիցի դատաստանի. և որ ասիցէ ցեղբայր իւր յիմար, պարտաւոր լիցի ատենի. և որ ասիցէ ցեղբայր իւր մորոս, պարտաւոր լիցի 'ի գեհենն հրոյն։ Եթէ մատուցանիցես զպատարագ քո 'ի վերայ սեղանոյ, և անդ յիշեսցես՝ եթէ եղբայր քո ունի ինչ խէթ զքէն, թո՛ղ զպատարագն քո առաջի սեղանոյն. և երթ նախ հաշտեաց ընդ եղբօր քում, և ապա եկեալ մատուսջիր զպատարագն քո։ Եր իրաւախոհ ընդ ոսոխի քում վաղագոյն, մինչդեռ լիցես ընդ նմա 'ի ճանապարհի. գուցէ մատնիցէ զքեզ ոսոխն դատաւորի, և դատաւորն դահճի. և արկանիցիս 'ի բանտ։ Ամէն ասեմ քեզ. ոչ ելանիցես անտի, մինչև հատուցանիցես զյետին նաքարակիտն։ Լուարուք զի ասացաւ, մի շնար։ Բայց

ես ասեմ ձեզ. թէ ՈՒՄ որ հայի 'ի կին մարդ առ 'ի ցանկանալոյ նմա, անդէն շնացաւ ընդ նմա 'ի սրտի իւրում: Եթէ ակն քո աջ գայթակղեցուցանէ զքեզ, խլեա զնա՝ և ընկեա 'ի քէն. զի լաւ է քեզ եթէ մի յանդամոց քոց կորիցէ, և մի ՈՒՄ մարմինդ քո անկանիցի 'ի գեհեն: Եւ եթէ աջ ձեռն քո գայթակղեցուցանէ զքեզ, հատ զնա՝ և ընկեա 'ի քէն. զի լաւ է քեզ եթէ մի յանդամոց քոց կորիցէ, և մի ՈՒՄ մարմինդ քո արկանիցի 'ի գեհեն: Ապաքէն ասացաւ, եթէ որ արձակիցէ զկին իւր՝ տացէ նմա զարձակմանն: Բայց ես ասեմ ձեզ, եթէ ՈՒՄ որ արձակէ զկին իւր առանց բանի պոռնկութեան՝ նա տայ նմա շնալ. և որ զարձակեալն առնէ՝ շնայ: Դարձեալ լուարուք զի ասացաւ առաջնոցն. մի երդնուցուս սուտ, բայց հատուսցես Տ՚ն զերդմունս քո: Այլ ես ասեմ ձեզ՝ ամենևին մի երդնուլ, մի յերկինս՝ զի աթոռ է Աստ՚ծոյ, և մի յերկիր՝ զի պատուանդան է ոտից նորա, և մի յԵրուսաղէմ՝ զի քաղաք է մեծի արքայի. և մի 'ի գլուխս քո երդնուցուս, զի ոչ կարես մազ մի սպիտակ առնել՝ կամ թուխ: Այլ եղիցի ձեր բան, այո՝ այո. և ոչ՝ ոչ. զի աւելին քան զայն 'ի չարէն է: Լուարուք զի ասացաւ. ակն ընդ ական, և ատամն ընդ ատաման: Այլ ես ասեմ ձեզ, մի կալ հակառակ չարին. այլ եթէ ոք ածիցէ ապտակ յաջ ծնօտ քո՝ դարձո՛ նմա և զմիւսն: Եւ որ կամիցի ոք դատել և առնուլ զշապիկս քո, թո՛ղ 'ի նա և զբաճկոն քո: Եւ որ տարապարհակ վարիցէ զքեզ մղոն մի, երթ ընդ նմա և երկուս: Որում խնդրէ 'ի քէն՝ տո՛ւր. և որ կամի փոխ առնուլ 'ի քէն՝ մի դարձուցաներ զերեսս: Լուարուք ապաքէն զի ասացաւ. սիրեսցես զընկեր քո, և ատեսցես զթշնամին քո: Այլ ես ասեմ ձեզ. սիրեցէք զթշնամիս ձեր. օրհնեցէք զանիծիչս ձեր. բարի արարէք ատելեաց ձերոց. և աղօթս արարէք 'ի վերայ այնոցիկ՝ որ լուկենն

զձեզ և հալածեն. զի եղիջիք որդիք Հօր ձերոյ որ
յերկինսն է. զի զարեգակն իւր ծագէ 'ի վրայ չարաց
և բարեաց, և ածէ անձրև 'ի վրայ արդարոց և մե-
ղաւորաց: Զի եթէ սիրիցէք զայնոսիկ որ սիրենն
զձեզ՝ զի՞նչ վարձք իցեն, ո՞չ ապաքէն և մաքսա-
ւորք զնոյն գործեն: Եւ եթէ տայցէք միայն ողջոյն
բարեկամաց ձերոց՝ զի՞նչ աւելի առնէք, ո՞չ ապա-
քէն մաքսաւորք և մեղաւորք զնոյն գործեն: Արդ՝
եղերուք դուք կատարեալք. ոգ և Հայրն ձեր երկ-
նաւոր կատարեալ է: 48:

Մեծեպէ Յոպո-Ի Ի Ի: Ի Ի: Ասացուք:

Հոմբոպէ Ի Ի:

Ա՛կն ի գերեզմանն առաւօտեան եբ կանանքն.
յօծանել խընկել զանապական մարմնին: Փառք
Հօր: Ո՛չ ոմանքն հրեշտակին քաջալերէր ըզնոսա
ասելով. ցընծացէք յարեաւ որպէս յառաջն ա-
սաց: Այժմ և միշտ: Լուեալ ի հրեշտակէն զաւե-
տիս յարութեն. պատմէին աշակերտացն եթէ յա-
րեաւ Քրիստոս:

Ադյոկման Սողմոս ՃՕ: Օրհնեցէք զՄ. 197:

Ա-Էպոպան ըսպ Մոպկոսի: Ա. 35:

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ընդ այգն ընդ առաւօտն յարուցեալ էլ և
գնաց յանապատ տեղի, և անդ կայր յաղօթս:
Եւ գնաց զհետ նորա Սիմոնն՝ և որ ընդ նմայն էին:
Եւ իբրև գտին զնա՝ ասեն ցնա, թէ ամենեքին
խնդրեն զքեզ: Եւ ասէ ցնս. եկա՛յք երթիցուք և
յայլ մօտաւոր գիւղաքաղաքսն, զի և անդ քարո-
զեցից. զի յայս իսկ եկեալ եմ: Եւ քարոզէր 'ի
ժողովուրդս նց ընդ ամ Գալիլեացիս, և դևս հա-
նէր: Գայ առ նա բորոտ մի, աղաչէր 'ի ծունր
իջանէր՝ և ասէր. Տէր՝ եթէ կամիս, կարող ես
զիս սրբել: Իսկ Յս գթացեալ ձգեաց զձեռն, մեր-

ձեցաւ 'ի նա՝ և ասէ ցնա. կամիմ սրբեաց: Եւ իբրև ասացն ցնա, վաղվաղակի գնաց 'ի նմանէ բորոտութիւն՝ և սրբեցաւ: Եւ սաստեալ նմա՝ եհան զնա արտաքս վաղվաղակի, և ասէ: Զգոյշ լեր՝ մի ումեք ինչ ասիցես. այլ երթ ցոյց զքեզ քահանային. և մատո վասն սրբութեանդ քո պատարագ՝ զոր հրամայեաց Մովսէս, 'ի վկայութիւն նոցա: Եւ նա ելեալ սկսաւ քարոզել յոյժ՝ և հռչակ հարկանել զբանն, մինչ ոչ ևս կարող լինել նմա յայտնապէս 'ի քաղաք մտանել, այլ արտաքոյ յանապատ տեղիս էր. և գային առ նա յամենայն կողմանց: 45:

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Ամ. Թագաւոր:

Բ. ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՔՍՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Ամ:

ՄԱՐԱՒՈԿՆ հանդերձ կառաքն ընկղմեցաւ. 164:
Ալելուիա Յարութիւն Ամ:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ամ:

Որ յամենայն փառաց նախստիս ընդ Հօր. օրհնա՜բանեա՛ի ի դասուց քերովբէից. օրհնեա՛լ Տէ՛ր Աստուա՛ծ հայրցն մերոց: Որ եկիր ի փրկել ընտանեաց Ադամ. ի ճաշակմանէ՛ մահաբեր պղտղոյն. օրհնեա՛լ Տէ՛ր Աստուա՛ծ հայրցն մերոց: Որ փոխանակ ծառոյն գիտութեան ետուր ընկեաչ քո Տր. եւ արբուցեր ըմե՛ղ ի կողանէս աղբերէդ. օրհնեա՛լ Տէ՛ր Աստուա՛ծ հայրցն մերոց:

Գ. Զգոյշ օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդանաձ

յաւիտեան։ Որ եղոյծ ըղվտանգաւոր երկունքս նախամծրն. ծընանելով ի սրբոյ կուսէ՛՛՛ն. օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդ՚ընաձ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Որ եբարձ ըղփշաբեր անիծադրութի՛ բուսաբերին. բևեռելով ի վերայ խաչի՛՛՛ն. օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդ՚ընաձ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ ճաշակեացն ըղլեղի դառնութե՛ վա՛ ազգի մարդկան. եւ պարգեւեաց ըզմարմի՛ն և զարիւն իւր զանապակա՛՛՛ն. օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդ՚ընաձ յաւիտեան։

ՍԷՖՈՅՈՍՅԷ ԱԿ։

Զանձառելի՛ ըզլոյս աստուածութեանն. տրնօրինաբար կրեցեր ի քո՛ւմ յորովայնի՛ Մարիամ մայր եւ՚ կոյս. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացու՛ցա՛՛՛նեմք։ Փառք Հօր։ Լ՚ մանանաւոր լուսոյն զարհուրեցան դասք առաքելոցն. այլ ի քեզ բովանդակ կրեցեր ընդհո՛ւր ա՛՛ծութեանն Մարիամ մայր եւ՚ կոյս. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցա՛՛՛նեմք։ Այժմ և միշտ։ Առաքելոցն հովանացեալ ամպ լուսեղէն. գերագոյն քեզ Հոգւոյն սրբոյ եւ զօրութի՛ Բարձրելոյն հովանաւորեալ սուրբ Աստուածածին. օրհնութեամբ ըզքեզ մեծացուցա՛՛՛նեմք։

ՈՂՈՐԿԵԱ՛ ԱԿ։

Որ խոնարհեցար յերկնից ի հայրական ծոցոյ. միածին Որդի Աստուծոյ առեր մարմին ի՛ սրբոյ կուսէն. վասն մերոյ փրկութեան. ողորմեա՛։ Փառք Հօր։ Ընդ մեզ Աստ՚ծ շնորհեցար ընդ մեղաւորանս. եւ կոխեցեր ըզգլուխս վիշապին և շինչան

խայթոցքդ մահաբերին. և փրկեցեր զքեզ զերս. ո՞ղորմեա՛: Այժմ և միշտ: Թեւեռեցեր զքեզ զերս մեր ի վերայ խաչին. եւ համբերեալ մահու իջեր ի գերեզման. կենդանութեան շնորհեցեր նիստելոցն ի խաւարի. եւ զօրութիւն յարեար ո՞ղորմեա՛:

Տէր յերկնից Ակ:

Քրիստոսի զգայարութիւնն աստուածորդւոյն. ա՛յսօր տեսեալ առաքելոցն. եւ բազմութիւնք հրեշտակացն. երգէին երգ նոր անլռելի ձայնիւ: Փառք ՀՕՐ: Զայն ահեղ գաբրիէլեան փողոյն. ա՛յսօր գոչէր աւետարանէր. աւետիք են աշխարհի. երգէին երգ նոր անլռելի ձայնիւ: Այժմ և միշտ: Լոյս մեծ եւ ահաւոր. ա՛յսօր ծագեաց ՝ի եկեղեցւոյ. յարուցեալ ի մեռելոց Քրիստոս. երգեսցուք երգ նոր անլռելի ձայնիւ:

Առաւօտու երգ Յարութեան Ակ: Քեզ. Սաղմոս Զ:

Կ3. Յոյց մեզ Տէր: Փս. Հաճեցար Տէր. 191:

Առէպտրան ըստ Ղուկասու: Ե. 17:

Տէրն մեր Յս Քս

Այս եղև 'ի միում աւուրց՝ և ինքն ուսուցանէր, և փարիսեցիքն և օրինացն վարդապետք նստէին, որ ժողովեալ էին յամենայն քաղաքաց Գալիլեացւոց՝ և Հրէաստանի և Երուսաղէմի. և զօրութիւն Տեառն էր 'ի բժշկել զնոսա: Այս ահա արք բերէին մահճաւք զայր մի որ էր անդամալոյծ, և խնդրէին զնա մուծանել 'ի ներքս՝ և դնել առաջի նր: Այս իբրև ոչ գտանէին թէ ընդ որ մուծանիցեն զնա 'ի ներքս վասն ամբոխին, ելին 'ի տանիս և 'ի ցուցն կախեցին զնա, և իջուցին մահճաւքն հանդերձ 'ի մէջ առաջի Յսի: Այս տեսեալ զհաւատսն նոցա՝ ասէ ցնա. այր դու՝

թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։ Ակսան խորհել դպիրքն և փարիսեցիք, և ասեն. ո՞ է սա՝ որ խօսի զհայհոյութիւնս, ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս՝ բայց միայն Ա.Ծ։ Իբրև գիտաց Յն զխորհուրդս նոցա, պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. զի՞ խորհիք 'ի սիրտս ձեր։ Օ՞ի՞նչ դիւրագոյն է. ասել՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո, եթէ ասել՝ արի և գնա։ Այլ զի դիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ յերկրի թողուլ զմեղս. ասէ ցանդամալոյծն, քեզ ասեմ՝ արի առ զմահիճս քո՝ և երթ 'ի տուն քո։ Եւ առժամայն յարուցեալ առաջի ամենեցուն՝ առ զիւրև յորոյ վերայ անկեալն դնէր, գնաց 'ի տուն իւր, և փառաւոր առնէր զԱ.Ծ։ Օ՞արմանք կալան զամենեսեան, և փառաւոր առնէին զԱ.Ծ. լի եղեն ահիւ, և ասեն, եթէ տեսաք այսօր նոր նշան։ 26։

Փ՚Ը. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ա.Ը. Պ.ում ամենա։

ՅՆԵՐԿՈՅԻՆ

Ա.ՈՒՐԲԱՆ ՍՈՒՐԲ ՈՒՍԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա.ԷՊՈՍԱՆ ԵՒ ՄՈՒՐԷՈՍԻ։ Ջ. 1։

Տէրն մեր Յն Պն ասէ.

Զգոյշ լերուք ողորմութեանդ՝ մի առնել առաջի մարդկան, ոչ թէ 'ի ցոյց ինչ նոցա. գուցէ և վարձս ոչ ընդունիցիք 'ի Հօրէն ձերմէ՝ որ յերկինսն է։ Այլ յորժամ առնիցես ողորմութիւն, մի հարկանէր փող առաջի քո, ոչ կեղծաւորքն առնեն 'ի ժողովուրդս և 'ի հրապարակս, ոչ զի փառաւորեսցին 'ի մարդկանէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ այն իսկ են վարձք նոցա։ Այլ դու յորժամ ողորմութիւն առնիցես, մի գիտասցէ ձախ քո զինչ գործէ աջ քո. ոչ զի եղիցի ողորմութիւն քո 'ի ծածուկ. և Հայրն քո որ տեսանէ 'ի ծածուկ՝ հատուսցէ քեզ յայտնապէս։ Եւ յորժամ յաղօթս կայցես, մի լինիցես

ոչ կեղծաւորքն. զի սիրեն 'ի ժողովուրդս և յան-
կիւնս հրապարակաց կալ յաղօթս, ոչ զի երևեսցին մարդկան. ամէն ասեմ ձեզ՝ այն իսկ են վարձք նոցա: Այլ դու յորժամ կայցես յաղօթս, մուտ 'ի սենեակ քո՝ և փակեա զդուրս քո, և կաց յաղօթս առ Հայր քո 'ի ծածուկ. և Հայրն քո որ տեսանէ 'ի ծածուկ, հատուսցէ քեզ յայտնապէս: Եւ յորժամ կայցէք յաղօթս, մի՛ շատախօսք լինիք իբրև զՀեթանոսսն. զի համարին թէ 'ի բազում խօսից իւրեանց լսելի լինիցին: Արդ՝ մի՛ նմանիցէք նոցա. զի գիտէ Հայրն ձեր զինչ պիտոյ է ձեզ, մինչ չև ձեր խնդրեալ ինչ իցէ 'ի նմանէ: Եւ արդ՝ այսպէս կացէք դուք յաղօթս. Հայր մեր որ յերկինս, եր եղիցի անուն քո: Եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո ոչ յերկինս և յերկրի: ՕՀաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր: Եւ թող մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց: Եւ մի՛ տանիր զմեզ 'ի փորձուն, այլ փրկեա՛ զմեզ 'ի չարէն. զի քո է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս ամէն: Զի եթէ թողուցուք մարդկան զյանցանս նոցա, թողցէ և ձեզ Հայրն ձեր երկնաւոր: Այլ թէ ոչ թողուցուք մարդկան զյանցանս նոցա, և ոչ Հայրն ձեր թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր: Եւ յորժամ պահիցէք՝ մի՛ լինիք իբրև զկեղծաւորսն տրտմեալք. որ ապականեն զերեսս իւրեանց, որպէս զի երևեսցին մարդկան թէ պահիցեն. ամէն ասեմ ձեզ, այն իսկ են վարձք նոցա: Այլ դու յորժամ պահիցես, օծ զգլուխս քո՝ և լուա զերեսս քո, զի մի՛ երևեսցիս մարդկան իբրև զպահօղ. այլ Հօրն քում 'ի ծածուկ. և Հայրն քո որ տեսանէ 'ի ծածուկ, հատուսցէ քեզ: Մի՛ գանձէք ձեզ գանձս յերկրի. ուր ցեց և ուտիճ ապականեն, և ուր գողք ական հատանեն և գողանան: Այլ գանձեցէք ձեզ գանձս յերկինս, ուր ոչ ցեց և ոչ ուտիճ ապականեն, ոչ գողք ական հատանեն և գողանան:

Օ՛ի ուր գանձք ձեր են՝ անդ և սիրտք ձեր եղի-
ցին։ 21։

Մէ՛ոնէ՛ի Յարու՛ն Բկ։ Քէ՛ռ. Ա՛սասցուք։
Ժամբարձի Բկ։

Քրիստոս յարեա՛ւ ի՛ մեռելոց։ Ընդ արշալո՛յսն
առաւօ՛տուն կանխեա՞լ կանանցն ի գերեզմանն
ասելո՛վ. Քրիստոս յարեա՛ւ ի՛ մեռելոց։ Փառք Հօր։ Ա-
ռ նո՛սա ասէր հրեշտակքն զի՞ խնդրէ՛ք զկեն-
դանին ընդ մեռեա՛լս. Քրիստոս յարեա՛ւ ի՛ մեռելոց։
Այժմ և միշտ։ Փութացարո՛ւք ով սքանչելք
եւ պա՞տմեցէ՛ք աշակերտացն ասելո՛վ. Քրիստոս յա-
րեա՛ւ ի՛ մեռելոց։

Ակիմանա Սաղմոս ՃՀԱ։ Օրհնեցէ՛ք զԱ՛ծ. 197։
Ա-Հոգեւոր ջոգ Մարկոսի։ Բ. 1։
Տ՛ն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի

Ա՛ւ մտեալ դարձեալ 'ի կապառնաումա յետ ա-
ւուրց. լուաւ եղև եթէ 'ի տան է. և ժողովեցան
բազումք՝ մինչև տեղի ևս ոչ լինել՝ և ոչ առ դրանն.
և խօսէր նոցա զբանն։ Ա՛ւ գային առ նա՝ բերէին
անդամալոյծ մի բարձեալ 'ի չորից։ Ա՛ւ իբրև ոչ
կարէին մերձենալ առ նա յամբոխէ անտի, քակեցին
զյարկն՝ ուր էր Յիսուս, և բացեալ զառաստաղն՝ ի-
ջուցին զմահիճն յորում կայր անդամալոյծն։ Ա՛ւ
տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա, ասէ ցանդամալոյծն.
ո՛րդեակ՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։ Ա՛ւ էին
ոմանք 'ի դպրաց անտի՝ որ անդ նստէին. և խոր-
հէին 'ի սիրտս իւրեանց. զի՞նչ է այս՝ որ խօսի
սա զհայհոյութիս. ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս, եթէ
ոչ՝ մի Ա՛ծ։ Ա՛ւ գիտաց Յիսուս յոգի իւր՝ թէ այնպէս
խորհին 'ի սիրտս իւրեանց, և ասէ. զի՞ խորհիք
զայդ 'ի սիրտս ձեր։ Օ՛ի՞նչ դիւրին է, ասել ցան-
դամալոյծն՝ թողեալ լիցին քեզ մեղք քո, եթէ
ասել՝ արի՛ առ զմահիճս քո և երթ 'ի տուն քո։

Ա՛յլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութի ունի որդի մարդոյ 'ի վը երկրի թողուլ զմեղս, ասէ ցանդամալոյծն։ Պ՚ասէ ասեմ, արի առ զմահիճս քո՝ և երթ 'ի տուն քո։ Եւ յարեաւ վաղվաղակի առեալ զմահիճսն, եկ առաջի ամենեցուն. մինչև զարմանալ ամենեցուն՝ և փառաւոր առնել զԱ՚ստ՝ և ասել, թէ այսպիսի ինչ երբէք ոչ տեսաք։ 12։

Քէպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Թագաւոր։

Բ. ՊԼՈՒՏԱՐՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն գ.։

ՕԳՆԱԿԱՆ ընդունելի եղև իմ ցէր. 168։

Ալէլուիա Յարութիւն գ.։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ակ։

Ընեղանելո՛ւդ Ա՚ստ իջե՛ր յերկնի՛ց ի՛ յեղականքս. եւ անճառելի՛ ծագմամբ տընօրի՛նեցար յարգանդի՛ կուսին արեգա՛կն արդարո՛ւթեա՛. օ՛րհնե՛մք ը՛զքե՛զ Ա՚ստ՚ծ հա՛րցըն մերո՛ց։ Ընմեկնելո՛ւդ ի Հ՚օրէ եկի՛ր կամա՛ւ ի՛ մա՛հ խա՛չի՛. եւ ընդ չարագո՛ր ծսըն պատժեա՛լ ի՛ սպա՛նդ վա՛ր եցար. ա՛յլ ի ծո՛ցդ Հ՚օր ո՛չ բաժա՛նեցա՛ր. օ՛րհնե՛մք ը՛զքե՛զ Ա՚ստ՚ծ հա՛րցըն մերո՛ց։ Ընմահո՛ւթե՛ց տըւ՚օ՛ղ Ք՚՚ե՛ իջե՛ր ի՛ հո՛ղ մա՛հո՛ւ. կա՛տարելո՛վ զողբումըն հո՛գերգողին եդա՛ր ի գբի՛ նեՐքնո՛ւմն. ա՛յլ ակնարկելո՛վ քո ի՛ գըժոխըս հա՛նե՛ր ըզկապեա՛լսըն քա՛ջուԹ՚՚ե՛ եւ որ նըՐնջէ՛ի՛ն ի՛ տա՛պանս. օ՛րհնե՛մք ը՛զքե՛զ Ա՚ստ՚ծ հա՛րցըն մերո՛ց։

Գ. Ոչ զՏՐ օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդ-
նաձ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Որ անապական
թաղմամբն ելոյծ զանէծս երկրի. ի ջանելով ի
ստորինս աղատուի շնորհեաց նիստելոցն ի խաւա-
րի. օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդնաձ յաւիտ-
տեան։ Այժմ և միշտ։ Որ կենսաբեր յարու-
թիւնն իւրով ազատեաց զադամեանս ի կեանս ան-
մահ. եւ ե՛ր մարմնով և արեամբն հրաւիրեաց
ընդեզ յերկնից յարքայութիւն. օրհնեցէք եւ
բարձր արարէք ընդնաձ յաւիտեան։

Մէծացուցէ Ամ։

Որ ընդկեանքն անմահարար մահկանացու բնու-
թիւս ի քեզ կրեցեր ե՛ր կոյս Մարիամ. որով մե-
ռեալքս որ Ադամայ կենդանացաք յիսուսով յա-
րութիւնն. առ նա միշտ բարեխօսեա վասն անձանց
մերոց։ Փառք Հօր։ Որ ընդանն անեղական զէակն
էից գոյացութիւնց. անճառաբար ծընար մարմին
եղեալ ի փրկութիւն եղականացս. առ նա միշտ
բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։ Այժմ և միշտ։
Որ ընդպտուղն ի քէն կենաց ընծայեցեր մեռեալն
Ադամայ. զորոյ պանհօք քառասնօրեայ քաւեաց
զպտղոյն ճաշակումն եւ յանվախճան ընդնոյն վերա-
ծեաց ի կեանս. առ նա միշտ բարեխօսեա վասն
անձանց մերոց։

Ողորմեա Ամ։

Ինկիր ի տեսութիւն անհանանելիդ Ամ. եւ մար-
մին զգեցար ի սրբոյ կուսէն. կեցուցիչ եւ յոյս
մեր կեցո՛ ընդեզ։ Փառք Հօր։ Խաչի համբերե-
ցեր վա՛ անզգի մարդկան. եւ մերովքս չարչարեալ

փրկեցեր՝ ի մահուանէ. կենցուցի՛ր եւ յոյս մեր կեցո՛ ըզմեզ։ Այժմ և միշտ։ Եղար ի գերեզմանի կեանք աշխարհի. և յարուցեալ յերրորդ աւուր զմարդի՛կ ի կեանս փոխեցեր. կենցուցի՛ր եւ յոյս մեր կեցո՛ ըզմեզ։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ ԱԿ։

Երգեսցո՛ւք քեզ ընդ հրեշտա՛կս յաղթակա՛ն օրհներգութիւն։ Որ մահուամբ քո՛ մեռուցեր ըզմահ. եւ յարութիւն պարգեւեցեր հոգանի՛ւթ բընութեա՛նս. երգեսցո՛ւք քեզ ընդ հրեշտա՛կս յաղթակա՛ն օրհներգութիւն։ Որ ցուցա՛ր մեզ ճանապարհ նորոգման. եւ մաքրեցեր զաղտեղուի՛ յանցանացըն զոր պատրեա՛ց թըշնամի՛ն. երգեսցո՛ւք քեզ ընդ հրեշտա՛կս յաղթակա՛ն օրհներգութիւն։

Կանխեցի՛ն կանա՛ք ի՛ւղաբերք ի գերեզմանն եւ տեսի՛ն զյարութիւնըն Տեառն։ Փառք Հօր։ Ասացա՛ւ դո՛ւռըն յա՛ռուն գերեզմանի՛ն կընքելոյ. լոյս ծագեա՛ց տիեզերա՛ց։ Այժմ և միշտ։ Յարեա՛ւ Տէրն ի մեռելոց հըզո՛ր զօրութեամբ հաստատեա՛ց զհիմունս եկեղեցւո՛ սըրբոյ։

Ա՛ռաւօտու երգ Յարութեան։ Ձայն Ա. Ասացուք։

Ա՛ռաւօտու Սաղմոս Զ։

Ղ3. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա՛ռաւօտեան ըսոյ Ղ.ուկասու։ Ե. 27։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ

Եւ յետ այնորիկ ել անտի՝ և ետես մաքսաւոր մի որում անուն էր Ղեւի, զի նստէր 'ի մաքսաւորութեան. և ասէ ցնա, եկ զկնի իմ։ Եւ թողեալ զամ

յարեաւ գնաց զկնի նորա։ Եւ արար ընդունելու-
թիւն մեծ նմա Ղևի 'ի տան իւրում. և էր ժողովուրդ
բազում մաքսաւորաց և այլոց՝ որ էին բազմեալ ընդ
նոսա։ Եւ տրտնջէին փարիսեցիքն և դպիրքն նո-
ցա զնմանէ առ աշակերտսն նորա՝ և ասէին. ընդէր
ընդ մաքսաւորս և ընդ մեղաւորս ուտէք և ըմպէք։
Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնոսա, ոչ ինչ են պի-
տոյ բժիշկք ողջոց, այլ հիւանդաց։ Ոչ եկի կոչել
զարդարս, այլ զմեղաւորս յապաշխարութիւն։ Եւ
նոքա ասեն ցնա. ընդէր աշակերտքն Յովհաննու
պահեն ստէպ՝ և խնդրուածս առնեն, նոյնպէս և
փարիսեցւոցն. և քոյդ ուտեն և ըմպեն։ Եւ նա
ասէ ցնոսա. մի թէ կարօղ էք մանկանց առագաս-
տի, մինչ փեսայն ընդ նոսա իցէ. հրաման տալ
պահել։ Եկեսցեն աւուրք՝ յորժամ բարձցի 'ի նո-
ցանէ փեսայն, ապա պահեսցեն յաւուրսն յայնո-
սիկ։ Ասաց և առակ մի առ նոսա, թէ ոչ ոք ար-
կանէ 'ի նոր հանդերձէ 'ի վերայ հնացեալ ձորձոյ.
ապա թէ ոչ՝ և զնորն պատառէ, և ընդ հնոյն չմիա-
բանի կապերտն որ 'ի նորոյն։ Եւ ոչ ոք արկանէ
գինի նոր 'ի տիկս հինս. ապա թէ ոչ՝ պայթուցանէ
գինին նոր զտիկսն հինս. ինքն հեղու, և տիկքն
կորնչին։ Այլ գինի նոր 'ի տիկս նորս արկանելի
է, և երկոքին պահին։ Եւ ոչ ոք ըմպէ զհինն՝ և
կամիցի զնորն. քանզի ասէ՝ թէ հինն քաղցրա-
գոյն է։ 39։

Ռեպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Ռում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա-ուջին Սաղմոս Ոնսթ։

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա-ելուածն ըստ Մատթէոսի։ Գ. 22։

Ցն մեր Յն Ռն ասէ.

Հրաշք մարմնոյ ակն է. եթէ ակն քո առատ է,

ամ մարմինդ լուսաւոր եղիցի։ Եպա թէ ակն քո չար է՝ ամ մարմինդ խաւարին եղիցի. իսկ արդ՝ եթէ լոյսդ որ 'ի քեզ է՝ խաւար է, խաւարն որչափ ևս։ Ոչ ոք կարէ երկուց տերանց ծառայել. կամ զմին ատիցէ, և զմիւսն սիրիցէ. կամ զմին մեծարիցէ, և զմիւսն արհամարհիցէ. ոչ կարէք Ես ծառայել և մամոնայի։ Ա՛ յդորիկ ասեմ ձեզ. մի հոգայք վասն ոգւոց ձերոց՝ զինչ ուտիցէք, կամ զինչ ըմպիցէք. և մի վասն մարմնոց ձերոց՝ թէ զինչ ագանիցիք. ոչ ապաքէն ոգի առաւել է քան զկերակուր՝ և մարմին քան զհանդերձ։ Հայեցարուք 'ի թռչունս երկնից՝ զի ոչ վարեն և ոչ հնձեն և ոչ ժողովեն 'ի շտեմարանս, և Հայրն ձեր երկնաւոր կերակրէ զնս. ոչ ապաքէն դուք առաւել էք քան զնս։ Իսկ արդ՝ ո՞ 'ի ձէնջ առ հոգալ իւրում՝ յաւելուլ կարիցէ 'ի հասակ իւր կանգուն մի։ Եւ վասն հանդերձի զի՞ հոգայք. հայեցարուք 'ի շուշանն վայրենի՝ ո՞ւր աճէ. ոչ ջանայ, և ոչ նիւթէ։ Ասեմ ձեզ՝ զի և ոչ Սողոմոն յամ 'ի փառսն իւրում զգեցաւ իբրև զմի 'ի նոցանէ։ Իսկ եթէ զխոտն 'ի վայրի որ այսօր է՝ և վաղիւ 'ի հնոց արկանի, Աստ այնպէս զգեցուցանէ. որչափ ևս առաւել զձեզ թերահաւատք։ Մի այսուհետև հոգայցէք՝ և ասիցէք. զինչ կերիցուք՝ կամ զինչ արբցուք՝ կամ զինչ զգեցցուք։ Զի զայդ ամ հեթանոսք խնդրեն. քանզի գիտէ Հայրն ձեր երկնաւոր՝ թէ պիտոյ է ձեզ այդ ամ։ Խնդրեցէք նախ զարքայութիւն Աստի և զարդարութիւն նր. և այդ ամ յաւելցի ձեզ։ Մի այսուհետև հոգայցէք վասն վաղուի՝ զի վաղիւն վասն իւր հոգասցի. շատ է աւուրն չար իւր։ 34։

Մեծեցի Յոլոմէ Գ։ Քարոզ. Ասասցուք։

Հոմբարձի Գ։

Այսօր յարութի՛ Քրիստոս ծնեցէք հաւատացեալք.

ի՛ մի՛ Աստուած Հայր ամենակալ։ Փառք Հօր։ Այսօր եւ կանայքն իւղաբերքք անուտիս տալով առաքելոցն. օրհնեն զԱստուած զՀայր ամենակալ։ Այժմ և միշտ։ Այսօր և հրեշտակք ի յերկինս հոգեւոր հընչմամբ երգով. օրհնեն զԱստուած զՀայր ամենակալ։

Աբիյոկիան Սողմոս ՃՀ։ Օրհնեցէք զԱ. 197։

Ա-Էպոլոան ըստ Մարկոսի։ Ր. 13։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ելանելով դարձեալ 'ի ծովեզրն, և ամ ժողովուրդն գայր առ նա. և ուսուցանէր զնս։ Եւ մինչդեռ անցանէր, ետես զՂեւի Ալփեայ՝ զի նստէր 'ի մաքսաւորութեան. և ասէ ցնա. Եկ զկնի իմ։ Եւ յարուցեալ գնաց զկնի նր։ Եւ եղև 'ի բազմելն նր 'ի տան նր, և բազում մաքսաւորք և մեղաւորք բազմեալ էին ընդ Յսի և ընդ աշակերտսն նորա. քանզի էին բազումք՝ որ երթային զհետ նորա։ Իսկ դպիրքն և փարիսեցիք իբրև տեսին՝ թէ ուտէ ընդ մաքսաւորս՝ և ընդ մեղաւորս, ասեն ցաշակերտսն նր. զի՞ է՝ զի ընդ մեղաւորս՝ և ընդ մաքսաւորս ուտէք և ըմպէք։ Իբրև լուաւ Յս՝ ասէ ցնս. ոչ ինչ է պիտոյ բժիշկ ողջոց՝ այլ հիւանդաց, և ոչ եկի կոչել զարդարս՝ այլ զմեղաւորս։ Եւ էին աշակերտքն Յովհաննու՝ և փարիսեցիքն 'ի պահս, գան և ասեն ցնա. ընդէ՞ր աշակերտքն Յովհաննու՝ և փարիսեցիքն պահեն, և քո աշակերտքդ ոչ պահեն։ Եւ ասէ ցնս Յս. մի թէ մարթ ի՞նչ իցէ որդւոց առագաստի մինչ ընդ նս իցէ փեսայն՝ պահել. ցորքան ընդ իւրեանս ունիցին զփեսայն, ոչ է մարթ պահել։ Այլ եկեսցեն աւուրք՝ յորժամ վերասցի 'ի նոցանէ փեսայն, և ապա պահեսցեն յաւուրն յայնմիկ։ Ոչ ոք կապերտ նոր անթափ արկանէ 'ի վրայ հնացեալ ձորձոյ. ապա թէ ոչ՝ առ-

նու լրութիւն իւրով նորն 'ի հնոյ անտի, և չար ևս պատառումն լինի։ Եւ ոչ ոք արկանէ գինի նոր 'ի տիկս հինս. ապա թէ ոչ՝ պայթուցանէ գինին զտիկսն, գինին հեղուս, և տիկքն կորնչին. այլ գինի նոր 'ի տիկս նորս արկանելի է։ 22։

ՎՐԵՊ. Ինդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Թ. ագաւոր։

Բ. ԵՍՔՍԹ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն գ.։

ԱՐԳԵՍՅՈՒՐ Տեառն երգ նոր ձայնիւ. 171։

Ամենա-ի Յարութեան գ.։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ի.Զ։

Որ ի յերկնից իջեր անբնակիզն Ամ՛ծ Բան եւ լոյս. զքեզ ամենեքեան օրհնեսցուք Ամ՛ծ հարցըն մերոց։ Որ ի խաչին բեւեռեցար եւ հեղեր զարիւնդ ի փրկուն տիեզերաց. զքեզ ամենեքեան օրհնեսցուք Ամ՛ծ հարցըն մերոց։ Որ ի գերեզմանի եդար եւ յարեար ի մեռելոց Ա՛ն յաւուր երրորդի. զքեզ ամենեքեան օրհնեսցուք Ամ՛ծ հարցըն մերոց։

Գ. Ընդունէր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ընդեան յաւիտեան։ Որ ի խաչին բեւեռեցար եւ ի գործոց ձեռաց իւրոց ապտակեցար. եւ կերակուր ընկալար ընդելի. ամենայն արարածքդ գովեսցուք բարձր արարէք ընդեան յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Այսն որոմ՛ մ՛ մ՛ Յ արեգակն խաւարեալ եւ ցե-

լոյր վարագոյր տաճարին վերուստ ի վայր. վէմքք պատառեալ երկիր շարժեալ. ամենայն արարածքք գոլվելով բաժ՛ին ի ամենայն յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Թաղեցաւ ի մէջ երկրի և ի յերրորդ աւուր յարեաւ ողջապէս. եւ ի յերկինս համարձաւ Աստուած. ամենայն արարածքք գոլվելով բաժ՛ին ի ամենայն յաւիտեան։

Մեծացուցանէ Զ։

Սուրբ եւ Աստուածին Մարիամ ցանկալի կուսից և պարծանք ազգի մարդկան. մայր և աղախին մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Անկէզ մորենի և տանձար ընդհանուր լուսոյն. անարատ և անխախտելի կուսութիւն. մայր և աղախին մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Խորհուրդ կենաց եւ մայր կենդանութիւն. և առանգաստ հրաշալի ծագմանմբ. մայր և աղախին մեծացուցանեմք։

Ողորմեա Զ։

Ինչեր յերկնից Որդի Աստուծոյ աղաւաղեցեր զարարածս. անկանիմ առաջի քո. ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ։ Փառք Հօր։ Ի խաչին բեւեռեցար Աստուածն. և ընդմարդն ի կապանաց մահու արձակեցեր. և՛ զիս մի անտես առներ. որ մեղաքս եմ մեռեալ։ Այժմ և միշտ։ Յարութիւնն Հօր յանմատոյց լուսոյն. որ ինչեր ի գերեզման. կենդանացուցեր զարարածս քո. եւ զիս մի անտես առներ քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։

Տէր յերկնից Զ։

Ի գերեզման քո կանխեցին կանայքն զիւղս և զխունկս բերին. ի՛ պատիւ թաղման քո. զի

զմեղքդ ըզհողացեալըս վերածեր ի կեա՞նս։ Փառք Հօր։ Փոխանակ իւղոյն զհաւատս անբիծս եւ զաղաչանըս մեր ընդ առաւօտեան կանանցն ընկալ. որք զողջոյն կենաց լուան Ն՝ւայի ունկամբն։ Այժմ և միշտ։ Նոյնոյն ամենայն առաքելոցն յարեաւ յաւրուցիչըն մեր աւերեաց ըզդրժոխս. եւ զթշնամին կապեաց ի՝ յանլոյծ կապանս։

Ա-ա-օպո- Եվգ Յարու-Ն Գկ։ ՎՅՊ. Ասացուք։
Ա-ա-օպո- Ասղոս ԶԳ։

Կ3. Յոյց մեղ տէր։ Փխ. Հաճեցար տէր. 191։
Ա-Ն-ԵՊՈՒԼԱՆ ԸՍՊ ԳՈ-ԿԱՍՈ-։ Ջ. 1։
Տէն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Նա եղև 'ի շաբաթու յերկրորդում պառաջնոյն՝ անցանել նմա ընդ արտորայսն. և աշակերտքն նորա կորզէին հասկ՝ շփէին ընդ ափ, և ուտէին։ Նա ոմանք 'ի փարիսեցւոցն ասեն ցնոսա. զի՞նչ գործէք զոր չէ օրէն 'ի շաբաթու։ Պատասխանի ետ նոցա Յեսու և ասէ. չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր՝ զոր արարն Դաւիթ, յորժամ քաղցեաւն ինքն՝ և որ ընդ նմայն էին։ Օ՛խանդ եմուտ նա 'ի տունն Ա՛յ, և զհացն զառաջաւորութեան եկեր՝ և ետ այնոցիկ որ ընդ նմայն էին. զոր ոչ էր օրէն ուտել, բայց միայն քահանայապետիցն։ Նա ասէ ցնոսա. տէր է որդի մարդոյ և շաբաթու։ Նա եղև 'ի միւսում շաբաթուն մտանել նմա 'ի ժողովուրդն՝ և ուսուցանել. և էր անդ այր մի և ձեռն իւր աջ գօսացեալ էր։ Նա սպասէին նմա գրիչքն և փարիսեցիք՝ թէ 'ի շաբաթուն բժշկիցէ, զի գտանիցեն չարախօսութի՝ զնմանէ։ Նա նա գիտէր զխորհուրդս նոցա, ասէ ցայրն՝ որոյ ձեռնն գօսացեալ էր. արի՝ անց 'ի մէջ։ Նա նա յարուցեալ եկաց։ Ասէ ցնոսա Յեսու. հարցիցս ինչ զձեզ. զի՞նչ արժան է 'ի շաբաթու, բարի՞ ինչ առնել՝ եթէ չար գործել, ոգի՞ մի ապրեցուցանե՞լ

թէ կորուսանել։ Եւ հայեցեալ շուրջ զամենեքումբք զայրագին՝ ասէ ցնա. Ձգեա զձեռն քո. և նա ձգեաց, և հաստատեցաւ ձեռն նորա իբրև զմիւսն։ Եւ ելեալ փարիսեցիքն՝ խորհէին ընդ միմեանս՝ թէ զինչ առնիցեն Յիսուսի։ 11։

Ռ։ Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ։ Մ։ Ագաւոր։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Կ.Զ։

Ամ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո՝ ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ։

Զանազգել յերկրի զճանապարհս քո. յազգինս ամենայն զփրկութիւն քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Ամ, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամենայն։

Ուրախ եղիցին, և ցնծասցեն ազգինք. զի դու դատիս զժողովուրդս յուղղութի. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Ամ. դոհասցին զքէն ժողովուրդք ամենայն։

Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ Ամ Ամ մեր։ Ամ մեր օրհնեսցէ զմեզ, և՝ ի նմանէ երկիցեն ամենայն ազգք երկրի։

Առ Եփեսոսն ըստ Պողոսի։ Գ. 1։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ոչ դատիք՝ զի մի դատիցիք։ Զի որով դատաստանաւ դատիք՝ դատելոց էք. և որով չափով չափիք՝ չափեսցի ձեզ։ Զի՞ տեսանես զշիւղ յականն եղբօր քո, և՝ ի քում ականդ զգերանդ ոչ տեսանես։ Կամ զիա՞րդ ասես ցեղբայր քո, թո՛ղ հանիցից զշիւղդ յականէ քումմէ. և ահաւադիկ՝ ի քում ականդ գերան կայ։ Կեղծաւոր՝ հան նախ զգերանդ յականէ քումմէ, և ապա հայեսցես հանել զշիւղն յականէ եղբօր քո։ Ոչ տայք զսրբութի շանց.

և մի արկանէք զմարգարիտ ձեր առաջի խոզաց, զի մի առ ոտն կոխեսցեն զնս, և դարձեալ երգիծուցանիցեն զձեզ։ Խնդրեցէք՝ և տացի ձեզ, հայցեցէք՝ և գտջիք, բախեցէք՝ և բացցի ձեզ։ Զի ամ որ խնդրէ՝ առնու, և որ հայցէ՝ գտանէ, և որ բախէ՝ բացցի նմա։ Որ իցէ 'ի ձէնջ մարդ՝ ցոր խընդրիցէ որդի իւր հաց, մի թէ քար տայցէ նմա. և կամ խնդրիցէ ձուկն, մի թէ ծձ տայցէ նմա։ Արդ՝ եթէ դուք որ չարքդ էք՝ գիտէք պարգևս բարիս տալ որդւոց ձերոց, ո՞րչափ ևս առաւել Հայրն ձեր որ յերկինս է տացէ բարիս այնոցիկ որ խնդրեն զնա։ Զամ որ միանգամ կամիջիք՝ թէ արասցեն ձեզ մարդիկ՝ այնպէս և դուք արարէք նոցա. զի այս իսկ են օրէնքն և մարգարէք։ Մտէք ընդ նեղ դուռն. քանզի ընդարձակ է դուռն՝ և համարձակ ճանապարհն՝ որ տանի 'ի կորուստ, և բազումք են որ մտանեն ընդ նա։ Որ նեղի անձուկ է դուռն՝ և նեղ ճանապարհն՝ որ տանի 'ի կեանս, և սակաւք են որ գտանեն զնա։ Զգոյշ լերուք 'ի սուտ մարգարէից՝ որ գան առ ձեզ հանդերձիւք ոչխարաց, և 'ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք։ Ի պտղոյ նց ծանիջիք զնս. մի թէ քաղիցե՞ն 'ի փշոց խաղող՝ կամ 'ի տատասկէ թուզ։ Այսպէս ամ ծառ բարի՝ պտուղ բարի առնէ, և ծառ չար՝ պտուղ չար առնէ։ Ոչ կարէ ծառ բարի՝ պտուղ չար առնել, և ոչ ծառ չար՝ պտուղ բարի առնել։ Ամենայն ծառ՝ որ ոչ առնէ պտուղ բարի, հատանի և 'ի հուր արկանի։ Այսպա 'ի պտղոյ նոցա ծանիջիք զնս։ Ոչ ամ որ ասէ ցիս՝ Տէր Տէր, մտցէ յարքայութիւն երկնից. այլ որ առնէ զկամն Հօր իմոյ որ յերկինսն է։ Բազումք ասիցեն ցիս յաւուրն յայնմիկ. Տէր Տէր՝ ո՞չ յանուն քո մարգարէացաք, և յանուն քո դևս հանաք, և յանուն քո զօրութիս բազումս արարաք։ Եւ յայնժամ ասացից ցնոսա՝ եթէ ոչ երբէք գիտէի զձեզ. 'ի բաց կացէք յինէն ամենե-

քեան՝ զյք գործէիք զանօրէնութիւն։ Ամենայն որ
լսէ զբանս իմ զայսոսիկ՝ և առնէ զսոսա, նմանեսա-
ցի առն իմաստնոյ՝ որ շինեաց զտուն իւր 'ի վերայ
վիմի։ Իջին անձրևք՝ և խաղացին գետք, շնչեցին
հողմք՝ և բախեցին զտունն, և ոչ կործանեցաւ.
քանզի 'ի վերայ վիմի հաստատեալ էր։ Եւ ամ
որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ՝ և ոչ առնէ զսոսա,
նմանեսցի առն յիմարի՝ որ շինեաց զտուն իւր 'ի
վերայ աւազոյ։ Իջին անձրևք՝ յարեան գետք,
շնչեցին հողմք՝ հարին զտունն, և անկաւ և էր
կործանումն նորա մեծ յոյժ։ Եւ եղև իբրև կա-
տարեաց Յն զամ զբանս զայսոսիկ, զարմանային
ժողովուրդքն ընդ վարդապետութի նր։ Զի իբրև
իշխանութիւն ուսուցանէր՝ և ոչ որպէս դպիրքն նց։
Այլ իբրև էջ 'ի լեռնէ անտի, գնացին զկնի նո-
ցա ժողովուրդք բազումք։ Եւ ահա մատուցեալ
բորոտ մի, երկիր պագանէր նմ, և ասէր. Տէր՝ եթէ
կամիս՝ կարող ես զիս սրբել։ Զգեաց զձեռն իւր
և հասոյց 'ի նա Յն՝ և ասէ. կամիմ՝ սրբեաց. և
վաղվաղակի սրբեցաւ 'ի նմանէ բորոտութիւն։ Եւ
ասէ ցնա Յն, զգոյշ լեր՝ մի ումեք ասիցես. այլ
երթ ցոյց զանձն քո քահանային. և մատո զպա-
տարագն, զոր հրամայեաց Մովսէս, 'ի վկայութի
նց։ Եւ մտեալ 'ի Կափառնաում, մատեաւ առ
նա հարիւրապետ մի, աղաչէր զնա, և ասէր. Տէր՝
մանուկ իմ անկեալ կայ 'ի տան անդամալոյծ՝
չարաչար տանջեալ։ Ասէ ցնա Յն. ես եկից՝ և
բժշկեցից զնա։ Պատասխանի ետ հարիւրապետն՝
և ասէ. Տէր՝ չեմ բաւական՝ եթէ ընդ յարկաւ ի-
մով մտցես. այլ ասա բանիւ, և բժշկեսցի մանուկն
իմ։ Զանզի և ես այր մի եմ ընդ իշխանութիւ,
ունիմ ընդ ինև զինուորս. ասեմ սմա երթ՝ և
երթայ, այլում թէ եկ՝ և գայ, և ծառայի իմում
թէ արա զայս՝ և առնէ։ Իբրև լուաւ Յն՝ զարմա-
ցաւ, և ասէ ցայնոսիկ՝ որ զհետն երթային. ամէն

ասեմ ձեզ՝ և ոչ Իսրայելի այսպիսի հաւատս գտի երբէք։ Բայց ասեմ ձեզ. զի բազումք յարևելից և յարևմտից եկեսցեն՝ և բազմեսցին ընդ Աբրահամու՝ և ընդ Սահակայ՝ և ընդ Յակովբու յարքայութեան երկնից։ Եւ որդիքն արքայութեան ելցեն՝ի խաւարն արտաքին. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց։ Եւ ասէ Յն ցհարիւրապետն. երթ՝ և ոչ հաւատացերդ եղիցի քեզ. և ողջացաւ մանուկն նոր յաւուր յայնմիկ։ Եւ եկեալ Յն՝ի տուն Պետրոսի, ետես զի զոքանչ նորա անկեալ դնէր տապացեալ. կալաւ զձեռանէ նորա՝ և եթող զնա ջերմն. յոտն եկաց՝ և պաշտէր զնա։ Իբրև եղև երեկոյ՝ մատուցին առ նա դիւահարս բազումս, և եհան զոգիսն բանիւ. և զամ հիւանդսն բժշկեաց։ Զի լցցի բանն՝ որ ասացաւ՝ի ձեռն Եսայեայ մարգարէի. Նա զհիւանդութիս մեր վերացոյց, և զցաւս մեր եբարձ։ Ր. 27։

Մեսեղի։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տն. օրհնեալ որ գալոց ես։

Տէր Աստ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Հոմէոսյի Դ։

Թանգաւոր գոլով քո՞ յաշխարհ. մերոտեր ի քաղաքն Երուսաղէմ. նըստեալ ի վրայ հողեղէն նոր յաւանակի՞՝՝՝. կոչել զհեթանոսս յերկրպագութի՞։ Ոչ՞երբն ոստովք ձի՞թենեաց. եւ տղայքն ոստովք արմաւենեաց. եւ երամ երամ դասուքն աղաղակէի՞՝՝՝ն. ովսաննա օրհնեալ՞ եկեալ ի յանո՞ւնն Տ՞ն։ Զընծացաւ ո՞ր Սիոնն. բերկրեցան ո՞ր եկեղեցի՞ք. եւ խնդութի՞ր բազմաւ ելի՞ն ընդ առա՞՝՝՝ջ. օրհնէ՞ին զգալո՞ւստ քո փրկի՞չ յաշխարհ։

† Յորժամ եկն Յն. Յերուսաղէմ ի քաղաքն. ընդ առաջ ելին ծերքն ոստովք ձիթենեաց՝ և զՎ. ծորդին փառաւորէին։ Ի լեռնէ ձիթենեաց. տարածանէին մանկունքն ըզհանդերձս իւրեանց. եւ ոստս ի ծառոց բերեալ մատուցանէին՝ և Վ. ծորդոյն եբ թագաւորին։ Ոստովք և տերևեալ ձիթենեօք. Եբրայեցւոց մանկունքն օրհնէին. ուրախ լեր Երուսաղէմ քաղաք՝ և ցընծա՝ Սիոն մայր եկեղեցի։

† Օգաստոս քդ՝ Ի՝ այսօր. Յերուսաղէմ նոր եկեղեցի սուրբ. յաղթական երգով բարեբանեմք. օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն։ Որ վասն մերոյ փրկութեան յաւանակի նըստիլ յանձն առեր. ընդ մանկունսըն բարեբանեմք. օրհնեալ եկեալ անուամբ Տ՝ն։ Թագաւոր երկնաւոր. զեկեղեցի քո անշարժ պահեա. եւ զերկրպագուս անուանըդ քո պահեա՝ ի խաղաղութեան։

† Ի յարութեան յաւուր գալըստեան փրկչին. տարածանէին մանկունքն ըզհանդերձս. և անդադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեալ եկեալ անուամբ Տ՝ն։ Փառք Հօր։ Ոստս ի ծառոց բերեալ մատուցանէին. Վ. ծորդոյն առ ճանապարհաւն. և անդադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեալ եկեալ անուամբ Տ՝ն։ Այժմ և միշտ։ Ի ծերոց ընդլսեալ օրհնուի՝. եւ ի տղայոց փառաբանուի. և անդադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն։

Աղյոխման Սողոս Զ։

Յնծացէք առ Վ. ծ՝ օգնական է մեր աղաղակեցէք առ Վ. ծ՝ Յակովբայ։

Ուռէք սաղմոս և տուք օրհնութիւն. սաղմոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան:

Փառք հարէք 'ի գլուխս ամենից, յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց:

Զրաման է այս Իսրայելի, և իրաւունք Դ Յակովբայ:

Զ կայութիւն Յովսեփու զոր եդ ընդ նմա, ոչ ելանէր նա յերկրէն Եգիպտացւոց, զլեզու՝ զոր ոչ գիտէր լուաւ:

Ի բաց արա 'ի բեռանց զթիկունս նր, և զձեռն նր յորթ և 'ի թիւ ծառայելոյ:

Ի նեղութեանդ կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ 'ի գաղտնութեանէ մրրկին, և փորձեցի զքեզ 'ի վրայ ջուրցն հակառակութեանդ:

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ. և Իսրայէլ, թէ լուիցես ինձ:

Մի ևս եղիցին քեզ աստուածք առժամայնք. և մի երկիր պագանիցես դու այլ օտարի:

Զս եմ Տէր Դ՚ք քո, որ հանի զքեզ յերկրէն Եգիպտացւոց. բաց զբերան քո և լցից զդա:

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում, և Իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ:

Արձի թողի զնա երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնացին նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց:

Զի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ Իսրայելի զճանապարհս իմ գնացեալ էր:

Ոչ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նր, և 'ի վրայ նեղչաց նր արկեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք Տն ստեցին նմա. եղիցին ժամանակք նց յաշխարհի:

Կերակրեաց զնա 'ի պարարտութեանէ ցորենոյ. և 'ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոցա:

Ա-Էպոպան ըստ Մարկոսի։ Բ. 23։

Առ Տէրն մեր Յիսուս

Եւ եղև նմա 'ի շաբաթու անցանել ընդ արտոյսս. և աշակերտքն 'ի գնալն իւրեանց՝ սկսան հասկ կորզել և ուտել։ Եւ փարիսեցիքն ասեն ցնա. տես՝ զի՞նչ գործեն աշակերտքն քո 'ի շաբաթուս՝ զոր չէ արժան։ Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. ո՞չ երբէք իցէ ընթերցեալ ձեր զոր արարն Դաւիթ, յորժամ պիտոյն եղև՝ և քաղցեաւ նա և որ ընդ նմայն էին։ Օ՛իաՀրդ եմուտ 'ի տունն Աստուծոյ առ Աբիաթարաւ քահանայապետիւ, և զՀացսն զառաջաւորութեան եկեր՝ և ետ այնոցիկ որ ընդ նմայն էին. զոր ոչ էր օրէն ուտել, բայց միայն քահանայից։ Եւ ասէ ցնոսա. շաբաթ վնա մարդոյ եղև, և ոչ եթէ մարդ վնա շաբաթու։ Ապա ուրեմն՝ Տէր է որդի մարդոյ՝ և շաբաթու։ Եւ եմուտ միւսանգամ 'ի ժողովուրդն, և էր անդ այր մի որոյ ձեռն իւր գօսացեալ էր։ Եւ սպասէին նմա՝ եթէ բժըշկիցէ զնա 'ի շաբաթուն՝ զի չարախօսեսցեն զնմանէ։ Եւ ասէ ցայրն՝ որոյ ձեռն գօսացեալ էր. արի անց 'ի մէջ։ Եւ ասէ ցնոսա. զի՞նչ արժան է 'ի շաբաթու, բարի՞ ինչ գործել՝ եթէ չար առնել, ոգի մի ապրեցուցանե՞լ՝ եթէ կորուսանել. և նոքա լռեցին։ Եւ հայեցեալ Յիսուսի զնոքօք լի ցասմամբ, տրտմեալ վնա կուրութենէ սրտից նոցա՝ ասէ ցայրն. ձգեա՛ զձեռն քո. և նա ձգեաց, և ողջացաւ ձեռն նորա։ Գ. 5։

Գէպ. Լանդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամէն. Ամագաւոր։

ԳԻՐՔ ԱՂՔԱՏԱՆՔԻ

ԱՇԽԱՐՀԱՄԱՏԵՍՆ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն գ։

ՕՐՀՆԵՑՈՒՔ զՏԷՐ և զյաղթող զօրուի. 175։

Ալէլուիա Յարութիւն գ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց գ։

Երկնրպագեմք քեզ Քրիստոս ի՝ ձեռն սրբոց առաքելոցն ծանուցար մեզ ՏԷՐ Աստուծ հայրցն մերոց։ Նա աշակերտեալք ի սրբոց առաքելոցն. ուսակ փառաւորել զքեզ ի տաճարի սրբուեաք քո. զոր հիմնեցուցեր ի վերն վիմի հաւատոյ. ՏԷՐ Աստուծ հայրցն մերոց։ Նկայք ժողովուրդք որք ի հեթանոսաց. ցընծուք տօնեսցուք զնաւակատիս որ եկեղեցւոյ. բարեբանելով զՏԷՐ Աստուծ հայրցն մերոց։

գ։ ԶՏԷՐ օրհնեցէք և առաւել բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Զ՞նդ անմարմնական բազմութիւն զՔ՝ն թագաւորն որ եկաւորէ այսօր ի ՝ք եկեղեցի՝. ամենայն ազգինք գովեցէք և առաւել բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Նկայք հաւատացեալքք ՝ք Երրորդութեն յեկեղեցիս օրհնեցէք զԱստուծ. արարէք տօնս ուրախութեն մինչև յանկիւնս սեղանոյ. և առաւել բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Մեծացուսցէ Գ.Ձ։

Անծածին Երկնային գունդ անծային ձայնիւն աւետարանէր հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեալդ Տէր ընդ քեզ։ փառք Հօր։ Ի քերովբէս բազմեալ ընդ Հօր անապականաբար բնակել հաճեցաւ ի քում յորովայնի. ուրախ լեր բերկրեալդ Տէր ընդ քեզ։ Այժմ և միշտ։ Որ բոցեղէն սրովբէիւք շուրջափակեալ պահէիւր. այսօր ի մէջ մարդկան ի գիրկս հողեղինի յայտնեալ. ուրախ լեր բերկրեալդ Տէր ընդ քեզ։

Գիշերին, Գալստեան սա. Դասք լուսեղէն։

Ողորմեա Գ.Ձ։

Այսօր հրեշտակաց բազմութիւքն տօնակից լինին ընդ մեզ. քանզի երկնաւոր Թագաւորն եկաւորէ ի սուրբ եկեղեցի։ փառք Հօր։ Խնդա և զուարճացիր հարսնացեալդ յԱՅ եկեղեցի. քանզի ընդ քեզ Տէրն տերանց ընտրեաց և հաճեցաւ բնակել ի քեզ։ Այժմ և միշտ։ Լուսաւորեա լուսաւորեա կաթուղիկէ եկեղեցի. քանզի ի քեզ շող անծեղէն ի Հօրէ լուսոյ ծագեաց. և լուսաւորեաց ըզմանկունս քո։

Տէր յերկնից Գ.Ձ։

Որք արժանաւորեցայք ի կոչումն փառաւորուե Քրիստոսի ԱՅ մերոյ. եկայք ժողովուրդք երգեցէք Տն երգ նոր. երգեցէմք զանուն նորա ձայնիւ ցնծութե յօրհնութիւն ի նոր։ փառք Հօր։ Օրացեալքս ի քեզ Քն ժողովուրդք հաւատացելոց. ճշմարիտ խոստովանութեամբ օրհնեմք զխորհուրդ անծային կենսաբեր տնօրէնութե քո.

փառաւորելով զհաւր և ըզսքանչելի անուն քո Տէր Տէր մեր՝ ի մէջ ամենայն երկրի։ Այժմ և միշտ։ Ուրախ լեր եկեղեցի որ Հարսն Երկնաւոր խորհրդոյն. ի փառս ամենայն Երրորդութեան. որ համագոյ իշխանութեամբ իւրով զարդարեաց ծագ-մամբ լուսով պսակեալ զքեզ ի պատիւ ա-մենայն սրբովք իւրովք։

Առաւօտու երգ Յարութեան Գ.Ձ։ Քղզ. Ասասցուք. կամ գանձ եկեղեցւոյ։

Օրհնի Սբ Ածին եղանակն խաչին և աւետարանաւ և ամ զարդարանաւ ՚ի տօնս, աւելով Շարական Եկեղեցւոյ. Գ.Ձ։

Ուրախ լեր սուրբ եկեղեցի. քանզի Քրիստոս արքայն երկնից այսօր պսակեաց ըզքեզ խաչիւն իւրով. և զարդարեաց զամուրս քո սքանչելի փառօքն իւրովք։ Խնդա յոյժ դուստր Սիովնի. քանզի երկիրս երկինք եղեն այսօր վերստին քո նորոգ-մամբ. և թագաւորն երկնաւոր հաճեցաւ բնա-կել ի քեզ։ Ընդ դասս երկնաւոր զօրացըն վեր-առեալ տօնեմք քեզ այսօր զանդադար փառա-տրութիւս. ուրախ լեր հարսն անարատ անքննելի քո խորհրդով։

Կամ Գ.Ձ։

Լուսաւորեա Երուսաղէմ զարդարեա զամուրս քո. քանզի մերձեցաւ առ քեզ փեսայն երկնա-ւոր. փրկութիւն քեզ շնորհելով պսակեաց սքանչելի փառօքն իւրովք։ Այսօր ծագեաց քեզ դշխոյ դուստր Սիովնի. արդարութեան արեգակն Քրիստոս և սփռեցան ըզքեւ շնորհք սուրբ Հոգւոյն մեծապէս պարգեւօք։ Այսօր ցնծա սուրբ Սիովն

մայր Եկեղեցի՝ փայլեցո՛ զմանկունսս քո՝ որպէս զարեգակն, զի անձաժ՛ռ խընդութի՛ւն լցո՛ց ընդ քեզ Աստուծոյ թագաւորն։

ՕՂԻՆ՝ Սաղմոս ԿԷ։

ԿՅ. Յեկեղեցիս օրհնեցէք զԱ.Ծ. և զՏէր յաղ-բերացն Իսրայէլի։

ՓԽ. Յարիցէ Ա.Ծ և ցրուեսցին ամ թշնամիք նր, փախիցեն ատելիք նր յերեսաց նր։

Որպէս պակասէ ծուխ՝ պակասեսցին, ոգ հալի մոմ առաջի հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց Ա.Յ։

Արդարք ուրախ եղիցին՝ ցնծասցեն առաջի նր, և զուարճասցին յուրախութի՛ւն իւրեանց։

Օրհնեցէ՛ք զԱ.Ծ և սաղմոս ասացէ՛ք անուան նր, ճանապարհ արարէք այնմիկ որ նստի ընդ արևմուտս՝ և Տէր է անուն նր։

Ցնծասցեն առաջի նր, և խռովեսցին յերեսաց նր։

Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց, Ա.Ծ 'ի տեղւոջ սրբութի՛ւն իւրում։

Ա.Ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս 'ի տան, և հանէ զկապեալսն քաջութի՛ւն իւրով. սոյնպէս և զդառնացօղս որ բնակեալ են 'ի գերեզմանս։

Ա.Ծ ընդ ելանել քեզ առաջի ժողովրդեան քո, ընդ անցանել քեզ ընդ անապատ երկիր շարժեցաւ։

Երանգի և երկինք ցօղեցին յերեսաց Ա.Յ 'ի Սինէ, առաջի Ա.Յ Իսրայէլի։

Անձրև կամաց պատրաստեցեր Ա.Ծ ժառանգութի՛ւն քում, թէպէտ հիւանդացաւ սակայն դու հաստատեցեր զնա, և գազանք քո բնակեսցեն 'ի նմա։

Պատրաստ արարեր քաղցրութի՛ւն քով աղքատի Ա.Ծ, Տէր տացէ զբան ոյք աւետարանեն զօրութի՛ւն բազմաւ։

Թագաւոր զօրութեց սիրելւոյ, զգեղեցկութի՛ւն

տան քո բաժանեալ յաւարի, թէպէտ և ննջեսջիք 'ի մէջ վիճակաց։

Թռչք աղաւնւոյ արծաթապատ, և թիկնամէջք նր 'ի գոյն ոսկւոյ։

Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վր նր, ձիւնասցին 'ի Սաղմոն։

Լեառն Աստ լեառն պարարտ լեառն մածեալ և լեառն պարարտ, և զի՞նչ կարծէք լերինք հպարտացեալք։

Լեառն ընդ որ հաճեցաւ Աստ բնակիլ 'ի նմա, քանզի և Տէր իսկ բնակեսցէ 'ի նմա 'ի սպառ։

Կառք Աստ բիւրապատիկ հազարք ուղղիչք, և Տէր 'ի նս 'ի Սինէ սրբութէ իւրմէ։

Եւ 'ի բարձունս գերեաց զգերութիւն, առ աւար բաշխեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան, քանզի և թերահաւատից ևս բնակեալ եղիցի 'ի նմա։

Տէր Աստ օրհնեալ, օրհնեալ Տէր զօրհանապազ առաջնորդեսցէ մեզ Աստ փրկիչ մեր։

Աստ մեր կենարար, և 'ի Տեառնէ են ելք մահու։

Բայց սակայն Աստ փշրեսցէ զգլուխս թշնամեաց մերոց, և զհերն կարճովին, որ գնան յանօրէնութիւնս իւրեանց։

Ասաց Տէր՝ 'ի խորոց անդնդոց դարձուցից, և 'ի միջոյ ժանեաց զնմն 'ի դուրս կորզեցից։

Ոչ թացցի ոտն քո յարեան, և լեզուք շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։

Երևեցան գնացք քո Աստ, գնացք Աստ թագաւորին մերոյ սրբոյ։

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութիւն, 'ի մէջ դուսանաց և գովչաց։

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զԱստ, և զՏէր յաղբերացն Իսրայելի։

Ընդ Բենիամին 'ի տղայութիւն զարմանալի իշխանք Յուդայ առաջնորդք նր, իշխանք Զաբուղոնի և իշխանք Նեփթաղիմայ։

Հրամայեա Ս.Ծ զօրութիւն քով. զօրացո զայս զոր հաստատեցեր 'ի մեզ։

Ի տաճարի քում Յերուսաղէմ, քեզ մատուցեն թագաւորք զպատարագս։

Աստեա 'ի գազան եղեգան, 'ի ժողովս զուարակաց և 'ի դասս երնջոց։

Խոտեսցին այնոքիկ որ ընտրեալ են արծաթով, ցրուեա զՀեթանոսս և զայք կամին ընդ պատերազմ։

Եկեսցեն հրեշտակք Յեգիպտոսէ, Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին առ Ս.Ծ։

Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զՍ.Ծ. և սաղմոս ասացէք Տեառն։

Ո՛անապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի յերկինս երկնից ընդ յարևելս։

Ս.Հա տացէ զձայն իւր ձայն զօրութեան, և տո՛ւք փառս Ս.Յ։

Ի վե՛ր Իսրայելի մեծվայելչութի՛ն նո՛ր, զօրութի՛ն նո՛ր մինչև յամպս երկնից։

Սքանչելի է Ս.Ծ 'ի վե՛ր սրբոց իւրոց, Ս.Ծ Իսրայելի։

Նա տացէ զօրութի՛ն հաստատութի՛ն ժողովրդեան իւրոյ, օրհնեալ է Ս.Ծ։

Ընթերցուած Յառակաց։ Գ. 9։

Պատուեա զՏէր 'ի քոց արդար վաստակոց, և հան նմա պտուղ 'ի քոց արդարութեանդ արմտեաց։ Օ՛ի լցցին շտեմարանք քո լիութեամբ ցորենոյ, և գինեաւ հնձանք քո առաւել ևս բղխեսցեն։ Որդեակ՝ մի՛ լքանիր 'ի խրատու Տեառն, և մի՛ լուծանիցիս յանդիմանեալ 'ի նմանէ։ Օ՛ի զոր սիրէ Տէր՝ խրատէ տանջէ զամենայն որդի զոր ընդունի։ Երանեալ է այր որ եգիտ զիմաստութի՛ն, և մահկանացու որ ետես զհանճար։ Օ՛ի լաւ է զվաճառն զայն գտանել՝ քան զգանձս ոսկւոյ և արծաթոյ։ Պատուականագոյն է քան զականս պատուականս և ոչ ինչ է չար որ հակառակ կայցէ նմա։ Յայտնի

է ամենեցուն որ մերձ են 'ի նա, և ամ ինչ որ պատուական է՝ չարժէ զնա։ Զի երկայն աւուրք և ամք կենաց յաջմէ իւրմէ, և յահեկէ իւրմէ փառք և մեծութի։ Ի բերանոյ նր բղխէ արդարութի, զօրէնս և զողորմութիւն 'ի լեզուի իւրում կրէ։ Ո՛անապարհք նորա ճանապարհք բարեաց՝ և ամ շաւիղք նր խաղաղութք։ 18։

Ընթերցուած Յեսայեայ Մարգարէէ։ ԿԶ. 12։

Զի այսպէս ասէ Տէր, ահաւասիկ ես դարձուցանեմ 'ի դոսա իբրև զգետ զխաղաղութի, և իբրև զհեղեղատ յորդեալ զփառս հեթանոսաց. զմանկունս դոցա 'ի վր ուսոց իւրեանց բարձեալ բերիցեն, և 'ի վր ծնգաց իւրեանց գգուիցեն։ Որպէս մայր որ զմանուկ իւր գգուիցէ, այնպէս գգուեցից զձեզ, և Յերուսաղէմ մխիթարեսջիք, և տեսջիք և խնդասցեն սիրտք ձեր, և ոսկերք ձեր իբրև զդալարի զուարճասցին. և ծանիցի ձեռն Տեառն երկիւղածաց իւրոց, և սպառնասցի անհաւատիցն։ Զի ահաւասիկ Տէր իբրև զհուր եկեսցէ, և կառք նր իբրև զմրրիկ հատուցանել սրտմտութ զհատուցումն իւր, և բոցով հրոյ զարհամարհանս իւր։ 15։

Պօղոսի առաքելոյն 'ի Տիմոթէոսի առաջին թղթոյն է ընթերցուածս։ Գ. 14։

Այս գրեմ առ քեզ, զի ակն ունիմ 'ի մօտոյ գալ, ապա թէ յամեցիս, զի գիտասցես. թէ ոչ պարտ իցէ քեզ 'ի տան Աստուծոյ շրջել, որ է եկեղեցի Աստուծոյ կենդանւոյ, սիւն և հաստատուն ճշմարտուն։ 16։

Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա։

Հիմունք նր 'ի լեառն սրբ նր, սիրէ Տէր զդրունս Սիովնի քան զամ յարկսն Յակովբայ։

Ա-Էպիստոլն ըստ Մատթէոսի։ ԺԸ. 13։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ եղեալ (Յս) 'ի կողմանս փիլիպեայ կեսարիայն

հարցանէր ցաշակերտսն և ասէր, զո՞ ոք ասեն զի-
նէն մարդիկն՝ թէ իցէ որդի մարդոյ։ Եւ նոքա
ասեն. ոմն զՅովհաննէս մկրտիչ. և այլք զԵղիա,
և կէսք զԵրեմիա, կամ զմի ոք 'ի մարգարէիցն։
Ասէ ցնա Յս. իսկ դուք զո՞ ոք ասէք զինէն թէ
իցեմ։ Պատասխանի ետ Սիմովն Պետրոս՝ և ասէ.
դու ես Քրիստոսն Որդի Աստուծոյ կենդանւոյ։
Պատասխանի ետ Յս՝ և ասէ ցնա, երանի՛ քեզ
Սիմովն որդի Յովնանու, զի մարմին և արիւն ոչ
յայտնեաց քեզ՝ այլ Հայր իմ որ յերկինս է։ Եւ
ես քեզ ասեմ, զի դու ես վէմ, և 'ի վի՛ այդր
վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, և դրունք դժոխոց
զնա մի՛ յաղթահարեսցեն։ Եւ տաց քեզ զփականս
արքայութեանն երկնից, և զոր միանգամ կապեսցես
յերկրի, եղիցի կապեալ յերկինս, և զոր արձա-
կեսցես յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս։ 19։

Եւ փութանացուցեն պանդուխտքն, և գտին
ուշնորհն։

Բարդ. Մի՛ խաչիւս։ Աղօթ. Պահպանեա։

Եւ 'ի դառնալն ոչխարին Սողոմ Զ։

Կգ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։
Ուխտքն ըստ Ղուկասու։ Ջ. 12։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ եղև ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ ել 'ի լեառն
կալ յաղօթս, և հանէր զգիշերն 'ի գլուխ յա-
ղօթսն Աստ։ Եւ իբրև այդ եղև՝ կոչեաց զաշակերտսն
իւր, և ընտրեաց 'ի նոցանէ երկոտասանս. զորս և
առաքեալս անուանեաց. զՍիմովն՝ զոր և Պետրոս
անուանեաց, և զԱնդրէաս զեղբայր նորին, և զՅա-
կովբոս և զՅովհաննէս, և զՓիլիպպոս և զԲարթո-
ղոմէոս, և զՄատթէոս և զԹովմաս, և զՅակով-
բոս Ալփեայ, և զՍիմովն զկոչեցեալն Նախանձայոյզ,
և զՅուդա Յակոբայ, և զՅուդա Իսկարիովտացի՝
որ եղև իսկ մատնիչ։ Եւ իջեալ նոքօք հանդերձ

'ի տեղի մի տափարակ. և ժողով աշակերտացն նո-
ցա՝ և բազմութիւն յոյժ ժողովրդեանն, յամ
Ի՛ր Էրէաստանէ և յԵրուսաղէմէ՝ և յայնմ կողմանէ՝
և 'ի ծովեզերէն Տիւրոսի և Սիդոնի. որ եկին լսել
'ի նմանէ՝ և բժշկել 'ի հիւանդութէ իւրեանց. և
նեղեալքն յայսոց պղծոց բժշկէին։ Եւ ամ ժո-
ղովուրդն խնդրէր մերձենալ 'ի նա, զի զօրութի
բաղում ելանէր 'ի նմանէ՝ և բժշկէր զամենեսին։
Եւ նա ամբարձ զաչս իւր յաշակերտսն իւր՝ և ա-
սէ։ Երանի աղքատացդ հոգւով, զի ձեր է ար-
քայութիւն Ա.Յ։ Երանի որ քաղցեալ են այժմ,
զի յագեսցին։ Երանի որ լան այժմ, զի ծիծա-
ղեսցին։ Երանի է ձեզ յորժամ նախատիցեն զձեզ
մարդիկ, և յորժամ որոշիցեն զձեզ և նախատի-
ցեն, և հանիցեն անուն չար զձէնջ վասն որդւոյ
մարդոյ։ Ուրախ լիջիք յաւուր յայնմիկ և ցնծաս-
ջիք, զի ահա վարձք ձեր բազում են յերկինս.
ըստ դմին օրինակի առնէին մարգարէիցն հարք իւ-
րեանց։ Բայց վա՜յ ձեզ մեծատանցդ՝ զի ընկալայք
զմխիթարութիւն ձեր։ Վա՜յ ձեզ որ յագեալդ էք
այժմ՝ զի քաղցիցէք. վա՜յ ձեզ որ ծիծաղիքդ այժմ,
զի սգայցէք և լայցէք։ Վա՜յ ձեզ՝ յորժամ բարի
ասիցեն զձէնջ ամ մարդիկ, զի այդպէս առնէին
սուտ մարգարէիցն հարք նոցա։ Ա.յլ ձեզ ասեմ
որ լսէքդ. սիրեցէք զթշնամիս ձեր, բարի արա-
րէք ատելեաց ձերոց։ Օրհնեցէք զանիծիչս ձեր.
աղօթս արարէք 'ի վերայ նեղչաց ձերոց։ Որ հար-
կանէ զծնօտ քո՝ մատո՛ նմա և զմիւսն. և որ հանէ
'ի քէն զբաճկոն քո՝ մի արգելուր 'ի նմանէ և զշա-
պիկս։ Ամենայնի՝ որ խնդրէ 'ի քէն՝ տո՛ւր, և զոր
ինչ հանէ զք 'ի քէն՝ մի պահանջեր։ Եւ որպէս
կամիք թէ արասցեն ձեզ մարդիկ, այնպէս արաս-
ջիք և դուք նոցա։ Եւ եթէ սիրէք դուք զսիրելիս
ձեր՝ զի՞նչ շնորհ է ձեր, զի և մեղաւորք սիրեն
զսիրելիս իւրեանց։ Եւ եթէ բարի առնէք բարե-

բարաց ձերոց՝ ո՞ր շնորհ է ձեր, զի և մեղաւորք զնոյն գործեն։ Եւ եթէ տայք փոխ այնոցիկ՝ յորոց ակն ունիցիք առնուլ՝ ո՞ր շնորհ է ձեր. քանզի և մեղաւորք մեղաւորաց փոխ տան, զի առցեն անդրէն զկշիռն։ Բայց սիրեցէք զթշնամիս ձեր, և բարի արարէք ատելեաց ձերոց. և տո՛ւք փոխ՝ ուստի ոչ ակն ունիցիք առնուլ. և եղիցին վարձք ձեր բազում, և եղիջիք որդիք Բարձրելոյ. զի նա քաղցր է 'ի վերայ չարաց և ապաշնորհաց։ Եղերո՛ւք գթածք՝ որպէս և Հայրն ձեր գթած է։ Մի՛ դատիք՝ և ոչ դատիցիք. մի՛ պատժէք՝ և ոչ պատժիցիք, արձակեցէք և արձակիցիք։ Տո՛ւք՝ և տացի ձեզ. չափ բարւոք՝ թաթաղուն շարժուն զեղուն՝ տացեն 'ի գոգս ձեր. նովին չափով որով չափէք՝ չափեսցի ձեզ։ Ասաց և առակ մի առ նս. մի՛ թէ կարիցէ՞ կոյր կուրի առաջնորդել, ո՞չ ապաքէն երկոքին 'ի խորխորատ անկանիցին։ Ոչ է աշակերտ լաւ քան զվարդապետ իւր. ա՛մ կատարեալն եղիցի իբրև զվարդապետ իւր։ Զի՞ տեսանես զշիւղ յականն եղբօր քո, և 'ի քում ական զգերանդ ոչ նշմարես։ Կամ զիա՞րդ կարես ասել ցեղբայր քո. եղբայր՝ թո՛ղ հանից զշիւղդ յականէ քումմէ, և դու 'ի քում ական զգերանդ ոչ տեսանես. կե՛ղծաւոր՝ հան նախ զգերանդ յականէ քումմէ, և ապա հայեսջիր հանել զշիւղ յականէ եղբօր քո։ Զի ոչ է ծառ բարի՝ որ առնէ պտուղ չար, և ոչ դարձեալ ծառ չար՝ որ առնէ պտուղ բարի. զի իւրաքանչիւր ծառ 'ի պտղոյ իւրմէ ճանաչի։ Զի ոչ եթէ 'ի փշոց քաղեն թուզ, և ոչ 'ի մորենւոյ կթեն խաղող։ Մարդ բարի՝ 'ի բարի գանձուց սրտի իւրոյ բղխէ զբարի, և մարդ չար՝ 'ի չարէն բղխէ զչար. քանզի 'ի յաւելուածոյ սրտին խօսի բերան նո՛ր։ Զի՞ կոչէք զիս՝ Տի՛ր, Տի՛ր, և զոր ասեմն ոչ առնէք։ Ամենայն որ գայ առ իս, և լսէ զբանս իմ՝ և առնէ զնոսա, ցուցից ձեզ ում նման

է։ Նման է առն, որ շինիցէ տուն. որ փորեաց և խորեաց, և եդ հիմն 'ի վերայ վիմի. 'ի յառնել հեղեղաց՝ բախեաց գետ զտունն, և ոչ կարաց շարժել զնա. զի հաստատեալ էր հիմն 'ի վերայ վիմի։ Իսկ որ լսէ զբանս իմ՝ և ոչ առնէ, նման է առն՝ որ շինիցէ տուն 'ի վը հողոյ առանց հիմանն. զոր բախեաց գետ, և վաղվաղակի անկաւ. և եղև կործանումն տանն այնորիկ մեծ։ 49։

Եր Նորաստեղծեալ։

Բ՚ Ի. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ա՚Ը. Ամեն։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Ամսոյ։

Որ հնեցէք զՏէր յօրհնութիւնի նոր. 193։

Ա՚Էպոպոն ըստ Մատթէոսի։ Բ. 18։

Ցն մերոյ Յեսի Քրիստի

Տեսեալ (Յեսի) ժողովուրդս բազումս զիւրեն, հրամայեաց երթալ յայն կոյս։ Եւ մատուցեալ դպիր մի ասէ ցնա. վարդապետ՝ եկիր և ես զկնի քո յոր վայր և երթիցես։ Ասէ ցնա Յս. աղուեսուց որջք գոն՝ և թռչնոց երկնից բոյնք, այլ որդւոյ մարդոյ ոչ գոյ՝ ուր գիցէ զգլուխ իւր։ Եւ մի ոմն յաշակերտաց նոր ասէ ցնա. Տէր՝ տուր ինձ հրաման՝ զի երթայց նախ թաղեցիս զհայր իմ։ Ասէ ցնա Յս. Եկ զկնի իմ, և թող զմեռելսն թաղել զմեռեալս իւրեանց։ Եւ իբրև եմուտ 'ի նաւն, գնացին զկնի նոր աշակերտքն նորա։ Եւ ահա շարժումն մեծ եղև 'ի ծովուն՝ մինչ նաւին ծածկել յալեաց անտի, և ինքն ննջէր։ Եւ մատուցեալ աշակերտքն յարուցին զնա և ասեն. Տէր՝ փրկեա զմեզ՝ զի կորնչիմք։ Եւ ասէ ցնս. ընդէր վատասիրտք էք սակաւահաւատք. յայնժամ յարուցեալ սաստեաց հողմոցն և ծո-

վուն, և եղև խաղաղութի մեծ։ Եւ մարդիկն զարմացան՝ և ասէին. որպիսի ոք իցէ սա՝ զի և հողմք և ծով հնազանդին սմա։ Եւ իբրև անց յայն կողս յերկիրն Գերգեսացւոց, պատահեցին նմա դիւահարք երկու՝ ելեալք 'ի գերեզմանացն, չարաչարք յոյժ. ոչ զի չէր հնար անցանել ումեք ընդ այն ճանապարհ։ Եւ ահա աղաղակեցին և ասեն. զի՞ կայ մեր և քո Յե Որդի Աստուծոյ, եկիր տարաժամ տանջել զմեզ։ Եւ էր հեռագոյն 'ի նոցանէ երամակ մի խոզից արօտական։ Եւ դևքն աղաչէին զնա և ասէին. եթէ հանես զմեզ աստի, հրամայն տուր մեզ երթալ յերամակ խոզիցն։ Եւ ասէ ցնոսա. երթայք։ Եւ նոքա ելեալ գնացին յերամակն խոզից. և դիմեաց ամ երամակն 'ի դարէ անտի 'ի ծով, և մեռան 'ի ջուրսն։ Եւ խոզարածքն փախեան, և երթեալ 'ի քաղաքն պատմեցին զամ, և զկրս դիւահարացն։ Եւ ահա ամ քաղաքն ել ընդ առաջ Յեի. իբրև տեսին զնա՝ աղաչեցին զի գնասցէ 'ի սահմանաց նոցա։ Եւ մտեալ 'ի նաւ անց յայն կողս, և եկն 'ի քաղաք իւր։ Եւ ահա մատուցին առ նա անդամալոյծ մի, որ դնէր 'ի մահիճս. և տեսեալ Յեի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն. Թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։ Եւ ահա ոմանք 'ի դպրացն ասեն ընդ միտս. հայհոյէ դա։ Եւ ծանուցեալ Յեի զխորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա. ընդէ՞ր խորհիք դուք չարիս 'ի սիրտս ձեր։ Օ՞ինչ դիւրին է. ասել՝ Թողեալ լիցին քեզ մեղք քո, թէ ասել արի և շրջեաց։ Այլ զի դիտասջիք՝ եթէ իշխանութի ունի որդի մարդոյ յերկրի թողուլ զմեղս. յայնժամ ասէ ցանդամալոյծն. արի՛ առ զմահիճս քո՝ և երթ 'ի տուն քո։ Եւ յարուցեալ գնաց 'ի տուն իւր։ Իբրև տեսին ժողովուրդքն՝ զարմացան. և փառաւոր առնէին զԱստուծն զտուիչն այնպիսի իշխանութեան՝ մարդկան։ Թ. 8։

Եւ ելանէն խաչէ 'ի դուրս։

Հ. Պօղոսեան խաչէ 'ի յայնէն Դ։

Օ՜ զօրութիւն ե՞ր խաչի՝ քո Ք՝ե որ կանգնեցեր ի փրկութիւն աշխարհի. սա՜՛ռ պահե՛սցէ զմեզ յամենայն փորձութենէ։ Դանելի ի սմա բարձրացար Աստուած, եւ ի սմա՛ հեղեր ընդպատուական ե՛ր զարիւնդ. սա՜՛ռ պահե՛սցէ զմեզ յամենայն փորձութենէ։ Եւ ընդքո՛ միւսանգամ ընդգալուստդ ներշանա՛ւ խաչի՝ քո՛ ցուցեր աշխարհի. սա՜՛ռ պահե՛սցէ զմեզ յամ փորձուէ։

Սոկրատ Դ։

Կ3. Նշանեցաւ։ Փե. Ի կարդալ իմում. 195։

Ա-Էպոլոն ըստ Սոկրատի։ ԺԵ. 22։

Ոչ տէրն մեր Յն Քն

Եւ ածեն զնա 'ի Գողգոթա տեղի մի, որ թարգմանի տեղի կառափելոյ։ Եւ տային նմա գինի զմռսեալ, և նա ոչ առ, և հանեն զնա 'ի խաչ։ Եւ բաժանեցին զհանդերձս նր, արկեալ վիճակս 'ի վր՝ թէ ո՞ զինչ առնուցու։ Էր ժամ երրորդ, և հանին զնա 'ի խաչ։ Եւ էր գիր վերասու նորա գրեալ, թէ թագաւոր է հրէից։ Եւ ընդ նմա հանին 'ի խաչ երկուս աւազակս, մի ընդ աջմէ և մի ընդ ահեկէ նր։ Եւ լցաւ գիրն որ ասէ, թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ։ Եւ որք անցանէին հայհոյէին զնա շարժեալ զգլուխս իւրեանց, և ասէին. վա՛հ որ քակէիր զտաճարն՝ և զերիս աւուրս շինէիր, ապրեցո՛ զանձն քո՝ և էջ 'ի խաչէդ։ Նոյնպէս քահանայապետիցն այպն արարեալ՝ ընդ միմեանս հանդերձ դպրօքն՝ և ասէին. զայլս ապրեցոյց՝ զանձն ոչ կարասցէ ապրեցուցանել, Քն թագաւոր Իսրայելի, իջցէ այժմ 'ի խաչէ այտի, զի տեսցուք և հաւատասցուք դմա։ Եւ որ ընդ նմա 'ի խաչն ելեալ էին՝ նախատէին զնա։ Եւ իբրև

վեց ժամ եղև՝ խաւար կալաւ զամ երկիր մինչև ցինն ժամն։ Եւ յիններորդ ժամուն աղաղակեաց Յն 'ի ձայն մեծ՝ և ասէ. Էլի, Էլի, լամա սաբաքթանի. որ թարգմանի Աստ իմ, Աստ իմ. ընդէր թողեր զիս։ Եւ ոմանք 'ի նոցանէ՝ որ շուրջն կային զնովաւ, իբրև լուան, ասէին թէ զԵղիա կարդայ։ Եւ ընթացեալ մի ոմն ելից սպունգ մի քացախով, և հարեալ յեղեգան՝ տայր ըմպել նմա. և ասէ, թոյլ տուր, տեսցուք գայ Եղիա իջուցանել զդա։ Եւ Յն արձակեաց ձայն մեծ և եհան զոգի։ 37։

Ե— ԹԵՈՒՆՈՒԳԻԼԷՆ ԸՆԴՈՒՍՊՈՆՆ։

ՎԷՊ. Մի խաչիւս։ Ամէն. Պահպանեա։

Ե— 'ի ԹՈՒՆԱԼԷ ՍՈՒԿԻՈՒԳԷՆ ԽՈՐՈՆԷ. Եւ ևս խաղաղութիւն։ Քահանայն. Օրհնութիւն և փառք։

Ամա՝ Լսոնարհեցո, Ե— Ամբրեցո։

ՍԷՆԷԳԻ ՅՈՐՈՒԹԵՆ ԴԶ։ ՎԷՊ. Ասասցուք։

ՀԱՄԷՍԻՆ ԴԶ։

Փառաբանակից Հօր Ո՛րդի որ վասն մե՛ր խաչեցա՛ր. զդիժոխս աւերեալ յարեար յաւուր երրորդի. փա՛՛ռք յարութեան քո Տէր։ Հրեշտակապետին իջումն որ ընդպահապանեն երկիւղի՛՛ւ. զարհուրեցոյց առ դրանն գերեզմանին. փա՛՛ռք յարութեան քո Տ՛ր։ Եւ ըսքանչելի՛ նբ կանանցն աւետարանէ՛՛ր ասելո՛՛վ. յարեաւ Քն յարուցիչն մեռելոց. փա՛՛ռք յարութեան քո Տ՛ր։

Կանանցն կանխելով ի թաղումն կենդանւոյն տեսին ըզվէմն ի դրանցն ի բաց մերժեալ։ Թափուր ըզգերեզմանն եւ ունայն տեսանէին եւ

տրտմութիւն լայն յուսահատեալք։ Այլ խաչեցեալն զի լաւ տրտմագեցեալ. քանզի Քրիստոս փառօք մեծաւ յարեաւ։

Եւթներորդ Սաղմոս ՃՕ։ Օրհնեցէք զՏ. 197։

Ա-Եպիսկոպոսն ըստ Մարկոսի։ Գ. 6։

Կ՚ Տն մերոյ Յեսի Քրիստի

Եւ ելեալ արտաքս վաղվաղակի փարիսեցիքն հերովդիանոսօքն հանդերձ, խորհուրդ առնէին վասն նորա՝ թէ զիարդ կորուսցեն զնա։ Իսկ Յիսուս աշակերտօքն իւրովք գնաց 'ի ծովեզրն. և բազում ժողովուրդ 'ի Գալիլեացւոց երթային զհետ նր. և 'ի Իրէաստանէ, և Յերուսաղեմէ, և յայն կողմ Յորդանանու, և որք 'ի Տիւրոսէ և 'ի Սիդոնէ, բազում ժողովուրդ իբրև լսէին՝ որչափ ինչ առնէր, գային առ նա։ Եւ ասէ ցաշակերտսն իւր, զի նաւակ մի պատրաստական կայցէ նմա վասն ամբոխին՝ զի մի նեղեսցեն զնա։ Քանզի զբազումս բժշկեաց. մինչ գալ խռնել զնովաւ՝ զի մերձեսցին առ նա, որք ունէին ախտս ինչ։ Եւ այսք պիղծք յորժամ տեսանէին զնա. անկանէին առաջի նորա, աղաղակէին և ասէին. թէ դու ես Որդին Աստ. և նա յոյժ սաստէր նոցա, զի մի յայտնի առնիցեն զնա։ 12։

Քրիստ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղօթ. Ծագաւոր։

Պ. ԿԻՐԿՈՐԵԱՆՑ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

Յաղթական քեզ օրհնութիւնք տէր. 179։
Ելեալ-ի Յարութենէ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ռշ։

Անապական Թանգ Աստուած. որ ի՝ջեր ի մէջ հնոցին. փրկեցեր զերիս մանկունսըն ցողովն օրհնեալ. օրհնեալ ես տէր Աստուած։ Որ ի՝ Բաբելովնի ըզբոց հրոյն շի՛ջուցեր. և զմանկունսն ապրեալ ցուցեր. եւ նոքա երգեցեալ գովէին զասելով. օրհնեալ ես տէր Աստուած։ Որ յարգանդի կուսին բնակեցար. եւ ծընար որպէս մանուկ. որ ըզմահ կոխեցեր և զյարութիւն քո ցուցեր. օրհնեալ ես տէր Աստուած։

Գ. Ը՝զՏէր օրհնեցէք եւ բարձրացարարք։ Յանբսկիզբն զամենասուրբ զՏրրոդութիւն. որ նոյն ի՝նքն ի՝ւր ա՛նեղ բընութիւնն գոյացոյց յոչընչէ զա՛մ արարածս. ընդ՝նա հոգևոր երգով օրհնեցէք եւ բարձրացարարք։ Փառք Հօր։ Համագոյակա՛ն էութիւն Թանգ Բանն ի՝ Հօրէ. որ լոյս մեծ ծագեաց անճառելի՝ ծագմանմբ. որ հաստատեաց զերկինս եւ զի՝մանալի՝ զօրրս հրեշտակաց. ընդ՝նա հոգևոր երգով օրհնեցէք եւ բարձրացարարք։ Այժմ և միշտ։ Յանմահ զերկնաւոր զթագաւո-

րուին. որ արարչագործ ստեղծմամբ վայելչացոյց զերկինս եւ զերկիր. ի փառս ամենայնն Երրորդութեան. երեքսրբեան հրեշտակային օրհնութեամբ. ընդ որս հոգեւոր երգով օրհնեցէք եւ բարձր արարէք յաւիտեան:

Մեծացուսցէ ԲՁ:

Ընդ քեզ կոյս եւ մայր և բնակարան անծայրին ներմարդութեանն. գոհաբանեմք և վերօրհնեմք զեղեալ փրկող կենդանութեան ազգի մարդկան. վասն որոյ ընդ քեզ Աստուածածին և կոյս. բարեբանեմք զմայր և զաղախին փրկչին մերոյ: Ծնունդն Հօր և հինաւուրց անժամանակն յաւիտենից. ժամանակաւ յորովայնի քում բնակեցաւ և ի Հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վասն որոյ ընդ քեզ Աստուածածին և կոյս. բարեբանեմք զմայր և զաղախին փրկչին մերոյ: Փառք Հօր: Ծնեալն ի քէն ի խաչ ելեալ եւ ի յաթոռ փառաց ընդ Հօր. անարգեալ ի մարդկանէ փառաւորութեամբ էութեամբ երկրպագեալ. վասն որոյ ընդ քեզ Աստուածածին և կոյս. բարեբանեմք զմայր և զաղախին փրկչին մերոյ: Այժմ և միշտ: Ընդ քեզ ոչ միայն որդիք մարդկան այլ եւ վերին զօրութիւնք. դասք անմարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց զուարթնոց եւ հրեշտակաց. գոհաբանեն և վերօրհնեն եւ փառաւորեն զմայր և զաղախին փրկչին մերոյ:

Ողորմեա ԲՁ:

Առաջին պտուղ առաջին ծառոյն ընդ նախաստեղծն մահացոյց. իսկ Որդին միածին եկն և փրկեաց զմեզ: Փառք Հօր: Զչարչարանս ի

յանձն առեր ընդեսանչի յարուցիչդ մեռելոց. ջնջելիա զձեռագիրդ ի մոյ յանցանաց։ Ամէն և միշտ։ Կենդանութի՞ն ի գերեզմանի եդար վասն ի հողոյ ստեղծեալ մարդոյն. զմեղօք մեռեալ զանձն իմ կենդանացո։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԿՑ ՌՁ։

Անկին ի գերեզմանն առաւօտեան եբ կանայքն. յօծանեալ խընկեալ զանապական մարմինն։ Պառք Հօր։ Պոչիւմբն հրեշտակին քարալերէր ըզնոսա ասելով. ցընծացէք յարեաւ որպէս յառաջն ասաց։ Ամէն և միշտ։ Լուեալ ի հրեշտակէն զաւետիս յարութեն. պատմէին աշակերտացն ելթէ յարեաւ Քրիստոս։

Ամ-ա-օրո- Էրգ Յարու-թէ Դկ։ Քէպ. Ամասցուք։

Ամ-ա-օրո- Սաղմոս ՁԴ։

ԿՅ. Ցոյց մեզ Տր։ Փխ. Հաճեցար Տր. 191։

Ամ-էպարան ըստ Ղու-կասու-։ Ի. 1։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵ ՔՆ

Եւ իբրև կատարեաց զնամ զբանս իւր 'ի լսելիս ժողովրդեանն, եմուտ 'ի Կափառնաում։ Հարիւրապետի ուրումն ծառայ չարաչար հիւանդացեալ՝ մերձ էր 'ի վախճանել, որ էր նմա պատուական։ Իբրև լուաւ զՅնէ, առաքեաց զծերսն 'ի Հրէից, աղաչէր զնա՝ զի եկեսցէ ապրեցուսցէ զծառայն նր։ Եւ նոքա եկեալ առ Յե՝ աղաչէին զնա ասէպ՝ և ասէին, թէ արժանի է՝ որում զշնորհս զայս առնես։ Զի սիրէ զազգս մեր, և զժողովրդանոցն նա շինեաց մեզ։ Եւ Յե գնաց ընդ նս. իբրև ոչ ինչ կարի հեռի էր 'ի տանէն, յղեաց առ նա հարիւրապետն բարեկոմն, և ասէ ցնա. Տէր՝ մի ինչ աշխատ լինիր, զի չեմ բաւական ելթէ ընդ յարկաւ իմով մտա-

նիցես։ Ա՛ռ որդ և ոչ զանձն համարեցայ արժանի առ քեզ գալոյ. այլ ասա բանիւ՝ և բժշկեսցի մանուկս իմ. քանզի և ես այր մի եմ կարգեալ ընդ իշխանութիւն. ունիմ ընդ ինեւ զինուորս, և ասեմ սմա՝ երթ, և երթայ. և այլում թէ եկ, և գայ. և ծառայի իմում թէ արա զայս, և առնէ։ Եւ իբրև լուաւ զայս Յի՝ զարմացաւ, դարձաւ առ ժողովուրդն որ երթային զհետ նորա՝ և ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ և ոչ Իսրայելի այսչափ հաւատս գտի։ Եւ դարձան անդրէն պատգամաւորքն 'ի տուն, և գտին զծառայն հիւանդ՝ բժշկեալ։ 10։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողբ. Վրում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա՛ռաջին Պօղոս ՈՂԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա՛ստուածն ըստ Պաւղոսի։ Թ. 9։

Տն մերոյ Յեսի Քրիստի

Եւ անցեալ ընդ այն (Յեսի՝) ետես զայր մի, զի նստէր 'ի մաքսաւորուն՝ Մատթէոս անուն. և ասէ ցնա՝ եկ զկնի իմ։ Եւ յարուցեալ գնաց զկնի նր։ Եւ եղև իբրև բազմեալ էր նա 'ի տանն, և ահա բազում մաքսաւորք և մեղաւորք եկեալ և բազմեալ էին ընդ Յեսի՝ և ընդ աշակերտս նր։ Իբրև տեսին փարիսեցիքն՝ ասեն ցաշակերտս նր. ընդէր ընդ մաքսաւորս և ընդ մեղաւորս ուտէ վարդապետն ձեր։ Լսէ Յեսի իբրև լուաւ՝ ասէ ցնա. ոչ է պիտոյ բժիշկ կարողաց՝ այլ հիւանդաց։ Երթայք՝ ուսարուք զի՞նչ է. զողորմութիւն կամիմ, և ոչ զզոհ. զի ոչ եկի կոչել զարդարս՝ այլ զմեղաւորս։ Յայնժամ մատեան առ նա աշակերտքն Յովհաննու՝ և ասեն. ընդէր մեք և փարիսեցիքն պահեմք յաճախ, և քո աշակերտքդ ոչ պահեն։ Ասէ ցնա Յեսի. մի թէ

մարթ ինչ իցէ մանկանց առագաստի սուգ առնուլ՝ մինչ փեսայն ընդ նա իցէ. այլ եկեսցեն աւուրք՝ յորժամ բարձցի 'ի նոցանէ փեսայն, և ապա պահեսցեն։ Ոչ ոք արկանէ կապերտ անթափ 'ի վերայ հնացեալ ձորձոյ. զի առնու ելանէ զլրութիւնն 'ի հանդերձէն, և ևս չար պատառումն լինի։ Եւ ոչ արկանեն գինի նոր 'ի տիկս հինս, ապա թէ ոչ՝ տիկքն պատառին՝ և գինին հեղու, և տիկքն կորնչին. այլ արկանեն զգինի նոր 'ի տիկս նորս, և երկոքին պահին։ 17։

Սէ՛ոէ՛ոէ՛ Յոր՝ոլ՝ Դ։ Ռ՝ԷՊ. Ասասցուք։

Համբարձիչ Դ։

Ո՞՛չ հրեշտակն յերկնի՞ց աւետաւո՞՛ր երջանիկ և ե՞՛ր կանանցըն քարոզէր ասելով. Է՛ ձեզ՛զ վերստին լոյսըն ծագեա՛լ ի՞ յաշխարհ։ Փառք Հօր։ Այսօր տեսի՛լ ահեղակերպ հրեշտակապետի՞ն մերձեալ ի գո՛ւնդ զենուորացն. այսօ՛ր սրբոտաբերկեա՛լ պահապանացըն զարհուրեա՛լ մեռանէին. Է՛ ձեզ՛զ վերստի՛ն լոյսըն ծագեա՛լ ի՞ յաշխարհ։ Այժմ և միշտ։ Այսօր ցընծա՛յ Երուսաղէմըն վերին. այսօ՛ր ցընծայ Սիո՛ն մայր եկեղեցի՛. քանզի փրկի՛չըն մեր յարեա՛ւ և աւերեա՛ց ըզդըժոխս. ե՛ւ մեզ՛զ վերստի՛ն լոյսըն ծագեա՛լ ի՞ Հօրէ։

Աբիոկիան Սոլոս ՀՕ։ Որհնեցէք զԱ՛ծ. 197։

Ա՛ենոսոն ըստ Մարկոսի։ Գ. 13։

Տէրն մեր Յե՞ Ռ՞

Ելանէ 'ի լեառն՝ և կոչէ առ ինքն զորս ինքն կամեցաւ, և չոքան առ նա։ Եւ արար երկոտասանս՝ զի իցեն զնովաւ, և զի առաքեսցէ զնոսա քարոզել. և ունել իշխանութիւն բժշկելոյ զցաւս՝ և հանելոյ

զգեաս։ Եւ եդ անուն Սիմոնի՝ Պետրոս. և Յակովբու Զեբեդեայ՝ և Յովհաննու եղբօրն Յակովբայ, եդ նոցա անուանս Բաներեգէս, որ է՝ որդիք որոտման, և զԱնդրէաս, և զՓիլիպպոս, և զԲարթուղիմէոս, և զՄատթէոս զմնդեսաւորն, և զԹովմաս, և զՅակովբոս Ալփեայ, և զԹադէոս, և զՍիմոնն Կանանացի. և զՅուդա Իսկարիովտացի, որ և մատնեացն զնա։ 19։

ՌԷՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ողորմ. Թագաւոր։

Գ. ԿԻՐԿԵՍԱՐԱՔԱՅԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ՅՈՒՆՈՅՆՈՒՔ երգ նոր Ամ փրկչին մերոյ. 153։
Ալէլուիա Յարութիւն Ամ։

ՅԱՌԱՔԻՍՏՈՒՆ

Հարց Ամ։

Որ թանգաւորդ ես յաւիտենից Տէր և արարիչ ամենայնի՝ լինելոյնք. օրհնեալ ես Տէր Ամենակալ հայրցն ըմբերոց։ Որ սպասաւորեալդ ես իսերովբէից և փառաւորեալ յանմարմնական բանակմունից. այսօր ի դանդաղեցն մերկացեալ և ի զինաւորաց բաժանեցար վասն մերոյ փրկութեան. օրհնեալ ես Տէր Ամենակալ հայրցն ըմբերոց։ Այսօր ըղկենարարքն մեր ի բազխաչն օրհնեսցուք. քանզի ի վերայ նորա բաշխեցաւ մեզ պարգեւք անմահութեան. Տէր Ամենակալ հայրցն ըմբերոց։

Գ. Ոչ զՏէր օրհնեսցէք եւ բարձր արարէք ընդ-

զքնաւ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Այսօր նշան սուրբ խաչին ի յեւ՛ծ՛ երկրի՛ երեւեալ. օրհնեա՛ցէք եւ բարձր արարէք զքնաւ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Այսօր ընդդէմ թշնամւոյն զէն անպարտելի՛ ցուցա՛ւ մեզ. օրհնեա՛ցէք եւ բարձր արարէք զքնաւ յաւիտեան։

Մեծացո՛ւցէ Ռ։

Ո՛ քեզ Հայր յառաջ քան զյաւիտեանս բարեբանեն դասք անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ երգով գոչեն և աղաղակեն. Սո՛ստուած անսո՛ւծոց և Տ՝ր տերանց փրկի՛չ գոլով։ Փառք Հօր։ Առաքեցեր զքո միածինըդ մարմնանալ ի սբ կուսէն. եւ անարատ ծընանիլ յորովայնէ անապական. բառնալով զմեր նեղութիւնս. Սո՛ստուած անսո՛ւծոց և Տ՝ր տերանց փրկի՛չ գոլով։ Այժմ և միշտ։ Շնորհք բարի յերուսաղէմ երևեցան հեթանոսաց, զի արարի՛ն յաւիտենից տրղայ եզեալ յորդեգրութի՝ կենաց կոչէ. Սո՛ստուած անսո՛ւծոց և Տ՝ր տերանց փրկի՛չ գոլով։

Ողորմեա՛ Ռ։

Որ կամաւոր խաչելուբ՝ քո՛ Տէր բարձեր զմեզ. զքեզ բարեբանեմք ամենեցո՜ւն յարո՛ւթի։ Փառք Հօր։ Որ երեքօրեայ թաղմամբ քո՛ Տէր մեռուցեր զմա՛հ. զքեզ բարեբանեմք ամենեցո՜ւն յարո՛ւթի։ Այժմ և միշտ։ Որ լուսափա՛յլ յարութիւնքբ՝ քո՛ Տէր կենագործեցեր զաշխարհս. զքեզ բարեբանեմք ամենեցո՜ւն յարո՛ւթի։

Տէր յերկնից Ռ։

Զայն աւետաւոր հրեշտակին զքաւարձացոյց զա-

ու

՞ՀՏեան կանանչան զՐ՚ՏԻ պատմելով ըզյարուն՝։ Փառք Հօր։ ԱՄ՚ յուսահատի՛ք տըրտմե՛ք այլ ցընծացէ՛ք բերկրեցեալ՝վ. խընկանգեսցք ՏԾայնոյն և փառաքաջեցք յարութեանն։ Ամէն և միշտ։ Փութացարուք ի Գալիլեա աւետարանեցէ՛ք աշակերտացն. եթէ յարեաւ Քրիստոս Եւ խափանեաց ըզմահ։

Ամաւոր երգ Յարութեան։ ՔՐՊ. Ասացուք։

Ամաւոր Սաղմոս ՁԴ։

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ամենայն ըստ Ղուկասու։ Ի. 11։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ եղև 'ի վաղիւն երթայր 'ի քաղաք մի, որում անուն էր Նային. երթային ընդ նմա և աշակերտք նորա և ժողովուրդ բազում։ Իբրև մերձ եղև 'ի դուռն քաղաքին, և ահա ելանէր մեռեալ մի՝ որդի միամօր մօր իւրոյ, և նա էր այրի, և ժողովուրդ բազում քաղաքին էր ընդ նմա։ Իբրև ետես զնա Տէր՝ գթացաւ 'ի նա և ասէ. մի լար։ Եւ մատուցեալ մերձեցաւ 'ի դագաղն. և ոքք բարձեալն տանէին՝ զտեղի առին. և ասէ. պատանի դու՝ քեզ ասեմ՝ արի։ Կանգնեցաւ նստաւ մեռեալն, և ըսկսաւ խօսել. և ետ զնա ցմայր իւր։ Եւ ահ կալաւ զամենեսին, և փառաւոր առնէին զԱ՚Ծ՝ և ասէին, թէ մարգարէ ոմն մեծ յարուցեալ է՚ի միջի մերում, և թէ այց արար Ա՚Ծ ժողովրդեան իւրում՝ 'ի բարութի։ Եւ ել զրոյցս այս ընդ ամ Հրէաստան վ՚ն՝. և ընդ ամ կողմանս աշխարհին։ Եւ պատմեցին Յովհաննու աշակերտքն իւր վասն ամենայնի այսորիկ։ Եւ կոչեաց առ ինքն երկուս ոմանս յաշակերտացն իւրոց Յովհաննէս, առաքեաց առ Տէր և ասէ. դո՞ւ ես որ գալոցն ես, եթէ այլում՝ ակն կալցուք։ Եւ եկեալ արքն առ նա՝ ասեն, Յովհան-

նէս մկրտիչ առաքեաց զմեզ առ քեզ՝ և ասէ. դո՞ւ
ես որ գալոցն ես՝ եթէ այլում ակն կալցուք։
Նա 'ի նմին ժամու բժշկեաց զբազումս 'ի հիւան-
դութեանց և 'ի հարուածոց և յայսոց չարաց,
և կուրաց բազմաց շնորհեաց տեսանել։ Պատաս-
խանի ետ նոցա և ասէ. երթայք պատմեցէք Յովհան-
նու՝ զոր տեսէքդ և լուայք. զի կոյրք տեսանեն, և
կաղք գնան, բորոտք սրբին, խուլք լսեն, մեռեալք
յառնեն, աղքատք աւետարանին. և երանի իցէ՝
որ ոչ գայթագղեսցի յիս։ Նա իբրև գնացին հրեշ-
տակքն Յովհաննու. սկսաւ խօսել ընդ ժողո-
վուրդսն վասն Յովհաննու. զի՞ ելէք յանապատն
տեսանել, եղէգն շարժուն 'ի հողմոյ։ Այլ զի՞նչ
ելէք տեսանել, այր 'ի հանդերձս փափկութեան զար-
դարեալ. ահաւասիկ որ 'ի հանդերձս երևելիս և
'ի փափկութեան են՝ յարքունիս են։ Այլ զի՞նչ ելէք
տեսանել, մարգարէ. այո՛, ասեմ ձեզ՝ առաւել
ևս քան զմարգարէ։ Զի սա է՝ վասն որոյ գրեալն
է, թէ ահա առաքեմ զհրեշտակ իմ առաջի քո՝
որ յարդարեսցէ զճանապարհ քո առաջի քո։
Ամէն ասեմ ձեզ. մեծ 'ի ծնունդս կանանց մար-
գարէ քան զՅովհաննէս ոչ ոք է, բայց փոքրիկն
յարքայութեան Աստուծոյ մեծ է քան զնա։ Նա ամ ժո-
ղովուրդն իբրև լուան՝ և մաքսաւորքն, արդարա-
ցուցին զԱստուծ, զի մկրտեցան 'ի մկրտութիւնն Յովհան-
նու։ Իսկ փարիսեցիքն և օրինականք զխորհուրդն
Աստուծոյ անարգեցին յանձինս իւրեանց, զի ոչ մկրտե-
ցան 'ի նմանէ։ Արդ՝ ո՞ւմ նմանեցուցից զմարդիկ
ազգիս այսորիկ. և ո՞ւմ իցեն նմանօղք։ Նման են
մանկտուց՝ որ 'ի հրապարակս նստիցին, կարդայցեն
զմիմեանս և ասիցեն. փողս հարաք ձեզ՝ և ոչ կա-
քաւեցէք, ողբացաք՝ և ոչ լացէք։ Նկն Յովհան-
նէս մկրտիչ՝ ոչ ուտէր և ոչ ըմպէր, և ասէիք.
դև գոյ 'ի նմա։ Նկն որդի մարդոյ՝ ուտէ և ըմպէ,
և ասէք. ահա այր կերօղ և արբեցօղ՝ բարեկամ

մաքսաւորաց և մեղաւորաց։ Եւ արդարացաւ իմաստութեան յորդւոց իւրոց։ 35։

Գրք. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ալ. Գրում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Աւետեան Սաղմոս Ճոխութ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութեան նոր. 193։

Առաքեալն Պօղոսի։ Թ. 18։

Տէրն մեր Յս Գրս

Մինչդեռ նա զայս խօսէր ընդ նոսա, ահա իշխան մի մատուցեալ երկիր պագանէր նմա՝ և ասէր. դուստր իմ արդ ևս վախճանեցաւ. այլ եկեալ դիցես զձեռն քո 'ի վրայ նր՝ և կեցցէ։ Յարեաւ Յս՝ և գնաց զկնի նորա աշակերտօքն հանդերձ։ Եւ ահա կին մի տեռատես երկոտասանամեայ՝ մատուցեալ յետոյ մերձեցաւ 'ի դրօշակ հանդերձի նորա։ Գրանզի ասէր 'ի մտի իւրում. թէ միայն մերձենամ 'ի հանդերձս նր՝ փրկիմ։ Իսկ Յս իբրև դարձաւ և ետես զնա՝ ասէ. քաջալերեաց դուստր՝ հաւատք քո կեցուցին զքեզ. և փրկեցաւ կինն 'ի ժամէն յայնմանէ։ Իբրև եկն Յս 'ի տուն իշխանին, և ետես զփողարան և ամբոխ յոյժ, ասէ ցնս. 'ի բաց գնացէք. զի ոչ՝ եթէ մեռեալ է աղջիկդ՝ այլ ննջէ։ Եւ ծաղր առնէին զնա։ Եւ իբրև եղ ամբոխն 'ի բաց, եմուտ՝ կալաւ զձեռանէ նորա, և յարեաւ աղջիկն։ Եւ ել համբաւս այս ընդ ամ երկիրն ընդ այն։ 26։

Մեսեղի Յարութեան Ա։ Գրք. Ասասցուք։

Հոմիլիայի Ա։

Ընդ կանայսն իւղարերսն առ քեզ առաւօտեմբք կենդանիդ յաւիտենից Գս ընկալ և ըզմերս. փոխանակ խրնկոցն զօրհնաբանութիւնս։ Փառք

ՀՕՐ։ Փոխանակ ե՞ք աւետաւոր զբաւարթնոյն գի-
թուլթի՛ քո մեզ հանդի՛պեսցի՝ յուսով գիտու-
թեան. մխիթարել ըզհոգի՛ս եւ լուսաւորել։
Ամէն եւ միշտ։ Ընդ նոսի՛ն աւետարանութեամբ
քարոզեցէ՛ք սցո՛ւք. ըզքո՛ Աբրահամ միայն ըզսքան-
ելիսն՝ լինսդ. որ յարեալդ ի մեռելոց ամենազօր թա-
գաւոր անմահ։

Ամենայն Սաղմոս ՃՀԱ։ Օրհնեցէք զԱ. 197։
Ամենայն ըստ Մարկոսի։ Գ. 20։
Տերամբ մերով Յեսու Քրիստոս

Գան 'ի տուն, և գայ միւսանգամ ընդ նոսա ժո-
ղովուրդն. մինչ զի և հաց ևս ոչ ժամանել ու-
տել նոցա։ Եւ իբրև լուան որ իւրքն էին՝ ելին
ունել զնա, զի համարէին թէ մոլեգնեալ իցէ։
Եւ դպիրքն՝ որ յԵրուսաղեմէ իջեալ էին, ասէին
թէ բէեղզեբուղ գոյ 'ի դմա, և իշխանաւ դիւացն
հանէ դա զդեւս։ Եւ կոչեցեալ զնա առ ինքն, ա-
ռակօք խօսէր ընդ նա. զիա՞րդ կարէ սատանայ ըզ-
սատանայ հանել։ Եւ արդ՝ եթէ թագաւորութիւն
յանձն իւր բաժանեսցի, ոչ կարէ կալ թագաւո-
րութիւն այն։ Եւ եթէ տուն յանձն իւր բաժա-
նեսցի, ոչ կարէ կալ տունն։ Եւ եթէ սատանայ
'ի վերայ անձին իւրոյ յարեաւ՝ և բաժանեալ է,
ոչ կարէ կալ, այլ վախճանեալ է։ Այլ ոչ ոք
կարէ զկարասի հզօրի մտեալ 'ի տուն նո՝ աւար
հարկանել, եթէ ոչ նախ զհզօրն կապիցէ, և ապա
զտուն նո՝ աւար հարկանիցէ։ Ամէն ասեմ ձեզ,
զի ամ թողցի որդւոց մարդկան մեղք և հայհոյու-
թիւք՝ որչափ և հայհոյիցեն. բայց որ հայհոյեսցէ
զՀոգին սո՝, ոչ ունիցի թողութիւն յաւիտեան.
այլ պարտապան լիցի յաւիտենիցն մեղաց։ Զի
ասէին թէ այս պիղծ գոյ 'ի նմա։ 30։

Քրիստոս. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Աղօթ. թագաւոր։

Պ. ՁԱՐԵՀԱՏԱՍԱՐԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ՑՐԳԻՑԻՐ Տ՚ն երգ նոր, և օրհնեցէք. 157։
Ալէլուիա Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ռ։

Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ի խաչին եւ զի՛նաւո՛ւրին խոցեալ զանարատ ըզկողդ. Տ՚ր Ա՚ստ՚ծ հա՛ւրցըն ըմեր։ Խակ բիղխումըն ա՛ռ արեան քո՛՛ լուսոյ ըզտիեզերս յանիծիցն Ադա՛մայ. Տ՚ր Ա՚ստ՚ուած հա՛՛ւրցըն ըմեր։ Պարգեւատու բարեա՛՛ց եւ տրօղ ողորմութեան եղա՛՛ր ի գերեզման՛՛ն. Տ՚ր Ա՚ստ՚ուած հա՛՛ցըն ըմեր։

Գ. Ի՛զՏ՚ր. Ամենայն գո՛՛ւրծք օրհնեցէք։ Որ յանէ՛ից գոյա՛՛ցոյց արարողն իւր կերպմամբ. զգաստացեալ օրհնաբանի՛՛ք եղայք. ամենայն գո՛՛ւրծք օրհնեցէք։ Փառք Հօր և։ Որ զդատա՛՛կնիք մահու եւ լոյծ ի՛՛ւրով անշընչացեալ մարմնոյն ըզհոգացեալ մարդոյն. ամենայն գո՛՛ւրծք օրհնեցէք։ Այժմ և միշտ։ Որ զառաջնաձաշակն քաղցրա՛՛ցոյց ճաշակմամբ դառնընո՛՛ւն զի հաղորդեսցուք մարմնոյ եւ արեանն Տ՚ն. ամենայն գո՛՛ւրծք օրհնեցէք։

Մեծացուցէ Ռ։

Ասեն առաքեալ ի Հոգի՛՛ սուրբ վասն մեր մարմնացա՛՛ւ. եւ ցընծութի աշխարհի յայտնեցաւ. ըզքեզ բարեբանեմք Ա՚ծածին կոյս։ Փառք Հօր։

Օ՜ի՛ որո՛ւմ ո՛չըն հանդո՛ւրժէ՛՞ն բո՛ցանըշոյլ սե՛-
րովբէ՛՞քն. նա՛ բնակեցաւ ի քո՛ւմ յորո՛վայնի.
ը՛զքե՛զ բարե՛բանե՛մք Ս՛ծածին կոյս։ Այժմ և
միշտ։ Յո՛րմէ սարսեալ դո՛ղայի՛՞ն փա՛յլակնա-
ցայտ ի՛ լուսո՛՞յն. ի՛ գի՛րկըս քո ընդնա՛ ընկալա՛ր
ը՛զքե՛զ բարե՛բանե՛մք Ս՛ծածին կոյս։

Ողբերգ Ռ։

Հայր անբասկի՛զբն որ վերօ՛ր հնեա՛լդ ես ի դասուց
քերո՛վբէից. ը՛զքե՛զ աղաչե՛՞մք ո՛ղորմեա քոյոց
հաւատացելոց։ Փառք Հօր։ Բանդ ի Հո՛՞ր է՛ որ
յառաջ քան զյաւիտեանս Որդի՝. փառակից Հո՛՞ր.
ո՛ղորմեա քոյոց հաւատացելոց։ Այժմ և միշտ։
Որ նստիս ի քրովբէս. եւ տեսչութի՛ւն խընամես
զարարածըս քո՝. ճշմարիտ ե՛ր Հոգի՛՞. ո՛ղորմեա
քոյոց հաւատացելոց։

Տէր յերկինից Ռ։

Ա՛յսօր զուարճացան տիե՛զերք ամենայն ճշմա-
րիտ յարութեամբ Ս՛ծորդւոյն. քանզի զդրժոխս
աւերեաց եւ գերեաց զանրդելեալս ի նմա։ Փառք
Հօր։ Ա՛յսօր լուսափայլեա՛լ մեծապայծառ ծագ-
մամբ. հրեշտակապետն ի վերայ վիմին կանանցն
աւետէր ասելով. զի խընդրէ՛ք ըզկենդանի՛ն ընդ
մեռեալս։ Այժմ և միշտ։ Ա՛յսօր բերկրեցան կա-
նանքն իւղաբերք. աւետեա՛ք յարութի՛ւն Ս՛ծորդ-
ւոյն. դարձա՛ն յառաքեա՛լսն ասելով յարեաւ
Ս՛տեւած։

Ա՜՜՜օրհ՜՜՜ Երգ Յարու՜թի՛ւն Ա։ Ռ։ Ասասցուք։

Ա՜՜՜օրհ՜՜՜ Սաղմոս Զ։

Կ3. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա-ԷՊՈՊԱՆ ԸՍՊ Ղ-ԽՍՈՍ։ Ի. 36։

ՕՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՏԻ

Աղաչէր զնա ոմն 'ի փարիսեցւոցն՝ զի կերիցէ ճաշ ընդ նմա. և մտեալ 'ի տուն փարիսեցւոյն՝ բազմեցաւ։ Եւ կին մի էր 'ի քաղաքին մեղաւոր. իբրև գիտաց թէ բազմեալ է 'ի տան փարիսեցւոյն, բերեալ շիշ մի իւղոյ աղնուի. կայր յետոյ առ ոտս նորա, լայր, և արտասուօքն սկսաւ թանալ զոտս նորա, և հերովք գլխոյ իւրոյ ջնջէր, և համբուրէր զոտս նորա, և օծանէր իւղովն։ Եւ տեսեալ փարիսեցւոյն՝ որ կոչեացն զնա, ասէր ընդ միտս իւր. սա թէ մարգարէ ոք էր, ապա գիտէր թէ ո՞վ՝ և որպիսի՞ ոք կին մերձենայ 'ի սա. զի մեղաւոր է։ Պատասխանի ետ Յի և ասէ ցնա, Սիմովն՝ ունիմ ինչ ասել քեզ. և նա ասէ, ասա՛ վարդապետ. և ասէ։ Երկու պարտապանք էին ուրումն փոխատուի. մինն պարտէր հինգ հարիւր դահեկան, և միւսն յիսուն։ Եւ իբրև ոչ գոյր նոր հատուցանել, երկոցունցն շնորհեաց. արդ ասա՛ ո՞վ առաւել սիրեսցէ զնա։ Ասէ Սիմովն. ինձ այսպէս թուի եթէ որում զբաղումն շնորհեաց։ Եւ նա ասէ ցնա. ուղիղ դատեցար։ Եւ դարձեալ 'ի կինն կողմն, ասէ ցՍիմովն. տեսանե՞ս զայս կին, մտի 'ի տուն քո՝ ջուր ոտից իմոց ոչ ետուր, իսկ սա արտասուօք իւրովք եթաց զոտս իմ, և հերովք իւրովք ջնջեաց։ Համբոյր մի գոյ ոչ ետուր ինձ, սա աւասիկ յորմէ հետէ մտեալ եմ՝ ոչ դադարեաց 'ի համբուրելոյ զոտս իմ։ Իւղով զգլուխս իմ ոչ օծեր, սա իւղով անուշիւ օծ։ Վասն որոյ ասեմ քեզ. թողեալ լիցին սմա մեղք իւր բազումք, զի յոյժ սիրեաց. զի որում շատ թողուցու՝ շատ սիրէ, և որում սակաւ՝ սակաւ։ Եւ ասէ ցնա. թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։ Եւ սկսան՝ որ բազմեալն էին ընդ նմա, ասել ընդ միտս իւրեանց. ո՞վ է սա՝ որ զմեղս թողու։ Եւ

նա ասէ ցկինն. հաւատք քո կեցուցին զքեզ, երթ
'ի խաղաղութի: 50:

ԲՇՊ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Ողջ. Տ. ում ամենա:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Օրհնութ:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութի նոր. 193:

Աւետարան ըստ Մատթէոսի: Թ. 27:

Տէրն մեր Յս Բն

Եւ մինչդեռ անցանէր ընդ այն (Յս), զհետ եղեն
նի կոյրք երկու, աղաղակէին՝ և ասէին. ողորմեաց
մեզ որդի Դաւթի: Եւ իբրև եկն 'ի տուն, մա-
տեան առ նա կոյրքն. և ասէ ցնս Յս. հաւատայք՝
եթէ կարօղ եմ առնել ձեզ զայդ. ասեն ցնա՝ այո՛
Տէր: Յայնժամ մերձեցաւ յաչս նոցա՝ և ասէ.
ըստ հաւատոց ձերոց եղիցի ձեզ: Եւ բացան աչք
նց. և սաստեաց նոցա Յս՝ և ասէ, զգոյշ կացէք՝
մի ոք գիտասցէ: Եւ նոքա ելեալ համբաւեցին
զնա ընդ ամ երկիրն ընդ այն: Եւ յելանելն նո-
ցա արտաքս, ահա մատուցին առ նա այր մի՝ համր
դիւահար: Եւ յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն.
և զարմացան ժողովուրդքն՝ և ասեն. թէ և ոչ
երբէք երևեցաւ այսպիսի ինչ յԻսրայելի: Իսկ
փարիսեցիքն ասէին, թէ իշխանաւն դիւաց հանէ
դա զդևս: 34:

Մեծեցի Յոհան Ակ: Բարող. Ասասցուք:

Հոմբարձին Ակ:

Աքանչելի՛ հրեշտակքն Տն ցընծութեամբ իջեալ
ի գերեզմանքն հարկանէ՛ին՝ փո՛ղ յարութեանն
Տն: Ի՛ հարկանել փողոցն պահապանքքն զար-
հուրեցան՝ և եղեն՝ ի յահէն որպէս մեռեալ:
Փառք Հօր: Զայն եղեալ ի հրեշտակէն բարբառ

Եղեւ ուրախութեան տէր յարեաւձաւ. փառք յարութեանն տեառն։ Ամէն և միշտ։ Դրօքքն փակելովք երեւեալ Յ՚ս աշակերտացն եւ ասէձր. խաղաղութիւն ընդ ձեզ։

Աբիմելեքն Սոլոմոն ՀՀ։ Օրհնեցէք զՄ. 197։

Ա-Եպիսկոպոսն ըստ Մարկոսի։ Գ.. 31։

Տն մերոյ Յեսի Քրիստի

Գան եղբարքն և մայր նր, և արտաքոյ կացեալ յղեցին և կոչէին զնա։ Եւ անդ ժողովուրդն շուրջ զնովաւ նստէր. և իբրև ասացին ցնա, ահաւասիկ մայր քո և եղբարք քո կան արտաքոյ, և խնդրեն զքեզ։ Պատասխանի ետ նց և ասէ. ո՞վ է իմ մայր, կամ եղբարք։ Հայեցաւ շուրջ զնրա յաշակերտսն զի նստէին, և ասէ. ահաւասիկ մայր իմ, և եղբարք իմ։ Զի որ առնիցէ զկամն Ա.Յ, նա է իմ եղբայր և քոյր և մայր։ 35։

Քարոզ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Թագաւոր։

Գ. ՀԻՆԳՇԱԲԱԹ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

Օրհնութիւն զՏէր, որ օրհնեացն. 160։

Ամէնայնոցն Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց։

Ո՞ր գրթացար ի ն՝ը մանկունսն եւ իջեալ փրկեցեր ի բորբոքեալ բոցոյն. ըզքեզ միշտ օրհնեմք Ամէն հարցն մերոց։ Ո՞ր ոչնչացար աղգի մարդկան և իջեալ մարմնացար ի՞ նը կուսէն. ըզ-

քեզ միշտ օրհնեմք Աստծ հարցըն մերոց։ Որ երեք-
օրեայ թաղմանմբ քո ցէր շարժեցան հիմունք եր-
կրի. ըզգերեզմանս բացեր ըզմեռեալսըն յարու-
ցեր. ըզքեզ միշտ օրհնեմք Աստծ հարցըն մերոց։
Գ. Աչքէք։ Որ պայծառացոյցն ըզփայտ խաչին՝
տարածանելով զիւր զանարատ բազուկսն. եւ ետ
զէն յաղթութեան արանրածոց իւրոց. ամենայն
գո�Րծք օրհնեցէք։ Փառք Հօր։ Ելանելով ի
ստորին կողմ երկրի. և գողալով ասսանեցան դը-
ժոխք. քանզի որ ի նմա արգելեալքն աղաղակէին
առ ցէր. ամենայն գոՐծք օրհնեցէք։ Այժմ և
միշտ։ Եւ զարգելեալսն ի բրոնութենէ մահու.
ազատեցոյց երեքօրեայ յարութեամբն իւրով. ա-
մենայն գոՐծք օրհնեցէք։

Մեծացուցանէ Զ։

Ըզկուսութիւնըդ քո Աստծին անարատ. զոր ոչ
բոցակիզեաց հուր ածութեանըն. մեծացուցանեմք։
Փառք Հօր և։ Որ յարգանդի քում անապակա-
նաբար բնակեցաւ Որդի Աստծ. եւ փրկիչ անձանց
մերոց. մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Ընհա-
սանելի տէրունական յայտնութիւնն աշխարհի
ծագեցաւ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեսցուք։

Ողորմեա Զ։

Որ խաչեցար և թաղեցար վասըն մերոյ փրկու-
թեան. եւ յարեար ի մեռելոց. խնայեա ի ժողովուր-
դըս քո միայն մարդասէր։ Փառք Հօր։ Որ ըզդի-
ժոխս աւերեցեր և ըզգերեալսըն փրկեցեր. եւ
մեզ կեանըս շնորհեցեր. խնայեա ի ժողովուրդըս
քո միայն մարդասէր։ Այժմ և միշտ։ Որ ի յեր-

կինըս համբարձար և ընդ աջմէ Հօր նըստար. ի միւսանգամ քո գալըստեանն. խնայեա ի ժողովուրդըս քո միայն մարդասէր։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ ՐԶ։

Աքանչելի կանայքն աներկիւղ եկին ի տեսանել ըզգերեզմանն. զի կատարեալ սէրըն մերժեաց զերկիւղն։ Փառք Հօր։ Անկին ի խընկել ըզտէրունեան մարմինն եւ տեսին յարուցեալ ի գերեզմանէն. եւ վերըստին ըմբսըն ծագեաց յաշխարհս։ Այժմ և միշտ։ Բարձրեաց հրեշտակըն զյարութիւնն Տ՝ն. և բացան գերեզմանըք նընջեցելոց. եւ յարութիւն Տ՝ն յաղթեաց մահու։

Առաւօտու երգ Յարութեան ՐԶ։ Ձայն. Ասացուք։

Առաւօտու Սաղմոս ՁԴ։

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Առաքելական ընթերցուած։ Ր. 1։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍ ՔՍ

Եւ եղև յետ այնորիկ՝ և ինքն շրջէր ընդ քաղաքս և ընդ գեօղս, քարոզէր և աւետարանէր զարքայութիւն Աստուծոյ. և երկոտասանքն ընդ նմա. և կանայք ոմանք՝ որ բժշկեալ էին յայսոց չարաց և 'ի հիւանդութեանց. Մարիամ՝ որ կոչէր Մագդաղենացի, յորմէ եօթն դևն ելեալ էր. և Յովհաննա կին Ռուզայ՝ հաղարապետին Հերովդի, և Շուշան՝ և այլք բազումք, որք պաշտէին զնա յընչից իւրեանց։ Եւ 'ի ժողովել բազում ժողովրդոց, և ըստ քաղաքաց քաղաքաց եկելոց առ նա, ասէ առակաւ։ Ել սերմանացան սերմանել զսերմանիս իւր. և 'ի սերմանելն իւրում՝ էր որ անկաւ առ ճանապարհաւ՝ և եղև կոխան, և թռչունք երկնից կերան զնա։ Եւ այլն անկաւ յապառաժի, և ընդ բուսանելն չորացաւ, առ 'ի չգոյէ հիւթոյ։ Եւ այլն

անկաւ 'ի մէջ փշոց, և ընդ նմին բուսեալ փշոցն՝ հեղձուցին զնա։ Եւ այլն անկաւ յերկիր բարի և պարարտ, և բուսեալ՝ արար պտուղ հարիւրապատիկ։ Այս իբրև խօսեցաւ, ասէ. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ Հարցանէին զնա աշակերտքն, թէ զի՞նչ իցէ առակն։ Եւ նա ասէ. ձեզ տուեալ է գիտել զխորհուրդս արքայութեանն Աստուծոյ, բայց այլոցն առակօք. զի տեսցեն՝ և մի՛ տեսցեն, և լուիցեն՝ և մի՛ իմասցին։ Բայց առակն այս ինչ է. սերմն բանն Աստուծոյ է։ Եւ որք առ ճանապարհաւն, այնոքիկ են որ լսենն. և ապա գայ սատանայ՝ հանէ զբանն 'ի սրտից նոցա, զի մի՛ հաւատասցեն՝ և ապրեսցին։ Եւ որք յապառաժին, որք յորժամ լսիցեն խնդութեամբ ընդունին զբանն, և արմատս ոչ ունիցին՝ որք առ ժամանակ մի հաւատան, և 'ի ժամանակի փորձութեան հեռանան։ Իսկ որ 'ի մէջ փշոցն անկաւ՝ նոքա են, որ իբրև լսեն զբանն՝ և 'ի հոգս և 'ի մեծութի և 'ի ցանկութի աշխարհիս զբաղեալ հեղձնուն՝ և անպտուղ լինին։ Իսկ որ յերկիրն պարարտ, որոց բարուք և զուարթագին սրտիւ լուեալ զբանն՝ ընդունին, և տան պտուղ համբերութեամբ։ Ոչ ոք լուցանէ ճրագ և թաքուցանէ ընդ կարասեաւ՝ կամ դնէ ընդ մահճաւք. այլ 'ի վերայ աշտանակի դնէ, զի որ մտանեն՝ զլոյս տեսցեն։ Չիք ինչ ծածուկ՝ որ ոչ յայտ լիցի. և ոչ գաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի, և եկեսցէ 'ի յայտ։ Տեսէք այսուհետև զի՞արդ լսէքդ. զի որ գուցէ՝ տացի նմա, և որ ոչն գուցէ՝ և զոր կարծէն թէ ունիցի՝ բարձցի 'ի նմանէ։ Եկին առ նա մայրն և եղբարքն իւր, և ոչ կարէին հասանել 'ի նա վասն բազմութեան։ Ազդ եղև նմա և ասեն. մայր քո և եղբարք քո կան արտաքոյ՝ և կամին զքեզ տեսանել։ Եւ ասէ ցնոսա. մայր իմ և եղբարք իմ սոքա են, որ զբանն Աստուծոյ լսեն և առնեն։ 21։

ՌՃԾ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Փառք ամենայն։

ՑԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա՛ռաջին Պողոս Ճոխթ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա՛ռ Էպիսկոպոսն ըստ Պ՛ապ՚Ի՚էոսի։ թ. 35։

Տէրն մեր Յ՚ս՚ Ք՚ս՚

Ա՛ռ շրջէր (Յ՚ս՚) ընդ ամ՚ քաղաքս և ընդ գիւղս. ուսուցանէր 'ի ժողովուրդս նոցա, և քարոզէր զաւետարանն արքայութեան. և բժշկէր զամ՚ ախտս և զամ՚ հիւանդութիս 'ի ժողովրդեանն։ Ա՛ռ տեսեալ զժողովուրդսն՝ գթացաւ 'ի նոսա. զի էին աշխատեալք և ցրուեալք իբրև զոչխարս, որոց ոչ իցէ հովիւ։ Յայնժամ ասէ ցաշակերտսն իւր. հունձք բազում են՝ և մշակք սակաւ։ Արդ՝ աղաչեցէք զտէր հնձոց՝ զի հանցէ մշակս 'ի հունձս իւր։ Ա՛ռ կոչեալ առ ինքն զերկոտասանեսին աշակերտսն իւր, ետ նոցա իշխանութիւն այսոց պղծոց հանել զնս, և բժշկել զամ՚ ցաւս և զամ՚ հիւանդութիս։ Ա՛ռ առաքելոցն երկոտասանից էին անուանք այսոքիկ. առաջին Սիմովն՝ անուանեալն Պետրոս, և Անդրէաս եղբայր նր։ Յակովբոս Զեբեդեայ, և Յովհաննէս եղբայր նորա, Փիլիպպոս և Բարթողիմէոս, Թովմաս և Մատթէոս մաքսաւոր, Յակովբոս Ալփեայ և Ղէբէոս՝ որ անուանեցաւ Թադէոս։ Սիմովն Կանանացի և Յուդայ Իսկարիովտացի՝ որ և մատնեացն զնա։ Զնս երկոտասանեսին առաքեաց Յ՚ս՚, պատուիրեաց նոցա՝ և ասէ, 'Ի ճանապարհ հեթանոսաց մի երթայցէք, և 'ի քաղաք Սամարացւոց մի մտանիցէք։ Այլ երթայք առաւել առ ոչխարսն կորուսեալս տանն Իսրայելի։ Ա՛ռ իբրև երթայցէք՝ քարոզեցէք և ասացէք, թէ մերձեալ է արքայութիւն երկնից։ Զհիւանդս բժշկեցէք, զբորոտս սրբեցէք, զդևս հանէք, ձրի առէք՝ և ձրի տուք։ Մի ստանայք ոսկի՝ և մի արծաթ՝ և մի պղինձ 'ի գօտիս ձեր։ Մի պարկ 'ի ճանապարհ, և մի երկուս հանդերձս, մի կօշիկս,

մի ցուպ. զի արժանի է մշակն կերակրոյ իւրոյ։ Յոր քաղաք մտանիցէք կամ 'ի գեօղ, հարցանիցէք՝ թէ ո՞ է 'ի նմա արժանի. և անդ լինիջիք՝ մինչև ելանիցէք անտի։ Եւ իբրև մտանիցէք 'ի տունն, ողջոյն տայջիք նմա՝ և ասասջիք. ողջոյն տանս այս-միկ։ Եթէ իցէ տունն արժանի, եկեսցէ ողջոյնն ձեր 'ի վրա նր. ապա թէ ոչ իցէ արժանի, ողջոյնն ձեր առ ձեզ դարձցի։ Եւ որ ոչ ընկալցի զձեզ՝ և ոչ լուիցէ բանից ձերոց, իբրև ելանիցէք 'ի տանէն՝ կամ 'ի քաղաքէն յայնմանէ, թօթափեսջիք զփո-շին յոտից ձերոց։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ դիւրագոյն լիցի երկրին Սոդոմացւոց և Գոմորացւոց յաւուրն դատաստանի, քան քաղաքին այնմիկ։ Ժ. 15։

Մեծեցի Յոյսոնէ Ռշ։ Բոյսոց. Ասասցուք։

Հոմէոպէյի Ռշ։

Զայն աւետաւոր հրեշտակին զբ՛ւարճացցոյց զա-ռաւ՛օտեան կանայն զԲ՛ՆԻ պատմելով ըզյարութի՛։ Փառք Հօր։ Մի՛ յուսահատի՛ք տըրտմուք՛ այլ ցընծա՛ցէք բերկրրելո՛վ. խընկանգեսա՛ցք ուծայնոյն և փափաքողք յարութեանն։ Այժմ և միշտ։ Փութա՛ցարուք ի Գալիլեա՝ աւետարանեցէք աշա-կերտացն. Եթէ յարեաւ Քրիստոս Եւ խաչեանեաց ընդմա՛հ։

Ադիոկման Սողոս ՀՕ։ Օրհնեցէք զԱ՛Ծ. 197։

Ա-Եպոսքոն ըսոք Մոսկոսի։ Գ. 1։

Տէրն մեր Յս Քս

Դարձեալ սկսաւ ուսուցանել առ ծովեզերբն. և խռնեցան զնովաւ ժողովուրդք բազումք, մինչև 'ի նաւ մտանել նմա, և նստել 'ի ծովուն. և ամ ժո-ղովուրդն զծովեզերբն զցամաքն ունէին։ Եւ ու-սուցանէր զնոսա առակօք բազում ինչ. և ասէր նց 'ի վարդապետութե իւրում։ Լուարուք. ահա ել սեր-

մանօղ սերմանել։ Եւ եղև 'ի սերմանելն, ոմն անկաւ առ ճանապարհաւ, և եկն թռչուն և եկեր զնա։ Եւ այլն անկաւ յապառաժի, ուր ոչ գոյր հող բազում. և վաղվաղակի բուսաւ. քանզի ոչ գոյր հիւթ երկրին. և յորժամ ծագեաց արև՝ ջեռաւ, և զի ոչ գոյին արմատք՝ ցամաքեցաւ։ Եւ այլն անկաւ 'ի մէջ փշոց. ելին փուշքն և հեղձուցին զնա, և պտուղ ոչ ետ։ Եւ այլն անկաւ յերկիր բարւոք, և ելեալ աճեցեալ տայր պտուղ, և բերէր ընդ միոյ երեսուն՝ և ընդ միոյ վաթսուն՝ և ընդ միոյ հարիւր։ Եւ ասէր. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ 9։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողորմ. Թագաւոր։

Պ. Ա Ի Ր Ք Ա Ր

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ԱՐԱՒՈՎՆ հանդերձ կառօքն ընկղմեցաւ. 164։
Ալելուիա Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ռշ։

Ո՛ր զարդարեալ նորանցուցեր զարարածոց գոյացութի՛ւն համագոյ Հօր և Հոգւոյն. ընդքե՛զ միշտ օրհնեմք Ա՛ծ հարցըն մերոց։ Ո՛ր կամաւոր խոնարհութի՛ւրդ քո՛ յանձն առեր ըզչարչարանս ի խաչին բեւեռեցար. ընդքե՛զ միշտ օրհնեմք Ա՛ծ հարցըն մերոց։ Ո՛ր զմահացու մեր ըբնութիւնս վերաստեղծեր կենդանութի՛ւն հրաշափառ քո՛ յարութի՛դ. ընդքե՛զ միշտ օրհնեմք Ա՛ծ հարցըն մերոց։

Գ. Ընդ՝ զՏէր օրհնեցէք գովեցէք և բարձր արարէք ընդ՝ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Որ էջն ի գերեզմանն եւ աւերեաց ընդ՝ դժոխս. մեծ եւ հրաշք զօր զօրութիւնք եւ յարեաւ ի մեռելոց. օրհնեցէք գովեցէք և բարձր արարէք ընդ՝ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Լուսաւորիչն աշխարհի որ ազատեաց ի մեղաց ընդ՝ ի՛ եղերս ա՝մ. Նորահրաշ յարութիւն իւրով. օրհնեցէք գովեցէք և բարձր արարէք ընդ՝ յաւիտեան։

Մեծացուցէք Զ։

Ընդ՝ քեզ ամենօրհնեալ Աստուածածին. մաշրդ լուսոյ և առաքաստ Աստուծոյ Բանի՛ն մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Ընդ՝ քեզ պայծառ երկի՛նք և ամպ լուսեղէն. ծնողաւ արարչին և մորենի՝ անկի՛ղելի՛. մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Ընդ՝ քեզ դուռն երկնից և ճանապարհ արքայութեան. բարձող անի՛ծից և սրովբէ՛ հոգեղէն. մեծացուցանեմք։

Ողորմեա՛ Զ։

Ո՛կեր ի չարչարանսն չարչարանացն լուծիչ. բեւեռեցար ի խաչին. լուծեր ընկանպանսն մեղաց մերոց. Ո՛ւ յոյս յարութեան մերոյ ողորմեա՛։ Փառք Հօր։ Ոչնչեր ի գերեզմանն աւերեցեր ընդդիմակս. եւ յարուցեալ յերրորդ աւուր զանշխարհս ըցուցեր խընդութիւն՝. Ո՛ւ յոյս յարութեան մերոյ ողորմեա՛։ Այժմ և միշտ։ Ապրեր առ աշակերտսն քանչելերեալ ընդնոսա. եւ խոստացար լինել ընդ մեզ զա՝մ աւուրս կենաց մերոց. Ո՛ւ յոյս յարութեան մերոյ ողորմեա՛։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ ԲԶ։

Պանխելով եբ կանանցն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն. և զահաւոր յարութիւն ըզձայն ի հրեշտակէն լուեալ. ԵԹԷ յարեաւ Ա՛ՐԾ։ Փառք Հօր։ Մոռնալ ըզտնրտմուն երջանիկ և եբ կանանցն. Եւ խընդութիւն ընթանային պատմել աշակերտացն. ԵԹԷ յարեաւ Ա՛ՐԾ։ Ամէն և միշտ։ Օգքանչելի և ըզհրաշագործ ըզյարութիւնն Ք՚ի. առաքելոցն ստուգապէս տեսեալ. ընդ հանուր քարոզէին. ԵԹԷ յարեաւ Ա՛ստուած։

Ա՛ռաւօտու Երգ Յարութիւն Բկ։ Ձ՚ՁՊ. Ամասցուք։

Ա՛ռաւօտու Սաղմոս ՁԳ։

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տի. 191։

Ա՛Եպիսկոպոս ըստ Ղուկասու։ Բ. 22։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՎԱ

Եւ եղև 'ի միում աւուրց ինքն եկ 'ի նաւ՝ և աշակերտքն նր, և ասէ ցնա. եկայք անցցուք յայն կոյս ծովակիս. և գնացին։ Եւ մինչդեռ նաւէին՝ 'ի քուն եմուտ. և էջ մրրիկ հողմոյ 'ի ծովակն՝ և ուռնոյր, և տագնապէին։ Մատուցեալ զարթուցին զնա և ասեն. վարդապետ վարդապետ՝ կորընչիմք աւասիկ։ Եւ նա յարուցեալ սաստեաց հողմոյն և խռովութիւն ջուրցն՝ և հանդարտեցին, և եղև խաղաղութիւն։ Ասէ ցնա. ո՞ւր են հաւատք ձեր. և զահի հարեալ զարմացան, և ասէին ցմիմեանս. ո՞վ արդեօք իցէ սա՝ զի և հողմոց և ջրոց հրաման տայ, և հնազանդին սմա։ Եւ նաւեցին իջին յաշխարհն Գերգեսացւոց, որ է յայն կոյս հանդէպ Գալիլեայ։ Եւ ընդ ելանելն նր 'ի ցամաք, պատահեաց այր մի 'ի քաղաքէն՝ յորում էին դևք, և բաղում ժամանակս չէր հանդերձ զգեցեալ՝ և ոչ 'ի տան բնակեալ, այլ 'ի գերեզմանս։

Եւ տեսեալ զՅՆ, աղաղակեաց և անկաւ առաջի
նր, և ասէ մեծաձայն. զի՞ կայ իմ և քո ՅՆ որդի
Աստուծոյ բարձրելոյ, աղաչեմ զքեզ մի տանջեր զիս։
Թանզի հրաման տայր այսոյն պղծոյ ելանել 'ի
մարդոյ անտի. զի բազում ժամանակս յափշտա-
կեալ էր զնա, և կապէր 'ի շղթայս, և պահէր
յերկաթս, և խզէր զկապանսն, և վարէր 'ի դիւէն
յանապատս։ Եհարց ցնա ՅՆ և ասէ. զի՞նչ անուն
է քեզ. և նա ասէ, լեգէոնն. զի դեւք բազումք
մտեալ էին 'ի նա։ Եւ աղաչէին զնա՝ զի մի հրա-
ման տացէ նոցա երթալ յանդունդս։ Եւ էր անդ
երամակ մի խոզից բազմաց արօտական 'ի լերինն.
և աղաչեցին զնա զի հրաման տացէ նոցա մտանել 'ի
նոսա. և հրամայեաց նոցա։ Եւ ելեալ դեւքն յառնէին՝
մտին 'ի խոզեանսն. և դիմեաց երամակն 'ի գահէ
անտի 'ի ծովակն՝ և հեղձաւ։ Իբրև տեսին խոզա-
բածքն զիրսն որ եղեն՝ փախեան, և պատմեցին 'ի
քաղաքին և յագարական։ Եւ իբրև ելին տեսանել
զգործսն, և եկին առ ՅՆ, և գտին զայրն՝ ուստի
դեւքն ելեալ էին, զգեցեալ և զգաստացեալ նստէր
առ ոտսն ՅՆի, և երկեան։ Պատմեցին նոցա որոց
տեսեալն էր՝ թէ զիարդ փրկեցաւ դիւահարն։ Եւ
աղաչէր զնա ամ բազմութին շուրջ զկողմամբքն
Գերգեսացւոց՝ գնալ 'ի սահմանաց նոցա, քանզի ահիւ
մեծաւ տագնապէին. և նա մտեալ 'ի նաւ՝ դարձաւ
անդրէն։ Աղաչէր զնա այրն՝ ուստի դեւքն ելեալ
էին, շրջել ընդ նմա. արձակեաց զնա՝ և ասէ.
դարձ 'ի տուն քո, և պատմեա՝ զոր միանգամ ա-
րար քեզ Աստուծ. գնաց 'ի քաղաքն՝ և քարոզէր զոր
ինչ արար նմա ՅՆ։ Եւ իբրև դարձաւ անդրէն
ՅՆ, ընկալաւ զնա ժողովուրդն. քանզի ամենե-
քեան ակն ունէին նմա։ Եւ ահա եկն այր մի՝ որում
անուն էր Յայրոս, և նա էր իշխան ժողովրդեանն.
անկեալ առ ոտսն ՅՆի՝ աղաչէր զնա մտանել 'ի
տուն նր. զի դուստր միամօր էր նր՝ ամաց իբրև

երկոտասանից, և էր մերձ 'ի մահ. և ընդ երթալն նր՝ ժողովուրդքն նեղէին զնա։ Եւ կին մի էր 'ի տեռատեսութեանէ արեան յամաց երկոտասանից, որ 'ի բժիշկս ծախեալ էր զամ ինչս իւր, որում ոչ էր լեալ հնար յումեքէ բժշկիլ։ Մատուցեալ յետոյ մերձեցաւ 'ի քղանցս հանդերձի նր. և նոյն-ժամայն եկաց բղխումն արեան նր։ Եւ ասէ Յն. ո՞վ է՝ որ մերձեցաւն յիս։ Իբրև ամենեքեան ուրանային, ասէ Պետրոս՝ և որ ընդ նմա էին. վարդապետ՝ ժողովուրդք պնդեն և նեղեն զքեզ։ Եւ ասէ Յն. ոմն մերձեցաւ յիս. քանզի գիտացի՝ եթէ զօրութիւն ել յինէն։ Իբրև ետես կինն՝ եթէ ոչ ծածկեցաւ 'ի նմանէ, եկն դողալով՝ և անկաւ առաջի նր, թէ վասն որոյ իրաց մերձեցաւ 'ի նա՝ պատմեաց առաջի ամ ժողովրդեանն. և թէ ո՞պ բժշկեցաւ առժամայն։ Եւ ասէ. քաջալերեաց դուստր՝ հաւատք քո կեցուցին զքեզ, երթ 'ի խաղաղութի։ Եւ մինչդեռ նա խօսէր, գայ ոմն 'ի տանէ ժողովրդապետին՝ և ասէ ցնա. մեռաւ դուստրն քո, մի՛ ինչ աշխատ առներ զդա։ Լսեալ Յն իբրև լուաւ, պատասխանի ետ նմա՝ և ասէ. մի՛ երկնչիր, միայն հաւատա՛՝ և կեցցէ։ Եւ մտեալ 'ի տունն՝ ոչ զոք եթող մտանել, բայց միայն զՊետրոս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս, և զհայր մանկանն և զմայր նր։ Լային ամենեքեան՝ և կոծէին զնա։ Եւ նա ասէ. մի՛ լայք զի չէ մեռեալ՝ այլ ննջէ։ Եւ նոքա ծաղր առնէին զնա, զի գիտէին թէ մեռաւ։ Եւ նր հանեալ զամենեսին արտաքս, կալաւ զձեռանէ նր՝ բարբառեցաւ և ասէ. արի՛ կա՛ց մանո՛ւկ դու։ Եւ դարձաւ ոգի նր, և կանգնեցաւ վաղվաղակի. և հրամայեաց տալ նմ՞ ուտել։ Եւ զարմացան ծնողքն նր։ Եւ նա պատուիրէր մի՛ ումեք ասել՝ որ ինչ եղևն։ 57։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ ԵՂ. ՎՐՈՒՄ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պողոս Հոմի։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Եպիսկոպոս ըստ Պողիկարպոսի։ Յ. 16։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ամհաւասիկ ես առաքեմ զձեզ իբրև զոչխարս 'ի մէջ գայլոց. եղերուք այսուհետև խորագէտք իբրև զօձս, և միամիտք իբրև զաղաւնիս։ Զգոյշ լինիջիք 'ի մարդկանէ. զի մատնեսցեն զձեզ յատեանս. և 'ի ժողովուրդս իւրեանց տանջեսցեն զձեզ։ Եւ առաջի դատաւորաց և թագաւորաց տանիցին զձեզ վասն իմ 'ի վկայութիւն նոցա, և հեթանոսաց։ Այլ յորժամ մատնիցեն զձեզ, մի հոգայցէք՝ թէ ո՞ւր կամ զի՞նչ խօսիցիք. զի տացի ձեզ 'ի ժամուն յայնմիկ զինչ խօսիցիք։ Զի ոչ եթէ դուք իցէք՝ որ խօսիցիքն, այլ Հոգին Հօր ձերոյ՝ որ խօսիցի 'ի ձեզ։ Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր 'ի մահ, և հայր զորդի. և յառնիցեն որդիք 'ի վերայ հարց՝ և սպանանիցեն զնոսա։ Եւ եղիջիք ատելեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. իսկ որ համբերեսցէ 'ի սպառ, նա կեցցէ։ Եւ յորժամ հալածիցեն զձեզ 'ի քաղաքիս յայսմիկ՝ փախիջիք յայլ. և եթէ յայնմանէ հալածիցեն զձեզ՝ փախիջիք 'ի միւս։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ սպառեսջիք զքաղաքս Իսրայելի, մինչև եկեսցէ որդի մարդոյ։ Ոչ է աշակերտ առաւել քան զվարդապետ, և ոչ ծառայ քան զտէր իւր։ Հա՛ատ իցէ աշակերտին՝ եթէ եղիցի իբրև զվարդապետ իւր, և ծառային՝ իբրև զտէր իւր։ Եթէ զտանուտէրն բէեղզեբուղ կոչեցին, ո՞րչափ ևս առաւել զընտանիս նո՛ր։ Մի՛ այսուհետև երկնչիցիք 'ի նոցանէ. զի ոչ ինչ է 'ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի, և գաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի։ Զոր ասեմ ձեզ 'ի խաւարի՝ ասացէք 'ի լոյս. և զոր լսէք յունկանէ՝ քարոզեցէք 'ի վերայ տանեաց։ Եւ մի երկնչիք յայն-

ցանէ՝ որ սպանանեն զմարմին, և զոգի ոչ կարեն սպանանել. այլ երկերուք դուք առաւել յայնմանէ՝ որ կարօղն է զոգի և զմարմին կորուսանել 'ի գեհենի։ Ո՞չ ապաքէն երկու ճնճղուկք դանգի միոջ վաճառին, և մի 'ի նոցանէ յերկիր ոչ անկցի առանց Հօր ձերոյ։ Այլ ձեր և ՝ամ իսկ հեր գլխոյ թուեալ է։ Այս արդ՝ մի երկնչիցիք՝ զի լաւ էք քան զբազում ճնճղուկս։ Ամենայն որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, խոստովանեցից և ես զնմանէ առաջի Հօր իմոյ որ յերկինսն է։ Այս որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացայց և ես զնա առաջի Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։ Մի համարիք եթէ եկի արկանել խաղաղութիւն յերկիր. ոչ եկի արկանել խաղաղութիւն, այլ սուր։ Զանգի եկի քակել զայր 'ի հօրէ իւրմէ, և զդուստր 'ի մօրէ իւրմէ, և զհարսն 'ի սկեսրէ իւրմէ։ Այս թշնամիք առն ընտանիք իւր։ Որ սիրէ զհայր կամ զմայր առաւել քան զիս՝ ոչ է ինձ արժանի. և որ սիրէ զուստր կամ զդուստր առաւել քան զիս՝ չէ ինձ արժանի։ Այս որ ոչ առնու զխաչ իւր՝ և գայ զկնի իմ, չէ ինձ արժանի։ Որ գտանէ զանձն իւր, կորուսցէ զնա՝ և որ կորոյս զանձն իւր վասն իմ, գտցէ զնա։ Որ ընդունի զձեզ՝ զիս ընդունի, և որ զիս ընդունի՝ ընդունի զառաքիչն իմ։ Որ ընդունի զմարգարէ յանուն մարգարէի՝ զվարձս մարգարէի առցէ. և որ ընդունի զարդար յանուն արդարոյ՝ զվարձս արդարոյ առցէ։ Այս որ արբուսցէ միում 'ի փոքրըկանցս յայսցանէ բաժակ մի ջուր ցուրտ միայն՝ յանուն աշակերտի, ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կորուսցէ զվարձս իւր։ 42։

Մէսէրի Յարութիւն Ռկ։ Յարոպ. Ասասցուք։

Հոմէարդի Ռկ։

Աւաւօտեա՜ն ս՝ք կանայք հանդե՜ր ի՛ւղով և խընկով. եկի՛ն ի՝ ս՝ք գերեզմանն. ե՛ւ ո՞՛ղբա-

լով խընդրէին զանմա՞հ փառաց Թագաւորն։ Փառք Հօր։ Եւ ի ձայնէ հրեշտակին զբա՞րձանցն տրրտմագեանցք. առաւօտեան սքանայք. զի՞ խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. յարեա՞ւ փառաց Թագաւորն։ Այժմ և միշտ։ Աչքասէր ս՝ք կանայք փութա՞ցարուք հետևեալ. պատմող լինել Պետրոսի՝ եւ Յո՛վհաննու սիրելւոյ. յարեա՞ւ փառաց Թագաւորն։

Աբեղեան Սաղմոս ՃՀ։ Որհնեցէք զԱ. 197։

Ա-Էպոլոն ըստ Մարկոսի։ Գ. 10։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ

Եւ իբրև եղև առանձինն՝ հարցին ցնա, որ զնովաւն էին աշակերտաքն հանդերձ՝ զառակսն։ Եւ ասէ ցնա. ձեզ տուեալ է գիտել զխորհուրդս արքայութեան Աստուծոյ, բայց նոցա որ արտաքինքն են՝ ամենայն առակաքն լինի. զի տեսանելով տեսցեն՝ և մի տեսցեն, և լսելով լուիցեն՝ և մի իմասցին. զի մի երբէք դարձցին՝ և թողցի նոցա։ Եւ ասէ ցնոսա. ոչ գիտէք զառակս զայս, և զիա՞րդ զամենայն առակսն գիտիցէք։ Որ սերմանէն՝ զբանն սերմանէ։ Եւ նոքա են որ առ ճանապարհաւն, ուր բանն սերմանի. և յորժամ լսեն զնա, գայ սատանայ՝ և հանէ զբանն սերմանեալ 'ի սիրտս նոցա։ Եւ նոքա են որ յապառաժին սերմանեցան. որք յորժամ լսիցեն զբանն, վաղվաղակի խնդութիւ ընդունին. և զի ոչ ունին արմատս յանձինս, այլ առ ժամանակ մի են. ապա 'ի հասանել նեղութեան կամ հալածման վասն բանին, վաղվաղակի գայթագղին։ Իսկ որ 'ի մէջ փշոցն սերմանեցան՝ նոքա են, որ իբրև զբանն լսեն, և հոգք աշխարհիս և պատրանք մեծութեան մտանեն, և հեղձուցանեն զբանն՝ և անպտուղ լինի։ Եւ նոքա են որ յերկիրն բարիոք սերմանեցան,

ողք լսեն զբանն՝ և ընդունին, և տան պտուղ՝ ընդ միոյ երեսուն՝ և ընդ միոյ վաթսուն՝ և ընդ միոյ հարիւր։ 20։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ալ. Թագաւոր։

Գ. ԵՍՔՍՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն գ։

ՕԳՆԱԿԱՆ ընդունելի եղև իմ տէր. 168։

Ալելուիա Յարութիւն գ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ռկ։

Ո՞ր յերկնայի՛ն զինուորութե՛ցըդ միշտ երկրապագի՛ս Ք՛ն թագաւո՛ր. ընդ հո՛ր եւ ե՛ւ հոգւոյն. օրհնեա՛լ ես տէր Ա՛ստ հարցո՛ւն մերոց։ Ո՛ր խոնարհեցա՛ր յանձա՛ռ փառաց ե՛կեալ իշխանութի՛ւն ի մահ խաչին. դըղե՛ըդեցա՛ն դի՛ժոխք. յա՜՛հեղ փառաց քո՛ց. օրհնեա՛լ ես տէր Ա՛ստ հարցո՛ւն մերոց։ Ա՛ւ հրաշափա՛ռ քո՛ յարութի՛ւնըդ կենագործեցեր զմե՛ս զմեղաց ըզմեռեալս. եւ համբարձա՛ր փառաւ՛ք ի յե՛՛ր-կինս. օրհնեա՛լ ես տէր Ա՛ստ հարցո՛ւն մերոց։

Գ. Ը՛զտէր. Ը՛զբ՛ն թագաւորըն քաղցրաձա՛յն երգով օրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա՛ղաղակ՛՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։ Փառք հօր և։ Ո՛ր պատուա՛կան խաչելութեամբ հրաշագործեա՛ց ըզփրկութի՛ւն յաւիտենի՛ց ներելեցելոցն. քաղցրաձա՛յն երգով օրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա՛ղաղակ՛՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։ Այժմ և միշտ։ Ո՛յարուցեա՛լն իշխանութեամբ զփառակի՛ց

Հօր և սրբ Հոգւոյն. ընդ վեցթեւեանն սրովբէա-
գունդ դասս. գովեցէք եւ բարձր արարէք ըզնա
յաւիտեան։

ՄԷՋՏՈՒՈՅԷ ՌԿ։

Ըզքեզ Աստծին որ վերօրհնիս ի զօրաց հրեշ-
տակաց. ազգ մարդկան կենդանեաց մեծացուցա-
նեմք։ Փառք Հօր։ Ըզքեզ բնակ հրեղէն աթոռ
թեանն. յիմանալի զօրացն երանեալ. ազգ մարդ-
կան կենդանեաց մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։
Ըզքեզ մայր Անմանուէլի. մարգարէին յառաջ
գուշակեալ. ազգ մարդկան կենդանեաց մեծա-
ցուցանեմք։

ՈՂՈՐՄԵԱ Ռկ։

Ողորմեա՛ ինձ Աստո՛ւած ի մեղա՛ւորմեա։ Որ
ի յերկնից իջեր Սա՛նդ Աստո՛ւած եւ վասըն
մե՛ր մարմնացար ի սրբոյն կուսէն. ողորմեա
ինձ Աստո՛ւած ի մեղա՛ւորմեա։ Որ ի խաչին
տարածեցեր զանարատ բազուկըս քո՝. եւ վասըն
մե՛ր հեղեր զարիւն քո՝ սուրբ. ողորմեա՛ ինձ
Աստո՛ւած ի մեղա՛ւորմեա։ Փառք Հօր։ Որ ի գե-
րեզմանի՛ եդար անապական և յարուցեա՛լ նո-
րոգեցեր զաշխարհս. ողորմեա՛ ինձ Աստո՛ւած ի մ
եղա՛ւորմեա։ Այժմ և միշտ։ Որ ի յերկինս համ-
բարձար ամենակարող. և ընդ աջմէ՛ Հօր նստար
յամենայն փառաց. ողորմեա՛ ինձ Աստո՛ւած ի մ-
եղա՛ւորմեա։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՆԻՆՑ Ռկ։

Վասն յարութեանդ փառաբ վայելէ երկայնամիտ
Տէր։ Փառք Հօր։ Օրհնեալ է քո յարութիւնդ

Աստուած որ ըզմահ մահու ծանուցեր քոյին կանմաւոր մահուամբդ. քո յարութեանդդ փառքք վայելէ երկայնամիտ տէր: Այժմ և միշտ: Զոչումն ահեղ հրեշտակին ի վերին. որ քարոզէր առեալ կանայսն յարեաւ տէրն ի մեռելոց. քո յարութեանդդ փառքք վայելէ երկայնամիտ տէր:

Առաւօտու Էջք Յուրբաթ Զ: Քրիստ. Ասացուք:

Առաքելական ընթերցուածք: թ. 1:

Տէն մերոյ Յեսի Քրիստի

Եւ կոչեցեալ զերկոտասան առաքեալսն, ետ նոցա զօրութիւն և իշխանութիւն 'ի վերայ ամենայն դիւաց, և բժշկել զհիւանդութիւնս: Եւ առաքեաց զնոսա քարոզել զարքայութիւն Աստուծոյ, և բժշկել զախտաժէտս: Եւ ասէ ցնոսա. մի ինչ բառնայք 'ի ճանապարհս, մի գաւազան և մի մախաղ, մի հաց և մի արծաթ, մի երկուս հանդերձս ունիցիք: Եւ յորս տուն մտանիցէք՝ անդ ագջիք, և անտի գնայցէք: Եւ որք ոչ ընդունիցին զձեզ, յորժամ ելանիցէք 'ի քաղաքէն յայնմանէ, զփոշի ոտից ձերոց թօթափեսջիք 'ի վկայութիւն նոցա: Եւ ելեալ շրջէին ընդ քաղաքս և ընդ գեօղս՝ աւետարանէին, և բժշկէին ընդ ամենայն տեղիս: Լուաւ Հերովդէս չորրորդապետ զգործսն ամենայն. և զարմանայր վասն ասելոյն յոմանց, թէ Յովհաննէս յարեաւ 'ի մեռելոց, և յոմանց՝ թէ Եղիա յայտնեցաւ, և յայլոց՝ թէ մարգարէ ոմն յառաջնոցն յարեաւ: Ասէ Հերովդէս. զՅովհաննէս ես գլխատեցի. իսկ սա ո՞վ իցէ՝ զորմէ զայսպիսի իրս լսեմ. և խնդրէր տեսանել զնա: Դարձեալ առաքեալքն, և պատմեցին նմա զամենայն զոր արարին: Եւ առեալ զնոսա՝ խուսեաց առանձինն 'ի տեղի անապատ քաղաքի միոյ, որում անուն էր Բեթսայիդա: Եւ ժողովուրդքն իբրև գիտացին, գնացին զհետ նոցի. և ընկալեալ զնոսա՝ խօսէր ընդ նոսա վասն արքայութե

Ամ, և որոց պէտք էին բժշկութիւն բժշկէր։ Եւ օրն սկսաւ տարաժամել. մատեան երկոտասանքն և ասեն ցնա. արձակեա զժողովուրդսդ, զի երթեալ շուրջ 'ի գիւղսն և յագարակս՝ հանգիցեն, և գտցեն կերակուր. զի աստ յանապատ տեղւոջ եմք։ Ասէ ցնա. դո՛ւք տուք դոցա ուտել։ Եւ նոքա ասեն. ոչ գոյ մեր աւելի քան զհինգ նկանակ և զերկուս ձկունս, բայց եթէ երթիցուք գնեսցուք բաւական ժողովրդեանդ կերակուր։ Որանզի էին արք իբրև հինգ հազար։ Ասէ ցաշակերտսն. բաղմեցուցէք զդոսա դասս դասս՝ յիսուն յիսուն։ Եւ արարին այնպէս, և բազմեցուցին զամենեսեան։ Եւ առեալ զհինգ նկանակն և զերկուս ձկունսն՝ հայեցաւ յերկինս, օրհնեաց և եբեկ՝ և տայր ցաշակերտսն արկանել ժողովրդեանն։ Կերան և յագեցան ամենեքեան. և բարձին զնշխարս կոտորոցն՝ երկոտասան սակառի։ 17։

ՎԵՊ. Լսնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Աղ. Որում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Աւետեան Սաղմոս ԿԲ։

Ընծ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ. 229։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի։ ԺԱ. 1։

Տէրն մեր Յն Վն

Եւ եղև իբրև կատարեաց Յն զպատուէր երկոտասանից աշակերտացն իւրոց, գնաց անտի քարոզել և ուսուցանել 'ի քաղաքս նց։ Լսակ Յովհաննէս իբրև լուաւ 'ի բանտին զգործսն Քրիստոսի, առաքեաց 'ի ձեռն աշակերտացն իւրոց, և ասէ ցնա. դո՞ւ ես՝ որ գալոցն ես, եթէ այլում ակն կալցուք։ Պատասխանի ետ Յն՝ և ասէ ցնս. գնացէք պատմեցէք Յովհաննու, զոր լուայք և տեսէք։ Կոյրք տեսանեն, կաղք գնան, բորոտք սրբին, և խուլք լսեն, և մեռեալք յառնեն, և աղքատք աւետա-

րանին։ Այլ երանեալ է՝ որ ոչ գայթակղեսցի յիս։ Այլ իբրև նոքա գնացին, սկսաւ Յն ասել ցժողովուրդսն զՅովհաննէ. զի՞նչ ելէք տեսանել յանապատին, եղէգն շարժուն 'ի հողմոյ։ Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել, մարդ 'ի հանդերձս փափկուն զարդարեալ. ահաւասիկ որ զփափուկսն զգեցեալ են՝ 'ի տունս թագաւորաց են։ Այլ զի՞նչ ելէք տեսանել. մարգարէ. այո՝ ասեմ ձեզ, և առաւել ևս քան զմարգարէ։ Զի նա է՝ վասն որոյ գրեալն է. ահա ես առաքեցից զհրեշտակ իմ առաջի երեսաց քոց՝ որ պատրաստեսցէ զճանապարհս քո առաջի քո։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ չէ յարուցեալ 'ի ծնունդս կանանց մեծ քան զՅովհաննէս մկրտիչ. բայց փոքրիկն յարքայութեան երկնից մեծ է քան զնա։ Բայց յաւուրցն Յովհաննու մկրտչի մինչև ցայժմ՝ արքայութիւն երկնից բռնադատի, և բռունք յափշտակեն զնա։ Զանազի՝ եամ օրէնք և մարգարէք մինչև ցՅովհաննէս մարգարէացան. և եթէ կամիք ընդունել՝ նա է Եղիա՝ որ գալոցն է։ Որ ունիցի ականջս լսելոյ, լուիցէ։ Ո՞ւմ նմանեցուցից զազգս զայս. նման է մանկտուոյ՝ որ նստիցին 'ի հրապարակս, կարդայցեն զընկերս իւրեանց, և ասիցեն. փողս հարաք ձեզ՝ և ոչ կաքաւեցէք, ողբացաք ձեզ՝ և ոչ կոծեցարուք։ Եկն Յովհաննէս, ոչ ուտէր և ոչ ըմպէր. և ասեն՝ դև գոյ 'ի նմա։ Եկն որդի մարդոյ՝ ուտէ և ըմպէ. և ասեն, ահա այր կերօղ և արբեցօղ, բարեկամ մաքսաւորաց և մեղաւորաց. և արդարացաւ իմաստութիւն յորդւոց իւրոց։ Յայնժամ սկսաւ նախատել զքաղաքսն՝ յորս եղեն բազում զօրութիւնք նր, և ոչ ապաշխարեցին։ Վայ քեզ Քորազին, վայ քեզ Բեթսայիդա. զի եթէ 'ի Տիւրոս և 'ի Սիդոն եղեալ էին զօրութիւնքն՝ որ 'ի ձեզ եղեն, վաղու ևս արդեօք խորգով և մեխրով ապաշխարեալ էր։ Բայց ասեմ ձեզ. դիւրագոյն լիցի երկրին Տիւրոսի և Սիդոնի

յաւուրն դատաստանի՝ քան ձեզ։ Եւ դու Կա-
փառնաում, մի մինչև յերկինս բարձրասցիս. այլ
մինչև 'ի դժոխս իջցես. զի եթէ 'ի Սոդոմ եղեալ
էին զօրութիքն՝ որ 'ի քեզ եղեն, ապաքէն կային
ևս մինչև ցայսօր։ Բայց ասեմ ձեզ՝ եթէ երկրին
Սոդոմացւոց դիւրագոյն լիցի յաւուրն դատաստա-
նի՝ քան քեզ։ 24։

Մէաւելի Գալիլեան։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տ՝ն, օրհնեալ որ գալոց ես։
Տէր Ա՛ծ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրա-
խութեամբ կանխաւ՝ մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ժամէտքին Ա.Զ։

Ո՛ր վերօրհնիս յանթոռիս քերովբէի՛ց. ի վերայ
նըստիլ յաւանակի՝ հաճեցար. բարեբանեալ ո՛ր
եկի՛ր դ ի կենցո՛ւցանել։ Ուստի և մեք զյաղթական
օրհնութեանցն ըզձայն. մատուցանե՛մք քեզ թա-
գաւո՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանելով. բարե-
բանեալ ո՛ր եկի՛ր դ՝ կենցո՛ւցանել։ Ո՛վսանանա՛ ի
բարձունս ալէլո՛ւիա. բարեբանեա՛լ եկեա՛լ ա-
նուամբ Տ՝ն ալէլո՛ւիա. և օ՛րհնութի՛ւն ո՛ր գալո՛ցդ
ես անուամբ Տ՝ն ալէլո՛ւիա։

Այսօր զանընկի՛զելն Ռա՛ն ո՛ր յանթոռ փառաց
ընդ Հօր յերկրի՛ երևեալ տեսա՛ք. քրովբէական
ձայնիւ օ՛րհնե՛ացո՛ւք. օ՛րհնեա՛լ եկեա՛լ ա՛նուա՛մբ
Տեառն։ Փառք Հօր։ Այսօր յաւանա՛կ քերովբէ՛
և տընդա՛ք երբայեցւոց բարեբանեն. օ՛րհնութի՛
որդւո՛յ Դաւթի՛. օ՛րհնեա՛լ եկեա՛լ ա՛նուա՛մբ Տեառն։
Ա.յժմ և։ Այսօր զուարճանա՛ն տիեզերքք գալըս-
տեամբ Ա՛ծորդւո՛յն յԵրուսաղէմ. և գոչէ՛ին հընչմամբ
երգով. օ՛րհնեա՛լ եկեա՛լ ա՛նուա՛մբ Տեառն։

Էջիսկոպոս Սարգիս Զ։ Յնծացէք առ Աստ. 233։

Եպիսկոպոս ըստ Մարկոսի։ Դ. 21։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍ ՔՍ

Եւ ասէ ցնա. Մի թէ գայ ճրագ, զի ընդ գրուանաւ դնիցի կամ ընդ մահճաւք. ոչ ապաքէն 'ի վերայ աշտանակի դնիցի։ Զի չէ ինչ 'ի ծածուկ՝ որ թէ ոչ յայտնեսցի. և ոչ եղև ինչ գաղտնի, եթէ ոչ 'ի յայտ գայցէ։ Եթէ ոք ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ Եւ ասէ ցնոսա. տեսէք զինչ լսէքդ, և յաւելցի ձեզ որոց լսէքդ։ Որով չափով չափէք՝ նովին չափեսցի ձեզ։ Որ ոք ունիցի՝ տացի նմա. և որ ոչն ունիցի, և զոր ունիցին՝ բարձցի 'ի նմանէ։ 25։

ՔԷՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Աղօթք. Ամ.ագաւոր։

ԴԻ. ԱՅԲՔԱՆԱՆ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնո՛ւթիւն Գկ։

ԲՈՒՆՑԷՐԲ ՅԻՍ երգ նոր ձայնիւ ցնծութիւն. 171։

Ամէնայնոցս Յարութիւն Գկ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ռկ։

Ո՞նչ սկիզբն Աստ. եւ ամենաշնորհ. որ առաքեցեր զմիածին՝ ո՞ր դիդ քո՞ի փրկութիւն մեզ. օրհնեմք զքեզ Աստ. հարցն մերոց։ Օրհնեալ ի Հօրէ անճառ մտութիւն ի կուսական որովայնէ երեւեալ մարմնով ի փրկութիւն մեզ. օրհնեմք զքեզ Աստ. հարցն մերոց։ Որ ընդ ստին ի քրովբէս և յան-

մարմնոց վերծրհնիս Քրիստոս սրբութեանց ճանիս. համբերելով չարչարանաց ի խաչի՝ն բարձրացա՛ր խորտակեցեր ըզզօրութի մահու. օրհնե՛մք ըզքեզ Ա՛ստ հարցքն մերոց։

Գ. Ո՛զՏէր ամենայն ազգի՛նք զՔե՝ գովեցէք. զյարուցեա՛ն ի գերեզմանէն անապական մարմնով։ Փառք Հօր։ Օ՛քարոզ հրեշտակին լուեա՛լ կանանցն ընթացեա՛լ. պատմէին աշակերտացն ասելով. յարեաւ Ա՛ստ. ամենայն ազգի՛նք զՔե՝ գովեցէք. զյարուցեա՛ն ի գերեզմանէն անապական մարմնով։ Այժմ և միշտ։ Նո՛ւ մեք ընդ նոսին երգակցեա՛լ հանցո՛ւք զօրհնութի՛ն. փրկողին ըզմեզ ասելով յարեաւ Ա՛ստ. ամենայն ազգի՛նք զՔե՝ գովեցէք. զյարուցեա՛ն ի գերեզմանէն անապական մարմնով։

Մեծացուցէ Ռկ։

Սիւն լուսոյ և ամպ հովանի ե՞ր կոյս. որ ցօղեցեր ի մեզ ըզցօղն երկնային. զքեզ բարեբանեմք Ա՛ծածին կոյս։ Փառք Հօր։ Ա՛նկէզ մորենի եւ սրովբէ հողեղէն ե՞ր կոյս. քանզի պըտուղըն կենաց ի քէն տրւաւ մեզ. զքեզ բարեբանեմք Ա՛ծածին կոյս։ Այժմ և միշտ։ Ա՛նիծից լուծիչ և քաւիչ մեղաց ե՞ր կոյս. որ զանտանելին յէից ի գիրկս քո բարձեր. զքեզ բարեբանեմք Ա՛ծածին կոյս։

Գնչերեկ Զատիկն ասա. Լուսապայծառ։

Ողբերգ Ռկ։

Ինչեր տ՛ր եւ մարմնացար ի կուսէն. եւ զհողեղէն բընութիւնս ազատեցեր ի մեղաց։ Նչեր տ՛ր բեւեռ-

ռեցար ի խաչին. ըզմեռանիլ յանձն առեր կենդանատու մեռելոց։ Փառք Հօր։ Այդար տ՛ր ի նորափոր ի վիմի. և մատանեաւ կընքեցար գանձիդ կենաց աշխարհի։ Այժմ և միշտ։ Յաւրեար տէր աւերեցեր ըզդրժոխս. ի յերկինս համբարձար եւ ընդ աջմէ Հօր նըստար։

Տէր յերկինից։

Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։ Ընդ արշալոյսն առաւօտուն կանխեալ կանանցն ի գերեզմանն ասելով. Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։ Փառք Հօր։ Եւ առ նոսա ասէր հրեշտակն. զի՞ խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։ Այժմ և միշտ։ Փութացարուք ով սքանչելք եւ պատմեցէք աշակերտացն ասելով. Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։

Առաւօտու երգ Յարութեան։ Քրիստոս։ Ասացուք։

Առաւօտու Սաղմոս։

Կգ. Յոյց մեզ տէր։ Փխ. Հաճեցար տէր. 191։

Առ Եփեսոսն ըստ Ղուկասու։ Թ. 18։

Տն մերոյ Յեսի Քրիստի

Եւ եղև 'ի կալն նոր յաղօթս առանձինն, էին ընդ նմա և աշակերտքն նոր. եհարց զնոսա և ասէ. զո՞ ոք ասեն զինէն ժողովուրդքն թէ իցեմ։ Եւ նոքա պատասխանի տուեալ ասեն. զՅովհաննէս մկրտիչ, և այլք զԷղիա, իսկ այլք թէ մարգարէ ոք յառաջնոցն յարեաւ։ Ասէ նոսա. դուք զո՞վ ոք ասէք զինէն, թէ իցեմ. պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ. զՔրիստն Աստուծոյ։ Նա սաստեաց 'ի նոսա, և պատուիրեաց մի ումեք ասել զայն. և ասէ, թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ բազումս չարչարել և անարգել 'ի քահանայապետից և 'ի ծերոց և 'ի դպրաց, և

սպանանել՝ և յերիր աւուր յառնել։ Եւ ասէր առ ամենեսին. եթէ ոք կամի զկնի իմ գալ, ուրասցի զանձն՝ և առցէ զխաչ իւր հանապազ՝ և եկեսցէ զհետ իմ։ Զի որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա, և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ՝ կեցուսցէ զնա։ Զի՞նչ օգուտ է մարդոյ՝ եթէ զաշխարհ շահեսցի, և զանձն իւր կորուսցէ կամ տուժեսցի։ Զի որ ամօթ համարեսցի զիս և զբանս իմ, զնա և որդի մարդոյ յամօթ արասցէ՝ յորժամ գայցէ փառօք իւրովք՝ և Հօր՝ և հրեշտակաց սրբոց։ Բայց արդարև ասեմ ձեզ, եթէ են ոմանք 'ի դոցանէ որ այդր կան՝ որք մի ճաշակեսցեն զմահ, մինչև տեսցեն զարքայութի Աստ։ Եւ եղև յետ այսց բանից իբրև աւուրք ութ, առեալ զՊետրոս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս՝ եկ 'ի լեառն կալ յաղօթս։ Եւ 'ի կալ նմա յաղօթս՝ եղև տեսիլ երեսաց նր այլակերպ. և փոխեցաւ հանդերձ նր՝ և եղև սպիտակ փայլուն։ Եւ ահա արք երկու խօսէին ընդ նմա. որ էին Մովսէս և Եղիա, երևեալ փառօք. և ասէին զելիցն նր՝ զոր կատարելոց էր յԵրուսաղէմ։ Իսկ Պետրոս՝ և որ ընդ նմայն էին՝ ծանրացեալք 'ի քնոյ՝ զարթեան, տեսին զփառսն նր՝ և զերկուս արսն որ կային առ նմա։ Եւ եղև 'ի մեկնելն նց 'ի նմանէ, ասէ Պետրոս ցՅն. վարդապետ՝ բարւոք է մեզ աստ լինել, և արասցուք երիս տաղաւարս, մի քեզ՝ և մի Մովսէսի՝ և մի Եղիայի. և ոչ գիտէր զինչ խօսէր։ Եւ իբրև զայս ասաց, եկն ամպ և հովանի եղև 'ի վրն նց. և երկեան 'ի մտանելն նց ընդ ամպովն։ Զայն եղև յամպոյն և ասէ. դա է որդի իմ ընտրեալ, դմա լուարուք։ Եւ ընդ լինել բարբառոյն՝ գտաւ Յն միայն. և ինքեանք լռեցին, և ոչ ումեք պատմեցին յաւուրսն յայնոսիկ և ոչ ինչ՝ յորոց տեսին։ 36։

Եր Նորաստեղծեալ։

Գ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Գ. Ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պողոս Ճիսթ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա-Է-պոլսոյ ըսպ Պոպլէոսի։ ԺԱ. 25։

Տէրն մեր Յս Քս

Յայնմ ժամանակի պատասխանի ետ (Յս) և ասէ. գոհանամ զքէն Հայր՝ Տէր երկնի և երկրի. զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց և 'ի գիտնոց, և յայտնեցեր տղայոց։ Այո՛ Հայր. զի այսպէս հաճոյ եղև առաջի քո։ Ամենայն ինչ տուաւ ինձ 'ի Հօրէ իմմէ։ Եւ ոչ ոք ճանաչէ զՈրդի՝ եթէ ոչ Հայր, և ոչ զՀայր ոք ճանաչէ՝ եթէ ոչ Որդի, և ում Որդին կամիցի յայտնել։ Եկայք առ իս ամ վաստակեալք և բեռնաւորք, և ես հանգուցից զձեզ։ Առէք զլուծ իմ 'ի ձեզ, և ուսարուք յինէն՝ զի հեզ եմ և խոնարհ սրտիւ. և գտջիք հանգիստ անձանց ձերոց։ Զի լուծ իմ քաղցր է. և բեռն իմ փոքրագի։ 30։

Ե- Ելանեն խաչն ի ա-Է-պոլսոյ- ի ամ պարպ-ՀՆ 'ի պ-ոլս, ասելով Հ-ոլոյն խաչն յա-ա-ս Հայնէն Գ.Կ։

Ո՛վ քառաթեւ լուսածին գերապանծ նի՛շ կառուցող կենացն ամենի՛ց. միշտ բազկատարած առ քեզ ի՛ն։ Բառակուսի՛ աղանց հովանի և պահապա՛ն ի՛ յերս և ի մուտս. փրկութի՛ի յայսո՛ց եւ պարի՛սպ ամրութե՛։ Գրոշմ ըզգայութե՛ եւ կնի՛ք ի դէմն ամենից. դու և յաւ՛ծայի՛նսըն կատարի՛ս խորհո՛ւրդ. յորմէ՛ արե՛գակնայի՛ն փայլեն ճառագայթք։

Ա-ոպ Պողոս Գ։

Կ3. Աշանեցաւ։ Փս. Ի կարդալ իմում. 195։

Ե- Խրոմն ա-Է-պոլսոյ խաչ-ը-ի՛ 'ի Հայնէն։

Ա-Է-պոպոն ըստ Ղ-ուկասու։ ԻԳ. 32։

Կ՝ասն խաչելութեան Տն մերոյ Յեսի Քրիստոսի։

Ընդ ին և այլ երկուս չարագործս՝ սպանանել ընդ նմա։ Իբրև հասին 'ի տեղին՝ կոչեցեալ գագաթն, անդ հանին զնա 'ի խաչ. և զչարագործսն զոմն ընդ աջմէ՝ և զոմն ընդ ձախմէ խաչեցին։ Եւ Յեսու ասէ. Հայր՝ թող դոցա, զի ոչ գիտեն՝ զինչ գործեն։ Եւ 'ի բաժանել զհանդերձս նր, արկին վիճակս։ Եւ կայր ժողովուրդն հայեցեալ. անդրանիկին զնա իշխանքն հանդերձ նոքօք՝ և ասէին. զայլս ապրեցոյց, ապրեցուսցէ և զանձն՝ եթէ դա է Քրիստոս Որդի Աստուծոյ ընտրեալն։ Այպն առնէին զնա և զինուորքն, եկեալ առաջի մատուցանէին նմա քացախ. և ասէին. եթէ դու ես թագաւորն Հրէից՝ փրկեա զանձն քո։ Եւ էր գիր գրեալ 'ի վր նր՝ յունարէն և դաղմատերէն և եբրայեցերէն գրով, եթէ սա է արքայն Հրէից։ Իսկ մի ոմն 'ի կախելոց չարագործացն հայհոյէր զնա, և ասէր. ո՞չ դու ես Քրիստոս՝ փրկեա զանձն քո և զմեզ։ Պատասխանի ետ ընկերն սաստելով նմա և ասէ. չերկնչի՞ս դու յԱստուծոյ՝ զի 'ի նմին պատժի կաս։ Եւ մեք յիրաւի, զի արժանի՝ որոց գործեցաքն՝ առնումք զհատուցումն. և սա ապիրատ ինչ ոչ գործեաց։ Եւ ասէ ցՅեսու. յիշեա զիս Տր՝ յորժամ գայցես արքայութիւնքդ։ Եւ ասէ ցնա Յեսու. ամէն ասեմ քեզ, այսօր ընդ իս իցես 'ի դրախտին։ Եւ էր իբրև վեցերորդ ժամ. և խաւար եղև 'ի վր ամենայն երկրի մինչև ցիններորդ ժամ. խաւարեցաւ արեգակն։ Եւ հերձաւ վարագոյր տաճարին ընդ մէջ։ Եւ կարդաց Յեսու 'ի ձայն մեծ՝ և ասէ. Հայր՝ 'ի ձեռս քո աւանդեմ զհոգի իմ։ Այս իբրև ասաց, եհան զոգի։ 46։

Ա- պեռոնոգրէն ղանդասպոնն։

Քրիստ. Մի խաչիս։ Ադամ. Պահպանեա։

Ա- 'ի պոռնոնն ժամանակ սրիսոգն։ Եւ ևս խա-

զաղուԹԵ զՏՐ աղա։ Ռահանայն. ՕրհնուԹի և փառք Հօր։

Ե- ակսանին Լսոնարհեցո Ե- Ամբրեցո։

ՍԵՍԵԳԻ ՅՈԳՈ-ԼԵ Գ.Կ։ Ռոգոզ. Ամսացուք։

Հոմքոգյի Գ.Կ։

Օ՜ծային ըզգերեզմանաւըն բոլորեա՛՝՝Լ գամբք հրեշտակաց տեսանէի՛ն ըզՏէրըն յա՛՝՝ՄՄ րուցեալ ի գերեզմանէ՛ն։ Փառք Հօր։ Ա՛ծամէր կանայքն եկի՛ն ի գերեզման փըրկչի՛՝ՄՄ՝ն անո՛՝՝շ ի՛ւղոք եւ խընկօ՛ք. յօ՛ծանեա՛՝՝ՄՄ՝Լ զմարմինըն տէրո՛ւնական։ Ամէն և միշտ։ Լո՛ւսապայծա՛ռ հրեշտակն. Ներ-տէր ի վը՝ վի՛մի՛՝՝ՄՄ՝ն աւետարանէր կանանցն. յարեա՛՝՝ՄՄ՝Լ փըրկիչըն տիեզերաց։

Ամէն Սողոմ ՃՀ։ Օրհնեցէք զԱ՛ծ. 197։

Ամ-Եպիսկոպոսն ըսաց Մարկոսի։ Գ. 26։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵ ՌԵ

Ե՛ւ ասէր. այսպէս է արքայութիւն Ամ՝. որպէս զի այր մի արկանիցէ սերմանիս յերկիր. և ննջիցէ և յառնիցէ զցայգ և զցերեկ. և սերմանիքն բուսանիցին և աճիցեն. և նա ոչ գիտէ՝ թէ երկիրն ինքնին բերէ զպտուղ. նախ զխոտն՝ և ապա զհասկն, ապա զցորեանն ատոք 'ի հասկին։ Ամէն յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքի մանգաղ. զի հասեալ են հունձք։ Ե՛ւ ասէր. ո՞ւմ նմանեցուսցուք զարքայութիւնն Ամ՝, կամ որո՞վ առակաւ առակեսցուք զնա։ Որպէս հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի, փոքրագոյն է քան զամ սերմանիս՝ որ են յերկրի. և յորժամ սերմանիցի, բուսանի և լինի մեծ քան զամ բանջար, և արձակէ ոստս մեծամեծս, մինչև բաւական լինել ընդ հովանեաւ նր թռչնոց երկնից բնակել։ Ե՛ւ այնպիսի առակօք խօսէր ընդ նե զբանն, ոգ կարող լինէին

լսել. և առանց առակի ոչ ինչ խօսէր ընդ նս, բայց առանձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամ: 34:
ՏԷՊ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Ողորմ. Մատաւոր:

Դ. ԿԻՐԱԿՈՍ ԵՊԻՍԿՈՊԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն:

ՕՐՀՆԵՍՑՈՒՐ զՏՐ և զյաղթող զօրութիւն. 175:
Ալելուիա Յաւելութիւն:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հայց Բկ:

Ո՛ր զծառայի ըզկերպարանս յանձն առեր վասն մեր. եւ խոնարհեալ քո կամաւ ի մեր բնութիւնս. օրհնեալ ես Տի՝ Ա՛ծ հարցն մերոց: Ո՛ր խաչեցար հաճութի՛ւ հօր միածին Որդի՛. և թաղմամբն երեքօրեայ ըզբնութիւն՝ մահու լուծեր. օրհնեալ ես Տի՝ Ա՛ծ հարցն մերոց: Ո՛ր փառաւոր յարութի՛ւնդ քո՛ կանգնեցեր ըզմահացեալսն. ի յերկինս համբարձար ընդ աջմէ հօր նստար. օրհնեալ ես Տ՝ի Ա՛ծ հարցն մերոց:

Գ. Ը՝զՏ՝ի օրհնեա՛՛՛ցէ՛՛՛ք եւ բարձր արարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան: Փառք հօր: Հրաշալի յարութի՛ւն փրկչին Նորոգեցեալն արարածք. միաբանութի՛ւն՝ օրհնեա՛՛՛ցէ՛՛՛ք եւ բարձր արարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան: Ամէն և միշտ: Պոռոզալով սարսեցին դիւոքն տեսանելով ըզթագաւորն անմահ. միաբանութի՛ւն՝ օրհնեա՛՛՛ցէ՛՛՛ք եւ բարձր արարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան:

ՄԷԾԱՑՈՒՍՔԷ ՌԿ։

Ո՛ր ողորմեցար ի մեզս ծնեալ մարդկան Հայր երկնաւոր ըստ մարգարէին եւ ետուր բնութեանս այսօր պարգեւ ըզկոյսն սուրբ ըզծնող Որդւոյդ միածնի. մաղթանօք սորա՝ տէր մեզ ողորմեա։ Փառք Հօր։ Ո՛ր ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ օրինացս Որդի՛դ այսօր զկոյսն Մարիամ, յորմէ ծընար մարմնով և բարձեր նովաւ ըզմեզս նախաստեղծին Ադամայ. մաղթանօք սորա՝ տէր մեզ ողորմեա։ Այժմ և միշտ։ Ո՛ր մաքրեցեր Հոգիդ սուրբ ըզսիրտ և զարգանդ մօր քո փառակցին. այսօր ամուլ ծնողաց նորին ետուր ըզմայր Բանի՛ն զօրհնիչն Եւայի. մաղթանօք սորա՝ տէր մեզ ողորմեա։

ՈՂՈՐՄԵԱՅ ՌԿ։

Որ ի՛ջեր յերկրնից Բա՛նդ Ա՛ստուած առեր մարմի՛ն ըստ մերոյ բընութեան. վասն՝ յանցանաց նա՝խաստեղծի՛ն ողորմեա՝ մե՛զ Ա՛ստուած։ Փառք Հօր։ Ի՛ խաչին բեւեռեցար կամաւորապէս փրկի՛չ եւ զխոցումն յանձն առեր ի զինուորսն՝ խոյ՛ն. վասն՝ յանցանաց նա՝խաստեղծի՛ն ողորմեա՝ մե՛զ Ա՛ստուած։ Այժմ և միշտ։ Ի՛ գերեզմանի՛ եղար անապականաբար փրկի՛չ եւ զթաղումն յանձն առեր զերեքօրեայ՝ ոյ՛ժ. յարուցեալ լոյս ծագեցար ստուերանի՛ստա՝ծոցս. ողորմեա՝ մե՛զ Ա՛ստուած։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ ՌԿ։

Ա՛ռաւօտեան՝ ս՝ը կանանքն հանդե՛՝ր ի՝ւղովք և խընկովք. եկի՛ն ի՝ ս՝ը գերեզմանն. եւ ո՛՝ղբաւով խընդրէին զանմա՛՝հ փառաց թագաւորն։

փառք Հօր։ Այլ ի ձայնէ հրեշտակին զլուա՞ր ճանցան տրրտմագգեանցք. առաւօտեան սքանչելք. զի՞ խընդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. յարեա՞ւ փառաց Թագաւորն։ Այժմ և միշտ։ Ածասէր սքանչելք փո՞ւթա՞ցարո՞ւք հետևեալ. պատմող լինել Պետրոսի՝ եւ Յո՛վհաննու սիրելւոյ. յարեա՞ւ փառաց Թագաւորն։

Ա-ա-օպո- Երգ Յարութեան Դշ։ Ռէպ. Ասասցուք։

Ա-ա-օպո- Սաղմոս Զդ։

Կն. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա-Էպոլան ըստ Ղուկասու։ Թ. 37։

Տերամբ մերով Յեսու Քրիստոս

Եւ եղև՝ ի վաղիւն մինչ իջանէին նոքա՝ ի լեռնէ անտի, ընդ առաջ եղև նմա ժողովուրդ բազում։ Եւ ահա այր մի՝ ի ժողովրդենէ անտի աղաղակեաց և ասէ. վարդապետ՝ աղաչեմ զքեզ հայեաց յորդի իմ, զի միամօր է ինձ։ Եւ ահա այս հարկանի՝ ի նմա, և յանկարծ գոչէ՝ և զարկուցանէ և թաւալեցուցանէ զնա և փրփրեցուցանէ, և հազիւ մեկնի՝ ի նմանէ խորտակեալ զնա. և աղաչեցի զաշակերտսն քո զի հանցեն զնա, և ոչ կարացին։ Պատասխանի ետ Յս և ասէ. ո՞վ ազգ անհաւատ և թիւր, մինչև յե՞րբ եղէց ընդ ձեզ՝ և անսայցեմ ձեզ. մատո՛ այսր զորդին քո։ Եւ մինչդեռ մատչէր, զարկոյց զնա դևն՝ և շարժեաց։ Սաստեաց Յս այսոյն պղծոյ, և բժշկեաց զմանուկն. և ետ զնա ցհայր իւր։ Եւ զարմանային ամենեքեան՝ ի վերայ մեծամեծացն Աստ։ Եւ՝ ի զարմանալն ամենեցուն՝ ի վր՝ ամի զոր առնէր, ասէ ցաշակերտսն իւր. դի՞ք դուք՝ ի լսելիս ձեր զբանս զայսոսիկ. զի որդի մարդոյ մատնելոց է՝ ի ձեռս մարդկան։ Եւ նոքա ոչ գիտէին զբանն, և էր ծածկեալ՝ ի նոցանէ՝ զի մի

գիտասցեն. և երկնչէին հարցանել ցնա վՆ բանին պՆՆորիկ։ Ամուտ խորհուրդ 'ի նՆ՝ թէ ո՞ արդեօք մեծ իցէ 'ի նոցանէ։ ՅՆ իբրև ծանեաւ զխորհուրդս սրտից նՆ, առ մանուկ մի՝ կացոյց 'ի մէջ նՆ առ իւր, և ասէ ցնՆ. որ ոք ընկալցի զմանուկս զայս յանուն իմ՝ զիս ընդունի, և որ զիս ընդունիցի՝ ընդունիցի զառաքիչն իմ. զի որ փոքրիկն է յամենեսին 'ի ձեզ՝ նա եղիցի մեծ։ Պատասխանի ետ Յովհաննէս և ասէ. վարդապետ՝ տեսաք զոմն որ յանուն քո դևս հանէր՝ և արգելաք զնա, զի ոչ շրջի ընդ մեզ։ Ասէ ցնՆ ՅՆ. մի արգելուք, զի որ ոչն է ձեր թշնամի՝ 'ի ձեր կողմն է։ 50։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Աղ. Փրկում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա-ՈՒՋԻՆ ՍՈՂՄՈՍ ՈՐԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա-ԵՊՈՊԱՆ ԸՍՊ ՄՈՊԼԷՈՍԻ։ ԺՐ. 1։

ՏԻՆ մեր ՅՆ ՎՆ

Յայնժամ գնաց ՅՆ ընդ արտորայսն նՆ 'ի շաբաթու. և աշակերտքն նՆ քաղցեան, և սկսան հասկ կորզել և ուտել։ Փարիսեցիքն իբրև տեսին՝ ասեն ցնա. ահաւանիկ աշակերտքն քո գործեն, զոր ոչ է արժան գործել 'ի շաբաթու։ Եւ նա ասէ ցնՆ. ո՞չ իցէ ընթերցեալ ձեր՝ զոր արար Դաւիթ, յորժամ քաղցեաւն. և որ ընդ նմայն էին։ Օ՞ի՝ մտեալ եմուտ 'ի տունն Աստուծոյ՝ և եկեր զհացն զառաջաւորութեանն. զոր ոչ էր օրէն նմա ուտել, և ոչ՝ որոց ընդ նմայն էին, բայց միայն քահանայից։ Կամ թէ չիցէ՞ ընթերցեալ յօրէնս՝ զի 'ի շաբաթս քահանայքն 'ի տաճարին պղծեն զշաբաթն, և անմեղք են։ Բայց ասեմ ձեզ՝ զի մեծ քան զտաճարն է աստ։ Եւ եթէ գիտէիք զինչ է՝ զողորմութի կամիմ և ոչ զզոհ. ապա ոչ դատապարտէիք դուք զան-

պարտսն։ Զի տէր է շաբաթու՝ որդին մարդոյ։ Եւ գնացեալ անտի ՅՍ եկն 'ի ժողովուրդն նոցա։ Եւ անդ էր այր մի որոյ ձեռն իւր գօսացեալ էր. հարցին ցնա՝ և ասեն, եթէ պա՞րտ իցէ 'ի շաբաթու բժշկել. զի չարախօսեսցեն զնմանէ։ Եւ նա ասէ ցնոսա. ո՞վ է 'ի ձէնջ մարդ՝ որոյ իցէ ոչխար մի, և անկանիցի այն 'ի խորխորատ 'ի շաբաթու. մի թէ ո՞չ ունիցի և յարուցանիցէ զնա։ Իսկ արդ՝ ո՞րչափ ևս առաւել է մարդ քան զոչխար. ապա ուրեմն պարտ է 'ի շաբաթու բարիս գործել։ Յայնժամ ասէ ցայրն, ձգեա՛ զձեռն քո, և նա ձգեաց՝ և եղև ողջ իբրև զմիւսն։ Իսկ փարիսեցիքն ելեալ արտաքս խորհուրդ առին զնմանէ՝ թէ ո՞ւր կորուսցեն զնա։ Եւ ՅՍ իբրև գիտաց, մեկնեցաւ անտի. և գնացին զհետ նո՛ր ժողովուրդք բազումք, և բժշկեաց զամենեսեան։ Եւ սաստեաց նոցա՝ զի մի յայտնեսցեն զնմանէ ումեք։ Զի լցցի, որ ասացաւն 'ի ձեռն Եսայեայ մարգարէի։ Ահա մանուկ իմ՝ զոր ընտրեցի, և սիրելի իմ՝ ընդ որ հաճեցաւ անձն իմ. եդից զոգի իմ 'ի վրա՛ նո՛ր, և իրաւունս հեթանոսաց պատմեսցէ։ Ոչ հակառակեսցի՝ և ոչ աղաղակեսցէ, և ոչ ոք լուիցէ 'ի հրապարակս զբարբառ նո՛ր։ Զեղէգն ջախջախեալ ոչ փշրեսցէ, և զպատրոյկն առկայծեալ ոչ շիջուսցէ, մինչև հանցէ 'ի յաղթութի զդատաստան։ Եւ յանուն նորա հեթանոսք յուսասցին։ 21։

Ամենեքին ՅՍՈՒՆ Դ։ Քարոզ. Ասացուք։

Համբարձին Դ։

Ո՛ր ի վե՛րդ ես քան ընդմիտս և զխորհո՛ւրդս համագոյակա՞ն ե՞ղեալ ոչ արարող. ի Հ՚օրէ՛ առաքեցար վասն մե՛ր և մարմնացար ի ն՚ր ի՛ կո՞ւսէն։ Փառք Հ՚օր։ Ընդ ընդնի՛ն ի յԵութե՛ Ա.Ի՚Ծ. տնօրինեցա՛ր յարգանդի՛ կուսին. ապրեցուցանե՛լ զնա-

խաստեղծին ծընունդն. և վերջստի՞՝ն նորոգել ի փառս։ Այժմ և միշտ։ Մէջ շատացար մարդ եղանել Աստ. այլ և խաչի համբերեալ ըզթաղումն յանձն առեր զերեքօրեայ. և յարուցեա՞՝լ նորոգեցեր զաշխարհս։

Աբիմելեքն Սաղմոս ՃԾ։ Օրհնեցէք զԱստ. 197։

Ա-Էպոլոն ըստ Մարկոսի։ Դ. 35։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ

Եւ ասէ ցնա յաւուրն յայնմիկ՝ իբրև ընդ երեկս լինէր. եկայք անցցուք յայն կողմն։ Մո

զոմանք զժողովուրդն. և առնուն զնա նաւաւն հանդերձ, և զայլ ևս նաւսն որ էին ընդ նմա։ Եւ լինէր մրրիկ մեծ հողմոյ. և զալիսն 'ի նաւն զեղոյր, մինչ գրեթէ լի իսկ լինել։ Եւ ինքն ննջէր 'ի խելս նաւին, 'ի վի բարձի. զարթուցանէին զնա և ասէին. վարդապետ՝ ոչ ինչ է քեզ փոյթ, զի կորնչիմք աւասիկ։ Եւ զարթուցեալ սաստեաց հողմոյն և ծովուն, ասէ. դադարեա՛ կարկեաց, և դադարեաց հողմն՝ և եղև խաղաղութի մեծ։ Եւ ասէ ցնոսա. ընդէ՞ր այդպէս վատասիրտք էք, չև և՞ս ունիք հաւատս։ Եւ երկեան երկիւղ մեծ, և ասէին ցմիմեանս. ո՞ ոք արդեօք իցէ սա, զի և հողմ և ծով հնազանդին սմի։ Եւ եկն յայն կոյս ծովուն յաշխարհն Գերգեսացւոց։ Եւ ընդ ելանելն նր 'ի նաւէ անտի, պատահեաց նմ այր մի 'ի գերեզմանացն՝ զոր ունէր այս պիղծ. որոյ և բնակութի իւր իսկ 'ի գերեզմանս էր. և ոչ շղթայիւք ոք ևս կարէր կապել զնա. վասն բազում անգամ ոտնկապօք և շղթայիւք կապելոյ, և խզելոյ 'ի նմանէ զշղթայսն, և զոտնկապսն խորտակելոյ. և ոչ ոք կարէր պարտել զնա. քանզի հանապազ զցայգ և զցերեկ 'ի գերեզմանս և 'ի լերինս աղաղակէր, և կոծէր զանձն իւր քարամբք։ Իբրև ետես զՅն 'ի հեռաստանէ, ընթացաւ և եր-

կիր եպագ նմա։ Աղաղակեաց 'ի ձայն մեծ՝ և ասէ, զի կայ իմ և քո՝ Յե որդի Աստ Բարձրելոյ. երդմնեցուցանեմ զքեզ յԱստծ, մի տանջեր զիս։ Զան զի ասէր ցնա. Եկ այսդ պիղծ 'ի մարդոյ այսի։ Եւ հարցանէր ցնա՝ թէ զի՞նչ անուն է քո. և ասէ ցնա. լեգէոն անուն է իմ, քանզի բազումք եմք։ Եւ աղաչէին զնա յոյժ. զի մի առաքեսցէ զնոսա արտաքս քան զաշխարհն։ Եւ անդ էր առ լերամբն երամակ մի խոզաց արօտական մեծ։ Աղաչեցին զնա ամ դևքն և ասեն, առաքեա զմեզ 'ի խոզսն, զի մտցուք 'ի նս։ Եւ հրամայեաց նց. և իբրև ելին այսքն պիղծք՝ մտին 'ի խոզսն, և դիմեաց երամակն 'ի դարէ անտի 'ի ծովն. էին իբրև երկու հազարք, և հեղձնուին 'ի ծովուն։ Եւ խոզարածքն փախեան, և պատմեցին 'ի քաղաքին և յագարակս, և ելին տեսանել զի՞նչ իցէ՝ որ գործեցաւն։ Գան առ Յե, և տեսանեն զդիւահարն զի նստէր զգեցեալ և զգաստացեալ, որ ունէր զլեգէոնն, և զահի հարան։ Եւ պատմեցին նոցա՝ որոց տեսեալն էր, թէ զի՞նչ եղև այսահարին, և զի՞նչ վս խոզիցն։ Եւ սկսան աղաչել զնա գնալ 'ի սահմանաց նց։ Եւ իբրև եմուտ նա 'ի նաւն, աղաչէր զնա դիւահարն՝ զի ընդ նմա իցէ. և Յե ոչ ետ նմա թոյլ, այլ ասէ ցնա. Երթ 'ի տուն քո առ ընտանիս քո, և պատմեա նց, որ ինչ միանգամ Տր արար քեզ՝ և ողորմեցաւ քեզ։ Եւ չոքաւ՝ և սկսաւ քարոզել 'ի Դեկապոլին, զոր ինչ արարն Յե. և ամենեքին զարմանային։ Ե. 20։

Բեթ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղմ. Միագաւոր։

Դ. ԿԻՐԱԿԷ ՏԱՃԱՐԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դկ։

ՅԱՂԹԱԿԱՆ քեզ օրհնութիւնք Տէր. 179։

Ալէլուիա Յարութեան Դկ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Բկ։

Որ էիր յառաջ քան ըզյաւիտեանս Բանդ Աստուած. վասն մերոյ փրկութեան առեր մարմին ի սուրբ կուսէն. ըզքեզ օրհնեմք Աստուած հարցըն մերոց։ Որ ըզկերպարանս ծառայի ճշմարտապէս յանձն առեր. եւ խաչի եւ մահու համբերելով եդեր ի գերեզմանին. ըզքեզ օրհնեմք Աստուած հարցըն մերոց։ Որ երեքօրեայ թաղմամբ փրկիչ ու ք զյարութիւն քո ցուցեր եւ վերստին նորոգեալ կեցուցեր ըզհընացեալըս մեղօք. ըզքեզ օրհնեմք Աստուած հարցըն մերոց։

Գ. Ալէ օրհնեցէք. ամենայն ազինք բարձր արարէք։ Փառք Հօր։ Զխաչեալն ի մէջ երկրի և զթաղեալն ի նոր գերեզմանի. ամենայն ազինք բարձր արարէք։ Այժմ և միշտ։ Զյարուցեալն իշխանութբ և զաւերողըն դժոխոց. ամենայն ազինք բարձր արարէք։

Մեծացուսցէ Բկ։

Ուրախ լեր մայր լուսոյ Մարիամ. երկիր բանաւոր արեգականն օթարան. լեր բարեխօս վասն

անձանց մերոց։ Փառք Հօր։ Խընդա՜ տաճար Բանի՛ն Աստուծոյ. բարձօղ տըրտմութեան՝ նախամօրն Եւայի. լեր բարեխօս վասն անձանց մերոց։ Այժմ և միշտ։ Յընծա՜ իմա՛նալի արեւ ելք. քանզի քեզ ծագեաց մեզ լոյս երեսաց Քրիստոս. լեր բարեխօս վասն անձանց մերոց։

Ողորմեա՜ Ըկ։

Որ համբագոյդ ես Հօր և որ Հոգւոյն. անբաժանելի էակ միութեամբ խոնարհեցար ի բարձանց. և առեր մարմին ի կուսէն. յաղագս անկելոյն. յանլուծիչ կենաց բանսարկուին խաբմամբ։ Փառք Հօր։ Որ դատաւորդ ես ծածկելոց գիտօղ. այսօր ի հողոյ դատապարտեալ բարձար ի խաչ և լեղեաւ կերակրեցար. յաղագս անկելոյն. ի ճաշակմանէ մահաբեր պըտղոյն։ Այժմ և միշտ։ Որ կենդանութիւդ ես ամենեցուն. այսօր ըզմահ խաչի ի յանձն առեր եդար ի սիրտ երկրի. և յերրորդ աւուր յարեար. շնորհեա՜ մեզ վերածիլ ընդ քեզ յանապատում ի կեանս։

Տէր յերկնից Ըկ։

Պանխեցին կանայքն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն հանդերձ խընկովք։ Փառք Հօր։ Բերելով զիւղս անուշունս ի յօծումն կենարար մարմնոյ փրկչին մերոյ։ Այժմ և միշտ։ Նա՛ հրեշտակքն զօրութիւբ գոչելով աղաղակէր յարեաւ Քրիստոս։

Աւետարան Երգ Յարութեան Ըկ։ Քեզ. Աստուած։

Աւետարան Սաղմոս 27։

կց. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա-Էպիստոլն ըստ Ղուկասայ։ Թ. 51։

Տն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Եւ եղև 'ի կատարել աւուրց վերանալոյ նր՝ և ինքն զերեսս հաստատեաց երթալ Յերուսաղէմ։ Եւ առաքեաց հրեշտակս առաջի երեսաց իւրոց. և իբրև չոգան՝ մտին 'ի գիւղ մի Սամարացւոց պատրաստել ինչ նմա։ Եւ ոչ ընկալան զնա, զի դէմ եդեալ էր նր երթալ Յերուսաղէմ։ Իբրև տեսին աշակերտքն Յակովբոս և Յովհաննէս, ասեն. Տր՝ կամիս զի ասասցուք, և իջցէ հուր յերկնից՝ և սատակեսցէ զնս։ Դարձաւ սաստեաց 'ի նս՝ և ասէ. ոչ գիտէք՝ որոյ հոգւոյ էք դուք։ Օրի որդի մարդոյ ոչ եկն զոգիս մարդկան կորուսանել՝ այլ կեցուցանել։ Եւ գնացին յայլ գեօղ։ Եւ մինչդեռ երթային նոքա 'ի ճանապարհի, ասէ ոմն ցնա. եկից զկնի քո՝ յոր վայր և երթայցես։ Ասէ ցնա Յս. աղուեսուց որջք գոն, և թռչնոց երկնից դադարք. և որդւոյ մարդոյ ոչ գոյ՝ ուր դիցէ զգլուխ։ Ասէ ցմիւս ևս. եկ զկնի իմ։ Եւ նա ասէ. Տէր՝ հրամայն տուր ինձ՝ երթալ նախ թաղել զհայր իմ։ Ասէ ցնա Յս. թող զմեռեալսն թաղել զմեռեալս իւրեանց, և դու երթ պատմեա զարքայութիւն Աստուծոյ։ Ասէ և այլ ոմն. եկից զկնի քո Տէր, բայց նախ հրամայն տուր ինձ հրաժարել 'ի տանէ իմմէ։ Ասէ ցնա Յս. ոչ ոք արկանէ ձեռն զմանով. և հայիցի յետս, եթէ յաջողեալ իցէ արքայութեանն Աստուծոյ։ 62։ Քրիստ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղօ. Քրիստ ամենայ։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա-ոջին Սաղմոս Ոլսթ։

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա-Էպիստոլն ըստ Պօղոսի։ ԺԲ. 22։

Առ Տէրն մեր Յս Քրիստոս

Յայնժամ մատուցաւ առ նա դիւահար մի կոյր և

համբ, և բժշկեաց զնա. ոչ զի համբն և կոյրն խոսիցի և տեսանիցէ։ Զարմացան ամ ժողովուրդքն՝ և ասէին. մի թէ սա՞ իցէ Որդի Դաւթի։ Բայց փարիսեցիքն իբրև լուան՝ ասեն. ոչ իւիք հանէ դա զդեւս՝ եթէ ոչ բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց։ Իբրև գիտաց Յն զխորհուրդս նց՝ ասէ ցնս. ամ թագաւորութի բաժանեալ յանձն իւր՝ աւերի. և ամ քաղաք կամ տուն բաժանեալ յանձն իւր՝ ոչ կացցէ։ Եւ եթէ սատանայ զսատանայ հանէ, յանձն իւր բաժանեցաւ. արդ՝ զիա՞րդ կացցէ թագաւորութի նր։ Եւ եթէ ես բէեղզեբուղաւ հանեմ զդեւս՝ որդիքն ձեր ի՞ւ հանիցեն. վ՞ այնորիկ նոքա եղիցին ձեր դատաւորք։ Ապա թէ հոգւով Ա՚Ի հանեմ ես զդեւս. ուրեմն հասեալ է 'ի վրն ձեր արքայութի Ա՚Ի։ Կամ զիա՞րդ կարէ ոք մտանել 'ի տուն հզօրի՝ և զգործիսն նր յափշտակել. եթէ ոչ նախ կապիցէ զհզօրն. և ապա զտունն նր յափշտակիցէ։ Որ ոչ ընդ իս է, հակառակ իմ է. և որ ոչ ժողովէ ընդ իս՝ ցրուէ։ Վ՞ այդորիկ ասեմ ձեզ. ամ մեղք և հայհոյութիք թողցին մարդկան, բայց զ՚ոգւոյն հայհոյութի մի թողցի։ Եւ որ ոք ասիցէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զ՚ոգւոյն սրբ՚ ասիցէ՝ մի թողցի նմա, մի յայսմ աշխարհի՝ և մի 'ի հանդերձելումն։ Կամ արարէք զծառն բարի՝ և զպտուղ նր բարի, կամ արարէք զծառն չար՝ և զպտուղ նր չար. քանզի 'ի պտղոյ անտի ծառն ճանաչի։ Ծնո՛ւնդք իժից, զիա՞րդ կարիցէք բարիս խօսել՝ որ չարքդ էք, քանզի 'ի յաւելուածոյ սրտի խօսի բերան։ Մարդ բարի՝ 'ի բարի գանձուց սրտի իւրոյ հանէ զբարիս. և մարդ չար՝ 'ի չար գանձուց սրտի իւրոյ հանէ զչարիս։ Բայց ասեմ ձեզ. թէ ընդ ամ դատարկ բանի զոր խօսիցին մարդիկ, տացեն համար յաւուրն դատաստանի։ Զի 'ի բանից քոց արդարասցիս. և 'ի բանից քոց պարտաւորեսցիս։ 37։

Մէսէդի Յարութիւն Դկ։ Քարոզ. Աստուած։

Հոմիլիայի Դկ։

Հրեշտակացքն գանգն. յերկնից ի յերկիր վայրաբերեալ ի սպաս Ուրուծոյն Աստուծոյ։ Փառք Հօր։ Հրեշտակին ձայնիւ. ցընծայր կոյսն սուրբ եւ ընթանցեալ առ աշակերտսն պատմէր։ Այժմ և միշտ։ Կենդանին յարեաւ. զերկուսներս մահու ելոյծ և կեանքս պարգեւեաց աշխարհի։

Աբիմելեքն Սոլոմոն ՈՀ։ Օրհնեցէք զԱծ. 197։

Աբեղոքոն ըստ Մարկոսի։ Ե. 21։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ իբրև անց (Յս) միւսանգամ յայն կողմն՝ ժողովեցաւ առ նա ժողովուրդ բազում, և էր առ ծովեզերքն։ Եւ ահա մի 'ի ժողովրդապետացն գայր, որում անուն էր Յայրոս. և իբրև եռես զնա՝ անկաւ առ ոտս նորա. աղաչէր զնա յոյժ և ասէր, թէ դուստր նորա մերձ է 'ի մահ, զի եկեալ գնիցէ նմա ձեռն, որպէս զի ապրեսցի և կեցցէ։ Եւ գնաց ընդ նմա. երթայր և ժողովուրդ բազում զհետ նորա, և նեղէին զնա։ Եւ կին մի էր 'ի տեառատեսուէ արեան զերկոտասան ամ. և յոյժ վշտացեալ 'ի բազում բժշկաց, և ծախեալ զինչս իւր զամ՝ և չէր ինչ օգտեալ, այլ ևս առաւել զայրացեալ։ Իբրև լուաւ զՅն՝ եկն 'ի մէջ ամբոխին յետոյ՝ և բուռն եհար զհանդերձէ նորա. քանզի խորհէր 'ի մտի, թէ միայն մերձեցայց 'ի հանդերձս նորա, փրկեցայց։ Եւ վաղվաղակի ցամաքեցաւ աղբիւր արեան նորա. և գիտաց 'ի մարմին իւր թէ բժշկեցաւ 'ի տանջանացն։ Եւ անդէն վաղվաղակի գիտաց Յն յանձն իւր զզօրութին որ ել 'ի նմանէ, դարձաւ յամբոխն և ասէ. ո՞վ մերձեցաւ 'ի հանդերձս իմ։ Եւ ասեն ցնա աշակերտքն. տեսանես՝ զի ամբոխդ նեղէ զքեզ, և ասես՝ թէ ո՞վ

մերձեցաւ 'ի հանդերձս իմ : Եւ շուրջ հայէր տեսանել՝ թէ ո՛վ զայն արար : Եւ կինն զարհուրեալ և դողացեալ վասն որոյ գաղտն արար . քանզի գիտէր զինչ եղև նմա, եկն անկաւ առաջի նորա, և ասաց զա՛մ իրսն ստուգութբ : Եւ Յս ասէ ցնա. դուստր՝ հաւատք քո կեցուցին զքեզ . երթ 'ի խաղաղութի, և եղիջիր ողջ 'ի տանջանաց քոց: 34:

Քրզ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Աղօթք. Թագաւոր:

Դ. ՉՈՐԵՔՇԱԲԱԹԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն ԱՁ:

ԵՐԳԵՍՑՈՒՔ երգ նոր Այ փրկչին մերոյ . 153:

Ալէլուիա Յորդորակ ԱՁ:

ՑԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց ԲԿ:

Կամաւորութբ եկիր ի չարչարանս եւ ի ծառայէ ապտակեցար . օրհնեմք զքեզ Ած հարցն մերոց: Տարածեցեր զձեռս քո ի վերայ խաչին եւ ընդ անօրէնս համարեցար . օրհնեմք զքեզ Ած հարցն մերոց: Որ զմեռանիլ յանձն առեր վասն արարածոց . եւ ի զինաւորէն գեղարդեամբըն խոցեցար . օրհնեմք զքեզ Ած հարցն մերոց:

Գ. Ազգէր Ազնա հոգեւոր երգով բարձր արարէք: փառք Հօր: Որ ձրիաբար յօժարութբ եկեալ ի նորոգումն եղծեալ մարդոյն . եւ խաչի յանձն առնու զմահ . ընդ նմա հոգեւոր երգով բարձր արարէք: Այժմ և միշտ: Որ էջն ի ստորին կողմ

երկրի եւ դողալով սասանեցան դժոխք. այսօր յարուցեալ վերածնեալ ընդ ննջեցեալսն. ընդ նմա հոգեւոր երգով բարբառ արարէք:

Մեծացուսցէ Բկ:

Մայր լուսոյն Մարիամ ամենօրհնեալ օրհնեալդ ի կանայս: փառք Հօր: Զլոյսն անստուեր յարգանդի կրեցեր օրհնեալդ ի կանայս: Այժմ և միշտ: Մի դադարեր վասն մեր բարեխօսել օրհնեալդ ի կանայս:

Ողորմեա Բկ:

Որ յաթոռ փառաց նստիս Բանդ Ած. խոնարհեցար ի հայրական ծոցոյ առեալ մարմին ի կուսէն. վերականգնելով ի տեղի ըստորանկեալ լուսոյն զհողացեալ բնութիւս: փառք Հօր: Որ կանգնեցեր ըզխաչ քո ի մէջ երկրի. եւ սովաւ ըզսրովբէական գունդն գրաւեալն բացեր նախաստեղծին. կենագործելով ի ճաշակմանէ մահաբեր պտղոյն: Այժմ և միշտ: Աւ զօրութեամբ խաչին քո Քս հիմնեցուցեր զկաթուղիկէ եկեղեցի բնակարան որ Նորոգութեանդ լուսաւորելով ըզհեթանոսս ի սմա կրկնակի ծնընդեամբ:

Տէր յերկնից Բկ:

Ըզյարութիւն Քսի ամենեքեան օրհնեսցուք. զի նա միայն Ած փառաւորեալ յաւիտեան: Ըզճառագայթ յարութեան տեսանելով հրեշտակին. նա զօրանայր ի պատմել ըզկենսաբեր յարութին: Ձայն աւետեաց լուէին առաւօտեան որ կանայքն. ի հրեշտակէն դառնային ուրախութեամբ յառաքեալսն:

Օտիեզերական խընդութիւն ամենայն երանելի կանանց ուսեալք ի հրեշտակէն. աներկիւղ խընդութիւն և բերկրանաց ուրախութեամբ ընթանային պատմել աշակերտացն ամենայնիվ։ Փառք Հօր։ Օրը մանուն երկիւղիւ ընդ մեռեալսս համարեալ կարծէաք. նա ի նքնիշխանութենն յարուցեալ զմահու ելոյծ զիշխանութիւն պարգեւեաց ամ զգի մարդկան։ Այժմ և միշտ։ Այլ ի բաց եղեալ ընդհրէական երկիւղին ըզկարծինն. նախաժամանեցին ի պատիւ այնորիկ. որ մահուամբն ելոյծ ըզմահ և անմահութի պարգեւեաց ամ զգի մարդկան։

Ա-ա-օրհ- Էրգ Յարութիւն Ա։ Բ։ Ա։սացուք։
Ա-ա-օրհ- Սաղմոս Զ։

Կգ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տի. 191։
Ա-Էպիստոլն ըստ Ղուկասու։ Ժ. 1։
Տէրն մեր Յն Բն

Յետ այսորիկ երևեցոյց (Տի) և այլ ևս եօթանասուն և երկուս. և առաքեաց զնս երկուս երկուս առաջի իւր յամ քաղաքս և 'ի տեղիս, ուր ինքն երթալոց էր։ Նա ասէ ցնս. հունձք բազում են՝ և մշակք սակաւ. արդ՝ աղաչեցէք զՏէր հնձոց, զի հանցէ մշակս 'ի հունձս իւր։ Երթայք, ահա առաքեմ զձեզ իբրև զգառինս 'ի մէջ գայլոց։ Մի բառնայք քսակ մի մախաղ մի կօշիկս, և 'ի ճանապարհի ումեք ողջոյն մի տայցէք։ Յոր տուն մտանիցէք՝ նախ ասասջիք թէ ողջոյն տանս այսմիկ. և եթէ իցէ անդ որդի ողջունի. հանգիցէ 'ի վրս նր ողջոյնն ձեր. ապա թէ ոչ՝ 'ի ձեզ դարձցի։ Նա 'ի նմին տան ագանիջիք, ուտիջիք և ըմպիջիք 'ի նոցանէ. զի արժանի է մշակն վարձու իւրոյ։ Մի փոխիցիք տանէ 'ի տուն։ Յոր քաղաք մտանիցէք՝ և ընդու-

նիցին զձեզ, ուտիջիք զինչ առաջի դնիցեն ձեր. և բժշկեսջիք որ 'ի նմա հիւանդք իցեն. և ասասջիք նոցա, մերձեալ է 'ի վերս ձեր արքայութիւն Աստուծոյ։ Իսկ յորքաղաք մտանիցէք՝ և ոչ ընդունիցին զձեզ, իբրև ելանիցէք 'ի հրապարակս նոր, ասասջիք։ Եւ զփոշիս որ կռուեալ է 'ի քաղաքէ ձերմէ յոտս մեր՝ թօթափեսցուք 'ի ձեզ. բայց զայս գիտասջիք՝ զի մերձեալ է արքայութիւն Աստուծոյ։ Ասեմ ձեզ, զի Սոդոմացւոց ընդարձակագոյն լիցի յաւուրն յայնմիկ՝ քան քաղաքին այնմիկ։ Վա՜յ քեզ Քորազին, վա՜յ քեզ Բեթսայիդա. զի եթէ 'ի Տիւրոս և 'ի Սիդոն եղեալ էին զօրութիւնքն՝ որ եղեն 'ի ձեզ, վաղու ևս արդեօք 'ի խորգ և 'ի մոխիր նըստեալ ապաշխարեալ էր։ Բայց Տիւրոսի և Սիդոնի ընդարձակագոյն լիցի 'ի դատաստանի՝ քան ձեզ։ Եւ դու Կափառնաում, որ մինչև յերկինս բարձրացեալ ես, մինչև 'ի դժոխս իջցես։ Որ ձեզ լսէ՝ ինձ լսէ, և որ զձեզ անարգէ՝ զիս անարգէ. և որ զիս անարգէ՝ զառաքիչն իմ անարգէ. և որ ինձ լսէ՝ լսէ այնմիկ որ զիսն առաքեաց։ Դարձան եօթանասուն և երկուքն խնդութիւբ և ասեն. Տէր՝ և դեւք հնազանդին մեզ յանուն քո։ Եւ ասէ ցնոսա. տեսանէի զսատանայ անկեալ յերկնից իբրև զփայլակն։ Ահա ետու ձեզ իշխանութիւն կոխել զօձս և զկարիճս և զամենայն զօրութիւն թշնամւոյն, և ձեզ ոչ ինչ մեղանչիցեն։ Բայց ընդ այն մի խնդայք՝ եթէ այսք հնազանդին ձեզ, այլ խնդացէք զի անուանք ձեր գրեալ են յերկինս։ Ի նմին ժամու ցնծացաւ Յիսուսն սրբով և ասէ. գոհանամ զքէն Հա՛յր՝ Տէր երկնից և երկրի, զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց և 'ի գիտնոց՝ և յայտնեցեր զայս տղայոց. այո՛ Հայր, զի այսպէս հաճոյ եղև առաջի քո։ Ամենայն ինչ տուաւ ինձ 'ի Հօրէ իմմէ. և ոչ ոք գիտէ թէ ո՞վ է Որդի, եթէ ոչ՝ Հայր, և ո՞ է Հայր, եթէ ոչ՝ Որդի, և ում կամիցի Որդին յայտնել։ Եւ դար-

ձեալ առանձինն առ աշակերտսն ասէ. երանի ա-
չաց՝ որ տեսանիցեն զոր տեսանէք դ։ Ասեմ ձեզ.
զի բազում մարգարէք և թագաւորք կամեցան տե-
սանել զոր դուք դ տեսանէք, և ոչ տեսին. և լսել
զոր լսէք դ, և ոչ լուան։ 24։
Ռեպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ալլ. Ամենայն։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ
Ա-ՈՒՐԲ ՍՈՂՈՄՈՆ ՕՐԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։
Ա-Է-ՊՍԱԼՄՆ ԵՍՓ ՍՈՂՈՄՈՆԻ։ ԺԴ. 38։
Ա-Ռ ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵ ՌԵ

Յայնժամ պատասխանի ետուն նմա ոմանք 'ի
դպրացն և 'ի փարիսեցւոց՝ և ասեն. վարդապետ՝
կամիմք նշան ինչ տեսանել 'ի քէն։ Նա պատաս-
խանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. ազգ չար և շնացող նշան
խնդրէ. և նշան մի տացի նմա, բայց նշանն Յով-
նանու մարգարէի։ Զի ոգի էր Յովնան 'ի փոր կի-
տին զերիս տիւս և զերիս գիշերս, նոյնպէս ե-
զիցի և որդի մարդոյ 'ի սիրտ երկրի զերիս տիւս
և զերիս գիշերս։ Արք Նինուէացիք յարիցեն 'ի
դատաստանի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ՝ և դատա-
պարտեսցեն զսա, զի զղջացան 'ի քարոզութեանն
Յովնանու, և արդ աւասիկ մեծ քան զՅովնան է
աստ։ Դշխոյն հարաւոյ յարիցէ 'ի դատաստա-
նի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ՝ և դատապարտեսցէ
զսա. զի եկն 'ի ծագաց երկրի՝ լսել զիմաստութի
Սողոմոնի. և ահա մեծ քան զՍողոմոն է աստ։
Այլ յորժամ այսն պիղծ ելանիցէ 'ի մարդոյ՝ շրջի
ընդ անջրդին տեղիս. խնդրէ հանգիստ՝ և ոչ գտա-
նէ։ Յայնժամ ասէ. դարձայց 'ի տուն իմ՝ ուս-
տի ելին. և եկեալ գտանէ զնա պարապորդ, մաք-
րեալ և յարդարեալ։ Յայնժամ երթայ՝ և առ-
նու ընդ իւր եօթն այլ այսս չարագոյնս քան զինքն,

և մտեալ բնակէ անդ. և լինի յետինն մարդոյն այնորիկ չար քան զառաջինն. այնպէս եղիցի և ազգիս այսմիկ չարի։ Մինչդեռ նա ընդ ժողովուրդսն խօսէր, ահա մայր նր և եղբարք նր կային արտաքոյ՝ և խնդրէին խօսել ընդ նմա։ Եւ ասէ ոմն ցնա. ահա մայր քո՝ և եղբարք քո կան արտաքոյ, և խնդրեն խօսել ընդ քեզ։ Նա պատասխանի ետ այնմիկ՝ որ ասացն ցնա, և ասէ. ո՞վ է իմ մայր, կամ ո՞վ են իմ եղբարք։ Եւ ձգեալ զձեռն իւր յաշակերտսն՝ ասէ. ահա մայր իմ և եղբարք իմ։ Զի որ առնիցէ զկամս Հօր իմոյ որ յերկինսն է, նա է իմ եղբայր՝ և քոյր՝ և մայր։ 50։

Մէնէդի Յարու-Ի Ռ։ Գ։ Ասասցուք։

Հոմէարքի Ռ։

Ո՛ր անճա՛ռ էութեամբ Հօր ես փառակից չարչարիլ մարմնով յանձն առեր վասն մեր մի՛շտընջենաւոր օրհնութիւն ի հրեշտակաց օրհնեա՛լ ես Տէր։ Ո՛ր էակդ ես ընդ Հօր եւ որ Հոգւոյն. խաչեցա՛ր և թաղեցա՛ր կամա՛ւ Հօր վասն մեր. մի՛շտընջենաւոր օրհնութիւն ի հրեշտակաց օրհնեա՛լ ես Տէր։ Ո՛ր միւսանգամ գա՛լոց ես հայրենի փառօք. շնորհելով աստուածային յարութիւն տիեզերաց. յամենայն արարածոց յաւիտենից օրհնեա՛լ ես Տէր։

Էրյոխան Սողոս ՌՀ։ Օրհնեցէք զԱ՛ծ. 197։

Ա-Էպոլան ըսպ Մարիոսի։ Ե. 35։

Տէրն մեր Յս Ռս

Մինչդեռ նա զայն խօսէր, գան ոմանք 'ի տանէ ժողովրդապետին, և ասեն՝ թէ դուստրն քո մեռաւ. զի՞ ևս աշխատ առնես զվարդապետդ։ Իսկ Յս իբրև լուաւ զբանն ասացեալ, ասէ ցժողովրդապետն. մի երկնչիր, բայց միայն հաւատա։ Եւ ոչ ոք թոյլ եթող ընդ իւր երթալ, բայց միայն զՊետրոս

և զՅակովբոս և զՅովհաննէս՝ զեղբայրն Յակովբայ։ Գայ 'ի տուն ժողովրդապետին, և տեսանէ ամբոխ յոյժ և լալականս, և աղաղակ յոյժ։ Եւ մտեալ 'ի ներքս՝ ասէ ցնոսա. զի՞ խռովեալ էք և լայք, մանուկն ոչ է մեռեալ, այլ ննջէ։ Եւ ծաղր առնէին զնա. և նորա հանեալ արտաքս զամենեսեան, առնու ընդ իւր զհայր մանկանն և զմայր, և զնո՛ որ ընդ նմայն էին, և մտանէ ուր դնէր մանուկն։ Եւ կալեալ զձեռանէ մանկանն, ասէ ցնա. տալիթա կում, որ թարգմանի, աղջիկ դու՝ քեզ ասեմ արի։ Եւ վաղվաղակի յարեաւ աղջիկն և գնայր, քանզի էր ամաց իբրև երկոտասանից. և զարմացան մեծաւ զարմանալեօք։ Եւ պատուէր տայր նց յոյժ, զի մի ոք գիտասցէ զայն. և ասաց տալ նմա ուտել։ 43։

ՎՔԵՂ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ընթերց. Թ. ագաւոր։

Գ. ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնո՛ւ-ՄԷ ԱԿ։

ՎՐԹԵՑԷՔ տեառն երգ նոր. և օրհնեցէք. 157։
Ընթերց-ութ Յարո՛ւ-ՄԷ ԱԿ։

ՅԱՌԱՒՈՏԻՆ

Հարց Գ.Զ։

Փառաւորեմք զքեզ Տ՛ր Աստուա՛ծ հարցքն մերոց։ Որ զքեզ անապա՛կան արեանն ցօղեցեր տիեզերաց ի վր խաչին օրհնեմք մի՛շտ և փառաւորեմք։ Որ թաղմամբն երեքօրեայ յարութեամբ զքեզ՝ ծագեցեր տիեզերաց. օրհնեմք մի՛շտ և փառաւորեմք։ ։։

գ. Ընդ՞էր օրհնե՞ցէք և բարձր արարէք զնա՞ յաւիտեա՛ն։ Փառք Հօր։ Որ ի՝ բարձունս եկ և գերեաց զգերութիւն. եւ ետ պարգեւս որդւոց մարդկա՛ն. օրհնե՞ցէք և բարձր արարէք զնա՞ յաւիտեա՛ն։ Այժմ և միշտ։ Նա՛ ի մեռեալս ա-զատ առանց օգնակա՛նի. քահանայք օրհնե՞ցէք և բարձր արարէք զնա՞ յաւիտեա՛ն։

ՍԷՖՈՅՈՍՈՅԷ Գ.Զ։

Ընծա՛ծին երկնայի՛ն դուռն ա՛ծայի՛ն ճայնի՛ն ա-ւետարանէր հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։ Փառք Հօր։ Ի քերովբէս բազ-մա՛լ ընդ Հօր անանապատնա՛բար բնակիլ հաճե-ցա՛ւ ի քում յորովայնի՝. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։ Այժմ և միշտ։ Որ բոցե՛ղէն սրով-բէի՛ւք շրջապա՛կեալ պահի՛ւր. այսօր ի մէջ մարդկան ի գի՛րկս հողեղենի՛ յայտնեա՛լ. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ Գ.Զ։

Նա՛կից Հօր կամաւորութի՛ւն՝ եկիր ի չարչարանս. զչարչարա՛նս յանձն առեր խաչի՛ համբերելով ինչեր ի գերեզման։ Փառք Հօր։ Լուղաբերիցն եկեա՛լ ի գերեզման փրկչիդ. ըզլո՛ւղս անոյշս բերին. ի խընկել զանապական մարմի՛նդ։ Այժմ և միշտ։ Ուրա՛խս լուեա՛լ ի հրեշտակէն որ ա՛սէր. տէ՛ր յարեա՛ւ ի մեռելոց ձեզ կեանքս պարգե՛ւեաց։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ Գ.Զ։

Լուղաբեր եւ սո՛ւ կանա՛յք ողբալո՛վ փութանա՛կս եկին ի գերեզման քո՛ տէր. ի խընկել զանապական մարմի՛նդ։ Փառք Հօր։ Բանբասա՛ աւետաւո՛ր հրեշ-

տակին որ գոչէր առ երջանիկ կանայսըն. զի իրն-
դրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. քանզի յարեաւ
տէր եւ աւերեաց ըզդրժոխս։ Այժմ և միշտ։
Պատմեալ երանելի կանանցն զյարութիւն Տն
աշակերտացն. ուրախացեալք ընթանային Պետրոս
և Յովհաննէս ի կենատու գերեզման։

Աւետարան Էրգ Յարութեան։ Ցերեկ. Ասացուք։

Աւետարան Սաղմոս ՁԴ։

կՅ. Յոյց մեզ Տէր։ փխ. Հաճեցար Տէր. 191։
Աւետարան ըստ Դուկասի։ ԺԵ. 25։

ՕՏԻՆ մեր ՅԻ ՏԻՆ

Նա ահա յարեաւ ոմն օրինական՝ փորձէր զնա և
ասէր. վարդապետ՝ զի՞նչ գործեցից՝ զի զկեանս
յաւիտենականս ժառանգեցից։ Նա նա ասէ ցնա.
յօրէնս զի՞նչ գրեալ է, որպէս ընթեռնուս։ Նա
պատասխանի ետ և ասէ. սիրեսցես զՏէր Աստ քո
յամենայն սրտէ քումմէ, և յամենայն անձնէ քումմէ, և
յամենայն զօրութենէ քումմէ, և յամենայն մտաց քոց. և
զընկեր քո իբրև զանձն քո։ Նա ասէ ցնա. ուղիղ
ետուր զպատասխանիդ, զայդ արա և կեցցես։ Նա
իբրև կամեցաւ զանձն արդարացուցանել՝ ասէ ցՅն.
և ո՞վ է իմ ընկեր։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ.
այր մի իջանէր Յերուսաղեմէ Յերիքով, և անկաւ
'ի ձեռս աւազակաց, որք մերկացուցին զնա՝ և վէրս
'ի վր եդին, թողին կիսամահ և գնացին։ Դէպ
եղև քահանայի միոջ իջանել ընդ նոյն ճանապարհ,
և տեսեալ զնա՝ զանց արար։ Նոյնպէս և Ղևտացի
մի եկեալ ընդ նոյն տեղի՝ ետես և զանց արար։
Սամարացի ոմն ճանապարհորդեալ եկն ընդ նոյն
առ նովաւ, և տեսեալ զնա՝ գթացաւ։ Նա մա-
տուցեալ պատեաց զվէրս նր, արկեալ 'ի վր ձէթ
և գինի. և եդեալ 'ի վր գրաստու իւրոյ՝ ած զնա
'ի պանդոկի մի, և դարմանեաց զնա։ Նա 'ի վաղիւ

անդր իբրև ելանէր անտի, հանեալ ետ ցպանդոկապետն երկուս դահեկանս՝ և ասէ. դարման տար դմա, և զոր ինչ ծախեսցես 'ի դա՝ 'ի միւսանգամ գալստեան իմում հատուցից քեզ։ Արդ՝ ո՞ յերեցունց 'ի նոցանէ թուի քեզ մերձաւոր լեալ անկելոյն 'ի ձեռս աւազակաց։ Եւ նա ասէ. որ արար ողորմութիւն 'ի վրա նր։ Ասէ ցնա Յն. երթ և դու արա՛ նոյնպէս։ Եւ եղև 'ի գնալն նց, և ինքն եմուտ 'ի գեօղ մի. և կին ոմն անուն Մարթա ընկալաւ զնա 'ի տան իւրում։ Եւ նր էր քոյր մի, որում անուն էր Մարիամ. որ և եկն նստաւ առ ոտսն Տն, և լսէր զբանս նր։ Եւ Մարթա զբաղեալ էր 'ի բազում սպասու. եկն եկաց առ նմա և ասէ. Տէր՝ ոչ ինչ փոյթ է քեզ, զի քոյրդ իմ միայն ետթող զիս 'ի սպասու. արդ՝ ասա՛ դմա զի օգնեսցէ ինձ։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ. Մարթա Մարթա՝ դու հոգաս և զբաղում իւիք զբաղեալ ես. բայց աստ սակաւ ինչ պիտոյ է. Մարիամ մասն բարի ընտրեաց, որ ոչ բարձցի 'ի նմանէ։ 42։

ՎՐԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամէն։ ՎՐ. ում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Ա՛խթ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Առ Եփեսոսն ըստ Մատթէոսի։ ԺԳ. 1։

Տէրն մեր Յն Վրն

Յաւուր յայնմիկ ելեալ (Յն) 'ի տանէն՝ նստէր առ ծովեզերն։ Եւ ժողովեցան առ նա ժողովուրդք բազումք, մինչև մտանել նմա 'ի նաւն՝ և նստել. և ամ ժողովուրդն կայր առ ծովեզերբն, և խօսէր ընդ նս բազումս առակօք՝ և ասէր։ Ահա ել սերմանահան սերմանել. և 'ի սերմանելն իւրում, էր որ անկաւ առ ճանապարհաւ, և եկն թռչուն երկնից՝ և եկեր զնա։ Եւ այլն անկաւ յապառաժի,

ուր ոչ գոյր հող բաղում. և վաղվաղակի բուսաւ՝ առ 'ի չգոյէ հիւթոյ երկրին. 'ի ծագել արևու տապացաւ. և զի ոչ գոյին արմատք՝ չորացաւ: Եւ այլն անկաւ 'ի մէջ փշոց, և ելին փուշքն և հեղձուցին զնա: Եւ այլն անկաւ յերկիր բարի, և տայր պտուղ. էր որ հարիւրաւոր, և էր որ վաթսնաւոր, և էր որ երեսնաւոր: Որ ունիցի ականջս լսելոյ, լուիցէ: Եւ մատուցեալ աշակերտքն ասեն ցնա. ընդէր առակօք խօսիս ընդ նոսա: Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. քանզի ձեզ տուեալ է գիտել զխորհուրդս արքայութեան երկնից, և նոցա չէ տուեալ: Զի որ գուցէ՝ տացի նմա և յաւելցի. և որ ոչն գուցէ և զոր ունիցին՝ բարձցի 'ի նմանէ: Վասն այնորիկ առակօք խօսիմ ընդ նոսա. զի տեսանեն՝ և ոչ տեսանեն, և լսեն՝ և ոչ լսեն, և ոչ առնուն 'ի միտ: Եւ կատարի առ նոսա մարգարէութիւն Եսայեայ՝ որ ասէ. լսելով լուիջիք՝ և մի իմասջիք, և տեսանելով տեսջիք և մի տեսջիք: Զի թանձրացաւ սիրտ ժողովրդեանս այսորիկ, և ականջք իւրեանց ծանրունս լուան. և զաչս իւրեանց կափուցին՝ զի մի երբէք տեսցեն աչօք՝ և ականջօք լուիցեն՝ և սրտիւք իմասցին, և դարձցին՝ և բժշկեցից զնոսա: Բայց ձեր երանի է աչացդ՝ զի տեսանեն, և ականջաց ձերոց՝ զի լսեն: Ամէն ասեմ ձեզ. զի բազում մարգարէք և արդարք ցանկացան տեսանել զոր տեսանէքդ՝ և ոչ տեսին. և լսել զոր լսէքդ՝ և ոչ լուան: Եւ արդ՝ լուարուք դուք զառակ սերմանացանին: Յամենայնէ՝ որ լսէ զբանն արքայութեան՝ և ոչ առնու 'ի միտ, գայ չարն՝ և յափշտակէ զսերմանեալն 'ի սիրտ նորա. այն է՝ որ առ ճանապարհաւն սերմանեցաւ: Եւ որ յապառաժին սերմանեցաւ՝ այն է, որ իբրև լսէ զբանն, և վաղվաղակի խնդութիւնբ ընդունի զնա: Բայց քանզի ոչ ունի արմատս յինքեան, այլ առ ժամանակ մի է. 'ի լինել նեղութեան և հալածանաց վասն բանին՝ վաղվաղակի գայթակղի:

Իսկ որ 'ի մէջ փշոցն սերմանեցաւ՝ այն է, որ իբրև լսէ զբանն, և հոգք աշխարհիս և պատրանք մեծութեանն հեղձուցանեն զբանն, և լինին անպտուղ։ Իսկ որ յերկիրն բարի սերմանեցաւ՝ այն է, որ իբրև լսէ զբանն՝ 'ի միտ առնու, և տայ զպտուղ. է որ հարիւր, և է որ վաթսուն, և է որ երեսուն։ 23։

Մեծեցի Յոյս-ՊԷ Ակ։ ՎԲԷՂ. Ասասցուք։

Համբոյկի Ակ։

Բաշալի ըզյարութիւն Աստուածորդւոյն. այսօր տեսեալ առաքելոցն. եւ բազմութիւք հրեշտակացն. երգէին երգ նոր անլռելի ճայնիւ։ Փառք Հօր։ Զայն ահեղ գաբրիէլեան փողոցն. այսօր գոչէր աւետարանէր. աւետիք են աշխարհի. երգէին երգ նոր անլռելի ճայնիւ։ Այժմ և միշտ։ Այս մեծ եւ ահաւոր. այսօր ծագեաց ՝ի եկեղեցւոյ. յարուցեալ ի մեռելոց Քրիստոս. երգեսցուք երգ նոր անլռելի ճայնիւ։

Աղիսման Սաղմոս ՃՕ։ Օրհնեցէք զԱծ. 197։

Առաքելական ըստ Մարկոսի։ Զ. 1։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ել անտի, եկն 'ի գաւառ իւր. և երթային զհետ նոր աշակերտքն իւր։ Եւ եղև 'ի շաբաթուն՝ սկսաւ ուսուցանել 'ի ժողովրդեանն. և բազումք իբրև լսէին՝ զարմանային ընդ վարդապետութիւն նորա. և ասէին. ուստի է սմա այս, կամ զի՞նչ է իմաստութիւս որ տուեալ է սմա. զի զօրութիւք այսպիսիք 'ի ձեռաց սորա լինին։ Ո՞չ սա է մանուկ հիւսանն, և որդին Մարեմայ, եղբայր Յակոբայ և Յովսեայ և Յուդայի և Սիմոնի, և չիցե՞ն քորք դորա աստ առ մեզ. և գայթագղէին 'ի նա։ Եւ ասէ ցնոսա. ոչ է մարգարէ անարգ, բայց եթէ 'ի

գաւառի իւրում և յաղգատոհմի և 'ի տան իւրում:
Նա ոչ կարէր անդ և ոչ մի ինչ զօրութիւն առնել,
բայց սակաւ հիւանդաց ձեռն եդեալ՝ բժշկէր զնա:
Նա զարմանայր վասն անհաւատութեան նոցա: 6:
Բէթ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Ալելուիա. Թագաւոր:

Գ. ԱՂՔԱՆԹ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն:

ՕՐՀՆԵՑԱՅՈՒՑ զՏէր, որ օրհնեացն. 160:
Ալելուիա Յաղուութիւն:

ՅԱՌԱՒՕՏԻՆ

Հայր Գ:

Փառաւորեալ Ո՛րդի՛ Աստուծոյ՝ որ եկիր կամաւ ի չարչարանս. Տէր Աստուծ հայրցն մերոց: Տարածեցեր զամենազօր բազուկս քո՛ի վերա՛յ խաչին. և երկիրս հիացեալ սասանեցաւ եւ դողալով երերէր. ի յահէ փառաց քոց Տէր Աստուծ հայրցն մերոց: Նա տեսեալ արեգականն զարարիչդ ի վերա՛յ խաչին. չհանդուրժեալ շարչարանաց արարչիդ. խաւարեցոյց ըզլոյսն ի մէջօրէի. ի յահէ փառաց քոց Տէր Աստուծ հայրցն մերոց:

Գ. ԸզՏէր օրհնեցէք բարձր ամարէք յաւիտեան: Փառք Հօր: Նա զենաւորն գեղարդեամբն յարձակեալ. խոցեա՛ց զկող կենարարին. բարձր ամարէք յաւիտեան: Այժմ և միշտ: Աստի աղբեր կենդանարար բղխեալ. լցա՛ց զտիեզերս ի մեղանց. բարձր ամարէք յաւիտեան:

Մեծաց-ոց Գ։

Զանձաւելի լուսոյ մայր. և ըղձնակարան անլուսակընդնակից Որդւոյն. օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Զանհաս տիւնորէնութեամբ մայր. և զանձնաւոր տաճար Աստուածանին. օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Զբոլորից փրկութեան մայր. որ զանտանելին յէից ի յարգանդի երանգ. ընդնա ամենեքեան օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։

Ողորմեա Գ։

Յամենայնի բազումողորմ Աստուած. նայեա յիս գթութեամբ եւ խնայեա. զի դու միայն ես մարդասէր։ Փառք Հօր։ Նա խաչիւրդ քո կենարարաւ պահեա. եւ յարութիւնդ քո փրկեա և ապրեցո. զի դու միայն ես մարդասէր։ Այժմ և միշտ։ Նա ի միւսանգամ ի դալստեան քոյ տէր. վերընտիր զիս նորոգեա և ապրեցո. զի դու միայն ես մարդասէր։

Տէր յերկնից Գ։

Այսօր յարութիւն Քրիստոսի տօնեցէք հաւատացեալք. ի մի Աստուած հայր ամենակալ։ Փառք Հօր։ Այսօր եւ կանանցքն խուզաբերք աւետիս տալով առաքելոցն. օրհնեն զԱստուած զհայր ամենակալ։ Այժմ և միշտ։ Այսօր և հրեշտակք ի յերկինս հոգեւոր հընչմամբ երգով. օրհնեն զԱստուած զհայր ամենակալ։

Առաւօտու երգ Յարութեան Գ։ Քեզ. Սաղմոս։

Առաւօտու Սաղմոս 27։

Կ3. Յոյց մեզ տէր։ Փխ. Հաճեցար տէր. 191։

Ա-Էպոպան ըստ Ղուկասու։ ԺԱ. 1։

Յն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Եւ եղև 'ի տեղւոջ ուրեք կալ յաղօթս. և իբրև դադարեաց՝ ասէ ցնա ոմն յաշակերտացն իւրոց. Տէր ուսո՛ մեզ յաղօթս կալ, ոգ և Յովհաննէս ուսոյց աշակերտաց իւրոց։ Ասէ ցնո՝, յորժամ կայցէք յաղօթս, ասասջի՛ք. Հայր մեր՝ սրբ եղիցի անուն քո. եկեսցէ արքայութի՛ն քո։ Օ՛հաց մեր հանապազորդ տո՛ւր մեզ զօրըստօրէն։ Եւ թո՛ղ մեզ զմեղս մեր, զի և մեք թողումք ամենայնի՝ որ պարտիցի մեզ. և մի՛ տանիր զմեզ 'ի փորձութի՛ն։ Եւ ասէ ցնո՝. ո՞վ է 'ի ձէնջ՝ որոյ իցէ բարեկամ, և երթայցէ առ նա 'ի մէջ գիշերի, և ասիցէ ցնա. բա՛րեկամ՝ տո՛ւր ինձ փոխ երիս նկանակս. զի բարեկամ իմ եկն առ իս յուղղոյ, և ոչ ինչ ունիմ դնել առաջի նո՛ր։ Եւ նա 'ի ներքուստ տայցէ պատասխանի և ասիցէ. մի՛ աշխատ առներ զիս, զի դուրքդ փակեալ են, և մանկունքս ընդ ինև կան յանկողնի. ոչ կարեմ յառնել և տալ քեզ։ Ասեմ ձեզ, եթէ ոչ յարուցեալ տայցէ նմա վ՝ բարեկամութենն, սակայն վասն ժտութենն յարուցեալ տայցէ նմա՝ զինչ և պիտոյ իցէ։ Եւ ես ասեմ ձեզ, խնդրեցէ՛ք՝ և տացի ձեզ, հայցեցէ՛ք՝ և գտջի՛ք, բախեցէ՛ք՝ և բացցի ձեզ։ Օ՛ի ամ որ խնդրէ՝ առնու, և որ հայցէ՝ գտանէ, և որ բախէ՝ բացցի նմա։ Յո՞ ոք 'ի ձէնջ հայր՝ խնդրիցէ որդի իւր ձուկն, մի՛ թէ փոխանակ ձկանն օ՞ձ տայցէ նմա։ Եւ կամ խնդրիցէ ձու, մի՛ թէ կարի՞ճ տայցէ նմա։ Իսկ եթէ դուք որ չարքդ էք՝ գիտէք պարգևս բարիս տալ որդւոց ձերոց, ո՞րչափ ևս առաւել հայր ձեր յերկնից տացէ բարիս այնոցիկ, որ խնդրենն 'ի նմանէ։ 13։

Քեզ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ալ. Քրիստ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս ՃԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր։ 193։

Ա-Էպիպոն ըստ Մատթէոսի։ ԺԳ։ 24։

Տէրն մեր Յն ՝Ն

Այլ առակ արկ առ նոսա՝ և ասէ. Նմանեցաւ արքայութիւն երկնից առն, որ սերմանիցէ սերմն բարի յագարակի իւրում։ Այլ ՝ի քուն լինել մարդկան եկն թշնամին նր և ցանեաց ՝ի վր որոմն ՝ի մէջ ցորենոյն՝ և գնաց։ Այլ իբրև բուսաւ խոտն և արար պտուղ, ապա երևեցաւ և որոմն։ Մատուցեալ ծառայք տանուտեառնն ասեն ցնա. տէր՝ ոչ սերմն բարի սերմանեցեր յագարակին քում՝ արդ՝ ուստի ունիցի զորոմն։ Այլ նա ասէ ցնս. այր թշնամի արար զայն։ Ասեն ցնա ծառայքն. կամի՞ս՝ զի երթիցուք քաղեսցուք զայն ՝ի բաց։ Այլ նա ասէ ցնս. մի, գուցէ մինչ քաղիցէք զորոմն, և զցորեանն ընդ նմին ՝ի բաց խլիցէք։ Թո՛յլ տուք երկոցունց աճել ՝ի միասին մինչև ՝ի հունձս, և ՝ի ժամանակի հնձոց ասացից ցհնձողսն. քաղեցէք նախ զորոմնդ և կապեցէք զայդ խրձունս առ ՝ի յայրել, և զցորեանն ժողովեցէք ՝ի շտեմարանս իմ։ Այլ առակ արկ առ նոսա՝ և ասէ. Նման է արքայութիւն երկնից հատոյ մանանխոյ. զոր առեալ մարդոյ՝ սերմանեաց յագարակի իւրում։ Որ փոքր է քան զամենայն սերմանիս. և յորժամ աճիցէ, մեծ է քան զամենայն բանջարս. և լինի ծառ՝ մինչև գալ թռչնոց երկնից և հանգչել յոստոս նր։ Այլ առակ խօսեցաւ ընդ նոսա՝ և ասէ. Նման է արքայութիւն երկնից խմորոյ, զոր առեալ կնոջ թագոյց ՝ի գրիւս երիս ալեր՝ մինչև ամ խմորեցաւ։ Զայս ամ խօսեցաւ Յն առակօք ընդ ժողովուրդսն. և առանց առակի ոչ ինչ խօսէր ընդ նոսա։ Զի լցցի ասա-

ցեալն 'ի մարգարէէ. բացից առակօք զբերան իմ, բղխեցից զծածկեալսն 'ի սկզբանէ աշխարհի։ 35։

ՍԷՈԷԴԷ ՅՈՐՈՒԵ ՐԶ։ ՎՅՈՐՈՊ. Ասասցուք։

ՀՈՄԷՈՐԻՆ ՐԶ։

Այսօր զուարճացան տիեզերքք ամենայն ճըշմարիտ յարութեամբ Աստծոյդ. քանզի զդըժոխս աւերեաց եւ գերեաց զարգելեալս ի նմա։ Այսօր լուսափայլեալ մեծապայծառ ծագմամբ. հրեշտակապետն ի վերայ վիմին կանանցն աւետէր ասելով. զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս։ Այսօր բերկրեցան կանայքն իւղաբերք. աւետեօք յարուցեալ Աստծոյդն. դարձան յառաքեալսն ասելով յարեաւ Աստուած։

Աքանչելի կանայքն աներկիւղ եկին ի տեսանել ըզգերեզմանն. զի կատարեալ սէրըն մերժեաց զերկիւղն։ Եկին ի խընկել ըզտէրունեան մարմինն եւ տեսին յարուցեալ ի գերեզմանէն. եւ վերըստին լոյսըն ծագեաց յաշխարհս։ Դարձեալ հրեշտակըն զյարութիւնն տ'ն. և բացան գերեզմանըք նընջեցելոց. եւ յարութիւն տ'ն յաղթեաց մահու։

Կանխելով եբ կանանցն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն. և զահաւոր յարութեն ըզձայն ի հրեշտակէն լըւեալ. եթէ յարեաւ Աստծ։ Փառք Հօր։ Թողեալ ըզտընտանի երջանիկ և եբ կանանցն. եւ խընդութիւն ընթանային պատմել աշակերտացն. եթէ յարեաւ Աստծ։ Այժմ և միշտ։ Օ՜քանչելի և ըզհրաշագործ ըզյարութիւնն Քրիստոսի. առաքելոցն

ստուգապէս տեսեալ. ընդ հանուր քարոզէին. Եթէ յարեաւ Աստուած։

Աւյոկման Սողոմոն ԺԸ։ Որհնեցէք զԱ. 197։

Ա-Էպոպան ըստ Մարկոսի։ Զ. 7։

Տէրն մեր Յն Ռն

Եւ շրջէր շուրջ զգաւառսն, և ուսուցանէր։ Եւ կոչեաց առ ինքն զերկոտասանսն, և սկսաւ առաքել զնոսա երկուս երկուս. և տայր նոցա իշխանութիւն 'ի վերայ այսոց պղծոց։ Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի՛ ինչ բարձցեն 'ի ճանապարհ, բայց միայն գաւազան. մի՛ պարկ, մի՛ հաց, մի՛ պղինձ 'ի գօտիս. այլ ագանել հողաթափս, և մի՛ զգեստս։ Եւ ասէր նոսա. յորո տուն մտանիցէք, անդէն օթևանս կալջիք՝ մինչև ելանիցէք անտի։ Եւ որ ոչ ընկալցին զձեզ, և ոչ լուիցեն ձեզ, յորժամ ելանիցէք անտի՝ թօթափեսջիք զփոշի ոտից ձերոց 'ի վկայութիւն նոցա։ Եւ ելեալ քարոզէին զի ապաշխարեսցեն։ Եւ դևս բազումս հանէին. և օծանէին իւղով զբազում հիւանդս՝ և բժշկէին զնս։ 13։

Ռէպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ալելի. Մեծագաւոր։

Դ. ԵՍՔՍԹ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ԱՐԱՐԻՈՎՆ հանդերձ կառոյն ընկղմեցաւ. 164։

Ելելոյ Յոյսոյ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հայց Գ.Զ։

Որ յաւիտենից ես Աստուած եւ Տէր ամենայն կենդանութեան. խոնարհեցար ի չարչարանս հանմբերելով խաչի և մահու. զքեզ օրհնեմք Աստուած հարցըն մերոց։ Որ ամենայն բարութեան ես Տէր եւ ի քրովբէական աթոռ նստես. եդար ի նորափոր վիմի անապական մարմնով. զքեզ օրհնեմք Աստուած հարցըն մերոց։ Որ էակից ես Հօր եւ սրբ Հոգւոյն. ի՛ջեր ի դըժոխս փրկեցեր զգերեալսն աւերելով ըզմահ. զքեզ օրհնեմք Աստուած հարցըն մերոց։

Գ. ԸզՏէր երգով օրհնութիւն բարձր արարէք յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Որ ելոյծ ըզզօրութիւնս դըժոխոց խորհրդով տընօրէնութեան իւրոյ. Քրիստոս թագաւոր փառաց փառաւորեալ ի զօրաց զըւարթնոց եկայք ժողովուրդք երգով օրհնութիւն բարձր արարէք յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ բանիւ գոյացոյց զարարածս էակից Բանն ի Հօրէ Որ. եւ մահու խաչի զամենայնն վասն մեր համբերեալ յաղթեաց մահու ինչխանութիւն. եկայք ժողովուրդք երգով օրհնութիւն բարձր արարէք յաւիտեան։

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ Գ.Զ։

Ո՞ւրախ լեր Ա՛ծածի՛ն յոյս և փրկութի՛ւն մայր. ընդ քեզ՝՝՝ զ ընդունող լուսոյ մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Ի՛ զքեզ լուսոյ մայր և կոյս. ընդ քեզ՝՝՝ զ գանձըդ կենաց ա՛ծային. ձայնի՛ւ ցընծութեա՛մբ մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Այսր ա՛ր ան-ա՛րատ լուսոյն. հրեշտակայի՛ն օրհնութիւն պա-տուական ընդ քեզ՝՝՝ մեծացուցանեմք։

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ Գ.Զ։

Վրի՛ստոս Ա՛ստ ո՛ր տարածեցեր ըզձեռս քո՛ի խա-չին. եւ լուծեր ըզկնիքդ դատապարտութեան մե-ղայ. ո՞ղորմեա՛։ Փառք Հօր։ Ի՛ խաչին բեւեռե-ցար. և հեղմամբ արեանըդ քո՛ փրկեցեր ըզտիե-զերս ի մեղաց. ո՞ղորմեա՛։ Այժմ և միշտ։ Փա-ղեցար ի մէջ երկրի՛. և յերրորդ աւուր յարեար. ընդ ընժոխս աւերեցեր բանի՛ւ. ո՞ղորմեա՛։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՅ Գ.Զ։

Ի՛ խաչանիշ փայտէն դընդ ընդրդեցան դըժոխք. զօ-րութի՛ւն ա՛ր Հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ո՛վ է սա ո՛ր խափանեաց ընդմի՛ն։ Փառք Հօր։ Հրեշտակն աւետէր կուսին Մարիամու. սա՛ է ի սկզբանէ Բանն որ յառաջ քան զյաւիտեանս Որդին. սա՛ է թագաւորն ո՛ր խափանեաց ընդմի՛ն։ Այժմ և միշտ։ Յարեաւ՝ յաւուր երրորդի. վէ՛մ ընդ պատառեցան երկիր շարժեցաւ սասանեցան դըժոխք. սա՛ է կեն-դանի՛ն յաւիտենից Քրիստոս։

Ա՛-ՊՈՒ-ՕՊՈՒ ԷՐԳ ՅՈՐՈՒԵՆ ՌԿ։ ՔԷՊ. Ասացուք։

Ա՛-ՊՈՒ-ՕՊՈՒ ՍՈՂՄՈՍ ԶԳ։

ԿՅ. Յոյց մեղ Տէր։ ՓԽ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա-Էպիսկոպոսն ըստ Դ-կոսոս։ ԺԱ. 14։

Տէրն մեր Յն Քն

Եւ հանէր դև մի համր. և եղև յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն, և զարմացան ամ ժողովուրդքն։ Եւ ոմանք 'ի նոցանէ ասեն. բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդևս։ Եւ այլք փորձէին՝ և նշան յերկնից խնդրէին 'ի նմանէ։ Իսկ նոքա գիտացեալ զխորհուրդս նոցա, ասէ ցնս. ամ թագաւորութի բաժանեալ յանձն՝ աւերի, և տուն բաժանեալ յանձն՝ կործանի։ Ապա եթէ և սատանայ բաժանեցաւ յանձնէ. զիա՞րդ կայցէ թագաւորութիւն նր. զի ասէք զինէն եթէ բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդևս։ Եթէ ես բէեղզեբուղաւ հանեմ զդևս, որդիքն ձեր ի՞ հանիցեն. վա՞ այդորիկ նոքին եղիցին ձեր դատաւորք։ Իսկ եթէ մատամբ Այ հանեմ զդևս, ապա հասեալ է 'ի վրա ձեր արքայութի Այ։ Յորժամ հզօր վառեալ՝ պահիցէ զտուն իւր, 'ի խաղաղութեանն են ինչք նր։ Բայց եթէ հզօրագոյն քան զնա 'ի վրա եկեալ յաղթեսցէ նմա, զսպառազինութիւնն հանէ՝ յոր յուսացեալ էր, և զաւար նր բաշխեսցէ։ Որ ոչ է ընդ իս՝ հակառակ իմ է, և որ ոչ ժողովէ ընդ իս, ցրուէ։ Յորժամ այսն պիղծ ելանիցէ 'ի մարդոյ՝ շրջի ընդ անջրդին տեղիս, խնդրէ հանգիստ. և իբրև ոչ գտանէ, ասէ. դարձայց անդրէն 'ի տուն իմ ուստի ելին։ Եւ գայ գտանէ մաքրեալ և յարդարեալ։ Յայնժամ երթայ և առնու եօթն այլ այսս չար ևս քան զինքն՝ և մտանէ բնակէ անդ, և լինի յետինն մարդոյն այնորիկ չար քան զառաջինն։ Եւ եղև մինչդեռ խօսէր զայս, ձայն եբարձ կին մի 'ի ժողովրդենէ անտի և ասէ. երանի է որովայնին՝ որ կրեացն զքեզ, և սուսանցն՝ որ դիեցուցին զքեզ։ Եւ նա ասէ. նա երանի այնոցիկ է, որ լսեն զբանն Այ, և առնեն։ Եւ 'ի դիզանել 'ի վրա նր ժողովրդ-

դոցն՝ սկսաւ ասել. ազգս այս ազգ չար է. նշան խնդրէ, և նշան յերկնից ոչ տացի սմա՝ բայց նշանն Յովնանու։ Զի ոչ եղև Յովնան նշան Նինուէացւոց, այնպէս եղիցի և որդի մարդոյ ազգիս այսմիկ։ Դշխոյն հարաւոյ յարիցէ 'ի դատաստանի ընդ արս ազգիս այսորիկ՝ և դատապարտեսցէ զսոսա, զի եկն 'ի ծագաց երկրի լսել զիմաստութիւնն Սողոմոնի. և ահա առաւել քան զՍողոմոն է աստ։ Արք Նինուէացիք յարիցեն 'ի դատաստանի ընդ ազգիս ընդ այսմիկ՝ և դատապարտեսցեն զսա, զի ապաշխարեցին 'ի քարոզութիւնն Յովնանու. և ահա առաւել քան զՅովնան է աստ։ 32։

Ռեպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Ռում ամենա։

ՑԵՐԵԿՈՅՆ

Ամսոյն Սողմոս ՃԽԹ։

Աչ ողորմեայց մեզ և օրհնեա զմեզ. 229։

Ա-Էպիստոն ըստ Պողիէոսի։ ԺԴ. 36։

Ցն մերոյ Յեսի Ռեսի

Յայնժամ թողեալ (Յեսի) զժողովուրդսն՝ եկն 'ի տուն. մատեան առ նա աշակերտքն նր՝ և ասեն. մեկնեա՛ մեզ զառակ որոմանցն ագարակի։ Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. որ սերմանէ սերմն բարի՝ է որդի մարդոյ։ Եւ ագարակն աշխարհս է։ Սերմն բարի նոքա են՝ որ որդիքն արքայութեան են. իսկ որոմն որդիք չարին են։ Եւ թշնամին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է։ Եւ հունձքն կատարած աշխարհիս է, և հնձողքն հրեշտակք են։ Որպէս ժողովի որոմն՝ և 'ի հուր այրի, այնպէս եղիցի 'ի կատարածի աշխարհիս։ Առաքեսցէ որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր, և ժողովեսցեն յարքայութենէ նր զամ գայթակղութիս՝ և զայնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն։ Եւ արկցեն զնս 'ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ՝ և կրճել ատամանց։ Յայնժամ արդարքն ծա-

գեսցին իբրև զարեգակն յարքայութիւնն երկնից։ Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի, զոր գտեալ մարդոյ՝ թագուցց. և 'ի խնդութենէ անտի երթայ վաճառէ զամենայն զոր ունի, և գնէ զագարակն զայն։ Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից առն վաճառականի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս։ Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամենայն զոր ինչ ունէր՝ և գնեաց զայն մարգարիտ։ Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից ուռկանի արկելոյ 'ի ծով՝ և յամենայն ազգաց ժողովելոյ։ Զոր՝ իբրև լցաւ, հանեալ 'ի ցամաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յամանս, և զխոտանն 'ի բաց ընկեցին։ Այնպէս եղիցի 'ի կատարածի աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զչարս 'ի միջոյ արդարոց, և արկցեն զնոսա 'ի հնոց հրոյն. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց։ Ասէ ցնոսա Յս. իմացարո՞ւք զայս ամենայն։ Ասեն ցնա. այո՛ Տէր։ Եւ նա ասէ ցնոսա. վասն այսորիկ ամենայն դպիր աշակերտեալ արքայութեանն երկնից՝ նման է առն տանուտէրն, որ հանէ'ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին։ 52։

Մեծի Գալոստեան։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տն. օրհնեալ որ գալոց ես։ Տէր Աստուած մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Հոմիլիայի Դ։

Թագաւոր գոլով քո յաշխարհս. 232։

Աբեյմանն Սալոմոն Զ։ Յնծացէք առ Աստուած. 233։

Առ Եփեսացիսն Գ. Գ. 14։

Վասն Տն մերոյ Յսի Քրիստի

Եւ լուաւ արքայ Հերովդէս. քանզի յայտնի եղև անուն նորա. և ասէր, թէ Յովհաննէս Մկրտիչ յարեաւ 'ի մեռելոց, և վասն այնորիկ զօրութիւնք լինին նովաւ։ Այլք ասէին թէ Եղիա է, իսկ այլքն՝ թէ

մարգարէ է. կամ թէ իբրև զմի 'ի մարգարէից։ Իբրև լուաւ Հերովդէս, ասէ. զորոյ ես զգլուխն հատի զՅովհաննու, սա է, նա յարեաւ 'ի մեռելոց։ Զի ինքն Հերովդէս առաքեաց կալաւ զՅովհաննէս, և կապեաց զնա և եդ 'ի բանտի վասն Հերովդիայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր նի, զի նա կին արար զնա։ Ասէր Յովհաննէս զՀերովդէս՝ թէ ոչ է օրէն քեզ ունել զկին եղբօր քո։ Եւ Հերովդիա ոխացեալ էր ընդ նմա և կամէր սպանանել զնա, և ոչ կարէր։ Զի Հերովդէս երկնչէր 'ի Յովհաննէ. քանզի գիտէր զնա այր արդար և ՝ի՞բ. և սպասէր նմա. և լուեալ 'ի նմանէ բազում ինչ առնէր, և քաղցրութիւն ընդ նմա։ Իբրև օր մի լինէր պարապոյ, յորժամ ընթրիս տայր Հերովդէս յաւուր ծննդոց իւրոց՝ նախարարաց իւրոց և հազարապետաց և մեծամեծաց Գալիլեացւոց. և 'ի մտանել դստերն Հերովդիայ՝ և 'ի կաքաւել, հաճոյ եղև Հերովդի և բազմականացն։ Ասէ թագաւորն ցաղջիկն. խնդրեա յինէն զոր ինչ կամիս, և տաց քեզ։ Եւ երդուաւ նմա բազում անգամ, թէ զոր ինչ և խնդրեսցես դու յինէն, տաց քեզ, մինչև ցկէս թագաւորութեան իմոյ։ Նա ելեալ ասէ ցմայր իւր. զի՞նչ խնդրեցից. և նա ասէ, զգլուխն Յովհաննու մկրտչի։ Եւ մտեալ անդրէն փութանակի առ թագաւորն՝ ասէ կամիմ զի այժմ տացես ինձ վաղվաղակի 'ի վերայ սկտեղ զգլուխն Յովհաննու մկրտչի։ Եւ տրտմեցաւ յոյժ թագաւորն, այլ վասն երդմանցն և կոչնականացն՝ ոչ կամեցաւ անարգել զնա. և առաքեաց վաղվաղակի թագաւորն դահիճ, և հրամայեաց բերել զգլուխն նի. և չոքաւ գլխատեաց զնա 'ի բանտին. և եբեր զգլուխն նի սկտեղը՝ և ետ ցաղջիկն. և աղջիկն տարաւ ետ մոր իւրում։ Իբրև լուան աշակերտքն նի, եկին բարձին զմարմինն՝ և եդին 'ի գերեզմանի։ 29։

Գլ. Խնդրեացուք։ Կեցո։ Աղջ. Թագաւոր։

Կ. ԱԽԽՊԱԿԸ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ
Օրհնութիւն գ.:

ԳՆԱԿԱՆ ընդունելի եղև իմ տէր. 168:
Ալէլուիա յարութիւն գ.:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ
Յայս ին-քսանէից, ի-նոյ ու-քսանեն քէրքէ, 'ի Մայիսի 7.
Երկնանոն ու-քէ խաչէ պօն է:

Հարց խաչէ ասա գ.:

Այսօր ընդ ամպիս լուսաւորս երեւեալ նշան տէրունական խաչին. բոցանիշ փայլմամբ տեսողացն ընթացեալ ի քաղաքին պատմէին. ընդնշան քո տէր Աստուած հայցին ի մերոց: Յարևելից փայլեաց ճառագայթ որ խաչին. արեգականակերպ ճառագայթիւք միաբան տեսանէր ի յերրորդ ժամու. նշան քո տէր Աստուած հայցին ի մերոց: Ապանէն ցուցաւ մեզ զ'որ խաչին փրկչական. զի յաղթեսցուք նովաւ անօրէն թշնամւոյն. կնիք հաստատութեամբ ընկալեալ ի յանձին նոցա մեր. ընդնշան քո տէր Աստուած հայցին ի մերոց:

Գ. Ոչ զՏ՝ր օրհնեցէք բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան: Փառք Հօր: Այսօր նշան որ խաչին ի յերկնից երևեալ. եկայք նոր ժողովուրդք. միաբանութիւք ընդՏ՝ր օրհնեցէք բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան: Այժմ և միշտ: Այսօր ի ՝ր գողգոթայ ցոլացեալ երևիւր տեսիլ ահաւոր ժողո-

վոյն. քահանայք երգով ըզՏ՝ր օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։

Մեծացուցէք Դ։

Առաջ լուսոյ Արարիչ ո՛ր կոյս. որ ընդլոյսն առ ի՛ Հօրէ ծընար մանրմնով. և եղեր աղուեալք արեգականն արդարութեան. հոգեւոր երգով ըզքեզ սրբբո՛ւհի՞ մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Դեռ՝ բոՀվբէ՛ից գերագոյն Էին աթոռ և՛ ծառ կենաց անմահական պըտղոյն. տապանակ կըտակի Դանին և սանիսոր ոսկի երկնային մանանայի՛ն. հոգեւոր երգով ըզքեզ սրբբո՛ւհի՞ մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Դեռ՝ բացաւ սրոՀվբէ՝ափակ դուռըն դրախտի՛ն. և՛ քեզ տըւաւ մեզ փայտն անմահութե՛. զոր ի նմա՛ զենեալն անմահ այսօր յերկնից լուսաւորեաց. հոգեւոր երգով ըզքեզ սրբբո՛ւհի՞ մեծացուցանեմք։

Գնչէրէն Խաչէ տաւ։

Այսօր ե՛կեալ կամաւ Տէրն ի՛՝ խաչէ, եւ տարածեաց ըզբազուկս իւր ի՛ նմա։

Ողբերաւ Դ։

Ի՛՝ յերկնից երևեալ նըշանն յաղթութե՛ ա՛՝յսօ՛ր. հեթանոսաց ծագեալ՝ց ընչան ողորմութե՛։ Նա՛ բազմութե՛ ժողովոյն տեսանէին ա՛՝յսօ՛ր. ո՛՝ր ըզխաչըն լուսո՝ց ճառագայթիւք զարդարեալ։ Ընդ երևումն սրբբոյ խաչի՛ քո Դեռ ա՛՝յսօ՛ր. Երուսաղէմ մեծապէ՛՝ս պանծացա՛՝ւ յոյժ։ Փառք Հօր։ Նա՛ ըզծագումն լուսոյ ա՛՝ծային նըշանի՛՝՝ քո՛՝. ճառագայթիւք տեսանի՝՝ր բազմութե՛՝ ժողովոյն։ Այժմ և միշտ։ Ամենայաղթ զօրութի՛

խաչի՛ քո Քո՛ որ ցուցաւ ի յօգնութիւն ընդդէմ թշնամւոյն. պատերազմեա՛ծ զօրութի՛ւն քո՝:

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԿ ԳԼ:

Գանա՛զան զօրութեա՛ն ընկեսա՛ւ քո՝ ետո՛ւր մեզ Քո՛՝. և սո՛վաւ յաղթեսցո՛ւք անօրէ՛ն թշնամւոյն: Սա՛ է զէն յաղթութի՛ւն սրեալ արեամբ Որդւոյն Ա՛յ. և սո՛վաւ յաղթեսցո՛ւք անօրէ՛ն թշնամւոյն: Սա՛ է ամենա՛ւ տէրունեա՛ն և ի սմա՛ է բազմեալ Քո՛՝ Որդին Ա՛յ. և սո՛վաւ յաղթեսցո՛ւք անօրէ՛ն թշնամւոյն: Փառք Հօր: Սա՛ է սեղան սրբութի՛ւն եւ ի սմա՛ է պատարագեալ Քո՛՝ գառն Ա՛յ. և սո՛վաւ յաղթեսցո՛ւք անօրէ՛ն թշնամւոյն: Ա՛յժմ և միշտ: Սա՛ է կարապետ յաւուր գալստեան փրկչի՛ն. եւ պրսակ պարծանաց հաւատացելոց. և սո՛վաւ յաղթեսցո՛ւք անօրէ՛ն թշնամւոյն:

Ա՛ՄԱՍՈՒՆ ԷՐԳ:

Ետո՛ւր երկիւղածաց քոց նշա՛ն, զի ապրեսցին յերեսաց աղեղա՛ն:

Ո՞՝ փրկեցա՛՝ն սիրելի՛՝ք քո, կեցո՛՝ աջով քով եւ լսո՛՝ւր մեզ՝:

ՔԱՐՈԶ ԱՍՏՍՑՈՒՔ:

Իսկ զինչ ՍՔ Ա՛ԾԻՆ ԵԼԱՆԷՆ ԽԱՉԷ Ի ԱՐԷՍՏԱՆԱՑ Ի ՀԱՄ ՊԱՐԴԵՍ՝ Ի ԴՈՒՐՍ ԱՍԷԼՈՅ

ՇԱՐԱԿԱՆ ԽԱՉԷ ԳԼ:

Ո՛ր ծանգեցեր մեզ լոյս մեծ ընկնչա՛ն յաղթութեա՛ն խաչի՛՝ քո թանգաւոր յա՛՝ր՝տեանց. եւ ետո՛ւր պարիսպ ամրութեա՛՝ն հաւատացեալ՝՝ներ՝՝ քոց աշտարակ հզօր յերեսաց թշնամւոյն. աղաչեմք ընդքե՛՝ղ

Տէր պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի՛ քո սո՛ւրբ։ Սա՛ պրսակ զարդարեալ ի շնորհաց իմանալի՛ լո՛ւսոյն. եւ եդեալ ի գլուխս մեղա՛ւցեալոյն. վայելուչ երանգօք ներկեալ ա՛րեամբ եւ ջրով. ի տիգախոց կողէդ զոր ի զինաւորէ՛ն ընկալաք. աղաչեմք զքեզ՝ Տէր պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի՛ քո՛ սո՛ւրբ։ Որ զանդունդս մեղաց ծո՛վն սովաւ բաժա՛նեցեր. եւ զբրունաւորն ծածկեցեր խորքքն յաւիտեա՛նս։ հրով. հաներ զոժողովուրդն քո ի բնակութիւն երկնից անկեալ զօրացն. աղաչեմք զքեզ՝ Տէր պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի՛ քո՛ սո՛ւրբ։ Զողաբարձ նշպանակ օրինակեալ քառաթեւ ա՛ռ խաչին. ձեւացուցանէր Մովսէս իսրայէլեան բանակի՛ն զօրքն պրղընձի. ապրեցուցանել զվիրաւորեալն ի խածանող սողնոց թունից. աղաչեմք զքեզ՝ Տէր պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի՛ քո՛ սո՛ւրբ։ Օգնականագի՛ր անարատ ծընողի՛ քո՝. արկանե՛մք առաջի անոխակալ տէրութե՛ան քո՝. յորժամ գաս փառօք՝ օր դատել զլթընչանմի՛ն խաչի՛ քո՝. ներեա՛ յանցանաց մերոց բարեխօսութ՛ամբ քո՛ եւ կուսի՛. աղաչեմք զքեզ՝ Տէր պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի՛ քո՛ սո՛ւրբ։

Կամ Դ։

Օ՛ղորութիւն ա՛ռ խաչի՛ քո Ք՝ա՝. որ կանգնեցեր ի փրկութիւն աշխարհի՛. սա՛մ պահեսցէ զմեզ յամենայն փորձութենէ՝։ Դանդի ի սմա բարձրացա՛ր Ստեղծած, եւ ի սմա՛ հեղեր զպատուա-

կան ե՞ք զարիւնդ. սա՞՛ռ պահե՞սցէ զմեզ յա-
ժենայն փորձութենէ։ Այլ զգո՞ մի՛ սանգամ զգ-
գալուստդ նշանաւ խաչի քո՞ ցուցեր աշխարհի.
սա՞՛ռ պահե՞սցէ զմեզ յամ փորձուէ։

ՕՂՆԻ ՍՈՂՄՈՍ Ղ.Օ։

ԿՅ. Պատմեսցեն երկինք զարդարութի՛ն ն՛ր, տե-
սին ամ ժողովուրդք զփառս ն՛ր։

ՓԽ. Տէր թագաւորեաց՝ցնծասցէ երկիր, ուրախ
եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ է զնովաւ, յիրաւունս և յար-
դարութի՛ ուղղեալ է աթոռ ն՛ր։

Հուր առաջի ն՛ր գնասցէ, այրեսցէ շուրջ զթշնա-
միս ն՛ր։

Երևեցան փայլատակունք ն՛ր տիեզերաց, ետես
և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք ոպ մոմ հալեսցին յերեսաց Տ՚ն, յերե-
սաց Տ՚ն ամ երկիր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութի՛ ն՛ր, տեսին
ամ ժողովուրդք զփառս ն՛ր։

Ամաչեսցեն ամենեքեան որ երկրպագանեն կռոց
և ոչ պարծին 'ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկիր պագցեն նմա ամ հրեշտակք ն՛ր, զի լուաւ
և ուրախ եղև Սիոն, և ցնծասցեն դստերք Յուդայ
վ՚ն իրաւանց քոց Տէր։

Զի դու բարձրեալ ես 'ի վ՚ն ամ երկրի, յոյժ
բարձրացար 'ի վ՚ն ամ կռոց։

Ոչք սիրէք զՏէր, ատեցէք զչարութի՛, պահէ
Տէր զանձինս երց իւրոց, 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկ-
կեսցէ զն՚ն։

Լոյս ծագեաց արդարոց, ուղղոց սրտից եղև ու-
րախութի՛։

Ուրախ եղերուք արդարք 'ի Տէր, խոստովանե-
ղերուք յիշատակի սրբութե՛ ն՛ր։

Ն՝ ապա ընկնեանուն պնուղն կիրդն Երուսաղեմա-
յոց առ Կոստանդինոս արքայ զնա երթելոյ Նշանի ՅԷ
խաչին յերկնից։

Թագաւորի ՅԾասիրի և բարեպաշտի Օգոստոս Կոստանդեայ. Կիւրղոս որ Յերուսաղէմ եպիսկոպոս, 'ի Տէր խնդալ։ Առաջին զայս Յերուսաղեմն ՅԾասէր Թագաւորութեդ քում առաքեմ Թղթոյ նախնիս. քեզ վայելուչս՝ ընդունել. և ինձ տալ, ոչ բանիւք ողղանօք լցեալս, այլ երկնաւորաց աղդական ՅԾատեսութեան։ Այս ոչ եթէ գեղեցկադիր յարմարումն բանից ինչ ճարտարասանսն հաւանութեան ունին յինքեանս, այլ զսրբոց աւետարանչաց առաջաբանութիւնն 'ի ձեռն իրացն եղելոց որ վկայեն զՀշմարտութիւն։ Զանդի ոմանք, յորոց ստացեալ ունին, զպատուականդ քո բազում անգամ պսակեն զգլուխ՝ ոսկեհուռն պսակս փայլուն և պայծառ քարամբք զանազանեալ սրբեալ մատուցանեն։ Իսկ մեք ոչ յերկրէ զքեզ պսակեմք, զի յերկրէ ընծայեալք՝ վաղճան ունին զերկիր, այլ երկնաւոր իրաց ՅԾական զօրութիս 'ի ժամանակս ՅԾասէր քոյոյ Թագաւորութեդ Յերուսաղէմ կատարեալ, փութով քում բարեպաշտութեդ ածեմք 'ի գիտութիւն։ Ոչ զի այժմ յանգիտութէ եկեսցես ՅԾգիտութիւն. զի արդէն ժամանես և զայլս ուսուցանել, որով բարեպաշտիսդ. այլ զի զորս գիտէիրն յայնս և հաստատեսցես։ Այս զԹագաւորութեդ զնախնականն ընկալեալ վիճակ, մեծիւ երկնաւոր ՅԾուստ պսակօք պատուեալ լիցիս. զի ուսեալ՝ Ա՛յ ամենաթագաւորի և արդ զվայելչականն հատուսցես գոհութիւն. և մեծաւ յաղթութիւնք թշնամեացն, քաջալերութիւնք լցցիս, արդեամբք զքո Թագաւորութեդ սիրելի Ա՛յ. վա՛ որոյ առ քեզ հրաշակերտ հասեալ։ Զանդի և առ ՅԾասիրաւն. և առ երջանիկն յիշատակաւ Կոստանդիանու. առ քոյով հարբդ փրկական փայտ խաչին Յերուսաղէմ գը-

տեալ յաճախին շնորհացն. այնմ որ գեղեցիկն խնդրեաց զբարեպաշտուն, զծածկելոցն սէր տեղիքս մատուցին զգիւտ։ Իսկ առ քև, տէր ամենաբարեպաշտ թագաւոր, նախնական բարեպաշտութիւն մեծ, և առ Ա՛ծ երկիւղիւ լցեալ. ոչ այսուհետև յերկրէ այլ յերկնից են զարմանագործութիւնքն՝ և ցն մերոյ և փրկչին Յեսի Քրիստի միածնի Որդւոյն Ա՛յ. որ ընդդէմ մահու է նշանակ յաղթութեան, զերևելին ասեմ զխաչն լուսոյ, ճառագայթիւք փայլեալ յՆերուսաղէմ տեսաւ։ Օ՛ի յաւուրսն սրբս պենդակոստէին. յերիր ժամու ամենայաղթ խաչն լուսոյ կազմեալ՝ յերկնից, գեր 'ի վերոյ սրբոյն Գողգոթայի մինչև 'ի սրբ լեառն ձիթենեաց ցոլացեալ երևէր։ Ոչ միայն միում, կամ երկրորդում երևեալ միայն, այլ ամ քաղաքիս յայտնագոյն ցուցեալ։ Ոչ այնպէս ոչ զի կարծիցէ ոք վաղվաղակի իմն առ աչօք ինչ տեսիլ հարևանցեալ. այլ 'ի բազում ժամն 'ի վեր քան զերկինս ակներև տեսանիւր, և բոցաճաճանչ փայլմամբ արեգակնայիցն յաղթէր ճառագայթիցն, ապա թէ ոչ 'ի նոցանէն յաղթահարեալ ծածկեալ լինէր. զի եթէ ոչ առաւել զօրագոյն քան զարեգակնն տեսողացն մատուցանէր զճառագայթսն։ Մինչ ամենեցուն միանգամայն առ հասարակ 'ի նմանէ 'ի սրբ եկեղեցին ընթանալ բազմութիւն քաղաքիս, ածտեսութիւն երկիւղիւ և ուրախութիւն ըմբռնեալք մանկանց միանգամայն և ծերոց, արանց և կանանց, և ամ չափու հասակի, մինչև 'ի նոցունց իսկ 'ի տնարգել աղջկանց, բնակաց և օտարաց, քրիստոնէից, միանգամայն և որ այլուստ ուստեք յեկաց ազգաց, միահամուռ ամենեցուն իբրև 'ի միոջէ բերանոյ զՅ՛ Քն զՏ՛ մեր զմիածին Որդին Ա՛յ զսխրագործն օրհնել։ Որ արդեամբք և փորձիւ ընձեռեցան, թէ քրիստոնէից հաւատք ամենաբարեպաշտիկ, ոչ հաւանութիւն իմաստութիւն բանից, այլ յայտնութիւն հոգւոյն և

զօրութիւն, ոչ 'ի մարդկանէ միայն պատմեալ, այլ 'ի յերկնից ածուստ վկայեալ։

Արդ վասն զի մեք որ յԵրուսաղէմ բնակեալ եմք, զհրաշից նոր զաքանչելիս քան զկարծիս մերովք իսկ դիմաք ընկալեալ, Աստ ամենաթագաւորի և միածնի Որդւոյն Աստ զվայելչական զերկրպագութիւն գոհութիւն հատուցաք և հատուցուք։ Աղօթս ձիգս և յաւէժս վասն քոյոյ ածասէր թագաւորութեդ 'ի սոքա տեղիքս արարաք և արասցուք։ Զի արժան էր զերկնաւորս զայս ածատեսութիւն, մի տալ լուութեան այլ աւետարանել քում ածային բարեպաշտութեան 'ի նմանէ, վասն այսորիկ փութացայ վասն գրոյս. զի 'ի վերայ հաստատուն և բարի հիման 'ի քեզ յառաջագոյն՝ հաւատոց, զայն՝ որ յաստուծուստ ցուցաւ գիտութիւն, շինեալ հաստատագոյն զառ 'ի Տէր մեր Յս Քս ընկալցիս զյոյսն քաջալերեալ. և ամ սովորութիւն լցեալ, իբրև զնոյն ինքն զԱծ ունելով զօրավիգն, զխաչին նշան յաղթութեան պատրաստագոյն մատուցանիցես պարծանս պարծանաց. զերևեալ նշանն յերկնից ընդ քեզ կրելով։ Զորոյ և զձևն ցուցեալ մարդկան երկին, մեծապէս պանծացաւ։ Բայց հրաշագործութիւս այս, ով ածասէր թագաւոր, մարգարէիցն վկայութիւն և Քսի սրբովք ձայնիւքն՝ որ յաւետարանսն կան, կարգեալ կատարեցաւ առ այժմ. և դարձեալ մեծապէս կատարեսցի։ Զի 'ի Մատթէոսեան աւետարանին՝ ընդհանդերձելոց իրացն գիտութիւն, փրկչին՝ իւրոց երջանիկն առաքելոց պարգևելով. և նոքօք ոչ ընդ նմայն էին խօսելով, յայտնագոյնս յառաջաձայնեալ ասէր. և յայնժամ երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս. զորոյ աւետարանի ածական գիրսն 'ի ձեռն սովորակի առեալ. որք վասն այսր իսկ անդ կան յառաջապատում վկայութիւնքն գրով գլուցես։ Ընդ որ մնանանդ՝ ով ամ, նախագոյնս հոգւոյն կրթութիւք հայել յօժարեցուցանեմ վասն այլոցն

և ես անդ գրելոց՝ 'ի փրկչէն մերմէ յառաջաձայնեալ։ Որոց բաղում երկիւղածութիւնք զգուշութի պիտի առ 'ի ոչ մի ինչ 'ի հակառակաց զօրութէն կրել։ Այս քեզ մերոց բանիցս, ՏԾասէր Թագաւոր, մատուցանեմ նախնիս, Յերուսաղեմէ յառաջ բարբառեմ քեզ ձայնս, մտերիմ հարազատիդ և ամենաբարեպաշտի, ընդ մեզ Քեի երկրպագուի, միածնի Որդւոյն Ս.Յ և փրկչէն մերոյ՝ որ զմատակարարականն ըստ ՏԾեան գրոյն Յերուսաղէմ կատարեաց զփրկութիւն։ Որ կոխեաց աստ զմահ, և իւրով պատուական արեամբն զմարդկան մեղս ջնջեաց. և կեանս և անապականութի, և հոգևորական երկնաւոր շնորհս՝ որ հաւատան՝ ամենեցուն ետ Ս.Ծ։ Զօրութեամբ և շնորհօք զքեզ պահպանեցուցեալ պայծառագոյնս և մեծամեծս ևս բարեպաշտութիւնք վայելուչ ուղղութիւնք, և հարազատ որդւովք Թագաւորականօք զարդացեալ բուսովք, ամենաթագաւորն Ս.Ծ՝ որ ՏՄ բարութեց է տուիչ, բաղում ամաց շրջագայց խաղաղականաց, 'ի պարծանս քրիստոնէից և աշխարհի ՏՄի, պահեսցէ ՏՄ տամբ ողջ զքեզ։ Այս ամենևին զարդարեալ սովորութիւնք, ընդունելութիւնք սրբոց եկեղեցեաց, և Հռովմայեցւոցդ իշխանութիւնք զմարդասիրութի ցուցանելով, և մեծաւ բարեպաշտութե յղփութիւնք յղփացեալ. բաղում խաղաղական պարագայց ամօք՝ ամենեցուն Ս.Ծ շնորհեսցէ ձեզ ՏՄ տամբ, Օգոստէ Թագաւոր ՏԾասէր։ Ողջ լեր'ի Տր։

Պօղոսի առաքելոյն 'ի Գաղատացւոց Թղթոյն է ընթերցուածս։ Գ. 14։

Ա.յլ ինձ քաւ լիցի պարծել, բայց միայն 'ի խաչն Տ'ն մերոյ Յեսի Քեի, որով ինձ աշխարհ 'ի խաչ ելեալ է, և ես աշխարհի։ Զի 'ի Քե Յե ոչ թլփատուի ինչ է, և ոչ անթլփատուի, այլ նոր արարածս. և որ միանդամ այսմ կանոնի միաբան

լենին, խաղաղութի 'ի վր նց և ողորմութի, և 'ի վր Իսրայելին Աչ։ Այսուհետև աշխատ ոք զիս մի արասցէ, զի ես զչարչարանս Քո 'ի մարմնի իմում կրեմ։ Շնորհք Տն մերոյ Յսի Քի ընդ ոգւոյդ ձերում եղբարք. ամէն։ 18։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութի սրտից մերոց։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի։ ԻԹ. 27։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Զի ոպ փայլակն՝ որ ելանէ յարևելից՝ և երևի մինչև յարևմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։ Զի ուր գէշն իցէ, անդր ժողովեսցին արծուիք. վաղվաղակի յետ նեղութե աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր, և աստեղք անկցին յերկնից և զօրութիք երկնից շարժեսցին։ Այս ապա երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս, և յայնժամ կոծեսցին ամ աղգք երկրի, և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ 'ի վր ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառաք բազմաք։ Այս առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ, և ժողովեսցեն զընտրեալս նր 'ի չորից հողմոց, 'ի ծագաց երկնից մինչև 'ի ծագս նց։ Ի թզենւոյ անտի ուսարուք զառակն, զի յորժամ նր ոստքն կակղասցին, և տերևն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։ Նոյնպէս և դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամ, գիտասջիք թէ մերձ է 'ի դուրս։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ աղգս այս, մինչև այս ամ եղիցի։ Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ մի անցցեն։ Բայց վ աւուրն այնորիկ և ժամու, ոչ ոք գիտէ. ոչ հրեշտակք երկնից, և ոչ Որդի՝ բայց միայն Հայր։ 36։

Ի՝ պէտուոգրէն պանդուպտոն ի՝ պշկուրհ։

Քրիստ. Աբ խաչիւս։ Աղօթ. Պահպանեա։

Ի՝ վէնի անդուպտոնին 'ի պտուոնը՝ ասէն։

Ա՛ռաւօտեան Սաղմոս ՁԴ։

ԿՁ. Յոյց մեզ Տէր։ Փս. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա՛ւետարան ըստ Ղուկասայ։ ԺԱ. 33։

Տէրն մեր Յն ՎՃն ասէ.

Ոչ ուրուք լուցեալ ճրագ՝ դնէ 'ի թաքստեան, և ոչ ընդ գրուանաւ. այլ 'ի վերն աշտանակի, զի որ մտանեն՝ լոյս տեսանիցեն։ Ճրագ մարմնոյ ակն է. յորժամ ակնն առատ է, ամ մարմինն լուսաւոր եղիցի. և երբ ակն չար է, և մարմինն խաւարին եղիցի։ Արդ զգոյշ լեր՝ գուցէ լոյսդ որ 'ի քեզ է՝ խաւար իցէ։ Եթէ մարմինդ քո ամ՝ լուսաւոր է՝ և չգուցէ մասն ինչ խաւարին, եղիցի լուսաւոր ամ. ոգ յորժամ ճրագն նշուղիւք լուսաւորիցէ զքեզ։ Եւ մինչդեռ խօսէր զայս, աղաչէր զնա ոմն փարիսեցի՝ զի ճաշ կերիցէ առ նմա։ Եւ նա մտեալ բազմեցաւ։ Իբրև ետես փարիսեցին՝ զարմացաւ, զի նախ ոչ մկրտեցաւ յառաջ քան զճաշ։ Ասէ ցնա Տէր. այժմ դուք փարիսեցիք զարտաքին բաժակին և զպնակին սրբէք. և ներքինն ձեր լի է յափշտակութիւն և չարութիւն։ Անմիտք՝ ոչ ապաքէն որ զարտաքինն արար՝ և զներքինն նոյն արար։ Բայց աղէ զարժանն իսկ՝ տուք ողորմութի, և ահա ամ սքէ է ձեր։ Այլ վայ ձեզ փարիսեցւոց. զի տասանորդէք զանանուխ և զփեգենայ և զամ բանջար, և անցանէք զիրաւամբք և զսիրովն Աստ. զայս արժան էր առնել՝ և զայնու ոչ անցանել։ Վայ ձեզ փարիսեցւոց. զի սիրէք զբաձրագահս 'ի ժողովուրդս, և զնախողջոյնս 'ի հրապարակս։ Վայ ձեզ՝ զի էք դուք իբրև զգերեզմանս անյայտս, և մարդիկ գնան 'ի վերն՝ և ոչ գիտեն։ Պատասխանի ետ ոմն յօրինականացն՝ և ասէ ցնա. վարդապետ՝ զայս բանս ասելով և զմեզ թշնամանես։ Եւ նա ասէ. և ձեզ վայ օրինականացդ. զի բառնայք մարդկան բեռինս դժուարակիրս, և դուք մատամբ

միով 'ի բեռինսն ոչ մերձենայք։ Ա՜յ ձեզ՝ զի շինէք զշիրիմս մարգարէիցն. և հարքն ձեր սպանին զնս։ Այսպա ուրեմն վկայէք՝ եթէ կամակիցք էք գործոց հարցն ձերոց. զի նոքա կոտորեցին զնս, և դուք զգերեզմանս նց՝ շինէք։ Ա՜ ա՜յնորիկ իմաստութիւն Աստուծոյ ասաց. առաքեցից 'ի նս մարգարէս և առաքեալս, և 'ի նոցանէ սպանանիցեն և հալածիցեն։ Զի խնդրեսցի արիւն ամ մարգարէից՝ հեղեալ 'ի սկզբանէ աշխարհի՝ յազգէ յայդմանէ, յարենէն Աբելի մինչև յարիւնն Զաքարիայ կորուսելոյ ընդ սեղանն և ընդ տաճարն. այո՛ ասեմ ձեզ՝ խնդրեսցի յազգէ յայդմանէ։ Ա՜յ ձեզ օրինականացդ. զի թաքուցանէք զփականս գիտութեան. դուք ոչ մտանէք և որ մտանելոցն են՝ արգելուք։ Եւ 'ի խօսելն զայս ամ առ նս առաջի ամ ժողովրդեանն, զամենի հարկանէին. և սկսան դպիրքն և փարիսեցիք զչարել՝ և գրգռել ընդ նմա վս բազում իրաց. և սպասել որսալ ինչ բանս 'ի բերանոյ նր. զի չարախօսեսցեն զնմանէ։ Որովք 'ի կուտել բիւրաւորաց ժողովրդեանն՝ մինչև կոխել զմիմեանս, սկսաւ ասել ցաշակերտսն իւր. Նախ զգոյշ լերուք անձանց 'ի խմորոյ փարիսեցւոցն, որ է կեղծաւորութի։ Զի ոչ ինչ է 'ի ծածուկ՝ որ ոչ յայտնեսցի, և գաղտնի՝ որ ոչ ծանիցի։ Ա՜ զի զոր ինչ ասիցէք 'ի խաւարի, լսելի լիցի 'ի լոյս. և զոր յականջն խօսեցարուք 'ի շտեմարանս, քարոզեսցի 'ի վերայ տանեաց։ Բայց ձեզ ասեմ սիրելեաց իմոց. մի զարհուրիցիք յայնցանէ՝ որ սպանանեն զմարմին, և յետ այնորիկ աւելի ինչ ոչ ունիցին առնել։ Այլ ցուցից ձեզ յումմէ երկնչիցիք. երկնչիջիք յայնմանէ՝ որ յետ սպանանելոյ ունի իշխանութի արկանել 'ի գեհեն. այո՛ ասեմ ձեզ՝ յայնմանէ երկնչիջիք։ Մի՞ ապաքէն հինգ ճագ երկուց դանգաց վաճառի, և մի 'ի նոցանէ ոչ է մոռացեալ առաջի Աստուծոյ։ Այլ ձեր և ամ իսկ հեր գլխոյ թուեալ է.

մի երկնչիք՝ զի քան զբազում ճագս լաւ էք դուք։ Ասեմ ձեզ. զի ամ որ խոստովանեսցի յիս առաջի մարդկան, և որդի մարդոյ խոստովանեսցի զնմանէ առաջի հրեշտակաց Աստուծոյ։ Եւ որ ուրասցի զիս առաջի մարդկան, ուրացեալ լիցի առաջի հրեշտակաց Աստուծոյ։ Եւ ամ որ ասէ բան զորդւոյ մարդոյ՝ թողցի նմա. բայց որ զՀոգին սրբոյ հայհոյիցէ, մի թողցի նմա։ Այլ յորժամ տանիցին զձեզ 'ի ժողովուրդս և 'ի պետութիս և յիշխանութիս. մի հոգայցէք՝ ոչ թէ զինչ պատասխանի տայցէք. կամ զինչ ասիցէք։ Զի Հոգին սրբոյ ուսուցցէ ձեզ 'ի նմին ժամու՝ զինչ պարտ իցէ խօսել։ ԺԲ. 12։

ԵՐԿ Հորատեղծեալ։

ՔՐՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողբ. Տէր ամենա։

Իսկ 'ի ճաշուն Ի յերեկոյն ամ ինչ յարութիւն է։ Զի ասէն Էլիսաբէտ՝ որ յինուն՝ զինի, ասաս-օրուն հոյն կարարի, Ի 'ի ճաշուն Ի յերեկոյն ի-ր կարգն է։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ասաջին Պաղմոս ՃԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ի-Էպարան ըստ Մատթէոսի։ ԺԳ. 53։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ եղև իբրև կատարեաց (Յս) զառակս զայնոսիկ՝ փոխեցաւ անտի։ Եւ եկեալ 'ի գաւառ իւր՝ ուսուցանէր զնս 'ի ժողովրդեանն նց, մինչև զարմանալ նց՝ և ասել. սմա ուստի՞ իցէ այս իմաստութի և զօրութիք։ Ո՞չ սա է հիւսանն որդի. ո՞չ մայր սորա կոչի Մարիամ. և եղբարք սորա Յակովբոս և Յովսէս և Սիմոն և Յուդաս։ Եւ քորք սորա ամենեքեան առ մեզ են. արդ ուստի՞ է սմա այս ամ։ Եւ գայթակղէին 'ի նա։ Եւ Յս ասէ ցնս. չիք

մարգարէ անարգ՝ եթէ ոչ յիւրում գաւառի և յիւրում տան։ Եւ ոչ արար անդ զօրութիւս բազումս վասն անհաւատութեանն։ 58։

Եւ ելանէն խաչէն և աւետարանն 'ի դուռս ասելոյ Տէրոյն Յիսուսն 'ի յայնէն գ.։

Փայտ կենաց որ փոխանակ մահացուս պրտղոյն ըզ-Ռ՛ն պրտղաբերեցեր. պարծսպեալ պահեա զուխտս հաւատացելոց։ Ո՛Ռեւ բարձաւ մեզ ճանապարհ ծառոյն կենաց. ի սրովբէափակ պահպանութենէն. պարծսպեալ պահեա զուխտս հաւատացելոց։ Ո՛Ռեւ ազատեցաւ նախահայրն ի ճաշակմանէ պրտղոյն. եւ քեզ երկրրպագեն ամենայն հաւատացեալք. պարծսպեալ պահեա զուխտս հաւատացելոց։

Օրինի՝ Սաղմոս գ.։

Կգ. Աշանեցաւ։ փխ. Ի կարդալ իմում. 195։

Եւ խօսէն աւետարանն խաչելութեան 'ի յայնէն։

Աւետարան ըստ Յովհաննու։ ԺԹ. 25։

Կային խաչելուն Յն մերոյ Յսի Ռսի։

Եւ կային առ խաչին Յսի մայրն նր և քոյր մօր նր Մարիամ Կղէովպայ, և Մարիամ Մագդաղենացի։ Յս իբրև ետես զմայրն, և զաշակերտն զոր սիրէր, զի կայր մօտ. ասէ ցմայրն՝ կին դու ահա որդի քո. ապա ասէ ցաշակերտն, ահա մայր քո. և յայնմ ժամանակէ առ աշակերտն զնա առ իւր։ Յետ այսորիկ իբրև գիտաց Յս, եթէ ահա ամ ինչ կատարեալ է, զի կատարեսցի գիրն, ասէ՝ ծարաւի եմ։ Եւ անդ կայր աման ինչ լի քացախով, և նոցա սպունգ լցեալ քացախով ընդ լեղոյ՝ շուրջ եդեալ զմշտկաւ զոպայի, մատուցին 'ի բերան նր։ Իբրև առ Յս զքացախն հանդերձ լեղուովն՝ ասէ. ամ ինչ կատարեալ է։ Եւ խոնարհեցուցեալ զգլուխ՝ աւանդեաց զոգին։ 30։

Ե- ԳԵՍՈՒՆԱԳԼԽԻՆ ՊԱՆԳՈՍՊՈՆՆ ։

ՏԷՊ. Սէ խաչիւս ։ Կեցո՛ ։ Ապրեցո՛ ։ Պահպանեա ։

Ե- 'Ի ԳՈՒՆԱԼԻՆ ՍՈՒԿՈՒԱԳԻՆ ԺՈՂՈՎԷ. Նա՛ և ես խաղաղութիւն ։ Բահանայն. Օրհնութիւն և փառք ։

Լսոնարհեցո՛ Ֆ- Ապրեցո՛ ։

ՍԷՍԷԳԻ ՅՈՒՐԱԼԷ Գ.Զ ։ Բարոյ. Ասասցուք ։

ՀԱՄԲԱՐՅԻ Գ.Զ ։

Փա՛ռաւորեա՛լ է՞ քո՛ յարութի՛դ ։ Ո՛ր յարեա՛՝ ՛ՐԴ ի մեռելոց յաւո՛ւր երրորդի՝ Քրիստո՛՝ ՛ս Ո՛ՐԴԻ՛ Աստուծոյ. փա՛ռաւորեա՛լ է՞ քո՛ յարութի՛դ ։ Ո՛ր յա՛հե՛՝ ՛ՌՆ՛Ղ բարբառո՛ց յարութե՛՝ քո Տ՛ր երկի՛ր շարժեցա՛ւ. վէ՛՝ ՛մրք պա՛տառեցան Քրիստո՛՝ ՛ս Ո՛ՐԴԻ՛ Աստուծոյ. փա՛ռաւորեա՛լ է՞ քո՛ յարութի՛դ։

Ի՛ ձա՛յն ա՛հեղ յարութե՛՝ քո Տէր զարհուրեցան զինուո՛ր ածը՝ն դա՛՝ ՛ՌՆ՛սքն. յարութիւ՛ փա՛յլ հրեշտակի՛՝ ն ի՛՝ ՛ջմա՛՝ ՛ն. ե՛՝ դո՛՝ ՛ղալո՛՝ ՛վ շարժեցա՛՝ ՛ւ երկի՛ր ։ Փառք Հօր ։ Ա՛՝ ՛ռաւօտեա՛՝ ՛ն ա՛՝ ՛ռ կանանցը՝ դի՛՝ ՛տելով ըզվիմանփո՛ր գերեզմանն. բերելո՛՝ ՛վ զի՛՝ ՛ղս անո՛՝ ՛ՌՆ՛՝ ՛յշս ի յօ՛՝ ՛ծո՛՝ ՛մ՛՝ ՛ն կենարա՛՝ ՛ր մարմնո՛՝ ՛յն. անպարագի՛՝ ՛ր էակա՛՝ ՛նութեա՛՝ ՛ն ։ Ա՛՝ ՛յժմ և միշտ ։ Նա՛՝ ՛ տեսեալ ըզքերո՛՝ ՛վբէ՛՝ ՛ն վերանըստեա՛՝ ՛լ ի վիմի՛՝ ՛ն. տարփողելո՛՝ ՛վ սրբբուհո՛՝ ՛ՌՆ՛՝ ՛յն. ասէ դա՛՝ ՛ՐՁԻ՛՝ ՛Ր ողջո՛՝ ՛ն տուր փո՛՝ ՛ղո՛՝ ՛ցն. քանզի՛՝ ՛ յարեա՛՝ ՛ւ որ յառա՛՝ ՛ջն ասա՛՝ ՛ց ։

Ա՛՝ ՛ՐՅՈՒՆՈՒՆ ՍՈՂՈՄՈՆ ՈՐՕ ։ Օրհնեցէ՛՝ ՛ք զԱ՛՝ ՛Ծ. 197 ։

Ա՛՝ ՛ԷՊՈՐԵՈՆ ԵՍՊ ՍՈՂԻՈՆ ։ Ջ. 30 ։

Ա՛՝ ՛Ռ Տ՛՝ ՛Ն ՄԵՐ ՅԻ՞ ՏԻ՞

Ժողովեցան առաքեալքն (առ Յի՞), և պատմեցին նմա զամ ինչ զոր արարին և զոր ուսուցին ։ Նա՛՝ ՛ ասէ ցնոսա Յիսուս. եկայ՛՝ ՛ք դուք առանձինն յան-

ապատ տեղի, և հանգիջիք սակաւ մի. զի էին բազումք որ երթային և գային, և հաց անգամ չժամանէին ուտել: Եւ գնացին նաւու յանապատ տեղի առանձին: Եւ տեսին զնոսա զի երթային, և զգացին բազումք. և հետի յամ քաղաքաց խուռն ընթանային անդր, և մերձենային առ նոսա: Եւ ելեալ ետես ամբոխս բազում, և գթացաւ 'ի նոսա, զի էին իբրև ոչխարք՝ որոց ոչ ինչ հովիւ. և սկսաւ ուսուցանել զնոսա յոյժ: Եւ իբրև բազում ժամ եղև, մատուցեալ աշակերտքն առէին. տեղիս անապատ է, մինչ դեռ աւուր կայ, արձակեա զժողովուրդսդ, զի երթեալ շուրջ յաղարակս և 'ի գեօղս՝ գնեսցեն իւրեանց զինչ ուտիցեն, զի ասա ուտել ինչ ոչ ունին: 'Եւ պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. դուք տուք դոցա ուտել. ասեն ցնա՝ երթիցուք գնեսցուք երկերիւր դահեկանի հաց, և տացուք դոցա ուտել: Ասէ ցնոսա. քանի՞ նկանակ ունիք՝ երթայք տեսէք, իբրև գիտացին, ասեն ցնա. հինգ՝ և երկուս ձկունս: Եւ հրամայեաց նոցա բազմել երախանս երախանս 'ի վերայ դալար խոտոյ: Եւ բազմեցան դասք դասք՝ ուր հարիւր, ուր յիսուն: Եւ առեալ զհինգ նկանակն և զերկուս ձկունսն, հայեցաւ յերկինս, օրհնեաց՝ մանրեաց զնկանակսն՝ և ետ ցաշակերտսն զի արկցեն նոցա, և զերկուս ձկունսն բաշխեաց ամենեցուն: Կերան և յագեցան, և բարձին զնշխարսն երկոտասան սակառի լի, և 'ի ձկանց անտի: Եւ էին որ կերանն՝ իբրև արք հինգ հազար: 44:

ՎԲԾԼ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Ամ. Թագաւոր:

Կ. ԿԻԿՈՍ ԵՍԱՅԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնություն գկ։

Արդեսցուք Տն երգ նոր ձայնիւ ցնծութեան. 171։
Ալելուիա Յարութեան գկ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց գզ։

Պամաւորութիւն եկիր ի չարչարանս Տեր. և ի վերայ նախատանս ստեղծին ընդմեռանիլ յանձն առեր. Տէր Աստուած հայրցն մերոց։ Ընպարտականդ մահու ոչ՝ մահապարտ. դատապարտեալ ի խաչ ելեր վասն ազգի մարդկան. Տէր Աստուած հայրցն մերոց։ Ընմահուանց տրուօղ Քրիստոս Աստուած. ի գերեզմանն ի՞չեր յարութիւնդ մեռելոց. Տէր Աստուած հայրցն մերոց։

գ. Ողջոյն՝ օրհնեցէք բարձր արարէք զանազանն ի վերայ խաչին։ Փառք Հօր։ Որ կանգնեացն զգաքառանկիւն սեղանն խաչին. յաղագս քառակողմ աշխարհի պատարագեալ. յորմէ սեղանոյ բուրեաց անուշահոտ Հոգի՛։ բարձր արարէք զանազանն ի վերայ խաչին։ Այժմ և միշտ։ Որ փոխանակ մեղսանէր մահացուս պրտղոյն. պարգևեաց մեզ կերակուր արդարութեան. ի կեանսն յաւիտենից նորոգելով ընդմի՛։ բարձր արարէք զանազանն ի վերայ խաչին։

Մեծացո՛ցէք գզ։

Սուրբ զԱստծինն. օրհնութեամբ մեծացուցա-

նեմք։ Փառք Հօր։ Աւետարանի հրեշտակն ասեսցէ՝ բանէր ընդ Ընծայնեալ փրկիչն ի սքոյ կուսէն։ Այժմ և միշտ։ Ասէ՝ ուրախ լեր բերկրեալդ. քան զի Տէրն տերանց է ընդ քեզ։

Ողորմեա՛ Գ։

Լոյս ճշմարիտ որ ի Հօրէ առաքեցար առեր մարմին պարագրիլ ի կուսէն. ոչ մեկնելով յանքընին յԷո�նդ Ընծ ողորմեա։ Փառք Հօր։ Որ անհասդ ես յարարածոց եւ քան զամենայն միտս գերազանց. զոր երկինք ոչ բաւէին տանել յարգանդի կուսին կրեցար Ռանդ Ընծ ողորմեա։ Այժմ և միշտ։ Հաշարշարանքս յանձն առեր. ախտակիր հողեղէն նացս եղեր. վասն մերոյ փրկութեան ի գերեզմանի եդար. անկորուստ պահելով զարարածքս. Ռանդ Ընծ ողորմեա։

Տէր յերկինից Գ։

Փառաւորեալ է քո յարութիւդ։ Որ յարեա՛ւ ի մեռելոց յաւուր երրորդի Քրիստոսս Որդի Աստուծոյ. փառաւորեալ է քո յարութիւդ։ Որ յահեղ բարբառոյ յարութեան քո Տի երկիր շարժեցաւ. վէմքդ պատառեցան Քրիստոսս Որդի Աստուծոյ. փառաւորեալ է քո յարութիւդ։ Ի ձայն ահեղ յարութեան քո Տէր զարհուրեցան զինուորացքն դամբանքն. յարփիանփայլ հրեշտակին իջմանն. եւ գոգալով շարժեցաւ երկիր։ Փառք Հօր։ Աղաւօտեա՛ն նոր կանանցն գիտելով ըղվիմանփոր գերեզմանն. բերելով զիւղս անոյշս ի յօծումն կենարար մարմնոյն. անպարագիր էականերութեան։ Այժմ և միշտ։ Ան

տեսեալ ըզքերովբէն վերանըստեալ ի վիմին. տարփողելով սրբբուհովն՝ ասէ գարձիր ողջոյն տուր փողոցն. քանզի յարեաւ որ յառաջն ասաց։

Ա-ա-օպո- Էրգ Յարո-ԸԷ Գ.Կ։ ՎՐՊ. Ասացուք։

Ա-ա-օպո- Սաղմոս ՁԴ։

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա-Էպոլոն ըսպ Ղ-ֆասո-։ ԺՐ. 13։

Ա.ռ Տէրն մեր Յն ՎՅ

Ասէ ոմն 'ի ժողովրդենէն ցնա. վարդապետ՝ ասա՛ ցեղբայր իմ բաժանել ընդ իս զժառանգութիւն։ Այլ նա ասէ ցնա. այր դու՝ ո՞ կացոյց զիս դատաւոր կամ բաժանարար 'ի վրայ ձեր։ Այլ ասէ ցնա. տեսէք և զգոյշ լերուք յամ ագահութէ, զի ոչ եթէ 'ի մթերից ընչից ուրուք իցեն կեանք նր։ Խօսեցաւ առ նա առակ մի՝ և ասէ. առն ուրումն մեծատան ետուն անդ տոհմականս. և խորհէր 'ի միտս իւր՝ և ասէր. զի՞ գործեցից՝ զի ոչ գոյ տեղի ուր ժողովեցից զարդիւնս իմ։ Այլ ասէ. գիտեմ զինչ արարից. քակեցից զշտեմարանս իմ, և ևս մեծամեծս շինեցից. և անդր ժողովեցից զցորեան և զամ բարութիս իմ. և ասացից ցանձն իմ. անձն՝ ունիս բազում բարութիս համբարեալ ամաց բազմաց. հանգիր՝ կեր արբ՝ և ուրախ լեր։ Ասէ ցնա Աստ. անմիտ՝ յայսմ գիշերի զոգիդ 'ի քէն 'ի բաց պահանջիցեն, իսկ զոր պատրաստեցերն՝ ո՞ւմ լինիցի։ Այնպէս և որ գանձէ անձին, և ոչ յԱստ մեծանայցէ։ Ասէ ցաշակերտսն իւր. վա՜յ այդորիկ ասեմ ձեզ. մի՛ հոգայք ընդ ոգւոյ՝ թէ զինչ ուտիցէք, և մի՛ ընդ մարմնոյ՝ թէ զինչ զգենուցուք։ Զի ոգի առաւել է քան զկերակուր՝ և մարմին քան զհանդերձ։ Հայեցարո՛ւք ընդ ագռաւս, զի ոչ սերմանեն և ոչ հնձեն, որոց ոչ գոն շտեմարանք՝ և ոչ համբարանոցք, և Աստ կերակրէ զնս. ո՞րչափ ևս ա-

ռաւել զձեզ՝ որ լաւ էք քան զթռչունս։ Մի՞ 'ի ձէնջ առ հոգալ՝ կարիցէ յաւելուլ 'ի հասակ իւր կանգուն մի։ Իսկ արդ՝ եթէ 'ի փոքուն չէք բաւական՝ վասն այլոցն զի՞ հոգայցէք։ Հայեցարուք ընդ շուշանն՝ ո՞ւր աճէ, ոչ ջանայ՝ և ոչ նիւթէ։ ասեմ ձեզ՝ և ոչ Սողոմոն յամ 'ի փառսն իւր՝ զգեցաւ իբրև զմի 'ի նոցանէ։ Իսկ եթէ զխոտն՝ որ այսօր 'ի բացի է՝ և վաղիւ 'ի հնոց արկանելի, Աստ այնպէս զգեցուցանէ. ո՞րչափ ևս առաւել զձեզ թերահաւատք։ Եւ դուք մի խնդրէք՝ զինչ ուտիցէք կամ զինչ ըմպիցէք, և մի զբաղնուք. զի զայն ամ հեթանոսք աշխարհի խնդրեն. այլ ձեր Հայր գիտէ՝ զի պիտոյ է այն ամ։ Այլ խնդրեցէք զարքայութի Աստ. և այն ամ յաւելցի ձեզ։ 31։

Գլ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Զամ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պօղոս Ղեսթ։

Զարհնեցէք զՏէր յօրհնութի նոր. 193։

Ա-Էպիսկոպոս ըստ Պոպլէոսի։ ԺԴ. 1։

Վասն Տն մերոյ Յեսի Քրիստի

Յայնմ ժամանակի լուաւ Հերովդէս չորրորդապետ զլուր Յեսի։ Եւ ասէ ցծառայս իւր. Նա է Յովհաննէս մկրտիչ, նա յարեաւ 'ի մեռելոց, և վասն այնորիկ զօրութիք լինին նովաւ։ Զանազի Հերովդէս կալաւ զՅովհաննէս, կապեաց զնա և եդ 'ի բանտի՝ վասն Հերովդիայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր նի։ Զի ասէր ցնա Յովհաննէս. չէ արժան քեզ ունել զդա։ Եւ կամէր զնա սպանանել, բայց երկրնչէր 'ի ժողովրդենէ անտի. քանզի իբրև զմարգարէ ունէին զնա։ Եւ իբրև եղեն ծնունդք Հերովդի՝ կաքաւեաց դուստրն Հերովդիայ 'ի մէջ բաղմականին. և հաճոյ թուեցաւ Հերովդի։ Ուստի և

երդմամբ խոստացաւ տալ նմա զինչ և խնդրեսցէ։ Եւ նա յառաջագոյն խրատեալ 'ի մօրէ իւրմէ, տուր ինձ ասէ այսր 'ի վի՛ր սկտեղ զգլուխն Յովհաննու մկրտչի։ Եւ տրտմեցաւ թագաւորն, բայց վասն երդմանցն և բարձակցացն՝ հրամայեաց տալ նմա։ Եւ առաքեաց գլխատեաց զՅովհաննէս 'ի բանտի։ Եւ բերաւ գլուխ նո՛ր սկտեղը՝ և տուաւ աղջկանն, և տարաւ առ մայր իւր։ Եւ մատուցեալ աշակերտքն նո՛ր՝ բարձին զմարմինն և թաղեցին, և եկեալ պատմեցին Յի։ 12։

Սեպտեմբերի Յորոնեն Դ։ Գ։ Ասասցուք։

Հոմիլիայի Դ։

Ո՞զքո՛ յարուցիդ օ՛րհնեմ՝ զքզ մարդասէր. աղաղակելով Տէր փառք քեզ։ Օ՛ր օ՛րհնե՛ն սերո՛վքէքն եւ գովե՛ն քերովքէքն. աղաղակելով Տ՛ր փառք քեզ։ Ընդա՛դար բերանով անհանգիստ բարբառով. աղաղակելով Տ՛ր փառք քեզ։

Ա՛ռեա՛լ եւ մեր զօրհնութիւս հրեշտակացն երգե՛՛՛մք ե՛՛՛ւ ասեմք փա՛՛՛ռք յարութի՛ քո Տ՛ր։ Փառք Հօր։ Որ խաչեցա՛ր վասն մեր թաղեցա՛՛՛ր ե՛՛՛ւ յարեա՛՛՛ր աղատեցեր ի մեղաց։ Այժմ և միշտ։ Սո՛ւրբ Ա՛ստուած սո՛՛՛ւրբ ե՛՛՛ւ հզո՛՛՛ր սո՛ւրբ անմահ թագաւո՛ր։

Ամիսոն Սողոմոն ՃՀՕ։ Օրհնեցէք զԱ՛ստուած. 197։

Ամենասրան Սոպիոսի։ Ջ. 45։

Տէրն մեր Յի Քրիստոս

Եւ նոյնժամայն ճեպեաց զաշակերտսն մտանել 'ի նաւ, և յառաջագոյն քան զնա երթալ յայն կողմ 'ի Բեթսայիդա, մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ։ Եւ հրաժարեալ 'ի նոցանէ՝ ել 'ի լեառն կալ յաղօթս։ Եւ իբրև երեկոյ եղև, էր նաւն 'ի մէջ ծովուն, և ինքն 'ի ցամաքի։ Եւ ետես զնոսա հոգ-

մակոծեալս 'ի վարելն, զի էր հողմն ընդդէմ նոցա. և զչորրորդ պահու գիշերոյն գայ առ նոսա գնալով 'ի վր ծովուն. և կամէր զանց առնել առ նոքօք: Նոքա իբրև տեսին զի գնայր 'ի վերայ ծովուն, համարեցան թէ առաւօք ինչ լինիցի, և զաղաղակ բարձին: Քանզի ամենեքեան տեսին զնա՝ և խռովեցան. և նա անդէն վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ. քաջալերեցարուք, ես եմ՝ մի երկնչիք: Նա ել 'ի նաւն առ նոսա, և դադարեաց հողմն: Նա առաւել ևս յիմարեալ էին 'ի միտս իւրեանց, և զարմանային յոյժ. քանզի և 'ի վր հացին ոչ իմացան, զի էր սիրտ նոցա թմբրեալ: Նա իբրև անցին յայն կողս, եկին յերկիրն Գեննեսարէթ: Նա իբրև ելին 'ի նաւէ անտի՝ իսկ և իսկ ծանեան զնա արք տեղւոյն այնորիկ, և ընթացեալ այսր անդր ընդ ամ գաւառն, սկսան մահճօք բերել զհիւանդս, ուր լսէին՝ թէ անդ իցէ: Նա ուր և մտանէր 'ի գեղս կամ 'ի քաղաքս կամ յագարակս, 'ի հրապարակս դնէին զախտաժէտս, և աղաչէին զնա՝ զի գոնէ 'ի քղանցս հանդերձից նորա մերձենայցեն. և որ միանգամ մերձեցանն՝ փրկեցան: 56:

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք: Կեցո: Ամէն. Թ. ագաւոր:

Կ. ԿՐԿԵՏԱՔԱՐՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դշ:

ՕՐՀՆԵՑՈՒԹԻՒՆ զՏր և զյաղթող զօրուի. 175:
Ամէն-ամ Յաղթութիւն Դշ:

ՅԱՌԱՒԻՕՏՈՒՆ

Հարց Գշ:

Արարիչդ արարածոց Վեր՝ ահաւասիկ յսօրս ի խաչին բևեռեալ. ե՞ւ զինաւորքն գեղարդեամբքն յար-

ձայնկեալ ընկողն քո խոցեալ. Տր Այծ հարցըն մերոց: Կենդանիդ յաւիտենից Քն՝ ամենայն յսօրոր ի գերեզմանի եդար. եւ պահապանքըն պահէին ըզգուշութք ըզգերեզման քո. Տր Այծ հարցըն մերոց: Յարեար ի մեռելոց Քն՝ ամենայն յսօրոր ըզդըժոխս աւերեալ. եւ կենդանութի պարգեւեցեր արարածոց քոյով յարութբդ. Տր Այծ հարցըն մերոց:

Ըզտր՝ Ըզնա օրհնելով բարձր արարէք յաւիտեան: Զօր կարապետըն Յովհաննէս մարգարէից ի դըժոխս. աւետարանէր ըզգալուստ արեգականն արդարութե. ըզնա օրհնելով բարձր արարէք յաւիտեան: Փառք Հօր: Որում ըսպասէին արգելեալքն ի մեղսանէր բանտին. ազատեցուցիչ յուսոյ գալըստեան Աձորդւոյն ի յերկնից. ըզնա օրհնելով բարձր արարէք յաւիտեան: Այժմ և միշտ: Որոյ եկեալ կատարեաց զմարգարէից ըզտեսութի. աւերելով զդըրունըս դըժոխոց և ըզզօրութի մահու. ըզնա օրհնելով բարձր արարէք յաւիտեան:

Մեծացուսցէ Գ.Զ:

Լոյս լուսոյ մայր և կենդարար Բանին բնակարան. քեզ երանիցեն ազգ եւ ազինք ամենայն: Փառք Հօր: Աստուածածնին մայր և հրնութեան կերպի նորոգողին. քեզ երանիցեն ազգ եւ ազինք ամենայն: Այժմ և միշտ: Լոյս ծագեցաւ ի քէն նըստելոցս ի խաւարի. քեզ երանիցեն ազգ եւ ազինք ամենայն:

ՈՂՐԵՒ ԳԼ։

Իջեր յերկնից ի հօրէ և մարմնացար ի կուսէն. հանրեալ՝ զ փրկիչ վասն մեր ըզմահ ճաշակեցեր։ Փառք հօր։ Անկեր ի չարչարանս չարչարանացն լուծիչ. խաչեցա՝ զ թաղեցար ե-դար ի գերեզմանի Քրիստոս Աստուած մեր։ Այժմ և միշտ։ Նաև յերրորդ աւուր յարեար ամենակալ՝ զ Տէր. պարգևեալ՝ զ աշխարհի զխաղաղութիւն եւ զմեծ զողորմութիւն։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՆԻՑ ԳԼ։

Հրաշալի յարութիւն ըզպահանպանսըն զարհուրեցոյց. Եւ հրեշտակն ի յերկնից իջեալ ի ձայն ահեղ յարութիւն Աստծոյն. կանանք՝ նցն աւետէր յարեաւ Աստուած։ Ի ձայնէ հրեշտակին զլուարձացան տրրտմագեաց կանայքն. Եւ դարձան խընդութեամբ ետուն աւետիս առաքելոցն. եթէ յարեաւ նախանպատմելին։ Անկայք լուսազգեացք յօրհնուելի նոր օրհնեսցուք ըզՏէր. քանզի մարմնոյն որ ի մէնջն էառ ի հրեշտակաց երկրրպագութիւն առնու ի սրովբէից և ի քրովբէից։

Տուք ըզփառս ի բարձունս թագաւորին յաւիտենից. որ փրկեաց զազգս որդւոց մարդկան ի ծառայութէն թշնամւոյն. օրհնութիւն առաքողին ի բարձունս։ Այս ինքն իշխանութիւն բաղմեցաւ ի վերայ խաչին կապեաց զիշխանն մեղսանէր։ զմահու գերեալսըն յԱդամայ կենանգործեաց ի կեանս անմահ. օրհնութիւն առաքողին ի բարձունս։ Այսպայուլ տեսան Որդին փառակից հօր և սուրբ Հոգւոյն. գընի՝ ի նոր գերեզմանի.

նոր նորոգեալ զիս ըստ ընացեալ՝ լիս մեղք. օրհնութեան առաքողի՛ն ի՛ բարձունս։ Փառք Հօր։ Հանեցեա՛ն սերովբէն նիստելով ի վերայ վիմի՛ն. հարկանէ՛՝ր փող յարութեանն Տ՝ն. պակուցեալ պահապանացն յահէն եղե՛ն որպէս մեռեալ. օրհնութիւն առաքողի՛ն ի՛ բարձունս։ Այժմ և միշտ։ Հաղորդս արա եւ զմե՞զ Տ՝ր ընդ սրբոց քոց առաքելոցն. որք արժանի եղեն տեսանել զքեզ ի յարո՛ւթեա՛ն քո. արժանաւորեա Տէ՛ր՝ տեսանել զքեզ ի միւսանգամ քո գալըստեանն. օրհնութեան առաքողի՛ն ի՛ բարձունս։

Ա՛՛՛օրհ՛՛՛ Էրգ Յարութեան Դշ։ Քեզ. Աստուած։

Ա՛՛՛օրհ՛՛՛ Սաղմոս Զդ։

կգ. Յոյց մեզ Տէր։ փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա՛՛Էրեսպան ըստ Ղուկասու։ ԺԴ. 32։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն։ Վաճառեցէք զինչս ձեր, և տուք ողորմութի. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ, և ոչ ցեց ապականէ։ Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին։ Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս՝ և ճրագունք լուցեալք։ Եւ դուք նմանիցուք մարդկան՝ որ ակն ունիցին նոցն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ 'ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։ Երանի՛ իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ նոցն գտցէ արթունս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա, և անցեալ պաշտիցէ զնոսա։ Եւ եթէ յերկրորդ՝ կամ յերրորդ պահու եկեսցէ՝ և գտցէ այնպէս, երանելի են ծառայքն այնոքիկ։ Այլ զայն գիտասջիք, եթէ գի-

տէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և չտայր թողլ ական հատանել 'ի տան իւրում։ Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք, գայ որդի մարդոյ։ Ասէ Պետրոս. Տէր՝ առ մեզ ասացեր զառակդ զայդ՝ եթէ առ ամենեսեան։ Եւ ասէ Տէր. Ո՞վ իցէ հաւատարիմ տնտես և իմաստուն, զոր կացոյց տէր իւր 'ի վերայ գերդաստանի իւրոյ տալ 'ի ժամու զկերակուրս։ Երանի՛ իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս։ Արդարև ասեմ ձեզ՝ զի 'ի վերայ ամ ընչից իւրոց կացուսցէ զնա։ Այլ եթէ ասիցէ ծառայն այն 'ի սրտի իւրում. յամէ տէր իմ 'ի գալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայսն և զաղախնայս, ուտել և ըմպել և արբենալ։ Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ՝ յաւուր յորում ակն ոչ ունիցի, և 'ի ժամու յորում ոչ գիտիցէ. ընդ մէջ կտրեսցէ զնա, և զմասն նոր ընդ անհաւատս դիցէ։ Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամն տեն իւրոյ՝ և ոչ պատրաստեսցէ ըստ կամաց նոր, արբցէ գան բազում։ Եւ որ ոչն գիտիցէ՝ և արժանի գանի ինչ գործիցէ, արբցէ գան սակաւ։ Ամենայնի՝ որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի 'ի նմանէ. և որում բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն 'ի նմանէ։ 48.

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Ամ. ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Ոնսթ։

Ողջունեցէք զՏէր յօրհնութի՛ն նոր. 193։

Առաքեալն ընդ Սաղմոսի։ ԺԴ. 13։

Տէրն մեր Յս Վս

Եւ իբրև լուաւ (Յս), գնաց անտի նաւու յանապատ տեղի առանձինն։ Իբրև լուան ժողովուրդքն, գնացին զհետ նոր հետի 'ի քաղաքաց անտի։ Եւ

իբրև ել՝ ետես ժողովուրդ բազում, գթացաւ 'ի նե, և բժշկեաց զհիւանդս նց։ Իբրև ընդ երեկս եղև, մատեան առ նա աշակերտքն՝ և ասեն. տեղիս անապատ է՝ և օրս տարաժամեալ, արձակեա զժողովուրդսդ, զի երթիցեն շուրջ 'ի շէնսն՝ գնեսցեն իւրեանց կերակուրս։ Այլ ասէ ցնա. ոչ ինչ պիտոյ է դոցա երթալ. դուք տուք դոցա ուտել։ Այլ նոքա ասեն ցնա. ոչ ինչ ունիմք աստ, բայց հինգ նկանակ և երկուս ձկունս։ Այլ ասէ ցնա. բերէք այսր զայն։ Այլ հրամայեաց բազմեցուցանել զժողովուրդն 'ի վր խոտոյ. և առեալ զհինգ նկանակսն և զերկուս ձկունսն՝ հայեցաւ յերկինս, օրհնեաց և եբեկ՝ և ետ ցաշակերտսն զնկանակսն, և աշակերտքն ժողովրդոցն։ Կերան ամենեքեան՝ և յագեցան, և բարձին զնշխարս կոտորոցն երկոտասան սակառի լի։ Այլ որք կերանն՝ էին արք իբրև հինգ հազար. թող զկանայս և զմանկտի։ 21։

ՍԷՈԷՊԷ ՅՈՒՍԻՆ ԴԶ։ ՎԵՊ. Ա. սասցուք։

ՀԱՄԲԱՐՁԻ ԴԶ։

Օ՜յարութի՛ Ա՛ստուածորդւո՛ն. հրե՛շտակապե՛տն մ՚յսօր աւետէր կանա՛նցն ասե՛լով. յարուցեալ է Տէ՛՜՛ն ի գերեզմանէ՛ն։ Ը՛նթացեա՛լ կանա՛նցըն խընդո՛ւթեամբ պատմէ՛ին աշա՛կերտացն ասե՛լով. յարուցեալ է Տէ՛՜՛ն ի գերեզմանէ՛ն։ Ա՛՚ռ որոյ եւ մեք ընդ հրեշտակին գո՛չեսցո՛ւք զյարո՛ւթի՛ն Քրի՛. ո՛ր փրրկեա՛ցն ը՛ղմե՛՜՛ զ ի ձեռա՛ց մահո՛։

Փառաւո՛ր եա՛լ անճառելի՛ յարութիւնը՛ն Քրիստոսի՛։ Ո՛ր կամա՛ւ Հօր և Հո՛գւո՛ն ի վերա՛յ քառասնեւեին պատա՛րագեալ գառն Ա՛՚. փառաւո՛ր եա՛լ անճառելի՛ յարութիւնը՛ն Քրիստոսի՛։ Ք՛՚ա՛՚ ա՛՚նմահ թանգա՛ւորն հետա՛զօտեա՛լ ի դրժո՛խս. կա՛պեա՛ց զեշխանը՛ն մեղսա՛սէր. զմա՛հու գերեա՛լսը՛ն յԱ՛դամայ

կենագործեաց ի կեանս անմահ. փառաւորեալ անճառելի յարութիւնն Քրիստոսի։

Անճառելի յարութիւնն հրաշացեալ հրեշտակն գոչէր առ կանայսն ասելով. յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէ։ Փառք Հօր։ Որ էակիցդ ես ընդ Հօր զահաւոր յարութիւն քո 'ի գերեզմանէն. սրբասանեալ կանայքն խընդութեամբ քարոզէին։ Այժմ և միշտ։ Յարեաւ Տէրն ի մեռելոց եւ ըզզօրութիւնս դիժոխոց խորտակեաց. եւ զարգելեալսն ի նմա կորզեաց ըստանձելի յարութիւն իւրով։

Աղաղակեսցուք զՏ. 197։

Ա-Էպոլոն ըստ Մարկոսի։ Ի. 1։

Առ Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ժողովեցան առ նա փարիսեցիքն՝ և ոմանք 'ի դպրացն՝ որ եկեալ էին Յերուսաղեմէ։ Եւ տեսեալ զոմանս յաշակերտացն անտի, զի խառնակ ձեռօք, այսինքն է՝ անլուայ ուտէին հաց, բամբասեցին։ Զի փարիսեցիքն և ամ հրեայք՝ եթէ ոչ բռնալիր լուանան զձեռս, հաց ոչ ուտեն. քանզի ունին զաւանգուի ծերոցն. և 'ի հրապարակէ մտեալ՝ եթէ ոչ նախ մկրտիցին, ոչ ուտեն. և այլ ինչ բազում է՝ զոր ընկալան ունել, մկրտութիւս բաժակաց և ստամանաց և պղնձեաց և մահճաց։ Ապա հարցանեն ցնա փարիսեցիքն և դպիրք՝ թէ ընդէր աշակերտքն քո ոչ գնան ըստ աւանդութեանէ ծերոցն, այլ խառնակ ձեռօք հաց ուտեն։ Նա պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա՝ թէ բարւոք մարգարէացաւ Եսայի վասն ձեր կեղծաւորաց, որպէս ասաց. ժողովուրդս այս շրթամբքն մեծարէ զիս, և սիրտք նոցա հեռացեալ 'ի բացեայ են յինէն։ Զուր պաշտեն զիս՝ ուսուցանեն վարդապետութիս զմարդկան պատուիրեալս։

թողեալ զպատուիրանն Աստուծոյ, ունիք զմարդկան աւանդուն. մկրտուիս ստոմանաց և բաժակաց, և այլոց նմանեաց սոցին առնէք բազումս։ Եւ ասէ ցնոսա. բարւոք խոտէք զպատուիրանն Աստուծոյ, զի զձեր աւանդունն հաստատիցէք։ Զի Մովսէս ասէ. պատուեա զհայր քո և զմայր, և որ չարախօսեսցէ զհօրէ կամ զմօրէ, մահու վախճանեսցի։ Եւ դուք ասէք. եթէ ասիցէ ոք ցհայր կամ ցմայր՝ կորբան, որ է պատարագ, զոր յինէն օգտեսցիս. և ոչ ևս տայք թոյլ նմա առնել ինչ հօրն, կամ մօր։ Եւ անարգէք զբանն Աստուծոյ ձերով աւանդութիւնն, զոր աւանդեցէք. և բազում ինչ այլ որ այսմ նման է՝ առնէք։ Եւ կոչեալ առ ինքն զամ ժողովուրդն, ասէ ցնոսա. լուարուք ինձ ամենեքեան՝ և՛ի միտ առէք։ Ոչ ինչ արտաքուստ՝ ի մարդ մտեալ՝ եթէ կարիցէ պղծել զնա, այլ որ ելանէ՝ ի նմանէ՝ այն է որ պղծէ զմարդն։ Որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ 16։

Ռիպ. Լսնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամէն. Թ. ագաւոր։

Ի. ՁՈՐՔԵՏԱՍԱՐԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ՅԱՂԹԱԿԱՆ քեզ օրհնութիւնք ՏԷր. 179։

Ալելուիա Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Գ։

Ա՞նճառելի՛ բնութի և Ռա՛ն Հօր առաքե՛ցեալ ի հայրական ծոցոյ ե՛ւ առեր մարմին ի սրբոյն կուսէն. ե՛թ Ամ՛ծ հարցըն մերոց։ Անկեալդ ի փրկութի՛ մեզ թագաւո՛ր անմահ յանձն առեր ըզմահ

խաչի. Եւ իջեր ի գերեզման անապական. սուրբ Աստծոյ հարցքն մերոց։ Այլ յարուցեալ ի մեռելոց երեքօրեայ լոյս ծագեցար տիեզերաց. Իշխանութիւնքդ լուծեր զերկունս մահու. ՝ի՛ Աստծոյ հարցքն մերոց։

Գ. Ընդ՝ի՛ որ հնեցէք բարձր արարէք զթագաւորն ամենեցուն Իշխան Հայր միշտ եւ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Յարուցեալն ի մեռելոց Քրիստոս Աստծոյ. ժողովուրդք առաւել բարձր արարէք ընդ՝ի՛ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Անապական լոյսն ի Հօրէ և յՈրդւոյ ծագեալ ՝ի՛ զՀոգին. քահանայք ընդ սերովբէսքն գովեցէք. Եւ առաւել բարձր արարէք ընդ՝ի՛ յաւիտեան։

ՄԷԾԱՑՈՒԱՑԷ Գ.Կ։

Զաստուածածնին և զմի՛շտ կոյսն անդադար օրհնեսցուք. քանզի՝ ծագեաց մեզ լոյս երեսաց Եւ փրկիչ աշխարհաց մերոց։ Փառք Հօր։ Խընդա Եւ ուրախ լեր ամենօրհնեալ մայր. քանզի որ ի քէն ծընաւ ըմ՝ՀՅԺ՛՞Ղ Աստծոյ ի փրկութիւն աշխարհաց մերոց։ Այժմ և միշտ։ Զանձ անապական գտտար ՝ի՛ Աստծոյն. բարեխօսեա Քրիստոսի Աստծոյ մերոյ՝՞՝ կենցուցանել զանձինս մեր։

ՈՂՈՐԴԵԱ ԲԿ։

Որ յարեարդ ի մեռելոց Քրիստոս Աստծոյ եւ մեզ կեանս շնորհեցեր ողո՞՝րմեա։ Փառք Հօր։ Որ զանկեանն ի նախնումն ի մեղս. պատուական արեամբդ քո՞ կանգնեցեր. Եւ մեզ կեանս շնորհեցեր ողո՞՝րմեա։ Այժմ և միշտ։ Այլ յարութի՛ դքո՞

զաշխարհըս կեցուցեր. եւ ըզդրունըս դիժոխոց փակեցեր. եւ մեզ կեանըս շնորհեցեր ողորմեա։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՈՒՆՔ ԳԿ։

Յարեաւ Տէրն ի գերեզմանէն։ Ընդ յառնել փրկչին մերոյ երկիր շարժեցաւ։ Վէմք պատառեցան։ Հաւատացելոքն ի վերայ վիմին զարհուրեցան ըզպահապանսն առ դրանքն գերեզմանի։

Օրհնեալն ըզգերեզմանաւորն բոլորեալ դասքն հրեշտակաց տեսանէին ըզՏէրըն յարուցեալ ի գերեզմանէն։ Փառք Հօր։ Ամենայն կանայքն եկին ի գերեզման փրկչին անոյշ իւղօք եւ խընկօք. յօծանեալ զմարմինքն տէրունական։ Այժմ և միշտ։ Լուսապայծառ հրեշտակն. նստէր ի վրայ վիմին աւետարանէր կանանցն. յարեաւ փրկիչքն տիեզերաց։

Առաւօտուն էրգ Յարութեան ԳԿ։ Քեզ. Ասացուք։

Առաքելական ըստ Ղուկասու։ ԺԴ. 49։

Տէրն մեր Յիսուս ասէ.

Հուր եկի արկանել յերկիր. և զի՞նչ կամիմ թէ արդէն իսկ բորբոքէր։ Այլ մկրտութիւն մի ունիմ մկրտել, և զիա՞րդ փութամ մինչև կատարեսցի։ Համարի՞ք եթէ խաղաղութիւն եկի տալ յերկիր, ոչ՝ ասեմ ձեզ, այլ բաժին։ Զի եղիցին յայսմ հետէ հինգ 'ի տան միում բաժանեալք, երեքն յերկուց, և երկուքն յերից։ Բաժանեսցի հայր յորդւոյ՝ և որդի 'ի հօրէ, մայր 'ի դստերէ՝ և դուստրը 'ի մօրէ, սկեսուր 'ի հարսնէ՝ և հարսն 'ի սկեսրէ իւրմէ։ Ասաց և ցժողովուրդսն. յորժամ տեսանիցէք ամպ ծագեալ յարևմտից, իսկոյն ասէք՝ թէ անձրև գայ, և լինի այնպէս. և յորժամ հարաւ

շնչեալ, ասէք՝ թէ խորշակ լինի, և լինի այնպէս։ Կեղծաւորք՝ զերեսս երկնի և երկրի գիտէք փորձել, իսկ զժամանակս զայս զիա՞րդ ոչ փորձէք։ Ընդէր և յանձանց իսկ ոչ ընտրէք զարժանն։ Յորժամ երթայցես ընդ ոսոխի քում առ իշխան, 'ի ճանապարհի տուր զհաշիւն զերծանել 'ի նմանէ. զի գուցէ քարշիցէ զքեզ առ դատաւորն, և դատաւորն մատնիցէ դահճի, և դահիճն արկանիցէ 'ի բանտ։ Ասեմ քեզ, ոչ ելանիցես անտի՝ մինչև հատուցանիցես զյետին բնիոնն։ Եկին ոմանք 'ի նմին ժամանակի, և պատմեցին նմա վասն Գալիլեացւոցն, որոց զարիւնն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նց։ Պատասխանի ետ և ասէ ցնս. Համարի՞ք եթէ այն Գալիլեացիք եղեն մեղաւոր քան զամ Գալիլեացիս, զի զայնպիսի անցս կրեցին։ Ոչ, ասեմ ձեզ, այլ եթէ ոչ ապաշխարիցէք՝ ամենեքին նոյնպէս կորնչիջիք։ Կամ նոքա ութուտասանքն, յորոց վրն աշտարակն անկաւ 'ի Սիլոամ, և սպան զնս. Համարի՞ք եթէ նոքա պարտապանք եղեն քան զամ մարդիկ՝ որ բնակեալ են Երուսաղէմ։ Ոչ, ասեմ ձեզ, այլ եթէ ոչ ապաշխարիցէք՝ ամենեքեան նոյնպէս կորնչիջիք։ Ասաց և զառակս զայս։ Թզենի մի էր ուրումն տնկեալ յայգւոջ իւրում. և եկն խնդրել պտուղ 'ի նմանէ՝ և ոչ եգիտ։ Ասէ ցայգեգործն. ահա երեք ամք են՝ յորմէ հետէ գամ խնդրել պտուղ 'ի թզենւոջդ՝ և ոչ գտանեմ. արդ՝ կտրեա՛ զդա, ընդէր և զերկիրդ խափանէ։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. տէր՝ թո՛ղ զդա յայս ամ ևս, մինչև շուրջ զդովաւ բրեցից՝ և արկից աղբ. թերևս արասցէ պտուղ. ապա թէ ոչ՝ յամէ ևս հատցես զդա։ Ժ.Գ. 9։

Գէղ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Գրում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա. Աղջն Սաղմոս ՃԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա. Էպիստոլն Պօղոսի առ Թեսաղոնիկեցիս։ Ժդ. 22։

Տէրն մեր Յն Քն

Եւ ստիպեաց վաղվաղակի զաշակերտսն մտանել 'ի նաւ՝ և յառաջել յայն կոյս, մինչ ինքն զժողովուրդսն արձակիցէ։ Եւ իբրև արձակեաց զժողովուրդսն, ել 'ի լեառն առանձինն կալ յաղօթս. և իբրև ընդ երեկս եղև, անդ էր միայն։ Եւ նաւն մեկնեալ էր 'ի ցամաքէն բազում ասպարիսօք ծփեալ յալեացն. քանզի ընդդէմ էր հողմն։ Եւ 'ի չորրորդում պահու գիշերոյն եկն առ նս Յն գնալով 'ի վրայ ծովուն։ Իբրև տեսին զնա աշակերտքն զի գնայր 'ի վրայ ծովուն՝ խռովեցան, և ասեն թէ առ աչօք ինչ իցէ. և առ ահին աղաղակեցին։ Եւ վաղվաղակի խօսեցաւ ընդ նս Յն՝ և ասէ. քաջալերեցարուք, ես եմ, մի երկնչիք։ Պատասխանի ետ նմա Պետրոս՝ և ասէ. Տէր՝ եթէ դու ես, հրամայեա ինձ գալ առ քեզ 'ի վրայ ջրոցս։ Եւ նա ասէ, եկ։ Եւ իջեալ 'ի նաւէն Պետրոս՝ գնաց 'ի վրայ ջրոցն, և եկն առ Յն։ Եւ տեսեալ զհողմն սաստիկ՝ երկեաւ. և իբրև սկսաւ ընկղմել՝ աղաղակեաց և ասէ. Տէր փրկեա զիս։ Եւ վաղվաղակի Յն ձգեաց զձեռն իւր՝ կալաւ զնա և ասէ, Թերահաւատ՝ ընդէր երկմտեցեր։ Եւ իբրև ելին 'ի նաւն՝ հանդարտեաց հողմն։ Եւ որ 'ի նաւին էին՝ մատեան երկիր պագին նմա՝ և ասեն. արդարև որդի Աստուծոյ ես դու։ Եւ անցեալ եկին 'ի ցամաք 'ի Գեննեսարէթ։ Եւ իբրև ծանեան զնա արք տեղւոյն այնորիկ, առաքեցին ընդ ամ գաւառն՝ և ածին առ նա զամ հիւանդս։ Եւ աղաչէին զնա, զի գոնէ միայն 'ի քղանցս հանդերձի նր մերձեսցին. և որ միանգամ մերձեցանն՝ փրկեցան։ 36։

Մեծացուցէ Յարութեան Դ.Կ.։ Բարձր. Ասասցուք։

Համբարձի Դ.Կ.։

Հրեշտակք քո Տր. որ զյարութիւնն քո քարոզեցին։ Զպահապանսն զարհուրեցուցին. զկանայսն լուսաւորեցին ասելով։ Զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ աստ այլ յարեաւ։

Փառք յարութեան քո Տր։ Խաչիւ ի յանձն առեր գըթած եւ ըզմահ ճաշակեցեր. զամենեսեան յարուցեր զհաւատացեալսն ի քեզ որք աղաղակէին ասելով. փառք յարութեան քո Տր։ Վէմք պատառեցան ի խաչելութեան քո Տր. եւ գերեզմանք բացան դըժոխք զարհուրեցան եւ մեռեալք յարուցեալ աղաղակէին ասելով. փառք յարութեան քո Տր։

Յարուցեալ է Տրն ի գերեզմանէն ահեղական փայլմամբ. պատառեցան վէմք. եւ երկիր սասանեցաւ ի յահեղ բարբառոյ մեծ կարապետին։ Իջ հրեշտակն ի յերկնից ի գերեզմանըն Տն. հընչեցուցանէր. ըզձայն ահեղ փողոյն ի վերայ գերեզմանին։ Իսկ եկեալ սուրբ կանանցն ի խընկել ըզմարմինն Տեառն. եւ լուեալ ի հրեշտակէն. եթէ յարեաւ ի մեռելոց. կենդանին յաւիտենից։

Փառք Քսի ամենազօր յարութեանն։ Քսի ամենազօր յարութեանն երկրպագեն քերովբէքն. և վեցթեւեան սերովբէքըն հոգեւորական հընչմամբ երգեն ասելով. փառք Քսի ամենազօր յարութեանն։

Այսօր անուշահոտ բուրմամբ ընթանայի՞ն ե՛ք կանայք. տեսանելով ըզհրեշտակն արեգակնակերպ փայլմամբ ի վը վի՛մին գոչէր ասելով. փառք քեզ ամենազօր յարութե՛ն: Այսօր արձակեցաք ի կապանաց նախահօրն. և վերընտրին նորոգմամբ յաւիտենական կենաց եղաք ժառանգորդք. փառք քեզ ամենազօր յարութե՛ն:

Լուղաբերի՛ց կա՞նայնցն ե՛կեալ. ի՛ սո՛ւրբ գերեզմանն. ետես զհրեշտակապետի՛ն ըզճայնըն լուեալ. ո՛ր ժամ զխաչելեալն խընդրէ՛ք զայր՝ի՞ եաւ քրիստոս անմահ թագաւորն: Փառք ՀՕՐ: Երիսահրա՛ւշ լո՞յս մեծ ծագեալ ի՛ սո՛ւրբ գերեզմանն. ետես զարհուրեալ պահապանացն երկիւղալից ըմբռանէին. այլ քարոզ հրեշտակապետի՛ն որ գոչէր առ կանայսն. ո՛ր ժամ զխաչելեալն խընդրէ՛ք զայր՝ի՞ եաւ քրիստոս անմահ թագաւորն: Այժմ և միշտ: Ընթացեալ պետրո՛ս ե՞ւ Յովհաննէս. ի՛ սո՛ւրբ գերեզմանն ետես հանդիպեալ վարշամակի՛ն ե՛ւ ե՞ւ կլտաւոցն. այլ քարոզ հրեշտակապետի՛ն որ գոչէր առ նոսա. ո՛ր ժամ զխաչելեալն խընդրէ՛ք զայր՝ի՞ եաւ քրիստոս անմահ թագաւորն:

Ընդ յոկեանն Սաղմոս ՃՀ: Օրհնեցէք զԱ՛ծ. 197:

Ա-Էպոստոլն ըստ Մարկոսի: Ի. 17:

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ իբրև եմուտ 'ի տուն յամբոխէ անտի, հարցանէին զնա աշակերտքն վ՚ առակին: Եւ ասէ ցնս այդպէս և դուք անմիտք էք, ոչ իմանայք՝ եթէ ամ որ արտաքուստ 'ի ներքս մտանէ 'ի մարդ, ոչ կա-

րէ զնա պղծել. զի ոչ եթէ 'ի սիրտ նր մտանէ, այլ յորովայն՝ և արտաքս ելանէ. և սրբէ զամ կերակուրսն։ Այս ասէր, թէ որ ինչ 'ի մարդոյն ելանէ՝ այն պղծէ զմարդ։ Զի 'ի ներքուստ 'ի սրտէ մարդկան խորհուրդք չարութեան ելանեն. շնութիւնք, պոռնկութիւնք, գողութիւնք, սպանութիւնք, ագահութիւնք, չարութիւնք, նենգութիւնք, գիջութիւնք, չարակնութի, հայհոյութիւն, ամբարտաւանութի, անզգամութի։ Այս ամ չարիք 'ի ներքուստ ելանեն, և պղծեն զմարդ։ Այս անտի յարուցեալ՝ եկն 'ի սահմանս Տիւրոսի և Սիդոնի. և մտեալ 'ի տուն՝ ոչ ումեք կամէր յայտնել, և ոչ կարաց ծածկել։ Լուաւ կին մի զնմանէ, որոյ դուստր իւր նեղեալ էր յայսոյ պղծոյ. եկն անկաւ առաջի նր։ Այս կինն էր հեթանոս՝ փիւնիկ ասորի յազգէ. և աղաչէր զնա՝ զի զդևն հանցէ 'ի դստերէ նր։ Այս Յն ասէ ցնա. թոյլ տուր՝ նախ յագեսցին մանկունք. զի ոչ է բարւոք առնուլ զհաց մանկանց և արկանել շանց։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. Տէր, և շունք 'ի փշրանաց սեղանոյ մանկանցն կերակրին։ Այս ասէ ցնա. վայ այդր բանի երթ, ել դևն 'ի դրստերէ քումմէ։ Գնաց 'ի տուն իւր, և եգիտ ելեալ զդևն. և զդուստրն, զի անկեալ դնէր 'ի մահիճս։ 30։

Բարող. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Թագաւոր։

Ի. ՀԻՆԳՊԵՏՔԱՔԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Ազ։

Գրգեսցուք երգ նոր Աւ փրկչին մերոյ. 153։
Ալելուիա Յարութիւն Ազ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Գ.Կ։

Նախայաւիտեան Որդի՝ փառակից Հօր և Ո՛ր Հոգւոյն. որ միշտ յանճառ փառսդ բարեբանիս Քո վերին զօրացդ. ընդքեզ օրհնե՛մք Ա՛ծ՝ հարցըն մերոց։ Անղեալ մարդ ճշմարիտ եկիր կամաւ ի հարչարանս. եւ բարձեր ընդփայտ խաչի անպարտականդ մահու ընդքեզ օրհնե՛մք Ա՛ծ՝ հարցըն մերոց։ Քո գերեղմանն իջեր խափանիչ մահու. երեքօրեայ յարուցեալ լոյս ծագեցար ստուերանըստացս ընդքեզ օրհնե՛մք Ա՛ծ՝ հարցըն մերոց։

Գ. ԸնդՏ՛ր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք զնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Զթագաւորն՝ Քրիստոս՝. որ վասն մեր յանցանաց ընդմահ ճաշակեաց. բարձր արարէ՛ք զնա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Զէակից Բանին Հօր. որ երեքօրեայ թաղմամբ զդիժոխս աւերեաց. բարձր արարէ՛ք զնա յաւիտեան։

Մեծացուսցէ Գ.Կ։

Ամենագովելի եւ քան զերկինս բարձրագոյն. որ զանհա՛սանելի ընդՏ՛ր յորովայնի քում կրեցեր. եւ ցընծութի՛ աշխարհի ծընար. վասն որոյ ամե-

նեքեան զքեզ միշտ մեծացուցանեմք ։ Փառք Հօր ։ Ամենապայծառ բերկրեալ միշտ կոյս որ զանբաւելի զԲանն անճառաբար յղացար. եւ զմարմնացեալն Ած ծնանելով ի քէն. վասն որոյ ամենեքեան զքեզ միշտ մեծացուցանեմք ։ Այժմ եւ միշտ ։ Ի լեռնէ վէմն առանց ձեռին հատեալ դանիէլ գուշակեաց զանսերմն ծնունդ քո հարսն երկնաւոր. մայր եւ յետ ծննդեան մնալով կոյս. վասն որոյ ամենեքեան զքեզ միշտ մեծացուցանեմք ։

Ողորմեա Գ.Կ ։

Անսկիզբն Բանդ անճառելի ծնունդ. որ առաքմամբ Հօր իջեր ի յերկնից վասն մերոյ փրկութեան. զքեզ աղաչեմք ողորմեա քո արարածոց ։ Փառք Հօր ։ Որ անեղ էութիւն եւ անփոփոխելի բնութեամբ. ի կուսէն ծնար նախաստեղծին կերպամբ. եւ եկիր կամաւ ի չարչարանս. զքեզ աղաչեմք ողորմեա քո արարածոց ։ Այժմ եւ միշտ ։ Ի խաչին բեւեռեցար կամաւ Հօր եւ սուրբ Հոգւոյն. եւ իջեր ի գերեզման անմահ բնութիւն. եւ յարեար ի մեռելոց Քրիստոս. զքեզ աղաչեմք ողորմեա քո արարածոց ։

Տէր յերկնից Գ.Կ ։

Զքո յարութիւն օրհնեմք մարդասէր. աղաղակելով Տէր փառք քեզ ։ Զոր օրհնեն սերովբէքն եւ գովեն քերովբէքն. աղաղակելով Տէր փառք քեզ ։ Անդադար բերանով անհանգիստ բարբառով. աղաղակելով Տէր փառք քեզ ։

Աստա՛ծ և մեր զօրհնութիւնս հրեշտակացն երգե՛սք և՝ մասեմքք փա՛ռք յարութի՛ւն քո Տ՛ր։ Փառք Հօր։ Որ խաչեցար վասըն մեր թաղեցա՛ր և՝ յարեա՛ր աղատեցեր ի մեղաց։ Այժմ և միշտ։ Սուրբ Աստուած սո՛ւրբ զօրաւոր սո՛ւրբ անմահ թագաւոր։

Աստուածոյ Էրգ Յարութեան։ Քէջ. Սասցուք։
Աստուածոյ Սաղմոս 27։

Կց. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։
Աստուածն ըստ Դանիել։ ԺԴ. 10։

Տէրն մեր Յս Քս

Այս ուսուցանէր 'ի միում ժողովրդանոցացն 'ի շաբաթս։ Այս ահա կին մի՝ զոր ունէր այս հիւանդութիւն ամս ութուտասն. և էր կարկամեալ, և ոչ կարէր ամենևին 'ի վեր հայել։ Այս տեսեալ զնա Յսի կոչեաց առ ինքն՝ և ասէ ցնա. կին դու՝ արձակեալ ես 'ի հիւանդութիւդ քումմէ։ Այս եդ 'ի վրա նոր ձեռն, և առժամայն ուղղեցաւ, և փառաւոր առնէր զԱստուած։ Պատասխանի ետ ժողովրդապետն ցասուցեալ՝ թէ ընդէր 'ի շաբաթու բժշկեաց Յս, և ասէ ցժողովուրդն. վեց օր է՝ յորս արժան է գործել, յայնս եկայք բժշկեցարուք, և մի՛ յաւուր շաբաթու։ Պատասխանի ետ Նմա Տէր՝ և ասէ. կեղծաւորք իւրաքանչիւր ոք 'ի ձէնջ 'ի շաբաթու ոչ արձակէ զեզն իւր կամ զէշ 'ի մսրոյ՝ և տանի տայ ջուր։ Իսկ այս՝ դուստր Աբրահամու էր, զոր կապեաց սատանայ ահաւադիկ ութուտասն ամ, ոչ արժան էր արձակել 'ի կապանաց անտի 'ի շաբաթու։ Այս զայս իբրև ասաց, յամօթ լինէին ամենեքին՝ որ հակառակն կային Նմա. և ամ ժողովուրդն ուրախ լինէր 'ի վրա ամ փառաւորութեանցն՝ որ գործէին 'ի Նմանէ։ Այս ասէր. ո՞ւմ Նման է արքայութի Աց, և որո՞ւմ նմանութիւն նմանեցուցից զնա։ Նման է

հատոյ մանանխոյ, զոր առեալ մարդոյ՝ արկ 'ի պարտէզ իւր. աճեաց և եղև ծառ, և թռչունք երկնից բնակեալ էին յոստս նորա: Եւ դարձեալ ասէ. ուստ նմանեցուցից զարքայութիւն Աստուծոյ. նման է խմորոյ՝ զոր առեալ կնոջ թաքուցեալ յալեր երից դրուագս՝ մինչև խմորեցաւ ամենայն: 21:

Գ՚Ի՚Ա. Խնդրեսցուք: Կեցո: Ա՚Ղ՚. Փրկեա ամենայն:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա՚ՌՋԻՆ ԱՌՂՈՍ ՈՂԽԹ:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193:

Ա՚ԷՊՏԵՍՆ ԸՍՊ ԱՌՊԼԷՈՍԷ: ԺԱ՚. 1:

Ա՚Ռ ՏԻՆ ՄԵՐ ՅԻՍ ՔՐԻՍՏՈՍ

Յայնժամ մատեան (առ Յիսուս) որ յԵրուսաղեմէ փարիսեցիքն և դպիրք՝ և ասեն: Ընդէր աշակերտքն քո անցանեն զաւանդութիւն ծերոցն. զի ոչ լուանան զձեռս յորժամ հաց ուտեն: Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնոսա. իսկ դուք ընդէր անցանէք զպատուիրանաւն Աստուծոյ վասն ձերոյ աւանդութեանն: Զի Աստուծ ասաց. պատուեա զհայր քո և զմայր: Եւ որ բամբասէ զհայր կամ զմայր՝ մահու վախճանեսցի: Եւ դուք ասէք. որ ասիցէ ցհայր իւր կամ ցմայր իւր, թէ պատարագ է՝ զոր յինէն օգտիցիս. և ոչ պատուիցէ զհայր իւր և զմայր իւր. և խոտէք զբանն Աստուծոյ վասն ձերոյ աւանդութեանն: Կեղծաւորք՝ բարւոք մարգարէացաւ 'ի վասն ձեր Եսայի՝ և ասէ: Ժողովուրդս այս շրթամբքն պատուէ զիս, և սիրտ իւրեանց հեռացեալ մեկուսի է յինէն: Զուր պաշտեն զիս. ուսուցանեն վարդապետուիս՝ զմարդկան պատուիրեալս: Եւ կոչեցեալ առ ինքն զժողովուրդսն՝ ասէ ցնոսա. լուարուք՝ և 'ի միտ առէք: Ոչ որ ինչ մտանէ ընդ բերան՝ պղծէ զմարդ, այլ որ ինչ ելանէ 'ի բերանոյ՝ այն պղծէ զմարդ: Յայնժամ մա-

տուցեալ աշակերտացն նր՝ ասեն ցնա. գիտե՞ս՝ զի փարիսեցիքն իբրև լուան զբանն՝ գայթակղեցին։ Նա պատասխանի ետ նց՝ և ասէ. ամ տունկ զոր ոչ տնկեաց Հայր իմ երկնաւոր, խլեսցի։ Թո՛ղ զնոսա. կոյրք են՝ կուրաց առաջնորդք. կոյր կուրի յորժամ առաջնորդէ՝ սխալէ, և երկոքին 'ի խորխորատ անկանին։ Պատասխանի ետ նմա Պետրոս և ասէ. մեկնեա՛ մեզ զառակս զայս։ Ասէ ցնա. տակաւին և դուք անմիտք էք։ Եւ ո՞չ իմանայք, եթէ ամ որ մտանէ 'ի բերան, յորովայն երթայ՝ և արտաքս ելանէ։ Իսկ որ ելանէ 'ի բերանոյ՝ 'ի սրտէ անտի գայ. և այն պղծէ զմարդ։ Զի 'ի սրտէ ելանեն խորհուրդք չարք՝ սպանումք, շնութիք, պոռնկութիք, գողութիք, սուտ վկայութիք, հայհոյութիք։ Այս ամ է՝ որ պղծէ զմարդն, այլ անլուայ ձեռօք ուտել՝ ոչ պղծէ զմարդ։ 20։

Ա՛ՆՈՒԹԻՆ ՅՈՒՐՈՒՆԵ ԱՂ։ ՎԱՐՈՊ. Ասասցուք։

ՀԱՄԲԱՐՁԻ ԱՂ։

Սոսկալի տեսիլ հրեշտակին ի փառաւոր քո՝ դեռ ընդվզմանէն՝. ընդպահապանսն զարհուրեցոյց։ Ի՛մանալի՛ն մարմնական ձայնիւ բարբառէր առ ոք կանայսն. փարատեցոյց զսուգ եւ զտրտմութի՛ն։ Ամ կանայք ըղձանսք ա՛ծասէրք զամենեցո՛ւն ըզյոյսն եւ զյարուն՝. ընդ մեռեալսն զի՞ խրնդրէք։

Փայլակնաձեւ հրեշտակն ի՞ջեալ յերկնից զարհուրեցոյց ընդպահապանսն. եւ սուրբ զկանայսն խրնդութեամբ լցոյց։ Փառք Հօր։ Ա՛ծասէր կանայք ցընծացէք այսօր յարեա՛ւ Որդի մեռելոց. եւ լոյս մեծ աշխարհի՛ ծագեաց։ Այժմ և միշտ։ Ա՛ւետիս լսեալ ի՞ր՝ հրեշտակէն ընթանայի՛ն առ աշակերտսն. պատմելով նոցա զյարութի՛ն Տ՛ն։

Ա՛ՐՔԻՆԵՑԷՔ ԶԱ՛Ծ. 197։

Ա-Էպոպան ըստ Մարկոսի։ Գ. 31։

Տեառն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Եւ ելեալ միւսանգամ 'ի սահմանացն Տիւրոսի և Սիդոնի, և եկն 'ի ծովեզրն Գալիլեացւոց 'ի մէջ սահմանացն 'ի Դեկապոլիս։ Եւ բերին առաջի նորա խուլ մի և համր. և աղաչէին՝ զի ձեռն դիցէ 'ի վերայ նորա։ Եւ առեալ զնա մեկուսի յամբոխէ անտի, արկ զմատունս իւր ընդականջս նր՝ և ե-թուք անդր, և կալաւ զլեզուէ նր. հայեցաւ յերկինս՝ յոգւոց եհան՝ և ասէ. Եփփաթայ՝ որ է բացիր։ Եւ նոյնժամայն բացան լսելիք նորա, և լուծան կապանք լեզուի նորա. և խօսէր ուղիղ։ Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի ումեք ասիցեն. և որչափ նա պատուիրէր նոցա, նոքա ևս առաւել քարոզէին. և ևս քան զևս զարմանային և ասէին. զամենայն ինչ բարւոք գործեաց սա, զի խլից լսել տայ՝ և համերց խօսել։ 37։

Քեռ. Ինդրեսցուք։ Կեցո։ Ուղղ. Ծագաւոր։

Կ. ԱՔՔՔՔԱՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

Բրդեցիր Ցն երգ նոր, և օրհնեցէք. 157։

Ելելոյ Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Ժամու գ։

Այսօր զենաւ մեզ պատարագ անարատ գոնն Ա՝. ի վերայ խաչին Էակին Հօր եւ սուրբ Հոգւոյն Աստուած հարցըն մերոց։ Այսօր բացաւ մեզ սրտվբէատիակ դուռըն դրախտին հրաւիրելոցս ի կոչումն արքայական սեղանոյ տէրունական մարմնոյ

եւ արեան Ա՛յ հարցըն մերոց։ Եւ հրաշալի՛ յաւրութի՛ւն քո՛ Քրիստոս տիեզերքդ ա՛մ նորափետուր զարդարեալ. մըտանեն ի յառագաստ ընդ փեսայի՛դ Քրիստոսի՛ Ա՛յ հարցըն մերոց։

Գ. Ը՛զՏ՛ր օրհնեցէ՛ք առաւե՛լ բարձր արարէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն։ Փառք Հօր։ Օ՛դամանին ըզգեցեալ մարմին ի քառանկի՛ն սե՛ղան խաչին բարձրացեալ սե՛ռովքէ՛ք սարսեալ դո՛ղայի՛ն. առաւե՛լ բարձր արարէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն։ Ամէն։ Որ ընդցո՛ղ անապական ա՛րեանն ի կո՛ղա՛հոս ա՛ղբերէն արբո՛ց տիեզերաց ժո՛ղովո՛ւրդք հեթանո՛սաց. առաւե՛լ բարձր արարէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն։

Մ Ե Ծ ա ց ո ւ ա ց ք Գ.Կ։

Ա՛նայր և կո՛յս աղաւխի՛ն Քրիստոսի՛ որ բարեխո՛ս եւ միշտ աշխարհի՛. քեզ երա՛նեն ա՛մենայն ազի՛նք։ Փառք Հօր։ Ա՛նքո՛ւր աղաւնի՛. եւ հա՛րսն երկնից Ա՛ստուա՛ծ. տա՛ճա՛ր եւ ա՛թոռ Ա՛յ Բանի՛ն. քեզ երա՛նեն ա՛մենայն ազի՛նք։ Ամէն։ Զ՚եւ հա՛ճեցան ի՛մանալիքն ընդ հո՛ղեղէ՛նքս. եւ քեւ մերձեցա՛ք ի փայտի՛ն կենա՛ց. քեզ երանեն ա՛մ ազի՛նք։

Ողորմեա՛ Գ.Կ։

Որ տըրտմա՛հաղորդ քո՛ չարչարա՛նօք խաչին. ա՛զատեցեր ը՛զմարդն ի՛ տըրտմա՛զգեաց փայտէն և ի մեղսաճա՛շակ պըտղո՛ն. Քրիստո՛ս Ա՛ստուա՛ծ եւ մեզ ո՛ղորմեա՛։ Փառք Հօր։ Որ մա՛հուա՛մբ քո կենդանի՛ և մեռելո՛ւթեամբըն յերկրի՛. նորոգեցեր դարձեալ զաշխարհս և՛ զհո՛ղացեալ բնութի՛ս. Քրիստո՛ս Ա՛ստուա՛ծ եւ մեզ ո՛ղորմեա՛։ Ամէն։ Որ երեքօրեայ յարութեամբ քո և համ-

բարձմամբդ յերկինս. վերածեր ըզմարդն առ կենաց փայտն եւ յանմահական ճաշակն. Քրիստոս Աստուած եւ մեզ ողորմեա:

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՍ Գ.Կ:

Տեսիլ փայլակնաձեւ զուարթնոցն ի վերմին հընչեցեալ առ խընկազգեանց կանանցն. փարատեցուցեալ զերկիւղալից տրտմութիւն: Պահապանքըն պակուցեալ անհաբեկ լինէին. եւ կանանցն աւետարանեալ մահ մահու յաղթեանց և ծանուցեալ մահ: Բարոզս առաքելով առ երջանիկ առաքեանսն. փութացարուք ի Գալիլեա՝ եւ տեսանիցէք զկենագործն ըզՔրիստոս:

Յանձառ փառաց խոնարհեցար և ընդգեցար ըզհոգեղէն բընութիւն. վերառեր զանկեալն ի գլորմանէ յանմահական ի կեանս. ըզքեզ օրհնեմք անեպական ըՔրիստոսդ Աստուած: Փառք ՀՕՐ: Ընպարտականըդ մահու դատապարտեալ ի վերոյ խաչին. որ փոխանակ դառնութեան պըտղոյն արբուցեր մեզ ի տիգախոց կողէդ. ըզքեզ օրհնեմք անեպական ըՔրիստոսդ Աստուած: Այժմ և միշտ: Առաքեցար ի դրժոխս ցուցանելով ըզզօրութիւն աստուածութեանդ ջախեցեր ըզգլուխս խարդախողին խափանեցեր ըզզօրութիւն մահու. ըզքեզ օրհնեմք անեպական ըՔրիստոսդ Աստուած:

Աստուածոյ երգ Յարութեան Գ.Կ: Քէջ. Աստացուք:

Աստուածոյ Սողոմոն ՁԳ:

Գ3. Յոյց մեզ ՏԷՐ: Փխ. Հաճեցար Տր. 191:

Աստեղծեան ըստ Դաւիթոսի: ԺԳ. 22:

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵ ՔՆ

Եւ շրջէր ընդ քաղաքս և ընդ գեօղս՝ ուսուցանէր.

և ճանապարհ արարեալ յԵգիպտոս, ասէ ոմն ցնա։ Տէր՝ եթէ սակաւք իցեն, որ ապրելոց իցեն։ Եւ նա ասէ ցնա։ Ջանացարուք մտանել ընդ դուռն նեղ. ասեմ ձեզ՝ զի բազումք խնդրեսցեն մտանել՝ և ոչ կարասցեն։ Յորմէ հետէ մոցէ տանուտէրն և փակեսցէ զդուռնն, և սկսանիցիք կալ արտաքոյ՝ և բախել զդուռնն, և ասել. Տէր Տէր՝ բաց մեզ. և պատասխանի տուեալ ասիցէ ձեզ. ոչ գիտեմ զձեզ ուստի էք։ Յայնժամ սկսանիջիք ասել. կերաք առաջի քո և արբաք, և 'ի հրապարակս մեր ուսուցեր։ Եւ ասիցէ. ասեմ ձեզ, ոչ գիտեմ զձեզ ուստի էք. 'ի բաց կացէք յինէն ամ մշակքդ անիրաւութեան։ Ընդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց, յորժամ տեսանիցէք զԱբրահամ և զԻսահակ և զՅակովբ՝ և զամ մարգարէս յարքայութեան Աստ, և զձեզ հանեալ արտաքս։ Եւ եկեսցեն յարևելից և յարևմտից և 'ի հիւսիսոյ և 'ի հարաւոյ, և բաղմեսցին յարքայութեան Աստ։ Եւ ահա իցեն յետինք՝ որ եղիցին առաջինք, և իցեն առաջինք՝ որ լինիցին յետինք։ Ի նմին աւուր մատեան ոմանք փարիսեցիք, և ասեն ցնա. ել և գնա՛ աստի, զի Հերովդէս կամի սպանանել զքեզ։ Եւ ասէ ցնա. երթա՛յք՝ ասացէք աղուէսուն այնմիկ. ահաւասիկ հանեմ դեւս, և բժշկութիս կատարեմ այսօր և վաղիւ, և յերիր աւուր կատարիմ։ Բայց պարտ է այսօր և վաղիւ և 'ի միւսում աւուր գնալ. զի ոչ է մարթ մարգարէի կորնչել արտաքոյ քան զԵրուսաղէմ։ Երուսաղէմ՝ որ կոտորէիր զմարգարէս, և քարկոծ առնէիր զառաքեալսն առ քեզ. քանի՛ցս անգամ կամեցայ ժողովել զորդիս քո, ոգ հաւ զձագս իւր ընդ թևովք, և ոչ կամեցարուք։ Ահա թողեալ լիցի ձեզ տունդ ձեր։ Բայց ասեմ ձեզ, եթէ ոչ ևս տեսանիցէք զիս, մինչև ասիցէք՝ օրհնեալ եկեալն յանուն Տն։ 35։

ԺԷԳ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ ԱՊՕ. Աստ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա՛ռաջին Սաղմոս Ղաւթ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա՛ռ Էսդրասն ըստ Մարդէոսի։ ԺԱ. 21։

Տէն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Եւ ելեալ անտի (Յեսի) գնաց 'ի կողմանս Տիւրոսի և Սիդոնի։ Եւ ահա կին մի քանանացի 'ի սահմանաց անտի նոցա ելեալ, աղաղակէր և ասէր. ողորմեաց ինձ Տէր որդի Դաւթի, դուստր իմ չարաչար այսահարի։ Եւ նա ոչ ետ նմա պատասխանի. և մատուցեալ աշակերտքն նորա՝ աղաչէին զնա և ասէին. արձակեա՛ զնա զի աղաղակէ զհետ մեր։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. ոչ ուրեք առաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն Իսրայելի։ Եւ նա մատուցեալ երկիր պագանէր նմա և ասէր. Տէ՛ր՝ օգնեա՛ ինձ։ Պատասխանի ետ նմա և ասէ. ոչ է բարւոք առնուլ զհաց մանկանց՝ և արկանել շանց։ Եւ նա ասէ. այո՛ Տէր, քանզի և շունք կերակրին 'ի փշրանաց անկելոց 'ի սեղանոյ տեառն իւրեանց։ Յայնժամ պատասխանի ետ նմա Յե՛սուս և ասէ. ո՛վ կին դու՝ մեծ են հաւատք քո, եղիցի քեզ ո՛րպէս և կամիս. և բժշկեցաւ դուստր նո՛ր 'ի նմին ժամու։ 28։

Մ՚Էսդրէ Յարու՛ԼԷ ԱԿ։ Քարոզ. Ա՛սասցուք։

Հոմէարքէն ԱԿ։

Ե՛րգեսցո՛ւք քեզ ընդ հրեշտա՛կս յաղթակա՛ն օ՛րհներգութի՛ւն։ Որ մանկուա՛մբ քո՛ մեռուցեր ըզմա՛հ. եւ յարութի՛ւն պարգեւեցեր հո՛ղանի՛ւթ բընութեա՛նս. Երգեսցո՛ւք քեզ ընդ հրեշտա՛կս յաղթակա՛ն օ՛րհներգութի՛ւն։ Որ ցո՛ւցար մեզ ճանապարհ նո՛րոգման. եւ մաքրեցեր զաղտեղուի՛ յանցանա՛ցըն զո՛ր պատրեա՛ց թըշնամի՛ն. Երգես-

ցո՛ւք քեզ ընդ հրեշտա՛ւ կս յաղթական՝ օրհներ-
գութիւն։

Կանխեցին կանա՛նքն իւղաբերք ի գերեզմանն
եւ տեսին զյարութիւնն Տեառն։ Փառք Հօր։
Բացաւ դուռն յարուն գերեզմանին՝ կընքելոյ.
լոյս ծագեա՛ց տիեզերաց։ Այժմ և միշտ։ Յա-
րեաւ Տէրն ի մեռելոց հրաշալի զօրութեամբ հաստա-
տեա՛ց զհիմունս եկեղեցւոյ սրբոյ։

Ընթերցումն Սաղմոս ՃՀ։ Օրհնեցէք զՏ. 197։

Ընթերցումն ըստ Մարկոսի։ Ի. 1։

Տէրն մեր Յն Վն

Յաւուրսն յայնոսիկ դարձեալ ժողովուրդ բազում
էր, և ինչ ոչ ունէին ուտել. կոչեաց զաշա-
կերտսն իւր՝ և ասէ ցնոսա։ Գթամ ես 'ի վերայ
ժողովրդեանդ. զի արդ երեք աւուրք են՝ մինչ առ
իս են, և ոչ ունին զինչ ուտիցեն։ Եւ եթէ ար-
ձակեմ զդոսա նօթիս 'ի տունս իւրեանց՝ նքթիցեն
'ի ճանապարհի. զի ոմանք 'ի դոցանէ 'ի հեռաս-
տանէ եկեալ են։ Պատասխանի ետուն նմա աշա-
կերտքն նր. ուստի՞ կարես յագեցուցանել զդոսա
հացիւ յանապատի աստ։ Եւ հարցանէր զնս. քա-
նի՞ նկանակ հաց ունիք. և նոքա ասեն՝ եօթն։
Եւ հրամայեաց ժողովրդեանն բազմել 'ի վերայ եր-
կրի. և առեալ զեօթն նկանակն՝ գոհացաւ՝ եբեկ,
և տայր ցաշակերտսն զի արկցեն. և արկին առաջի
ժողովրդեանն։ Եւ ձկունս սակաւ ունէին. և զայն
ևս օրհնեաց, և հրամայեաց արկանել։ Կերան և
յագեցան, և բարձին զնշխարս կոտորոցն եօթն
զամբիւղ։ Եւ էին որ կերանն՝ իբրև չորք հազարք.
և արձակեաց զնոսա։ 9։

Վրպ. Լնդրեսցուք։ Կեցո։ Ընթերց. Ավագաւոր։

Ե. ԵՍՔՍԹ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ։

ՕՐՀՆԵՍՑՈՒՑԷ զՏէր, որ օրհնեացն. 160։
Ալէլուիա Յաղուղէ Դ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ։

Ո՛ր եկիր կամաւ Հօր ի խաչ ելանել վասն ազգի մարդկան. Թագաւոր փառաց Քրիստոս ամենեքեան օրհնե՛ա՛ցուք։ Ո՛ր մանկուն խաչի համբերեցեր վասն մեր. անմեկնելի՛դ ի Հօրէ՛. Թագաւոր փառաց Քրիստոս ամենեքեան օրհնե՛ա՛ցուք։ Ո՛ր երեքօրեայ թաղմամբ պահեցար կենդանի յարուցի՛ մեր եւ կեա՛նք. Թագաւոր փառաց Քրիստոս ամենեքեան օրհնե՛ա՛ցուք։

Գ. Ը՛զՏ՛ր օրհնե՛՛՛ցէք եւ բարձր արարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Ո՛ր ի վերայ խաչին եհեղ զարիւն իւր Քրիստոս. եւ փրկեաց զարարա՛՛ծս ի մեղաց։ օրհնե՛՛՛ցէք եւ բարձր արարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Ո՛ր ընդմա՛հ կոխեաց զդիժոխս աւերեաց. յարուցեալ ի մեռելո՛՛՛ց ազատեաց ըզմեզ. օրհնե՛՛՛ցէք եւ բարձր արարէ՛՛՛ք ըզնա յաւիտեան։

Սէնտոյոսէ Դ։

Ը՛զքե՛զ օրհնութի՛ւն մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Ո՛ր ըզԼանն Ա՛ր՛ծ յարգանդի՛ կրեցեր սրբրուհի անարատ. եւ անճառապէս ծընար ըզվերանձգօղն երկնից. ընդքե՛զ օրհնութի՛ւն մեծացուցանեմք։

Այժմ և միշտ։ Որ էիր լուսոյն արժանի եղեր բառնալոյ ի քո գիրկս․ և արեգականն արդարութեան եղեր արևելք․ ընդ քեզ օրհնութիւն մեծացուցանեմք։

Ողորմեա Դ․Զ։

Թ․ի՞ւնս իմ։ Ողորմութեամբ փրկեա։ Փառք Հօր։ Որ կամաւ Հօր ընչարչարանս յանձն առեր Բանդ Աստուած ողորմութեամբ փրկեա։ Այժմ և միշտ։ Որ հանապազ ն՝բ Հոգւոյն ընդգերեւելովն փրկեցեր քո յարութեամբդ ողորմութեամբ փրկեա։

Տէր յերկնից Դ․Զ։

Փառաբանակից Հօր Որդի որ վասն մեր խաչեցար․ զգործս աներեւոյթ յարեար յաւուր երրորդի․ փառք յարութեան քո Տէր։ Փառք Հօր։ Հրեշտակապետին իջուած որ ընդպահապանօն երկիւղիւ․ զարհուրեցոյց առ դրանն գերեզմանին․ փառք յարութեան քո Տէր։ Այժմ և միշտ։ Եւ ընքանչելի ոբ կանանցն աւետարանեցր ասելով․ յարեաւ Քս յարուցիչն մեռելոց․ փառք յարութեան քո Տէր։

Աւետարան երգ Յարութեան ԲԶ։ Կէգ․ Աստուած։

Աւետարան Մարկոսի ԶԴ։

43․ Յայց մեզ Տէր։ Փխ․ Համբերեցար Տէր․ 191։

Աւետարան ըստ Ղուկասու։ ԺԴ․ 1։

Տն մերոյ Յսի Քսի

Եւ եղև ՚ի մտանելն նր ՚ի տուն ումեմն իշխանացն փարիսեցւոց ՚ի շաբաթու ուտել հաց, և նոքա սպասէին նմա։ Եւ ահա այր ոմն էր անդ ջրգողեալ առաջի նր։ Պատասխանի ետ Յս՝ և ասէ ցօրինաւորսն և ցփարիսեցիս․ եթէ արժա՞ն իցէ ՚ի շաբաթու բը-

ժըշկել։ Եւ նոքա լուռ եղեն։ Եւ բուռն հարեալ զնմանէ՝ բժշկեաց զնա, և արձակեաց։ Եւ ասէ ցնա. ոյր ուրուք 'ի ձէնջ էշ կամ եզն՝ անկանիցի 'ի ջրհոր, և ոչ վաղվաղակի հանիցէ զնա յաւուր շաբաթու։ Եւ ոչ կարացին տալ նմա պատասխանի առ այն։ Ասաց և առ կոչնականսն առակ մի, հայեցեալ թէ զիարդ բարձընտիր լինէին, ասէ ցնոսա։ Յորժամ կոչիցէ ոք զքեզ 'ի հարսանիս՝ կամ 'ի կոչունս, մի բազմիցիս յառաջին բարձին. գուցէ պատուականագոյն ևս քան զքեզ իցէ կոչեցեալ 'ի նմանէ. և եկեալ՝ որ զքեզն և զնա կոչեաց՝ ասիցէ ցքեզ. տուր սմա տեղի. և ապա սկսանիցիս ամօթով զյետին տեղին ունել։ Այլ յորժամ կոչիցիս, երթիջիր՝ բազմեսջիր 'ի յետին տեղւոջ. զի յորժամ գայցէ՝ որ կոչեացն զքեզ, ասիցէ ցքեզ. բարեկամ 'ի վերս մատիր. յայնժամ եղիցին քեզ փառք առաջի բարձակցացն քոց։ Զի ամ որ բարձրացուցանէ զանձն, խոնարհեսցի. և որ խոնարհեցուցանէ զանձն, բարձրասցի։ Ասէ և ցկոչնատէրն. յորժամ առնիցես ճաշ կամ ընթրիս, մի կոչեր զբարեկամս քո, և մի զեղբարս քո, և մի զազգականս քո, և մի զդրացիս քո, և մի զմեծամեծս. զի մի և նոքա փոխարէն կոչեսցեն զքեզ, և լինիցի քեզ հատուցումն։ Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն, կոչեա զաղքատս և զխեղս և զկաղս և զկոյրս։ Եւ երանելի լինիցիս. զի ոչ ունին փոխարէն հատուցանելոյ քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն 'ի յարութեան արդարոց։ Իբրև լուաւ զայս ոմն 'ի բազմականացն՝ ասէ ցնա. երանի՛ որ կերիցէ ճաշ յարքայութեան Աստուծոյ։ Եւ նա ասէ. այր ոմն գործեաց ընթրիս, և հրաւիրեաց զբազումս։ Եւ առաքեաց զծառայ իւր 'ի ժամու ընթրեացն կոչել զհրաւիրեալսն՝ թէ եկայք, զի ահաւասիկ պատրաստ է ամ ինչ։ Եւ սկսան մի ըստ միոջէ ամենեքեան հրաժարել։ Առաջինն ասէ. ագարակ

գնեցի, և հարկ է ելանել տեսանել զնա, աղաչեմ զքեզ՝ կալ զիս հրաժարեալ։ Եւ միւսն ասէ. լուծս հինգ եզանց գնեցի, և երթամ փորձել զնա, աղաչեմ զքեզ՝ կալ զիս հրաժարեալ։ Եւ միւսն ասէ. կին ածի, և վասն այնորիկ ոչ կարեմ գալ։ Եւ եկեալ ծառայն պատմեաց զայն տեառն իւրում։ Յայնժամ բարկացեալ տանուտէրն՝ ասէ ցծառայն իւր. ել վաղվաղակի 'ի հրապարակս և 'ի փողոցս քաղաքիդ, և զաղքատս և զխեղս և զկաղս և զկոյրս մտցէ այսր։ Եւ ասէ ծառայն. տէր՝ եղև զոր հրամայեցերն, և կայ ևս տեղի։ Եւ ասէ տէրն ցծառայն, ել 'ի ճանապարհս և 'ի ցանգս, և արա այսր մտանել, զի լցցի տունս իմ։ Ասեմ ձեզ, զի ոչ ոք յայնց կոչեցելոց ճաշակեսցէ յընթրեաց իմոց։ 24։

ՎՔԵՂ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Վրուամ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ամոլին Սողոմոն կ.Զ։

Աչ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ. 229։

Ամ-Էպոլոն ըստ Մոպլէոսի։ ԺԵ. 29։

Ցն մերոյ Յեսի Վեսի

Եւ գնացեալ անտի (Յեսի), եկն 'ի ծովեզրն Գալիլեացւոց, և ելեալ 'ի լեառն նստէր անդ։ Մատեան առ նա ժողովուրդք բազումք՝ որ ունէին ընդ իւրեանս՝ կաղս կոյրս համերս միակողմանիս, և այլս բազումս. և ընկեցին զնա առ ոտս նր՝ և բժշկեաց զնա։ Մինչև զարմանալ ժողովրդոցն՝ որ տեսանէին, զի համերքն խօսէին՝ կաղք գնային՝ միակողմանիք բժշկէին՝ կոյրք տեսանէին, և փառաւոր առնէին զԱծ Իսրայելի։ Եւ կոչեցեալ առ ինքն Յեսի զաշակերտսն՝ ասէ. գթամ 'ի ժողովուրդդ, զի արդ երեք աւուրք են զի կան առ իս, և ոչ ունին զինչ ուտիցեն. և արձակել զդոսա նօթիս՝ չկամիմ, գուցէ նքթիցեն զճանապարհայն։ Ասեն

ցնա աշակերտքն. իսկ արդ՝ մեզ յանապատի աստ ուստի՞ իցէ այնչափ հաց՝ մինչև յագեցուցանել զայսչափ ժողովուրդ։ Նա ասէ ցնա Յն. քանի՞ նը-կանակ ունիք. և նոքա ասեն. եօթն, և սակաւ ձկունս։ Նա հրամայեաց ժողովրդեանն բազմել 'ի վի՛ր գետնոյ։ Նա առեալ զեօթն նկանակն և զձկունսն՝ գոհացաւ և եբեկ և ետ ցաշակերտսն, և նոքա ժո-ղովրդեանն։ Կերան ամենեքեան և յագեցան, և բարձին զնշխարս կոտորոցն՝ եօթն զամբիղ լի։ Նա-ոք կերանն՝ էին արք իբրև չորք հազարք. թող զկանայս և զմանկտի։ Իբրև արձակեաց զժողո-վուրդսն, ել 'ի նաւ՝ և եկն 'ի սահմանս Մագդա-զեայ։ Նա մատուցեալ փարիսեցիքն և սադուկեցիք փորձելով խնդրէին 'ի նմանէ՝ նշան յերկնից ցու-ցանել նց։ 'Նա պատասխանի ետ՝ և ասէ ցնա. յորժամ երեկոյ լինի՝ ասէք, պարզ լինիցի՝ զի կար-մրացեալ է երկին։ Նա առաւօտու՝ այսօր մրրիկ, զի շառագունի տրտմութիւն երկին։ Արդ՝ զերեսս երկ-նի կարէք քննել, իսկ զնշան ժամանակիս ո՞չ կարէք գիտել։ Ազգ չար և շնացող՝ նշան խնդրէ, և նշան մի՛ տացի նմա, բայց նշանն Յովնանու մարգարէի. և եթող զնս և գնաց։ Գնացին և աշակերտքն յայն կոյս, և մոռացան առնուլ հաց։ Ասէ ցնս Յն. տեսէք և զգո՛յշ լերուք 'ի խմորոյ սադուկեցւոցն և փարիսեցւոց։ 'Նոքա խորհէին ընդ միմեանս՝ և ասէ-ին թէ հաց ոչ բարձաք։ Գիտաց Յն և ասէ. զի՞ խորհիք 'ի միտս ձեր թերահաւատք՝ եթէ հաց ոչ ունիք։ Տակաւին չիմանայք՝ և ո՞չ յիշէք զհինգ նկանակն 'ի հինգ հազարսն, և քանի՞ սակաւի բար-ձէք։ Նա ոչ զեօթն նկանակն 'ի չորս հազարսն, և քանի՞ զամբիղս բարձէք։ Արդ՝ զի՞արդ ոչ իմանայք՝ եթէ ոչ վա՛ հացի ասացի ձեզ՝ զգոյշ լինել 'ի խը-մորոյ սադուկեցւոց և փարիսեցւոցն։ Յայնժամ 'ի միտ առին, թէ ոչ ասաց զգուշանալ 'ի խմորոյ, այլ յաղանդոյ փարիսեցւոցն և սադուկեցւոց։ Ժ.Զ. 12։

ԱԼԵՔՍԻ ԳՈԼՈՊԵՆԻ։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տ֊ն. օրհնեալ որ գալոցես։ Տէր Ա֊ծ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

ՀԱՄԲՈՒՅԻ Ա֊Զ։

Որ վերօրհնիս յաթոռս քերովբէից. 285։
Ա֊ՐՅԽՈՆԻՆ ՍՈՂՈՄՈՆ Զ։ Յնծացէք առ Ա֊ծ։ 233։
Ա֊ԼԵՔՍԱՆԴՐՈՆ ԵՊՍ ՄՈՍԿՈՍԻ։ Ր. 10։

Տ֊ն մերոյ Յն՝ի Ռն՝ի

Եւ նոյն ժամայն մտեալ 'ի նաւ հանդերձ աշակերտօքն՝ եկն 'ի կողմանս Դաղմանուանեայ։ Եկին փարիսեցիքն՝ և սկսան վիճել ընդ նմա, և խնդրէին 'ի նմանէ նշան յերկնից՝ փորձելով զնա։ Եւ զայրացաւ յոգի իւր՝ և ասէ. զի՞ է՝ զի ազգս այս նշան խնդրէ. ամէն ասեմ ձեզ, թէ տացի նշան ազգիս այսմիկ։ Եթող զնա. դարձեալ եմուտ 'ի նաւ՝ և գնաց յայն կոյս։ Եւ մոռացան հաց բառնալ. բայց միայն մի նկանակ ունէին ընդ իւրեանս 'ի նաւին։ Եւ պատուիրէր նոցա և ասէր, զգոյշ եղերուք 'ի խմորոյ անտի փարիսեցւոց՝ և 'ի խմորոյ հերովդիանոսաց։ Եւ խորհէին ընդ միմեանս և ասէին, թէ զի հաց ոչ ունիմք։ Գիտաց Յն՝ և ասէ ցնա. զի՞ խորհիք 'ի սիրտս ձեր թերահաւատք՝ թէ հաց ոչ ունիք. տակաւին ո՞չ իմանայք և ո՞չ յիշէք. ապշութի՞ ունի զսիրտս ձեր. աչք գոն՝ և ոչ տեսանէք, ականջք են՝ և ոչ լսէք, և ոչ իմանայք տակաւին, և ոչ յիշէք։ Յորժամ զհինգ նկանակն 'ի հինգ հազարսն, և քանի՞ սակառի լի բարձէք զկոտորոցն. և ասեն, երկոտասան։ Եւ յորժամ զեօթն նկանակն 'ի չորս հազարսն, քանի՞ զամբիղ լի բարձէք զկոտորոցն. և նոքա ասեն, եօթն։ Եւ ասէ ցնա. իսկ զի՞արդ ոչ իմանայք։ Գան 'ի Բեթսայիդա. և ածեն առաջի նո՝ կոյր մի, և աղաչէին զնա՝ զի մերձեսցի 'ի նա։ Եւ առեալ զձեռանէ կուրին՝ եհան արտաքոյ

շինին. եթուք յաչս նր, և ձեռն եդ 'ի վր նր. և հարցանէր ցնա՝ թէ տեսանիցէ ինչ։ Դարձաւ՝ և ասէր. տեսանեմ զմարդիկս՝ զի շրջին իբրև զծառս։ Դարձեալ եդ ձեռս 'ի վր աչաց նորա՝ եբաց, և տեսանէր. ողջացաւ՝ և տեսանէր համարձակ զամ։ Արձակեաց զնա 'ի տուն իւր՝ և ասէ. 'ի շէնդ մի մտանիցես, այլ երթ 'ի տուն քո. և յորժամ 'ի շէնն մտանիցես՝ մի ումեք ասիցես 'ի շինին։ 26։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողորմ. Թագաւոր։

Զ. ԿԻՐԱԿՈՍ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ԱՐԱՒՈՒՆ հանդերձ կառաքն ընկղմե. 164։

Ալելուիա Յարութիւն։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ։

Ո՛ր բարեբանեա՛լդ ես ի դանո՛ւց քերովբէից անմահ թագաւո՛ր օրհնեա՛լ ես եւ գովեա՛լ յաւիտեա՛ն։ Ո՛ր խոնարհեցար յե՛րկնից և առեր մարմին զնախաստեղծին Ադա՛մայ. օրհնեա՛լ ես եւ գովեա՛լ յաւիտեա՛ն։ Ո՛ր նստիս ի վերո՛յ չորեքկերպեա՛ն կենդանեաց Ա՛ն Ա՛ծ. օրհնեա՛լ ես եւ գովեա՛լ յաւիտեա՛ն։

Դ. Գործեցք ՏԷ՛Ն ընդՏ՛Ր օրհնեցէ՛՛՛ք բա՛՛՛ր՛՛՛ր ա՛՛՛ր՛՛՛ք յաւի՛՛՛տեա՛՛՛ն։ Փառք Հօր։ Գի՛՛՛շե՛՛՛ք ընդՏ՛Ր օրհնեցէ՛՛՛ք. Ընդնստեա՛՛՛ն ի յա՛՛՛թոռ փառաց ըկբաւ՛՛՛ր՛՛՛ե՛՛՛ն ի հրեշտակաց. ընդնա՛՛՛ն

դադար օրհնեցէ՛ք զամենայն բարձր արարէք յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Իսրայէլ ընդ՝ի՛ր օրհնեսցէ՛ զՏէր։ Որ յաւիտենից ա՛ծութեանն դոյգամա՛ն զբնաւորութիւնք երկնից։ ընդնա՛ անդադար օրհնեցէ՛ զՏէր զամենայն բարձր արարէք յաւիտեան։

Մեծացուցէք Զ։

Ընդարա՛ծ կոյս Աստուածին Մարիամ սրբոյն՝ և մայր Աստի։ յարգանդի տարար զանտանելին ամենեցունն։ օրհնութի՛ւն ըզքեզ Աստ՛ուա՛ծ՝ին մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Զքե՛զ երկնայի՛ն դուռն զոր ետեսն Եզեկիէլ։ եւ ասրն զոր ծանեաւ Գեդէոնն սերունքդ՝ հողեղէն վերհագոյն քերովբէից։ օրհնութի՛ւն ըզքեզ Աստ՛ուա՛ծ՝ին մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Անրիս խորհուրդս սոսկալի՛ս ի քեզ տեսանի Աստ՛ուա՛ծ՝ին։ յղութի՛ւն անսերմնական ծնունդ անարատ։ կուսութի՛ւն յետ ծընընդեան մընալով անապական։ օրհնութի՛ւն ըզքեզ Աստ՛ուա՛ծ՝ին մեծացուցանեմք։

Գնչերէն Զ. տպին տաւ։ Լուսապայծառ։

Ողորմեա՛ Զ։

Ի խա՛ծ՛է ելեր Որդ՝ Աստուած մարմնացեալդ ի կուսէն կամաւ Հօր և Հոգւոյն։ ի փրկութի՛ւն ազգի մարդկա՛ն։ Փառք Հօր։ Ի գերեզմանի՛ եդար անապակա՛ն զի զմեռելութի՛ւս մեր բարձեր։ ըզգերեալսն փրկեցե՛ր ի ձեռաց մահու։ Այժմ և միշտ։ Եւ յերրորդ աւուր յարեար ա՛ծապէս ի յերկի՛նս համբարձար ընդ՝ աջմէ Հօր նստար փառաւորեալդ ի հրեշտակաց երկրպագեա՛լդ ի սերովբէից։

ՏԷՐ ՅԵՐԷՆԷՑ ԴՁ։

Պատանեցըն կանխելով ի թաղումըն կենդանեաց տեսին ընկնիմն ի դրանցն ի բաց մերժեալ։ Փառք Հօր։ Թանփուր ըզգերեզմանն եւ ունայն տեսանէին եւ տընտմուք լային յուսահատեալք։ Այժմ և միշտ։ Ապր խաչեցելոյն զի լաս տընտմագեցեալ։ քանզի Քրիստոս փառօք մեծաւ յարեաւ։

Աստուծոյ Երգ Յարութեան։ Ռ։ Պատասխան։

Աստուծոյ Սաղմոս ՁԴ։

Կ3. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա-Էպոքան ըստ Ղուկասու։ ԺԴ. 24։

Տերամբ մերով Յեսու Քրիստոս

Եւ երթային ընդ նմա ժողովուրդք բազումք. դարձաւ և ասէ ցնոսա։ Եթէ ոք գայ առ իս՝ և ոչ ատեսցէ զհայր իւր և զմայր և զկին և զորդիս և զեղբարս և զքոյրս, նա և զանձն ևս իւր, ոչ կարէ իմ աշակերտ լինել։ Զի որ ոչ բառնայ զխաչ իւր՝ և գայ զկնի իմ, ոչ կարէ իմ աշակերտ լինել։ Որ ոք 'ի ձէնջ կամիցի շինել աշտարակ, և ոչ նախ նստեալ համարիցի զծախսն՝ եթէ ունիցի բաւական 'ի կատարումն։ Զի գուցէ իբրև արկանիցէ հիմն՝ և ոչ կարիցէ կատարել, ամենեքին որ տեսանիցեն, ըսկըսանիցին ծաղր առնել զնա, և ասել. Թէ այս այր սկսաւ շինել, և ոչ կարաց կատարել։ Կամ որ թագաւոր երթեալ տայցէ պատերազմ ընդ այլում թագաւորի. և ոչ նստեալ նախ խորհիցի, եթէ կարօղ իցէ տասն հազարաւ զդէմ ունել զայնորիկ՝ որ գայցէ 'ի վր նր քսան հազարաւ։ Այլապէս թէ ոչ՝ մինչդեռ հեռագոյն իցէ, հրեշտակութի առաքեալ՝ աղաչեսցէ 'ի խաղաղութի։ Արդ՝ այսպէս ամ ոք 'ի ձէնջ՝ որ ոչ հրաժարեսցէ յամ ընչից իւրոց, ոչ կարէ իմ աշակերտ լինել։ Բարւոք է աղ.

ապա թէ աղն անհամեսցի, ի՞ւ համեմեսցի։ Ոչ յերկիր՝ և ոչ յաղբ է պիտանացու, այլ ընկենուլ զնա արտաքս. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։ Եւ էին մերձ առ նա ամ մաքսաւորք և մեղաւորք՝ լսել 'ի նմանէ։ Տրտնջէին փարիսեցիքն և դպիրք՝ և ասէին. ընդէ՞ր սա զմեղաւորս ընդունի՝ և ուտէ ընդ նս։ Ասաց առ նս զառակս զայս։ Ո՞վ ոք ի՞ցէ 'ի ձէնջ մարդ՝ որոյ ի՞ցէ հարիւր ոչխար, և կորուսանիցէ մի 'ի նոցանէ. ո՞չ թողուցու զիննսուն և զիններ յանապատի, և երթայցէ զհետ կորուսելոյն՝ մինչև գտանիցէ զնա։ Եւ իբրև գտանէ, դնէ զնա 'ի վրայ ուսոց իւրոց խնդալով, և երթայ 'ի տուն. կոչէ զբարեկամս և զդրացիս, և ասէ ցնս. ուրախ եղերուք ընդ իս, զի գտի զոչխարս իմ զկորուսեալ։ Ասեմ ձեզ. զի այսպէս է ուրախութի յերկինս վրայ միոյ մեղաւորի որ ապաշխարիցէ՝ քան վրայ իննսուն և ինն արդարոց՝ որոց չիցէ պիտոյ ապաշխարութի։ Կամ ո՞վ ի՞ցէ կին, որոյ ի՞ցեն դրամք տասն. և եթէ կորուսանիցէ դրամ մի, ո՞չ լուցանէ ճրագ, և ածիցէ աւել 'ի տան և խնդրիցէ ստէպ՝ մինչև գըտանիցէ։ Եւ իբրև գտանէ. կոչէ զբարեկամս և զդրացիս՝ և ասէ. ուրախ լերուք ընդ իս, զի գտի զդրամն իմ զոր կորուսի։ Այնպէս՝ ասեմ ձեզ, ուրախութի եղիցի առաջի հրեշտակաց Աստ 'ի վրայ միոյ մեղաւորի՝ որ ապաշխարիցէ։ Եւ ասէ. առն միոջ էին երկու որդիք. ասէ կրտսերն 'ի նոցանէ ցհայրն. հայր՝ տո՛ւր ինձ բաժին, որ անկանի յընչից. և նա բաժանեաց նոցա զկեանսն։ Եւ յետ ոչ բազում աւուրց՝ ժողովեալ զամ կրտսեր որդւոյն՝ գնաց յաշխարհ հեռի. և անդ վատնեաց զինչս իւր, զի կեայր անառակութիբ։ Եւ իբրև սպառեաց զամ, եղև սով սաստիկ յաշխարհին յայնմիկ, և սկսաւ ինքն չքաւորել։ Եւ գնացեալ յարեցաւ 'ի մի ոմն քաղաքացւոց աշխարհին այնորիկ. և յղեաց զնա յագարակ իւր արածել խոզս։ Եւ ցանկայր ընուլ

զորովայն իւր յեղջերէն զոր խոզքն ուտէին, և ոչ ոք տայր նմա։ Եւ եկեալ 'ի միտս իւր՝ ասէ. քանի վարձկանք իցեն 'ի տան հօր իմոյ հացալիցք, և ես աստ սովամահ կորնչիմ։ Յարուցեալ գնացից առ հայր իմ, և ասացից ցնա. հայր՝ մեղայ յերկինս՝ և առաջի քո, և ոչ ևս եմ արժանի կոչել որդի քո, արա՛ զիս իբրև զմի 'ի վարձկանաց քոց։ Եւ յարուցեալ եկն առ հայր իւր. և մինչդեռ հեռագոյն էր, ետես զնա հայրն՝ և գթացաւ, յարեաւ և ընթացաւ ընդ առաջ, անկաւ զպարանոցաւն նորա, և համբուրեաց զնա։ Եւ ասէ ցնա որդին. հայր մեղայ յերկինս՝ և առաջի քո, և ոչ ևս եմ արժանի կոչել որդի քո։ Ասէ հայրն ցծառայսն իւր. վաղվաղակի հանէք զպատմուճանն առաջին, և ագուցէք նմա, և տուք զմատանին 'ի ձեռն նորա և կօշիկս յոտս նր։ և ածէք զեղն պարարակ՝ զենէք, կերիցուք և ուրախ լիցուք. զի այս որդի իմ մեռեալ էր՝ և եկեաց, կորուսեալ էր՝ և գտաւ. և սկսան ուրախ լինել։ Եւ էր երէց որդին նր յագարակի. և մինչդեռ գայր՝ և մերձ եղև 'ի տունն, լուաւ զձայն երգոց և զպարուց. և կոչեցեալ առ ինքն զմի 'ի ծառայիցն՝ հարցանէր թէ զինչ իցէ այն։ Եւ նա ասէ ցնա. զի եղբայր քո եկեալ է, և եղեն հայր քո զեղն պարարակ, զի ողջամբ ընկալաւ զնա։ Բարկացաւ՝ և ոչ կամէր մտանել։ Եւ հայրն ելեալ արտաքս՝ աղաչէր զնա։ Պատասխանի ետ և ասէ ցհայրն, այս քանի՞ ամք են՝ զի ծառայեմ քեզ, և երբէք զպատուիրանաւ քով ոչ անցի. ուլ մի երբէք ոչ ետուր ինձ՝ զի ուրախ եղէց ընդ բարեկամս իմ։ Յորժամ եկն որդիդ քո այդ՝ որ եկեր զկեանս քո ընդ պոռնիկս, զեներ դմա զեղն պարարակ։ Եւ ասէ ցնա. ո՛ որդեակ՝ դու հանապազ ընդ իս ես, և ամ որ ինչ իմ է՝ քո է. այլ ուրախ լինել և խնդալ պարտ էր, զի եղբայր քո այս մեռեալ էր՝ և եկեաց, կորուսեալ էր՝ և գտաւ։ ԺԱ. 32։

ԵՐԳ Նորաստեղծեալ։
Քարոզ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Տ. Ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պաղմոս Ճիսթ։

Զարհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։
Առ Եփեսեան ըստ Պաւղիոսի։ Ժ.Զ. 13։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ելեալ (Յս)'ի կողմանս Փիլիպպեայ Կեսարեայն, հարցանէր ցաշակերտսն՝ և ասէր. զո՞ ոք ասեն զինէն մարդիկն՝ թէ իցէ որդի մարդոյ։ Եւ նոքա ասեն. զՅովհաննէս մկրտիչ, և այլք զԵղիա, և կէսք զԵրեմիա, կամ զմի ոք'ի մարգարէիցն։ Ասէ ցնս. իսկ դուք զո՞ ասէք զինէն թէ իցեմ։ Պատասխանի ետ Սիմոն Պետրոս՝ և ասէ. դու ես Քն Որդի Աստուծոյ։ Պատասխանի ետ Յս՝ և ասէ ցնա. երանի քեզ Սիմոն որդի Յովնանու, զի մարմին և արիւն ոչ յայտնեաց քեզ՝ այլ Հայր իմ որ յերկինս է։ Եւ ես քեզ ասեմ. զի դու ես վէմ, և 'ի վէմ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, և դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեսցեն։ Եւ տաց քեզ զփականս արքայութեան երկնից. և զոր միանգամ կապեսցես յերկրի, եղիցի կապեալ յերկինս. և զոր արձակեսցես յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս։ Յայնժամ սաստեաց աշակերտացն. զի մի ումեք ասասցեն՝ թէ նա է Քն։ Յայնմ հետէ սկսաւ Յս ցուցանել աշակերտացն իւրոց՝ թէ պարտ է նմա երթալ յԵրմ. և թէ բազում չարչարանս չարչարել'ի քահանայապետիցն և'ի դպրաց և'ի ծերոց ժողովրդեանն՝ և սպանանել. և յերիր աւուր յառնել։ Եւ առեալ զնա Մեկուսի՝ Պետրոսի, սկսաւ կագել ընդ նմա և ասել. քաւ լիցի քեզ Տէր, մի եղիցի քեզ այդ։ Եւ նա դարձեալ'ի Պետրոս՝ ասէ. երթ յետս իմ սատանայ, դայթակղութիւն

իմ ես. զի ոչ խորհիս դու զԱստծոն, այլ զմարդկան։
Յայնժամ Յն ասէ ցաշակերտսն իւր. եթէ ոք կամի զկնի իմ գալ՝ ուրասցի զանձն, և առցէ զխաչ իւր՝ և եկեսցէ զկնի իմ։ Զի որ կամիցի զանձն իւր կեցուցանել՝ կորուսցէ զնա, և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն իմ՝ գտցէ զնա։ Զի՞նչ օգտիցի մարդ՝ թէ զաշխարհս ամ շահեսցի, և զանձն իւր տուժեսցէ։ Կամ զի՞նչ տացէ մարդ փրկանս ընդ անձին իւրոյ։ Զի գալոց է որդի մարդոյ փառօք Հօր իւրոյ՝ հանդերձ հրեշտակօք իւրովք, և յայնժամ հատուսցէ իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր։ Ամէն ասեմ ձեզ. զի իցեն ոմանք 'ի սոցանէ՝ որք աստ կան. որք ոչ ճաշակեսցեն զմահ՝ մինչև տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ արքայութիւն իւրով։ Եւ յետ վեց աւուր առնու ընդ իւր Յն զՊետրոս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս զեղբայր նոր, և հանէ զնոսա 'ի լեառն մի բարձր առանձինն։ Եւ այլակերպեցաւ առաջի նոց. և լուսաւորեցան երեսք նոր իբրև զարեգակն, և հանդերձք նոր եղեն սպիտակ իբրև զլոյս։ Եւ ահա երևեցան նոցա Մովսէս և Եղիա որ խօսէին ընդ նմա։ Պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ ցՅն. Տէր՝ բարւոք է մեզ աստ լինել. եթէ կամիս՝ արասցուք երիս տաղաւարս՝ մի քեզ, և մի Մովսեսի, և մի Եղիայի։ Եւ մինչդեռ նա խօսէր, ահա ամպ լուսաւոր հովանի եղև 'ի վրա նոց. ձայն եղև յամպոյն՝ և ասէ. դա է Որդի իմ սիրելի՝ ընդ որ հաճեցայ, դմա լուարուք։ Իբրև լուան աշակերտքն, անկան 'ի վրա երեսաց իւրեանց՝ և երկեան յոյժ։ Եւ մատուցեալ Յն բուռն եհար զնոցանէ՝ և ասէ. յոտն կացէք՝ և մի երկնչիք։ Ամբարձին զաչս իւրեանց՝ և ոչ զոք տեսին՝ բայց միայն զՅն։ Եւ մինչդեռ իջանէին 'ի լեռնէ անտի, պատուիրեաց նոցա Յն՝ և ասէ. մի ումեք ասիցէք զտեսիլդ՝ մինչև որդի մարդոյ 'ի մեռելոց յարիցէ։ Հարցին ցնա աշակերտքն և ասեն. զիա՞րդ դպիրքն ասեն, եթէ Եղ-

զնայի նախ պարտ է գալ։ Պատասխանի ետ ցՀ՝ և ասէ ցնՀ. Եղիա գայ՝ և հաստատեսցէ զամ։ Այլ ասեմ ձեզ՝ զի Եղիա եկեալ իսկ է. և ոչ ծանեան զնա, այլ արարին ընդ նա՝ զոր ինչ կամեցան. նոյնպէս և որդի մարդոյ չարչարելոց է 'ի նոցանէ։ Յայնժամ 'ի միտ առին աշակերտքն՝ թէ վՀ Յովհաննու մկրտչի ասաց ցնՀ։ ԺԷ. 13։

Ե՝ Էլանէն խաչէ՝ Ն՝ ա՝Էպտրանա՝ Ն՝ ամ պարդա՝ 'ի գո՝գա, ասէլով Շ՝ատրանն խաչէ 'ի յոյնէն Ր՝Կ։ Խաչքն կենարար որ ե՝զև ամե՝՛զ փրրկուԹի՝. սո՛վաւ ամենեքեան ըզքե՛զ բա՛՛։՝՝ ըՀրանեմք։ Որ ի՝ Հօրէ՝ լո՛ւսոյ լոյս ճառագայԹեա՛ւ։՝՝ Լ ի՝ յերկրի. Եւ գաւազա՛ն զօրուԹեա՛ն հաւատացեալոց. սո՛վաւ ամենեքեա՛ն ըզքե՛զ բա՛՛։՝՝ ըՀրանեմք։ Որ լուսափայլ ծա՛ղմամբ հրաշափառապէս ամե՛՛։՝՝զ ցուցաւ. ի՝ յօգնուԹի՛ ընդդէ՛՛՛մ ԹշնամանՀն. սո՛վաւ ամենեքեա՛ն ըզքե՛զ բա՛՛։՝՝ ըՀրանեմք։

Ջինի՝ Սողոմոն Ղ։

ԿՅ. Աշանեցաւ։ փԽ. Ի կարդալ իմուամ. 195։

Ե՝ խորդան ա՝Էպտրան խաչէլո՝ Ն՝ 'ի յոյնէն։

Ա՝Էպտրան ըսդ Ս՝ապինէոսի։ ԻԼ. 35։

Վ՝Ս խաչելուԹե ցՀ մերոյ ՅՀսի ՎՀսի։

Եւ հանեալ զնա 'ի խաչ՝ բաժանեցին զՀանդերձս նորա վիճակաւ. զի լցցի բանն՝ որ ասացաւ 'ի մարգարէէն. բաժանեցին զՀանդերձս իմ յիւրեանս, և 'ի վրՀ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։ Եւ նստեալ պահէին զնա։ Եւ եդին 'ի վերայ գլխոյ նորա՝ գրեալ զՀնաս նր. Թէ՝ այս է ՅՀ Թագաւորն Հրէից։ Յայնժամ Հանին ընդ նմա 'ի խաչ երկուս աւազակս, մի յաջմէ նր՝ և մի յահեկէ։ Եւ որ անցանէին՝ Հայհոյէին զնա, շարժէին զգլուխս իւրեանց, և ասէին. վա՛հ որ քակէիր զտաճարն,

և զերիս աւուրս շինէիր զնա. ապրեցո՛ զքեզ, թէ Որդի ես Ա՛Ի՝ էջ 'ի խաչէդ։ Նոյնպէս և քահանայապետքն ձաղէին հանդերձ դպրօքն և ծերովք՝ և ասէին։ Զայլս ապրեցոյց՝ զինքն ոչ կարէ ապրեցուցանել. եթէ թագաւոր է Իսրայելի՝ իջցէ այժմ 'ի խաչէդ՝ և հաւատասցուք դմա. եթէ յուսացաւ յԱ՛Ծ, փրկեսցէ այժմ զդա՝ եթէ կամի զդա. քանզի ասաց՝ եթէ Ա՛Ի Որդի եմ։ Զնոյն և աւազակքն՝ որ խաչեալ էին ընդ նմա, նախատէին զնա։ Եւ 'ի վեց ժամէ աւուրն՝ խաւար եղև 'ի վերայ երկրի մինչև ցիւն ժամ։ Եւ զիւն ժամաւն գոչեաց Յն 'ի ձայն մեծ և ասէ. Էլի՝ Էլի՝ լամա սաբաքթանի. այս ինքն է. Ա՛Ծ իմ, Ա՛Ծ իմ, ընդէր թողեր զիս։ Ոմանք յայնցանէ որ անդն կային, իբրև լուան՝ ասէին. զԷղիա կարդայ դա։ Եւ վաղվաղակի ընթացաւ մի ոմն 'ի նոցանէ՝ առ սպունգ լի քացախով, հարեալ յեղեգան՝ ետ ըմպել նմա։ Եւ կէսքն ասէին. թող տեսցուք եթէ գայ Էղիա փրկել զդա։ Եւ Յն դարձեալ աղաղակեաց 'ի ձայն մեծ՝ և արձակեաց զոգին։ 50։

Ե՝ ԳԵՈՒՈՒԳԻԷՆ ՁԱՆԳՈՍՊՈՆՆ։

Գ՚ՈՒՐՈՒ. Մի՛ խաչիւս։ Ղ՚ՕՂԼ. Պահպանեա։

Ե՝ 'Ի ԳՈՒՈՒՆԼԷ ԱՐԻՍՈՒԳԷ ՀՈՒՐՈՒԷ. Եւ ևս խաղաղութիւն։ Գ՚ՈՒՀՈՒՅՆ. Օրհնութիւն և փառք։

ԼՈՒՆԱՐՀԵՑՈ Ի՝ Ա՚ՊՐԵՑՈ։

ՄԷՆԷՂԷ ՅՈՐՈՒԼԷ ՐԿ։ Գ՚ՈՒՐՈՒ. Ա՚սասցուք։

Ի՚ՄԲՈՒՂՄԷ ՐԿ։

Պանեմեցին կանայքն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն հանդերձ խընկովք։ Գերեալով զիւղս անուշունս ի յօծումն կենարար մարմնոյ փրկչին մերոյ։ Եւ հրեշտակն զօրութիւն գոչելով աղաղակէր յարեաւ Քրիստոս։

Ը՚զյարութիւն՝ Քո՝ ամենեքեան օրհնեսցուք. զի

նա միայն Ա՛ՐՔ փառաւորեալ յաւիտեան։ Լ՚զճառագայթ յարութեն տեսանելով հրեշտակին. նա զօրանայր ի պատմել ըզկենսաբեր յարութին։ Զայն աւետեաց ըսէին առաւօտեան որ կանայքն. ի հրեշտակէն դառնային ուրախութեամբ յառաքեալսն։

Օտի՛ երեքերակա՛ն խընդուե՛ցն աւետի՛քս երանելի՛ կանանցն ուսեալք ի հրեշտակէ՛ն. աներկի՛ւղ խընդութի՛ւ և բերկրանցն ուրախութեամբ՝ ընթանայի՛ն պատմել աշակերտա՛ցն ամ՛սեմ՛ բ՛ լով։ Փառք Հօր։

Օրը մանհուն երկիւղի՝ ընդ մեռեալսս համարեալ կարծէաք. նա ի՛նքն իշխանութիւն յանրուցեալ զմահու ելոյծ զիշխանութի՛ և կենդանութիւն պարգեւեաց ամ՛զգի՛ մամ՛բ՛ ղկան։ Ա՛յժմ և միշտ։ Ա՛յլ ի բաց եդեալ ընդհրէական երկիւղին ըզկարծին. նախաժամանեցին ի պատիւ այնորի՛կ. որ մանհուամբն ելոյծ ըզմահ և անմանհուի՛ պարգեւեաց ամ՛զգի՛ մամ՛բ՛ ղկան։

Ա՛ՐՅՈՎՆԱՆ ՍՈՂՈՄՈՆ ՃՕ։ Օրհնեցէք զԱ՛Ր. 197։

Ա՛-ԷՊՈՒՐՈՆ ԸՍՊ ՄՈՒՐԻՈՒ։ Ր. 27։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵ ՎՐԵ

Եւ եկ (Յե) աշակերտօքն հանդերձ՚ի շէնս կեսարեայ Փիլիպպեայ. և՚ի ճանապարհին հարցանէր ցաշակերտսն և ասէր. զո՞ ուստեք ասեն զինէն մարդիկս՝ թէ իցեմ։ Ընդքա ետուն պատասխանի՝ և ասեն. զՅովհաննէս մկրտիչ, և այլք զԵղիա, և այլք՝ զմի ոք՚ի մարգարէից անտի։ Ասէ ցնա. իսկ դուք զո՞ ուստեք ասէք զինէն թէ իցեմ։ Պատասխանի ետ Պետրոս, և ասէ ցնա. դու ես Վրեն։ Եւ սաստեաց՚ի նա զի մի ումեք ասիցեն զնմանէ։ Եւ սկսաւ ուսուցանել զնա, թէ պարտ է որդւոյ

մարդոյ բաղում չարչարանս ընդունել, և անարգել յերիցանց և 'ի քահանայապետից և 'ի դպրաց, և մեռանել. և յերիր աւուր յառնել: Եւ համարձակ զբանն խօսեցաւ: Եւ առեալ զնա Մեկուսի Պետրոսի՝ սկսաւ սաստել նմա: Եւ նա դարձաւ եւ տես զաշակերտսն, սաստեաց Պետրոսի և ասէ. երթ յետս իմ սատանայ. զի ոչ խորհիս դու զԱյսն՝ այլ զմարդկանս: Եւ կոչեցեալ առ ինքն զժողովուրդն աշակերտօքն հանդերձ՝ ասէ ցնոսա. եթէ ոք կամի գալ զկնի իմ՝ ուրասցի զանձն իւր, և բարձցէ զխաչ իւր՝ և եկեսցէ զկնի իմ: Զի որ կամիցի ապրեցուցանել զանձն իւր՝ կորուսցէ զնա. և որ կորուսցէ զանձն իւր վասն աւետարանին, ապրեցուսցէ զնա: Զի՞նչ օգուտ է մարդոյ՝ եթէ զաշխարհս ամ շահեսցի, և զանձն իւր տուժեսցէ: Կանգի զի՞նչ տացէ մարդ՝ փոխանակ անձին իւրոյ: Զի որ ոք ամօթ համարեսցի զիս և զբանս իմ 'ի շնացօղ և 'ի մեղաւոր ազգիս այսմիկ, և որդի մարդոյ յամօթ արասցէ զնա՝ յորժամ եկեսցէ փառաւք Հօր իւրոյ և հրեշտակաց սրբոց: Եւ ասէ ցնա. ամէն ասեմ ձեզ. զի են ոմանք 'ի սոցանէ որ աստ կան, որք մի ճաշակեսցեն զմահ՝ մինչև տեսցեն զարքայութիւն Աստուծոյ եկեալ զօրութիւնք: Եւ յետ վեց աւուր առնու ընդ իւր զՊետրոս և զՅակոբոս և զՅովհաննէս, և հանէ զնա 'ի լեառն մի բարձր առանձինն. և յայլակերպս եղև առաջի նոցա: Եւ ձորձք նոր եղեն փայլուն սպիտակ յոյժ, ոչ թափիչք երկրի ոչ կարեն այնպէս սպիտակացուցանել: Եւ երևեցաւ նոցա Եղիա Մովսէսիւ հանդերձ, և խօսէին ընդ Յսի: Պատասխանի ետ Պետրոս՝ և ասէ ցՅս. ռաբբի՝ բարւոք է մեզ աստ լինել. և արասցուք երիս տաղաւարս՝ մի քեզ և մի Մովսէսի և մի Եղիայի: Կանգի ոչ գիտէր զինչ խօսէր, զի զարհուրեալ էին: Եւ եղև ամպ մի հովանի 'ի վրայ նոցա՝ ձայն եղև յամպոյ անտի՝ և ասէ. դա է որդի իմ

սիրելի, դմա լուարուք։ Եւ յանկարծակի հայեցեալ այսր անդր՝ ոչ ևս զոք ուրեք տեսին. բայց միայն զՅ՚ ընդ իւրեանս։ Եւ մինչդեռ իջանէին 'ի լեռնէ անտի. պատուիրեաց նոցա զի մի ումեք պատմեսցեն զոր տեսին, բայց յորժամ որդի մարդոյ 'ի մեռելոց յարիցէ։ Եւ նոքա զբանն 'ի մտի ունէին, և խնդրէին ընդ միմեանս՝ թէ զինչ իցէ 'ի մեռելոցն յառնել։ Հարցին ցնա և ասեն. զի՞նչ է այն զոր դպիրքն ասեն՝ եթէ նախ Եղիայի պարտ է գալ։ Նա պատասխանի ետ նոցա և ասէ. Եղիա նախ եկեալ յարդարեսցէ զամ. իսկ զիարդ գրեալ է զորդւոյ մարդոյ, զի բազում ինչ չարչարեսցի և անգոսնեսցի։ Այլ ես ասեմ ձեզ, եթէ Եղիա եկն, և արարին ընդ նմա զինչ և կամեցան. որպէս և և գրեալ է վասն նր։ Թ. 12։

Ռ՚ՐՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ռ.ՔՄ. Թագաւոր։

Զ. ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՔԱՅԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն գ.

ՕԳՆԵԱԿԱՆ ընդունելի եղև իմ տէր. 168։

Ռ.ԷԼՈՒԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Գ.

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ.

Ո՞ր ի քառակերպեան նշխատիս յաթոռ. անլռելի՞ ձայնիւ օրհնի՞ս ի պայծառ դասուց հոգեւոր երգով. Ընծ հարցն մերոց։ Ո՞ր ի վեցթեւեան սրովբէսըդ հանգչի՞ս և խնամե՞ս զքո զարարածըս նշանաւ խաչի քո զմեզ ապրեցուցեր. Ընծ հարցն մերոց։ Ո՞ր նստի՞ս ի՝ յաթոռ փառաց առա-

ւել բարձրեալ գովեալ. նշանաւ խաչի քո զմեզ
ապրեցուցեր. Արդ հարցըն մերոց:

Գ. ԸզՏի Ամենայն գործք Տեառն
ըզՏի օրհնեցէք: Այսօր փրկական նշ
խաչիւըն զուարճացան արարածք. ա
մենայն գործք Տեառն ըզՏէր օրհնեցէք:
Փառք Հօր: Այսօր մտեալ ի գերեզման աւե-
րեաց ըզդժոխս. ամենայն գործք
Տեառն ըզՏէր օրհնեցէք: Այժմ և միշտ:
Այսօր ի յերկինս համբարձաւ ընդ աջմէ Հօր
նստաւ. ամենայն գործք Տեառն
ըզՏէր օրհնեցէք:

Մեծացուսցէ Գ.Ձ:

Ածածին մայր լուսոյ որ կոյս լուսեղէն տաճար.
որում երկինք չէին բաւական առ ի բնակութիւն
ի քեն մարմնացաւ: Փառք Հօր: Ըզքեզ ամեն-
օրհնեալ որ միայնդ ի կանանց օրհնեալ. կրելով
ի քեզ զանտանելի զբնութիւն. օրհնութեամբ մե-
ծացուցանեմք: Այժմ և միշտ: Ուրախ լեր աթոռ
փրկութեան յոյս հաստատութեան մարդկան. միջ-
նորդ օրինաց և շնորհաց. օրհնութեամբ անդա-
դար գոհութեամբ մեծացուցանեմք:

Ողորմեա Գ.Ձ:

Թ.ինսիմ: Ողորմեա մեզ Աստուած: Որ ի յերկնից
ի Հօրէ իջեր անմեկնելի Որդի. նոյն ի նքն ըզ-
դժոխս աւերեցեր. ողորմեա մեզ Աստուած: Փառք
Հօր: Որ ըզճառագայթս ծննդեանդ երևեցուցեր
փրկիչ. ըզպահապանսըն զարհուրեցուցեր.
ողորմեա մեզ Աստուած: Այժմ և միշտ: Որ ձեռօքըն

թոմվմայի շօշափեցաւ փրրկիչ. առ աշակերտսն մատեր դրօքն փակելովք. ողորմեա՛ մեզ Աստ՛ծ։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԿՑ ԴԶ։

Ա՛հագին ձայնի՛ւրդ քո Քրիստ. ի վերայ՝ խաչին գոչացուցեր զարարածս ամենայն. զերկնային եւ զերկրաւորս բընութիւնս։ Փառք Հօր։ Ա՛հագին երեւումն հրեշտակին. զարհուրեցա՛ցս ընկանայսն ասելով. զի խընդրէ՛ք ըզկենդանին ընդ մեռեալս։ Այժմ և միշտ։ Եւ յահէ զօրութեանն Ա՛ծորդւոյն. զարհուրեցա՛ն կարապետքդ դիժոխոցն անսելով. համբարձէ՛ք իշխանք ընդդրունսս ձեր ի վեր։

Ա-ՊՈՒՕՊՈՒ ԷՐԳ ՅՈՒՐԻԵ ԴԶ։ ՔՐԵՂ. Ասասցուք։

Ա-ՊՈՒՕՊՈՒ ՍՈՂՄՈՍ ԶԴ։

ԿՅ. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տի. 191։

Ա-ԵՊՈՒՐԱՆ ԸՍՊ ԴՈ-ԿՈՍՈՒ։ ԺԴ. 1։

ՏԷՐՆ մեր Յն Քն

Եւ ասէր առ աշակերտսն. այր մի էր մեծատուն. որոյ էր տնտես. և եղև զնմանէ ամբաստանութի՛ ոչ թէ վատնիցէ զինչս նր։ Կոչեաց, և ասէ ցնա. զի՞նչ է այս զոր լսեմն զքէն. տո՛ւր զհամար տընտեսութե՛ քո. զի ոչ ևս կարես լինել տնտես։ Ասէ ընդ միտս իւր տնտեսն. զինչ գործեցից, զի Տի՛ իմ հանէ զտնտեսութիս. գործել ոչ կարեմ՝ մուրանալ ամաչեմ։ Գիտեմ զինչ արարից. զի յորժամ 'ի բաց լինիցիմ 'ի տնտեսութէս՝ ընկալցին զիս 'ի տունս իւրեանց։ Եւ կոչեցեալ առ ինքն մի ըստ միոջէ 'ի պարտապանաց Տն իւրոյ, ասէ ցառաջինն. քանի՞ ինչ պարտիս Տն իմում։ Եւ նա ասէ. հարիւր մար ձիթոյ։ Ասէ ցնա. կա՛ զգիր քո, և նի՛ստ գրեա՛ վաղվաղակի յիսուն։ Դարձեալ ասէ ցմիւսն. դու քանի՞ ինչ պարտիս։ Եւ նա ասէ. հարիւր քոռ ցորենոյ։ Եւ ասէ ցնա. կա՛ զգիր քո՝ և նի՛ստ գրեա՛ ութսուն։ Եւ դովեաց

տին զանտեսն անիրաւութիւն, զի իմաստութիւն արար. զի որդիք աշխարհիս այսորիկ իմաստնագոյն են քան զորդիս լուսոյ յազգս իւրեանց։ Եւ ես ձեզ ասեմ. արարէք ձեզ բարեկամս 'ի մամոնայէ անիրաւուն. զի յորժամ պակասիցէ այն՝ ընկալցին զձեզ 'ի յարկսն յաւիտենականս։ Որ 'ի փոքուն հաւատարիմ է, և 'ի բազմին հաւատարիմ է. և որ 'ի փոքուն անիրաւ է, և 'ի բազմին անիրաւ է։ Իսկ արդ՝ եթէ յանիրաւ մամոնային չեղէք հաւատարիմք, զճշմարիտն ձեզ ո՞ հաւատասցէ։ Եւ եթէ յօտարին չեղէք հաւատարիմք, զձերն ո՞ տացէ ձեզ։ Ոչ ոք ծառայ կարէ երկուց տերանց ծառայել. զի եթէ զմին ատիցէ, և զմիւսն սիրիցէ. կամ զմին մեծարիցէ, և զմիւսն արհամարհիցէ. ոչ կարէք Աստուծոյ ծառայել և մամոնայի։ Իբրև լսէին զայս ամ փարիսեցիքն՝ քանզի արծաթասէրք էին, և անգոսնէին զնա։ Եւ ասէ ցնոսա. դուք էք՝ որ արդարացուցանէք զանձինս առաջի մարդկան, սակայն Աստծ գիտէ զսիրտս ձեր. զի որ առաջի մարդկան բարձր է, պիղծ է առաջի Աստուծոյ։ Օրէնքն և մարգարէք մինչև ցՅովհաննէս. յայնմ հետէ արքայութիւն Աստուծոյ աւետարանի, և ամենայն ոք զնա բռնաբարէ։ Դիւրին իցէ երկնից և երկրի անցանել, քան յօրինացն միոյ նշանախեցի անկանել։ Ամենայն որ արձակէ զկին իւր՝ և առնէ այլ, շնայ. և որ զարձակեալն առնէ, շնայ։ Այր ոմն էր մեծատուն, և ագանէր բեհեզս և ծիրանիս, և ուրախ լինէր հանապազ առատապէս։ Եւ աղքատ ոմն անուն Ղազարոս անկեալ դնէր առ դրան նի՛ վիրաւորեալ. և ցանկայր յագել 'ի փշրանացն՝ որ անկանէին 'ի սեղանոյ մեծատանն. այլ և շունք ևս գային, և լեզուին զվէրս նորա։ Եւ եղև մեռանել աղքատին, և տանել հրեշտակաց զնա 'ի գոգն Աբրահամու. մեռաւ և մեծատունն՝ և թաղեցաւ։ Եւ 'ի դժոխսն ամբարձ զաչս իւր մինչ 'ի տանջանսն

էր. ետես զԱբրահամ 'ի հեռաստանէ, և զՂազարոս 'ի գոգ նր հանգուցեալ: Եւ նա աղաղակեաց և ասէ. Հայր Աբրահամ՝ ողորմեաց ինձ, և առաքեա՛ զՂազարոս, զի թացցէ զծագ մատին իւրոյ 'ի ջուր, և զովացուսցէ զլեզու իմ. զի պապակիմ 'ի տապոյ աստի: Եւ ասէ ցնա Աբրահամ. որդեակ՝ յիշեա՛ զի ընկալար անդէն զբարիս քո 'ի կեանսն քում, և Ղազարոս նոյնպէս զչարչարանս. արդ՝ սա աստ մխիթարի, և դու այդր պապակիս: Եւ 'ի վր այսր ամի՝ վիհ մեծ է ընդ մեզ և ընդ ձեզ. եթէ կամիցին աստի առ ձեզ անցանել՝ ոչ կարեն, և ոչ այտի ոք առ մեզ անցանել: Եւ ասէ. արդ աղաչեմ զքեզ հայր, զի արձակեսցես զդա 'ի տուն հօր իմոյ. են իմ անդ եղբարք հինգ, որպէս զի տայցէ նց վկայութի. զի մի և նոքա գայցեն յայս տեղի տանջանաց: Եւ ասէ Աբրահամ, ունին զՄովսէս և զմարգարէս, նոցա լուիցեն: Եւ նա ասէ. ոչ՝ հայր Աբրահամ, բայց եթէ 'ի մեռելոց ոք երթիցէ առ նս, և ապաշխարեսցեն: Եւ ասէ ցնա. եթէ Մովսեսի և մարգարէիցն ոչ լսեն, և ոչ թէ 'ի մեռելոց ոք յառնիցէ՝ հաւատասցեն: 31:
Ռ. Ի. Լսնդրեսցուք: Կեցո՛: Ա. Ի. Փառք ամենայն:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պողմոս Ղեսթ:

Զարհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193:

Առ Եփեսոսն ըստ Պողիկարպոսի: Ժ.Դ. 14:

Առ Տէրն մեր Յն Ռն

Եւ իբրև եկին 'ի ժողովուրդն, մատեաւ այր մի՝ 'ի ծունր իջանէր և ասէր. Տէր ողորմեա՛ց որդւոյ իմում, զի լուսնոտի՝ և չարաչար հիւանդանայ. բազում անգամ անկանի 'ի հուր՝ և երբէք 'ի ջուր: Եւ մատուցի զնա աշակերտացն քոց՝ և ոչ կարացին բժշկել: Պատասխանի ետ Յն՝ և ասէ. ո՛վ ազգ անհաւատ և թիւր, մինչև ցե՞րբ ի՞ցեմ ընդ

ձեզ՝ մինչև յերբ անսայցեմ ձեզ. ա՞ծ զնա առ իս։ Եւ սաստեաց 'ի նա Յն՝ և ել 'ի նմանէ դևն, և բժշկեցաւ մանուկն 'ի ժամէն յայնմանէ։ Յայն-ժամ մատեան աշակերտքն առանձինն՝ և ասեն ցՅն. մեք ընդէր ոչ կարացաք հանել զնա։ Եւ նա ասէ ցնոսա. վասն թերահաւատութեան ձերոյ։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ունիցիք հաւատս քան զհատ մա-նանխոյ, ասասջիք լերինս այսմիկ՝ փոխեաց աստի անդր, և փոխեսցի. և ոչ ինչ անհնարին լինիցի ձեզ։ Բայց այս ազգ ոչ ելանէ՝ եթէ ոչ աղօթիւք և պահովք։ 20։

Ամենեքին Յարութիւն գ.Զ։ Բարոզ. Ասասցուք։

Հոմիլիայի գ.Զ։

Երաշալի՛ յարութիւն ըզպահանպա՛նսըն զարհու-րեցոյց. Եւ հրեշտակն ի յերկնի՛ց իջեալ ի ձայն ա՛հեղ յարութեան Ա՛ծորդւոյն. կանանա՛նցն աւետէր յարեաւ Աստուա՛ծ։ Ի՛ ձայնէ հրեշտակին զլուար-ճացան տրրտմա՛զգեաց կանայքն. Եւ դարձա՛ն խրն-գութեամբ Ետո՛ւն աւետիս առաքելոցն. եթէ յա՛-րեա՛ւ նախանպատմելի՛ն։ Ակայք լուսազգեացք յօրհնո՛ւի նոր օրհնեսցուք ըզՏէր. քանզի մար-մի՛նն որ ի մէ՛նջն էառ ի հրեշտակա՛ց երկրրպա-գութի՛ առնու ի սրո՛վբէի՛ց և ի քրո՛վբէից։

Տո՛ւք ըզփա՛ռս ի՛ բարձունս թագաւորին յաւի՛ա-տենից. որ փրկեա՛ց զազգս որդւոյ մարդկան ի ծառայութէ՛ն թշնամւոյն՝. օրհնութի՛ առաքո-ղի՛ն ի՛ բարձունս։ Ա՛յ ի՛նքն իշխանութիւն բաղ-մեցաւ ի վերայ խաչին կապեա՛ց զի՛շխանէն մեղ-սանէր. զմահու գերեալսըն յԱ՛դամայ կենանգոր-ծեաց ի՛ կեանս անմահ. օրհնութի՛ առաքողի՛ն ի՛ բարձունս։ Ա՛ռաքեալ՝ տեսա՛ն Որդի՛ն փառա-

կից Հօր և ՝ի Հոգւոյն. զի՞նի՛՝ի նո՛ր գերեզմանի. նո՛ր նո՛ր ոգեալ զի՛ս ըզհի՛նացեա՛՝լս մեղա՛ք. օ՛րհնութի՛ն առաքողի՛՝ն ի՛ բարձունս։ Փառք Հօր։ Հո՛լանթեւեան սերո՛վբէն նստելո՛վ ի՝ վերայ վիմի՛ն. հարկանէ՛՝ր փո՛ղ յարութի՛ւնն Տ՝ն. պակո՛ւցեալ պահապանացն յահէն եղե՛ն որպէս մեռեալ. օ՛րհնութիւն առաքողի՛՝ն ի՛ բարձունս։ Այժմ և միշտ։ Հաղորդս արա եւ զմե՞զ Տ՝ր ընդ սրբոց քոց առաքելոցն. որք արժանի եղեն տեսանել ըզքեզ ի յարո՛՝ւթեա՛՝ն քո՝. արժանաւորեա Տէ՛՝ր տեսանել ըզքեզ ի միւսանգամ քո գալըստեանն. օ՛րհնութի՛ն առաքողի՛՝ն ի՛ բարձունս։

Ա՛ՐՔԻՆՈՆ ՍՈՂՈՍ ՀՕ։ Օրհնեցէք զԱ՛ծ. 197։

Ա՛-ԵՊՈՊԵԱՆ ԵՍՊ ՍՈՊԻՈՍԻ։ Թ. 13։

Տերամբ մերով Յեսու Քրիստոս

Այս եկեալ առ աշակերտսն, տեսին ամբոխս շուրջ զնոքօք, և զդպիրսն՝ զի վիճէին ընդ նս։ Այս վաղվաղակի ամ ժողովուրդն իբրև տեսին զնա՝ զարմացան, և ընդ առաջ ընթացեալ ողջոյն տային նմա։ Այս եհարց զնս՝ թէ զի՞նչ վիճէիք ընդ նս։ Պատասխանի ետ մի ոմն 'ի ժողովրդենէն և ասէ. վարդապետ՝ ածի զորդի իմ առ քեզ, զոր ունի այս համր. և ուր հասանէ՝ զարկուցանէ զնա. և փրփրէ՝ և կրճտէ զատամունս իւր՝ և ցամաքի. և ասացի ցաշակերտսն քո զի հանցեն, և ոչ կարացին հանել զնա։ Պատասխանի ետ նց և ասէ. ո՛վ ազգ անհաւատ՝ մինչև յերբ իցեմ ընդ ձեզ. մինչև ցերբ անսայցեմ ձեզ. ածէք զնա առ իս։ Այս ածին զնա առ նա. իբրև ետես զնա այսն, վաղվաղակի շարժլեաց զնա, և անկեալ յերկիր թաւալէր և փրփրեայր։ Այհարց ցհայր նր և ասէ. քանի՞ ժամանակք են՝ յորմէ հետէ այդ եղև դմա։ Այս նա

ասէ. 'ի մանկութէ, բազում անգամ 'ի հուր արկանէ զդա և 'ի ջուր՝ զի կորուսցէ. արդ եթէ կարող ինչ ես, օգնեա՛ մեզ Տէր՝ գթացեալ 'ի վրա մեր։ Եւ Յն ասէ ցնա, ասացեր՝ թէ կարող ես. ամենայն ինչ հնարաւոր է այնմ, որ հաւատայն։ Եւ վաղվաղակի աղաղակեաց հայր մանկանն՝ և ասէ. հաւատամ, օգնեա՛ անհաւատութեան իմում։ Իբրև ետես Յն՝ եթէ կուտի ժողովուրդն 'ի վրա, սաստեաց այսոյն պղծոյ և ասէ. հա՛մրդ և խուլ այս՝ ես տամ քեզ հրաման, ել 'ի դմանէ, և այլ ևս մի՛ մտանիցես 'ի դա։ Եւ աղաղակեաց՝ և յոյժ ըկեաց զնա, և ել. և եղև պատանեակն իբրև զմեռեալ, մինչև բազմաց իսկ ասել թէ մեռաւ։ Եւ Յն կալաւ զձեռանէ նի՝ յարոյց զնա, և կանգնեցաւ։ Եւ իբրև եմուտ նա 'ի տուն, աշակերտքն առանձինն հարցին ցնա. մեք ընդէր ոչ կարացաք հանել զնա։ Եւ ասէ ցնո՝. այդ ազգ ոչ իւիք ելանէ, եթէ ոչ պահովք և աղօթիւք։ 28։

ՎՐԷՂ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ողորմ. Թ. ագաւոր։

Զ. ԿԻՐԱԿՈՍԱՅԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնու՛թիւն գկ։

ԲՐԳԵՑԷՐ Տն երգ նոր ձայնիւ ցնծութիւն. 171։ Ելելո՛ւ Յարու՛թիւն գկ։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց գԶ։

Յորժամ ի խաչի՛ն բևեռեցար Քրիստոս Աստուա՛ծ. եւ զԱ՛դամ նորոգեցեր ի՝ նախասահման բընութեանն. օրհնեա՛լ Տի՝ Աստ հարցի՛ն մերոց։ Որ ի սպասաւորէն ապտակեցար. եւ ի զինաւորէ՛ն գեղ-

արդեամբքն խոցեցար. օրհնեա՛լ Տ՝ր Աստ՛ծ հարցքն մերոց։ Թաղեցար ի մէջ երկրի՝ եւ յերրորդ աւուր յարեար ամենակարող փրկիչ. օրհնեա՛լ Տ՝ր Աստ՛ծ հարցքն մերոց։

Գ. Գործքք Տ՝ն ըզՏ՝ր օրհնե՞ցէք եւ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Գի՛շերք ըզՏ՝ր օրհնե՞ցէք. Որ էիր յէութեա՛ի բարձունս. եւ ի Հրէշտակս առաքեցար ի յերկիր. վասն՝ մեր մեղաւորանցս. յի՛շեա՞ զմեզ Տ՝ր։ Ամէն։ Լսարայէ՛լ ըզՏ՝ր օրհնե՞սցէ. Որ բանի՛ւ քո բարձեա՛լ ունի՛ս զամենայն արարածս. եւ ի խաչի՛ն վասն՝ մեր բեւեռեցար. յի՛շեա՞ զմեզ Տ՝ր։

Ա՛ԷԾՈՑՈՒՍՑԷ Գ.Զ։

Ուրախացիր Աստ՛ծածին. որ կուսութեա՛ց ես պարծանք եւ մայր հաստատութեա՛ մարդկան. օգնական եւ շընորհ անշխարհի. Ամարիամ մայր եւ աղախի՛ն փրկչի՛ն մերոյ։ Փառք Հօր։ Լրանելիդ ամենեցուն զԱստ՛ծ տանելով ըզբնութի՛ն անտանելի. զամենեցուն ամենակալն արժանի՛ եղեր կրել յորովայնի՛. որ երեւեցաւ ազգի՛ մարդկան։ Ամէն։ Վերովբէական աթոռ ցո՛ւցար Աստ՛ծածին. ի գիրկս բառնալով զԱստ՛ծն ամենեցուն. որ նրստին ի քերովբէս. առ նա միշտ բարեխօսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ։

ՈՂՈՐԴԵԱ՛ Գ.Զ։

Ընեղակից Բանի՛դ Հօր եւ Եղելոց պատճառ. որ ծնա՛ր ի կուսէն. ըղքե՛զ ծանեա՛ք Ասուա՛ծ ա՛ղաչեմք ողորմեա՛ ազգի՛ մարդկա՛ն։ Փառք Հօր։ Սերովբէի՛ն անհաւոր եւ դատաւո՛ր կենդանեաց

եւ մեռելոց. որ ի խաչին բեւեռեցար. ընդքեզ ծանեալք Ա՝ստուած աղաչեմք օղորմեա ազգի մարդկան։ Այժմ և միշտ։ Կենդանութեամբ աղօթք. եւ պարգեւատու առատ օղորմութեան. որ յարեարդ ի մեռելոց. ընդքեզ ծանեալք Ա՝ստուած աղաչեմք օղորմեա ազգի մարդկան։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՒՆՅ ԴԶ։

Ո՛ր ի վերդ ես քան ընդմիտս և զխորհուրդս. համագոյակա՞ն եղեալոցս արարող. ի Հօրէ առաքեցար վասն մեր. և մարմնացար ի ե՛ր ի կուսէն։ Փառք Հօր։ Ընդքննի՛ն ի յեւթեն Ընծ. տնօրինեցա՛ր յարգանդի կուսին. ապրեցուցանել զնախաստեղծին ծընունդն. և վերստի՞ն նորոգել ի փառս։ Այժմ և միշտ։ Ո՛չ շատացար մարդ եղանի՛լ Ընծ. այլ և խաչի՛ համբերեալ ըզթաղումն յանձն առեր զերեքօրեայ. և յարուցեա՞լ նորոգեցեր զաշխարհս։

Ա-ՊՈՍՏՈԼՈՅ ԷՐԳ ՅՈՐՈՒԵՆ ԳԿ։ ՎԵՊ. Ասացուք։

Ա-ՊՈՍՏՈԼՈՅ ՍՈՂՄՈՍ ՁԳ։

ԿՅ. Յոյց մեզ ՏԷՐ։ ՓԽ. Հաճեցար ՏԷՐ. 191։

Ա-Ի-ԵՊՈՐԴՈՅ ԸՆՊ ԴՈՒՂՈՒՈՅ։ ԺԱ. 1։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵ ՎԵ

Ասաց և առ աշակերտսն իւր. ոչ է մարթ չգալ դայլթագղութեան. բայց վա՛յ այնմիկ է՝ յոյր ձեռն գայցէ։ Լաւ էր նմա՝ թէ վէմ երկանաքար կախէր զպարանոցէ նորա՝ և անկանէր 'ի ծով, քան թէ դայլթագղեցուցանէ զմի ոք 'ի փոքրկանցս յայսցանէ։ Զգո՛յշ կացէք անձանց. եթէ մեղիցէ եղբայր քո, սաստեա նմա. և եթէ ապաշխարիցէ, թող նմա։ Եւ եթէ եօթն անգամ մեղիցէ քեզ, և եօթն անգամ դարձցի 'ի քեզ՝ և ասիցէ, ապաշխարեմ,

թողցես նմա։ Եւ ասեն առաքեալքն ցՏՐ. յաւելլ մեզ հաւատս։ Եւ ասէ Տ. եթէ ունիցիք հաւատս քան զՀատ մանանխոյ, և ասիցէք թթենւոյս այսմիկ. խլեալց և տնկեալց 'ի ծովու, և հնազանդեսցի ձեզ։ Իսկ ո՞վ ոք 'ի ձէնջ, որ ունիցի ծառայ հողագործ կամ հովիւ, որ իբրև մտանիցէ յագարակէ՝ ասիցէ ցնա վաղվաղակի. թէ անց բազմեա։ Այլ ոչ ասիցէ ցնա. թէ պատրաստեա զինչ ընթրելոց իցեմ, և գոտի ածեալ պաշտեա զիս՝ մինչև կերայց և արբից, և ապա կերիցես և արբցես դու։ Մի թէ շնորհ ինչ ունիցի՞ ծառային այնմիկ, զի արար զՀամ հրամանն։ Այնպէս և դուք՝ յորժամ առնիցէք զՀամ հրամայեալսն ձեզ, ասասջիք՝ թէ ծառայք անպիտանք եմք, զոր պարտէաքն առնել, արարաք։ Եւ եղև մինչև երթայր նա յԵրուսաղէմ, և ինքն անցանէր ընդ մէջ Սամարեայ և Գալիլեացւոց։ Եւ մինչդեռ մտանէր 'ի գեօղ ուրեմն, պատահեցին նմա տասն այր բորոտ՝ որք կացին 'ի հեռաստանէ, բարձին զձայնս՝ և ասեն. Յիսո՛ւս վարդապետ՝ ողորմեա՛ց մեզ։ Եւ իբրև եւ տես զնս, ասէ ցնս. երթա՛յք ցուցէք զանձինս քահանայիցն. և եղև իբրև գնացին, առժամայն սրբեցան։ Մի ոմն 'ի նոցանէ իբրև ետես՝ եթէ ըբժշկեցաւ, դարձաւ անդրէն 'ի ձայն մեծ փառաւոր առնէր զԱ.Ծ. անկաւ 'ի վրայ երեսաց իւրոց առ ոտս նր, և գոհանայր զնմանէ. և ինքն էր Սամարացի։ Պատասխանի ետ Յս և ասէ. ո՞չ տասն սոքա սրբեցան, իսկ արդ՝ ինուն՞քն ո՞ւր են։ Ո՞չ ոչ գտան դառնալ տալ փառս Աստ, բայց միայն այլազգիս այս։ Եւ ասէ ցնա. արի գնա՛ զի հաւատք քո կեցուցին զքեզ։ 19։

Ռեպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Թում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պօղմոս Ա՛ԽԹ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա՛ԷՊՕՐԵՆ ԸՍՕ Ա՛ՊՕՂԷՈՍԻ։ ԺԱ. 21։

Տէրն մեր Յս Քս

Եւ մինչդեռ շրջէին նոքա 'ի Գալիլեայ՝ ասէ ցնս Յս. մատնելոց է որդի մարդոյ 'ի ձեռս մարդկան, և սպանցեն զնա, և յերիր աւուր յարիցէ. և տրտմեցան յոյժ։ Իբրև եկին նոքա 'ի Կափառնաում, մատեան՝ ոք զերկդրամեանն պահանջէին՝ առ Պետրոս, և ասեն. վարդապետն ձեր ո՞չ տայ զերկդրամեանն, և ասէ՝ այո։ Եւ իբրև եմուտ 'ի տուն՝ յառաջեաց քան զնա Յս և ասէ. զի՞նչդ թուի քեզ Սիմոն. թագաւորք աշխարհաց յումմէ՞ առնուն զհարկս կամ զհասն, յորդւո՞ց իւրեանց՝ թէ յօտարաց։ Եւ իբրև ասաց՝ թէ յօտարաց, ասէ ցնս Յս՝ ապա ուրեմն ազատ են որդիքն։ Բայց զի մի գայթակղեցուսցուք զնոսա, երթ 'ի ծով և ընկեա կարթ, և զառաջին ձուկն որ ելանիցէ՝ առ և բաց զբերան նր, և գտանիցես սատեր. և զայն առեալ տացես նց ընդ իմ և ընդ քո։ Յայնմ աւուր մատեան աշակերտքն առ Յս՝ և ասեն. ո՞վ իցէ 'ի մէնջ մեծ յարքայութեանն երկնից։ Եւ կոչեաց առ ինքն Յս մանուկս մի, կացոյց զնա 'ի մէջ նց, և ասէ. ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ դարձջիք, և եղիջիք իբրև զմանկտի, ոչ մտանիցէք յարքայութիւն երկնից։ Արդ՝ որ խոնարհեցուցանէ զանձն իբրև զմանուկս զայս, նա է մեծ յարքայութեանն երկնից։ Եւ որ ոք ընկալցի մանուկ մի այսպիսի յանուն իմ, զիս ընդունի։ Եւ որ ոք գայթակղեցուցէ զմի 'ի փոքրիկանցս յայսցանէ յիս հաւատացելոց, լաւ է նմա եթէ կախիցի երկան իշոյ ընդ պարանոց նր՝ և ընկղմեսցի 'ի խորս ծովու։ Վա՜յ աշխարհի 'ի գայթակղութենց. հարկ է գալ գայթակղութենց, բայց

վայ մարդոյն այնմիկ՝ յոյր ձեռն գայցէ գայթակ-
ղութի։ Եթէ ձեռն քո կամ ոտն գայթակղեցու-
ցանէ զքեզ, հատ զնա՝ և ընկեա 'ի քէն. լաւ իցէ
քեզ միաձեռանի կամ կաղ մտանել 'ի կեանս.
քան թէ երկուս ձեռս և երկուս ոտս ունել, և ան-
կանել 'ի հուրն յաւիտենական։ Եւ եթէ աչն քո
գայթակղեցուցանէ զքեզ, խլեա զնա և ընկեա 'ի
քէն. լաւ իցէ քեզ միականի մտանել 'ի կեանս,
քան երկուս աչս ունել՝ և անկանել 'ի գեհենն հրոյն։
ԺԲ. 9։

Ամենեքին Յարութեանն Գոկ։ Յարոպ. Ասացուք։

Համբարձին Գոկ։

Տեսիլ փայլակնաձեւ զլուարթնոյն ի վերին
հընչեցեալ առ խընկազգեանց կանանցն. փարա-
տեցոյց զերկիւղալից տրտմութիւն։ Պահապանքըն
պակուցեալ անհաբեկ լինէին. եւ կանանցն աւե-
տարանեալ մահ մնոյ յաղթեաց և ծանուցան
մահ։ Դարձոյց առաքելով առ երջանիկ առա-
քեանսն. փութացարուք ի Գալիլեա՝ եւ տեսա-
նիցէք զկենագործն ըզԲն։

Յանձառ փառաց խոնարհեցար և ընդեցար ըզ-
հոդեղէն բրնութիւն. վերառեր զանկեալն ի գլոր-
մանէ յանմահական ի կեանս. ըզքեզ օրհնեմք
անապական ըՍանդ Աստուած։ Փառք Հօր։
Ընպարտականդ մահու դատապարտեալ ի վե-
րայ խաչին. որ փոխանակ դառնութեան պըտղոյն արբ-
ուցեր մեզ ի տիգամոց կողէդ. ըզքեզ օրհնեմք
անապական ըՍանդ Աստուած։ Այժմ և միշտ։
Առաքեցար ի դրժոխս ցուցանելով ըզզօրութիւն
աստուածութեանդ ջախեցեր ըզգլուխ խարդախողին

խափանեցեր ըզզօրութիւն մահու. ընդքեզ օրհնեմք անապական ըստ՝ նդ Ս. հոգւոյն։

Ընդ Յովհան Սողոմոն ՃՀ։ Օրհնեցէք զԱծ. 197։

Ընդ Եպիփան ըստ Մարկոսի։ թ. 29։

Տերամբ մերով Յիսուս Քրիստոս

Եւ անտի ելեալ անցանէին առ Գալիլեացւովք, և ոչ կամէր եթէ ոք գիտասցէ։ Քանզի ուսուցանէր զաշակերտսն իւր՝ և ասէր ցնա, թէ որդի մարդոյ մատնելոց է 'ի ձեռս մարդկան, և սպանցեն զնա. և իբրև սպանցի՝ յերիր աւուր յարիցէ։ Եւ նոքա ոչ գիտէին զբանն, և երկնչէին հարցանել ցնա։ Եկն 'ի Կափառնաում. և իբրև եմուտ 'ի տուն, հարցանէր զնա. զի՞նչ վիճէիք զճանապարհայն ընդ միմեանս։ Եւ նոքա լուռ լինէին. քանզի ընդ միմեանս վիճէին 'ի ճանապարհին թէ ո՞վ մեծ իցէ։ Եւ իբրև նստաւ՝ կոչեաց զերկոտասանսն և ասէ ցնա. եթէ ոք կամի առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն կրտսեր՝ և ամենեցուն պաշտօնեայ։ Եւ առեալ մանուկ մի կացոյց 'ի մէջ նց, և ընկալեալ զնա 'ի գիրկս իւր, ասէ ցնա։ Որ միանգամ յայսպիսի մանկտւոյ ընկալցի յանուն իմ, զիս ընդունի. և որ զիս ընդունիցի՝ ոչ զիս ընդունի, այլ զայն՝ որ առաքեացն զիս։ Պատասխանի ետ նմ Յովհաննէս և ասէ վարդապետ՝ տեսաք զոմն, զի յանուն քո դևս հանէր՝ և զմեր կնի ոչ շրջէր, և արգելաք զնա։ Եւ նա ասէ. մի արգելուք զնա. զի ոչ ոք է՝ որ առնէ զօրութիւն յանուն իմ, և կարիցէ հայհոյել զիս։ Զի որ ոչն է ընդ մեզ հակառակ, 'ի մեր կոյս է։ Եւ որ ոք արբուսցէ ձեզ ջուր բաժակաւ յանունս յայս, թէ դուք Քրիստոսի էք, ամէն ասեմ ձեզ՝ մի կորուսցէ զվարձս իւր։ Եւ որ ոք գայթագղեցուսցէ զմի 'ի փոքրկանցս՝ որ հաւատան յիս, լաւ էր նմա առաւել՝ եթէ արկեալ էր ընդ պարանոց նորա երկան իշոյ, և ընկեցեալ 'ի ծով։ Եւ եթէ գայթագղե-

ցուսցէ զքեզ ձեռն քո, հատ ընկեաւ 'ի քէն, զի լաւ իցէ քեզ խեղ մտանել 'ի կեանսն յաւիտենից, քան երկուս ձեռս ունել՝ և երթալ 'ի գեհեն 'ի հուրն անշէջ: Ուր որդն նց ոչ մեռանի՝ և հուրն ոչ շիջանի: Եւ եթէ ոտն քո գայթագղեցուսցէ զքեզ, հատ ընկեաւ զնա 'ի քէն. լաւ իցէ քեզ կաղ մտանել 'ի կեանսն յաւիտենից, քան երկուս ոտս ունել՝ և անկանել 'ի գեհեն 'ի հուրն անշէջ: Ուր որդն նց ոչ մեռանի՝ և հուրն ոչ շիջանի: Եւ եթէ ակն քո գայթագղեցուսցէ զքեզ, հան զնա 'ի բաց. լաւ իցէ քեզ միով ակամբ մտանել յարքայութիւն Աստուծոյ, քան երկուս աչս ունել՝ և անկանել 'ի գեհեն: Ուր որդն նց ոչ մեռանի՝ և հուրն ոչ շիջանի: Զի ամ ինչ հրով յաղեսցի, և ամ ողջակէզ աղիւ յաղեսցի: Բարւոք է աղ. և եթէ աղն անհամեսցի, ի՞նչ համեմեսցի. արդ՝ դուք կալարուք յանձինս ձեր զաղն, և խաղաղութիւն արարէք ընդ միմեանս: 49:

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Ալելուիա. Թագաւոր:

Զ. ՁՈՐԿԱՏԱՐԱՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դշ:

Օրհնեցիր զՏէր, և զյաղթող զօրուի. 175:

Ալելուիա Յարութիւն Դշ:

ՅԱՌԱՒՕՏԻՆ

Հայր Դշ:

Արի՛ ածին որդի՛ Աստուծոյ զաւետարանումն սրբոց մարգարէիցն. աստանօր լուսափայլեալ պայծառացուցեր օրհնեալ Տէր Աստուա՛ծ հա՛ղորդն ի մերոց: Կամաւորութիւն եկի՛ր ի՛ չարչարանս. եւ

ըզմահաբեր փայտին բանիրձեր ի վերայ կենսաբեր ոստոյդ. և ընդնոյն կենաց փայտ մեզ շնորհեցեր. օրհնեալ Տէր Աստուածդ հայրցն ըմբրոց։ Պանդիկ կողիւրն վերաւորեալ ընտանահայրն. ի քո յանարատի կողդ ընկալեալ ըզխոցումն գեղաւորդեանն. եւ անապական արեամբդ քո լուսաւորեցեր սուրբ զեկեղեցի. օրհնեալ Տէր Աստուածդ հայրցն ըմբրոց։

Գ. ԸզՏէր օրհնեցէք բարձր արարէք ընդընաձ յաւիտեան։ Ամենածին Որդի՛ն ի խաչի՛ն բեւեռեալ. արեամբ մարմնով դընի՛ ի գերեզմանի ամենայն գործք օրհնելով բարձր արարէք ընդընաձ յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Լուեալ երանելի՛ կանանցն. զաւետիս ն՝ը յարութեանն պատմի՛ն աշակերտացն ելիէ յարեա՛ւ Տէր. ամենայն գործք օրհնելով բարձր արարէք ընդընաձ յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Ընթացեալք ի մի՛ասին. Պետրոս եւ Յովհաննէս. տեսանէի՛ն ընդգերեզմանն. յանստուածայի՛ն մարմնոյն ունայն. ամենայն գործք օրհնելով բարձր արարէք ընդընաձ յաւիտեան։

Ամենասոյն Դշ։

Ուրախացիր ածածի՛ն վերօրհնեալդ ի սրտէ՛ն. ծագելով ի քէն մեզ լոյս մայր եղեր վերաձդողին՝. ազգ և ազինք ըզքեզ մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Հիմն եղեր եկեղեցւոյ՝ խորան եղեր Հոգւոյն սրբոյ. ի հրեշտակաց սպասաւորեալ Գաբրիէլ քեզ աւետեաց. ազգ և ազինք ըզքեզ մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Տեսանեմք ըզսոսկալի զհրաշալի խորհուրդ յայտնեալ. ի Հոգւոյն

սրբոյն յղացեալ զԲանն Աստծոյ մարմնով ծընանար. ազգ և ազինք ըղքեզ մեծացուցանեմք։

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ ԴԶ։

Անկեր ի փրկութիւն թագաւոր անմահ. եւ ընդմահ ճաշակեցեր փրկիչ աշխարհի. ողո՛ւրմեա։ Փառք Հօր։ Լսա՛ջի համբերեցեր Աստծոյ վասն մարդկան. և զթաղումն յանձն առեր զերեքօրեայ. ողո՛ւրմեա։ Այժմ և միշտ։ Անդ ի մեռելոց յարեար իշխանութիւնք որպէս Տէր. զի՛ս զմեղաց ըզմեռեալս նորոգեա՛ և կե՛ցո։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՆԿՅ ԴԶ։

Յարութիւն Աստուածորդւոյն. հրեշտակապետն այսօր աւետէր կանանցն ասելով. յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէն։ Փառք Հօր։ Ընթացեալ կանանցն խընդութեամբ պատմէին աշակերտացն ասելով. յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէն։ Այժմ և միշտ։ Ա՛ռ որդի եւ մեք ընդ հրեշտակին գոչեսցուք զյարութիւնն Քո՝. որ փրկեացն ըզմե՛զ ի ձեռաց մահու։

Ա՛ռաւօտու Երգ Յարութեան ԴԶ։ Քէզ. Աստուածդ։

Ա՛ռաւօտու Սաղմոս ՁԳ։

Կ3. Յոյց մեզ Տէր։ Փխ. Հաճեցար Տէր. 191։

Ա՛ռաւօտուն ըստ Ղուկասու։ ԺԷ. 20։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍ ՔՐԻՍՏՈՍ

Երբեւ հարցաւ 'ի փարիսեցւոցն՝ թէ ե՞րբ գայցէ արքայութիւն Աստուծոյ. պատասխանի ետ նոցա և ասէ. ոչ գայ արքայութիւն Աստուծոյ խտրանօք. և չասիցեն, թէ ահաւասիկ աստ է՝ կամ անդ. զի ահա արքայութիւն Աստուծոյ 'ի ներքս 'ի ձեզ է։ Ասաց և առ աշակերտսն. եկեսցեն աւուրք ցանկանալոյ ձեզ մի յաւուրցն

որդւոյ մարդոյ տեսանել՝ և ոչ տեսանիցէք։ Եւ եթէ ասիցեն ձեզ՝ եթէ ահաւասիկ է՝ կամ անդ, մի երթայցէք զհետ։ Զի որպէս փայլակն փայլատակեալ 'ի ներքոյ երկնից՝ ընդ երկնիւք ծագիցէ, նոյնպէս և որդի մարդոյ յաւուրն իւրում։ Բայց նախ պարտ է նմա բազումս չարչարել՝ և խոտել յազգէս յայսմանէ։ Եւ որպէս եղև յաւուրսն Նոյի, նոյնպէս եղիցի և յաւուրս որդւոյ մարդոյ։ Ուտէին ըմպէին կանայս առնէին և արանց լինէին, մինչև յօրն՝ յորում եմուտ Նոյ 'ի տապանն, և եկն ջրհեղեղն՝ և կորոյս զամենեսին։ Նոյնպէս՝ և որպէս յաւուրսն Ղովտայ եղև, ուտէին ըմպէին գնէին վաճառէին տնկէին շինէին. և յորում աւուր եկ Ղովտ 'ի Սոդոմայ, տեղաց հուր և ծծումբ յերկնից՝ և կորոյս զամենեսին. ըստ նմին օրինակի եղիցի և յաւուրն՝ յորում որդի մարդոյ յայտնելոց է։ Յայնմ աւուր որ կայցէ 'ի տանիս՝ և կարասի իւր 'ի տան, մի իջցէ առնուլ զայն. և որ յանդի իցէ, նոյնպէս մի դարձցի յետս։ Յիշեցէք զկինն Ղովտայ։ Որ խնդրիցէ զանձն իւր ապրեցուցանել, կորուսցէ զնա. և որ կորուսցէ, ապրեցուսցէ զնա։ Ասեմ ձեզ. յայնմ գիշերի՝ թէ եղիցին երկու 'ի մի մահիճս, մին առցի՝ և միւսն թողցի. և եթէ եղիցին երկու՝ աղալ 'ի միասին, մին առցի՝ և միւսն թողցի. և եթէ իցեն երկու յանդի, մին առցի՝ և միւսն թողցի։ Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա. Յո՞ Տի։ Եւ նա ասէ ցնոսա. ուր մարմին է, անդր և արծուիք ժողովեսցին։ 37։

Գլ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ղօ. Յում ամենա.

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա. Աղջին Սաղմոս ՃԻԹ։

Զրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. 193։

Ա–Էպիստոլն ըստ Մատթէոսի։ ԺԲ. 10։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՎՐԻ ասէ.

Զգոյշ լերուք՝ մի արհամարհիցէք զմի 'ի փոքրկանցս յայսցանէ. ասեմ ձեզ, զի հրեշտակք նոցա յերկինս հանապազ տեսանեն զերեսս Հօր իմոյ՝ որ յերկինս է։ Զի եկն որդի մարդոյ կեցուցանել զկորուսեալն։ Զիարդ թուի ձեզ. եթէ լինիցի մարդոյ հարիւր ոչխար՝ և մոլորիցի մի 'ի նոցանէ, ոչ թողուցու զիննսուն և զինն ոչխարն 'ի լերինս, և երթայցէ խնդրիցէ զմոլորեալն։ Եւ եթէ լինիցի գտանել զնա. ամէն ասեմ ձեզ. զի ուրախ լինի 'ի վերն նր առաւել՝ քան 'ի վերն իննսուն և իններորդն, որ չիցեն մոլորեալ։ Այսպէս ոչ են կամք առաջի Հօր իմոյ որ յերկինս է՝ եթէ կորիցէ մի 'ի փոքրկանցս յայսցանէ։ Եթէ մեղիցէ քեզ եղբայր քո, երթ յանդիմանեա զնա՝ յորժամ դու և նա միայն իցէք. եթէ լուիցէ քեզ, շահեցար զեղբայր քո։ Այլ եթէ ոչ լուիցէ քեզ. առ ընդ քեզ մի ևս՝ կամ երկուս. զի 'ի բերանոյ երկուց և երից վկայից հաստատեսցի ամ բան։ Իսկ եթէ նոցա ոչ լուիցէ, ասասջիր յեկեղեցւոջ. ապա թէ և եկեղեցւոյն ոչ լուիցէ, եղիցի քեզ իբրև զհեթանոսն և զմաքսաւոր։ Ամէն ասեմ ձեզ, զոր կապիցէք յերկրի՝ եղիցի կապեալ յերկինս, և զոր արձակիցէք յերկրի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս։ Դարձեալ ասեմ ձեզ եթէ երկու 'ի ձէնջ միաբանիցեն յերկրի վասն իրաց, զինչ և խնդրեսցեն՝ եղիցի նոցա 'ի Հօրէ իմմէ որ յերկինս է։ Զի ուր իցեն երկու կամ երեք ժողովեալ յանուն իմ. անդ եմ ես 'ի մէջ նոցա։ Յայնժամ մատեաւ առ նա Պետրոս՝ և ասէ. Տէր՝ քանի՞ցս անգամ եթէ մեղիցէ ինձ եղբայր իմ, և թողից նմա. մինչև ցեօթն անգամ։ Ասէ ցնա Յի. ոչ ասեմ քեզ թէ մինչև ցեօթն անգամ, այլ մինչև յեօթանասնեկին եօթն։ Վասն այսորիկ

նմանեցաւ արքայութի երկնից առն թագաւորի, որ կամեցաւ համար առնել 'ի մէջ ծառայից իւրոց։ Եւ իբրև սկսաւ առնուլ, մատուցաւ առ նա պարտապան մի բիւր քանքարոյ։ Իբրև ոչ ունէր հատուցանել, հրամայեաց՝ զնա վաճառել տրն նի, և զկին նի՝ և զորդիս՝ և զամ որ զինչ և ունիցի՝ և հատուցանել։ Եւ անկեալ ծառայն երկիր պագանէր նմա՝ և ասէր. երկայնամիտ լեր առ իս՝ և զամենայն հատուցից քեզ։ Գթացեալ տէր ծառային այնորիկ՝ արձակեաց զնա, և զփոխն եթող նմա։ Եւ ելեալ ծառայն այն եգիտ զմի 'ի ծառայակցաց իւրոց, որ պարտէր նմա հարիւր դահեկան. և կալեալ զնա խեղդէր՝ և ասէր հատո՛ ինձ զոր պարտիսդ։ Արդ՝ անկեալ ծառայակցին առ ոտս նի, աղաչէր զնա և ասէր. երկայնամիտ լեր առ իս՝ և հատուցից քեզ։ Եւ նա ոչ կամէր. այլ էոգաւ արկ զնա 'ի բանտ՝ մինչև հատուսցէ զպարտսն։ Իբրև տեսին ծառայակիցքն նի որ ինչ եղեն՝ տրտմեցան յոյժ, և եկեալ ցուցին տն իւրեանց զամ որ ինչ եղեն։ Յայնժամ կոչեաց զնա տրն իւր և ասէ. ծառա՛յ չար՝ զամ զպարտսն թողի քեզ՝ վասն զի աղաչեցեր զիս։ Իսկ արդ՝ ո՞չ էր պարտ և քեզ ողորմել ծառայակցին քում, ոպ և ես քեզ ողորմեցայ։ Եւ բարկացեալ տրն նի՝ մատնեաց զնա դահճաց. մինչև հատուսցէ զամ զպարտսն։ Այնպէս և Հայր իմ որ յերկինս է՝ արասցէ ձեզ, եթէ ոչ թողուցուք իւրաքանչիւր եղբօր իւրում 'ի սրտից ձերոց զյանցանս նց։ 35։

Ա՛ԵՒԵՊԷ ՅՈՒՍՈՒՆԷ ԴԶ։ ՌՃԷԼ. Ա՛սասցուք։

Ի ՀՈՒԵՒՇԱԲԱԹԻ ԵՒԵԼՅՅԻՆ, ՈՐ ՎԱՂԸ ՀԱՄԲԱՐՅՅՈՒՆ Է՝ ՀԱՄԲԱՐՅՅԻ ԴԶ. ՈՍՈՄ։

Ա՛հագին ձայնի՝ լո՛ղ քո Ռ՚ն. ի վերայ՝ խաչին դողսցուցեր զարարածս ամենայն. զերկնային եւ զերկրաւորս բընութիւնս։ Փառք Հօր։ Ա՛հագի՛ն

երևումն՝ հրեշտակին. զարհուրեցան՝ ըզկանայսն ասելով. զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս։ Այժմ և միշտ։ Եւ յահէ զօրութեանն Աստուծոյն. զարհուրեցա՞ն կարապետքդ դիժոխոցն ասելով. համբարձէք իշխանք ընդդրունսս ձեր ի վերս։

Աղյոկման Սողոմոն ՃՕ։ Օրհնեցէք զԱստ. 197։

Ա-Էպոպան ըսպ Մարկոսի։ ժ. 1։

Տին մեր Յն Քն

Եւ անտի յարուցեալ գայ 'ի սահմանս Հրէաստանի յայն կոյս Յորդանանու. և երթայր դարձեալ խռնեալ ժողովուրդն առ նա, և որպէս սովոր էր՝ միւսանգամ ուսուցանէր զնա։ Իսկ փարիսեցիքն մատուցեալ փորձելով հարցանէին զնա՝ և ասէին, եթէ արժա՞ն իցէ առն զկին իւր արձակել։ Նա պատասխանի ետ նց և ասէ, զի՞նչ պատուիրեաց ձեզ Մովսէս։ Եւ նոքա ասեն. Մովսէս հրաման ետ գիր մեկնելոյ գրել, և արձակել։ Պատասխանի ետ Յն՝ և ասէ ցնս. վասն խստասրտութեան ձերոյ գրեաց ձեզ զպատուիրանն զայն։ Այլ 'ի սկզբանէ արարածոց, արու և էգ արար զնս Աստ, և ասէ։ Վասն այսորիկ թողցէ այր զհայր իւր և զմայր, և երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ։ Եւ եղիցին երկուքն 'ի մարմին մի. և այնուհետև ոչ են երկու՝ այլ մարմին մի։ Արդ՝ զոր Աստ զուգեաց, մարդ մի մեկնեսցէ։ Եւ 'ի տան դարձեալ աշակերտքն զնոյն հարցին ցնա։ Եւ ասէ ցնս. եթէ այր արձակեսցէ զկին իւր՝ և արասցէ այլ, շնայ։ Եւ կին եթէ ելցէ յառնէ իւրմէ՝ և եղիցի առն այլում, շնայ։ 12։

Քրկ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղօթ. Ծնագաւոր։

Զ. ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ

ՏԵՐՈՆ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

կանոնագրեալ 'ի յոյնէն Դկ։

ԻՐԵՑԻՑ զքեզ Տի զօրութիւն իմ. 19։

Հեղինակ շարականն Դկ։

Մեծահրաշ այս խորհուրդ աւանդութիւն. 445։

Օրհնութիւն Դշ։

Հանգարծաւ Տէրն մեր յերկինս. ասելով աշակերտացն. Նստարուք ի քաղաքիդ Յերուսաղէմ. մինչև զգենուցուք զզօրութիւն ի բարձանց։ Միաբանեալ ե՞ր առաքեալքն միախորհ եւ միակրօնն. միաբան նստէին ի ե՞ր վերնատանն. եւ ակն ունէին գալստեան ե՞ր Հոգւոյն։ Յանկարծակի եհան ի նմանութի լուսոյ փայլմանն. եւ եկեալ բնակեցաւ ի ե՞ր առաքեա՛լսն. մինչդեռ նստէին ի ե՞ր վերնատանն։

† Հանգարծաւ Տէրն մեր Քրիստոս. օրհնութի՞ն ընդ ամպս երկնից. եւ առաքելոյն երկրորդանգեալ դարձան Յերուսաղէ՛մ. միաբանութի՞ն վերառաքէին զաղօթս։ Անտեալ ի յերկինս բիւրաւոր զօրք բազմութի՞ն հրեշտակաց. որք աղաղակէին եւ ասէի՛ն. օրհնեալ եկեալ ի յանունն Տ՛ն։

Հագին ճայնի՛ւրդ քո Ա՛ռ. ի վերայ խաչին դողացուցեր զարարածս ամենայն. զերկնային եւ զերկրաւորս բընութիւնս։ Հագի՛ն երևումն

հրեշտակին. զարհուրեցա՞յց ըզկանայսն ասելով. զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս։ Նա՛ յա-հէ զօրութեամբ Աստծոյդն. զարհուրեցա՞ն կարապետքդ դրժոխոցն ասելով. համբարձէք իշխանք ընդդրունքս ձեր ի վերս։

Փառաբանակից Հօր Որդի որ վասն մե՛ր խաչեցա՛ր. զդրժոխս աւերեալ յարեար յաւուր երրորդի. փա՛՛ռք յարութեան քո Տէր։ Հրեշտակապետին իջանն որ ընդպահապանսն երկիւղի՛՛. զարհուրեցայց առ դրանքն գերեզմանին. փա՛՛ռք յարութեան քո Տ՛ր։ Նա՛ ըսքանչելի՛ նը կանանցն աւետարանէ՛՛ր ասելո՛՛վ. յարեաւ Ռ՚ յարուցիչքն մեռելոց. փա՛՛ռք յարութեան քո Տ՛ր։

Օ՛անճառըդ քո Ռ՚ փառաւորեմք ըզմարդանալդ. ի գլխոց լերանց հրատարակեմք ըզքո՛ քաջութիւնդ. քանզի հարեր ըզպատերազմ. եկեալդ ի փրկութիւն մեզ։ Օ՛յաղթողդ քո Ռ՚ գովեմք ըզզօրութիւդ. քանզի վանեցեր ըզնդդիմամարտ թշնամին. եւ դարձուցեր ըզգերութի. եկեալդ ի փրկութի՛ մեզ։ Ընդլսեսցէ երկիր զողորմութիւն և նորացուսցէ զօրհնութի. քանզի Աստ՚ ծնընդեամբ ի միշտ կուսէն ի փրկութի մեզ յայտնեցաւ. աւերեաց ըզդրժոխս։

Ամենեղակից Բանըդ Հօր և Եղելոց պատճառ. որ ծընար ի կուսէն. ըզքեզ ծանեալք Ա՚ստուած ազանչեմք ողորմեա ազգի մարդկան։ Սերովբէիցն անհաւոր եւ դատաւո՛՛ր կենդանեաց եւ մեռելոց. որ ի խաչին բևեռեցար. ըզքեզ ծանեալք Ա՚ստուած

աղաչեմք ողորմեա ազգի մարդկան։ Կենդանուն աղբեր. եւ պարգեւատու առատ ողորմութեան. որ յարեարդ ի մեռելոց. ընդքեզ ծանեալք Ս՝ստուած աղաչեմք ողորմեա ազգի մարդկան։

Հ՚Գ. Ս՚ռաքելոյ աղաւնոյ. ի՚ջանելոյ մեծաձայն հընչմամբ ի՚ բարձանոց. ի՚ նմանուի՚ լուսոյ փարլման հրաշինեալց անկիղելի՚ զաշակերտսն. մինչդեռ նը՚ստէ՚ն ի սուրբ վերնատանն։ Ս՚ենիւթական աղաւնի՚. անքննելի որ քննէ ընդխորս Ս՚ստուծոյ. զոր առեալ ի Հօրէ պատմէ զահաւոր և ընդմիւսանգամ գալո՚ւստն. զոր քարոզեցի՚ն համագոյական։ Օ՚րհնութի՚ ի բարձունս. ելողի՚ն ի Հօրէ և յՈՐդւոյ Հոգւոյն սրբոյ. որով առաքեալքն արբեցան անմահական բաժակա՚ն. եւ հրաւիրեցի՚ն զերկիրս ի յերկինս։

Հ՚Ն. Բարձրեալ թագաւոր յաւիտենից. Հա՚յր անըսկիզբն. որ զմիածինդ առաքեցեր ի փրկութի՚ ազգի մարդկան. աղաչեմք ընդքեզ յիշեա զՀոգին Նը՚նջեցելոց մերոց. եւ հանգո՚ ի քո՚ւմ ըյարքայութեա՚նդ։ Բանդ Ս՚ծ երեւեալ մարմնով յերկրի. քահանայապե՚տ ճշմարիտ. որ ի վերայ խաչին պատարագեալ բարձող մեղաց գաւառն անարատ. աղաչեմք ընդքեզ յիշեա զՀոգին Նը՚նջեցելոց մերոց. եւ հանգո՚ ի քո՚ւմ ըյարքայութի՚ւնդ։ Ս՚րանական շնո՚ւրհաց բաշխող. ե՚ր Հոգի՚դ ճշմարիտ. որ վերընտրեցեր ծնընդեամբ աւազանին կոչեցեալս յորդեգրութի՚ ընտրեալսդ. գթութի՚ դ քո՚ նորոգեա զՀոգին Նը՚նջեցելոց մերոց. եւ հանգո՚ ի քո՚ւմ ը յարքայութի՚նդ։

ԱՆ. Որ խոնարհեցար երկնից. անմեկնելիդ ի Հօրէ Որդի Աստուծոյ. եւ առեր մարմին ի սրբոյ կուսէ՝՝՝ն. հայցմամբ ծագողին լուսոյդ և մեզ ողորմեա։ Որ մանուամբ քով կեցուցեր ըզմեզ. եւ յարուցեալ համբարձար առ Հայր ի յերկին. այսօր երկնաւոր զօրք իջեր ի փոխումն մօր քո և կուսի՝՝՝. հայցմամբ ծագողին լուսոյդ և մեզ ողորմեա։ Որ յիմանալի խորանսիդ. բարձրացոյց ըզքեզ մայր Աստուծոյ. անճառելի փառաւք միածին Որդի՝՝՝ն. առ նա միշտ բարեխօսեա՝՝՝՝ վասն անձանց մերոց։

ԽԶ. Յընծայ այսօր փառաւք միածնին. լեառնն Թաբոր հանդերձ Հերմոնիւ. բարձրացեալ գերագոյն Սինա՝՝՝յ. եւ էջք Աստուծոյ դուռն երկնից ի նմա։ Յընծան այսօր լերինք Աստ՝. արարողին ելեալք ընդ առաջ. պարակցեն յաւիտենական լերա՝՝՝նցն. դասք առաքելոց և մարգարէից։ Փառք Հօր։ Յընծայ այսօր լեառնն վերին Սիոն. հարսնարան անմահ արքայի՝ն. տեսանելով զերկնաւոր փեսա՝՝՝ն. զարդարեալ լուսոր Հայրական փառաւք։

Այժմ և միշտ։ Նստեալ ընդ աջմէ ծընողին. կատարելով ըզխոստացեալ պարգեւս. մինչեւ թարիչ ես Հոգին գայ առ ձե՝՝՝ղ. աղաչեցուցանել զմեծ զողորմութիւն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ՝ի ներքոյ ոտից նորա։

Ն՛Հ՝ի քրովբէս և թռեաւ, սլացաւ նա՝ի թևքս հողմոց։

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա։

Փ. Համբարձաւ Ա՛ծ օրհնութիւն. և Տ՛ր մեր ձայնի՛ւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք Ա՛ստ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ։

Օ՛րհնեսցի՞ պլ՛սակ քաղցրութիւն քո՝ Տ՛ր. որ պահեցեր ըզմեզ յերկրի՝. այսօր համբարձար փառօք յերկի՞նս առ Հայր հրեշտակաց դասուք. օրհնեալ Տ՝ր Ա՛ծ հա՞րցըն մերոց։ Հիացա՞ն վերի՞նքն ընդ մարդկային քո՝ կերպ. հարցաբանեալքդ զնոսայեանն. ո՞վ է սա դիմեալ յե՛րկրէ՞ արի՛ունազգեստեալ. օրհնեալ Տ՝ր Ա՛ծ հա՞ր ցըն մերոց։ Ն՛որ-գէ՛ի՞ն հրեշտակքն ը՛ղդաւթեան առաջն. առ բարապանքս դրանց երկնի՛ց. ասեն համբարձէ՛ք իշխանք ըզդրո՛ունքս ձե՛ր ի՛ վե՛ր և մ՛ըտցէ արքայ. օրհնեալ Տ՝ր Ա՛ծ հա՞ր ցըն մերոց։

Գ. Ը՛ զՏ՛ր օ՞ր հնեցէ՛ք ե՞ւ բարձր արարէ՛ք ը՛զնա՞ յաւիտեա՛ն։ Որ ե՛ն ի կառս ի՛ւր և ընկճեա՛ց զիշխանն մահու. օ՞ր հնեցէ՛ք ե՞ւ բարձր արարէ՛ք ը՛զնա՞ յաւիտեա՛ն։ Փառք Հօր։ Որ եդ յամպս ընդգնա՛ցս ի՛ւր և վերասլանցա՛ւ առ Հայր ի՝ յե՛ր կի՛նս. օ՞ր հնեցէ՛ք ե՞ւ բարձր արարէ՛ք ը՛զնա՞ յաւիտեա՛ն։

Այժմ և միշտ։ Որ նընստի՛ ընդ աջմէ՛ Հօր հաւասար ե՛ր Հոգւոյն. օրհնեցէ՛ք ե՛ւ բարձր արարէ՛ք ընդ նա՝ յաւիտեան։

Մեծացուցէ Դ։

Աստուածածնին մայր լուսոյ. արեգականն արդարութե՛ն արևելք. որ ի խաւարի աշխարհի ծագեցեր ընդլոյսն գերազանց. օրհնութի՛ւն ընդքե՛զ բարեբանեալ մեծացո՛ւցանե՛մք։ Փառք Հօր։ Ամպ թեթեւ լուսաւոր անընդունակ խոնաւութե՛ն. որ ընցողն կենաց ի ցամաքեալ բնութիս ցողեր. օրհնութի՛ւն ընդքե՛զ բարեբանեալ մեծացո՛ւցանե՛մք։ Այժմ և միշտ։ Սերովբէ՛ հողեղէն ե՛ւ մարմնաւոր քերովբէ. որ զանհայն ի նոցունց յորովայնի՛ քում կրեցեր. օրհնութի՛ւն ընդքե՛զ բարեբանեալ մեծացո՛ւցանե՛մք։

Ողորմեա՛ Դ։

Որ ծաղրմութի՛ւն քո՛ հի՛մնեցեր զաշխարհս. ե՛ւ ի՝ջեալ փրկեցեր ի՝ յանիծի՛ն Ադամայ. այսօր համբարձա՛ր փառաւո՛ք յերկի՛նս Տէ՛ր ողորմեա՛ մեզ Աստուա՛ծ։ Փառք Հօր։ Որ ելեր ի բարձրադի՛տակ քա՛ռաթևին. առնելո՛վ զհեծելութի՛ փրկութեան. այսօր համբարձա՛ր փառաւո՛ք յերկի՛նս Տէ՛ր ողորմեա՛ մեզ Աստուա՛ծ։ Այժմ և։ Որ երեքօրեայ թաղմամբ քո՛ դատապարտեցեր ընդդանաձանողս վիշապն. այսօր համբարձա՛ր փառաւո՛ք յերկի՛նս Տէ՛ր ողորմեա՛ մեզ Աստուա՛ծ։

Տէր յերկնից Դ։

Ի՛շխանութի՛ւն երկնի՛ց զարհուրեցան տեսանելով զելս քո Ա՛ն. ընկեր առ ընկե՛ր սարսեալ ասէին.

ռէլ է սա թագաւոր փառաց: Փառք Հօր: Սա է մարմնացեալ Բանն Աստուած որ ի խաչին ըզմեղս ըսպան. և վերացուցեալ փառօք գայ յերկինս Տէր հզօր զօրութեամբ իւրով: Այժմ և միշտ: Սա է որ ի գերեզմանէն յարեաւ և աւերեաց ըզ-դըժոխս. և վերհամբարձեալ փառօք գայ առ Հայր Տէր կարող ի պատերազմի:

Առաւօտու երգ:

Զյարութիւն ըզփրկչին օրհնեսցուք. զփրկ-չին մերոյ օրհնեսցուք ըզյարութիւն:

Համբարձաւ Աստուած օրհնութեամբ եւ Տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Ապա ասասցուք կամ Գանձ:

Իսկ ի զինի Սբ Ածնի Եղանակին խաչի և աւետարանաց և ամ զատկերգ ի դորա ասելով Շարական Դ.Զ:

Համբարձաւ Տէրն մեր յերկինս. 414:

Զինի սաղ Սաղմոս ԽԶ:

կց. Համբարձաւ Ած օրհնութեամբ, և Տէր մեր ձայ-նիւ փողոյ:

փխ. Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղակե-ցէք առ Ած ի ձայն ցնծութեան:

Տր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ ի վե-րայ ամ երկրի:

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ, և զհեթա-նոսս ի ներքոյ ոտից մերոց:

Ընտրեաց զմեզ իւր ի ժառանգութիւն, գեղեցկու-թեանցն Յակոբայ զոր և սիրեաց:

Համբարձաւ Ած օրհնութեամբ, և Տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Սաղմոս ասացէք Այ մերում, սաղմոս ասացէք, թագաւորին մերոյ սաղմոս ասացէք:

Մեծագաւոր մեծ 'ի վերայ ամ երկրի Աստ է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութիւն։

Մեծագաւորեաց Աստ 'ի վր հեթանոսաց, Աստ նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ։

Ուշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ Աստն Աբրահամու, զի Աստ զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան։

Ընթերցուած յերգոց երգոյն Սողոմոնի։ Գ. 6։

Ո՞վ է սա որ ելեալ գայ յանապատէ՝ իբրև զստեղն ծխոյ խնկեալ զմուռս և կնդրուկ յամ փոշւոյ իւղագործաց։ Ահա գահոյք Սողոմոնի, վաթսուն սպառազէնք շուրջ զնովաւ 'ի քաջացն Իսրայէլի, ամենեքեան սուսերաւորք հմուտք պատերազմի, այր իւրաքանչիւր սուր յազդեր յարհաւրաց գիշերոյ։ Արար իւր գահաւորակ արքայ Սողոմոն 'ի փայտից Լիբանանու, զսիւնս նր արծաթիս, զկոնք նր ոսկի, և զձեղուն նր ծիրանի, զմէջ նր ականակապ, տարածեալ զսէրն 'ի դստերացն Երուսաղեմի։ Եկէք հայեցարուք դստերք Սիովնի յարքայ Սողոմոն 'ի պսակն, որով պսակեաց զնա մայր իւր յաւուր փեսայութեան իւրոյ, և յաւուր ուրախութեան սրտի իւրոյ։ Ահաւասիկ կաս գեղեցիկ մերձաւոր իմ, ահաւադիկ կաս գեղեցիկ, աչք քո աղաւնիք բաց 'ի լռութէ քումմէ։ Ա արսք քո իբրև զերամակս այծից որք երևեցան 'ի Գաղաադէ։ Ատամունք քո իբրև զերամակս կտրելոց որք ելանեն 'ի լուալեաց, ամենեքեան երկուորիք են, և անորդի ոչ գոյ 'ի նոսա։ Իբրև զթել որդան են շրթունք քո. և խօսք քո գեղեցիկք. իբրև զկեղև նռան են այտք քո՝ բաց 'ի լռութէդ քումմէ։ Գ. 3։

Ընթերցուած Յեսայեայ մարգարէէ։ ԿԳ. 1։

Ոսկ այս ոմ է որ գիմեալ գայ Յեդոմայ, կարմրութի ձորձոց իւրոց 'ի Բոսորայ, գեղեցիկ պատմուճանաւ և բուռն զօրութիւն, ես խօսիմ զարդարութի և իրաւունս փրկութեան։ Ա՞ն էր կարմիր

են ձորձք քո և հանդերձք քո իբրև հնձանահարի, լիոյ հնձանի կոխելոյ։ Հնձան հարի միայն, և 'ի հեթանոսաց ոչ ոք էր ընդ իս, կոխեցի զնոսա սրտմտութիւն՝ և ճմլեցի զնոսա բարկութիւն և իջուցի յերկիր, և զամ հանդերձս իմ թաթաւեցի, զի հասեալ էր 'ի վրէ նց օր հատուցման, և ամ փրկութեան եկեալ հասեալ։ Այցեցայ և ոչ ոք էր որ օգնէր. զմտաւ ածի՝ և ոչ ոք էր որ 'ի թիկունս հասանէր. փրկեաց զնոսա բազուկ իմ. և սրտմտութի իմ միայն զդէմ կալաւ, կոխեցի զնոսա բարկութիւն իմով, և զենի զնոսա սրտմտութիւն իմով, և իջուցի զնոսա յերկիր։ 6։

Ընթերցուած 'ի գործոց առաքելոց։ Ա. 1։

Զբանն առաջին՝ զոր արարի վասն ամենայնի ո թ.էոփիլէ, զոր սկսաւ Յն առնել և ուսուցանել. մինչև յօրն պատուիրելոյ առաքելոցն 'ի ձեռն Հոգւոյն Սրբոյ, զորս ընտրեացն և վերացաւ։ Որոց յանդիման կացոյց զինքն կենդանի յետ չարչարանացն իւրոց, 'ի բազում արուեստս, յաւուրս քառասուն երևել նոցա՝ և ասել վասն արքայութեն Աստուծոյ։ Եւ 'ի հաղորդել ընդ նոսա հացիւ, պատուէր տայր նոցա յԵրուսաղեմ մի մեկնել, այլ սպասել աւետեացն Հօր՝ զոր լուարուքն յինէն։ Զի Յովհաննէս մկրտեաց 'ի ջուր, այլ դուք մկրտիցիք 'ի Հոգին սրբ, ոչ յետ բազում ինչ աւուրցս այսոցիկ։ Եւ նոքա մատուցեալ հարցանէին զնա՝ և ասէին՝ Տէր՝ եթէ 'ի ժամանակի աստ յայսմիկ հաստուցանելոց իցես զարքայութին Աստուծոյ Իսրայելի։ Ասէ ցնոսա ոչ է ձեզ գիտել զժամն և զժամանակս, զոր Հայր եդ յիւրում իշխանութեն. այլ առջիք զօրութի 'ի հասանել Հոգւոյն սրբոյ 'ի վրէ ձեր, և եղիջիք ինձ վկայք յԵրուսաղեմ, և յամենայն Հրէաստանի՝ և 'ի Սամարիա, և մինչև 'ի ծագս երկրի։ Եւ զայս իբրև ասաց, մինչդեռ հայէին նոքա՝ վե-

բացաւ, և ամպն կալաւ զնա յաչաց նոցա։ Եւ մինչդեռ պշուցեալ հայէին ընդ երկինս երթալոյ նորա, և ահաւասիկ արք երկու երևեցան նոցա 'ի հանդերձս սպիտակս, որք և ասացինն. արք Գալիլեացիք՝ զի կայք հայեցեալ ընդ երկինս։ Այս Յ՝ որ վերացաւն 'ի ձէնջ յերկինս, սոյնպէս եկեսցէ զոր օրինակ տեսէք զնա երթեալ յերկինս։ Եպա դարձան յԵրուսաղէմ յանուանեալ լեռնէն ձիթենեաց, որ է մերձ յԵրուսաղէմ ըստ շաբաթուն ճանապարհի։ Եւ իբրև մտին, ելին 'ի վերնատունն, ուր վանքն իսկ էին։ Պետրոս և Յովհաննէս և Յակովբոս և Անդրէաս, Փիլիպպոս և Թովմաս, Բարթողոմէոս և Մատթէոս, Յակովբոս ալփեան և Շմաւոն նախանձայոյզ և Յուդա յակովբեան։ Սոքա ամենեքեան էին հանապազորդեալ միաբան յաղօթս հանդերձ կանամբք, և Մարեմաւ մարբն Յի՝ և եղբարբք նորա։ 14։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Համբարձաւ Աստ օրհնութիւն և Տէր մեր ձայնիւ փողոյ։

Ա-Եպոլոն ըստ Ղուկասու։ ԻԳ. 41։

Տէրն մեր Յի Քրիստոս

Եւ մինչդեռ տակաւին չհաւատային 'ի խնդութենէն, և զարմացեալ էին, ասէ ցնոսա, ունիք ինչ կերակուր աստ։ Եւ նոքա ետուն նմա ձկան խորովելոյ մասն, և խորիսխ մեղու։ Եւ առ եկեր առաջի նոցա, և զմնացորդսն ետ նոցա։ Եւ ասէ ցնոսա, այս բանք են, զոր խօսեցայ ընդ ձեզ, մինչ առ ձեզն էի, թէ պարտ է լնուլ ամ գրելոցն յօրէնսն Մովսեսի, և 'ի մարգարէս և 'ի սաղմոսն վասն իմ։ Յայնժամ եբաց զմիտս նոցա՝ իմանալ զգիրս։ Եւ ասէ ցնոսա, թէ այսպէս պարտ էր չարչարել Քրիստի, և յառնել 'ի մեռելոց յաւուր երրորդի, և քարոզել յանուն նորա ապաշխարութի և թողութի մեղաց յամ աղգս՝ սկսեալ յԵրուսաղեմէ. և դուք

էք վկայք այսոցիկ։ Եւ ահա ես առաքեմ զաւետիս Հօր իմոյ 'ի ձեզ, և դուք նստարուք 'ի քաղաքիս Յերուսաղէմ. մինչև զգենուցուք զօրութիւն 'ի բարձանց։ Եհան զնա մինչև 'ի Բեթանիա, և ամբարձեալ զձեռս իւր օրհնեաց զնա։ Եւ եղև յօրհնելն նմա զնա, մեկնեցաւ 'ի նոցանէ, և վերանայր յերկինս։ Եւ նոքա երկրպագեալ նմա՝ դարձան Յերուսաղէմ ուրախութիւնք մեծաւ։ Եւ էին հանապազ 'ի տաճարին, գովէին և օրհնէին զԱստուծ։ 53։

Զկնի՝ առքիս-ագոն գործոցէ. Ա՝ 'ի վերուստ։ Ա-պէս-նոգրէն պանդուխտանն և՝ ընչեսրկս։

Գործոց. Ամ խաչիս։ Աղօթ. Պահպանեա։

Բայց 'ի գէրեզմանս ոչ երթան։ Ա՝ 'ի դուռնալն ախանին Հարկան Դշ։

Համբարձաւ Տէրն մեր Յն օրհնութիւնք. 414։

Ա՝ Եպիսկոպոսն ըստ Առքիոսի։ Ժ.Զ. 9։

Տէրն մեր Յն Յն

Յարուցեալ (Յն), առաւօտուն առաջին միաշաբաթուն՝ երևեցաւ Մարիամու Մագդալենացւոյ, յորմէ հանեալ էր զեօթն դևն։ Եւ նա երթեալ պատմեաց այնոցիկ որ ընդ նմայն էին, մինչդեռ լային և սգային։ Նոքա իբրև լուան թէ կենդանի է՝ և երևեցաւ նմա, ոչ հաւատացին։ Յետոյ՝ երևեցաւ այլով կերպարանաւ՝ որք երթային յանդաստան։ Նոքա չոգան պատմեցին այլոց, և ոչ նոցա հաւատացին։ Յետոյ՝ մինչդեռ բաղմեալ էին մետասանքն, երևեցաւ նոցա, և թշնամանեաց զանհաւատութիւն նոցա, և զխստասրտութիւն. զի որ երևեցաւ նոցա յարուցեալ 'ի մեռելոց, և ոչ հաւատացին։ Եւ ասէ նոցա երթայք յաշխարհս ամենայն, և քարոզեցէք զաւետարանն ամենայն արարածոց։ Որ հաւատայ և մկրտիցի կեցցէ, և որ ոչն հաւատայ դատապարտեսցի։ Նշանք այսոքիկ՝ որ հաւատանն՝ երթիցեն զհետ այսոցիկ, յանուն իմ դևս հանցեն, լեզուս խօսեսցին,

'ի ձեռս իւրեանց օձս բարձցեն, և եթէ մահացու ինչ դեղ արբցեն, նց ինչ ոչ վնասեսցէ, 'ի վր հիւանդաց ձեռս դիցեն և բժշկեսցեն: Եւ ինքն Տր Յն յետ խօսելոյն ընդ նս՝ համբարձաւ յերկինս, և նստաւ ընդ աջմէ Հօր: Եւ նոքա ելեալ քարոզէին ընդ ամ երկիր Տն գործակցութիւն, և զբանն հաստատէին ամենայն նշանօք, որ երթային զհետ նոցա: 20:

Եւ ապա Պաւղոս յոյնիւ ԻԳ:

ԿՅ. Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր. ամբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ Թագաւոր փառաց:

ՓԼՍ. Տեառն է երկիր լրիւ իւրով՝ աշխարհ և ամ բնակիչք նր:

'Նա ինքն 'ի վր ծովու հիմունս արկ նմա, և 'ի վր գետոց պատրաստեաց զնա:

Ով ելցէ 'ի լեառն Տեառն, կամ ով կացցէ 'ի տեղւոջ սրբութեանն նր:

Որ սրտ է ձեռօք և անբիծ սրտիւ, որ ոչ առ զնանրութիւն յանձն իւր՝ և ոչ երդուաւ նենգութիւն ընդ ընկերի իւրում:

Սա առցէ զօգնութիւն 'ի Տեառնէ. զողորմութիւն ՄՆՅ փրկչէ իւրմէ:

Այս ազգ է որ խնդրէ զՏէր, խնդրէ տեսանել զերեսս ՄՆՅ Յակովբայ:

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր. ամբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ Թագաւոր փառաց:

Ով է սա Թագաւոր փառաց, Տէր հզօր զօրութիւն իւրով, Տէր կարող 'ի պատերազմի:

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր, ամբարձին դրունք յաւիտենից. և մտցէ Թագաւոր փառաց:

ԱՎ է սա թագաւոր փառաց, Տի զօրութեց, սա ինքն է թագաւոր փառաց։

Ա-Էպիստոլեն ԸՍՊ ՂՈՒԿԱՍ։ ԺԲ. 1։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՎԱ

Ասաց և առակ մի նց՝ առ այն, թէ պարտ է յամ ժամ կալ նց յաղօթս և մի ձանձրանալ. ասէ. դատաւոր մի էր 'ի քաղաքի ուրեմն, ՅԱՅ ոչ երկնչէր՝ և 'ի մարդկանէ ոչ ամաչէր։ Եւ այրի մի էր 'ի նմին քաղաքի, գայր առ նա և ասէր. դատ արա ինձ յոսոխէ իմմէ։ Եւ ոչ կամէր 'ի բաղում ժամանակս։ Յետ այնորիկ ասէ 'ի մտի իւրում, եթէ և ՅԱՅ ոչ երկնչիմ, և 'ի մարդկանէ ոչ ամաչեմ, գոնէ վասն աշխատ առնելոյ զիս այրոյն՝ արարից նմա դատ, զի մի իսպառ եկեալ թախանձիցէ զիս։ Եւ ասէ Տի. լուարուք զի՞նչ դատաւորն անիրաւութեն ասէր։ Իսկ Ա՞ծ ոչ առնիցէ վրէժխնդրութի ծառայից իւրոց, որ աղաղակեն առ նա 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և երկայնամիտ միայն լինիցի առ նս։ Այ՞ ասեմ ձեզ. զի արասցէ վրէժխնդրութի նց վաղվաղակի։ Իսկ որդի մարդոյ եկեալ գտանիցէ՞ արդեօք հաւատս յերկրի։ Ասաց և առ ոմանս պանծացեալս յանձինս, թէ արդարք իցեն՝ և խոտիցեն զբաղումն, զառակս՝ զայս։ Երեք երկու ելին 'ի տաճարն կալ յաղօթս, մին փարիսեցի՝ և միւսն մաքսաւոր։ Փարիսեցին կայր մեկուսի, և զայս առանձինն աղօթս մատուցանէր. Ա՞ծ իմ գոհանամ զքէն, զի ոչ եմ իբրև զայլս 'ի մարդկանէ, զյափշտակողս և զանիրաւս և զշունս, կամ իբրև զայս մաքսաւոր։ Ամենայն պահեմ երկիցս 'ի շաբաթու, և տամ տասանորդս յամենայնի ստացուածոց իմոց։ Եւ մաքսաւորն կայր մեկուսի, և ոչ կամէր և ոչ զաչսն ընդ երկինս ամբառնալ. այլ կոծէր զկուրծս իւր՝ և ասէր. Ա՞ծ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։ Ասեմ ձեզ. էջ սա արդարացեալ 'ի տուն իւր քան զնա. զի ամ որ բարձ-

բացուցանէ զանձն իւր, խոնարհեսցի. և որ խոնարհեցուցանէ զանձն, բարձրասցի։ 14։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Տ. Ամեն։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Յիններորդ ժամն ժողովէր 'ի տուն Եկեղեցւոյն. և ասէին

Սաղմոս Խ.Զ։

ԿՅ. Ճամբարձաւ։ Փխ. Օրհնութիւն հարէք. 420։

Գնչ. և աւետարան պատարագաց։

Ա. Ելանէր Խաչն և աւետարանաց և ամ պարզուց 'ի տուրս սահեալ Տարոյն Դ.Զ։

Ճամբարձաւ Տէրն մեր Յս օրհնութիւն. 414։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի։ Ժ.Թ. 1։

Տէրն մեր Յս Յս

Այս եղև՝ իբրև կատարեաց (Յս) զբանս զայսոսիկ, փոխեցաւ 'ի Գալիլեէ՝ և եկն 'ի սահմանս Հրէաստանի յայն կողմս Յորդանանու։ Այս գնացին զհետ նր ժողովուրդք բազումք, և բժշկեաց զնս անդ։ Այս մատուցեալ առ նա փարիսեցիքն փորձէին զնա և ասէին, եթէ արժանի՞ է ումեք արձակել զկին իւր ըստ ամ վնասու։ Պատասխանի ետ նց և ասէ. չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր՝ թէ որ հաստատեացն 'ի սկզբանէ՝ արու և էգ արար զնոսա, և ասէ։ Ս ս այսորիկ թողցէ այր զհայր և զմայր՝ և երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ, և եղիցին երկոքեան 'ի մարմին մի։ Ապա ուրեմն ոչ են երկու՝ այլ մի մարմին։ Որդ՝ զոր Աստ զուգեաց՝ մարդ մի մեկնեսցէ։ Ասեն ցնա. իսկ Մովսէս ընդէր պատուիրեաց մեզ տալ թուղթ մեկնելոյ՝ և արձակել։ Ասէ ցնս. Մովսէս վն խստասրտութեանն ձերոյ հրամայեաց ձեզ արձակել զկանայս ձեր. այլ 'ի սկզբանէ ոչ եղև այնպէս։

Բայց ասեմ ձեզ, զի եթէ որ արձակեսցէ զկին իւր՝ և ոչ վասն պոռնկութեան, և առնիցէ այլ՝ շնայ, և որ զարձակեալն առնիցէ՝ շնայ։ Ասեն ցնա աշակերտքն իւր. եթէ այդպէս ինչ վնաս իցէ ընդ այր և ընդ կին, լաւ է չամուսնանալ։ Եւ նա ասէ ցնոսա. ոչ ամենեքեան բաւական են այդմ բանի, այլ որոց տուեալ է։ Զի են ներքինիք՝ որ յորովայնէ մօր իւրեանց ծնան այնպէս. և են ներքինիք՝ որ 'ի մարդկանէ եղեն ներքինիք. և են ներքինիք՝ որ զանձինս իւրեանց արարին ներքինիս վասն արքայութեան երկնից. որ կարօղն է տանել՝ տարցի։ Յայնժամ մատուցան առ նա մանկտի, զի ձեռն դիցէ 'ի վրայ նոցա՝ և աղօթս արասցէ. և աշակերտքն նոցա սաստէին նոցա։ Ասէ Յս, թոյլ տուք մանկտւոյդ՝ և մի արգելուք զդոսա գալ առ իս, զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից։ Եւ եդեալ ձեռն 'ի վրայ նոցա՝ գնաց անտի։ 15։

Ե՝ պէտռնոգրէն զանդատարանն ի զաշխարհս։

Զինի Բարդ. Աբ խաչիւս։ Ազօթ. Պահպանեա։

Ե՝ 'ի դատն ոկսանին զէրեկոյի ժամն։

Սարկաւագն Հարդ. Եւ ևս խաղաղութիւն։ Բահանայն. Օրհնութիւն և փառք։

Ե՝ ասէն Խոնարհեցո ի Ապրեցո։

Մեսէրի Յարութիւն Դկ։ Բարդ. Ասասցուք։

Համբարձի Դկ։

Ո՛րոք տընկանկի՛ց եղաք նըմանութիւն մանկո՛ւ քո ո՛րդի՛ Ա՛ստո՛ւծոյ. արժանաւո՛ր ես ըզմե՛ռ՛մ՛ա՛ զ կերպարանակից լինել քեզ փառաց թագաւոր. քե՛՛զ՛՛ զ՛՛ զ՛՛ երգեսցեն եկեղեցիք սրբոց ըզ՛ երգս հոգեւո՛ր։ Զի՛ն մարդն խաչակից քեզ արարեր եւ ըզխայթոց մեղա՛ցն շի՛՛ջո՛՛ցե՛ր. ազատեցեր ըզմե՛ռ՛մ՛ա՛ զ կենարար փայտիւն յորում մա-

ծար եւ շինեք արեան քո արբուցի՛ն ըզտի՛ն՝ զերս. քե՛զ ՝ՀՍ՚ զ երգեսցեն եկեղեցիք սրբոց ըզնի՛ւրգըս հոգե՛ւորս։ Ա՛ստն գըլխուն թանըդ քո աստուածային մարդեղութեանըդ հաւասարեցեր ըզմեզ մարմնոյ քո՝ եւ արեան. պատարագաւորդ Օր ի հո՛տ անուշին ըզմարմի՛նդ առ ի՛ մէնջ. եւ համբարձա՛ր լուսափայլ ամպովք. յայտնեցար իշխանութեց եւ պետութեց որք հիացեալ հարցանէին ԵԹԷ այս ով է որ դիմեա՛լ գայ յԵ՛դո՛մայ. եւ յեկեղեցւո՛յ քո՝ ուսան ըզբազմապատիկ զիմաստութի՛ւնըս քո՝. քե՛զ ՝ՀՍ՚ զ երգեսցեն եկեղեցիք սրբոց ըզնի՛ւրգըս հոգե՛ւորս։

Հեր սոքա սաղ։

Համբարձաւ Տէրն մեր յերկինս. 414։

Ընդ Յակոբեան Պողոս Իգ։

Կ3. Համբարձէք իշխանք։ փխ. Տ՚ն է. 425։

Ընդ Եպիսկոպոսն Պարկոսի։ Ժ. 13։

Ընդ Տէրն մեր Յն Պն

Եւ մատուցանէին առ նա մանկտի՝ զի ձեռն դիցէ նց. իսկ աշակերտքն սաստէին այնոցիկ՝ որ մատուցանէինն։ Իբրև ետես Յն, բարկացեալ սաստեաց նոցա և ասէ. թոյլ տուք մանկտւոյդ գալ առ իս, և մի արգելուք զդոսա. զի այդպիսեացդ է արքայութի՝ Ա՚Ի։ Ամէն ասեմ ձեզ. որ ոչ ընկալցի զարքայութի՝ Ա՚Ի իբրև զմանուկ՝ ոչ մտցէ 'ի նա։ Եւ առեալ զնոսա 'ի գիրկս ձեռն եդ 'ի վրա՝ և օրհնեաց զնն։ Եւ ընդ ելանելն նր անտի 'ի ճանապարհ, ահաւասիկ ոմն մեծատուն ընթացեալ 'ի ծունր իջանէր, հարցանէր ցնա՝ և ասէր. վարդապետ բարի, զի՞նչ արարից՝ զի զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեցից։ Եւ Յն ասէ ցնա. զի՞ ասես զիս բարի.

չէք դք բարի՝ բայց մի ՈՒՇ։ Օպատուիրանս գիտես. մի շնար, մի սպանաներ, մի գողանար, մի սուտ վկայեր. պատուեա զՀայր քո և զմայր։ Ահա պատասխանի ետ և ասէ ցնա. վարդապետ՝ զայդ ամ արարի 'ի մանկութէ իմմէ, արդ՝ զի՞նչ ևս պակաս իցեմ։ Եւ Յն Հայեցեալ 'ի նա՝ սիրեաց զնա, և ասէ ցնա. մի ինչ պակաս է 'ի քէն. եթէ կամիս կատարեալ լինել, երթ զոր ինչ ունիս վաճառեա՝ և տուր աղքատաց, և ունիցիս գանձս յերկինս, և առ զխաչն՝ և եկ զկնի իմ։ Եւ նա խոժոռեալ ընդ բանն՝ գնաց տրտում. զի ունէր ինչս բազումս։ Եւ հայեցեալ յայս կողս յայն կողս Յն, ասէ ցաշակերտսն. զիարդ դժուարին է՝ որ զինչսդ ունին, մտանել յարքայութի ՈՒՅ։ Եւ աշակերտքն զարմացեալ էին 'ի վր բանիցն նր։ Իսկ Յն դարձեալ պատասխանի ետ նց և ասէ. որդեակք՝ որչափ դժուարին է յուսացելոց յինչս՝ մտանել յարքայութի ՈՒՅ։ Դիւրին է մալխոյ ընդ ծակ ասղան անցանել՝ քան մեծատան յարքայութիւն ՈՒՅ մտանել։ Եւ նոքա առաւել ևս զարմանային՝ և ասէին ընդ միմեանս. իսկ ո՞ կարասցէ ապրել։ Հայեցեալ ընդ նոսա Յն՝ ասէ. առ 'ի մարդկանէ այդ անհնարին է, այլ ոչ առ 'ի ՄՈՒՅ։ 27։

ՏԷՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ ԱՂՕԹ. Թագաւոր։

Զ. ԱՒՐԱՐ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ԱՐԳԵՍՅՈՒՐ երգ նոր ՈՒՅ փրկչին մերոյ. 153։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Համբարձէք իշխանք ըզդրունս ձեր 'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւորն փառաց։

Ով է սա թագաւոր փառաց. Տէր հզօր զօրութիւն իւրով. Տէր կարող 'ի պատերազմի:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Կանգնք Աւշ բիւրապատիկք. հաղարք ուղղիչք, և Տէր 'ի նոսա. 'ի Սինէ սրբութիւն իւրմէ:

Անդ 'ի բարձունս և գերեաց զգերութիւն. էառ ա-ւար, բաշխեաց պարգևս, և ետ որդւոց մարդկան:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

Դանդք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ Քրիստոս, ալէլուիա. մարդկանն ազգ սաղմոսեն քեզ. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ:

Թագաւորն միածնի՛ որդւո՛յ քո յերկնից անբիս-կի՛զբն ա՛նեղ. մարմնացա՛ւ ի սրբոյ կուսէն տնն-օրինաբար. օրհնեալ Տ՝ի Աստուած հարցըն մերոց: Որ վասն յանցանացն Ադամայ նախատեղ-ծին ի վերայ խաչին զինաւորն գեղանրդեամբն բանայր ըզկողակոս աղբերն. օրհնեալ Տ՝ի Աստ-ուած հարցըն մերոց: Որ ընդմա՛հ կոխեաց Քրիստոս Աստ-ուած. եւ մեզ կեանս պարգեւեաց. հրաշա-լի՜ յարութիւնն իւրով. օրհնեալ Տէր Աստուած հարցըն մերոց:

Գ. Ըզտէ՛ր. Ա՛ծ՛ր՝ մեծնայն գործքք Տեառն ըզտէ՛ր օրհնե՛ցէք: Ա՛ծ՛ Յսօր խոցեալն ի տի-գողէն համեղ մարմնովն քաղցրացոյց ըզճաշա-կացն ընդառընութի՛ն. ա՛ծ՛ մեծնայն գործքք Տեառն ըզտ՛ր օրհնե՛ցէք: Փառք Հօր: Ա՛ծ՛ Յսօր ամպ լուսոյ սիւն գործեալ ի հրալից վիմին.

պահապանքըն պակուցեալ ի հրակիզմանէ լուսոյն. ա՛ծ՛ռ՛մ՛նայն գործքք ցեամ՞ն ըզցէ՞ր օրհնե՛ցէք։ Ամէն և միշտ։ Ա՛ծ՛ոյսօր հրաձեւ փայլակնացայտ լոյսն ազդեաց. ըզգաստի՛ցն ի հրաշազարդ ը յարութե՛ն. ա՛ծ՛ռ՛մ՛նայն գործքք ցեամ՞ն ըզցէ՞ր օրհնե՛ցէք։

ՄԷԾՈՅՈՒՍՔԷ ԴԶ։

Ծագումըն հրաշալի՛ որ անյայտ էր ի մէնջ. ե՛ւ Լանըն հայրական՝ անըմբռնելի՛. հուր փայլակնացեալ եւ ի մարմնի՛ բնակեցաւ. անվրնաս պահելով զարարածս ամենայն։ Փառք Հօր։ Ծագումըն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ. ճառագայթելով զարարածս ամենայն. երկինքք ցընծայի՛ն և երկիրս ուրախանայր. և Ք՛ն Ա՛ծ՛ ընդ մարդկա՛ն շրջեցաւ։ Ամէն և միշտ։ Առ քեզ ապաւինիմք ամենասրբոյ՛ հի՝. գերագոյն և հրաշալի՛ եւ բաշխող բարութեա՛նց. աղբեր ես ծարաւեաց եւ հանգիստ աշխատելոց. և՝ եղեր վերընկալ աստուածային Լանի՛ն։

ՈՂՔՐԵԱ՛Ն ԴԶ։

Ը՛զքեզ աղաչեմք ողորմեա՛ մարդասէր։ Փառք Հօր։ Որ էիցս էակ փառակից ընդ Հօր եւ արարչակից Հոգւոյն. խոնարհեալ ի մերս վերս առեր մարմին. ը՛զքեզ աղաչեմք ողորմեա՛ մարդասէր։ Ամէն և միշտ։ Որ զվանդուեան աւուր գառնութի՛ լեղւոյն քաղցրացուցեր ըզճաշակ. գաւանեալ ըզքեզ Տ՛ր աւազակին՝. եւ մեք աղաչեմք ողորմեա՛ մարդասէր։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԿՅ ԴՀ։

Փառաւորեա՛լ անճառելի՛ յարութիւնքն Քրիստոսի։ Փառք Հօր։ Որ կամաւ Հօր և Հոգւոյն ի վերայ քառամեայն պատարագեալ գառն Աստուծոյ. փառաւորեա՛լ անճառելի՛ յարութիւնքն Քրիստոսի։ Այժմ և միշտ։ Զ՚ո՛ անմահ թանգաւորն հետաքննեալ ի դրժոխս. կապեաց զիշխանքն մեղսասէր. զմահու գերեալսքն յԱ՚դամայ կենագործեաց ի կեանս անմահ. փառաւորեա՛լ անճառելի՛ յարութիւնքն Քրիստոսի։

Առաւօտու Երգ։

Յարութի՛ ընդերկրչի՛ն օրհնե՛սցո՛ւք. զերկրչին մերոյ օրհնէսցո՛ւք ընդ յարութի՛։

Համբա՛՛՛ռձաւ Աստուա՛՛՛ծ օրհնութի՛՛՛ն եւ Տէր մե՛՛՛ր ձայնիւ փո՛՛՛ղոց։

Յարոյց Աստուածն։

Առաւօտու Սաղմոս ԽՀ։

Գ3. Համբարձաւ։ Փխ. Հանեալ հարէք. 420։

Ա-Էպոլոն ըստ Ղուկասու։ ԺԲ։ 15։

Ա՛ռ Տէրն մեր ցՆ Քն

Ասատուցանէին առ նա և մանկտի՝ զի մերձենայցէ՚ի նա. իբրև տեսին աշակերտքն՝ սաստէին նոցա։ Իսկ ցՆ կոչեցեալ զնա առ ինքն՝ ասէ. թոյլ տուք մանկըտուդդ գալ առ իս, և մի արգելուք զդոսա. զի այդպիսեացդ է արքայութի Աստ։ Ամէն ասեմ ձեզ. որ ոչ ընդունիցի զարքայութի Աստ իբրև զմանուկ, ոչ մտցէ՚ի նա։ Եւ եհարց զնա ոմն իշխան և ասէ. վարդապետ բարի՝ զի՞նչ գործեցից, զի զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեցից։ Ասէ ցնա ցՆ. զի՞ ասես զիս բարի. չիք ոք բարի՝ բայց մի Աստ։ Օպաստուիրանս գիտես. մի՛ շնար, մի՛ սպանաներ, մի՛

գողանար, մի սուտ վկայեր, պատուեա զՀայր քո և զմայր։ Եւ նա ասէ. զայդ ամ պահեցի 'ի մանկութէ իմմէ։ Իբրև լուաւ զայն Յն՝ ասէ ցնա. միւս ևս պակաս է քեզ. զամ ինչ զոր ունիս, վաճառեա և տուր աղքատաց, և ունիցիս գանձս յերկինս. և եկ զկնի իմ։ Եւ իբրև լուաւ զայս՝ տրտմեցաւ. քանզի էր մեծատուն յոյժ։ Իբրև ետես զնա Յն տրտմեալ, ասէ. ո՞վ դժուարաւ, որ ինչս ունիցին՝ մտանիցեն յարքայութիւն Ա.Յ։ Դիւրագոյն իցէ մալխոյ ընդ ծակ ասղան անցանել, քան մեծատան յարքայութիւն Ա.Յ մտանել։ Եւ որ լուանն՝ ասէին. և ո՞ կարիցէ ապրել։ Եւ նա ասէ. անհնարինք առ 'ի մարդկանէ, հնարաւորք են յԱ.Յ։ Եւ ասէ Պետրոս. ահաւասիկ մեք թողաք զամ ինչ զմեր, և եկաք զկնի քո։ Եւ նա ասէ ցնա. ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ ոք է՝ որ եթող զտունս կամ զծնողս կամ զեղբարս կամ զկին կամ զորդիս՝ վասն արքայութեան Ա.Յ, եթէ ոչ առնուցու բազմապատիկ 'ի ժամանակի յայսմիկ. և յաշխարհին որ գալոցն է՝ զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեսցէ։ Եւ առեալ զերկոտասանսն առանձինն՝ ասէ ցնա. ահաւասիկ ելանեմք յԵրուսաղէմ. և կատարեսցին ամ գրեալքն մարգարէիւք վասն որդւոյ մարդոյ։ Զի մատնեսցի հեթանոսաց և կատակեսցի. և հարկանիցեն և սպանանիցեն զնա, և յերիր աւուր յարիցէ։ Եւ նոքա ոչ ինչ իմացան յայնցանէ, այլ էր բանն ծածկեալ 'ի նոցանէ, և ոչ գիտէին զասացեալսն։ 34։

ՎՐԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողջ. Փրկում ամենայ։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա.-ՈՒՐԲԱՆ ՍՈՂՈՄՈՆ ԽԶ։

43. Համբարձաւ։ Փխ. Նոյեմբեր հարէք. 420։

Ա-Էպիսկոպոսն քսան Մոպշուէստոյ։ Յոթ. 16։

Առ Տէրն մեր Յս Քս

Եւ ահա մատուցեալ ոմն առ նա՝ ասէ. վարդապետ բարի՝ զի՞նչ բարի գործեցից՝ զի ընդունիցիմ զկեանս յաւիտենականս։ Եւ նա ասէ ցնա. զի՞ հարցանես զիս զբարւոյ, մի է բարի. եթէ կամիս 'ի կեանսն յաւիտենականս մտանել՝ պահեա զպատուիրանսն։ Ասէ ցնա. զո՞րս։ Ասէ ցնա Յս. զմի սպանանիցես՝ և մի շնար՝ և մի գողանար՝ և մի սուտ վկայեր, պատուեա զհայր քո և զմայր, և սիրեսցես զընկեր քո իբրև զանձն քո։ Ասէ ցնա պատանին. զայդ ամ պահեցի 'ի մանկութենէ իմմէ. արդ՝ ի՞ւ իւիք պակաս իցեմ։ Ասէ ցնա Յս. եթէ կամիս կատարեալ լինել, երթ՝ վաճառեա զինչս քո՝ և տուր աղքատաց, և ունիցիս գանձս յերկինս. և եկ զկնի իմ։ Իբրև լուաւ պատանին զբանն, գնաց տրտմեալ, զի ունէր ստացուածս բազումս։ Ասէ Յս ցաշակերտսն. ամէն ասեմ ձեզ. զի դժուարաւ մտցէ մեծատուն յարքայութի երկնից։ Դարձեալ ասեմ ձեզ. դիւրին է մալխոյ մտանել ընդ ծակ ասղան, քան մեծատան յարքայութի Ա.Յ մտանել։ Իբրև լուան աշակերտքն՝ զարմացան յոյժ՝ և ասեն. իսկ ո՞ կարիցէ ապրել։ Հայեցաւ 'ի նս Յս՝ և ասէ. առ 'ի մարդկանէ այդ անկար է, այլ առ Յ.Ա.Յ ամ ինչ զօրաւոր։ Յայնժամ պատասխանի ետ Պետրոս և ասէ ցնա. ահա սիկ մեք թողաք զամ, և եկաք զկնի քո, արդ զի՞նչ լինիցի մեզ։ Ասէ ցնս Յս. ամէն ասեմ ձեզ. զի դուք որ եկիք զկնի իմ, 'ի միւսանգամ գալստեան՝ յորժամ նստցի որդի մարդոյ յաթոռ փառաց իւրոց, նստջիք և դուք յերկոտասան աթոռ՝ դատել զերկոտասան աղգն Իսրայելի։ Եւ ամ որ ոք եթող զտուն՝ կամ զեղբարս կամ զքոյրս կամ զհայր կամ զմայր՝ կամ զկին կամ զորդիս՝ կամ զագարակս վս

անուան իմոյ, հարիւրապատիկ առցէ՝ և զկեանսն յաւիտենականս ժառանգեսցէ։ Բազումք եղիցին առաջինք յետինք՝ և յետինք առաջինք։ Զանգի նման է արքայութիւն երկնից առն տանուտեառն, որ ել ընդ առաւօտս 'ի վարձու ունել մշակս յայգի իւր։ Եւ արկ վարձս մշակացն աւուրն դահեկան, և առաքեաց զնս յայգի իւր։ Եւ ելեալ զերրորդ ժամու՝ ետես այլս զի կային դատարկք 'ի հրապարակս. ասէ և ցնս. երթայք և դուք յայգի իմ, և որ ինչ արժան իցէ՝ տացց ձեզ. գնացին և նոքա։ Եւ դարձեալ ելեալ զվեց ժամու և զինն ժամու՝ արար նոյնպէս։ Եւ զմետասաներորդ ժամու ելեալ եգիտ այլս՝ զի կային դատարկ, ասէ և ցնս. ընդէր կայք ստոյգ զօրս ցերեկ դատարկ։ Ասեն ցնա. զի ոչ ոք կալաւ զմեզ 'ի վարձու։ Ասէ ցնս. երթայք և դուք յայգին, և որ ինչ արժան է՝ առնուցուք։ Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ ասէ տէր այգւոյն ցգաւառապետ իւր. կոչեա զմշակսն և տուր նց վարձս՝ սկսեալ 'ի յետնոցն մինչև ցառաջինսն։ Իբրև եկին որք զմետասաներորդ ժամուն, առին մէն մի դահեկան։ Եկեալ և առաջինքն՝ համարէին թէ աւելի առնուցուն, և առին մէն մի դահեկան և նոքա։ Իբրև առին, տրտնջէին զտանուտեառնէն՝ և ասէին. թէ դոքա յետինքդ մի ժամ գործեցին, և հաստարակորդս մեզ արարեր զդոսա՝ որ զծանրութիւն աւուրն բարձաք և զտօթ։ Ա՛ն պատասխանի ետ միում 'ի նոցանէ՝ և ասէ. ընկեր՝ չզրկեմ զքեզ, ոչ դահեկանի միոջ սակ արկեր ընդ իս։ Ա՛ռ զքոյդ՝ և երթ, եթէ կամիմ յետնոցս տալ՝ ոյզ և քեզ։ Եթէ չիցէ ինձ իշխանութիւն յիմոս առնել զինչ և կամիմ. կամ թէ ակն քո չար է, զի ես առատս եմ։ Այսպէս եղիցին յետինք առաջինք՝ և առաջինք յետինք. զի բազումք են կոչեցեալք, և սակաւք են ընտրեալք։ Ի. 16։

Ա՛ՆՈԵՊԷ ՅՈՐՈՒԵԷ ԸԶ։ Յ՚ՈՐՈՂ. Ասացուք։

Համբարձի Դշ։

Որք տնկակից եղաք նմանութեան. 428։

Համբարձաւ Տէրն մեր Յն օրհնութիւն. 414։

Աբիմելեքն Սաղմոս ԻԳ։

Կ3. Համբարձէք։ Փխ. Տեառն է երկիր. 425։

Ա-Եպիսկոպոսն ըստ Մարկոսի։ Ժ. 28։

Ա. Տէրն մեր Յն Յն

Սկսաւ ասել ցնա Պետրոս. ահաւասիկ մեք թողաք զամենայն, և եկաք զկնի քո։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ ոչ ոք է որ եթող զտուն կամ զեղբարս կամ զքոյրս՝ կամ զհայր կամ զմայր կամ զորդիս՝ կամ զագարակս՝ վասն իմ կամ վասն աւետարանին. եթէ ոչ առնուցու հարիւրապատիկ այժմ յայսմ ժամանակի տունս և եղբարս և քոյրս և մարս և որդիս՝ և ագարակս հալածանօք հանդերձ, և յաշխարհին որ գալոց է՝ զկեանսն յաւիտենականս։ Զի բազումք եղիցին առաջինք յետինք՝ և յետինք առաջինք։ Եւ էին 'ի ճանապարհի մինչդեռ ելանէին յԵրուսաղէմ և երթայր Յն առաջի քան զնս, և զարմացեալ էին որ զհետն երթային՝ և երկնչէին։ 32։

Յիշ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ալելուիա. Փառաւոր։

Զ. ՏԱՔԱՐ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Ակ։

Յարութիւն Տն երգ նոր, և օրհնեցէք. 157։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Համբարձաւ Աստ օրհնութիւն. և Տի մեր ձայնիւ փողոց։

Սաղմոս ասացէք Աստ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում, սաղմոս ասացէք։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Որ հովուեցար Իսրայելի, Նայեաց. որ առաջնորդեաս ոչխարին Յովսեփու:

Որ նըստիր 'ի քրովբէս, յայտնեաց առաջի Եփրեմի Բենիամինի և Մանասէի:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ:

Փառաւորելով զանուն քո սուրբ. Ընդծ հա՛՛ղցըն մերոց: Որ յանըսկըզբնական ի Հօրէ առաքեցար. և առեր մարմին ի սըրբոյ կուսէն. Ընդծ հա՛՛ղցըն մերոց: Որ չարչարեցար մարմնով վասըն մեր. եւ բարձեր ըզմեղըս մեր ի խաչափայտն. Ընդծ հա՛՛ղցըն մերոց:

Դ. ԸզՏ՝ր օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա՝ յաւիտեան: Որ ի խաչի՛ն բևեռելով Քո՝ ըզմահ կո՛խեաց. եւ ըզնախանստեղծն ի ծառայութի՛ մահու ազատեցոյց. բարձր արարէք ըզնա՝ յաւիտեան: Փառք Հօր: Որ ի գերեզմանի եդա՛ւ ոչ՝ մարդ. եւ ի հրեշտակաց մըշտընջենաւորանկից Հօր քարոզեցաւ. բարձր արարէք ըզնա՝ յաւիտեան: Այժմ և միշտ: Որ սոսկալի՝ հիացմամբ ըզպահապանսըն զարհուրեցոյց. եւ ըզտըրտմուի՝ իւղաբերիցըն փարատեցոյց. բարձր արարէք ըզնա՝ յաւիտեան:

Մեծացուցէք Դ:

Աստուածածի՛ն գերագոյն երկնից ցուցար խորան եւ առագաստ. քանզի ծագեալ լոյսն ի Հօրէ. ընուեց էից անտանելին պարագրեցաւ ի քո՛ւմ յո՛րովայնի. հոգևոր երգով ընդքե՛զ ըմի՛շտ մեծացու-

ցանեմք ։ Փառք Հօր ։ Գունդըն փակեալ զքեզ
Եզեկիէլ յառաջագոյն ծանոյց կոյս անարատ.
ընդ որ եմուտ անհասն յէից. Բանն անմարմին որ
ի Հօրէ և էլ մարմնով անխառնելի միաւորով կու-
սութեանդ. Հոգևոր երգով ըզքեզ ըմիշտ մե-
ծացուցանեմք ։ Այժմ և միշտ ։ Վերափոխեալ
ըզքեզ ի յերկնային խորանսն այսօր Որդիդ քո մի-
ածին. ուստի եւ դասք առաքելոցն. եւ իմաստուն
ոք կուսանացըն միաձայնելով գովէին ըզքեզ մայր
ամէնօրհնեալ. Հոգևոր երգով ըզքեզ ըմիշտ մե-
ծացուցանեմք ։

Ողորմեա Գ. Զ ։

Անժամանակ Արծ անըսկիզըն եւ անճառելի.
անհաս սրովբէից. որ միշտ ընդ Հօր օրհընաբա-
նիս ի յանըմանից. զգաստացեալ օրհնաբա-
նիչք եղաք. Որդի Աստուծոյ ողորմեա ։ Որ
առաքեցար ի Հօրէ և մարմնացար անճառապէս. ի
ծոց ի կուսէն. հաճեցար ըզըմահ խաչին ի
յանձըն առնուլ. փոխանակ դատապարտուե ընա-
խաստեղծին. Որդի Աստուծոյ ողորմեա ։ Փառք
Հօր ։ Որ բեւեռեցար ի խաչին յաղագս մերոյ
յանցանաց. փրկիչ բոլորից. ահաւոր գոչըմամբ
ձայնի զարարածըս դողացուցեր. եւ ըզլուսա-
ւորսըն խաւարեցուցեր. Որդի Աստուծոյ ողորմե-
մեա ։ Այժմ և միշտ ։ Որ ընդ մեռեալըս համա-
րելով զթաղումն ընկալար. բովանդակելի մար-
մնով. յարուցեալ յերրորդ աւուր հրեշտա-
կացն աւետարանութե. քարոզեցար յաշակեր-
տեալ կանանցն. Որդի Աստուծոյ ողորմեա ։

Տէր յԵրիքոյ Դ։Զ։

Զանձառելի յարութիւնքն հրաշացեալ հրեշտակքն գոչէր առ կանայսն ասելով. յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէ՝ն։ Փառք Հօր։ Որ էակիցդ ես ընդ Հօր զահաւոր յարութիւն քո՝ի գերեզմանէն. սրբբասնեալ կա՝նայքքն խընդութեամ՝ն քարոզէի՝ն։ Այժմ և միշտ։ Յարեաւ Տ՝ն ի՝ մեռելոց. եւ ըզզօրութի՝ըս գՐժոխոց խորտակեաց. եւ զարգելեալսն ի նմա կորզեաց ըսքանչելի՝ն յարութի՝ն իւրով։

Ա։ Սաղմոս Երգ։

Զ։ Յարութի՝ ընկիրկեցի՝ն ծրհնեսցո՝ւք. զիրկեցին մերոյ օրհնեսցո՝ւք ընդ յարութի՝։

Համբա՝րձաւ Աստուա՝ծ օրհնութիւն եւ Տէր մե՝ր ձայնիւ փո՝ղոց։

Բ։ Սաղմոս Գասցուք։

Ա։ Սաղմոս Խ։

Գ։ Համբարձաւ։ Փխ. Զ։ Ամփս հարէք. 420։

Ա։ Էջ։ Ընդ Դ։ Ֆասս։ ԺԲ. 35։

Տէն մերոյ Յանի Բանի

Եւ եղև՝ ի մտանելն նՐ յԵրիքով, կոյր ոմն նստէր առ ճանապարհաւն մուրացիկ։ Լսելոյ լուաւ զանցանել ժողովրդեանն, հարցանէր՝ թէ զի՞նչ իցէ այն։ Եւ պատմեցին նմա, թէ Յա՝ Նազովրեցի անցանէ։ Աղաղակեաց և ասէ. Յա՝ որդի՝ Դաւթի՝ ողորմեայց ինձ։ Եւ որ առաջին երթային՝ սաստէին նմա զի լռեսցէ. և նա եւս առաւել աղաղակէր, որդի՝ Դաւթի՝ ողորմեայց ինձ։ Օտեղի առ Յա՝, և հրամայեաց ածել զնա առ իւր. և իբրև մերձ եղև առ նա, եհարց զնա և ասէ. զի՞նչ կամիս դու՝ զի արարիցց քեզ. և նա ասէ. Տէր՝ զի բացցին աչք

իմ՝ և տեսից։ Եւ Յն ասէ ցնա. Հայեաց, հաւատք քո կեցուցին զքեզ։ Եւ առժամայն եղեւ, երթայր զհետ նր՝ և փառաւոր առնէր զԱծ. և ամ ժողովրդեանն տեսեալ, տայր օրհնութիւն Ամն։ Եւ մտեալ շրջէր ընդ Երիքովն։ Եւ ահա այր մի անուն կոչեցեալ Զակքէոս, և նա էր մաքսապետ, և ինքն մեծատուն. և խնդրէր տեսանել՝ եթէ ո՞վ իցէ Յն, և ոչ կարէր 'ի բազմութէն, զի կարճ էր հասակաւ։ Եւ ընթացեալ յառաջս, ել 'ի ժանտաթզենին՝ զի տեսանիցէ զնա. քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էր։ Իբրև եկն 'ի տեղին, հայեցաւ 'ի վեր Յն՝ և ասէ ցնա. Զակքէ՝ փութա՛ էջ այտի, զի այսօր 'ի տան քում արժան է ինձ ագանել։ Փութացաւ և էջ՝ և ընկալաւ զնա ուրախութիւն։ Իբրև տեսին ամենեքին, տրտնջէին և ասէին՝ թէ առ առն մեղաւորի եմուտ լուծանել։ Այն եկաց Զակքէոս՝ և ասէ ցՏէր. Տէր՝ ահա զկէս ընչից իմոց տաց աղքատաց. և եթէ զոք զրկեցի, հատուցից չորեքկին։ Եւ ասէ ցնա Յն. այսօր եղև փրկութիւն տանս այսմիկ. քանզի և սա որդի Աբրահամու է։ Զի եկն որդի մարդոյ խնդրել և կեցուցանել զկորուսեալն։ Եւ մինչդեռ նոքա զայն լսէին, յաւել առակ մի և ասէ, վասն մերձենալոյ նր Յերուսաղէմ, և համարելոյ նց եթէ առժամայն յայտնելոց է արքայութիւն Ամն։ Ասէ. այր ոմն ազնուական գնաց յաշխարհ հեռի՝ առնուլ իւր թագաւորութիւն, և դառնալ։ Եւ կոչեցեալ զծառայս իւր՝ ետ նց տասն մնաս, և ասէ ցնս. յարգեցէք զայդ՝ մինչև եկից։ Եւ քաղաքացիքն նորա ատէին զնա, առաքեցին հրեշտակս զկնի նր և ասեն, թէ ոչ կամիմք թագաւորել դմա 'ի վր մեր։ Եւ եղև դառնալ նմա առեալ զթագաւորութիւն, և կոչեալ զծառայսն՝ որոց տուեալ էր զարծաթն, զի գիտասցէ թէ ո՞ զինչ շահեցաւ։ Այն առաջինն և ասէ. տէր մնասն քո՝ տասն մնաս արար։ Եւ ասէ ցնա. աղնիւ ծառայ և բարի, զի 'ի փոքուդ հա-

լատարիմ եղեր, լիջիր իշխանութիւն ունել 'ի վրայ տասն քաղաքի։ Եկն երկրորդն և ասէ. մնասն քո արար հինգ մնաս։ Ասէ և ցնա. և դու լիջիր 'ի վրայ հինգ քաղաքաց։ Եկն միւսն և ասէ. տէր ահա մնասն քո՝ զոր ունէի ծրարեալ 'ի վարշամակի. երկնչէի 'ի քէն, զի այր ստամբակ ես. բառնաս՝ զոր ոչ եդիր, և հնձես՝ զոր ոչ սերմանեցեր։ Եւ ասէ ցնա. 'ի բերանոյ քումմէ դատեցայց զքեզ ծառայ անհաւատ. գիտէիր թէ ես այր մի ստամբակ եմ, բառնամ զոր ոչ եդի, և հնձեմ՝ ուր ոչ սերմանեցի։ Եւ ընդէր ոչ ետուր զարծաթն իմ 'ի սեղանաւորս, և եկեալ ես տոկոսեօք պահանջէի։ Եւ ասէ ցսպասաւորսն. առէք 'ի դմանէ զմնասն, և տարա՛յք տո՛ւք այնմ՝ որ ունիցի զտասն մնասն։ Եւ ասեն ցնա. տէր՝ ունի տասն մնաս։ Ասեմ ձեզ, եթէ ո՞ւմի որ ունիցի, տացի. և յայնմանէ որ ոչն ունիցի, և զոր ունիցին՝ բարձցի 'ի նմանէ։ Բայց զթշնամիսն իմ զայնոսիկ, որ ոչն կամէին զիս թագաւորել 'ի վրայ նց, ածէք այսր և սպանէք առաջի իմ։ Եւ իբրև զայս ասաց, գնաց յառաջ՝ ելանել Յերուսաղէմ։ ԺԹ. 28։

ՎՔԵՊ. Լնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Վրում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ամսոջին Սողմոս Խ.Զ։

ԿՅ. Ճամբարձաւ։ Փխ. Ծանփս հարէք. 420։

Ամ-Էպոլոն ըսպ Մոպլէոսի։ Ի. 17։

Տէրն մեր Յս Վրս

Իբրև ելանէր (Յս) Յեղէմ, առ զերկոտասանսն առանձինն, և 'ի ճանապարհին ասէ ցնոսա։ Ահաւասիկ ելանեմք Յեղէմ, և որդի մարդոյ մատնեսցի քահանայապետիցն՝ և դպրաց. և դատապարտեսցեն զնա 'ի մահ. և մատնեսցեն զնա հեթանոսաց՝ այպանել և հարկանել և 'ի խաչ հանել, և

յերիր աւուր յարիցէ։ Յայնժամ մատեաւ առ նա մայր որդւոցն Զեբեդեայ որդւովքն իւրովք հանդերձ. երկիր պագանէր՝ և խնդրէր ինչ 'ի նմանէ։ Եւ նա ասէ ցնա. զի՞նչ կամիս։ Ասէ ցնա. ասա՛ զի նստցին սոքա երկու որդիքս իմ, մի ընդ աջմէ քումմէ՝ և մի ընդ ահեկէ յարքայութիւնդ քում։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ. ոչ գիտէք զինչ խնդրէք. կարէ՞ք ըմպել զբաժակն՝ զոր ես ըմպելոցն եմ, կամ զմկրտութիւնն զոր ես մկրտելոցն եմ՝ մկրտել. ասեն ցնա. կարօղ ենք։ Ասէ ցնա Յն. զբաժակն իմ ըմպիցէք, և զմկրտութիւնն զոր ես մկրտիցիմ՝ մկրտիցիք, բայց նստուցանել ընդ աջմէ և ընդ ահեկէ իմմէ՝ ոչ է իմ տալ, այլ որոց տուեալ է 'ի Հօրէ իմմէ։ Եւ լուեալ տասանցն, բարկացան 'ի վր երկուցն եղբարց։ Յն կոչեաց զնոսա առ ինքն՝ և ասէ. գիտէք՝ զի իշխանք ազգաց տիրեն նց, և մեծամեծքն իշխեն նց։ Ոչ այնպէս իցէ և 'ի ձերում միջի. այլ որ կամիցի 'ի ձէնջ մեծ լինել՝ եղիցի ձեր պաշտօնեայ։ Եւ որ կամիցի 'ի ձէնջ առաջին լինել՝ եղիցի ձեր ծառայ։ Որպէս որդի մարդոյ ոչ եկն պաշտօն առնուլ՝ այլ պաշտել. և տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց։ 28։

Կիրակոսի փոս։

Բարեբանեալ որ եկիր և գալոցդ ես 'ի յերկնէ՝ ՅԾային քո փառօք, շնորհեա՛ ամենեցուն զյարութիւն՝ ՔՅ որպէս մարդասէր։ Լոյս զուարթ։

Մեծի գոլոփէան։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տն. օրհնեալ որ գալոց ես։ Տէր Աստ մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութիւնդ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Հոմէոսի Դ։

Թագաւոր գոլով քո յաշխարհ. 232։

Ընդհանուր Սաղմոս ԻԳ։

Կ8. Համբարձէք։ փխ. Տն է երկիր. 425։

Ը–Էպիսկոպոսաց ըստ Մարկոսի։ Ժ. 32։

Յն մերոյ Յեսի Քրիստոսի

Եւ առեալ միւսանգամ զերկոտասանսն առանձինն, սկսաւ ասել նոցա զինչ անցք անցանելոց իցեն ընդ նա։ Զի ահաւասիկ ելանեմք Յերուսաղէմ. և որդի մարդոյ մատնեսցի քահանայապետիցն և դպրաց. և դատեսցեն զնա 'ի մահ, և մատնեսցեն զնա հեթանոսաց. և կատակեսցեն զնովաւ, և հարկանիցեն զնա, և թքանիցեն 'ի նա, և սպանցեն. և յերիր աւուր յարիցէ։ Եւ երթային առ նովաւ Յակովբոս և Յովհաննէս՝ որդիքն Զեբեդեայ. և ասեն ցնա. վարդապետ՝ կամիմք զի զոր ինչ խնդրեսցուք 'ի քէն՝ արասցես մեզ։ Եւ նա ասէ ցնոսա. զի՞նչ կամիք յինէն՝ զի արարիցս ձեզ։ Եւ նոքա ասեն ցնա. տուր մեզ՝ զի նստցուք մի յաջմէ քումմէ և մի յահեկէ՝ 'ի փառսն քում։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնոսա. ոչ գիտէք զինչ խընդրէք. կարէք ըմպել զբաժակն՝ զոր ես ըմպելոց եմ, կամ զմկրտութիւնն՝ զոր ես մկրտելոցն եմ, մկրտել։ Եւ նոքա ասեն ցնա, կարեմք։ Եւ Յն ասէ ցնն, զբաժակն զոր ես ըմպելոց եմ՝ ըմպիցէք, և զմկրտուիւն՝ զոր ես մկրտելոց եմ՝ մկրտիցիք. այլ նստուցանել ընդ աջմէ իմմէ և ընդ ահեկէ՝ ոչ է իմ տալ, այլ որոց պատրաստեալ իցէ։ Եւ լուեալ զայն տասանցն, սկսան բարկանալ Յակովբայ և Յովհաննու։ Եւ Յն կոչեաց զնն առ ինքն, և ասէ ցնն գիտէք՝ զի որ յանուան իշխանքն են հեթանոսաց, տիրեն նց, և մեծամեծք նց իշխեն նոցա։ Ոչ նոյնպէս իցէ և 'ի ձերում միջի. այլ որ կամիցի 'ի ձէնջ մեծ լինել՝ եղիցի ձեր պաշտօնեայ. և որ կամիցի 'ի ձէնջ առաջին լինել՝ եղիցի ամենեցուն ծառայ։ Զի և որդի մարդոյ ոչ եկն առնուլ պաշտօն՝ այլ պաշտել, և տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց։ 45։

Բոլորոլ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ը.Ղ. Ծագաւորը։

Ը. ԿԻՐԱԿ

ԵՐԿՐՈՐԴ ԾՆԱՎԱՅԵԱՆՑ Ի

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

ՀԵՊՈՒԿ ՀՈՒՐԱՅՈՅ ԴՉ։

ԱՄՍԵՐՔԱՆ ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵՐԿԻՆՍ. 414։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՆ ԴԿ։

Մեծահրաշ այս խորհուրդ աւանդութիւն առ մեզ հասեալ. զոր հոգւոյն լուսատուն ի պաշտպանէն իւրմէ լուեալ. եթէ տօն մեծ է այսօր իմոյ դասուն որ ի յերկինս։ Քանզի ի յելսէն վերին երկնաւորին որ ի յերկրէ. ըստ դասուց երկնայնոցն տօնէին ուրախութիւն. ի հրեշտակացն սկսեալ մինչ ի յաթոռսն կատարեալ։ Իսկ ի չորրորդէն դասէ պաշտպան եղեալ լուսաւորչին. ի դասուն իւր փութացեալ ուրախութիւն տօնակցութիւն. զոր հարցմամբ ի նմանէ տեղեկանայր մարմնով հրեշտակն։ Եւ քանզի մեծ այս խորհուրդ ի փրկութիւն բանաւորաց. հրեշտակաց եւ մարդկան առ հանարակ կատարեալ. երկոցունց սեռից ի միասին յարմարութիւն։ Եւ զի շարժեալ նախանձու երիցագոյն զաւակին. ի գիւտ մոլորեալ եւ կորուսեալ անառակին. հրամայէ Հայրն վերին ուրախանալ ի միասին։ Ա՝ նոն որոյ եւ մեք հանդիսացեալ ընդ նոսին. երգեսցուք օրհնութիւն հանարակաց փրկողին. որ երարձ ըզխառվութիւն և հանատանեաց զխաղաղութիւն։

† Այսօր ցընծայ եկեղեցի երկնաւորաց եւ երկ-

րայնոց. քանզի մեկնեալն ի միմեանց ընտ նախահօ-
րըն յանցանաց. միաւորի վերընտիր արարչական
խոնարհութեամբն։ Այսօր զէակն համայնից ի մա-
նալեաց և ըգալեաց. որ և ըզմարդն ի պատկեր
իւր ստեղծ զանկեալն ի պատրանաց. օրհնեցէք
որդիք մարդկան կանգնեալք երկրորդ արարչութե՛ն։
Որ զհանդերձեալսն խորհուրդ ՀՈԳՈՎՆ յայտ-
նեաց տեսանողացն. եւ եկեալ կատարեաց ՀՕՐ եւ
ՀՈԳՈՅ առաքմանմբն. օրհնեցէք որդիք մարդկան
կանգնեալք երկրորդ արարչութե՛ն։ Որ ի լրումն
բոլորի տնօրինական մեծ խորհրդոյն. առեցելովն
առ ի մէջ փառօք առ Հայր վերհամբարձաւ. օր-
հնեցէք որդիք մարդկան կանգնեալք երկրորդ ա-
րարչութե՛ն։ Զոր տեսեալ ամենասածնին ի հիաց-
ման ըզվերինան. բարբառելովն առ միմեանս եթէ
այս ո՞վ եկեալ յերկրէ. կարմրացեալ հանդերձիւ
ի տիգամոց բըղխեալ կողէն։

Ուշխանուիք երկնից զարհուրեցան տեսանելով
զելըս քո Ո՛ն. ընկեր առ ընկեր սարսեալ անէին.
ո՞վ է սա թանգաւոր փառաց։ Սա է մարմնացեալ
Բանն Ա՛ծ որ ի խաչին ըզմեղս ըսպան. և վերա-
սլացեալ փառաքն գայ յերկինս Տ՛ր հըզօր զօրու-
թի՛ թուրով։ Սա է՝ որ ի գերեզմանէն յարեաւ և
աւերեաց ըզդըժոխս. և վերհամբարձեալ փառաքն
գայ առ Հայր Տ՛ր կարող ի պատերազմի։

Այսօր հրեշտակք ի՞ յերկինս. ուրախանան ընդ
մարդկան. որք իջեալ ի՞ յերկնից տան աւետիս
աշխարհի. ցընծացէք այսօր Ո՛ն յարեաւ ի մե-
ռելոց։ Այսօր զուարթունն ի՞ վիմին. խընկաբե-

ըմ ոբ կանանցն. փողէր ձայնիւ ցընծուք պատ-
մել աշակերտացն ասելով. ցընծացէք այսօր Յն
յարեաւ ի մեռելոց։ Այսօր վիմին հաւատոյ եւ
Յովհաննու սիրելոյ. ընդ հակառակս ընթացեալ
ի գերեզման յարուցելոյն. զոր տեսեալ պատմէ-
ին Յրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։ Այսօր եւ մեք
զուարճացեալք պայծառասցուք տօնիւս. ընդ
հաշտութեանն Աստուծոյ միմեանց արկցուք գիրկս սի-
րով. եւ միաբան գոչեսցուք Յն յարեաւ ի մե-
ռելոց։

Հրեշտակացքն դանաքն. յերկնից ի յերկիր վայ-
րաբերեալ ի սպաս Որդւոյն Աստուծոյ։ Հրեշտա-
կին ձայնիւ. ցընծայր կոյսքն սուրբ եւ ընթա-
ցեալ առ աշակերտսքն պատմէր։ Կենդանին յա-
րեաւ. զերկուանս մահու ելոյծ և կեանս պար-
գեւեաց աշխարհի։

Յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէն ահեղակերպ
փայլմամբ. պատուռեցա՛՛՛՛ն վէ՛՛՛մք. եւ երկիր
սասանեցա՛՛՛՛ւ. ի յահեղ բարբառո՛՛՛՛յ մեծ կարա-
պետին։ Այլ հրեշտակն ի յերկնից ի գերեզման-
նքն Տ՛ն. հընչեցուցա՛՛՛՛ն՛՛՛՛ր. ըզձայն ահեղ
գոչման փողո՛՛՛՛յն. ի վերա՛՛՛՛յ գերեզմանին։ Իսկ
եկեալ սուրբ կանանցն ի խընկել ըզմարմինքն
Տեառն. եւ լրուեալ ի հրեշտա՛՛՛՛կէ՛՛՛՛ն. ելթէ
յարեաւ ի մեռելո՛՛՛՛ց. կենդանի՛՛՛՛ն յաւի-
տենից։

Ի. Ի համբառնալ Տանին յերկինս եւ ի նըս-
տել ընդ աջմէ Հօր. զուարճանցեալ առաքելոցն
երկրպագէին. օրհնելով ըզՀայր զառաքող Հոգ-

ւոյն: Զամենահաւաքեալ գունդքն սրբոցն ի վերնատունն խորհրդոյն. համբարձմամբ աշակերտաց սպասէին Հոգւոյն. օրհնելով ըզՀայր զառաքող Հոգւոյն: Յանկարծահաս հնչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբեր լուսոյ. անմահական կենաց լուսով զարդարեալ. որք օրհնէին ըզՀայր զառաքող Հոգւոյն:

Զն. Որ ի Հօրէ առաքեցար մարդասէր կարող փրկիչ. եւ ըզմեղուցեալ ըզմարդըն բժշկեցեր. օրհնեալ Տէր հրաժարելոյս. զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր: Որ ի խաչին բեւեռեցար մարդասէր կարող փրկիչ. եւ ըզցօղ անապական արեանըդ ցօղեցեր տիեզերաց. օրհնեալ Տէր հրաժարելոյս. զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր: Որ ըզգործս աւերեցեր եւ ըզգերեալսն փրկեցեր. եւ զարգելեալսըն վերածեր ի յոյս կենացըն յաւիտենից. օրհնեալ Տէր հրաժարելոյս. զոր հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր:

Ծն. Այսօր Բանն ի Հօրէ անմեկնելի եւ անճառելի խորհրդով. ի ձեռն ծնողըն կուսական որովայնի աննորինաբար յերկրի երեւեալ: Մանուկ անժամանակ ի Հօրէ անսերմն ի կուսէ. ի գիրկս մօր գըրգուեցաւ այսօր արարիչն երկնի եւ երկրի: Որ մաքրեաց ըզՅորդանան եւ լուաց ըզմեղս աշխարհի. զոր օրհնեմքն անդադար արարածք ամենայն. զԷակիցըն Հօր եւ Հոգւոյն:

Խչ. Այսօր նշան յաղթող երեւեալ ի յերկրի. պայծառացոյց ըզտիեզերս. զԷ...ն յաղթութեան

Ետուր ըզխաչ քո ցէր. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թշնամւոյն: Փայտ կենաց կանգնեալ ի մէջ տիեզերաց. յոյս եւ ապաւէն ազգի մարդկան. սա՛ պահեսցէ ըզմեզ յամենայն վըտանգից մերոց. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թշնամւոյն: Փառք Հօր: Յաղթող զօրութիւն խաչի՛ քո պահեա՛ ըզմեզ Ո՛ւ Ս.ԸԾ. որ տարածեցեր ըզձեռս քո ի նմա՝. եւ լուծե՛՛ր ընկնիք դատապարտութեան յանցանաց մերոց. ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թշնամւոյն:

Ամէն եւ միշտ: Ուստի՝ լուեալ ի՞ նմանէ զարժանահնաս պատասխանին. Եթէ զգերեալ ազգ մարդկան ի՝ գերոցէն արեամբ գնեցի՝. յորմէ օրհնութիւնք նընա՛ ի փրկելոցս արեամբ նորա՝:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Կառք Ս.Յ բիւրապատիկք, հազարք ուղղիչք. և ցր 'ի նն. 'ի Սինէ սրբութէ՛ իւրմէ:

Ա՛ռ 'ի բարձունս և գերեաց զգերութի՛. էառ ա-ւար, բաշխեաց պարգևս. և ետ որդւոց մարդկան:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի նա 'ի վր թևոց հողմոց:

Խոստովանութի՛ և զմեծվայելչութի զգեցար. արկար ըզլոյս ոպ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ոպ խորան. և արկար 'ի վր ջուրց զվերնայարկս նր:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

ՀՈՒՅՍ Դ.Կ։

Այսօր արարիչդ արարածոց. որ նորահրաշ արարչութիւնքդ զարդարեցեր զեկեղեցի. ընդքեզ բարեբանեմք Ս.ընծ հայրցին մերոց։ Այսօր կենդանիդ յաւիտենից. որ ըզմեղօք մեռեալ բնութիս բարձրացուցեր փառօք յերկինս. ընդքեզ բարեբանեմք Ս.ընծ հայրցին մերոց։ Այսօր որ զտարագրեալքս ըստ յանցանացն. գերագոյն քան զառաջինն ընդ քեզ յաթոռ Հօր հանգուցեր. ընդքեզ բարեբանեմք Ս.ընծ հայրցին մերոց։

Գ. ԸզՏր օրհնեցէք ե՛ւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Յոգովուրդք հեթանոսաց որք ընդ հրեշտակս բարձրացայք. որով զանճառ փառսն ընկալայք. օրհնեցէք ե՛ւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Դաւանայք և պաշտօնեայք որք ընդ քրովբէսն դասեցայք. ընդ նոսին համաձայնեալք որ դասեցոյցն. օրհնեցէք ե՛ւ բարձր արարէք ընդնա յաւիտեան։

ՄԵԾԱՑՈՒՑԱՆԷ Դ.Կ։

Աստուածածին մայր լուսոյ. արեգանկանն արդարութեամբ արևելք. որ ի խաւար աշխարհի ծագեցեր ընդլոյսն գերազանց. օրհնութիւնքդ ընդքեզ բարեբանեալ մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Ամպ թեթեւ լուսաւոր անընդունակ խոնաւութեան. որ ըզցողն կենաց ի ցամաքեալ բնութիս ցողեր. օրհնութիւնքդ ընդքեզ բարեբանեալ մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Սերովբէ հոգեղէն եւ մարմնաւոր քերովբէ. որ զանհանն ի նոցունց յորովայնի քում

կրեցեր. օրհնութիւն ընդքեզ բարեբանեալ մեծա-
ցուցանեմք։

Դէշերէն գոլոպենն ՌՈՍ. Դասք լուսեղէն։

Ողորմեա Դկ։

Որ բանիւ Բանիդ Հօր գոյացուցեր զիմանալի՝սդ.
ի պաշտօն փառաց քոց եւ էակից փառակցացդ.
ողորմեա մաղթանօք սոցա երկրորդ բանաւորացս։
Որ անճառ պարգևօք քեւ զառաջինսըն լընուս.
եւ ի ձեռըն նոցա որ ի խոնարհ քան ըզնոսա. ող-
ղորմեա մաղթանօք սոցա երկրորդ բանաւորացս։
Փառք Հօր։ Որով եւ մեք վերջացեալքս. յամէն-
առատ քո շնորհէ. ճոխանամըք նոքօք գեր ի վե-
րոյ քան զարժանն. ողորմեա մաղթանօք սոցա
երկրորդ բանաւորացս։ Ամէն եւ միշտ։ Ամ-
որոյ եւ մեք հանդիսացեալ ընդ նոսա. տօնեմք
ցընծութիւն զհանսարակաց զփրկութիւն. վայելեալք
յաննախանձ ա՝ծայրին քո պարգեւս։

Տէր յերկինից Դկ։

Քահանայապետք առաջին. հանգիստ անախտ
բընութեն. բազմաչեայ քերովբէք եւ վեցթեւեան
սերովբէք. բարեխօս լերուք առ Տ՝ր հանդիսա-
կից ձեր տօնողացս։ Տէրութիւնք վերին. եւ զօ-
րութիւնք հրեշտակաց. իշխանութիւնք վեհագոյն և քա-
հանայապետք երկրորդ. բարեխօս լերուք առ Տ՝ր
հանդիսակից ձեր տօնողացս։ Փառք Հօր։ Հրեշ-
տակապետք երկնաւորք. եւ հրեշտակաց զինուո-
րութիւնք. պետութիւնք բարձրացեալ ի քահանայա-
պետութիւն երրորդ. բարեխօս լերուք առ Տ՝ր հան-
դիսակից ձեր տօնողացս։ Ամէն եւ միշտ։ Որք

ի սկզբան փրկութեան. ի քաջ հովուին յայտնութեան. անբան հօտին զղջին հովուաց երգակցելով երգէին. ընդ նոսին համաձայնեալ երգեմք եւ մեք զփառս ի բարձունս:

Առաւօտու երգ:

Զյարութիւն ընդփրկչին օրհնեսցուք. զփրկչին մերոյ օրհնեսցուք զյարութիւն:

Համբարձաւ Աստուած օրհնութեամբ եւ Տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Բեկ. Ասասցուք. խաղ գանձ:

Օրհնի Սբ Ածին Եղանէն խոսքի ի առէտաքրանա ի մէ
զորըգում ’ի տունս, առեալ Շարական Գ.Ձ:

Թագաւոր գոլով քո յաշխարհ. մտեր ի քաղաքն Երուսաղէմ. նստեալ ի վր հողեղէն նոր յաւանակի. կոչել զհեթանոսս յերկրպագութի: Ծերքն ոստովք ձիթենեօք. եւ տղայքն ոստովք արմաւենեօք. եւ երամ երամ դասուքն անդադակէին. ովսաննա օրհնեալ եկեալ ի յանուն Տն: Ցնծացաւ ը Սիոն, բերկրեցան ը եկեղեցիք. եւ խնդութի բազմաւ եղին ընդ առաջ. օրհնէին զգալուստ քո փրկիչ յաշխարհ:

Օրհնի՝ Սաղմոս Գ.Ա:

կՅ. Երկինք ցնծասցեն առաջի Տեառն, զի գայ և հասեալ է Տէր ’ի դատել զերկիր:

փխ. Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութի նոր, զի սքանչելիս արար:

փրկեաց նմա աջ իւր, և բազուկ սբ իւր:

Ծանոյց Տէր զփրկութի իւր, առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութի իւր:

Յիշեաց ողորմութիւն իւրով զՅակովբ, ճշմարտութիւն իւրով զտունն Իսրայելի, և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն Աստ մերոյ։

Աղաղակեցէք առ Տէր ամ երկիր, օրհնեցէք զընծացէք և սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք Աստ մերոյ օրհնութիւն, օրհնութիւն և 'ի ձայն սաղմոսաց։

Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ, օրհնութիւն զընծութիւն և 'ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէք առաջի թագաւորին Տեառն։

Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով, տիեզերք և ամ բնակիչք նորա, և գետք ծափս հարցեն 'ի միասին ձեռամբ։

Լերինք ցնծասցեն առաջի Տեառն, զի գայ և հասեալ է Տէր 'ի դատել զերկիր։

Դատի զաշխարհս արդարութիւն, և զժողովուրդս իւր ուղղութիւն։

Ընթերցուած յԵրգոց երգոյն Սողոմոնի։ Գ. 9։

Ո՞վ է սա որ երևեալս է իբրև զառաւօտ, գեղեցիկ իբրև զլուսին, ընտիր իբրև զարեգակն. իբրև ըզհիացումն կարգեալ։ Ա՛տի 'ի պարտէզ իմ քոյր իմ հարսն, կթեցի զմուռս հանդերձ խնկօք իմովք. կերայ զհաց իմ մեղու իմով. արբի զգինի իմ կաթամբ իմով։ Կերայ՛ք մերձաւորք իմ և արբէ՛ք. և արբեցարո՛ւք եղբօրորդիք իմ։ Այս ննջեմ և սիրտ իմ արթուն կայ։ Ո՞վ է սա որ ելանէ սպիտակացեալ. յեցեալ յեղբօրորդին իւր. 'ի ներքոյ խընծորոյն զարթուցից զքեզ. անդ երկնեաց զքեզ մայր քո. անդ երկնեաց որ ծնաւն զքեզ։ Եղբօրորդին իմ էջ 'ի պարտէզ իւր 'ի տաշտս խնկոց. հովուել 'ի բուրաստանս, և ժողովել շուշանս։ Այս եղբօրորդւոյ իմոյ՝ և եղբօրորդին իմ ինձ, որ հովուէն 'ի մէջ շուշանաց. մինչև տիւն լուսաւորեսցէ և ստուերքն շարժեսցին։ Զայն եղբօրորդւոյ

իմոյ առ դրանն։ Բաց ինձ քոյր իմ, մերձաւոր իմ, աղաւնի իմ, կատարեալ իմ. զի գլուխ իմ լցաւ ցօղով. և վարսք իմ 'ի շաղից գիշերոյ։ Դիր զիս իբրև զկնիք 'ի սրտի քում. իբրև զմատանի 'ի վերայ բազկի քո. զի հզօր է իբրև զմահ սէր։ Դա պարիսպ և ստինք իմ իբրև զաշտարակ. ես էի յաչս նր իբրև գտեալ խաղաղութեան։ Այգի եղև Սողոմոնի 'ի Բեելմաւոն. ետ զայգին իւր ցպահապանսն. բերցէ այր իւրաքանչիւր ընդ պտղոյ նր հազարս արծաթոյ։ Այգի իմ առաջի իմ. հազարք Սողոմոնի, և երկերիւրք պահապանաց որ պահեն զպտուղ նր։ Որ նստիսդ 'ի պարտէզս, այլք անսան քեզ. զձայն քո լսելի արա ինձ։ Բ. 13։

Ընթերցուած Յեսայեայ մարգարէէ։ ԿԳ. 1։

Իսկ այս ո՞վ է որ դիմեալ գայ Յեդոմմայ. 421։

Պօղոսի առաքելոյն Յեբրայեցւոց թղթոյն է ընթերցուածս։ Թ. 24։

Զի ոչ եթէ 'ի ձեռագործ սրբութիսն եմուտ Քրիստոս՝ յօրինակս ճշմարտութեանն. այլ 'ի բուն իսկ յերկինս, յանդիման լինել երեսացն Աստուծոյ մեր։ Ոչ զի բազում անգամ մատուցանիցէ զանձն պատարագ ոմն քահանայապետն որ մտանէր 'ի սրբութիսն սրբուանցն ամի ամի արեամբ օտարաւ, ապա թէ ոչ՝ պարտ էր նմա բազում անգամ չարչարել 'ի սկզբանէ աշխարհի. բայց արդ ահաւասիկ միանգամ 'ի կատարած յաւիտեանց՝ յանարգութեան մեղաց իւրով պատարագաւն յայտնեալ է։ Եւ զոր օրինակ կայ մեզ մարդկան միանգամ մեռանել, և յետ այնորիկ դատաստան, նոյնպէս և Քրիստոս միանգամ մատուցեալ պատարագ առ 'ի բառնալոյ զմեղս բազմաց. իսկ յերկրորդումն առանց մեղաց յայտնեսցի այնոցիկ՝ որ ակն ունիցին նմա հաւատովք 'ի փրկութեան։ 28։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տն. օրհնեալ որ գալոց ես։

Ա-Էպիսկոպոս ըստ Ղուկասայ։ ԺԹ. 29։

Տէրն մեր Յն։ ՝Բն։

Եւ եղև իբրև մեձեցաւ 'ի Բեթփագէ և 'ի Բեթանիա մօտ 'ի լեառնն՝ որ կոչի Ձիթենեաց, առաքեաց երկուս յաշակերտացն իւրոց՝ և ասէ։ Երթայք դուք 'ի գեօղն՝ որ հանդէպ մեր կայ, յոր իբրև մտանէք՝ գտանիցէք յաւանակ կապեալ, յորում ոք 'ի մարդկանէ երբէք ոչ նստաւ. լուծէք զնա և ածէք։ Եւ եթէ ոք հարցանիցէ զձեզ՝ թէ ընդէր լուծանէք, այսպէս ասասջիք ցնա, թէ ՝Տն իւրում պիտոյ է։ Իբրև չոքան որ առաքեցանն, գտին ոպ ասացն ցնա, կայր յաւանակն։ Եւ մինչդեռ լուծանէին զյաւանակն, ասեն տեարքն նորա ցնա. զի՞ լուծանէք զյաւանակդ։ Եւ նոքա ասեն. ՝Տն իւրում պիտոյ է։ Եւ ածին զնա առ Յն. և արկին զնովաւ զհանդերձս, և հեծուցին զՅն։ Եւ մինչդեռ երթայր, զհանդերձս իւրեանց տարածանէին զճանապարհաւն։ Եւ իբրև այն ինչ մերձ եղև 'ի զառ 'ի վայր լերինն Ձիթենեաց, սկսաւ ամբաղմութիւն աշակերտացն ուրախութիւն օրհնել զԱ՚ծ 'ի ձայն մեծ վասն ամենայն զօրութեանցն՝ զոր տեսին. և ասէին. օրհնեալ որ գայ թագաւորդ յանուն Տն. խաղաղութիւն յերկինս, և փառք 'ի բարձունս։ Եւ ոմանք 'ի փարիսեցւոցն յամբոխէ անտի ասեն ցնա. վարդապետ՝ սաստեա՛ աշակերտացդ քոց։ Պատասխանի ետ և ասէ. ասեմ ձեզ՝ զի եթէ դոքա լռեսցեն. քարինքդ աղաղակեսցեն։ Եւ իբրև մերձեցաւ, տեսեալ զքաղաքն՝ ելաց 'ի վրա նր, և ասէ։ Եթէ գիտէիր դու դոնէ յաւուրս յայսմիկ զխաղաղութիւն քո. բայց այժմ ծածկեցաւ յերեսաց քոց։ Զի եկեսցեն աւուրք 'ի վրա քո, և պատեսցեն զքեզ թշնամիք քո պատնէշ. և պաշարեսցեն զքեզ, և նեղեսցեն զքեզ յամենայն կողմանց, և յատակեսցեն զքեզ, և զորդիս քո 'ի քեզ. և ոչ թո-

ղուցուն քար 'ի քարի վէ՞ յա՞մ 'ի քեզ. փոխանակ զի ոչ ծանեար զժամանակ այցելութեանդ քո։ Եւ մըտեալ 'ի տաճարն սկսաւ հանել զաղաւնէվաճառսն, և զգնօղս. և զսեղանս հատավաճառացն ցրուեաց։ Եւ ասէ ցնա. գրեալ է՝ և եղիցի տունն իմ տուն աղօթից, և դուք արարէք զդա այրս աւազակաց։ Եւ ուսուցանէր զնա հանապազ 'ի տաճարին. իսկ քահանայապետքն և դպիրք՝ և գլխաւորք ժողովրդեանն խնդրէին զնա կորուսանել, և ոչ գտանէին՝ թէ զինչ արասցեն. զի ժողովուրդն ամ կախեալ կային զնմանէ 'ի լսել։ 48։

Սաղմոս-ագն յոտոպէ. Ա ՝ի վերուստ խաղաղութեանն։

Ի՞ պէտ-նոգ-ցէն պանդ-ապոնն, ի՞ պէրա ի՞ողն աշխարհն։

Ռ՞ պ. Ամ՞ խաչիւս։ Կեցո՛։ Ընդ. Պահպանեա՛։

Ի դառնալն յեկեղեցին սկսանին գՀորաստեղծեալն։

Ռ՞ պ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ընդ. Ամ՞ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ընթերցն Սաղմոս Խ.Ղ։

Կ՞. Համբարձաւ։ Փխ. Ծանփս հարէք. 420։

Ընթերցան ըստ Մատթէոսի։ Ի. 29։

Տերամբ մերով Յիսուս Քրիստոս

Եւ յելանելն նոցա յԵրիքովէ, գնացին զհետ նոր ժողովուրդք բազումք։ Եւ ահա կոյրք երկու նստէին առ ճանապարհաւն. իբրև լուան թէ Յիսուս անցանէ՝ աղաղակեցին և ասեն. ողորմեաց մեզ Յիսուս որդի Դաւթի։ Եւ ամբոխն սաստեաց նոցա՝ զի լռեսցեն և նոքա ևս առաւել աղաղակէին և ասէին, Տէր՝ ողորմեաց մեզ որդի Դաւթի։ Օ՛տեղի առ Յիսուս, կոչեաց զնա և ասէ. զի՞նչ կամիք՝ զի արարից ձեզ։ Ասեն ցնա. Տէր՝ զի բացցին աչք մեր։ Եւ գթա-

ցեալ Յն մերձեցաւ յաչս նոցա, և վաղվաղակի տեսին։ և գնացին զհետ նոր։ Իբրև մօտ եղեն Յերուսաղէմ, և եկին 'ի Բեթփագէ մերձ 'ի լեառն ձիթենեաց. յայնժամ Յն արձակեաց երկուս յաշակերտացն իւրոց։ Եւ ասէ ցնա. երթայք 'ի գեօղն՝ որ առաջի ձեր է, և անդէն գտանէք էշ կապեալ՝ և յաւանակ ընդ նմին, լուծէք ածէք ինձ։ Եւ եթէ ոք ասիցէ ինչ ձեզ ասասջիք, եթէ ՏՆ իւրեանց պիտոյ են, և վաղվաղակի առաքեսցէ զնա։ Բայց այս ամենայն եղև՝ զի լցցի բան մարգարէին՝ որ ասէ։ Ասացէք դստեր Սիովնի. ահա թագաւոր քո գայ քեզ հեզ, և հեծեալ յէշ և յաւանակի իշոյ։ Գնացին աշակերտքն, և արարին ոպ հրամայեաց նոցա Յն։ Եւ ածին զէշն և զյաւանակն, և արկին զնոքօք ձորձս իւրեանց. և նստաւ 'ի վրն նոր։ Եւ բազում ժողովուրդք տարածեցին զհանդերձս իւրեանց 'ի ճանապարհին, և այլք հատանէին ոստս 'ի ծառոց՝ և տարածանէին 'ի ճանապարհին։ Եւ ժողովուրդքն՝ որ առաջին և զկնի երթային՝ աղաղակէին և ասէին. օրհնուի որդւոյ Դաւթի. օրհնեալ որ գայ յանուն Տն. օրհնութի 'ի բարձունս։ Եւ 'ի մտանելն նոր Յերուսաղէմ՝ դղրդեցաւ քաղաքն ամ, և ասէ՝ ով իցէ սա։ Եւ ժողովուրդքն ասեն. սա է մարգարէն Յն՝ որ 'ի Նազարեթէ Գալիլեացւոց։ Եւ եմուտ Յն 'ի տաճարն՝ և եհան արտաքս զամենեսին, որ վաճառէին և գնէին 'ի տաճարի անդ. և զսեղանս հատավաճառացն կործանեաց՝ և զաթոռս աղաւնեվաճառացն։ Եւ ասէ ցնա. գրեալ է. տուն իմ տուն աղօթից կոչեսցի. և դուք արարէք զդա այրս աւազակաց։ Եւ մատեան առնա կոյրք և կաղք 'ի տաճարին, և բժշկեաց զնա։ Իբրև տեսին քահանայապետքն և դպիրք զսքանչելիսն զոր արար, և զմանկտին որ աղաղակէին 'ի տաճարին և ասէին, օրհնութի որդւոյ Դաւթի, բարկացան. և ասեն ցնա. լսե՞ս՝ զինչ ասեն դոքա։

Ասէ ցնա Յս. այո՝ չեցէ ընթերցեալ ձեր՝ եթէ 'ի բերանոյ տղայոց և ստնդիեցաց կատարեցեր զօրհնուն: Եւ թողեալ զնա եկ արտաքոյ քաղաքին 'ի Բեթանիա, և անդ ագաւ: 17:

Ե- ԷԼԱՆԷՆ ԽՈՍԷ- Ն ԱՐԷՊՈՊՈՆԱՅ, Ն- ՅՄ ՊՏՐՊՈՒ- 'Ի ՊՈՒՐԱ. ԱՌԷԼՈՎ Շ.ՈՐԱԿԱՆ ԽՈՍԷ ԲՁ:

Աղաւինեցաք ի խաչ քո արարիչ յաւիտենից. որ ետուր մեզ պահպան յաղթող ընդդէմ թշնամւոյն. աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա զանձինս մեր: Բարձրեալ թագաւոր որ վասն մեր եկեր ի խաչ. և բարձեր սովաւ զյանցանս նախաստեղծին Ադամայ. աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա զանձինս մեր: Գլուխս որ հաւատոյ և փայտ կենաց մարդկան յայտնեալ. զոր տեսեալ այսոյն պղծոյ կործանեցաւ անկանգնելի. աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա զանձինս մեր: Գոչացաւ թշնամին ընդ յայտնել սրբոյ խաչին. և ի յանկէ փառաց նորա կործանեցաւ յանդունդս երկրի. աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա զանձինս մեր: Երկինքք ցընծային և երկիրս ուրախանային. քանզի փրկիչ ցուցաւ ի՛ր խաչն և լուսատու տիեզերաց. աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա զանձինս մեր:

ՕՐՀՆԷ՝ ՍՈՂՈՄՈՆ Դ:

ԿՅ. Աշանեցաւ: ՓԽ. Ի կարդալ իմում. 195:

Ա-ԷՊՈՊՈՆ ԸՍՊ ՄՈՒՐԻՈՒ: ԺԱ. 20:

Պ՝Ն խաչելութեանն մերոյ Յսի Քրի:

Եւ ածին արտաքս զի'ի խաչ հանցեն զնա: Եւ ունէին պահակ զՍիմովն Կիւրենացի որ ընդ այն ան-

ցանէր եկեալ յագարակէ, զՀայրն Աղէքսանդրի և Ռուփայ, զի բարձցէ զխաչափայտն նր։ Եւ ածեն զնա 'ի Գողգոթա տեղի մի, որ թարգմանի տեղի կառափելոյ։ Եւ տային նմա գինի զմռսեալ. և նա ոչ առ. և հանեն զնա 'ի խաչ։ Եւ բաժանեցին զհանդերձս նր, արկեալ վիճակս 'ի վր՝ թէ ո՞ զինչ առնուցու։ Էր ժամ երրորդ, և հանին զնա 'ի խաչ։ Եւ էր գիր վնասու նր գրեալ, թէ թագաւոր է հրէից։ Եւ ընդ նմա հանին 'ի խաչ երկուս աւազակս, մի ընդ աջմէ և մի ընդ ահեկէ նր։ Եւ լցաւ գիրն որ ասէ, թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ։ Եւ որք անցանէին հայհոյէին զնա՝ շարժեալ ըզգլուխս իւրեանց, և ասէին. վա՜հ, որ քակէիր զտաճարն՝ և զերիս աւուրս շինէիր. ապրեցո՛ զանձն քո՝ և էջ 'ի խաչէդ։ Նոյնպէս և քահանայապետքն այպն արարեալ՝ ընդ միմեանս հանդերձ դպրոքքն՝ և ասէին, զայլս ապրեցոյց՝ զանձն ոչ կարասցէ ապրեցուցանել. Թե արքայդ Իսրայելի, իջցէ այժմ 'ի խաչէ այտի, զի տեսցուք և հաւատասցուք դմա։ Եւ որ ընդ նմա 'ի խաչն ելեալ էին՝ նախատէին զնա։ Եւ իբրև վեց ժամ եղև՝ խաւար կալաւ զամ երկիր մինչև ցինն ժամն։ Եւ յիններորդ ժամուն աղաղակեաց Յն 'ի ձայն մեծ և ասէ. Էլի՛ Էլի՛, լամա սաբաքթանի, որ թարգմանի՝ Աստ իմ, Աստ իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս։ Եւ ոմանք 'ի նոցանէ, որք շուրջն կային զնովաւ, իբրև լուան, ասէին թէ զԵղիա կարդայ։ Եւ ընթացեալ մի ոմն՝ ելից սպունգ մի քացախով և հարեալ յեղեգան՝ տայր ըմպել նմա. և ասէ. Թո՛յլ տուր, տեսցուք՝ գայ Եղիա իջուցանել զդա։ Եւ Յն արձակեաց ձայն մեծ՝ և եհան զոգի։ 37։

Եւ պէտուն տաճարին պատռեցաւ։

Թեղ. Մի՛ խաչիւս։ Աղօթ. Պահպանեա։

Եւ 'ի պատուն սուրբ-ոգն յոգոյն. Եւ ևս խաղաղութեամբ։ Յահանոյն. Օրհնութիւն և փառք։

Եւ ապա Լսոնարհեցւոյ Եպրեցւոյ։

Մեծեցի Յարութեան Դշ։ Պարապ. Ասացուք։

Համբարձի Դշ։

Ի յարութեան յաւուր գալըստեան փրկչին. տա-
ռածանէին մանկունքն ըղձանդերձս. և անդադար
ձայնիւ օրհնէին օրհնեալ եկեալ անուամբ Տ՛ն։
Ոստս ի ծառոց բերեալ մատուցանէին. Ի՛ծորդ-
ոյն առ ճանապարհաւն. և անդադար ձայնիւ օրհ-
նէին օրհնեալ եկեալ անուամբ Տ՛ն։ Ի՛ ծերոց
բընդլեսեալ օրհնուի՛. եւ ի տղայոց փառաբանուի.
և անդադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեալ եկեալ ա-
նուամբ Տեառն։

Համբարձաւ Տէրն մեր Յս յերկինս. 414։

Եղիշեան Սողոմոն Իգ։

Կց. Համբարձէք։ Փխ. Տեառն է երկիր. 425։

Եւ-էիպոլեան ըստ Մոլիոսի։ Ժ. 46։

Կ՚ գալստեան Տն մերոյ Յսի Յսի։

Եւ գան յերիքով. և ընդ ելանելն նր յերիքովէ
աշակերտաքն և բազում ժողովրդով, որդի Տիմէի
Բարտիմէոս կոյր նստէր մուրացիկ յանցս ճանա-
պարհի։ Իբրև լուաւ՝ թէ Յս Նազովրեցի է, սկսաւ
աղաղակել և ասել. որդի Դաւթի Յս՝ ողորմեաց
ինձ։ Եւ սաստէին նմա բազումք՝ զի լռեսցէ. և
նա առաւել ևս աղաղակէր. որդի Դաւթի ողոր-
մեաց ինձ։ Օտեղի առ Յս՝ և հրամայեաց կոչել
զնա։ Կոչեն զկոյրն՝ և ասեն ցնա. քաջալերեաց
արի՝ կոչէ զքեզ։ Եւ նր ընկեցեալ զձորձս իւր,
յարեաւ եկն առ Յս։ Պատասխանի ետ նմա Յս և
ասէ. զի՞նչ կամիս՝ թէ արարից քեզ։ Ասէ ցնա
կոյրն. ռաբբունի՝ զի բացցից։ Եւ Յս ասէ ցնա.
Երթ՝ հաւատք քո կեցուցին զքեզ. և վաղվաղակի
բացաւ, և երթայր զհետ նր 'ի ճանապարհին։ Եւ

յորժամ մերձ եղեն յԵղէմ 'ի Բեթփագէ և 'ի Բեթանիա մօտ 'ի լեառն ձիթենեաց, առաքէ երկուս յաշակերտաց անտի. և ասէ ցնոսա. երթայք դուք 'ի գեօղդ՝ որ ընդդէմ ձեր կայ. և նոյնժամայն իբրև մտանէք 'ի նա, գտանիցէք յաւանակ մի կապեալ. յորոյ վրայ ոչ ոք 'ի մարդկանէ նստաւ, լուծէք զնա՝ և ածէք։ Եւ եթէ ոք ասասցէ ձեզ՝ եթէ զի՞ լուծանէք զյաւանակդ, ասասջիք՝ եթէ տեառն իւրում պիտոյ է. և վաղվաղակի առաքեսցէ զնա այսր։ Ազգան, և գտին զյաւանակն կապեալ առ դուրս արտաքոյ 'ի փողոցի անդ, և լուծին զնա։ Եւ ոմանք՝ յորոց անդն կային, ասեն ցնոսա. զի՞ գործէք, զի՞ լուծանէք զյաւանակդ։ Եւ նոքա ասեն ցնոսա որպէս ասացն Յն. և թոյլ ետուն նց։ Ածեն զյաւանակն առ Յն. և արկանեն 'ի վրայ նորա հանդերձս, և նստաւ 'ի վրայ նր։ Եւ բազումք զհանդերձս իւրեանց տարածանէին 'ի վրայ ճանապարհին, և այլք ոստս 'ի ծառոց հատանէին՝ և արկանէին զճանապարհաւն։ Եւ որ առաջին և զկնի երթային, աղաղակէին, և ասէին. ովսաննայ Բարձրելոյն։ Օրհնեալ որ գայդ յանուն Տն. օրհնեալ թագաւորութիւդ եկեալ հօր մերոյ Դաւթի. խաղաղութիւն յերկինս՝ և փառք 'ի բարձունս։ Եւ եմուտ Յն յԵղէմ 'ի տաճարն. և հայեցաւ շուրջ զամենեքումբք. և զի էր երեկոյացեալ ժամն, ել 'ի Բեթանիա երկոտասանիւքն հանդերձ։ Ժ.Ա. 11։

ԲՔՂ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Քրիստոս ամենա։

Ը. ԿԻՐԱԿՈՍԻ ՊԱՏԱՐԱԳԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ԱՐԱՐՈՂՆ հանդերձ կառոքն ընկղմեցաւ. 164։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Որ հովուեցիր Իսրայէլի, նայեաց. որ առաջնորդեցեր ոչխարն Յովսեփու։

Որ նստիր դ'ի քրովբէս, յայտնեաց առաջի Եփրեմի Բենիամինի և Մանասէի։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. և մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուծ. և յամ երկրի են փառք քո։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒԱՕՏՈՒՆ

Հարց Դ։

Ո՛ր զամենազօր զօրութիւնդ քո՝ ցուցեր ի Բաբելոնի. փլուկելով զերիս մանկունսն ի հնոցին. ըզքեզ օրհնեմք Աստուա՜ծ հայրցդ մերոց։ Որ ըզբազմանգիտութիւնդ ողորմութիւնդ քո ցուցեր զօրանց երկնաւորանց. տարածելով զբազուկս քո՝ ի խաչին. ըզքեզ օրհնեմք Աստուա՜ծ հայրցդ մերոց։ Որ ըզբազմանգութ ողորմութիւնդ քո ցուցեր առ աղգս մարդկան. թաղելով ի սիրտ երկրի. զի զմահու բարձցես զերկիւղ. ըզքեզ օրհնեմք Աստուա՜ծ հայրցդ մերոց։

գ. Լ՛ՂՏՐ օրհնեցէք բարձր ամարէք ընդնա յաւիտեան։ Բանն անեղական խոնարհեալ ի հողեղէն գոյացուի՛ս. համբերեալ չարչարանաց զմահ խաչի՛ ի յանձն էառ. բարձր ամարէք ընդնա յաւիտեան։ Փառք ՀՕՐ։ Եւ ի՛ջեալ ի գերեզման անապական և նոր մարմնով. յարուցեալ յերրորդ աւուր ընդ ոյս ծագեաց տիեզերաց. բարձր ամարէք ընդնա յաւիտեան։ Ամէն և միշտ։ Խակ հրեշտակապետն ի՛ջեալ ի գերեզմանն կենսատուին. ա՛ւետէր առ ե՛ր կանայսն Տ՛ր յարեաւ ի մեռելոց. բարձր ամարէք ընդնա յաւիտեան։

Մեծաց-ոց-ոցն Դկ։

Ա՜՛ծածի՛ն մայր եւ կոյս. ծա՛գօղ արեգականն ամրարութեան. որ լուսաւորեացն ըզմեզ. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք. եւ փառաւորեմք ըզմիածի՛՜ն քո՞ զՍ՛րդի՛ն։ Փառք ՀՕՐ։ Եւ՜՛ ոյծ զօրէնիս բընութեան մարդկան. հրաշափառ քո՞ ծընունդ. եւ զէութի՛ն բնութեանն ամբողջ պահեալ. ե՜՛ւ կուսութեանդ քո ոչ խախտեցան կընիք. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք. եւ փառաւորեմք ըզմիածի՛՜ն քո՞ զՍ՛րդի՛ն։ Ամէն և միշտ։ Օ՜՛քեզ մորենի անկէզ, լեառն վի՛մածին. դո՛ւռն փակեալ եւ աղբեր կընքեալ. նա՜՛խատեսացն գուշակեալ մայր եւ կոյս. հոգեւոր երգով զքեզ բարեբանեմք. եւ փառաւորեմք ըզմիածի՛՜ն քո՞ զՍ՛րդի՛ն։

Ողբերգ Դկ։

Յարեա՛ր երեւեցա՛ր առաքելոցն. եւ մեզ փրկի՛չ ողորմեա։ Փառք ՀՕՐ։ Մեզ Աստո՛՜ Թագաւորի՛դ

անմահի. երկիր պագանեմք և զյարութիւնդ քո փառաւորեմք: Այժմ և միշտ: Փառք փրկողին և միածնին անմահի. փրկեա զժողովուրդս քո զոր ընտրեցեր պատուական արեամբդ քո սրբով:

Տէր յերկնից դկ:

Յորժամ եկին ի գերեզմանն իւղաբեր կանայքն. եւ բերին ընծայս ի խնկել զանմահական մարմինն: Փառք Հօր: Յայնժամ հրեշտակն աւետարանէր յարեալ Քրիստոս. պատմեցէք աշակերտացն զյարութիւն Տ՛ն: Այժմ և միշտ: Իսկ նոցա զարհուրեալ վն աղաչեին տեսլեանն. պատմէին աշակերտացն զահագին տեսիլն:

Առաւօտու Երգ:

Զյարութիւն ըզփրկչին օրհնեսցուք. զփրկչին մերոյ օրհնեսցուք ըզյարութիւն:

Համբարձաւ Աստուած օրհնութեամբ եւ Տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Կարգ Ասացուք:

Առաւօտու Սաղմոս ԽԶ:

ԿՑ. Համբարձաւ: փխ. Ծափս հարէք. 420:

Աւետարան ըստ Ղուկասու: Ի. 1:

Տէր մեր Յս Քս

Եւ եղև 'ի միում աւուրցն յայնցանէ, մինչդեռ ուսուցանէր զժողովուրդն 'ի տաճարի անդ՝ և աւետարանէր, հասին 'ի վերայ քահանայապետքն և դպիրք ծերովքն հանդերձ, և ասեն ցնա. ասա մեզ՝ որո՞վ իշխանութեամբ գործես դու զայդ, կամ ո՞վ է՝ որ ետ քեզ զայդ իշխանութիւն: Պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. հարցից և ես ցձեզ բան

մի, և ասացէք ինձ։ Ակրտութիւնն Յովհաննու յերկնից էր՝ եթէ 'ի մարդկանէ։ Եւ նոքա խորհեցան 'ի միտս իւրեանց և ասեն։ Եթէ ասեմք յերկնից, ասէ. իսկ ընդէր ոչ հաւատացէք նմա. և եթէ ասեմք 'ի մարդկանէ, ամ ժողովուրդն քարկոծ առնեն զմեզ. զի հաստատեալ է 'ի միտս զՅովհաննէ, թէ մարգարէ է։ Եւ պատասխանի ետուն չգիտել թէ ուստի ելից։ Եւ Յն ասէ ցնա. և ոչ ես ասեմ ձեզ, որով իշխանութիւն առնեմ զայս։ Ի. 8։

Քրիստ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողորմ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ուրբաթն Սողմոս Խ.Զ։

Կց. Համբարձաւ։ Փխ. Հայսիս հարէք. 420։

Ուխտաւորաց ըստ Մատթէոսի։ ԻԸ. 18։

Տէրն մեր Յն Քն

Եւ այգուցն իբրև դարձաւ անդրէն 'ի քաղաքն քաղցեաւ։ Եւ տեսեալ թզենի մի 'ի վրայ ճանապարհին՝ եկն 'ի նա, և ոչ ինչ եգիտ 'ի նմա՝ բայց միայն տերև. և ասէ ցնա. մի այսուհետև 'ի քէն պտուղ եղիցի յաւիտեան. և առժամայն չորացաւ թզենին։ Իբրև տեսին աշակերտքն՝ զարմացան և ասեն, թէ զիարդ վաղվաղակի ցամաքեցաւ թզենին։ Պատասխանի ետ Յն՝ և ասէ ցնա. ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ունիցիք հաւատս և ոչ երկմտիցէք՝ ոչ միայն թզենւոյդ առնիցէք, այլ թէպէտ և լերինդ ասիցէք. բարձիր և անկիր 'ի ծով, եղիցի։ Եւ զամ ինչ զոր և խնդրիցէք յաղօթս հաւատովք՝ առնուցուք։ Եւ իբրև եկն 'ի տաճարն, մատեան առ նա՝ մինչդեռ ուսուցանէր, քահանայապետքն և ծերք ժողովրդեանն՝ և ասեն. որով իշխանութիւն առնես զայդ. և ով ետ քեզ զիշխա-

նութիւդ զայդ։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնն. Հարցից և ես զձեզ բան մի. զոր թէ ասիցէք ինձ, և ես ձեզ ասացից՝ որով իշխանութիւն առնեմ զայս։ Մկրտութիւն Յովհաննու ուստի՞ էր՝ յերկնի՞ց, թէ 'ի մարդկանէ։ Եւ նոքա խորհէին ընդ միտս՝ և ասէին։ Եթէ ասեմք յերկնից, ասէ ցմեզ. իսկ ընդէ՞ր ոչ հաւատացէք նմա. և եթէ ասեմք 'ի մարդկանէ, երկնչիմք 'ի ժողովրդենէն. զի ամենեքին զՅովհաննէս իբրև զմարգարէ ունէին։ Պատասխանի ետուն Յնի և ասեն. ոչ գիտեմք։ Ասէ ցնն և նա. և ոչ ես ասեմ ձեզ՝ որով իշխանութիւն առնեմ զայս։ Դայց զի՞նչդ թուի ձեզ. առն միոջ էին երկու որդիք, և մատուցեալ առ առաջինն ասէ. ո՛րդեակ՝ երթ այսօր գործեա յայգւոջ։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. երթամ տր և ոչ չոգաւ։ Դարձեալ և առ միւսն, և ասէ նոյնպէս. նա պատասխանի ետ և ասէ. ոչ կամիմ։ Դայց յետոյ զղջացաւ՝ և չոգաւ յայգին։ Ընդ՝ ո՞ յերկոցունց արար զկամն հօրն։ Ասեն՝ յետինն։ Ասէ ցնն Յն. ամէն ասեմ ձեզ, զի մաքսաւորք և պոռնիկք յառաջեսցեն քան զձեզ յարքայութի՛ն երկնից։ Զի եկն Յովհաննէս ճանապարհաւ արդարութե՛ն և ոչ հաւատացէք նմա. և մաքսաւորք և պոռնիկք հաւատացին նմա, և դուք տեսէք՝ և ոչ զղջացարուք յետոյ հաւատալ նմա։ 32։

Մեծեդի Յոր-ՐԵ ՐԿ։ Գ՝որ՝ոշ. Ասացուք։

ՀոմՔոչի ԴՁ։

Որք տնկակից եղաք նմանութե՛ն. 428։

Համբարձաւ Տէրն մեր Գն օրհնութի՛ն. 414։

Ընչոկոն Սոչոս ԻԳ։

գ3. Համբարձէք։ ՓԽ. Տն է երկիր. 425։

Ա-Եպոչոն ըոչ Սոչկոոչ։ ԺԱ. 12։

Տրն մեր Յն Գն

Եւ 'ի վաղիւ անդր մինչդեռ ելանէին 'ի Յերիա-

նիա, քաղցեաւ։ Եւ ետես թզենի մի 'ի բացուստ
տերևալից. և եկն՝ թէ գտանիցէ ինչ 'ի նմա. և
իբրև եկն 'ի նա՝ ոչ ինչ եգիտ, բայց միայն տերև.
զի ոչ իսկ էր ժամանակ թզոյ։ Պատասխանի ետ
և ասէ ցնա. մի՛ ևս ոք յաւիտեան 'ի քէն պտուղ
կերիցէ. և լսէին աշակերտքն նր։ Գան Յերուսաղէմ.
և մտեալ 'ի տաճարն՝ սկսաւ հանել զվաճառա-
կանսն և զգնողս՝ որ էին 'ի տաճարին. և զսեղանս
հատավաճառացն ցրուեաց, և զաթոռս աղաւնէ-
վաճառացն կործանեաց. և ոչ թողոյր՝ եթէ ոք
անօթ ինչ անցուցանիցէ ընդ տաճարն։ Եւ ուսու-
ցանէր և ասէր ցնս. գրեալ է. տուն իմ տուն
աղօթից կոչեսցի ամ հեթանոսաց, և դուք արա-
րէք զդա այրս աւազակաց։ Լուան քահանայա-
պետքն և դպիրք. և խնդրէին՝ թէ որպէս կորուս-
ցեն զնա, բայց երկնչէին 'ի նմանէ. զի ամ ժողո-
վուրդն զարմացեալ էր ընդ ուսումն նորա։ Եւ իբ-
րև երեկոյ լինէր արտաքոյ քան զքաղաքն ելանէին։
Եւ մինչդեռ այգուցն առ նովաւ անցանէին, տե-
սին զթզենին ցամաքեալ յարմատոց։ Յիշեաց
Պետրոս՝ և ասէ ցնա. ռաբբի՝ ահաւասիկ թզենին
զոր անիծեր, ցամաքեցաւ։ Պատասխանի ետ Յն
և ասէ ցնս. եթէ ունիցիք զհաւատսն Աստ, ամէն
ասեմ ձեզ. որ ոք ասիցէ լերինս այսմիկ՝ բարձիր
և անկիր 'ի ծով, և ոչ երկմտիցէ 'ի սրտի իւրում,
այլ հաւատայցէ՝ թէ զոր ասէն լինի, եղիցի նմա
զոր ինչ և ասիցէ։ Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ. զամ
ինչ վն որոյ աղօթս արարեալ խնդրիցէք, և հա-
ւատայցէք թէ առնուցուք, եղիցի ձեզ։ Եւ յոր-
ժամ յաղօթս կայցէք՝ թողուցուք, եթէ ունի-
ցիք ինչ զումեքէ. զի և Հայրն ձեր՝ որ յերկինս է,
թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր։ Այլ եթէ դուք ոչ
թողուցուք, և ոչ Հայրն ձեր որ յերկինս է՝ թող-
ցէ ձեզ զյանցանս ձեր։ 26։

Ռ՚Ք՚Ղ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամէն. Գ՚ադաւոր։

Ը. ԿԻՐԱԿԱՍԱՐԱՐ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դ։

Օգնականն ընդունելի եղև իմ Տէր. 168։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Որ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի 'ի վրայ թևոց հողմոց։

Խոստովանութի՛ւն և զմեծվայելչութի՛ն զգեցար. արկար զլոյս ոսպ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ոսպ խորան. և արկար 'ի վրայ ջուրց զվերնայարկս նորա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ. մերձեաց 'ի լերինս, և ծխեսցին։

Փայլեա՛ զփայլատակունս քո, և խռովեա՛ զնս. առաքեա՛ զնետս քո. և ցրուեա՛ ըզնոսա։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ։

Այսօր՝ ցընծա՛ն երկինք եւ երկի՛ր յա՛ռուրբ՝ քո՛ Տէր. Ա՛ր՛ծ հա՛ցըն մերոց։ Այսօր նորո՛գեցան տի՛եզերք ամենայն յա՛ռուրբ՝ քո՛ Տէր. Ա՛ր՛ծ հա՛ցըն մերոց Այսօր հրեշտակապե՛տն աւետարանէր զյա՛ռուրբ քո Տէր. Ա՛ր՛ծ հա՛ցըն մերոց։

Դ. Ըզտէր օ՛րհնեցէք բա՛՛ռք արարէ՛՛ք ընդա՛ յաւիտեա՛ն։ Փառք Հօր։ Որ հարցարանօ՛ք խա՛՛ղի՛՛ն փրկեա՛ց զտիեզերս. և հեղմամբ արեանն իւրով ղթո՛ղութի՛՛ մեզ շընորհեա՛ց. բա՛՛ռք արարէ՛՛ք ընդա՛

յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ երեքօրեայ թաղ-
մամբ զդիժոխս աւերեաց. եւ յարութեն իւրով
զյարուն մեզ պարգևեաց. բարձր արարէք ընդնա
յաւիտեան։

Մեծաց-ոց Դ։

Ընծայեն ե՞ր կոյս ամենօրհնեալ Մարիամ. որ
օրհնեալդ ես ի կանայս. զքեզ օրհնեմք մի՞շտ որ
արժանի՛դ ես մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Ան-
ապական տաճար և առանգաստ լուսոյ. որ ի՝ քեզ
փեսայացեալ Բանն կենաց բնակեցաւ. զքեզ
օրհնեմք մի՞շտ որ արժանի՛դ ես մեծացուցանեմք։
Այժմ և միշտ։ Հուրն կենդանի՞ որ ի մորե-
նին վառեցաւ. զոր անվընաս յարգանդի քում
կրեցեր և ծընար Աստուած և մարդ. զքեզ օր-
հնեմք մի՞շտ որ արժանի՛դ ես մեծացուցանեմք։

Ողորմեա՛ Դ։

Ո՞ր ըզկերպարանս մանացու բընուն ազգի մարդ-
կան. յանձն առեր Անբծ Բանդ էակից Հօր. եւ
եկիր կամաւ ի խաչ։ Փառք Հօր։ Ո՞ր ի վերայ
նախաստեղծին ըզմեռանիլ յանձն առեր. համբե-
ռելով չարչարանաց ի խաչի՛ն բարձրացար Բանըդ
գոյակից Հօր. եւ իջեր ի գերեզման։ Այժմ և
միշտ։ Նո՛ւ յերրորդ աւուր յարեար զմահու լու-
ծեր զնիշխանութի՝ն. արձակելով զբմբրընեալսն ի
նմանէ Բանըդ փառակից Հօր. եւ նրստար ընդ
աջմէ Հօր։

Տէր յերկնից Դ։

Ինչ հրեշտակն յերկնի՞ց աւետաւո՞ր երջանիկ
և ե՞ր կանանցըն քարոզէր ասելով. է՝ ձեզ՛ Դ

վերըստին լոյսըն ծագեալ ի յաշխարհ: Փառք Հօր: Այսօր տեսիլ ահեղակերպ հրեշտակապետին մերձեալ ի գունդ զինուորացն. այսօր սըրտաբեկեալ պահապանացըն զարհուրեալ մեռանէին. է ձեզ վերըստին լոյսըն ծագեալ ի յաշխարհ: Այժմ և միշտ: Այսօր ցընծայ Նորուսաղէմըն վերին. այսօր ցընծայ Սիոն մայր եկեղեցի. քանզի փըրկիչըն մեր յարեաւ և աւերեաց ըզդըժոխս. եւ մեզ վերըստին լոյսըն ծագեալ ի Հօրէ:

Առաւօտու երգ:

Զյարութիւն ըզփըրկչին օրհնեսցուք. զփըրկչին մերոյ օրհնեսցուք ըզյարութիւն:

Համբարձաւ Աստուած օրհնութեամբ եւ Տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Կարգ Ասացուք:

Առաւօտու Սաղմոս ԽԶ:

43. Համբարձաւ: Փխ. Ծափս հարէք. 420:

Աւետարան ըստ Ղուկասու: Ի. 9:

Տէրն մեր Յս Քս

Սկսաւ ասել առ ժողովուրդն՝ զառակս զայս. այր ոմն տնկեաց այգի, և ետ զնա մշակաց. և ինքն գնաց ճանապարհ ժամանակս բազումս: Եւ 'ի ժամու՝ առաքեաց առ մշակսն ծառայ. զի 'ի պտղոյ այգւոյն տացեն նմա. և մշակքն գան հարին զնա, և արձակեցին ունայն: Եւ յաւել միւս ևս ծառայ յղել, նոքա և զնա ևս գան հարին՝ անարգեցին, և առաքեցին ունայն: Եւ յաւել զերրորդն առաքել. նոքա և զնա վիրաւորեցին, և հանին արտաքս: Ասէ տէր այգւոյն. զի՞նչ արարից, առաքեցից զորդի իմ սիրելի, թերևս 'ի սմանէ պատկառեսցեն: Իբրև

տեսին զնա մշակքն, խորհեցան ընդ միմեանս և ասեն. սա է ժառանգն. սպանցուք զսա. զի մեր լինիցի ժառանգութիւն: Եւ հանին զնա արտաքս քան զայգին և սպանին. արդ՝ զի՞նչ արասցէ ընդ նս տէր այգւոյն. ոչ ապաքէն գայցէ և կորուսանիցէ զմշակսն զայնոսիկ, և տայցէ զայգին այլոց: Իբրև լուան՝ ասեն. քա՛ւ՝ մի լիցի: Եւ նա հայեցեալ ընդ նս՝ ասէ. իսկ զի՞նչ իցէ այն՝ որ գրեալն է. թէ զվէմն՝ զոր անարգեցին շինողքն, նա եղև գլուխ անկեան: Ամենայն որ ընդհարցի ընդ վէմս ընդ այս՝ խորտակեսցի, և յորոյ վրայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա: Եւ խնդրէին դպիրքն և քահանայապետք արկանել 'ի նա ձեռս 'ի նմին ժամու, և երկեան 'ի ժողովրդենէն. զի գիտացին՝ թէ առ նս ասաց զառակն զայն: Եւ ապա սպասեցին, և առաքեցին դաւաճանս կեղծաւորեալս զանձինս առ արդարս ունել. զի ըմբռնեսցեն զնա բանիւք, առ 'ի մատնել զնա պետութեանէ և իշխանութեանէ դատաւորին: Հարցին զնա և ասեն. վարդապետ՝ գիտեմք եթէ ուղիղ խօսիս և ուսուցանես, և ոչ առնուս ակն՝ այլ ճշմարտութիւն զճանապարհն Աստուծոյ ուսուցանես: Արժա՞ն է մեզ կայսեր հարկս տալ՝ թէ ոչ: Եւ նայեցեալ ընդ խորանմանկութիւն նց՝ ասէ ցնս. ցուցէք ինձ զդահեկանն. և նոքա ցուցին. և ասէ. զո՞յր պատկեր և զգիր ունի. պատասխանի ետուն և ասեն՝ զկայսեր: Եւ նա ասէ ցնս. արդ երթայք տո՛ւք զկայսերն կայսեր, և զԱստուծոյ Աստուծոյ: Եւ ոչ կարացին զնա ըմբռնել բանիւք առաջի ժողովրդեանն. և զարմացեալ ընդ պատասխանին նր՝ լռեցին: 26:

Բէթ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Աղ. Բոլոր ամենա:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պողոս Խ.Զ:

Կգ. Համբարձաւ: Փխ. Հայրէք. 420:

Ա՛ֆեսոսեան ըստ Մատթէոսի։ ԻԱ. 33։

Տէր մեր Յս Քս ասէ.

ԱՅԼ առակ լուարուք. այր մի էր տանուտէր, որ տնկեաց այգի, և ցանգով պատեաց զնա, և փորեաց 'ի նմա հնձան, և շինեաց աշտարակ. և ետ զնա ցմշակս, և գնաց 'ի տար աշխարհ։ Իբրև մերձեցաւ ժամանակ պտղոյ, առաքեաց զծառայս իւր առ մշակսն՝ առնուլ զպտուղս նր։ Եւ կալեալ մշակացն զծառայս նր զոմն տանջեցին՝ զոմն քարկոծեցին։ Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս բազումս քան զառաջինսն, և արարին նց նոյնպէս։ Յետոյ առաքեաց առ նս զորդի իւր՝ և ասէ. Թերևս ամաչեսցեն յորդւոյ աստի իմմէ։ Իսկ մշակքն իբրև տեսին զորդին, ասեն ընդ միտս. սա է ժառանգն. եկայք սպանցուք զսա, և կալցուք զժառանգութի սորա։ Եւ առեալ հանին զնա արտաքոյ քան զայգին՝ և սպանին։ Արդ՝ յորժամ եկեսցէ տէր այգւոյն զի՞նչ արասցէ մշակացն այնոցիկ։ Ասեն ցնա. զչարսն չարաւ կորուսցէ. և զայգին տացէ այլոց մշակաց, որք տայցեն նմա զպտուղս 'ի ժամու իւրեանց։ Ասէ ցնս Յս. չիցէ՞ երբէք ընթերցեալ ձեր 'ի գիրս. զվէմն՝ զոր անարգեցին շինօղքն, նա եղև գլուխ անկեան, 'ի Տնէ եղև այս, և է սքանչելի յաչս մեր։ Վասն այսորիկ ասեմ՝ ձեզ, զի բարձցի 'ի ձէնջ արքայութի Աստ, և տացի ազգի՝ որ առնիցէ զպտուղս նր։ Եւ որ անկցի 'ի վրն վիմիս այսորիկ՝ փշրեսցի, և յորմէ՞ վրն անկցի՝ հոսեսցէ զնա։ Իբրև լուան քահանայապետքն և դպիրք և փարիսեցիք զառակս նր, գիտացին թէ վրն նց ասաց։ Եւ խնդրէին զնա ունել, բայց երկեան 'ի ժողովրդոցն. քանզի իբրև զմարգարէ ունէին զնա։ 46։

Մ՚ԵՍԵՊԻ ՅՈՐՈՒԵՔ ԳԶ։ ՔՈՐՈՂ. Ասասցուք։

Հոմիլիայի Դ։

Որք տնկակից եղաք նմանութեամբ. 428։
Համբարձաւ Տէրն մեր յերկինս. 414։

Աբիյոնեան Սաղմոս ԻԿ։

Կ3. Համբարձէք։ Փս. Տն է երկիր. 425։

Ա-Էպիփանեան ըստ Մարկոսի։ ԺԱ. 27։

Տերամբ մերով Յիսուս Քրիստոս

Գան միւսանգամ յԵրուսաղէմ. և մինչդեռ 'ի տաճարի անդ զգնայր, գան առ նա քահանայապետքն և դպիրք և ծերք, և ասեն ցնա. որովք իշխանութիւն առնես զայդ, և ով ետ քեզ զիշխանութիւնդ զայդ։ Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնոսա. Հարցից և ես զձեզ բան մի, տուք ինձ պատասխանի. և ես ասացից ձեզ՝ որով իշխանութեամբ առնեմ զայս։ Մկրտութիւն Յովհաննու յերկնից էր՝ եթէ 'ի մարդկանէ, տուք ինձ պատասխանի։ Խորհէին ընդ միմեանս՝ և ասէին. եթէ ասեմք եթէ յերկնից, ասէ ցմեզ. իսկ ընդէր ոչ հաւատացէք նմա։ Այլ եթէ ասեմք՝ 'ի մարդկանէ, երկնչիմք 'ի ժողովրդենէն. զի ամենեքին գիտէին զՅովհաննէս՝ թէ մարգարէ էր։ Պատասխանի ետուն և ասեն ցՅիսուս. չգիտեմք։ Այլ Յիսուս ետ նց պատասխանի և ասէ. և ոչ ես ասեմ ձեզ, որով իշխանութիւն առնեմ զայս։ Այլ սկսաւ խօսել ընդ նոսա առակօք՝ և ասել։ Այր մի տնկեաց այգի, և ած շուրջ զնովաւ ցանգ, և գուբ հնձան փորեաց, և շինեաց աշտարակ. և ետ զնա ցմշակս, և գնաց 'ի տար աշխարհ։ Այլ առաքեաց առ մշակսն 'ի ժամանակի ծառայ մի, զի 'ի մշակաց անտի առցէ 'ի պտղոյ այգւոյն։ Այլ նց կալեալ՝ գան հարին զնա, և արձակեցին ունայն։ Դարձեալ առաքեաց առ նն այլ ծառայ, և զնա կառափնատեցին՝ և արձակեցին անարգեալ։ Այլ դարձեալ այլ առաքեաց, և զնա սպանին, և զբազումս այլս՝ զոմանս հարկանէին և

զոմանս սպանանէին։ Ապա որդի մի էր իւր սիրելի, զնա առաքեաց առ նա յետոյ, և ասէ. Թերևս ամաչեսցեն յորդւոյ աստի իմմէ։ Իսկ մշակքն իբրև տեսին զնա զի գայր ասեն ցմիմեանս. սա է ժառանգն, եկայք սպանցուք զսա, և մեր լիցի ժառանգութիւնն։ Եւ կալեալ զնա սպանին, և հանին արտաքոյ այգւոյն։ Արդ՝ զի՞նչ արասցէ տէր այգւոյն. եկեսցէ և կորուսցէ զմշակսն, և տացէ զայգին 'ի ձեռս այլոց։ Եւ ո՞չ զգիրն զայն իցէ ընթերցեալ ձեր, թէ զվէմն զոր անարգեցին շինողքն, նա եղև գլուխ անկեան։ Ի Տնէ եղև այս, և է սքանչելի յաչս մեր։ Եւ խնդրէին զնա ունել, և երկեան 'ի ժողովրդենէ անտի, զի գիտացին թէ առ նա ասաց զառակն. և թողին զնա և գնացին։ Եւ առաքեն առ նա զոմանս 'ի փարիսեցւոց անտի՝ և 'ի հերովդիանոսաց, զի զնա որսասցեն բանիւ։ Եւ նոքա եկեալ հարցանէին զնա ենդութիւն՝ և ասէին. վարդապետ՝ գիտեմք զի ճշմարիտ ես, և ոչ ինչ փոյթ է քեզ զումեքէ. զի ոչ հայիս յերեսս մարդկան, այլ ճշմարտութիւն զճանապարհն Աստուծոյ ուսուցանես. արդ՝ ասա՛ մեզ, արժա՞ն է հարկս տալ կայսեր՝ թէ ոչ. տացո՞ւք՝ եթէ ոչ տացուք։ Եւ Նա գիտաց զկեղծաւորութիւն նոցա, ասէ ցնա. զի՞ փորձէք զիս կեղծաւորք. բերէք ինձ դահեկան մի՝ զի տեսից։ Եւ նոքա բերին։ Եւ ասէ ցնա. ո՞ր է պատկերս այս՝ կամ գիր։ Եւ նոքա ասեն ցնա. կայսեր։ Պատասխանի ետ Նա, և ասէ ցնոսա. երթայք տո՛ւք զկայսերն՝ կայսեր, և զԱստն՝ Աստ։ Եւ զարմացան ընդ նա։ ԺԲ. 17։

Բ՚Ի. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամենեքեան. Ամենագաւոր։

Զ. ՀԱՅՐԱՊԱՏԱՐԱՔ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դկ։

Յրդեցիր զեր նոր ձայնիւ ցնծութիւն. 171։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Անծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի՛ քո. և մինչև յամպս ճշմարտութի՛ քո։

Բարձրեա՛լ ես դու յերկինս Ա՛ծ, և յա՛մ երկրի են փառք քո։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Խոնարհեցո՛ց զերկինս և էջ, և մեգ՝ի ներքոյ ոտից նորա։

Նստ՝ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա՝ի թևս հողմոց։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

Յանուն Օրհնութեան

Հարց Դկ։

Փառաւորեա՛լ է անո՛ւն քո՛ ե՛ր. տէ՛ր Ա՛ծ հայրե՛ն մերոց։ Որ ի բարձունս բընակեա՛լդ ես. եւ հայիս յարանցս քո՛ քաղցրութի՛ւն. փառաւորեա՛լ է անո՛ւն քո՛ ե՛ր. տէ՛ր Ա՛ծ հայրե՛ն մերոց։ Որ ի յերկրի՛ երևե՛ցար. եւ ընդ մարդկա՛ն շրջեցար. թանգա՛ւոր յաւիտենից. փառաւորեա՛լ է անո՛ւն քո՛ ե՛ր. տէ՛ր Ա՛ծ հայրե՛ն մերոց։

Գ. Ընդ տէ՛ր Ա՛ծ՝ արարածք օրհնեա՛ցէք. եւ բարձր արարո՛ւածք զե՛կեալն ի փրկուի՛ մարդկա՛ն։ Որ էակի՛ցն է՝ հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. ի՛ յերկրի՛

երեւեցան. ամենայն արարածք օրհնեցէք. եւ բարձր արարէք զնկեալսն ի փրկութիւն մարդկան։ Որ հրեշտակաց անպարագրելին է. ի վերայ խաչին տեսան. ամենայն արարածք օրհնեցէք. եւ բարձր արարէք զնկեալսն ի փրկուի մարդկան։ Փառք Հօր։ Որ սրովբէից անհասանելի է. ի գերեզմանի եդան. ամենայն արարածք օրհնեցէք. եւ բարձր արարէք զնկեալսն ի փրկուի մարդկան։ Այժմ և միշտ։ Որ քրովբէից անճառելի է. ի յերրորդ աւուր յարեան. ամենայն արարածք օրհնեցէք. եւ բարձր արարէք զնկեալսն ի փրկուի մարդկան։

Սեծուսուսդ Դ։

Ընդքեզ Ս՛ծածին. աղբեր անբիսպառ լուսոյն. որ լուսաւորէ զհաւատացեալս. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Դու պարծանքք կուսուե՛ մարդկան. դու ուրախութի՛ հրեշտակաց. դո՛ւ բարձօղ անի՛ծիցն. վասն որմ ընդքեզ Ս՛ծածին. մեծացուցանեմք։ Այժմ և։ Դու ճըշմարիտ արեւելք արեգականն արդարութեան. յորմէ ծագեաց փրկուի տիեզերաց. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք։

Ողորմեա՛ Դ։

Թմբեաս իմ Ողորմեա՛ ինձ Ս՛ստուած։ Որ ի Հօրէ առաքեցար անբսկիզբն Որդի. եւ ի սրբոյ կուսէն ծընար. ողորմեա՛ ինձ Ս՛ստուած։ Որ ի խաչին բեւեռեցար Ս՛ստուած Բանդ. եւ ի Հօրէ ոչ մեկնեցար. ողորմեա՛ ինձ Ս՛ստուած։ Փառք Հօր։ Որ ի գերեզմանի եդար.

թագաւոր անմահ. եւ ի յերրորդ աւուր յարեաց. ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ։ Այժմ և միշտ։ Որ ի յերկինս համբարձար. ամենակարող. և ընդ ա՛ջմէ Հօր նստար. ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ։

Տէր յերկինս։

Հրեշտակացն դասքն. յերկնից ի յերկիր վայրաբերեալ ի սպասս Որդւոյն Աստուծոյ։ Փառք Հօր։ Հրեշտակին ձայնիւ. ցընծայր կոյսն սուրբ եւ ընթացեալ առ աշակերտսն պատմէր։ Այժմ և։ Կենդանին յարեաւ. զերկուսիսն մահու ելոյծ և կեանս պարգեւեաց աշխարհի։

Առաւօտու Երգ։

Օ՜ յարութի՛ ընդ երկրկիր ծրհնեսցո՛ւք. զփրկչին մերոյ օրհնեսցո՛ւք ընդ յարութի՛։

Համբա՛ռաւ Աստուա՛ծ օրհնութիւն եւ Տէր մե՛ր ձայնիւ փառոյ։

Բոլոր Աստուածաշունչ։

Առաւօտու Սաղմոս ԽՀ։

48. Համբարձաւ։ փխ. Օ՜ափս հարէք. 420։

Ա-Եպիսկոպոս ըստ Ղուկասու։ Ի. 27։

Առ Տէրն մեր Յս Քս

Ասատուցեալ ոմանք 'ի սաղուկեցւոցն, որք հակառակէին չլինել յարութիւն, հարցին ցնա՝ և ասեն. վարդապետ՝ Մովսէս գրեաց մեզ, եթէ ուրուք եղբայր մեռանիցի, որոյ իցէ կին և անորդի իցէ, զի առնուցու եղբայր նր զկինն, և յարուցէ զաւակ եղբօր իւրում։ Արդ՝ եօթն եղբարք էին. և առաջնոյն առեալ կին՝ մեռաւ անորդի։ Առ զնա և երկրորդն, մեռաւ և նա անորդի։ Առ զնա և երրորդն.

նոյնպէս և եօթանեքին, և ոչ թողին որդիս։ Մեռաւ և կինն։ Արդ՝ 'ի յարութիւն ո՞ւմ 'ի նոցանէ լինիցի կին, զի եօթանեքին կալան զնա կին։ Պատասխանի ետ նց Յն և ասէ, որդիք աշխարհիս պսսորիկ կանայս առնեն՝ և արանց լինին։ Իսկ որ արժանի լինիցին այնմ աշխարհի հասանել՝ և յարութիւն որ 'ի մեռելոց, ոչ կանայս առնեն, և ոչ արանց լինին։ Զանգի և ոչ մեռանել ևս կարեն, զի հաւասար հրեշտակաց են՝ և որդիք Աստ. քանզի յարութիւն որդիք են։ Այլ զի յառնեն մեռեալք, և Մովսէս գուշակեաց 'ի մորենւոջն, ոգ՝ ասէ զՏէր Աստ Աբրահամու և զԱստ Սահակայ և զԱստ Յակովբայ։ Եւ Ած չէ մեռելոց՝ այլ կենդանեաց, զի ամենեքին նմա կենդանի են։ Պատասխանի ետուն ոմանք 'ի դպրացն և ասեն. վարդապետ՝ բարւոք ասացեր։ Եւ ոչ ևս ոք իշխէր հարցանել զնա՝ և ոչ ինչ։ 40։ Քեզ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Ում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ
Առաջին Պօղոս խզ։

Կ3. Համբարձաւ։ Փխ. Հարսիս հարէք. 420։

Ա-Էպոպան ըստ Պոպլէոսի։ Իմ. 1։

Տէրն մեր Յն Քն

Դարձեալ պատասխանի ետ (Յն) և ասէ ցնս առակս։ Մանեցաւ արքայութիւն երկնից առն թագաւորի՝ որ արար հարսանիս որդւոյ իւրում։ Եւ առաքեաց զծառայս իւր կոչել զհրաւիրեալսն 'ի հարսանիս, և ոչ կամեցան գալ։ Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս՝ և ասէ. ասացէք հրաւիրելոցն. ահա ասիկ զճաշ իմ պատրաստեցի. զուարակք իմ և պարարակք զենեալ են, և ամ ինչ պատրաստ է. եկայք 'ի հարսանիս։ Եւ նոքա յուլացեալ գնացին՝ ոմն յագարակ իւր, և ոմն 'ի վաճառ իւր. և այլք կալան զծառայս նր, թշնամանեցին, և սպա-

նին։ Իսկ թագաւորն իբրև լուաւ բարկացաւ, և առաքեաց զզօրս իւր և սատակեաց զսպանողսն զայնոսիկ, և զքաղաքն նոցա այրեաց։ Յայնժամ ասէ ցծառայս իւր. Հարսանիքս պատրաստ են, և հրաւիրեալքն չէին արժանի։ Արդ՝ երթայք յանցրս ճանապարհաց, և զորս միանգամ գտանիցէք՝ կոչեցէք 'ի հարսանիս։ Եւ ելեալ ծառայքն 'ի ճանապարհս ժողովեցին զամենեսեան զորս և գտին՝ զչարս և զբարիս. և լցան հարսանիքն բազմականոք։ Եւ մտեալ թագաւորն հայել զբազմականոքն, ետես անդ այր մի՝ որ ոչ էր զգեցեալ հանդերձ հարսանեաց։ Եւ ասէ ցնա. ընկեր՝ զիա՞րդ մտեր այսր, զի ոչ ունէիր հանդերձ հարսանեաց. և նա պապանձեցաւ։ Յայնժամ ասէ թագաւորն ցսպասաւորսն. կապեցէք զդորա զոտս և զձեռս՝ և հանէք զդա 'ի խաւարն արտաքին, անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց։ Զի բազումք են կոչեցեալք և սակաւք են ընտրեալք։ 14։

Մէ՞թէ ցորո՞ւն գոկ։ Ցորոյ. Ասացուք։

Համբարձի Դշ։

Որք տնկակից եղաք նմանութեան. 428։

Համբարձաւ Տէրն մեր Յե օրհնութիւն. 414։

Աբիմելեքն Սաղմոս ԻԳ։

Կգ. Համբարձէք։ փխ. Տո՛ն է երկիր. 425։

Ա՛-Էպիփանն ըստ Մարկոսի։ ԺՀ. 18։

Առ Տէրն մեր Յե Յե

Զան առ նա սադուկեցիքն որ ասեն՝ թէ չիք յարութիւն. հարցանէին ցնա և ասէին։ Վ՛արդապետ՝ Մովսէս գրեաց մեզ, եթէ ուրուք եղբայր մեռանիցի և թողուցու կին՝ և որդի ոչ թողուցու. զի առցէ եղբայր նո՛ր զկին նո՛ր, և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում։ Արդ՝ եղբարք եօթն էին առ մեզ. առաջինն առ կին՝ և մեռաւ, և ոչ եթող զաւակ։ Եւ երկրորդն առ զնոյնն՝ և մեռաւ, և ոչ նա ե-

թող զաւակ. նոյնպէս և երրորդն առ զնոյն: Եւ
եօթնեքեան իսկ. և ոչ թողին զաւակ, յետ ամե-
նեցուն մեռաւ և կինն: Արդ՝ 'ի յարութեան յոր-
ժամ յառնիցեն, ո՞ր 'ի նոցանէ լինիցի կինն. զի
եօթնեքեան կալան զնա կին: Պատասխանի ետ
Յն և ասէ ցնոսա. ո՞չ վն այդորիկ իսկ մոլորեալ
էք. զի ոչ գիտէք զգիրս՝ և ոչ զզօրութիւն Աստ-
ծոյ: Զի յորժամ 'ի մեռելոց յարիցեն, ոչ արք կա-
նայս առնեն, և ոչ կանայք արանց լինին. այլ
իբրև զհրեշտակս իցեն՝ որ յերկինս են: Այլ վն
յարութեան մեռելոց զի յառնեն, ո՞չ իցէ ընթեր-
ցեալ ձեր 'ի գիրսն Մովսէսի 'ի մորենւոջն. որպէս
ասաց ցնա Աստ. ես եմ ասէ՝ Աստ Աբրահամու, Աստ
Իսահակայ, և Աստ Յակովբայ: Եւ ոչ է Աստ մե-
ռելոց՝ այլ կենդանեաց: Եւ արդ՝ դուք յոյժ մո-
լորեալ էք: Եւ մատուցեալ մի ոմն 'ի դպրացն՝
լսէր նոցա մինչ վիճէին. իբրև ետես եթէ բար-
ւոք ետ նոցա զպատասխանին, եհարց ցնա և ասէ.
ո՞ր պատուիրան է առաջին: Եւ Յն ասէ ցնա. ա-
ռաջին քան զամ՝ լուր Իսրայէլ՝ Տէր Աստ մեր՝ Տէր մի
է. և սիրեսցես զՏէր Աստ քո յամ սրտէ քումմէ,
և յամ անձնէ քումմէ, և յամ մտաց քոց, և
յամ զօրութէ քումմէ. այս է առաջին պատուի-
րան: Եւ երկրորդն նման սմին. սիրեսցես զընկեր
քո՝ իբրև զանձն քո: Ասեմ քան զսոսա այլ պա-
տուիրան ոչ գոյ: Եւ ասէ ցնա դպիրն. բարւոք է
վարդապետ. ճշմարտութիւն ասացեր՝ թէ մի է Աստ,
և ոչ գոյ այլ բաց 'ի նմանէ: Եւ սիրելն զնա յամ
սրտէ և յամ զօրութէ և յամ մտաց, և սիրելն
զընկերն իբրև զանձն, առաւել է քան զողջակէզս
և զզոհս: Եւ տեսեալ Յն թէ իմաստութիւն ետ
զպատասխանին՝ ասէ ցնա. չես հեռի յարքայութէ
Աստ: Եւ ոչ ևս ոք իշխէր ինչ հարցանել ցնա: 34:

ՎԵՂ. Խնդրեսցուք. Կեցո՛: Աղօթ. Ամագաւոր:

Ը. ՏԻՆ ԴՊԵՍԱՔԱՔԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դ:

ՕՐՀՆԵՍՑՈՒԲ զՏէր, և զյաղթող զօրութիւն. 175:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Յերեսաց նր եկցեն հարուածք. և զհետ շաւղաց նր երթիցեն մեծամեծք ի թուչնոց:

Լերինք հալեսցին, և անտառք վատնեսցին. ճանապարհք՝ որք 'ի սկզբանէն էին, կուրասցին. և 'ի նմանէ դողասցի ամենայն երկիր:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Համբարձէք իշխանք զդրունսս ձեր 'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւորն փառաց:

Ով է սա թագաւոր փառաց. Տէր հզօր զօրութիւն իւրով. Տէր կարող 'ի պատերազմի:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

Յ Ա Ռ Ա Ւ Օ Տ Ո Ւ Ն

Հոգեգալստեան Դ:

Որ յառաջ քան զարև անուն քո՞ի յերկրի երևեցար. եւ ընդ մարդկան շրջե՛ցար. Ա՛ստուա՛ծ հա՛ւրցլն մերոց: Կամաւորապէս անշընչացա՛ր. եւ ի ծո՛ց հօր աւանդեցեր զքո՛ որ զՀո՛գին. Ա՛ստուա՛ծ հա՛ւրցլն մերոց: Նո՛ւ ըզհրաշալի՛ անունդ քո՛ մարգարէն վերագոչեաց. հոգի երեսաց ըմբռնոց Տ՝ր Քրիստո՛ս. Ա՛ստուա՛ծ հա՛ւրցլն մերոց:

Գ. Ըզ՝Տ՝ր Սիրաբանութիւն օրհնե՛ցէք եւ ա-

առաւելեալ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։ Օ. յարուցեալն ի մեռելոց Քրիստոս և զկենդանին յաւիտենից. միաբանութիւն օրհնեցէք եւ առաւելեալ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Որ ըզդրոշնոս դիժոխոց փրշրեաց և զարգելեալսն ի նմա կորզեաց ի կեանս. միաբանութիւն օրհնեցէք եւ առաւելեալ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Որ վիմովն կնքելով յարեաւ և դրօքն փակելովք եմուտ առ աշակերտսն. միաբանութիւն օրհնեցէք եւ առաւելեալ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։

Մեծացուցանէ Դ։

Ընծայիւն և սիրբոշհի. որ ըզԲանն Աստծոյ անսերմն յղութեամբ յարգանդի կրեցեր. անդադարաւոր երգով մեծացուցանեմք։ Փառք Հօր։ Օ. քեզ մայր կուսութեան և յղութեան լուսոյ. և առանգաստ անճառելոյ բնակողին ի քեզ փեսայացեալ Բանին. անդադարաւոր երգով մեծացուցանեմք։ Այժմ և միշտ։ Քեզ լուծան կնիք դատապարտութեան. եւ քեզ կանգնեցաւ մեղուցեալ մայրըն գլորեալ. վասն որոյ ըզքեզ Աստծին և կոյս. անդադարաւոր երգով մեծացուցանեմք։

Ողբերգ Դ։

Ինչեր յերկնից միածին անմեկնելիդ ի Հօրէ. հովանացեալ ՝ի Հոգւոյն. Բանըդ մարմնացար ի կուսէն։ Փառք Հօր։ Անկիր ի չարչարանս չարչարանացըն լուծիչ. ձեռք որ զերկինս արարին. տարածեցեր ի խաչին։ Այժմ և միշտ։ Հանմեն-

բեցեր վասն մերոյ փրկութեան. զմեռանիլ յանձն առեր. կենդանատու մեռելոց։

ՏԷՐ ՅԵՐԿԻՆՔ ԴԿ։

Հրեշտակք քո Տի. որ զյարութիւնն քարոզեաց։ Փառք Հօր։ Օպահանպանսն զարհուրեցան. զկանայսն լուսաւորեաց ասելով։ Այժմ և միշտ։ Օ՜ի խընդրէ՞ք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ՛ աստ այլ յարեաւ։

Աստուածածնէ։

Յարութի՛ զփրկչին օրհնեսցո՛ւք. զփրկչին մերոյ օրհնեսցո՛ւք զյարութի՛։

Համբարձաւ Աստուա՛ծ օրհնութի՛ն եւ Տէր մ՚ը ձայնիւ փո՛ղոց։

Բարեկամ Աստուածոյ։

Աստուածոյ Սաղմոս ԽԸ։

ԿՅ. Համբարձաւ։ Փխ. Հանիս հարէք. 420։

Աբեղայեան ըստ Ղուկասու։ Ի. 41։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍ ԿԻՍ

Ասէ և առ նս. զինչդ ասեն զԿՅՆԷ՝ թէ որդի է Դաւթի. և ինքն Դաւիթ ասէ՝ ի գիրս սաղմոսաց. ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Իսկ արդ՝ եթէ Դաւիթ զնա Տէր կոչէ, զինչդ որդի նորա իցէ։ Եւ լու՝ի լու՝ամ ժողովրդեանն ասէ ցաշակերտսն։ Զգոյշ լերուք՝ի դպրացն, որ կամին պատմուճանօք շրջել, և սիրեն ողջոյնս՝ի հրապարակս և զնախաթոռս՝ի ժողովուրդս և զբարձերէցս յընթրիս։ Որ ուտեն զտունս այրեաց, և պատճառանօք յերկարեն զաղօթս. նոքա ընկալցին աւելի դատաստանս։ Եւ հայեցեալ նոքա զմեծատունսն՝ որ արկանէին զտուրս իւրեանց՝ի գանձա-

նակն։ Այտես և զկին ոմն այրի աղքատ, որ արկ անդր երկուս լումայս։ Այլ ասէ. արդարև ասեմ ձեզ. զի այրին այն աղքատ՝ աւելի արկ քան զամենեսին։ Ամենեքին նոքա 'ի մթերից իւրեանց արկին յընծայսն Աստ. բայց նա 'ի կարօտուէ իւրմէ զամ զկեանս իւր զոր ունէր՝ արկ։ ԻԱ. 4։

ՎԵՊ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Վրուամ ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Պօղոս Խ.Ը։

Կ3. Համբարձաւ։ Փխ. Ծանիս հարէք. 420։

Ա-Եպիսկոպոս ըստ Մարդէոսի։ ԻԲ. 15։

Կ՝ ՅՆ մերոյ Յեսի Քրիստոսի։

Յայնժամ գնացեալ փարիսեցիքն, առին խորհուրդ զնմանէ՝ թէ ո՞ւր դնիցեն նմա որոգայթ բանիւք։ Այլ առաքեն առ նա զաշակերտսն իւրեանց հերոդիանոսօքն հանդերձ՝ և ասեն. վարդապետ՝ գիտեմք զի ճշմարիտ ես, և զճանապարհն Աստ ճշմարտութիւնն ուսուցանես, և ոչ է քեզ փոյթ զումեքէ, և ոչ հայիս յերեսս մարդոյ։ Արդ՝ ասա՛ մեզ, զիա՞րդ թուի քեզ. պա՞րտ է հարկս տալ կայսեր՝ թէ ոչ։ Գիտաց Յն զխորամանկութիւն նոցա, և ասէ. զի՞ փորձէք 'զիս կեղծաւորք. ցուցէք ինձ զդահեկան հարկին։ Այլ նոքա մատուցին նմա դահեկան մի։ Այլ ասէ ցնոսա. ո՞ր է պատկերս այս՝ կամ գիր։ Ասեն՝ կայսեր։ Յայնժամ ասէ ցնս. երթա՛յք՝ տո՛ւք զկայսերն՝ կայսեր, և զԱստ՝ Աստ։ Իբրև լուան՝ զարմացան. և թողին զնա և գնացին։ Յայնմ աւուր մատեան առ նա սադուկեցիքն. որ ասէին՝ թէ չիք յարութիւն. հարցին ցնա, և ասեն. վարդապետ՝ Մովսէս ասաց. եթէ ոք մեռցի անորդի՝ արասցէ զկին նորա եղբայր իւր, և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում։ Այլ առ մեզ եղբարք եօթն.

առաջինն արար կին՝ և մեռաւ. և զի ոչ ունէր զաւակ, եթող զկինն իւր եղբօր իւրում։ Նոյնպէս և երկրորդն և երրորդն, մինչև ցեօթներորդն։ Յետ ամենեցուն մեռաւ և կինն։ Արդ՝ 'ի յարութիւնսը յեօթանցն եղիցի նա կին. զի ամենեքին կալան զնա կին։ Պատասխանի եւ նոյն Յն և ասէ. մոլորեալք՝ ոչ գիտէք զգիրս և ոչ զզօրութիւն Աստուծոյ։ Զի 'ի յարութիւնս ոչ կանայս առնեն՝ և ոչ արանց լինին, այլ են իբրև զհրեշտակս յերկինս։ Բայց վասն յարութեան մեռելոց չիցէ՞ ընթերցեալ ձեր զասացեալն ձեզ յԱստուծոյ։ Ես եմ Աստուծ Աբրահամու՝ Աստուծ Իսահակայ և Աստուծ Յակոբայ, և չէ Աստուծ՝ Աստուծ մեռելոց՝ այլ կենդանեաց։ Իբրև լուան ժողովուրդքն՝ զարմանային ընդ վարդապետութիւն նոր։ Իսկ փարիսեցիքն իբրև լուան՝ եթէ պապանձեցոյց զսադուկեցիսն, ժողովեցան 'ի միասին. և եհարց մի ոմն 'ի նոցանէ զնա փորձելով, և ասէ։ Վարդապետ՝ որ պատուիրան է մեծ յօրէնս։ Նա Յն ասէ ցնա. սիրեսցես զՏէր Աստուծ քո յամենայն սրտէ քումմէ՝ և յամենայն անձնէ քումմէ՝ և յամենայն մտաց քոց։ Այս է մեծն և առաջին պատուիրան։ Նա երկրորդն նման սմին. սիրեսցես զընկեր քո՝ իբրև զանձն քո։ Յայս երկուս պատուիրանս ամենայն օրէնք և մարգարէք կախեալ կան։ Նա 'ի ժողովել փարիսեցւոցն՝ եհարց ցնա Յն՝ և ասէ։ Զի՞արդ թուի ձեզ վասն Քրիստոսի, որդի է։ Ասեն ցնա. Դաւթի։ Ասէ ցնա Յն. իսկ զի՞արդ Դաւիթ Հոգւովն կոչէ զնա Տէր՝ և ասէ։ Ասաց Տէր ցՏէր իմ. նիստ ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Իսկ եթէ Դաւիթ զնա Տէր կոչէ՝ զի՞արդ որդի նոր իցէ։ Նա ոչ ոք կարէր տալ նմա պատասխանի բան մի, և ոչ իշխէր ոք յայնմ օրէ հարցանել զնա և ոչ ինչ։ 46։

ՄԷՈԵՊԷ ՅՈՐՈՒԷ ԴԶ։ ՔՐՈՊ. Ասասցուք։

ՀԱՄԲԱՐՁԱԿ ԴՀ։

Որք տնկակից եղաք նմանութեան. 428։

Համբարձաւ Տէրն մեր յերկինս. 414։

Ընդ յոգնման Սաղմոս ԻԳ։

ԿՅ. Համբարձէք։ Փխ. Տէն է երկիր. 425։

Ա-Էպիսկոպոս ըստ Մարկոսի։ ԺԲ. 35։

Տէրն մեր Յե ՎՅե

Պատասխանի ետ (Յե) և ասէ, մինչ ուսուցանէր 'ի տաճարին. զիա՞րդ ասեն դպիրքն, եթէ ՎՅեն որդի Դաւթի է։ Նա ինքն Դաւիթ Հոգւովն սրբով ասէ. ասաց Տէր ցՏէր իմ, նի՛ստ ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Արդ՝ եթէ ինքն իսկ Դաւիթ զնա Տէր կոչէ՝ զիա՞րդ իցէ որդի նո՛ր։ Նա բազում ժողովուրդ լսէր նմա քաղցրութիւն։ Նա ասէր ուսուցանելով 'ի վարդապետութիւն իւրում. զգո՛յշ լերուք 'ի դպրաց անտի, որ կամին 'ի հանդերձս երևելիս շրջել, զնախողջոյնս խնդրել 'ի հրապարակս, և զնախաթոռս 'ի ժողովուրդս, և զգահակալուխս յընթրիս։ Որ ուտեն զտունս այրեաց, պատճառանօք յերկարեալ զաղօթս, զի աւելի ևս դատաստանս ընկալցին։ Կայր Յե ընդդէմ գանձանակին, տեսանէր թէ զիա՞րդ ժողովուրդն արկանէր պղինձ 'ի գանձանակն. և բազում մեծատունք արկին բազում ինչ։ Նկն այրի մի՝ և արկ երկուս լումայս, որ է նաքարակիտ մի. և կոչեցեալ առ ինքն զաշակերտսն իւր, ասէ ցնոսա. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի այրին այն տառապեալ շատ արկ քան զամենեսեան՝ որ արկին 'ի գանձանակն։ Վասնզի ամենեքին յաւելորդաց իւրեանց արկին. այլ նա 'ի չքաւորութէ իւրմէ՝ զամ ինչ զոր ունէր՝ արկ գոյիւ չափ զկեանս իւր։ 44։

ՎՅԷՂ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամէն. Թագաւոր։

Ը. ՊԽՐՔԱՐ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դկ։

ՅՂԹԱԿԱՆ քեզ օրհնութիւնք տէր. 179։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Խոնարհեցարջ զերկինս և էջ. և մէգ 'ի ներքոյ ոտից նորա։

Եհ 'ի քրովբէս և թռեաւ, սլացաւ նա 'ի թևս հողմոց։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

փ. Համբարձաւ Աստծ օրհնութիւն. և Տէր մեր ձայնի՛ւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք Աստուծոյ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դկ։

Ասնչկիզբն Բանդ որ յանձնառ ամենայն ներս տիւ՛ռ. զքեզ տեսանէ՞ ի խաչին. վա՞ն արարածոց քոց փրկուե՞ր. Աստուա՞ծ հայրն մերոց։ Զքեզ որ անքննելի՛նդ ես յերուսաղեմայ՛ն ըսպասաւորին ապտակեալ եւ զինաւորն գեղարդեամբն խոցեալ. զանարատ ըզկող քո՞ ի խաչին. Աստուա՞ծ հայրն մերոց։ Որ թագաւորդ ես անմահ. ըզմեռանիլ յանձն առեր. եւ ըզթաղումն երեքօրեայ. վասն արարածոց քոց փրկուե՞ր. Աստուա՞ծ հայրն մերոց։

Գ. ԸզՏէր օրհնեցէք Առաքելո՛ւ բարձր արարքէք ընդնա յաւիտեան։ Փառք Հօր։ Զթագաւո-

ըն Աստուա՛ծ և ընդխաչեանն ի մէջ ի յանծրինա՛ց. եւ ընդլեղի՛ դառնութեա՛ ճաշակեալ վասա՛ն մեր. առաւելա՛գոյն բարձր արարէք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն։ Այժմ և։ Նարատ գառն Աստուծոյ պատարագեալ. եւ ընդխոցումն գերազարդեանն առեալ ի կողն. եւ ընդփրկական արիւնն ելեալ ի վերայ մեր տիեզերաց. առաւելագոյն բարձր արարէք ընդնա՛ յաւիտեա՛ն։

Մեծացուցէք։

Որ զանձառելին ծընար. սուրբ Աստուածածին կոյս. օրհնեալ ես յաւիտեա՛ն։ Փառք ։օր և։ Որ զարարչակիցն ։օր. զիսկզբանէ Յանն Աբեղ. յորովայնի քո՛ւմ կրեցեր. օրհնեալ ես յաւիտեա՛ն։ Այժմ և միշտ։ Օ՜քե՛զ Եզեկիէլ եսե՛ս. Երկնայի՛ն դուռն. և հարսն անփորձ. օրհնեալ ես յաւիտեա՛ն։

Ողորմեա՛ Դ։

Ամենայն մերոյ փրկութեա՛ խոնարհեցար ի յերկնից. և ի՛ սրտի՛ կուսէն մարմնացար. Աստուա՛ծ Յա՛նդ ո՛ղորմեայ՛ մեզ։ Փառք ։օր։ Հրաշմարտապէս մարմնացար և ընդ մարդկան շրջեցար կատարեցեր զամենայն. և օ՛սրհնեցեր յառաջին անիծիցն. Աստուա՛ծ Յա՛նդ ո՛ղորմեայ՛ մեզ։ Այժմ և միշտ։ Տրտ՛ Որդի Աստուծոյ ի մեռելոց յարուցեալ. և ի՛ սրտի՛ յերկինս համբարձար. Աստուա՛ծ Յա՛նդ ո՛ղորմեայ՛ մեզ։

Տէր յերկնից Դ։

Փառք յարո՛ւթեա՛ քո՛, Տ՛ր։ Խաչի՛ լի՛ յանձն առեր գլ՛թաց. եւ ընդմե՛հ ճաշակեցեր. զամենեսեան յարո՛ւցեր զհաւատացեալսն ի քեզ. ոլորք

աղաղակէին ասելով. փառք յարութեան քո՛մ Տէր։ Ալ էմբք պատառեցան ի խաչելութեան քո՛մ Տէր. եւ գերեզմանք բացան. դիժոխք զարհուրեցան. և մեռեալքք յարուցեալ աղաղակէին ասելով. փառք յարութեան քո՛մ Տէր։

Յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէն ահեղակերպ փայլմամբ. պատառուեցա՛մ՛ն վէմք. եւ երկիր սասանեցա՛ւ. ի յահեղ բարբառո՛յ մեծ կարապետին։ Փառք Հօր։ Լոյս հրեշտակն ի յերկնից ի գերեզմանքն Տէն. հընչեցուցա՛մ՛ն էր. ըզձայն ահեղ գոչման փողոյն. ի վերա՛յ գերեզմանին։ Այժմ և միշտ։ Կոսկ եկեալ սուրբ կանանցն ի խընկել ըզմարմինքն Տեառն. եւ ըուեալ ի հրեշտա՛մ՛կէ՛ն. Եթէ յարեաւ ի մեռելոյ։ Կենդանի՛ն յաւիտենից։

Աստուած է։

Յայտուութի՛ ընդերկչին օրհնեսցո՛ւք. զփրկչին մերոյ օրհնեսցո՛ւք ընդյարութի՛։

Ամբարձաւ Աստուա՛ծ օրհնութիւն եւ Տէր մե՛ր ձայնիւ փողոց։

Դոքսոլոգ Սաղմոս։

Աստուած Սաղմոս Խ.Զ։

43. Ամբարձաւ։ Փխ. Ելա՛ւ հարէք. 420։

Ա-Էպիստոլն ընդ Ղ-ին։ ԻԱ. 5։

Տէրն մեր Յ՚ Ռ՚

Եւ յասել ոմանց զտաճարէն, թէ գեղեցիկ վիմաք և աշտարակաք զարդարեալ է, ասէ։ Այդ ամ զոր տեսանէք, եկեսցեն աւուրք՝ յորս ոչ թողցի այդր քար 'ի քարի վրայ, որ ոչ քակտեսցի։ Հարցին ցնա և ասեն. վարդապետ՝ երբ լինիցի այդ, և

զի՞նչ նշան իցէ՝ յորժամ այդ լինելոց իցէ։ Եւ նա ասէ. զգոյշ կացէք, մի խաբիցիք. զի բազումք գայցեն յանուն իմ և ասիցեն՝ թէ ես եմ. և մերձեցաւ ժամանակ, մի երթայցէք զկնի նոցա։ Եւ յորժամ լսիցէք պատերազմունս և խռովութիւս՝ մի զարհուրիցիք, զի պարտ է նախ այնմ լինել. այլ ոչ առժամայն կատարած։ Յայնժամ ասէ ցնոսա. յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութի՛ւն ի թագաւորութե՛ն վրայ։ Եւ շարժմունք մեծամեծք. և ի տեղիս տեղիս սովք և սրածութիւնք, եղիցին արհաւիրք և նշանք մեծամեծք յերկնից։ Բայց յառաջ քան զայս ամենայն, մխեսցեն զձեռս իւրեանց ի ձեզ՝ և հալածեսցեն. մատնեսցեն ի ժողովուրդս և ի բանտս, և տանիցին առաջի դատաւորաց և թագաւորաց վասն անուան իմոյ. և լինիցի ձեզ այն ի վկայութի։ Արդ՝ դիք ի սիրտս ձեր՝ մի յառաջագոյն կրթել տալոյ պատասխանի։ Զի ես տացի ձեզ բերան և իմաստութի՛ւն, որում ոչ կարիցեն կալ հակառակ՝ կամ տալ պատասխանի ամենայն հակառակորդքն ձեր։ Մատնեսջիք և ի ծնողաց և յեղբարց և յազգականաց և ի բարեկամաց, և սպանանիցեն ի ձէնջ. և եղիջիք ատելեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. և մազ մի ի գլխոյ ձերմէ ոչ կորիցէ. և համբերութիւ՛ ձերով ստասջիք զոգիս ձեր։ Այլ յորժամ տեսանիցէք շուրջ պատեալ զօրօք զԵրուսաղէմ, յայնժամ գիտասջիք թէ մերձ է աւերն նո՛ր։ Յայնժամ որ ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն ի լերինս, և որ ի միջի նո՛ր իցեն՝ խուսեսցեն, և որ ի գաւառսն իցեն՝ մի մտցեն ի նա. զի աւուրք վրէժխնդրութե՛ն են այնոքիկ՝ առ ի կատարելոյ ամենայն գրելոց։ Բայց վա՛յ իցէ յղեաց և ստնտուաց յաւուրսն յայնոսիկ. զի եղիցի տագնապ մեծ ի վրայ երկրի, և բարկութի՛ւն ժողովրդեանն այնմիկ։ Եւ անկցին ի սուր սուսերի, և գերեսցին յամենայն հեթանոսս. և Երուսաղէմ եղիցի կոխան յազգաց՝ մինչև կատարեսցին

ժամանակք հեթանոսաց։ Եւ եղիցին նշանք յա-
րեգակն և 'ի լուսին և յաստեղս. և յերկրի տագ-
նապ հեթանոսաց՝ յահեղ բարբառոյ իբրև ծովու
և խռովութեանէ, յելանելոյ ոգւոց մարդկան յեր-
կիւղէ և 'ի կարծեաց եկելոց 'ի վերայ տիեզերաց. զի
զօրութիւնք երկնից շարժեսցին։ Եւ յայնժամ տես-
ցեն զորդի մարդոյ եկեալ՝ ամպովք զօրութեամբ և փա-
ռօք բազմօք։ Եւ յորժամ սկսանիցի այս լինել,
ամբարձջիք և բարձրացուսջիք զգլուխս ձեր. զի
մերձ է փրկութիւն ձեր։ Եւ ասաց առակ մի նոցա.
տեսէք զթզենիդ և զամենայն ծառս. յորժամ ցուցանի-
ցեն զպտուղ իւրեանց, տեսանէք՝ և 'ի նոցանէ
ճանաչէք եթէ մերձ է ամառն։ Այսպէս և դուք
յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն եղեալ՝ գիտասջիք
թէ մերձ է արքայութիւն Աստուծոյ։ Ամէն ասեմ ձեզ. թէ
ոչ անցցէ ազգս այս, մինչև այս ամենայն լինիցի։ Երա-
կինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ ոչ անցանիցեն։
Զգոյշ լերուք անձանց, գուցէ ծանրանայցեն սիրտք
ձեր շուայտութեամբ և արբեցութեամբ՝ և հոգովք
աշխարհականօք, և յանկարծակի հասանիցէ 'ի վերայ
ձեր օրն այն. զի իբրև զորոգայթ հասանիցէ 'ի վերայ
ամենեցուն, որ բնակեալ են ընդ ամենայն երեսս երկրի։
Արթուն կացէք այսուհետև, յամենայն ժամ աղօթս
արարէք. զի արժանի լինիջիք զերծանել յայնմ
յամենայն որ լինելոց է, և կալ առաջի որդւոյ մարդոյ։
Եւ 'ի տուէ 'ի տաճարին ուսուցանէր, և զգիշերս
ելեալ ագանէր 'ի լերինն՝ որ կոչէր ձիթենեաց։
Եւ ամենայն ժողովուրդն կանխէր ընդ առաւօտս առ նա
'ի տաճարն լսել 'ի նմանէ։ 38։

Բէթ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Արում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Աստուծոյ Սաղմոս ԽԲ։

Կց. Համբարձաւ։ Փխ. Ծանրս հարէք. 420։

Ա՝-Եպիսկոպոս ըստ Ա՝ոպՄԷոսի։ ԻԳ. 1։

Տէր մեր Յ՚Ս՚Ք՚

Յայնժամ խօսեցաւ (Յ՚Ս՚Ք՚) ընդ ժողովուրդսն՝ և ընդ աշակերտսն իւր, և ասէ։ Յաթոռն Մովսեսի նստան դպիրքն և փարիսեցիք։ Օ՚՚ամ ինչ՝ զոր ասիցեն ձեզ արարէք և պահեցէք. բայց ըստ գործոցն նց՚ մի առնէք, զի ասեն և ոչ առնեն։ Կապեն բեռինս ծանուցեալս և դժուարակիրս, և դնեն 'ի վրայ ուսոց մարդկան, և մատամբ իւրեանց ոչ կամին շարժել զնս։ Այլ զ՚՚ամ զգործս իւրեանց առնեն 'ի ցոյցս մարդկան. լայնեն զգրապանակս իւրեանց, և երկայնեն զքղանցս հանդերձից իւրեանց։ Սիրեն զյատակաղահս յընթրիս, և զնախաթոռս 'ի ժողովուրդս՝ և զողջոյնս 'ի հրապարակս։ Այլ կոչել 'ի մարդկանէ՝ ռաբբի ռաբբի։ Բայց դուք մի զքք կոչէք վարդապետ, զի մի է ձեր ուսուցիչ. և ամենեքին դուք եղբարք էք։ Այլ հայր մի կոչէք ձեզ յերկրի, զի ձեր մի է հայր՝ որ յերկինսն է։ Այլ մի կոչիցիք ուսուցիչք, զի ուսուցիչ ձեր Ք՚Ս՚ է։ Այլ մեծն 'ի ձէնջ եղիցի ձեր սպասաւոր։ Որ բարձրացուցանէ զանձն՝ խոնարհեսցի, և որ խոնարհեցուցանէ զանձն՝ բարձրասցի։ Վա՛յ ձեզ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի փակէք զարքայութիւն երկնից առաջի մարդկան. դուք ոչ մտանէք, և որոց մտանեն՝ չտայք թողլ մտանել։ Վա՛յ ձեզ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի՝ ուտէք զտունս այրեաց. պատճառանօք երկարէք զաղօթս, վ՚՚ զի աւելի դատաստան ընդունիցիք։ Վա՛յ ձեզ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի՝ յածիք ընդ ծով և ընդ ցամաք առնել եկամուտ մի. և յորժամ լինիցի, առնէք զնա որդի գեհենի կրկին ևս քան զձեզ։ Վա՛յ ձեզ առաջնորդք կոյրք, զի ասէք՝ որ երդնու 'ի տաճարն՝ չէ ինչ, բայց որ երդնու յոսկին որ 'ի տաճարին է՝ արժան է։ Ո՝՚՚ոյրք և կոյրք՝ զի՞նչ մեծ է, ոսկի՞ն եթէ տաճարն

որ սրբէ զոսկին։ Եւ որ երդնու 'ի սեղանն՝ չէ ինչ, բայց որ երդնու 'ի պատարագն որ 'ի վրայ նր է՝ արժան է։ Յիմարք և կոյրք՝ զի՞նչ մեծ է, պատարագն, եթէ սեղանն՝ որ սրբէ զպատարագն։ Իսկ արդ՝ որ երդուաւ 'ի սեղանն, երդուաւ 'ի նա՝ և յամ որ 'ի վրայ նր է. և որ երդուաւ 'ի տաճարն, երդնու 'ի նա՝ և 'ի բնակիչն նր. և որ երդուաւ յերկինս, երդնու յաթոռն Աստ՝ և յայն որ նստին 'ի վրայ նր։ Վա՜յ ձեզ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի տասանորդէք զանանուխ և զսամիթ և զչման, և թողէք զծանր ծանր օրինացն՝ զդատաստան և զողորմութի և զհաւատս. զայս արժան էր առնել՝ և զայն չթողուլ։ Առաջնորդք կոյրք, որ զմժղուկս քամէք՝ և զուղտս կլանէք։ Վա՜յ ձեզ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի սրբէք զարտաքին զբաժակին և զսկաւառակի, և 'ի ներքոյ լի են յափշտակութ և անխառնութ։ Փարիսեցի կոյր՝ սրբեա՛ նախ զներքին բաժակին և զսկաւառակին, զի լինիցի և արտաքինն նց սրբ։ Վա՜յ ձեզ դպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի նման էք գերեզմանաց բռելոց, որ արտաքոյ երևին գեղեցիկք՝ և 'ի ներքոյ լի են ոսկերօք մեռելոց և ամ պղծութ։ Այնպէս և դուք արտաքոյ երևիք մարդկան արդարք, և 'ի ներքոյ լի էք կեղծաւորութեամբ և անօրէնութեամբ։ Վա՜յ ձեզ դրպրաց և փարիսեցւոց կեղծաւորաց. զի շինէք ըզշիրիմն մարգարէից՝ և զարդարէք զգերեզմանս արդարոց։ Եւ ասէք. եթէ էաք յաւուրս հարցն մերոց, ոչ հաղորդէաք արեան մարգարէիցն։ Այսպէս ուրեմն վկայէք զանձանց՝ եթէ որդիք էք այնոցիկ՝ որ կոտորէին զմարգարէսն։ Եւ դուք լցէք զչափ հարցն ձերոց։ Օ՛ձք՝ ծնո՛ւնդք իժից, զիա՞րդ փախնուցուք 'ի դատաստանէ գեհենին։ Վա՜յ այդորիկ ահաւասիկ ես առաքեմ առ ձեզ մարգարէս և իմաստունս և դպիրս, և 'ի նոցանէ սպանանիցէք և

'ի խաչ հանիցէք, և 'ի նոցանէ տանջիցէք 'ի ժողովուրդս ձեր, և հալածիցէք 'ի քաղաքէ 'ի քաղաք։ Որպէս զի եկեսցէ 'ի վրայ ձեր ամ արիւն արդար հեղեալ յերկրի. յարենէն Աբելի արդարոյ մինչև ցարիւնն Զաքարիայ որդւոյ Բարաքեայ՝ զոր սպանէք ընդ մէջ տաճարին և սեղանոյ։ Ամէն ասեմ ձեզ. եկեսցէ այն ամ 'ի վրայ ազգիս այսորիկ։ Էմ, Էմ. որ կոտորէիր զմարգարէս՝ և քարկոծ առնէիր զառաքեալսն առ քեզ. քանիցս անգամ կամեցայ ժողովել զմանկունս քո՝ զոր օրինակ ժողովէ հաւ զձագս իւր ընդ թևովք, և ոչ կամեցարուք։ Ահա թողեալ լիցի ձեզ տունդ ձեր աւերակ։ Բայց ասեմ ձեզ՝ թէ ոչ ևս տեսանիցէք զիս յայսմ հետէ, մինչև ասիցէք, օրհնեալ եկեալ յանուն Տն։ 39։

Մեսեղի Յարութեան Դ։ Յարոյց. Ասացուք։

Հոմիլիայի Դ։

Որք տնկակից եղաք նմանութեան. 428։

Համբարձաւ Տէրն մեր Յն օրհնութիւն. 414։

Աղյոկման Սաղմոս ԻԳ։

Կց. Համբարձէք։ Փխ. Տն է երկիր. 425։

Առ Եփեսիոն ըստ Մարկոսի։ ԺԳ. 1։

Տն մերոյ Յսի Քրիստի

Եւ յելանելն նր 'ի տաճարէ անտի, ասէ ցնա մի յաշակերտացն նր. վարդապետ, տես որպիսի են քարինքս, և որպիսի շինուածք։ Պատասխանի ետ նմա Յս և ասէ. տեսանես զայդ ամ շինուածս, ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ թողցի այդր քար 'ի քարի վրայ՝ որ ոչ քակտեսցի։ Եւ մինչ նստէր նա 'ի լերինն Ձիթենեաց յանդիման տաճարին, հարցանէին ցնա առանձինն՝ Պետրոս և Յակոբոս և Յովհաննէս և Անդրէաս։ Ասա մեզ՝ երբ լինիցի այդ. 'և զի՞նչ նշան է՝ յորժամ կատարելոց իցէ այդ ամ։ Պատասխանի ետ Յս, և ասէ ցնոսա. զգոյշ կացէք, մի ոք զձեզ խաբեսցէ։ Զի բազումք եկես-

ցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ թէ ես եմ Քրիստոս. և զբազումս մոլորեցուսցեն։ Բայց յորժամ լսիցէք պատերազմունս և համբաւս պատերազմաց՝ մի խռովիցիք, զի պարտ է լինել. բայց չէ է կատարած։ Զի յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութիւն 'ի թագաւորութիւն վրայ. և եղիցին շարժմունք 'ի տեղիս տեղիս, սովք և սրածուիք և խռովուիք. այլ այն ամ սկիզբն է երկանց։ Այլ զձեզ իսկ մատնեսցեն յատեանս, և 'ի ժողովուրդս տանջիցիք, և առաջի դատաւորաց և թագաւորաց կայցէք վասն իմ 'ի վկայութիւն նոցա, և ամ հեթանոսաց. բայց նախ պարտ է աւետարանիս քարոզել։ Բայց յորժամ տանիցին զձեզ մատնել, մի յառաջագոյն հոգայցէք, և մի զմտաւ ածիցէք՝ թէ զի՞նչ խօսիցիք. այլ որ ինչ տացի ձեզ 'ի ժամուն յայնմիկ՝ զայն խօսիցիք. զի ոչ դուք էք որ խօսիցիքն՝ այլ Հոգին սրբ։ Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր 'ի մահ՝ և հայր զորդի. և յարիցեն որդիք 'ի վրայ հարց, և սպանանիցեն զնոսա։ Այլ եղիջիք ատեցեալք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. այլ որ համբերեսցէն խսպառ՝ նա կեցցէ։ Այլ յորժամ տեսանիցէք զպղծութիւն աւերածին, զի կայցէ 'ի տեղւոջ ուր չիցէ արժան. որ ընթեռնուն 'ի միտ առցէ։ Յայնժամ որ 'ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն 'ի լերինս. և որ 'ի վրայ տանեացն իցէ՝ մի իջցէ 'ի տուն, և մի մտցէ բառնալ ինչ 'ի տանէ իւրմէ. և որ յագարակին իցէ՝ մի դարձցի յետս առնուլ զձորձս իւր։ Բայց վայ իցէ յղեաց և ստնտուաց յաւուրսն յայնոսիկ։ Յաղօթս կացէք՝ զի մի ձմերանի լինիցի այն։ Այլ եցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսի ոչ եղեն երբէք այնպիսիք 'ի սկզբանէ արարածոց մինչև ցայժմ, և մի այլ լիցի։ Այլ եթէ ոչ էր կարճեալ Տէր զաւուրսն զայնոսիկ վասն ընտրելոց իւրոց, ոչ ապրէր ամ մարմին. այլ վասն ընտրելոցն զորս ընտրեաց՝ կարճեաց զաւուրսն զայնոսիկ։ Յայնժամ

եթէ ոք ասիցէ ձեզ, եթէ ահաւասիկ է Քրիստոս՝ կամ աւանիկ, մի հաւատայցէք։ Զի յարիցեն սուտ քրիստոսք և սուտ մարգարէք. և տացեն նշանս և արուեստս՝ առ 'ի մոլորեցուցանելոյ եթէ հնար ինչ իցէ և զընտրեալսն։ Բայց դուք զգոյշ լերուք՝ ա-հաւասիկ յառաջագոյն ասացի ձեզ զամենայն։ Այլ յաւուրսն յայնոսիկ յետ նեղութեանն այնորիկ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր։ Եւ աստեղք յերկնից թափեսցին, և զո-րութիւնք յերկինս շարժեսցին։ Եւ յայնժամ տես-ցեն զորդի մարդոյ եկեալ ամպովք՝ զօրութեամբ և փառօք բազմօք։ Եւ յայնժամ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր, և ժողովեսցէ զընտրեալս իւր 'ի չորից հողմոց՝ 'ի ծագաց երկրի մինչև 'ի ծագս երկնից։ Բայց դուք 'ի թզենւոյ անտի ուսջիք զառակն. յորժամ տա-կաւ ոստքն նորա կակղանայցեն և տերև արձակիցի 'ի նմա, գիտէք թէ մերձ է ամառն. նոյնպէս և դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն եղեալ, գի-տասջիք թէ մերձ է առ դուրս։ Ամէն ասեմ ձեզ, թէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամենայն եղիցի։ Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ ոչ անցանիցեն։ Այլ վասն աւուրն այնորիկ և ժամու՝ ոչ ոք գիտէ՝ ոչ հրեշտակք յերկինս՝ և ոչ Որդի, բայց միայն Հայր։ Զգոյշ եղերուք. սկեցէք և կացէք յաղօթս. զի ոչ գիտէք երբ ժամանակն իցէ։ Որպէս այր մի գնա-ցեալ 'ի տար աշխարհ՝ թողուցու զտուն իւր. և տայցէ ծառայից իւրոց իշխանութիւն, և իւրաքան-չիւր զգործս իւր. և դռնապանին պատուէր տայցէ, զի արթուն լինիցի։ Արդ՝ արթուն կացէք, զի ոչ գիտէք երբ եր տանն գայցէ՝ յերեկորեայ՝ եթէ 'ի մէջ գիշերի՝ եթէ 'ի հաւախօսի՝ եթէ ընդ առա-ւօտս։ Գուցէ եկեալ յանկարծակի՝ գտանիցէ զձեզ 'ի քուն։ Բայց զոր ձեզդ ասեմ, ամենեցուն ասեմ՝ արթուն կացէք։ 37։

Քրիստոս. Խնդրեսցուք։ Սեցո։ Ուղղութ. Թագաւոր։

Ը. Ե Ս Ք Ս Ք

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Ա.Զ։

Յարութեան երգ նոր Ա.Յ փրկչին մերոյ. 153։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Համբարձէք իշխանք ըզդրունս ձեր 'ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւոր փառաց։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. Տէր հզօր զօրութիւն իւրով. Տէր կարող 'ի պատերազմի։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Կա՛ռք Ա.Յ բիւրապատիկք. հաղարք ուղղիչք, և Տէր 'ի նոսա. 'ի Սինէ սրբութիւնքն իւրմէ։

Նա՛ 'ի բարձունս և գերեաց զգերութիւն. էառ ա-ւար, բաշխեաց պարգևս, և ետ որդւոց մարդկան։

Փա՛ռք և. այժմ և. ալէլուիա։

Դա՛սք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ Քրիստոս, ալէլուիա. մարդկա՛ն ազգ սաղմոսեն քեզ. ալէլուիա։

Յանուն Օրհնութեան

Հարց Դ։

Ո՞ր յահեղակերպ ամենա՛ն նշանա՛ց և ընդ հօր ե՛ս յէ՞ութիւնքդ. խոնարհեցա՛ր յերկնի՛ց վասն մերոյ փրկո՛ւթիւնքդ. ըզքեզ բա՛րեբանեմք Ս.ըծ հա՛ղցն մերոց։ Ո՞ւստի սերովբէքն ի խոնարհ ունելով ըզդէմն յարփիանրա՛ն փառաց քո՞ց Քրիստոս՝. իսկ Յուդայի ըմբռութի՛ւն մերձեալ ի համբո՛յր նշանակ և առի՛թ մատնո՛ւթիւն. ըզքեզ բա՛րեբանեմք

Աստուած հարցն մերոց։ Որ ի բարձրութիւնս երկնից էիր էակից Հօր և մի Հոգւոյն. Եւ ի դասուց Եբրայեցւոց դպրաց և փարիսեցւոց բարձար ի խաչ վասն մեր. օրհնեալ բարեբանեմք Աստուած հարցն մերոց։

Գ. Օրհ. զՏէր օրհնեցէք բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ փառք Հօր։ Համբարձաւ Տէր օրհնութեամբ և զօրք երկնից երգէին. ով է սա թագաւոր փառաց. բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Այժմ և միշտ։ Մայր էր նա, որ ի հովանաւոր էր ի լուսեղէն ամպոյն. ձայն եղև դա է Որդի իմ սիրելի. բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Մեծացուսցէ Դ․կ։

Ի քեզ եմք ապաւինեալ. Քրիստոսի մայր Աստուծոյ մերոյ։ փառք Հօր։ Որ քան զերկինս բարձրագոյն Մարիամ. պարծանք եկեղեցւոյ. Քրիստոսի մայր Աստուծոյ մերոյ։ Այժմ և։ Որ քան զարեգակն պայծառագոյն Մարիամ. մի դադարեր բարեխօսել վասն մեր. Քրիստոսի մայր Աստուծոյ մերոյ։

Ողորմեա Դ․կ։

Որ վասն մեր յերկնից խոնարհեցար. նորոգել զտիեզերս. օգնեա և ինձ փրկիչ. ողորմութեամբ քո կեցո։ փառք Հօր։ Որ ըստ հոգեղէն բնութեան մարդկան զգեցար մարմին. զվիրաւորեալս մեղօք. զանձն իմ մխիթարեա. ողորմութեամբ քո կեցո։ Այժմ և միշտ։ Որ ըզդատակնիք մահու լուծեր զնախաստեղծին. զդատապարտեալս մեղօք. զհոգիս իմ նորոգեա. ողորմութեամբ քո կեցո։

Տէր յերկնից Դ.կ:

Փառք Քսի ամենազօր յարութեան: Քսի ամենազօր յարութեամբ երկրպագեն քերովբէքն. և վեցթեւեան սերովբէքն հոգեւորական հնչմամբ երգեն ասելով. փառք Քսի ամենազօր յարութեան: Այսօր անուշահոտ բուրմամբ ընթանային ո՞ք կանայքն. տեսանելով ըզհրեշտակն արեգակնակերպ փայլմամբ ի վր վիմին գոչէր ասելով. փառք Քսի ամենազօր յարութեան: Այսօր արձակեցաք ի կապանաց նախահօրն. և վերըստին նորոգմամբ յաւիտենական կենաց եղաք ժառանգորդք. փառք Քսի ամենազօր յարութեան:

Իւղաբերիցն կանանց եկեալ. ի սուրբ գերեզմանն. եւ զահաւոր ըզհրեշտակապետին ըզձայնին լուեալ. ո՜ մայրք զխաչելեալն խնդրէք յարեաւ Քրիստոս անմահ թագաւորն: Փառք Հօր: Արփիահրաշ լոյս մեծ ծագեալ. ի նոր գերեզմանն. եւ զարհուրեալ պահապանացն երկիւղալից ըմեռանէին. այլ քարոզ հրեշտակապետին որ գոչէր առ կանայսն. ո՜ մայրք զխաչելեալն խնդրէք յարեաւ Քրիստոս անմահ թագաւորն: Այժմ և միշտ: Ընթացեալ Պետրոս և Յովհաննէս. ի սուրբ գերեզմանն. եւ հանդիպեալ վարշամակին եւ նորոգ կտաւոցն. այլ քարոզ հրեշտակապետին որ գոչէր առ նոսա. ո՜ մայրք զխաչելեալն խնդրէք յարեաւ Քրիստոս անմահ թագաւորն:

Ա՛մենայն էրգ։

Այսուրեմի՛ ընդիրրկչին օրհնեսցո՛ւք. զիրրկչին մերոյ օրհնեսցո՛ւք ընդ յարո՛ւրեմի։

Ամբա՛ռձաւ Աստուա՛ծ օրհնութի՛ւն եւ տէր մե՛ր ձայնիւ փո՛ղոց։

Վերջոյ Աստացուք։

Ամենայն Սողոմոն Խ.Ղ։

ԿՅ. Ամբարձաւ։ ՓԽ. Նայիս հարէք. 420։

Ա-Էպիսկոպոսն ըստ Ղուկասու։ ԻԲ. 1։

Ոչ տէրն մեր Յիսուս

Ներձեցաւ տօն բաղարջակերացն՝ որ կոչէր պասքա. և խնդրէին քահանայապետքն և դպիրք՝ թէ ոչ սպանանիցեն զնա, բայց երկնչէին 'ի ժողովրդենէ անտի։ Ապա եմուտ սատանայ 'ի Յուդա 'ի կոչեցեալն Իսկարիովտացի, որ էր 'ի թուոյ երկոտասանիցն։ Զոգաւ եդ բանս ընդ քահանայապետսն և ընդ դպիրս և ընդ իշխանս ժողովրդեանն, զի մատնեսցէ զնա նոցա։ Եւ խնդացին, և խոստացան տալ նմա արծաթ։ Եւ յանձն առ, և խնդրէր պարապ մատնել զնա նոցա՝ մեկուսի յամբոխէն։ Եկն օր բաղարջակերացն, յորում օրէն էր զենուլ զպասեքն։ Եւ առաքեաց զՊետրոս, և զՅովհաննէս՝ և ասէ. երթայք պատրաստեցէք մեզ զպասեքն՝ զի կերիցուք։ Եւ նոքա ասեն. ո՞ւր կամիս զի պատրաստեսցուք։ Եւ ասէ ցնոսա. ահա իբրև մտանիցէք 'ի քաղաքն, պատահեսցէ ձեզ այր մի բարձեալ սափոր ջրոյ. երթիջիք զհետ նորա 'ի տունն, յոր մտանիցէ. և ասասջիք ցտանուտէր տանն. վարդապետ ասէ քեզ. ո՞ւր են վանքն իմ, յորում զպասեքն ուտիցեմ աշակերտօքս հանդերձ։ Եւ նա ցուցցէ ձեզ վերնատուն մի մեծ զարդարեալ, և անդ պատրաստեսջիք։ Եւ գնացեալ գտին ոչ և ասացն նոցա, և պատրաստեցին զպասեքն։ Եւ

իբրև ժամ եղև՝ բազմեցաւ, և երկոտասան առաքեալքն ընդ նմա։ Եւ ասէ ցնա. ցանկանալով ցանկացայ զայս պասեք ուտել ընդ ձեզ՝ մինչ չև չարչարեալ իցեմ։ Բայց ասեմ ձեզ, թէ ոչ ևս կերայց 'ի սմանէ՝ մինչև լցցի յարքայութիւն Աստուծոյ։ Եւ ընկալեալ բաժակ՝ գոհացաւ և ասէ. առէք զայդ՝ և բաժանեցէք 'ի ձեզ։ Ասեմ ձեզ՝ թէ յայսմ հետէ ոչ արբից 'ի բերոյ որթոյ՝ մինչև եկեսցէ արքայութիւն Աստուծոյ։ Եւ առեալ հաց գոհացաւ՝ երեկ և ետ նոցա՝ և ասէ. այս է մարմին իմ, որ վասն բազմաց տուեալ. զայս արասջիք առ իմոյ յիշատակի։ Նոյնպէս և զբաժակն յետ ընթրեացն առ՝ և ասէ, այս բաժակ է նոր ուխտ իմով արեամբ վասն ձեր հեղլոյ։ Բայց աւասիկ ձեռն մատնչի իմոյ ընդ իս 'ի սեղանս։ Եւ որդի մարդոյ ըստ սահմանելոյն երթայ, բայց վա՜յ մարդոյն այնմիկ՝ յոյր ձեռն մատնիցի։ Եւ նոքա սկսան խնդրել ընդ միմեանս, թէ ո՞վ է 'ի նոցանէ՝ որ զայն գործելոց իցէ։ Եւ եղև հակառակութիւն 'ի մէջ նոցա, թէ ո՞ 'ի նոցանէ համարիցի մեծ։ Եւ նա ասէ ցնա. թագաւորք ազգաց տիրեն նոցա, և որ իշխեսցեն նոցա՝ բարերարք կոչին. այլ դուք ոչ այնպէս. այլ որ մեծն է 'ի ձեզ՝ եղիցի իբրև զկրտսերն, և առաջնորդն իբրև զսպասաւորն։ Որ է մեծ, բազմեալն՝ եթէ սպասաւորն. ո՞չ ապաքէն բազմեալն. բայց ես եմ 'ի միջի ձերում իբրև սպասաւոր։ Եւ դուք էք՝ որ ցանգ կայիք ընդ իս 'ի փորձութիւնս իմ. և ես ուխտեմ ձեզ՝ ոգ և Հայր իմ ուխտեաց ինձ զարքայութիւն. զի ուտիցէք և ըմպիցէք 'ի սեղան իմ յարքայութեանն իմում, և նստիցիք յերկոտասան աթոռս՝ դատել զերկոտասան ազգ Իսրայելի։ 30։

Ռեպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ալ. Պ.ում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ա՛ռաջին Պողմոս խ.Ջ։

Կ3. Համբարձաւ։ փխ. Հ՝Օրմիս Հարէք. 420։

Ա՛ռ Էպոլոն ըստ Պոպլէոսի։ ԻԳ. 1։

Տէրն մեր Յն Ռն

Եւ եղեալ արտաքս (Յն) 'ի տաճարէն գնայր. և մատեան աշակերտքն ցուցանել նմա զշինուածս տաճարին։ Եւ նա պատասխանի ետ և ասէ ցնս. տեսանէ՞ք զայդ ամ, ամէն ասեմ ձեզ. ոչ մնասցէ այդր քար 'ի քարի վրայ՝ որ ոչ քակտեսցի։ Եւ մինչդեռ նստէր 'ի լերինն ձիթենեաց, մատեան առ նա աշակերտքն առանձինն և ասեն. ասա՛ մեզ՝ ե՞րբ լինիցի այդ, և կամ զի՞նչ նշան իցէ քոյոյ գալստեանն, և վախճանի աշխարհիս։ Պատասխանի ետ Յն՝ և ասէ ցնս. զգո՛յշ լերուք՝ գուցէ ոք զձեզ խաբիցէ։ Զի բազումք գայցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ թէ ես եմ Ռն. և զբազումս մոլորեցուցանիցեն։ Լսելոց էք պատերազմունս՝ և համբաւս պատերազմաց. զգո՛յշ լերուք՝ մի խռովեսջիք, զի պարտ է լինել այնմ ամի, այլ չէ է կատարած։ Յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութի 'ի թագաւորութիւն, և եղիցին սովք և սրածութիւնք և սասանութիւնք 'ի տեղիս տեղիս։ Սակայն և այն ամենայն սկիզբն է երկանց։ Յայնժամ մատնեսցեն զձեզ 'ի նեղութի, և սպանանիցեն զձեզ. և եղիջիք ատեցեալք յամենայն ազգաց վասն անուան իմոյ։ Եւ յայնժամ գայթակղեսցեն բազումք, և զմիմեանս մատնեսցեն՝ և ատեսցեն զմիմեանս։ Եւ բազում սուտ մարգարէք յարիցեն, և զբազումս մոլորեցուսցեն։ Եւ վասն բազմանալոյ անօրէնութեն, ցամաքեսցի սէր բազմաց։ Բայց որ համբերեացն իսպառ, նա կեցցէ։ Եւ քարոզեսցի աւետարանս արքայութեն ընդ ամենայն տիեզերս՝ 'ի վկայութի ամենայն հեթանոսաց, և ապա եկեսցէ կատարած։ Երդ՝

յորժամ տեսանիցէք զպղծուի աւերածոյն, որ ասացեալն է 'ի ձեռն Դանիէլի մարգարէի. զի կայցէ 'ի տեղւոջն սրբութեան. որ ընթեռնուն՝ 'ի միտ առցէ։ Յայնժամ որ 'ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն 'ի լերինս. և որ 'ի տանիս կայցէ, մի իջցէ առնուլ ինչ 'ի տանէ իւրմէ. և որ յանդի իցէ, մի դարձցի յետս առնուլ զձորձս իւր։ Բայց վա՛յ իցէ յղեսաց և ստնտուաց յաւուրսն յայնոսիկ։ Յաղօթս կացէք՝ զի մի լինիցի փախուստն ձեր ձմերանի, և մի 'ի շաբաթու։ Զի եղիցի յայնժամ նեղութիւն մեծ, որպիսի ոչ եղև 'ի սկզբանէ արարածոց աշխարհի մինչև ցայժմ, և ոչ այլ լիցի։ Եւ թէ ոչ կարճէին աւուրքն այնոքիկ, ոչ ապրէր ամ մարմին. բայց վասն ընտրելոցն կարճեսցին աւուրքն այնոքիկ։ Յայնժամ թէ ոք ասիցէ ձեզ՝ ահաւասիկ աստ է Քրիստոս կամ անդ. մի հաւատայցէք։ Զի յարիցեն սուտ քրիստոսք և սուտ մարգարէք. և տացեն նշանս մեծամեծս և արուեստս, մինչև մոլորեցուցանել՝ թէ հնար ինչ իցէ և զընտրեալսն։ Ահա յառաջագոյն ասացի ձեզ։ Եթէ ասիցեն ձեզ. ահաւասիկ յանապատի է, մի ելանիցէք. և թէ ահա յշտեմարանս է, մի հաւատայցէք։ Զի ոպ փայլակն՝ որ ելանէ յարևելից՝ և երևի մինչև յարևմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։ Զի ուր գէշն իցէ, անդր ժողովեսցին արծուիք։ Եւ յաղվաղակի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տայցէ զլոյս իւր, և աստեղք անկցին յերկնից, և զօրութիւնք երկնից շարժեսցին։ Եւ ապա երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս, և յայնժամ կոծեսցին ամենայն ազգք. և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ 'ի վերայ ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառաւք բազմաւք։ Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ, և ժողովեսցեն զընտրեալս նորա 'ի չորից հողմոց՝ 'ի ծագաց երկնից մինչև 'ի ծագս նոցա։ Ի թզե-

նոյ անտի ուսարուք զառակն. զի յորժամ նորա ոստքն կակղասցին և տերևն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։ Նոյնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ, գիտասջիք թէ մերձ է 'ի դուրս։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամ եղիցի։ Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ մի անցցեն։ Բայց վասն աւուրն այնորիկ և ժամու ոչ ոք գիտէ, ոչ հրեշտակք երկնից և ոչ Որդի՝ բայց միայն Հայր։ Այլ ոպ աւուրքն Նոյի, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։ Զի ոպ էին յաւուրսն որ յառաջ քան զջրհեղեղն, ուտէին և ըմպէին, կանայս առնէին և արանց լինէին, մինչև յօրն՝ յորում եմուտ Նոյ 'ի տապանն. և ոչ գիտացին՝ մինչև եկն ջրհեղեղն և եբարձ զամենեսին. այնպէս եղիցի և գալուստն որդւոյ մարդոյ։ Յայնժամ թէ լցեն երկու յագարակի, մին առցի՝ և միւսն թողցի։ Եւ եթէ երկու աղայցեն 'ի մի երկանս, մին առցի և միւսն թողցի։ Արթուն կացէք՝ զի ոչ գիտէք յորում ժամու Տէրն ձեր գայ։ Այն գիտասջիք, եթէ գիտէր տանուտէրն՝ յորում պահու գող գայ, սկէր՝ և ոչ տայր ական հատանել զտան իւրոյ։ Վասն այսորիկ և դուք եղերուք պատրաստք, զի յորում ժամու ոչ ակն ունիցիք՝ գայ որդի մարդոյ։ Իսկ ո՞վ իցէ հաւատարիմ ծառայ և իմաստուն, զոր կացոյց տէր իւր 'ի վրայ ծառայից իւրոց՝ տալ նց կերակուր 'ի ժամու։ Երանի իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէրն գտանիցէ արարեալ այնպէս։ Ամէն ասեմ ձեզ, զի 'ի վրայ ամ ընչից իւրոց կացուցցէ զնա։ Այլ թէ ասիցէ ծառայն չար 'ի սրտի իւրում՝, տէր իմ յամէ զգալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայակիցս իւր, ուտիցէ և ըմպիցէ ընդ արբեցողս։ Գայցէ տէր ծառային այնորիկ՝ յաւուր յորում ոչ ակն ունիցի, և 'ի ժամու յորում ոչ գիտիցէ. և կտրեսցէ զնա ընդ մէջ, և զբաժին նր ընդ կեղծաւորս դիցէ. անդ եղիցի լալ

և կրճել ատամանց։ Յայնժամ Նմանեսցի արքայութիւն երկնից տասն կուսանաց, որոց առեալ զլապտերս իւրեանց ելին ընդ առաջ փեսայի և հարսին։ Զինգն 'ի նոցանէ յիմարք էին՝ և հինգն իմաստունք։ Յիմարքն առին զլապտերսն, և ձէթ ընդ իւրեանս ոչ բարձին։ Իսկ իմաստունքն առին ձէթ ամանովք ընդ լապտերս իւրեանց։ Եւ 'ի յամել փեսային, նիրհեցին ամենեքեան և 'ի քուն մտին։ Եւ 'ի մէջ գիշերի եղև բարբառ. ահա փեսայ գայ, արիք ընդ առաջ նր։ Յայնժամ յարեան ամ կուսանք՝ և կազմեցին զլապտերս իւրեանց։ Ասեն յիմարքն ցիմաստունսն, տուք մեզ յիւղոյդ ձերմէ, զի ահա շիջանին լապտերքս մեր։ Պատասխանի եւտուն իմաստունքն՝ և ասեն. գուցէ ոչ իցէ մեզ և ձեզ բաւական, այլ երթայք 'ի վաճառականս՝ և գնեսջիք ձեզ։ Իբրև նոքա գնացին գնել՝ եկն փեսայն, և պատրաստքն մտին ընդ նմա 'ի հարսանիսն՝ և փակեցաւ դուռնն։ Յետոյ գան և այլ կուսանքն՝ և ասեն. տէր տէր՝ բաց մեզ։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ ոչ գիտեմ զձեզ։ Արթուն կացէք՝ զի ոչ գիտէք զօրն և ոչ զժամն։ Որպէս այր մի գնացեալ 'ի տար աշխարհ, կոչեաց զծառայս իւր՝ և ետ նց զինչս իւր։ Ումեմն ետ հինգ քանքար՝ և ումեմն երկուս՝ և ումեմն մի, իւրաքանչիւր ըստ իւրում կարի, և գնաց։ Ընդաւ վաղվաղակի՝ որ առ զհինգն՝ գործեաց նոքօք, և շահեցաւ այլ ևս հինգ։ Նոյնպէս և որ զերկուսն, շահեցաւ այլ ևս երկուս։ Եւ որ զմին առ, գնաց փորեաց զերկիր, և թագուցց զարծաթն ն իւրոյ։ Յետ բազում ժամանակի գայ տր ծառայիցն այնոցիկ՝ և առնէ համարս 'ի մէջ նց։ Եւ մատուցեալ՝ որ զհինգ քանքարն առ, մատոյց այլ ևս հինգ քանքար՝ և ասէ. տէր՝ հինգ քանքար ետուր ցիս, արդ՝ աւասիկ հինգ այլ ևս քանքար 'ի վր շահեցայ։ Ասէ ցնա տրն իւր. աղնիւ ծառայ բա-

րի և հաւատարիմ, որովհետև 'ի սակաւուդ հաւա-
տարիմ ես, 'ի վե՛ր բազմաց կացուցից զքեզ. մո՛ւտ
յուրախութի՛ն քո։ Ա՛ստուցեալ և որոյ զերկուս
քանքարսն առեալ էր՝ և ասէ. տէ՛ր՝ երկուս քան-
քարս ետուր ցիս, ահաւասիկ երկուս ևս այլ քան-
քարս՝ զոր 'ի վե՛ր շահեցայ։ Ասէ ցնա տէրն իւր.
աղնի՛ւ ծառայ բարի և հաւատարիմ, որովհետև 'ի
սակաւուդ հաւատարիմ ես, 'ի վե՛ր բազմաց կացուցից
զքեզ. մո՛ւտ յուրախութի՛ն քո։ Ա՛ստուցեալ
և որոյ զմի քանքարն առեալ էր, և ասէ. տէ՛ր՝
գիտէի, զի այր մի խիստ ես, հնձես՝ զոր ոչ սեր-
մանեցեր, և ժողովես՝ ուստի ոչ սփռեցեր. եր-
կեայ՝ գնացի և թագուցի զքանքարն քո յերկրի.
արդ՝ ահաւասիկ քոյդ ցքեզ։ Պատասխանի ետ տրն՝
և ասէ ցնա. ծառայ չար և վատ՝ գիտէիր թէ
հնձեմ՝ ուստի ոչ սերմանեցի, և ժողովեմ՝ ուս-
տի ոչ սփռեցի. պարտ էր քեզ արկանել զարծ-
ա՛թդ իմ 'ի սեղանաւորս, և եկեալ ես տոկոսեօք
պահանջէի զիմն։ Արդ՝ առէ՛ք 'ի դմանէ զքանքարդ՝
և տո՛ւք այնմ որ ունիցի զտասն քանքարն։ Զի
ամ՛ի որ ունիցի և յաւելցի, և որ ոչն ունիցի՝ և
զոր ունիցին, բարձցի 'ի նմանէ։ Եւ զծառայդ
անպիտան հանէ՛ք 'ի խաւարն արտաքին. անդ եղիցի
լալ և կրճել ատամանց։ Եւ յորժամ եկեսցէ որ-
դի մարդոյ փառո՛ք իւրովք՝ և ամենայն հրեշտակք
ընդ նմա, յայնժամ նստցի յաթոռ փառաց իւրոց։
Եւ ժողովեսցին առաջի նորա ամ՛ ազգք, և մեկ-
նեսցէ զնո՛ 'ի միմեանց, ո՛ր հովիւ զի մեկնէ զոդիս
յայծեաց։ Եւ կացուսցէ զոդիսն ընդ աջմէ իւրմէ՝
և զայծիսն 'ի ձախմէ։ Յայնժամ ասասցէ թագա-
ւորն ցայնոսիկ որ ընդ աջմէն իցեն. եկա՛յք օրհ-
նեալք Հօր իմոյ ժառանգեցէ՛ք զպատրաստեալ ձեզ
զարքայութի՛ն 'ի սկզբանէ աշխարհի։ Զի քաղ-
ցեայ՝ և ետուք ինձ ուտել. ծարաւեցի՝ և արբու-
ցէք ինձ. օտար էի՝ և ժողովեցէք զիս. մերկ՝ և

զգեցուցէք զիս. հիւանդ էի՝ և տեսէք զիս. 'ի բանտի էի՝ և եկիք առ իս։ Յայնժամ պատասխանի տացեն նմա արդարքն և ասասցեն. Տի՝ երբ տեսաք զքեզ քաղցեալ՝ և կերակրեցաք, կամ ծարաւի՝ և արբուցաք։ Երբ տեսաք զքեզ օտար՝ և ժողովեցաք, կամ մերկ՝ և զգեցուցաք։ Երբ տեսաք զքեզ հիւանդ՝ կամ 'ի բանտի, և եկաք առ քեզ։ Պատասխանի տացէ թագաւորն՝ և ասասցէ ցնա. ամէն ասեմ ձեզ, որովհետև արարէք միում յեղբարցս այսոցիկ փոքրկանց՝ ինձ արարէք։ Յայնժամ ասասցէ և ցայնոսիկ՝ որ ընդ ահեկէն իցեն. երթայք յինէն անիծեալք 'ի հուրն յաւիտենական, որ պատրաստեալ է սատանայի և հրեշտակաց նր։ Զի քաղցեայ՝ և ոչ ետուք ինձ ուտել. ծարաւեցի՝ և ոչ արբուցէք զիս. օտար էի՝ և ոչ ժողովեցէք զիս, մերկ էի՝ և ոչ զգեցուցէք զիս. հիւանդ՝ և 'ի բանտի՝ և ոչ տեսէք զիս։ Յայնժամ պատասխանի տացեն և նոքա՝ և ասասցեն. Տի երբ տեսաք զքեզ քաղցեալ՝ կամ ծարաւի կամ օտար կամ մերկ կամ հիւանդ կամ 'ի բանտի, և ոչ պաշտեցաք զքեզ։ Յայնժամ պատասխանի տացէ նոցա՝ և ասասցէ. ամէն ասեմ ձեզ, որովհետև ոչ արարէք միում 'ի փոքրկանցս յայսցանէ՝ և ոչ ինձ արարէք։ Եւ երթիցեն նոքա 'ի տանջանսն յաւիտենականս, և արդարքն 'ի կեանսն յաւիտենականս։ Եւ եղև իբրև կատարեաց Յն զամ զբանս զայսոսիկ, ասէ ցաշակերտսն իւր։ Գիտէք, զի յետ երկուց աւուրց զատիկ լինի. և որդի մարդոյ մատնի 'ի խաչ ելանել։ Ի. 2։

փոս։

Երկրպագելով և մեք ճշմարիտ ենք Հոգւոյն, գոչեսցուք, Աստուած փառք քեզ։ Լոյս զուարթ։

Մեծի գալստեան։

Օրհնեալ որ գաս յանուն Տն, օրհնեալ որ գալոց ես։

Տէր Աստուծ մեր երևեցաւ մեզ, արարէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ:

Յետոյ Աստուածաբան կամ գանձ:

Զինի Աստուծոյ զգենուն ամ չահանոյչն հիաքուն, և յոպենան էլանելն խուչնա և ասելուսուն և ինչոչ և մոռելնոչ և ոռնոյն պարպուչ:

Համբարձի 12. յոպենանն ասի:

Առաքելոյ աղաւնոյ իջանելով. 511:

Կենդանարար Աստուծ մարդասէր Հոգի. 512:

Երեկոյեան Սաղմոս ՃԼՍԻ:

Կց. Հոգի քո նոր և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Փս. Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խընդրուածաց իմոց ճշմարտութեամբ քով:

Լուր ինձ արդարութեամբ քով. և մի մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ, և նստոյց զիս 'ի խաւարի ոպ մեռեալ յաւիտենից:

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Ընձն իմ ոպ երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ Տէր. զի նուազեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ՝ ոյք իջանեն 'ի գուբ:

Լսելի արա ինձ առաւօտուց զողորմութիս քո. զի ես 'ի քեզ Տէր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ յոր գնացից. զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց Տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես Աստ՚ծ իմ։
Հոգի քո նբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ ՝ի յերկիր ուղիղ։
Վ՚ն անուան քո Տ՚ր կեցուսցես զիս, արդարութիւն քով՝ հանցես ՝ի նեղութէ զանձն իմ։
Ողորմութիւն քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ։

Ա՚-Եպիսկոպոս ըստ Մարկոսի։ ԺԴ. 1։

Վ՚ն Տ՚ն մերոյ Յն՚ի Ք՚ն։

Նա էր զատիկն և բաղարջակերաց յետ երկուց աւուրց. խնդրէին քահանայապետքն և դպիրք՝ եթէ զիարդ զնա նենգաւ կալեալ սպանանիցեն։ Բայց ասէին՝ թէ մի ՝ի տօնի աստ, զի մի խռովութիւն լինիցի ՝ի ժողովրդեանն։ Նա մինչև էր ՝ի Բեթանիա՝ ՝ի տան Սիմոնի բորոտի բազմեալ, եկն կին մի որ ունէր շիշ իւղոյ նարդեան ալնուի մեծագնոյ, և բեկեալ զշիշն՝ եհեղ ՝ի վերայ գլխոյ նորա։ Նա աշակերտքն զչարէին և ասէին. ընդէր եղև կորուստ իւղոյդ այդորիկ։ Արթ էր զայդ իւղ վաճառել աւելի քան երեք հարիւր դահեկանի, և տալ աղքատաց. և զայրանային նմա յոյժ։ Նա Յն՚ ասէ ցնա. թո՛յլ տուք դմա՝ զի՞ աշխատ առնէք, զի գործ մի բարի գործեաց դա յիս։ Յա՛մ ժամ զաղքատս ընդ ձեզ ունիք, և յորժամ կամիք՝ կարող էք առնել նց՚ բարիս. այլ զիս ոչ յա՛մ ժամ ընդ ձեզ ունիք։ Դա զոր ունէրդ՝ արար. յառաջագոյն խնկեաց զմարմին իմ ՝ի նշան պատանաց։ Ամէն ասեմ ձեզ. ուր և քարոզեսցի աւետարանս այս ընդ ա՛մ աշխարհ, և զոր արար դա՝ խօսեսցի վասն յիշատակի դորին։ Նա Յուդա Սկարիովտացի մի յերկոտասանից անտի, գնաց առ քահանայապետսն՝ զի մատնեսցէ զնա նց՚։ Նոքա իբրև լուան՝ խնդացին, և խոստացան տալ նմա արծաթ։ Նա խնդրէր՝ թէ զիարդ պարապով մատնեսցէ զնա։ Նա յա-

ռաջնում աւուր բաղարջակերացն՝ յորժամ զզատիկն զենուին, ասեն ցնա աշակերտքն. ո՞ւր կամիս՝ երթիցուք պատրաստեսցուք՝ զի կերիցես զզատիկն։ Եւ առաքէ երկուս յաշակերտաց անտի՝ և ասէ ցնոսա. երթայք 'ի քաղաք. և իբրև մտանիցէք 'ի քաղաքն՝ պատահեսցէ ձեզ այր մի որ սափոր ջրոյ յուսս ունիցի, երթայք զհետ նորա։ Եւ յորտուն մտանիցէ, ասասջիք ցտանուտէրն. վարդապետ ասէ՝ ո՞ւր են իջևանքն, ուր աշակերտօքս ուտիցեմ զզատիկն։ Եւ նա ցուցցէ ձեզ վերնատուն մի մեծ զարդարեալ՝ անդ պատրաստեսջիք մեզ։ Եւ գնացին պատրաստել աշակերտքն նոր. եկին 'ի քաղաքն՝ և գտին որպէս ասացն նոցա. և պատրաստեցին զզատիկն։ Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ գայր երկոտասանիւքն հանդերձ։ Եւ իբրև բազմեցան և դեռ ուտէին, ասէ Յն. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի մի ոմն 'ի ձէնջ մատնելոց է զիս, որ ուտէ իսկ ընդ իս։ Եւ նոքա սկսան տրտմել՝ և ասել մի ըստ միոջէ մի թէ ես իցեմ, և միւսն՝ մի թէ ես իցեմ։ Եւ պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. մի յերկոտասանից այսր, որ մխեաց ընդ իս 'ի սկաւառակդ։ Այլ որդի մարդոյ երթայ՝ որպէս և գրեալ է վասն նր. բայց վա՛յ իցէ մարդոյն այնմիկ՝ յորմ ձեռս որդի մարդոյ մատնեսցի. լաւ էր նմա՝ թէ չէր իսկ ծնեալ մարդն այն։ Եւ մինչդեռ ուտէին, առեալ Յն՝ հաց՝ օրհնեաց և եբեկ՝ ետ նոցա, և ասէ. առէք՝ այդ է մարմին իմ։ Եւ առեալ բաժակ՝ գոհացաւ ետ նոցա, և արբին 'ի նմանէ ամենեքեան։ Եւ ասէ ցնոսա. այս է արիւն իմ նորոյ ուխտի, որ փոխանակ բազմաց հեղանի։ Ամէն ասեմ ձեզ, թէ ոչ ևս յաւելից ըմպել 'ի բերոյ որթոյ մինչև ցօրն ցայն՝ յորժամ արբից զնա նոր յարքայութեան Աստ։ Եւ գոհացեալ՝ ելին 'ի լեառն Ձիթենեաց։ 26։

ՀԲԵՂ. Գոհաբա։ Կեցո։ Աղօթք։ Խաղաղութիւն։ 116։

ՄԿՆՏԿԱՍՏԷ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Հոգւոյն է. և զանի սրբոյնէ 'ի վերայ Քրիստոսի յարութեանն։

Հեղինակ Շարականաց։

ԱՍՊԵՏԱՐԱՆԻ ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԵՐԿԻՆՍ. 414։

Կամ Ռկ։

Անարարութիւնն անբաժանելի՝ եւ զօրութիւն՝ երկնայի՛ն. լոյս ծա՛գեալ՝ յա՛շխարհս. նրմա՛՝ ՀԱՂՂ՚Ի՞՝Ա հանցո՛ւք զօրհնո՛՝ւթիւ՛նս եւ՛ գո՛՝վ։ Որ էջեալ յերկնից. այսօր եւ հանդեաւ յառաքեալսն ճշմարի՛տ սուրբ Հոգի՛՝ն. նրմա՛՝ ՀԱՂՂ՚Ի՞՝Ա հանցո՛ւք զօրհնո՛՝ւթի՛՝ս եւ՛ գո՛՝վ։ Որ ի խորհուրդս փրկակա՛՝նս. այսօր ընդ ի՛ջանել յառաքեալսն ծանուցաւ մարգարէ՛ի՛՝ն. նրմա՛՝ ՀԱՂՂ՚Ի՞՝Ա հանցո՛ւք զօրհնո՛՝ւթի՛՝ս եւ՛ գո՛՝վ։

Օրհնութիւն Դ։

Ա՛ռաքելոյն աղաւնոյ. ի՛ջանելովն մեծաձայն հընչմանմբ ի՛ բարձունց. ի նմանութիւն լուսոյ փայլման հրաշալինեանց անկիզելի՛ զաշակե՛՝՚ռոսն. մինչդեռ նրստէ՛ի՛՝ն ի սուրբ վերնատա՛՝ն։ Ա՛ննիւթական աղաւնի՝. անքննելի որ քննէ՛ ընկալօրս Աստուծոյ. զոր առեալ ի Հօրէ պատմէ զահաւոր և ըզմիւսանգամ գալո՛՝՚ուստն. զոր քարոզեցի՛՝ն համագոյակա՛՝ն։ Օրհնութի՛՝ ի բարձունս. ելոցին ի

Հօրէ և յԱրդւոյ Հոգւոյն սրբոցմէ. որով առաքեալքն արբեցան անմահական բաժակա՛ւն. եւ հրաւիրեցին զերկիրս ի յերկինս։

† Կենդանարար Աստուա՛ծ մարդասէր Հոգի. ընժողովեալսըն միաբանական սիրով լուսաւորեցե՛ր հրեղինաք լեզուա՛ք. վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛մք ընդգալուստ քո սուրբ։ Օրհնեցացան քո գալըստեան՛մըն սուրբ առաքեալքն. կոչելով ի միասին ընդցրուեալսն ի միտեա՛նց բազմաձայն լեզուա՛ք. վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛մք ընդգալուստ քո՝ ե՛ր։

Անմահարար բաժակ հեղեա՛ւ յերկնի՛ց սուրբ Հոգի. զոր արբին ի վերնատունըն դա՛ս սուրբ առաքելոցն. օրհնեա՛լ ես սո՛ւրբ Հոգի՛դ ճըշմարի՛տ։ Առատապէս ծաւալեա՛լ ի մե՛զ հուրըն կենդանի. քանզի արբեա՛լ առաքելոցն եւ արբուցի՛ն տի՛ն զերրանց. օրհնեա՛լ ես սո՛ւրբ Հոգի՛դ ճըշմարի՛տ։ Այսօր մեծապէս ցընծան եկեղեցի՛ք հե՛թանոսաց. ընդմայլեա՛լք ուրախութի՛ւն ի քէ՛ն կենդանարար բաժակ. օրհնեա՛լ ես սո՛ւրբ Հոգի՛դ ճըշմարի՛տ։

Հոգին ո՛ր էր միշտ և է՝ եւ եղիցի. ո՛չ սկըսեալ և ո՛չ դադարեա՛ծ. այլ միշտ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ կարգեա՛լ և թըւեա՛լ. և միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեա՛ն։ Այր միշտ ընդունող սրբոյ. և ընցուցիչ ա՛ծացուցի՛ծ. եւ միշտ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ կարգեա՛լ և թըւեա՛լ. և միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեա՛ն։ Ընչտաշարժ ինքնաշարժ. ինքնիշխան ինքնաղօր ամենաղօծ. վասըն զի շընչէ ուր

կամի յորքան ախորժէ յորժամ և՝ յորքա՞ի՞ն. և միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։

ԺԱ. Ամբարձաւ Տէրն մեր Քրիստոս. օրհնուք՝ ընդ ամպս երկնից. եւ առաքելոցն երկրրպագեալ դարձան Յերուսաղէ՞մ. միաբանութիւ՛ք վերառաքէին զաղօթս։ Ընտեալ ի յերկինս բի՛ւրաւոր զօրք բազմութի՛ւն հրեշտակաց. որք աղաղակէին եւ ասէի՞ն. օրհնեալ եկեալ ի յանուն Տեառն։ Նստեալ ընդ աջմէ ծընողին. կատարելով ըզխոստացեալ պարգեւս. մինչի՛ թանրի՛է եբ Հոգին գայ առ ձե՞ղ. աղբերացուցանել զմեծ զողորմութի՛ւն։

ԺՆ. Յամենակ դարձի իմոյ եհան ի յերկիր. արդ Տէր ընկալ ըզծառայս քո. և Հոգի՞ քո բարի առաջնորդեսցէ ի՛նձ ի յերկիր ուղի՛ղ։ Խոստովանող հոգիս. որ ելից զունայնութենէ ընթացս աշխարհի. արդ Տէր ընկալ ըզծառայս քո. և Հոգի՞ քո բարի առաջնորդեսցէ ի՛նձ ի յերկիր ուղի՛ղ։ Ի վերջնումն աւուր մեծի. յորժամ առնես պյցելութի՛ քոյոց սիրողաց. յայնժամ խնայեա՛ ի ծառայս քո. եւ Հոգի՞ քո բարի առաջնորդեսցէ ի՛նձ ի յերկիր ուղի՛ղ։

ԱՄ. Նո՛ր Ա՛ռն ծընեալ մանկո՛՛ւնք սուրբ աւազանաւն. շնորհաղարդեա՛՛լք Հոգւովն Սո՛ստուծոյ. օրհնեցէ՛ք զՀայրն երկնաւոր յաւուր ծնընդեան՛՛ն սրբրուհւոյ կուսին. յոր օրհնեցա՛՛յք յանէ՛ծից նախնոյն։ Արեամբ գառի՛ն անարատի՛՛ փրկեալ ժողովուրդք. յաւուր ծնընդեա՛՛ն մեր անտանելոյն. գովեցէ՛ք ըզմիածինն որ հաճեցաւ

առնուլ մարմին՝ և անսե�մն ի նմանէ. յոր օրհնեցան՝ յանէծից նախնոյն։ Յառատաբուղխ շնորհաց Հոգւոյն լուսազարդեան՝ ազգք հեթանոսաց. յաւուր ծնընդեան՝ և մօր բանին ծնողի. ըզփառակից Որդւոյ զՀոգին բարեբանեցէք՝ հոգեւոր ներգով. որ մաքրազարդեան՝ զմարմնական Որդւոյն։

ՅՈԿ. Ըզքեզ որ հոգւով և հրով մաքրեցեր ըզմարդկան աղտեղութիւն. որպէս զԱծ և ըզփրկիչ ամենեքեան օրհնեսցուք։ Փրկիչն երևեցաւ և զաշխարհս ապրեցոյց ի պատրանաց թշնամւոյն. որդեգրութիւն շնորհելով ի ձեռն մկրտութեան։ Ցրով կենդանի զմեզ ըզմեղս մեր այսօր. երեւեալ ապրեցուցիչն. և զովացուցանէ զաշխարհս ածայրն ջերմով։

Ա՚Օ. Թագաւոր փառաց Աստուծ Հոգի դկենդանարար. ի շնորհաբաշխ աւուր մեծի ծնընդեան Սարիամու. դիտեր Դաւթի թագաւորի՝ ծն. նորոգեա զկենդանութիւն մերոյ թագաւորի՚՚՚ն. զի օրհնեսցուք ըզքեզ տէր այժմ և յաւիտեան։ Ըզբեր կենաց և փրկութիւն մերոյ Հոգի՝ Հօր եւ Որդւոյ. ի յարմատոյն Յեսսեայ. բղխման գաւազանի հասեալ ժամուն. շնորհազարդ պայծառացո զգաւազան իշխանութիւն մերոյ հայրապետի՚՚՚ն. զի օրհնեսցուք ըզքեզ տէր այժմ և յաւիտեան։ Լրումն աշխարհի եւ ճառագայթ իմանալի Հոգի ո՛ր Աստ՝. ի ցընծութիւն աւուր ըմբման ուրախութիւն Յովակիմայ եւ Աննայի՝. աղօթիւք սոցա ըզցո ըզպէտս կարեաց հայաստանեայց եկեղեցւո՚՚՚յ. զի օրհնեսցուք ըզքեզ տէր այժմ և յաւիտեան։

ԽԶ. Որ հաստատեցեր բանիւ. զեկեղեցի քո Քրիստոծս. ի վերայ առաքելական վիմի. երգել ի սմանձ զերգըս հոգեւորս: Կանգնեալ ի սմա սեղան սրբութեան. բաշխէ զմարմին իւր և զարիւն. եւ տայ ի սմանէ մեզ նորոգութիւն. ի թողութիւն մեղաց մերոց: Փառք Հօր: ՅՀրեշտակ Հոգւոյն սրբոյ. աղաւնակերպ երևմամբ. ի վերայ մարմնոյ և արեանն Տ՝ն. ի բժշկութիւն հոգւոց մերոց:

Ամէն և միշտ:

Հոգեւորական՝ն սուրբ մանկըրտութիւն՝. զարդարեցեր նոքօք ըզտի՝ն զերս. ի զգեստս լուսափայլս եւ նորափետոնս. վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՝մք ըզգալուստ քո սուրբ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Օ՜սի՛ր որ հաստատեա յիս Ա՝ծ. և զՀոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի՝ իմում:

Մի՛ ընկենուր զիս Տ՝ի յերեսաց քոց. և զՀոգի քո սրբ մի՛ հանե՛ր յինէն:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Դո՛ր զԴաւիթ ծառայ իմ. և իւղով սրբով իմով օծի՛ ըզնա:

Զեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրացուսցէ՛ ըզնա:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ա՝Զ:

Զհոգւոյն զգալուստն տօնեմք. որ մխիթարեաց զառաքեալսն հանգչելով ի նա՝ հրեղէն լե-

զուօք. օրհնեալ յաւիտեան: Զերեւումն Հոգւոյն տօնեմք. վերաբերեալ Աստուծոյ խոստովանիմք. նորոգօղ եւ կենդանարար. օրհնեալ յաւիտեան: Այսօր ուրախացեալք Հոգւովն. խոստովանիմք Աստուած զՀոգին որ բղխումն եւ լցուցիչ է զամ. օրհնեալ յաւիտեան:

Գ. Իջանէր օրհնեցէք եւ առաւել բարձր արարէք ընդ նմա յաւիտեան: Փառք Հօր: Զերկրորդն ի Հօրէ եւ յՈրդւոյ զէակից նոցունց. որ զՀոգին օրհնեցէք եւ առաւել բարձր արարէք ընդ նմա յաւիտեան: Այժմ եւ միշտ: Զեկեալն այսօր Աստուած հրեղինօք լեզուօք. առ բանն ընտրութեան օրհնեցէք եւ առաւել բարձր արարէք ընդ նմա յաւիտեան:

Մեծացուսցէ ԱԶ:

Այսօր ընտիր ժողովուրդք. ցնծասցէք ընդ գալըստ Հոգւոյն սրբոյ. Մեծացուցանելով զերկրորդն ի Հօրէ եւ յՈրդւոյ: Փառք Հօր: Այսօր ցնծայիւն առաքեալքն. զարդարեալք ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ. Մեծացուցանելով զերկրորդն ի Հօրէ եւ յՈրդւոյ: Այժմ եւ միշտ: Այսօր ըզուարճացան արարածք. ճշմարիտ գալըստեամբ Հոգւոյն սրբոյ. Մեծացուցանելով զերկրորդն ի Հօրէ եւ յՈրդւոյ:

Գիշերի:

Իջեալ Հոգին յառաքեալսն, եւ հրազինեաց զընտրեալսն. անկէզ ի որ վերնատանն: Եւ հանգեաւ նոքօք յազգըս մարդկան զանազան լեզուաց բաժանմամբ:

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ ԱՂ։

Որ յամենայնի՛ ես ա՛ծո՛ւթի՝. եւ ի ձայն հընչման ի՛ջեր յերկնի՛ց եւ ՀՈԳԻ. ո՛ղորմեա՛ մեզ։ Փառք ՀՕՐ։ Որ զամենայն լը՛նուս զօրո՛ւթի՛ քո՝. եւ ի դա՛ստ առա՛քելոցն ի՛ջեր բընակի՛լ եւ ՀՈԳԻ. ո՛ղորմեա՛ մեզ։ Այժմ և միշտ։ Որ անբաժանելի՛ ես յա՛ծո՛ւթե՛. եւ ի հրեղէ՛ն լեզո՛ւս բաժանեա՛լ հանգեա՛ր յա՛ռաքեա՛լսըն սուրբ ՀՈԳԻ՝. ո՛ղորմեա՛ մեզ։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՆԻՆՆ ԱՂ։

Ո՛ր ի քրովբէական կա՛ռսրդ հա՛նգչիս. այսօր ի՛ջեր յերկնի՛ց ի դա՛ստ առա՛քելոցըն ՀՈԳԻ. օրհնեա՛լ ե՛ս Թանգա՛ւո՛ր անմա՛հ։ Որ գընա՛ս ի վերայ Թեւո՛ց հո՛ղմոց. այսօր ի հրեղէ՛ն լեզո՛ւս բաժանեա՛լ հանգեա՛ր յա՛ռաքեալսըն ՀՈԳԻ. օրհնեա՛լ ե՛ս Թանգա՛ւո՛ր անմա՛հ։ Որ խնամե՛ս տեսչո՛ւթի՛ զքո զարա՛ծածս. այսօր եկի՛ր ի հա՛ստատել զեկեղեցի՛ քո ՀՈԳԻ. օրհնեա՛լ ե՛ս Թանգա՛ւո՛ր անմա՛հ։

Յո՛ղովեա՛լ ընտրե՛լոց մե՛տասա՛նի՛ցն. սպա՛սեա՛լ մընայի՛ն աւետեա՛ցըն ՀՕՐ հաւատո՛վ ի՛ վերնատա՛ն։ Փառք ՀՕՐ։ Ա՛ՐՔ ՀՈԳԻ՝ն երևեալ սրբո՛ցըն. լը՛ցո՛յց խընդությա՛ՀՈԳԻ՝ զա՛ռաքեալսըն հաւատո՛վ ի՛ վերնատա՛ն։ Այժմ և միշտ։ Որք ա՛ՐԲԻ՝Ն ըզհո՛ւրըն կենդանի՛. եւ ընթացեա՛լ ա՛ՐԲՈՒՑԻ՝Ն տի՛եզերաց. ո՛ՐՔ ԱՐԲԻ՝ՆԸՆ ԿԵ՛ՆԴԱ՛ՆԱՑԱ՛Ն։

ԱՌՈՒՕՊՈՒ ԷՐԳ։

Զգա՛լի՛ուստ ՀՈԳԻ՝Ն օրհնե՛սցուք, զՀՈԳԻՆ սրբո՛ց օրհնեսցո՛ւք ընդգա՛լի՛ուստ։

Յեկեղեցի՛ս բարեբանեցէ՛ք զԱ՛ստուած, և ընդՏԷՐ յաղբե՛րացն Իսրայելի։

ՎԵՐ. որբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ Գանձ լուսոյ. ի մի Աստուած:

Զկնի Սբ Ածին զգեցեալ հրաշք հանոյչն, և Ելանէն խաչէ և աւետարանաւ և ամենայն զարդուք 'ի դուրս, ասէլով

Շարական Դ:

Առաքելոյ աղաւնոյ իջանելով. 511:

Ապա Սաղմոս ՃԽԸ:

Կ3. Հոգի քո սուրբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Փխ. Տէր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր. 508:

Ընթերցուած 'ի Գործոց առաքելոց: Ա. 1:

Եւ 'ի կատարել աւուրցն պենտակոստէից, էին ամենեքեան միաբան 'ի միասին: Եւ եղև յանկարծակի հնչիւն յերկնից՝ եկեալ իբրև սաստիկ հողմոյ. և ելից զամենայն տունն յորում նստէին: Եւ երևեցան նոցա բաժանեալ լեզուք իբրև 'ի հրոյ, և նստաւ իւրաքանչիւր 'ի վերայ նոցա: Եւ լցան ամենեքեան Հոգւով սրբով, և սկսան խօսել յայլ լեզուս՝ որպէս և Հոգին տայր բարբառել նոցա: Եւ էին յԵրուսաղէմ բնակեալ հրեայք արք երկիւղածք, յամենայն ազգաց որ 'ի ներքոյ երկնից: Եւ իբրև եղև բարբառս այս, եկն միաբան բազմութիւնն և խռնեցաւ, զի լսէին յիւրաքանչիւր լեզուս խօսել նոցա: Աքանչանային ամենեքեան, և զարմանային և ասէին ընդ միմեանս, ոչ աւասիկ ամենեքեան սոքա որ խօսին Գալիլեացիք են. և զի՞նչ ուրդ լսեմք մեք յիւրաքանչիւր բարբառս մեր՝ յորում ծնեալ եմք: Պարթևք և Մարք, և Իլամացիք, և որ բնակեալ են 'ի Միջագետս, 'ի Հրէաստանի, և 'ի Կամիրս, 'ի Պոնտոս, և յԱսիա, 'ի Փռիւգիա, և 'ի Պամփիւլիա, յԵգիպտոս, և 'ի կողմանս Լիբէացւոց, որ ընդ Կիւրենացիս, և որ եկք Հռոմայե-

ցիք, հրեայք, և եկք նոցուն, կրետացիք, և Ա-
րաբացիք, լսեմք խօսիլ նոցա 'ի մեր լեզուս զմե-
ծամեծս Աստուծոյ։ Այքանչանային ամենեքեան
զարմացեալք՝ ասէին ցմիմեանս, զի՞նչ կամիցի այս
լինել։ Այլ կիսոցն ընդ խաղ արկեալ ասէին, ե-
թէ քաղցուալից իցեն։ Յարուցեալ Պետրոս հան-
դերձ մետասանիւքն, ամբարձ զձայն իւր՝ և խօսե-
ցաւ ընդ նոսա։ Այրք հրէաստանեայք և որ բնա-
կեալ էք Յերուսաղէմ ամենեքեան, այս ձեզ յայտ-
նի լիցի՝ և ունկն դիք բանից իմոց, ոչ որպէս դուք
կարծէք՝ թէ սոքա արբեալ իցեն, զի դեռ երիք
ժամք են աւուրս։ Այլ այս է որ ասացաւ 'ի ձեռն
մարգարէին Յովելայ։ Այլ եղիցի յետ այսորիկ
յաւուրս յետինս՝ ասէ Աստուած, հեղից յոգւոյ իմ-
մէ 'ի վերայ ամենայն մարմնոյ, և մարգարէացին
ուստերք ձեր և դստերք ձեր, և երիտասարդք
ձեր տեսիլս տեսցեն, և ծերք ձեր երազովք երա-
զեսցին, և 'ի վերայ ծառայից իմոց և 'ի վերայ ա-
ղախնանց իմոց յաւուրսն յայնոսիկ հեղից յոգւոյ
իմմէ և մարգարէացին։ Այլ տացս նշանս յերկինս 'ի
վեր, և նշանս յերկիր 'ի խոնարհ, արիւն և հուր
և մրրիկ ծխոյ, արեգակն դարձցի 'ի խաւար՝ և լու-
սին յարիւն, մինչ չև եկեալ իցէ օր Տեառն մեծ և
երևելի։ Այլ եղիցի ամենայն որ կարդասցէ զանուն
Տեառն՝ կեցցէ։ 21։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Հոգի քո սուրբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի
յերկիր ուղիղ։

Ա-Եպիսկոպոսն ըստ Յովհաննու։ ԺԴ. 15։

Տէրն մեր Յն ՀՌ ասէ.

Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս իմ պահեսջիք, և
ես աղաչեցից զՀայր, և այլ միխիթարիչ տացէ ձեզ.
զի ընդ ձեզ բնակեսցէ 'ի յաւիտեան, զՀոգին
ճշմարտութեան, զոր աշխարհս ոչ կարէ ընդու-

նել, զի ոչ տեսանէ զնա՝ և ոչ ճանաչէ զնա. բայց դուք ճանաչէք զնա, զի առ ձեզ բնակեսցէ, և ընդ ձեզ եղիցի: Ոչ թողից զձեզ որբս. գամ առ ձեզ. փոքր միւս ևս և աշխարհս ոչ տեսանէ զիս, բայց դուք տեսանիցէք զիս, զի ես կենդանի եմ, և դուք կենդանի լինելոց էք: Յայնմ աւուր գիտասջիք դուք, զի ես 'ի Հօր իմում, և դուք յիս, և ես 'ի ձեզ. որ ունի զպատուիրանս իմ՝ և պահէ զնոսա, նա է որ սիրէ զիս, և որ սիրէն զիս՝ սիրեսցի 'ի Հօրէ իմմէ, և ես սիրեցից զնա, և երևեցուցից նմա զիս: Ասէ ցնա Յուդա ոչ Սկարիովտացին, Տէր զի՞ եղև, զի մեզ յայտնելոց ես զքեզ՝ և ոչ աշխարհի: Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնա, եթէ ոք սիրէ զիս՝ զբանն իմ պահեսցէ, և Հայր իմ սիրեսցէ զնա, և առ նա եկեսցուք, և օթևանս առ նմա արասցուք: Այ որ ոչն սիրէ զիս՝ զբանս իմ ոչ պահէ, և բանն իմ զոր լսէք՝ ոչ է իմ, այլ Հօրն՝ որ առաքեացն զիս: 24:

Բարեկենդանի Գ-ին. Ա. ասն 'ի վերուստ խաղաղութեան:

Աղօ. փեսանոգբեն զանդասանն և զաշխարհ:

Բարեկ. Մի խաչիւս: Աղօթ. Պահպանեա:

Ար ապա երկրան 'ի գերբեկմանս: Ար ասէն Տարեկան հանգստեան 'ի յոյնէն Ակ:

Զեռքդ քո՛ արարին և ստեղծին զիս՝ ի հողո՛ւ. ի՛ յօրհնել զքեզ Ա՛ստ յաւիտեա՛ն: Ինկ պատրանք բա՛նսարկուին խափանեցայ յա՛նճառ լուսո՛ւն. և դարձայ անդրէ՛ն ի հո՛ղ յո՛ր մէ՛ ստեղծայ: Ա՛ստ-խիթարի՛չ սո՛ւրբ Հոգի՝ լուսաւորեա՝ զմտքս նի՛նջեցեա՛ լսն. եւ հանգո՛ զՀոգի՛ս նց՝ ընդ սո՛ւրբսն քո՛:

Յամամոտ:

Զաղաղարու զննջումն ոչ կանխագէտ յառաջ ասէիր. զի և 'ի Ռեթանիա յառաջէիր՝ զի յարուցես

զսիրելին քո. և զքեզ գոչելով ասեմք. օրհնեալ որ գաս 'ի հարչարանս կամաւ Հօր՝ 'ի փրկութի անձանց մերոց։

Կոմ

Յորժամ եկեալ կենարարն 'ի գերեզմանն Ղազարու՝ յորժամ եկեալ կենարարն 'ի գերեզմանն Ղազարու՝ աւետաւոր ձայնիւն աղաղակէր ասելով. Ղազարէ, արի եկ արտաքս։ Իսկ մեռեալն 'ի գերեզմանէն յարեաւ. և նոյն ինքն զանմահութիւն պարգևսն ետ սիրելւոյն, և ահագին ձայնիւն 'ի գերեզմանէն կոչեաց. վա՜յ որոյ և մանկունք երրայեցւոց ոստովք օրհնէին զանմահ թագաւորութի՝ քո. ովսաննա օրհնեալ է գալուստ քո՝ օրհնութի՝ 'ի բարձունս. օրհնեալ որ գալոցդ ես անուամբ Տն։

Նոյնոյ ՈՐԻԹ։

Կ3. Նշեցին ականջք քո 'ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Փխ. Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր, Տէր լուր ձայնի իմում։

Նշեցի ականջք քո 'ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Թէ զանօրէնութիւնս քննես Տէր, Տէր, ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի 'ի քէն է քաւութիւն։

Վա՜յ անուան քո Համբերի Տէր. Համբեր անձն իմ բանի քում, յուսացաւ անձն իմ 'ի Տէր։

Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ, 'ի պահէ առաւօտու յուսացաւ Իսրայէլ 'ի Տէր։

Ի Տեառնէ է ողորմութի՝ բազում, և 'ի նմանէ է փրկութի՝. և նա փրկեաց զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց նր։

Ընթերցան ըստ Ղուկասու։ ԺԴ. 49։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Ուր եկի արկանել յերկիր, և զի՞նչ. կամիմ թէ արդէն իսկ բորբոքեր, և մկրտութիւն մի ունիմ մկրտել. և զինչդ փութամ մինչև կատարեսցի

ցի։ Զամարիք եթէ խաղաղութիւն եկի տալ յերկիր, ոչ. ասեմ ձեզ, այլ բաժին։ Զի եղիցին յայսմ հետէ հինգ 'ի տան միում բաժանեալք երեքն յերկուց, և երկուքն յերից։ Բաժանեսցի հայր՝ յորդւոյ. և որդի՝ 'ի հօրէ. մայր՝ 'ի դստերէ, և դուստր՝ 'ի մօրէ. սկեսուր՝ 'ի հարսնէ, և հարսն՝ 'ի սկեսրէ իւրմէ։ Ասաց և ցժողովուրդսն, յորժամ տեսանիցէք ամպ ծագեալ յարևմտից, իսկոյն ասէք՝ թէ անձրև գայ, և լինի այնպէս, և յորժամ հարաւ շնչեալ, ասէք թէ խորշակ լինի, և լինի այնպէս։ Կեղծաւորք զերեսս երկնի և երկրի գիտէք փորձել, իսկ զժամանակս զայս զի՞արդ ոչ փորձէք։ Ընդէ՞ր և յանձանց իսկ ոչ ընտրէք զարժանն։ Յորժամ երթայցես ընդ ոսոխի քում առ իշխան, 'ի ճանապարհի տուր զհաշիւն զերծանել 'ի նմանէ, զի գուցէ քարշիցէ զքեզ առ դատաւորն, և դատաւորն մատնիցէ դահճի, և դահիճն արկանիցէ 'ի բանտ։ Ասեմ քեզ ոչ ելանիցես անտի՝ մինչև հատուցանիցես զյետին ընիոնն։ 59։

Զկնի Ա-Եպիփանին՝ Ակ. Ճ՛անապարհ մոլորե. 62։

Պողլոնոյ. Զոգւոցն հանգուցելոց. Գրիգոր. Ա՝ Հոգւոցն հանգուցելոց. Աղ. Գ՝ որդի։ Զայր մեր։

Հոմանոյ ոյսպէս յամէն կերպի 'ի Զապիէն մինչև 'ի ՌԲ խոչն հանգապէտն շարունն ասէն 'ի յայնէն, զի անձկիշապակ ներկեցելոցն. Երեք շարունն. Ա. Հանգապէտն. Բ. Ընծանի. Գ. Խոչի. Փառք Հօր. Ե ասպիս Ճ՛ԻԹ. Կ3. Եղիցին ականջք։ Փս. Ի խորոց կարդացի։)

Ե՝ 'ի պատնեալն յեկեղեցին. ոկոնին Շարունն Ակ։

Անարդութիւնն անբաժանելի. 511։

Աղա Նորաստեղծեալ։

Գրիգ. Ինդրեսցուք։ Կեցո։ Աղ. Գ՝ռում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ի պատն Ժամն Ժողովքն 'ի պատ-ան Եկեղեցւոյն. Խ-ասէն 'ի Լեր- Սաղմոս ՃԼԽԲ։

ԿՅ. Ջոգի քո։ փխ. Տէր լուր աղօթից. 508։

Ընթերցուած 'ի Գործոց առաքելոց։ Բ. 1։

Եւ 'ի կատարել աւուրցն պենտակոստէից։ 518։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ջոգի քո սուրբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։

Ա-ԷՊՈՊԱՆ ԸՍՊ ՅՈՎՀԱՆՆՈՍ։ ԺԵ. 26։

ՏԷՐՆ մեր ՅԻ ՎՐԻ ասէ.

Բայց յորժամ եկեսցէ մխիթարիչն, զոր ես առաքեցից ձեզ 'ի Հօրէ, զՀոգին ճշմարտութեան՝ որ 'ի Հօրէ ելանէ, նա վկայեսցէ վասն իմ, և դուք վկայէք, զի 'ի սկզբանէ ընդ իս էք։ Այս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի գայթագղեսջիք. 'ի ժողովրդոց իւրեանց հանցեն զձեզ։ Այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ։ Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ, քանզի ոչ ծանեան զՀայր՝ և ոչ զիս։ Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ յիշիցէք՝ թէ ես ասացի ձեզ։ Այս 'ի սկզբանէ ոչ ասացի ձեզ. քանզի ընդ ձեզ էի։ Բայց արդ երթամ ես առ առաքիչն իմ, և ոչ ոք 'ի ձէնջ հարցանէ ցիս, թէ յո՞ երթաս։ Այլ զի զայս խօսեցայ ընդ ձեզ, տրտմութի՛ն ելից զսիրտս ձեր։ Այլ ես զճշմարիտն ասեմ ձեզ, լաւ է ձեզ եթէ ես երթամ, զի եթէ ես ոչ երթայց՝ մխիթարիչն ոչ եկեսցէ առ ձեզ. ապա եթէ երթամ, առաքեցից զնա առ ձեզ։ Եւ նա եկեալ յանդիմանեսցէ զաշխարհ, վասն մեղաց, և վասն արդարութեան, և վասն դատաստանի։ Վասն մեղաց՝ զի ոչ հաւատան յիս. վասն արդարութեան՝ զի առ

Հայր իմ երթամ. և ոչ ևս տեսանէք զիս. վասն դատաստանի՝ զի իշխան աշխարհիս այսորիկ դատապարտեալ է։ Դեռ բազում ինչ ունիմ ասել ձեզ, այլ ոչ կարէք հանդարտել այժմիկ։ Յորժամ եկեսցէ նա Հոգին ճշմարտութեան, առաջնորդեսցէ ձեզ ամենայն ճշմարտութեամբ, զի ոչ եթէ յանձնէ ինչ խօսիցի. այլ զոր լսիցէ խօսեսցի, և զգալոցն պատմեսցէ ձեզ։ Նա զիս փառաւորեսցէ, զի յիմմէ անտի առնուցու՝ և պատմեսցէ ձեզ։ Ամենայն ինչ զոր ունի Հայր՝ իմ է. վասն այնորիկ ասացի ձեզ, թէ յիմմէ անտի առնուցու, և պատմեսցէ ձեզ։ ԺԱ. 15։

Ե՝ Ելանէն Խաչն՝ Ի՝ Աւետարանաւ՝ Ի՝ Մատթէոսէ՝ Ի՝ Ամ պարդոյ՝ 'ի դուրս, ասելոյ Տարեկան ԴՁ։

Առաքելոյ աղաւնոյ իջանելով. 511։

Ա՝-Ի՝ Պարան ըստ Յովհաննու։ ԺԱ. 16։

Տէրն մեր Յն ՝Ն ասէ.

Փոքր մի, և ոչ ևս տեսանէք զիս, և ապա սակաւիկ մի՛ և տեսանիցէք զիս. և ես երթամ առ Հայր։ Ասէին ումանք յաշակերտաց անտի ցմիմեանս. զի՞նչ է այս՝ զոր ասէ ցմեզ, թէ փոքր մի՛ և ոչ տեսանէք զիս, և դարձեալ սակաւիկ մի՛ և տեսանիցէք զիս. և թէ ես առ Հայր երթամ։ Եւ ասէին. զի՞նչ իցէ այն փոքր միւս ևսն, չգիտեմք զինչ խօսի։ Գիտաց Յն եթէ կամէին ցնա հարցանել, և ասէ ցնս. վասն այդորիկ խնդրէք ընդ միմեանս՝ զի ասացի թէ փոքր մի՛ և ոչ տեսանէք զիս, և դարձեալ սակաւիկ միւս ևս՝ և տեսանիցէք զիս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, զի լացջիք՝ և ողբասջիք դուք, և աշխարհ խնդասցէ. դուք տրտմեսջիք. այլ տրտմութիւնն ձեր յուրախութի՛ եղիցի։ Կին յորժամ ծնանիցի՝ տրտմութի՛ է նմա, զի հասեալ է ժամ նի՛. այլ յորժամ ծնցի զմանուկն, ոչ ևս յիշէ զնեղութի՛ն վասն խնդութեն. զի ծնաւ մարդ յաշ-

խարհ։ Եւ դուք այժմ տրտմութիւն ունիք. այլ դարձեալ տեսից զձեզ, և ուրախ լիցին սիրտք ձեր. և զուրախութիւնն ձեր ոչ ոք հանիցէ 'ի ձէնջ։ Եւ յայնմ աւուր զիս ինչ ոչ հարցանիցէք։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ զի զոր ինչ խնդրիցէք 'ի Հօրէ իմմէ յանուն իմ, տացէ ձեզ։ Մինչև ցայժմ ոչ ինչ խնդրեցէք յանուն իմ. խնդրեցէք, և առնուցուք. զի ուրախութիւն ձեր լցեալ լիցէ։ Այս առակօք խօսեցայ ընդ ձեզ. եկեսցէ ժամանակ՝ յորժամ ոչ ևս առակօք խօսեցայց ընդ ձեզ. այլ յայտնապէս զՀօրէ պատմեցից ձեզ։ Յայնմ աւուր խնդրեսջիք յանուն իմ. և ոչ ասեմ ձեզ՝ եթէ ես աղաչեցից զՀայր վասն ձեր. զի ինքն իսկ Հայր սիրէ զձեզ՝ զի դուք զիս սիրեցէք, և հաւատացէք՝ եթէ ես ՍՈՒՏ ելի։ Ելի 'ի Հօրէ՝ և եկի յաշխարհ. դարձեալ թողում զաշխարհ, և երթամ առ Հայր։ Ասեն ցնա աշակերտքն. ահա արդ յայտնութիւն խօսիս. և առակ և ոչ մի ինչ ասես։ Այժմիկ գիտեմք՝ եթէ գիտես զամ. և ոչ ինչ պիտոյ է՝ եթէ ոք հարցանիցէ զքեզ. յայսմիկ հաւատամք՝ եթէ ՍՈՒՏ ելեր։ Պատասխանի ետ նոցա Յս, և ասէ. այժմ հաւատացէք։ Ահա եկեսցէ ժամ, և եկեալ իսկ է, զի ցրուեսջիք յիւրաքանչիւր տեղիս, և զիս միայն թողուցուք. և չեմ միայն, զի Հայր ընդ իս է։ 32։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՇԱԲԱԹ։

Կենդանարար Աստ մարդասէր Հոգի. 512։

Ա-Էպիստոլն ըստ Յովհաննու։ Ժ.Զ. 33։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Այս խօսեցայ ընդ ձեզ. զի ընդ իս խաղաղութիւն ունիցիք. յաշխարհի աստ նեղութիւն ունիցիք, այլ քաջալերեցարուք, զի ես յաղթեցի աշխարհի։ Այս իբրև խօսեցաւ Յս, ամբարձ զաչս իւր յերկինս և ասէ. Հայր՝ հասեալ է ժամ, փառա-

ւորեա՛ զՈրդի քո, զի և Որդի քո փառաւորեսցէ զքեզ։ Ոչ եւ ետուր նմա իշխանութիւն ամ մարմնոյ. զի ամի՝ զոր եւ ետուր նմա, տացէ զկեանսն յաւիտենականս։ Այս են յաւիտենական կեանք, զի ծանիցեն զքեզ միայն ճշմարիտ Աստ՝ և զոր առաքեացեր զՅն Քն։ Այս զքեզ փառաւորեցի յերկրի. զգործսն կատարեցի, զոր եւ ետուր ցիս՝ զի արարիցս. և այժմ փառաւորեա՛ զիս Հա՛յր՝ առ՝ի քէն փառօքն՝ զոր ունէի յառաջ քան զ՚ինելն աշխարհի առ՝ի քէն։ Յայտնեցի զանուն քո մարդկան՝ զորս եւ ետուր ինձ յաշխարհէ. քո էին, և ինձ եւ ետուր զնս. և զբանն քո պահեցին։ Արդ գիտացին՝ եթէ զամ ինչ զոր եւ ետուր ինձ, առ՝ի քէն են, զի զբանն՝ զոր եւ ետուր ինձ, ետու նց. և նոքա ընկալան, և ծանեան ճշմարտութիւնքն՝ թէ առ՝ի քէն ելի. և հաւատացին՝ եթէ դու առաքեցեր զիս։ Արդ՝ ես վասն նց աղաչեմ, և ոչ վասն աշխարհի աղաչեմ. այլ վասն նց՝ զորս եւ ետուրն ինձ, զի քո են։ Այլ որ ինչ իմ է, ամ քո է. և որ ինչ քո է, այն իմ է. և փառաւորեալ եմ՝ի նս։ Այլ ես ոչ ևս եմ յաշխարհի, և նոքա յաշխարհի են, և ես առ քեզ գամ. Հա՛յր սո՛ւրբ՝ պահեա՛ զնս յանուն քո, որով եւ ետուրն ինձ. զի եղիցին մի, ոգի և մեք մի եմք։ Մինչ էի յաշխարհի ընդ նս, ես պահէի զնս յանուն քո՝ որով եւ ետուրն ինձ, և պահեցի. և ոչ ոք՝ի նոցանէ կորեաւ, բայց որդին կորստեան, զի գիրն լցցի։ Յհ. 12։

Եբրայեցոց Թղթոյն Ամ։
Նոյն և նման Հօր և Որդւոյ. 553։

Ա-Եպիստոլն ըստ Յովհաննու։ Յհ. 13։

Տէրն մեր Յն Քն ասէ.

Բայց արդ առ քեզ գամ և զայս խօսիմ յաշխարհի, զի ունիցին զուրախութիւն իմ լիով յանձինս իւրեանց։ Այս ետու նց զբանն քո. և աշխարհս ատեաց զնս. զի չեն յաշխարհէ, ոգի և ես չեմ յաշխարհէ։

Ոչ զայս աղաչեմ, զի բարձցես զնե յաշխարհէ. այլ զի պահեսցես զնե 'ի չարէ։ Յաշխարհէ աստի չեն, ոչ և ես չեմ յաշխարհէ։ Սուրբ արա զնե ճշմարտութիւնքդով. զի քո բանդ ճշմարտութիւն է։ Ոչ զիս առաքեցեր յաշխարհ. և ես առաքեցի զնե յաշխարհ։ Եւ 'ի վերնե նց ես սրբեմ զանձն իմ, զի եղիցին և նոքա սրբեալք ճշմարտութիւնքդ։ Այլ ոչ վերնե նց միայն աղաչեմ, այլ և վերնամ հաւատացելոց բանիւն նոցա յիս. զի ամենեքին մի իցեն, ոչ դու Հայր յիս՝ և ես 'ի քեզ, զի և նոքա 'ի մեզ իցեն. զի և աշխարհ հաւատասցէ՝ եթէ դու առաքեցեր զիս։ Եւ ես՝ զփառսն զոր ետուր ինձ՝ ետուս նոցա, զի իցեն մի՝ ոչ և մեք մի եմք։ Ես 'ի նե՝ և դու յիս, զի եղիցին կատարեալք 'ի մի. և գիտասցէ աշխարհ՝ եթէ դու առաքեցեր զիս. և սիրեցի զնե ոչ դու զիս սիրեցեր։ Հայր՝ զորս ետուրն ինձ, կամիմ՝ զի ուր ես եմ, և նոքա իցեն ընդ իս. զի տեսանիցեն զփառսն իմ, զոր ետուրն ցիս. զի սիրեցեր զիս յառաջ քան զլինելն աշխարհի։ Հայր արդար, և աշխարհ զքեզ ոչ ծանեաւ. այլ ես զքեզ ծանեայ, և նոքա ծանեան՝ եթէ դու առաքեցեր զիս։ Եւ ծանուցի նոցա զանուն քո, և ծանուցից. զի սէրն՝ զոր սիրեցեր զիս՝ 'ի նե իցէ, և ես 'ի նե։ Զայս իբրև ասաց Յն՝ ել աշակերտօքն հանդերձ յայն կոյս ձորոյն Կեդրոնի, ուր էր պարտէզ. յոր եմուտ ինքն և աշակերտքն իւր։ ԺԸ. 1։

Զինի՝ Քրիստոս. Ի սան 'ի վերուստ խաղաղութեան։

Ն՝ փեռնոգրենն զանգասանն, ն՝ զաշխարհա։

Քրիստոս. Սրբ խաչիւս։ Աղօթ. Պահպանեա։

Ն՝ 'ի գառնոյն սարկաւագն գարոզն. Եւ ևս խաղաղութիւն։ Քահանայն. Օրհնութիւն և փառք։

Ն՝ սկսանին Լուսաւորչեցոյ ն՝ Աղրեցոյ։

Մենենգի Յարութիւն։ Քրիստոս. Ասացուք ամ գանոյ։

Հոմիլիայի ԻԿ։

Երրորդութիւնն անբաժանելի· 511։

Եւ յոկնան Պաղլոս ՀՕ։ Օրհնեցէք զԱՍ· 197։

Ա-Եպիսկոպոս ըստ Յովհաննու-։ ԺԴ· 15։

Տէրն մեր Յս ՀՐՏ ասէ.

Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս իմ· 519։

Զինի ա-Եպիսկոպոսին կիսկոպոս պաղլոս Յովհաննու- ոա-ՀԵՔԵՔԻՆԻՆ, ԷՐԵ- ՓՈՔՐ Է· ՄԷՆ ՓՈՔՐԻ շարկոնոն ՀՐ ա-ա՛· Ե- ՀԷՊ ՄԷՆ շարկոնին ապՀԼ- ՀՐ կիսկոպ՛։

Ա-ՄՕՆԻՆ Շարկոնոն ԻՁ։

Սարսափելի հողմոյ նման, ահեղագոչ· 553։

Աղօթք հանդերձ ծուներ դնելով զՏՐ աղաչեսցուք։ Տ՚ ողորմեա։ Էրէ- անգամ կրկնէ՛։

Եւ ևս խաղաղութեամբ։ Օրհնութիւն և փառք։

ԱղՕԼ- սրբոյն Յովհաննու- ոսկեբերանին՝ ասացեալ ՚ի ՀԲ Երրորդա-ին, զոր սարկեալ է վՀ Գալատեան

Հոգ-ոյն սրբոյ։

Ամենակալ անարատ Աստ· անսկիզբն Հայր· անտեսանելի, անբաւելի, անպատմելի, անպարագրելի, անփոփոխելի, անիմանալի, անհասանելի, որ միայն ունիս զանմահութիւն, բնակեալդ ՚ի լոյս անմատոյց, որ արարեր զերկինս և զերկիր, զծով և զամենայն որ ՚ի նոսա։ Եւ վՀ անչափ սիրոյ քո որ առ ազգս մարդկան, առաքեցեր զմիածին Որդիդ քո· փրկել յանիծիցն Ադամայ, որ ի՚ջեալ յերկնից մարմնացաւ Հոգւով սրբով, և զամենայն կիրս մարդկան կրեալ, ազատեաց զմեզ ՚ի կրից մեղաց։ Եւ խաչի և մահու համբերեալ յաղագս մեր, փրկեաց զմեզ ՚ի ծառայութենէ սատանայի, և յերկրպագութենէ կռոց· և ուսոյց միայնոյ սՔ Երրորդութեդ զգլուխ և զծուներ խոնարհեցուցանել, և խնդրել զթողութիւն մեղաց։ Եւ յետ յարութեան երևեցաւ աշակերտացն զանազան

նշանագ յաւուրս քառասունս հաղորդել ընդ նոսա հացիւ 'ի հաստատութի կենսաբեր տնօրէնութեն։ Եւ 'ի վերանալ յերկինս 'ի քառասներորդ աւուր յարութե իւրոյ, եդ ձեռն 'ի վր և օրհնեաց զաշակերտսն տալով նց զկատարեալ շնորհս առաքելուն. և եբաց զմիտս նց, իմանալ զգիրս. և պատուիրեաց նց մնալ յԵրուսաղէմ, և սպասել ուծային խոստման աւետեացն Հօր երկնաւորի և մարդասիրի։ Զոր տր պարգևեցեր աղգի մարդկան զանբաւ ողորմութեդ շնորհս. առաքեցեր զէակից քո զՀոգիդ սբ 'ի մեծի միաշաբաթիս, 'ի կատարման յիսներորդ աւուր յարութե փրկչիդ։ Յերրորդ ժամու գոյացաւ նախահայրն 'ի Հոգւոյն սրբոյ յոգի կենդանի ուծային փչմամբ, զոր անդրէն կորուսանք ճաշակմամբ պղտղոյն և մահացեալ, վերստին դարձեալ 'ի սոյն ժամու կենդանաստեղծի Հոգւովն սրբով, իջմամբ 'ի դասս առաքելոցն. որ 'ի հրեղէն լեզուս երևեալ, նստաւ 'ի վր նց և լցոյց զամենեսին Հոգւով սրբով։ Որ և առաջին ծնունդ ծնեալ զերեք հաղարսն, յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ, առաջին երկրպագեցին սբոյ Երրորդութեդ։ Եւ մեք զծունկս և զպարանոցս խոնարհեցուցանեմք, և քո առաքելովքն աղաչեմք։ Լնկալ զմեր երկրպագութիս ընդ նոսին, և որք նովին արժանաւորութբ խորհրդաբար երկրպագեալ քեզ մինչև ցայժմ։ Եւ լուր մեզ յաւուրս յայսմիկ մեծի պենդակոստէիս յետ ամբառնալոյ Որդւոյ քո Յսի Քրի յերկինս, որով հաւատով քկարդամք առ քեզ։ Հայեաց 'ի բարձանց 'ի սրբութէ քումմէ 'ի ժողովուրդս քո որ առաջի կան, և ակն ունին մեծի ողորմութե քո։ Առաքեա զբարերար զՀոգիդ սբ այսօր 'ի տաճարս քո, և 'ի ժողովեալքս 'ի սմա. ոչ և յայնժամ 'ի վերնատունն և յառաքեալսն, զի և 'ի սմա հանապազ միածինդ քո պատարագի, ոչ 'ի վերնատունն, ուր զխորհուրդն սբ աւանդեալ բաշխեաց

առաքելոցն 'ի խորհրդական ընթրիսն, և զնոցին
լուաց զոտս, և դրօքն փակելով երևեցաւ յառա-
ջին միաշաբաթին յարութեանն երեկոյին, և դարձեալ
յութերորդ աւուրն 'ի վերնատունն։ Եւ 'ի կատար-
ման պենդակոստէին աւուրցն, իջեալ Հոգիդ սրբ
հնչմամբ հողմոյ, և ելից զնա հրով հանդերձ'ի նմա
միաբանելովքն սրբովք. վասն որոյ փառաւորեմք
զքեզ Տէր բարերար Հայր Տն մերոյ Յսի Քի. և
աղաչեմք բոլորով սրտիւ. հայեա'ի մեզ քաղցրու-
թիւն. և յիշեա գթութիւն քո զտառապեալքս և ըզ-
դատապարտեալքս, և դարձո զգերութիւն հոգւոց
մերոց ըմբռնելոց 'ի սատանայէ. և կանգնեա զան-
կեալքս և զկործանեալքս աղաչեմք։ Զի թէպէտ
և մեղաք, սակայն 'ի քեզ անկաք յարգանդէ և
յորովայնէ. և դու ես Աստ մեր, մի թողուր զմեզ.
զի պակասեցան յունայնութեանն աւուրք մեր, և եղաք
նախատինք թշնամեաց, և ծաղր և այպն ատե-
լեաց։ Այլ յուսալով յողորմութիւն քո՝ որ յաւուրս
յայսմիկ եղև, հայցեմք 'ի քէն բաց մեզ զդուռն
ողորմութեանն քո, և սրբեա զմեզ 'ի գաղտնեաց մերոց։
Տես զխոնարհութիւն ծառայից քոց, և թող մեզ
զամ յանցանս մեր զգիտութեանն, և զանգիտութեանն։
Հնորհեա զքաւութիւն ժողովրդեան քո, և մաքրեա
զամենեսեան զօրութիւն Հոգւոյդ սրբոյ։ Փրկեա զմեզ
'ի բռնութենէ թշնամւոյն, և ամրացո զկեանս մեր
յամ չարահնար խաբէութեց բանսարկուին։ Հրեշ-
տակի խաղաղութեան յանձն արա զմեզ, որ յառաջ
քան զհայցելն մեր զպէտս մեր պատրաստես. ար-
ժանացո զմեզ նախ քան զվաղճանն մեր դառնալ
առ քեզ խոստովանութիւն և ապաշխարութիւն։ Տա-
ճարացո զամենեսեան յընդունելութիւն Հոգւոյդ սրբոյ
ընդ սրբց առաքելոցն, և ընդ նոսին գրեա զանուանս
մեր 'ի դպրութիւն կենաց։ Զամենեսեան զմեզ ժո-
ղովեա յարքայութիւդ քո 'ի վերինդ Եղէմ, յեր-
կնային բարձրագոյն վերնատունդ, զի քո ողոր-

մութիւն. և քեզ փառս վերառաքեսցուք, և միածնի քո Որդւոյ և ամենասքանչ Հոգւոյն այժմ և միշտ։

Երէց Հարցեան Ռկ։

Այսօր երկնայինքն ուրախացան. 565։

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։ Երեց։ Երկնի։

Այս ևս խաղաղութեան։ Օրհնութիւն և փառք։

Ամ ապա ի՞արդեան պէրիրոյդ ապօլ՚ան ամ Որդին Հիածին։

Տէր մեր Յն Ռն, որ զքո խաղաղութիւդ շնորհեցեր սքոց առաքելոցն փչմամբ՚ի նս, և զՀոգիդ յայտնապէս այսօր պարգևեցեր նց, որ զտրտմութիւն նց մխիթարեաց, և հրեղէն լեզուօք՚ի լեզուս նց հանգուցեալ. երաց զբերանս նց, խօսել յամ լեզուս։ Այս զամ մարդիկ՝ որ յաշտարակէն բաժանեալ էին, ՚ի բազմաստուած մոլորուէ միաւորեաց ՚ի մի ածգիտուի ճշմարիտ երեքանձնական զօրութեանդ, յամ լեզուս զմի Աստ փառաւորել ուսոյց. աւետարանին քարոզութիւնն ընդ տիեզերս, և նմին միայնոյ ծունր խոնարհեցուցանել, ոչ երեք հազարքն նորածնեալք յայսմ աւուր մկրտութիւն։ Ընդ որս և մեք նովին Հոգւով լուսաւորեալք, հաւատով զծունր խոնարհեցուցանեմք սքոյ Երրորդութեդ, և աղաչեմք միաբան ժողովեալքս։ Ապեա՛ յիս յանարժանս, որ զաղօթս ժողովրդեան քում քեզ մատուցանեմ առաջի սքոյ սեղանոյ քո։ Բաց Տէր զիմ մեղաւորիս շրթունս, ոչ զերանելի առաքելոցն, և լցո՛ Հոգւովդ, հաղորդել ամ շնորհաց՚ի քէն տուելոց ընդրելոց քոց։ Այս մի վն բաղում մեղաց իմոց արգելցես զողորմութիւն քո յինէն, որ յուսալով կամ առաջի քո, և հայցեմ յանբաւ գթութէդ, արժանի արա զծառայս քո աստուածային պարգևացդ, իմաստութեն և խորհրդոյ, հեղութեն և զօրութեն, գիտութեն և հանճարոյ և ածպաշտութեն և հոգ-

ւով երկիւղի քո լցո զիմ միտս, և սիրտ սէր, և միտս մաքուրս, և հոգի ուղիղ նորոգեա։ Որ նաւելոց նաւահանգիստ ես, ուղղեա զգնացս իմ 'ի ճանապարհս ամբիծս։ Խորհել միշտ յօրէնս քո, պահել զպատուիրանս քո, քարոզել զբանս քո, երկրպագել ՀՕՐ հոգւով և ճշմարտութիւն, և յաղօթել հոգւով և մտօք յանուն քո, ըստ անսուտ բանին զոր ասացեր, եթէ զոր ինչ խնդրիցէք 'ի ՀՕՐԷ իմմէ յանուն իմ, տացի ձեզ։ Յոր խոստումն և ես մեղաւորս յուսալով, աղաչեմ զտուօղդ բարեաց և ողորմութեցդ, որ շնորհես առաւել քան զոր ինչ խնդրեմք և իմանամք, կատարել 'ի բարի զաղօթս մեր։ Որ զախտացեալ բնութիս մեր յանախտ ՅԱԾՈՒԹԻԴ քո միացուցեր և նովիմբ կարեաց մերոց կցորդեցար, և զախտս մեր բժշկեցեր։ Լուր մեզ Ա.Ծ փրկիչ մեր։ Խոնարհեցո զունկն քո յերկրպագութի ժողովելոցս 'ի սէր եկեղեցի քո, ըստ նմանութե քոյոց ընդրելոց 'ի վերնատանն։ Արբեա զսոսա յՅԱՄ պղծութէ մեղաց, և առաքեա զՀՈԳԻԴ սէր 'ի միաբան հաւատացեալքս, զի բնակեսցէ 'ի մեզ, և լուսաւորեսցէ լուսով ՅԱԾՈՒԹԵԴ, և առաջնորդեսցէ մեզ ՅԱՄ ճշմարտութիւն, 'ի պահպանութի պատուիրանաց քոց, ամենագէտ արասցէ ՅԱԾԱՅԻՆ պատուիրանացդ, զոր խօսեցան մարգարէքըն և վարդապետք 'ի ձեռն ՀՈԳՒՈՅՆ սրբոյ, որ ուսուցանէ և զօրացուցանէ առնել զՅԱՄ։ Աղաչեմ զքեզ Տէր, մի վն բաղում մեղաց իմոց արգելցես զՀայցուածս նց, զի քո են փրկեալք և առ քեզ զձեռս համբառնան խնդրել զՀաշտութի։ Արդ ընկալ զծնրադրութի մաղթանաց սոցա, ոչ զնոր լուսաւորելոցն, և զՀամբարձումն ձեռաց սոցա ոչ պատարագ երեկոյին, և զաղօթս սոցա ոչ խունկ անուշ առաջի բարերար թագաւորիդ, և Հովանեաւ թևոց քոց ծածկեա զնոսա, պահելով յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն, ոչ զի անարատ քրիս-

տոնէութիւն կացցուք յաշխարհիս, և արժանի լիցուք երկնային կենացդ ընդ ամ սիս, և գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և սի Հոգւոյդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Երրորդ Հարեան Դշ։

Որ 'ի վերս բղխեալ գաւազանին. 570։

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏի աղաչեսցուք։ Տի ողորմեա։ Երէց։ Լրինէ։

Ամ ևս խաղաղութեամ։ Օրհնութիւն և փառք։

Ամ։ Ապա կարդան զերրորդ աղօթս սա Հոգին սրբ։

Որ եսդ Տի զօրութեաց, Ամ ճշմարիտ, աղբեր լուսոյ և կենաց, բղխեալ անքննաբար 'ի Հօրէ և Որդւոյ հրաշագործ սի Հոգիդ։ Զոր խոստացաւ սրբց առաքելոցն Յիսուս Ամ մեր, որ մնհուամբ զկապանս մահու ելոյծ, և սկիզբն մեղաց փակեաց'ի հուրն անշէջ, և 'ի խաւարն արտաքին, անլոյծ կապանօք անդ ամրափակեալ զպիղծ վիշապն իւրով ապստամբ զօրութիւն, և զարգելեալ հոգիսն. որ յԱդամայ, վերածեաց իւրով յարութիւն. և վերացաւ առ Հայր մերով բնութիւս հանդերձ։ Ամ 'ի լրումն ամ խորհրդոց, զքեզ նորոգող և կենդանարար սի Հոգիդ առաքեաց մխիթարիչ տրտմեցելոցս։ Որ խոնարհեցար Ամ յԱյ Հօրէ, և եկիր 'ի վերնատունն անտանելիդ երկնաւորաց, լցուցեր անճառելի խոնարհութիւն և շնորհք քո զընդրեալսն զոր առաքեցեր քարոզ ընդ ամ տիեզերս Յանին կենաց, որք լցին զտիեզերս ամ գիտութիւն քո Տի, և ծանուցին զտիեզերս ամ զմի ածութիւն քո աշխարհի, բառնալով զկռոց զսնոտի պաշտօնն։ Զնան սրբ աւաղանաւն զՀեթանոս յորդեգրութիւն Հօրն երկնաւորի, և արարին զամենեսեան երկրպագուս սրբ Երրորդութեդ։ Յամ տեղիս եդին զՀիմունս սրբ եկեղեցւոյ, և հաստատեցին սեղան փառաց քոց.

յորմէ կերակրեցին անմահական խորհրդովն զամ հաւատացեալս։ Օրերկիրս երկին արարեալ, երկնայնոցն զմարդիկ դասակից։ Եւ արդ Տի Ա.Ծ մեր, ողորմած և մարդասէր՝ ընկալ զպաղատանս մեր զոր հայցեմք 'ի քէն, հանգո՛ զհոգիս ծառայից քոց, ննջեցելոց մերոց, որք քև լուսաւորեալք հոգևոր ծննդեամբն քրիստոնեայ անուամբ արժանաւորեցան հաղորդութեան ճշմարտին մարմնոյ և արեան, հաւատով և ուղիղ դաւանութիւն փոխեցան յաշխարհէ, զորոյ և զյիշատակն կատարեցաք այսօր յուսով փրկական պատարագաւն յաւուր երևման քո Տի։ Տի ամենակալ, Ա.Ծ մահկանացուաց, և անմահից, արարիչ ամի, և 'ի հանդերձելումն յոյս ամ ծագաց երկրի, որ 'ի վերջին աւուրս տօնի մեծի պենդակոստէիս զուարճացուցեր գալստեամբ քո 'ի վերնատունն զժողովեալսն յանուն քո. լուր և այժմ ձայնի աղաչանաց մերոց, և յիշեա՛ զյառաջագոյն ննջեցեալսն, և հանգո՛ 'ի խորանս սրբոց քոց 'ի տեղւոջ լուսոյ։ Յիշեա՛ զաղօթս և զպաղատանս նոցա և զխոստովանուն որ 'ի կեանս և 'ի վաղճանի, և թողութի շնորհեա՛ յանցանաց նոցա, և արժանացո՛ սպասել հատուցման հանդերձեալ փառացն զոր պատրաստեցեր սիրելեաց քոց, և ընդ նոսին օրհնել զամենասքանչելիդ։ Եւ մեզ ժողովելոցս 'ի տաղաւար քո, երկրպագուաց քոց և տօնօղաց զօր ամենակեցոյց գալստեան քո, շնորհեա՛ զերկնային զխաղաղութիդ, և զնորոգումն հոգւոյ և մարմնոյ, 'ի հնութէ մեղաց ծնանել զմեզ վերըստին ապաշխարութիւն և արտասուօք, և զօրացո՛ զգաստութիւն և արդարութիւն՝ ընդ սրոց առաքելոցն 'ի բնակութի քեզ, զի մի՛ լիցի 'ի մեզ տեղի և մուտ չարին, սրբեա՛ զշրթունս ծառայից քոց, և զլեզուս լեզուօքն հրեղինօք. ընդ հոգևորսն հոգևոր օրհնութիւն օրհնել, և սաղմոս ասել յամ ժամ սրտիւ, և խոնարհ հոգւով զբանաւոր

պաշտօնս քեզ մատուցանել, և 'ի խորոց սրտէ արտասուալից պաղատանօք խնդրել զքաւութիւն։ Եւ զայմ զկեանս մեր պարսպեա՛ երկիւղիւ քո, 'ի չարին խորհրդոց, 'ի բանից և 'ի գործոց, և արժանի՛ արա 'ի հաճոյս քո կեալ, և ըստ կամաց քոց կատարել զկեանս մեր ճշմարիտ խոստովանութիւն և ջերմեռանդն զղջմամբ, փրկական խորհրդոյն հաղորդութիւն, քահանայական յաղարկմամբ, նուիրօք և պատարագօք առաջի սո՛ւրբ սեղանոյ քո յիշատակել։ Հանապազ առաջի անկեալ աղաչեմք զքեզ մարդասէր Տի՛ր սո՛ւրբ Հոգի, զի և զհոգւոց մերոց գընացս 'ի մարմնական կենացս պահեսցես անվերկիւղ անցանել և փրկել յօդային պիղծ այսոցն, առաջնորդելով յերկիր ուղիղ, և 'ի կեանսն արդարոց, ուր հոգիք սո՛ւրբն ուրախութիւն օրհնեն զքեզ։ Եւ 'ի միւսանգամ նորոգմանն 'ի գալստեան փրկչիդ զարթուցանել զամենեսեան 'ի ձայն փողոյն յորժամ ստանաս յարութիւն զայմ մարդիկ։ Լ սպառնալեաց գեհենին և աններելի տանջանացն զերծուսցես ըզմեզ, և խառնեսցես 'ի բանակս արդարոց քոց ընդ սիրելիս անուան քո, լինել ժառանգակից արքայութիւնդ։ Եւ մեք բանաւոր հօտքս և հաւատացեալքս 'ի քեզ օրհնեսցուք և փառաւորեսցուք զամենասո՛ւրբ զնորոգութիւդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Եւ 'ի վճարել պօլսոյն ասէն Հարսկան գ.Զ։

Որ համարգոյդ ես Հօր և Որդւոյ. 576։

Եւ զվնեն շարականին կարդան զչորեսն նեբբեսելեան սրբոյն Նեբսեսի Լամբրոնացւոյն, զոր ասացեալ է 'ի փառս ամենասո՛ւրբ Հոգւոյն։

Ամիսիմ 'ի սիրոյ սրտիս բաղձանաց՝ նուիրել զբանս աղքատ մտաց իմոց՝ աւուրս մեծի։ Հանգանակեցէք տկարութիւն իմոյ զպարգևս աղօթից՝ հանդիսացեալ ժողովուրդք։ Տո՛ւք ինձ զտուեալն այս-

օր շնորհս աշխարհի. որպէս զի անվեհեր արկից զանձն իմ 'ի խորս խմաստից գիտութեան Աստ, և սեղանաւորեցից զանապական կերակուր՝ հոգւոց պարարիչ։ Զիր առատ հեղեալ այսօր 'ի յերկիր. մաղթեսցուք նշուլից նոր ճառագայթել 'ի հայեցուածս մտաց մերոց, և առաջնորդել ընդ շաւիղս ճծայնոցն հետևել բանից։ Ով սքանչելեացս. զոր ցանկային ընդ աղօտ ակնարկութիւն նկատել հրեշտակք, այսօր շնորհօք իջեալ՝ 'ի ստորին գաւառս սփռեցաւ։ Եւ ո՞վ զք ոչ յուսասցի՝ հաւատով 'ի պարգևս նոր վայելել։ Հոգին սբ՝ որում բերանաբաց կալով 'ի փափագման դասք սերովբէից և քերովբէից՝ զորքանութիւն նոր ոչ կարացին նկատել, յայսմ աւուր խակապէս իջեալ յագեցոյց զմարդիկ 'ի գիտութիւն անճառ խորհրդոց իւրոց։ Ընդ որս և ես սպասեմ յառաստութիւն նոր կաթիլս խմաստից ընդունել։ Արդարև ձգեաց 'ի փայտն կենաց մարդն զձեռն իւր, որ յառաջն 'ի բաց առաքեցաւ 'ի նմանէ. առ եկեր, և զյաւիտենականն անձին սեպհականեաց զկենդանութիւն։ Եւ ո՞ այսր շնորհի միջնորդ և մատակարար, ո՞վ այլ, բայց եթէ ՏԷր մեր ՅԻՒՐԻ. կեանքն, լոյսն, ճանապարհն, դուռն, հովիւն, քահանայապետն, յոյսն, միջնորդն, բարեխօսն, կարապետն։ Որ առանց ընդ երկինս երկնից ինքնիշխան զօրութիւն, և եմուտ հրաշափառապէս 'ի ներքին կողմն վարագուրին անճառելի հիացմամբ. և եդ յանդիման Աստ Հօր զառհաւատչեայն 'ի մարդկանէ բարեխօս վն մեր. ուստի առեալ փոխարէն զձիր առատ՝ տարածեաց յերկիր։ Յորմէ զմայլեալ արրեցաք, և զերկուանս տրտմութիւն նախամօրն յաւէտ մոռացաք։

Այսօր խաւարաւ պատրանաց աշխարհի ընկլուղեալքս՝ ընկալաք զլոյսն իմանալի պայծառացուցիչ հոգւոց՝ և առաջնորդ յերկիրն կենդանեաց։ Այսօր զգեստ թաղծութիւն՝ զոր ընկալաք 'ի հօրէն մերմէ

Ադամայ՝ մերկացաք. քանզի նորն Ադամ զարդարեաց զմեզ յոսկէուռն պսակեալ և պաճուճեալ։ Այսօր հուր սքանչելի՝ երկնաւոր բոցաճաճանչ նշուլիւք արտափայլեալ 'ի յերկիր՝ արծարծեալ կիզեաց 'ի մարդկանէ զփուշն, և զսաստիկ պատիժս մեղացն անիծից։ Այսօր լեզուաց հրեղինաց վիճակի գտեալ արժանի ազգ, որ հաւասար էր անասնոց անմտից, դարձեալ ստացաւ վերստին ըզշնորհն բանի, պատկերակից գտեալ արարչին իւրոյ։ Այսօր հնչիւն սաստիկ և քաղցր ցօղ Հոգւոյն ուրոտաց յերկիր, և զբարբառ անիծիցն՝ որ շարժեցաւ՝ դարձեալ փոխարկեաց յօրհնութիւն։ Այսօր հոտ բուրման անուշահոտ կնդրկի անապականութիւնն ծաւալեալ՝ զծուխս մահու մառախլապատ թանձրութիւնն յեղաշրջեալ յանմահութիւն հաստատեաց։ Այսօր զգալի պատարագի՝ զոր առաքեաց աշխարհս զգալի 'ի գաւառն իմանալի, որ նորոգեաց զտարր սորին զգալի 'ի ձև պատկերի աննիւթ քաղաքի։

Մեվ մեծի տուրևառութիւն շահի երկնայնոցն և երկրայնոցս։ Օ՛ի սոքա ետուն մարմին, և 'ի նոցանէ առին զՀոգին։ Տունս Ադամայ ընծայեաց զՔՌ, և տուն ԱՅ հատոյց սմա փոխարէն զմխիթարիչ սբ Հոգին։ Պարդիկ ետուն զմարդն՝ ԱՅ, և Ա՚Ծ ետ զԱ՚Ծ՝ մարդկութես։ Այս է տուրևառուն՝ ԱՅ արդարութիւնն քարոզ։ 'Նախ 'ի մէնջ 'ի ծառայիցս պատարագ հնաղանդութիւն. և ապա 'ի ՏԷՆ պարգևք խաղաղութիւն։ 'Նախ 'ի մէնջ խաղաղութիւն ՔՌ, որ քակեալ զմիջնորմն ցանկոյն՝ արար զերկոսեանն մի. և ապա յԱՅ աւետեաց հնչումն, որ աւետարանեաց խաղաղութիւն հեռաւորաց և մերձաւորաց։ Յառաջագոյն յՈրդւոյ նուաճեալ բնուիս՝ զկամն Հօրն 'ի քաղցրութի դրդեաց. և ապա եկեալ Հոգին՝ զերկրաւորքս 'ի հանդէս երկնայնոցն խառնեաց։ 'Նախ ՔՌ մահու խաչի հնաղանդեալ՝ ըզթշնամուն յանձն իւր նահանջեաց. և ապա Հոգին

տկարութեամբ մերոյ հասեալ 'ի թիկունս՝ առ Հայր բարեխօսեաց։ Խորհուրդ լայն և ընդարձակ, առաւելութիւն գիտութեան Աստուծոյ, եղբարք, տեսանի. զի լերինք են արդարութիւն նր, և իրաւունքն խորք բազումք. որպէս և վկայեաց մարգարէն։ Պօղոս մաղթէ զայս իմաստից Հոգւոյ՝ աշակերտացն ընդունել, որ հիացուցանէ զքննողս, և յաճախէ զլիզձս փափագանաց՝ որ առ Աստծ։ Ա՛ռ ի՞նչ մարդանալն Որդւոյ. և վասն էր ընդ մարդանալն ոչ եղև փրկութիւն աշխարհի։ Այր աղագաւ անպարտականին խաչն նախատանաց, և ընդէր ոչ յետ այնորիկ մարդիկ կատարեալք։ Վասն էր ընդ Որդւոյ շրջեալ և բնակեալ աշակերտացն՝ և անիմաստ մնացեալ. և վասն այր պատճառի միայն ընդ իջանել Հոգւոյն այնքան շնորհիւ զարդարեալ պսակեցան։ Ա՛ռ ի՞նչ Աստի այնքան մեծամեծ նշանաքն ոչ զոք հաւանեցուցեալ. և Պետրոսի յայսմ աւուր միով բարբառով զթիւ երից հազարացն աշակերտեալ։ Զոր քննել արժան է, և զգանձս իմաստութեանն Աստ յերշտեմարանս սրտից ամփոփել, առ 'ի կարող լինել նախ սրտիւ հաւատալ յարդարութեան, և ապա բերանով խոստովանել զփրկութեան։ Զանազի փրկագործութեանս յեղանակ ոչ է զօրութիւն, այլ իրաւամբք և արդարութիւն։ Այլ զի ընդ ամենակարող զօրութիւնն Աստ՝ և ամենաբաւական ողորմութեանն յերկինս և յերկրի հաստատեսցի։

Զանազի այն որ արար զմարդն 'ի պատկեր իւրոյ բարերարութեամբ բարի՝ և ետես զնա 'ի նախանձուէ բանսարկուին դաւաճանեալ և մեռեալ, ըստ արդար իրաւանցն ոչ կամեցաւ զպատրանաքն ըմբռնեալն թողուլ 'ի ձեռս որսողին։ Ասաց առ Զանն համագոյական. Էջ, հաղորդեսցս ընդ բնութիւնն՝ զոր ստեղծաք 'ի բարի. մի արդեօք բնաւորապէս բղխէ զծուխս չարութեանն՝ որ առաջի իմ բարդի։ Զանիր, զի թէ ըստ բնական կրիցն տկարանայ առ օրէնս իմ,

անմեղադրելի է 'ի պատուհասէն՝ զոր նա սահմանօքն ածէ 'ի վը նորին։ Իսկ եթէ օտար 'ի բնութէ, և եկամուտ ունի զայն արկածք, զպատրողն յանդիմանեալ դատապարտեա, և զնա ողորմութիւն և գթութիւն նորոգեա։ Այս պատուէր առեալ 'ի Հօրէ Իսանն՝ հաղորդեցաւ ընդ մարմինս. և մարմինս հաղորդեցաւ ընդ Աստուծոյ, խառնումն անճառ. և յատկութիւն էութեց անշփոթ։ Այլ զի զսպառընթաց մարմնոյն՝ անձամբ անձին փորձեալ ծանիցէ։ Անկաց նովաւ զամս երեսուն. և ոչ խորհեցաւ օտար 'ի բնութէն 'ի ներգործութի։ Անկն 'ի Յորդանան՝ նուիրեալ զամենակատար մաքրութիւն Հօր, և դաւանեցաւ 'ի նմանէ հաւասարապատիւ Որդի սիրելի և փառակից Հօր և Հոգւոյն Ճշմարտի։ Ա արեցաւ 'ի Հոգւոյն առ բանսարկու թշնամւոյն 'ի մարտն հանդիսի. և ծանեաւ զմեքենայս նետից օձին թունաւորի, որ պատրէր զսոսա ըստ բնութեն օրինի 'ի խոտորումն մեղացն վրէի։ Պահեաց 'ի կերակրոցն հաւասար դասուց արդարոցն գնդի. և թոյլ ետ մարմնոյն շարժիլ ըստ հարկաւորն իւր ըղձի։ Իսկ թշնամին առընթեր կացեալ սպասէր. և որչափ նա անձնիշխան կամօք 'ի փափաք կերակրոցն ոչ ձգտէր, և ոչ զմեքենայսն ձգել 'ի նպատակն պատկառէր։ Նա յորժամ շարժեցաւ, զնետս սրեալս 'ի պատկանդարանէն՝ ձգել 'ի Տէրն յուսացաւ։ Հաց, ասէ, արա՛ զքարինսդ զօրութիւն քո, որ զայդչափ ժուժկալութի պահոց տոկացեր. և լեր արարիչ հակառակ Աստուծոյ։ Նա լուեալ, եթէ բանիւ Աստուծոյ կեայ մարդ առաւել քան հացիւ՝ է գրեալ, գրովք զնա հնարէր գողանալ։

Յայնժամ ծանեաւ զՀաղբսն, խայտառակեաց ըզմեքենայսն, պատառեաց զպարուրեալ թակարդն՝ որով որսայր զմարդիկ։ Մեկնեաց առաջի Հօր իւրոյ և հրեշտակաց. և ինքնիշխանութիւն 'ի բաց վարեաց զպատրողն՝ պատրած բնութես օրինօք։ Ան-

նուկն Դանիէլ արդար դատեցաւ դատաստան. յամօթ արար զծերսն չար՝ պատրիչ մարդկութեաս, որք զմեղս իւրեանց սմա համբաւէին։ Ա՛յ հնացեալ, ասէ, աւուրբք չարութեան, այժմ եկին հասին մեղք քո՝ զոր գործէիր յառաջագոյն. զի դատէիր դատաստան անիրաւութեան, և զանմեղ բնութիւն մարդկան՝ քեզ կցորդս դատապարտէիր։ Ապականեալ քո չար պատրեաց զքեզ. և ախտ մարդատեցութեան շրջեաց զսիրտ քո։ Ա՛յսպէս խաբէիք զորդիս մարդկան. և նոքա առ երկիւղի հաւասարէին կամաց ձերոց. բայց ոչ և Արդի երկնաւոր Հօրն կալաւ յանձին զանօրէնութիս ձեր։ Այս ասելով, և առ ոտն կոխելով զօձն ծերացեալ՝ յայտ արար զառաջին յաղթութիւն, և զանմեղութիւն բնութեան առաջի Հօր իւրոյ և հրեշտակաց։ Յայնժամ մատեան հրեշտակքն, և պաշտէին զնա հարկաւորօքն, յորժամ յաղթեաց չարին բնաւորականօքն. և արդարացեալ բնութիւնս՝ տիրեաց 'ի վէր դիւացն հակառակորդաց՝ զօրաւորն բազկօք։

Արդ՝ քանզի նա միայն գտաւ անփորձ 'ի չարէն՝ և հաճոյ Ա՛յ. վասն այսորիկ սկսաւ կոչել զմարդիկ յապաշխարութիւն կենաց՝ արքայութեան յուսով։ Իսկ նոքա խաւարեալք 'ի պատրանացն՝ դժուարէին հետևել կոչողին. և ծանրանայր սահեցելոցն յերկիր՝ նայել ընդ երկինս։ Այլ պատրեալքն 'ի ցանկութիւն աշխարհիս՝ ոչ ախորժէին զփառս վերին. և բնութիւնքն ձգել անմարթ էր՝ անձնիշխան զնոսա ստեղծողին. և նշանօքն և վարդապետութիւնքն սակաւք եկին 'ի հաւանութիւն։ Ապա զի՞նչ առնէր. ով սքանչելեացս. քանզի պատժոց պարտական էին մարդիկ, և պարտ էր զպատիժն հատուցանել, և ապա յարդարութէն Ա՛յ ողորմութիւն ապժանի գըտանել, սա՝ որ անպարտականն գտաւ առաջի Հօր իւրոյ, 'ի գործ արկեալ զբազմապատիկ խմաստութիւն՝ մեռաւ պարտականացս ամենեցուն փոխանակ.

և ջնջեալ պատառեաց զձեռագիր մերոց յանցանացն։ Այլ 'ի գժոխս՝ որում ոչ էր հնար ըմբռնիլ 'ի մահուանէ. և արձակեաց զմեռեալսն։ Ակն առ կենդանիս նոյն ինքն՝ և հաստատեաց զնոսա։ Եւ զորս յանցանօքն Ադամայ 'ի ներքոյ էին դատապարտուեալ մահու, շնորհօք անմեղութեան իւրոյ վերածեաց յարդարութիւն կենաց, և յերկիրն կենդանեաց։ Զանազի այսպէս իմանամք 'ի Պօղոսէ յայտնեալ զմեծ խորհուրդն ՝ածպաշտութեան որ երևեցաւ մարմնով. արդարացաւ հոգւով, յայտնեցաւ հրեշտակաց, քարոզեցաւ 'ի հեթանոսս, հաւատարիմ եղև յաշխարհի, և համբարձաւ փառօք։ Եւ մտեալ 'ի ներքին կողմն վարագուրին՝ ընծայեաց պատարագ Հօր՝ քահանայն մեծ զպատուականն իւր արիւնն։ Ծանոյց և զդաւաճանողին պատրանս, և բարեխօսէր առնել զխաղաղութիւն ընդ մարդկան։ Լսէր Հայրն բարի հաճեալ ընդ սքանչելի գործս Որդւոյն սիրելոյ, և լուծեալ զկնիք դատապարտութեան Ադամայ հօրն նախնոյ, ետ 'ի նա զՀոգին, սփռել 'ի վերայ արեամբ գնեալ իւր հօտին, և լուսաւորել զմիտս ամենեցուն 'ի յոյսն վերին։

Յայնժամ առեալ Միածինն զմխիթարիչն՝ ցօղել 'ի Սաղիմ, և ձիւնացոյց 'ի նա զգումարեալ թագաւորսն՝ ըստ նախագուշակ երգողին։ Որ եկն և բնակեցաւ 'ի սիրտս նց. և լուսաւոր արար զլայնութիւն և զերկայնութիւն սիրոյն Քրիստոսի։ Եւ զի շնորհ էր ձրի փոխանակ մահուն Քրիստոսի, յաղագս այնորիկ հաւասարապէս յարժանաւորս և յանարժանս տարածանի։ Ուստի և 'ի միոյ բարբառոյն Պետրոսի անձինք երից հազարաց այսօր աշակերտին։ Ապա յիրաւի վկայեաց Դաւն՝ սքանչելի գոլ զշնորհ աւուրս մեծի։ Զի ոչ քան զսերմանելն՝ ժողովելն է ախորժելի, նոյնպէս և ՝ամ սերմանց խորհրդոյն Քրիստոսի պտուղն 'ի յայսմ աւուր կթի։ Այս է Հոգին սքանչելի, որում վկայեաց՝ ինքն

ուսուցանել մեզ, և յիշեցուցանել զամ առ 'ի յինքենէ զասացեալսն։ Այս ցօղ քաղցրութեան զուարթացոյց զբոյսս բանիցն Քո։ և օրհնեալ պսակեաց զամս տնօրինական իւր գործոց։ Ա՜ ո այնորիկ աղաղակէ եկեղեցի. ձմեռն էանց. այգիք մեր ծաղկեցին, և ետուն զՀոտ։ Յայսմ առաւօտու հայեցաւ Հայրն երկնաւոր 'ի յերկիր. արբոյց զսա յորդառատ գետով սքանչոյն. և փթթեալ ծաղկեցոյց զզանազան բոյսս առաքինութեանց 'ի բազմապատիկ տնկոց արմատոց. որպէս ասէ մարգարէն։ Ահա ձիր՝ որ ոչ չափի. և պարգև՝ որոյ ոչ կշիռ գործոյ զուգակցի։ Ահա տուր՝ որոյ իսկութի բնութեանն ոչ պարփակի. և շնորհ՝ որոյ ոչ զեղումն գերաղանց մտաց սահմանի։ Ահա ողորմութի առատ, որ ամ թագաւորութիւն աշխարհիս հաւասարեալ՝ փոքր գտանի. և միթարութի՝ որոյ ոչ ուրախութի մարմնաւոր սքաղմանց լծորդի։ Պանդի՞ ոք կարաց ընդ տիրելն աշխարհի՝ և զանապականութիւն ստանալ. կամ որո՞ւմ թագաւորի եղև ձեռնարկելի զմահ 'ի կեանս փոխել. կամ ո՞ր երանութի մարմնաւոր՝ կարաց զկեանս յաւիտենականս ընդգրկել։ Իսկ նա յիշանելն այսօր 'ի վե՛ր դասուց առաքելոցն՝ զօրացոյց զբազուկս նց, զայսոսիկ հանուրց տիեզերացս բաշխել։ Պանդի սովաւ նց առլցեալ՝ ստուերաւ զհիւանդս բժշկեցին, թաշկինակաւ զցաւս փարատեցին, ձեռօք զմեռեալս յարուցին, զկաղս գնացուցին, զկոյրս լուսաւորեցին, առաւել զՀոգւոց աչս՝ քան թէ զմարմնոց յերկինս հրաւիրեցին. անվախճան փառացն ժառանգաւոր զմարդիկ արարին։ Ահա ապա յայտ եղև, եթէ ոչ ինչ յերկրաւորացս երկնայնոց տրիցն գտաւ զուգահաւասար։ Որ ոչ միայն 'ի բանականացն եղև սմա ազգ ներընդունակ. այլ և անշունչ տարերք գեր 'ի վերոյ մարդկան գտան սովաւ զօրացեալք։ Որ և նոյն ինքն յիշանելն՝ նախ զտունն ելից սքանչելապէս, և

ապա հանգեաւ յոր նստէինն սիրողապէս։ Եւ քան-
զի ասէ։

Եւ 'ի կատարել աւուրցն պենդակոստէից՝ էին
միաբան ամենեքին 'ի միասին։ Եւ եղև յանկար-
ծակի հնչիւն յերկնից եկեալ իբրև սաստիկ հող-
մոյ. և ելից զամ տունն՝ յորում նստէին։ Եւ
երևեցան նց բաժանեալ լեզուք իբրև 'ի հրոյ, և
նստաւ իւրաքանչիւր 'ի վր նց։ Եւ լցան ամենե-
քեան ոգւով սրբով. և սկսան խօսել յայլ և այլ
լեզուս, ոպ և ոգին տայր նց բարբառել։ Միաբան
էին ամենեքեան 'ի միասին՝ ասէ, ոպ զի ցուցցէ՝
եթէ ոչ երկոտասանքն միայն, այլև Աստծին կոյսն
ընդ նս, հանդերձ կանամբքն՝ որք պաշտէին զն 'ի
Գալիլեայ՝ և տեսողք էին յարութեանն։ Ընդ որս և
եօթանասնից գունդք հանդերձ ամ ծանօթիւք։
Արդ եկն 'ի վր նց ոգին սբ՝ ըստ նախ խոստմանն
Յն, որ ասաց։ Ահա ես առաքեմ զաւետիս օր
իմոյ 'ի ձեզ. և դուք նստարուք 'ի քաղաքիդ Երէմ,
մինչև զգենուցուք զօրութիւն 'ի բարձանց։ Եւ
հնչիւն որոտման եհար, որով ցուցանէր զա-
ռաւելութի հեղմանն։ Գարձեալ զի և նոյն ոգի
էր, որ 'ի սկզբան շրջէր 'ի վր ջուրցն. ելից զտունն
ընդ իմանալի զօրութեն և զգալի տեսակ հրոյն 'ի
սքանչացումն տղայաբարոյիցն։ Եւ ապա բաժանե-
ցաւ 'ի հրոյն յայնմանէ լեզուք. և հանգեաւ 'ի
վր իւրաքանչիւր ումեք 'ի նոցանէ. որով նշանակէր
զպարգևս շնորհի այլատարազ լեզուախօսութեն։
Ուստի և ընդ հանդչելն 'ի վր նց՝ զգալի մարմնոյն
զգայարանաց տեսանելի լեզուքն հրեղէնք, միտք
նց իմանալի զօրութիք իմաստնացեալք՝ սկսան յայ-
լատարազ խօսս զլեզուսն շարժել։ Ըստ որում ասէ.
խօսէին յայլ և այլ լեզուս, ոպ և Ոգին տայր նց
բարբառել։ Ոչ եթէ վ զի լեզուացն շնորհ նախա-
մեծար էր, այլ քանզի առընթեր ոչ գոյր այլ
նշանակ, զշնորհն՝ որով զօրացանն, հրատարակել։

Իսկ յայլատարազս խօսելով՝ զբովանդակ ամբոխ
քաղաքին ած 'ի վր նց հիացեալ. ըստ որում և
ասէ, եկն միաբան ամ բազմութին, և խռնեցաւ.
և սքանչանային ամենեքեան զարմացեալք. և այլք
վն սքանչելի այլաբանմանն ընդ խաղ արկեալ ա-
սէին, թէ արբեալք իցեն: Ուրդ՝ վասն ամենե-
ցուն այսպէս լինելոյ շնորհիս, ոչ ներգործեաց
'ի նս Հոգին ընդ իջանելն՝ զխոստումն Որի, այլ
զլեզուսն: Զի նա ոչ ասաց՝ եթէ 'ի լեզուս խօսիք
Հոգւովն. այլ՝ եթէ ուսուսցէ ձեզ, և յիշեցուսցէ
ձեզ զամ, զոր ինչ ասացի ձեզ: Ոչք թէ զայս ա-
ռեալ էին 'ի սկզբանն, ոչ այնպէս ամբոխեալ
էին և զբազմութին 'ի նշաւակ տեսութեն իւրեանց
այլատարազ խօսիւքն ձգել: Ա ասն որոյ ամենի-
մաստն Նախ որպէս զմանկունս 'ի խնջոյս խաղուց՝
զարմանալի փոփոխմամբ շփոթեաց զնոսա: Զի
ոչք երէկ և այսօր արք Գալիլեացիք գուեհիկք և
շինականք՝ ահա ասեն՝ իբրև զիմաստուն հելլենա-
ցիս ճարտարաբանեն. և այլք 'ի պարթեւական
տարաշխարհիկ բարբառս նոցա պատասխանեն:
Պետրոս՝ որ 'ի Կափառնաում ընեալ, լսեմք՝ զի
ընդ Հռովմայեցւոց լեզուն խրոխտալով արշաւէ:
Եւ Փիլիպպոս՝ որ 'ի Բեթսայիդա Գալիլեացւոց՝
Աբրաբացւոց բարբառովն զխօսս իւր յօդէ: Յով-
հաննէս որ 'ի Նազարէթ ընեալ՝ զիարդ Կիլիկեցւոց
ձայնիւն զմեզ հարցանէ: Եւ Թովմասու սոքա լսեն,
որ Յեթովպացւոց լեզուն զբանս մարգարէից յի-
շեցուցանէ: Թադէոսն այն տխմար՝ տեսէք, որ-
քան վայելուչ մեծաց Հայոց բառիւքն զբանս իւր
յօդէ: Եւ Բարդողոմէոս մանուկ՝ իբր թէ 'ի Սարս
ծնեալ՝ զնոցին խօսսն հնչեցուցանէ: Ո՜վ սքանչե-
լեացս. 'ի զանազան գաւառս ծնաք, և աշխա-
տութեամբ զբարբառս նոցին վարժեցնք: Եւ ահա
սոքին՝ որք ոչ տեսին զայն քաղաքս՝ անաշխատ
զնոցին ձայնս հնչեն: Մեծ են ասեն՝ արուեստք

սքանչելեացս. և թէ առ ի՞նչ ունի աւարտել՝ ոչ կարեմք նկատել։

Յայնժամ յարուցեալ Պետրոս հանդերձ մետասանիւքն համբարձ զձայն իւր. և սկսաւ տարակուսանացն լուծումն շնորհել։ Ա՛ռք հրէաստանեայք, և ամենեքին որ բնակեալ էք Յերուսաղէմ. այս ձեզ յայտնի լեցի, և ունկն դիք բանից իմոց։ Ոչ է արբեցութիւս այս գինոյ յերիւք ժամու աւուրս. այլ բաժակ է բերկրութե, և առհաւատչեայ անապականութե, մարգարէիւք նախագուշակեալ, և յայսմ աւուր խորհուրդն'ի լրումն աւարտեալ։ Ո՞վ օրէնսուսոյցք, և մարգարէից աշակերտք. այս այն է 'ի Յովելեայ ասացեալն. զոր միշտ ընթեռնուք՝ կատարեցաւ։ Արանզի ահա յաւուրս յետինս եհեղ Ա՛ծ յՈգւոյ իւրմէ 'ի վերս զանազան հասակաց մարմնաւորաց, և մարգարէանամք։ Ա՛յս Յե նազովրեցի՝ որ երևեցաւ առ ձեզ նշանօք և արուեստիւք, և տարապարտ խաչեցաւ, ել յերկինս՝ և նստաւ ընդ աջմէ Ա՛յ. և զայս պարգևս ընկալեալ Հոգւոյն Սրբոյ 'ի Հօրէ, սփռեաց 'ի վերս մեր։ Սա՝ յորժամ համբառնայր յերկինս փառօք՝ մեզ ուխտեաց. և մնեալ յերկինս՝ Հօր և Հոգւոյն հաւասար նստեալ՝ զայս ասաց։ Ես զգործսն՝ զոր ինձ հաւատացիք՝ կատարեցի յերկրի. զանուն Հօր իմոյ փառաւորեցի առ մարդիկ. զեղծեալն'ի մեխանաց չարին զպատկերակից մեր՝ ընդ բնութի ածութես մեր խառնեալ՝ սրբեցի սքանչելապէս։ Օմահ իմ փոխանակ ողորմելի և տառապեալ ազգի մարդկան տուեալ՝ զերծուցի զնոսա յանիծից. և այժմ նովին մարմնով եկեալ՝ առնում զերկրպագութի յերկնաւորացս։ Ա՛յսուհետև քեզ եհաս ժամանակ գործոյ, ով փառակից իմ Հոգի. պարտիս զքոյդ մարդասիրութիդ ցուցանել 'ի յերկրի։ Ա՛յսուհետև քեզ ապաստան առնեմ զանուն ածութես մեր յարգել առ մարդիկ։ Հայր իմ ներեաց և եթող զպարտան՝ որով դու

խափանեցար 'ի հեղլոյ առ նա, մարմնոյ իմ պատարագաւն. սա առ զիս առհաւատչեայ 'ի նոցանէ, և տայ նոցա զքեզ խաղաղութի։ Այլ այժմիկ սիրոյ աղբիւր՝ սիրով առ նա. և մխիթարեա զորս 'ի պանդխտութե վայրն՝ նժդեհ և անցաւոր կենաց տառապին։ Դարձո զնա 'ի նանրութեցն. զոր 'ի զուր խռովեցուցանէ թշնամին, նայել յայս բազմապատիկ օթեվանս՝ զոր պատրաստեցաք նոցա։ Դաշխեա նոցա իմաստութի առատ, զի մի եղեռնագործն մոլորեցուսցէ զնա։ Հաղորդեցայ կարեաց նոցա, և ծանեայ փորձիւ, զի տկար և դիւրակործան բնութե են վիճակեալ. վա այնորիկ աղաչեմ, անմեկնելի լեր 'ի նոցանէ. և զօրացո զնա ընդդէմ ամ փորձանաց։ Հանջեա զկամս մարմնոցն, և զօրացո զկամս մտացն։ Դեզ տամ զնա. քեզ յանձն առնեմ զնա. զքեզ խոստացայ նոցա, և այժմ 'ի քեզ ամրափակեմ զամենեսեան. որպէս զի մի լեցի 'ի նանիր հեղումն արեան իմոյ, որ վա նոցա։ Առատացո 'ի նա, ով համագոյակից իմ Հոգի՝ ըզշնորհս բժշկութե, զմարգարէութի, զխորհելն ըզվերինն, զատելն զներքինն։ Աս թէպէտ և բաղում անգամ խօսէի զճառս արքայութեն երկնից, ոչ մատուցանէին զունկն սիրով՝ առ 'ի լսել։ Այլ յորժամ բժշկութիս կատարէի, մեռեալս յարուցանէի, կաղս գնացուցանէի, կոյրս լուսաւորէի, ամենեցուն սէրն առ իս աճեալ առատանայր։ Օհաց հոգւոց զբանս իմաստութե տայի, և ոչ ոք զգաստանայր։ Իսկ յորժամ զհաց մարմնոցն առատապէս ետու 'ի յագումն նոցա, այնչափ յորդորեցան 'ի սէր իմ, մինչ զի կամէին զիս յափշտակել, և թագաւոր զիս կացուցանել։ Այս է ճանապարհ մտաց աղգի մարդկան, զոր փորձեցի. անկարացեալ են՝ զայս նոցա խոստացեալ վերին բարեացս խորհել։ Ոչ են ծանօթ երկնաւոր փառաւորութես. այլ միշտ ընդ երկիր յածին. և կարծեաք

ունին զայս ճշմարտութիւն. և այն է համարեալ առ նա կեանք վայելուչ։ Ա՛ռ որոյ դու զողայամտութիւն նոցա նախ նշանօք և սքանչելեօք զարմացո՛, և զկարծիս նոցա՝ ի հաւատս հաւանութեան բժշկութեան շնորհիւն ուղղեա։ Ա՛ի արգելցես զառատութիւն քո շնորհս, ՝ի փառս և ՝ի գովեստ ածութիւնս մեր բաշխել։ Ա՛ենծ է, զի ոչ երկինս՝ նոյնպէս և երկիր լցցի փառօք ածուենս մեր. և ոչ զհրեշտակս՝ սոյնպէս զմարդիկ ստասցուք անուանս մեր օրհնաբանիչս։ Ոչ է զարմանք, եթէ զմեր արարածն մոլորեալ՝ մերով բազմապատիկ զօրութեամբս առ մեզ նուաճեսցուք։ Ա՛յդ՝ էջ աղաչեմ էջ, զի պաշարեալ է տարակոյսն զնա։ Փոքր ինչ ՝ի տնօրէնութեանս մահուն մեկնեցայ. և երկունք ոչ ծննդականի պաշարեաց զիմ աշակերտս, մինչ երագեալ զյարութիւն՝ մխիթարեցի զնա։ Ա՛ինն ՝ի մետասանիցն ոչ էր անդ. և տասանցն վկայելոյ ոչ հաւատայր վասն յարութեանն, մինչև դարձեալ յայտնեցայ նոցա. և զխոցուած կողիցս՝ հաւատ նմին մտացն ետու շօշափել։ Ա՛յժմ իմ ճանապարհ արարեալ ընդ երկինս, մի՛ կարճմտուի նոցա գայթակղեսցի ՝ի մխիթարութեանս քո յուսոյդ։ Ա՛ռ որոյ երագեա՝ ՝ի մխիթարել զորդեակսն իմ և զաշակերտսն։ Գնա՛ հանգիր ՝ի նա, ոչ խոստացայ նոցա. և վարդապետեալ յիշեցո՛ նոցա զամ առ յինէն ասացեալսն։

Յայնժամ սլացեալ ամենակարն զօրութիւն, փրկականն առատութիւն, հեղութեան աղբերն, մարդասէր շնորհն, հեղումն առատութեանն Ս.յ, կենդանարար բղխումն քարոզեալ ՝ի մարգարէից՝ անցանէր ահեղ որոտմամբ ընդ դասակարգութիւս անմարմնականացն պարուց. և սքանչացեալ պակեան հիացմամբ նահապետութիւնք երկնաւոր զօրացն։ Ա՛ռ զի զոր ցանկային ընդ աղօտ տեսանել, նայեցան խոկական էութիւնն դիմեալ ՝ի վերայ ազգի մարդկան սփռեալ։ Ա՛ռանցի էջ բոլորովին անձնաւորութիւն

Հոգւոյն սրբոյ այսօր 'ի դասս առաքելոցն գնդի, ոչ միածինն 'ի յարգանդ կուսին։ Այլ որ եկն, այլ ոչ մեկնեցաւ. այլ մնաց յեկեղեցի Քրիստոսի. ըստ անսուտ խոստման իւրն փեսայի, որ ասաց. ընդ ձեզ բնակեսցէ, և ընդ ձեզ եղիցի յաւիտեան։ Որ և զօրացոյց այսօր զառաքեալսն, և նոցա մատակարարութիւնն զընդհանուր տիեզերս։ Զի և սմա առաւել քաղցրացաւ ճաշակ մարդկան փրկութիւնն, ընդ որս եկաց և բնակեցաւ 'ի նոսա։ Ուստի և Պետրոս կրելով յինքեան զՀոգին, զստելն Անանիայի՝ ոչ մարդկան տայր, այլ Աստուծոյ։ Ընդէր ասէ՝ եղիք 'ի մտի փորձել զՀոգին Աստուծոյ՝ զիս կամելով պատրել. ոչ մարդկան ստեցիք, այլ Աստուծոյ։ Որոյ շնորհն՝ 'ի դնելն զձեռս առաքելոցն՝ հանգեաւ 'ի վրայ Ստեփանոսի. որ և անդէն զօրացաւ առնել նշանս և արուեստս մեծամեծս։ Այս արդարև ոչ թագաւոր եկեղեցւոյ՝ որոշէր զՊօղոս և զԲառնաբաս 'ի գործ բանին իւրոյ սպասաւորութեանն։ Այս զոմանս ընդրեաց յառաքելութիւն, զոմանս 'ի մարգարէութիւն, զայլս 'ի հովուութիւն և 'ի վարդապետութիւն։ Ոչ Մատթեայ զառաքելութիւնն վիճակեալ, և Ագաբեայ և Տիմոթեայ՝ զմարգարէութիւնն, և երիցանցն Եփեսոսի եկեղեցւոյն՝ զհովուութիւն և զվարդապետութիւն։ Զգոյշ լերուք ասէ՝ հօտիդ յորում եդ զձեզ Հոգին սրբոյ տեսուչս և վարդապետս։ Այս արձակեալ համարձակեցոյց զլեզուս նիւթեղէնս՝ կոչել հայր զԱստուծ. որ նստի 'ի կառս հրեղէնս անմարմին բանականացն։ Զի առաք զՀոգին որդեգրութիւն, որով աղաղակեմք, աբբայ, հայր։ Զոյն ինքն Հոգին վկայէ հոգւոյս մերոյ՝ եթէ եմք որդիք Աստուծոյ։ Այս տայ ուսումն բան իմաստութիւն, այլում բան գիտութիւն. միւսումն հաւատք զլերինս փոփոխելոյ. այլում զօրութիւն՝ սքանչելի գործս կատարելոյ։ Այս օծանէ զմիտս մեր՝ ըստ Յովհաննու. և առնէ քրիստոնեայս, և քրիստնկալս. և յայսմ օծութիւնէ զօրանամք

գիտել զնա՝ Այս լուսաւոր առնէ զաչս սրտից մերոց՝ գիտել զայս կոչման մերոյ, և զմեծութիւն փառաց ժառանգութեան, և զլայնութի և զերկայնութի սիրոյն Քրիստի։ Այ ո՞ որոյ արհամարհեցաք զերևելիս. և փափաքեմք յանտեսանելիսն։ Այլ Հոգւովս՝ Քրիստի՝ մեզ բնակեալ մեռոյց զզգայարանս մարմնոյ՝ հեշտութեան մեղաց. և կենդանացոյց զբանական հոգիս՝ արդարութեան խորհրդոցն յուսով։ Որով զօրացեալ կոխեցին մարդիկ զնեղութի. զհալածանս, զսով, զսուր, զոր կանս և զհանդերձեալսն. պայծառացեալ Հոգւովն՝ ի գիտութի սիրոյն Քրիստի։ Այ՝ որ քննէ զխորս Աստ՝ քննէ և զսիրտս մարդկան. և տեսեալ զտկարութի բնութեան՝ ի թիկունս հասանէ տկարութեան մերում. և բարեխօս լինի՝ ի հեծութիս անմռունչս վասն եկեղեցւոյ առ Աստ։ Այլ ինքն սիրողացն զԱստ յամ գործս բարիս գործակից լինի հանապազ։ Ամենեցուն կամի զփրկութի, ամենեցուն սպասէ հաւատոց. ոչ զի՝ ի նուիրելն՝ զհաւատոյ սերմանեսցէ՝ ի նս զշնորհս և զզօրութիս հոգևորս։

Կամիս գիտել զչափ սիրոյ դորա առ մարդիկ. յաբեաց՝ ի կառս ներքինոյն, ոչ երբեմն փիլիպպոս։ Տես թէ ո՞չ միով հաւատով հարցմանն՝ տուաւ Հոգին փոխանակ։ Տէր, ասէ, աղաչեմ զքեզ, վասն ի՞նչ ասէ մարգարէն զայս, թէ վասն այլոյ ուրուք։ Դուռն եղև ուղիղ հարցումն մտից Հոգւոյն յանձն ներքինոյն, և պատրաստեաց տեղի բանիցն փիլիպպոսի, մինչ երթայր ջրոյն առ ընթեր. և իջեալ Հոգին ուսուցիչ ներքինոյն, աւելորդ համարեցաւ այլ աշխատ առնել զփիլիպպոս։ Այս է Հոգւոյն սոյն պաշտպանելն աշխարհի. այսքան է նր միութարելն զմարդիկ։ Ոչ զանթովպացին խտրէ. ոչ զհեթանոսս անարգէ. ոչ զհրեայս յարգէ. ամենեցուն հաւասար զձիրն ընձեռէ։ Այլ զհաւատս յօժարութեամբ սրտի՝ նիւթ շնորհին իւրոյ՝ ի մէնջ տալ փափաքէ։ Այլ՝ ի նոյն փայլատակեալ ջահս

զանազան շնորհի՝ զեկեղեցւոյ մանկունս ճառա-
գայթէ։ Այլ գրգեալ զնա շնորհօք՝ առ սէր Հօրն
ձգէ 'ի հեշտուէ զբաղմանց աշխարհի։ Զի տղայ-
ոց խաղալիկ՝ նշանքն և լեզուախօսութիւնն 'ի Հո-
գւոյն տուեալ. և կաթն մանկանց՝ շնորհք բժշկու-
թիւն, և աջողութիւք զօրութեց. իսկ կատարելոցն
մատակարարէ հաստատուն կերակուր, որ է սէրն
Աստ։ Որպէս աղաղակէ՝ որ ճաշակեացն. եթէ ու-
նիցիմ մարգարէութիւն, և գիտիցեմ զամ գիտուի,
և հաւատս՝ զլերինս փոփոխելոյ, և սէր ոչ ունի-
ցիմ, ոչ ինչ օգտիմ։ Զսոյն և աշակերտացն ըղ-
ձանայ յասելն. աղօթս առնեմ և ծունր դնեմ,
առնուլ ձեզ՝ ոչ Հոգի նշանագործութիւն այլ զՀո-
գին իմաստութիւն. որ լուսաւորէ զաչս սրտից 'ի գի-
տութիւն լայնութիւն և երկայնութիւն, բարձրութիւն և
խորութիւն սիրոյն Քրիստի։ Ա՛ն այսորիկ և նշանաց և
լեզուաց ազգումն 'ի Հոգւոյն՝ իբրև զանօգուտս՝
պակասեաց 'ի միջոյ։ Իսկ Հոգին իմաստութիւն և
հանճարոյ՝ միշտ ներգործէ 'ի մէջ եկեղեցւոյ. և
զսէրն Քրիստի պայծառացուցանէ յորդւոց սորա Հո-
գիս։ Մի՛ ոք կարծեսցէ ցՐ անուանել զՅն, եթէ
ոչ 'ի նմանէ նախ զաղդումն ընկալցի։ Այլ թէ
ոք մատչի յառաջ առանց կոչման սորին հրամանի,
իբրև զկախարդն Սիմոն փորձօղ սի՛ Հոգւոյն՝ 'ի
գաւթայ տաճարիս հերքեսցի։ Կնիք է ամուր 'ի վրայ
իւրաքանչիւր անդամոց եկեղեցւոյ սՅ Քրիստի, որ
պարսպեալ պահին սովաւ յիւրաքանչիւր պատիւս
շնորհի։ Քանզի որ հաստատեաց զմեզ ձեօք հան-
դերձ 'ի Քրիստ, Աստ է. որ ետ զառհաւատչեայ Հո-
գւոյն 'ի սիրտս մեր, և կնքեաց զմեզ։ Ա՛ն արդապետ
է, ուսուցանել և յիշեցուցանել զառ 'ի Քրիստ ա-
սացեալսն. ոչ խոստացաւ, թէ յորժամ եկեսցէ
նա Հոգին ճշմարտութիւն, առաջնորդեսցէ ձեզ ամ
ճշմարտութիւն։ Ա՛ստարապետն իմաստուն, որ
չինէ զօտարս և զպանդուխտս 'ի վրայ հիման առա-

քելոց և մարգարէից, առ 'ի ընուլ զչափ հասակի կատարմանն Քեի։ Զետ յորդառատ՝ առոգանող մտաց մարդկան, որ արբուցանէ զակօսս իմաստից մերոց, և զուարթացուցանէ ցողովն իւրով զզանազան բոյսս առաքինութեանց ծաղկանց։ Ոչ ասաց Քե, գետք յորովայնէ հաւատացելոց իւրոց բղխել 'ի Հոգւոյն, ըստ որում նախասաճառեաց մարգարէն։ Ա երակացու է արթուն հրահանգիչ կարգաց եկեղեցւոյ. և որոշող իւրաքանչիւր աստիճանաց և պատուոյ։ Որ եդ նախ զառաքեալս, երկրորդ զմարգարէս, երրորդ զվարդապետս, ընդ որս և զզօրութիս, և զշնորհս բժշկութեան, ազգս լեզուաց, և թարգմանութիս լեզուաց։

Հոգիս ներգործութեան յօրինէ զդասակարգութի աստիճանաց տաճարին, 'ի համանմանութի երկնաւորացն պարուց, հոգևոր երգով միշտ Ա.Յ խօսակցելով։ Հոգիս այս ծնանի զմանկունս եկեղեցւոյն Քեի յորդեգրութի Հօրն երկնաւորի՝ յարգանդէ սրբարար աւազանին։ Հոգիս այս սքանչացուցանէ զձեռս քահանայապետից 'ի շնորհաբաշխութի, քահանայից 'ի նուիրագործութի. սարկաւագաց 'ի սպասաւորութի եկեղեցւոյ սքոյ։ Սա յարուցանէ ժառանգս աթոռոյ եկեղեցականս պատուոյ։ Օրմանս կարգէ 'ի պաշտօն բանի, զայլս 'ի հնչումն ձայնից, զկէսս յընթերցումն գրոց։ Ի սմանէ վըկայքն զօրացան, նահատակքն զինեցան, կանայք արիացան, արքն քաջացան։ Սորա զօրութիւն բղխէ 'ի խաչանիշ փայտից սքանչելեօք, 'ի կառուցեալ յարկաց՝ նշանօք, յոսկերաց սքոց՝ բժշկութի ախտից և ցաւոց շնորհօք։ Լի է ամ երկիր ողորմութ սորա, և օդս մանրբեցաւ յիջանել սորա։ Ընդ մեզ է հանապազ, և ամ ինչ մեր՝ սորա է շնորհաձիր պարգև։ Որոյ առաջի անկեալ 'ի վր երեսաց մերոց մաղթեսցուք։

Ով Ա.Ծ Յ.Ա.Յ և նորոգող ամի սքոյ Հոգի. 'ի քո

խնամն պահպանութիւն հովիւն քաջ զհօտս իւր արար ապաստան. և սիրեաց զճառագայթ քո յեկեղեցի իւր մինչև ցյաւիտեան: Ի քէն շարժին լեզուք մեր 'ի պատարագս օրհնութիւն, և անձինք մեր կարդեցան 'ի սպաս զանազան շնորհաց քոց պաշտման: Օ՜ քեզ աղաչեմք ամենեքին միաբան, և խօսիմք ընդ քեզ համարձակ՝ որդիք երկանց արգանդի քո ծընընդեան: Մի դարշիր 'ի հօտէ քումմէ վասն հոտոյ մեղաց զազրութիւն. և մի տրտմիր վասն անպարկեշտ բանի բարբառման: Այլ մնա ընդ մեզ հաշտութեամբ մինչև 'ի կէտն աւարտման. և լեր ուղեկից յերկնային քո խորանսդ: Ով Տ՜ր, և զաքսորեալքս 'ի վայրս նժդեհութեան, պարսպեա՛ 'ի թշնամեաց նետից խոցոտման: Զունիմք զօրութիւն հանդիսանալ 'ի մարտ ճգնութեան. խնդրեմք հառաջմամբ՝ մի տար զմեզ 'ի փորձանս դարանակալին չարութիւն: Տո՛ւր ծարաւեացս զգինի սիրոյ քո արբեցութիւն, զմատուակեալն այսօր 'ի սէր վերնատան: Օ՜ի մխիթարեսցուք 'ի խշտիս մերոյ տրտմութիւն, և 'ի հանդերձեալ կենացն յոյս կացցուք ապաստան: Ով բարերար սէր Հոգի, և յայս նուէրս՝ որ 'ի քոյոցս քեզ բուրումն օրհնութիւն, հոտոտեա՛ քաղցրութիւն, Ա՛ծ իմ, Հոգի հեզութիւն: Այս քեզ օրհնութի՛ն 'ի մէնջ մի բերան, ընդ Հօր և Որդւոյ 'ի մշտնջենաւոր կեանսդ, և անվախճան. ամէն:

Քէջ. Յոհաբանելով: Կեցո՛ Յայնի՝ : Ա.ՊՀ. Խաղաղութիւն : Հայր մեր:

Խոյց սմանց պՅովհաննես Ոսկեբերանի պատարագն յաստուծոյ պետնարհեցոյն խրատն 'ի Լուսիօրն, և ապա խոնարհեցոյն ասէն:

ԿԻՐԱԿՈՍԻ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Ռ.Զ։

Ո՛Յն եւ նըման Հօր եւ Որդւոյ Հոգիդ անեղ և համագոյ. ըզլեռումըն Հօր անքննաբար առօղ յՈրդւոյ անճառաբար. ի վերնատունն այսօր ի՛ջեր զՀոգիդ շնորհաց քոց արբուցեր. ա՛ՀՐԵՐ և մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ ի՛մաստութե՛ն։ Այ՛ից ստեղծօղ արարածոց որ շրջէիր ի վերայ ջրոց. նոյն և ի՝ ջուրսն աւազանին ի շնորհել մեզ քո՛մ էակցին. գըգուեաս սիրով աղաւնակերպ զմարդիկ ծնանի՛ս ՀԱԾակերպ. ա՛ՀՐԵՐ և մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ ի՛մաստութեա՛ն։ Բա՛բուն վերնոցն իմանալեաց և ըստորի՛ն այսրը սգալեաց. որ մարգարէս տաս ի՛ հովուաց և առաքեալս ի՝ ձրկնորսաց. աւետարանը ըզմանքսաւորս քարոզ բանի՝ քո՛մ զՀալածօղս. ա՛ՀՐԵՐ և մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ ի՛մաստութեա՛ն։

† Սարսափելի հողմոյ նըման ահեղագոչ սաստիկ հընչմամբ. երևեցար ի վերնատանն Հոգիդ դասուն երկոտասան. որք առ ի քէն մրկըրտեցան որպէս զոսկի՝ հրով մաքրեցան. մա՛ՀՐԵԱ ի մէնջ ըզմէգ մեղաց եւ ըզգեցո՝ ըզլոյս փառաց։ Այ՛կիր յերկիր անտուաժամբար դատել զաշխարհս ի՛շխանաբար. ընդ արդարութեա՛ն և ընդ մեղաց և ընդ չարին դատաստանաց. բացեր ըզգանձդ անհիւ-

թական. պարգևս ետուր որդւոց մարդկան. մաքրեա ի մէնջ ըզմէգ մեղաց եւ ըզգեցո՝ ըզլոյս փառաց։

Հայր անբսկիզբն. որ վերօրհնեալդ ես ի դասուց քերովբէից. ընդքեզ աղաչե՛մք ողորմեա քոյոց հաւատացելոց։ Բանդ ի հօրէ որ յառաջ քան զյաւիտեանս Որդի՝. փառակից հօ՛ր. ողորմեա քոյոց հաւատացելոց։ Որ նրստիս ի քրովբէս. եւ տեսչութիւնք խընամեն զարարածս քո՝. ճրշմարիտ ա՛ր հոգի՛. ողորմեա քոյոց հաւատացելոց։

Ամենեցուն ի հօրէ ծընեալ Որդի՝ յանէից գոյացոյց զեղեալքս. զերկնային և զերկրաւորս էութի՝. արարածք ամենայն տուք փառս արարչին յաւիտենից։ Պատկեր աներեւոյթ փառացրն հօր ի պատկեր բարերարուն իւրոյ. արար ըզմարդկայինն բընութիս. արարածք ամենայն տուք փառս արարչին յաւիտենից։ Լոյսն ի հօրէ լուսոյ ծագեալ լուսափայլ զարդարեաց զԱդամ. ի դրախտին եդեալ անմահ տընկոցն երկրագործ. արարածք ամենայն տուք փառս արարչին յաւիտենից։

Ոստ աւետեաց մարգարէին որ առ փրրկեալքս արեամբ գառինդ. ցընծամք եւ մեք ծառք անտառի ընդ գալուստ Տեառնընդ կրրկնակի՝. շնորհեա մեզ Տէր ընդ արդարոցն ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոցն. ակնյժըմ յուսով ըզուարճանալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։ Սըմին նրման տայ աւետիս Զաքարիան նոր Սիոնի՝. եթէ ուրախ լեր ահա գայ առ քեզ խոնարհ եւ հեզ արքայ. նրստեալ ի յէշ և յանանակ կրր-

կին անձանց գոլ օրինակ. Նը՛ստեա՛լդ յանթո՛ռ քե-
ռովբէ՛ից նի՛ստ գրթուլթեամբ ի՛ մեր հոգի՛ս։ Օ՛ա-
հեղ փառաց քոց Երեւումն որ լինելոց է յերկրորդ-
դումն. ետե՛ս Դաւի՛թ յառաջագոյն ծանո՛յց կան-
խաւ ազդմամբ Հոգւոյն. թէ՛ յայտնապէս Ա՛ս-
տուա՛ծ գայցէ հո՛ւր առաջի՛ իւր բորբոքէ. յա՛յն-
ժամ Յի՛սուս ի մեզ խնա՛յեա՛. գրթա՛ Քրիստո՛ս եւ
ո՛ղորմեա՛։ Ա՛ստուա՛ծածին ամէնօ՛րհնեալ յերկրէ
երկնի՛ց հարսն ընծայեա՛լ. յո՛րժամ բա՛զմիս լուսոյ
նը՛ման քո՛ միածնի՛դ յա՛ջակողմեա՛ն. յա՛յնժամ
մա՛ղթեա ընդ մեր ը՛ղնոյն փրկել ը՛զմե՛զ յահեղ
բոցոյն. հա՛մադասի՛լ ընդ արդա՛րոցն երգե՛լ
ըզփառս ընդ ե՛րկնայնո՛ցն։

Ծն. Բա՛ն առաքեալ ի՛ Հոգ՝՛. ո՛ր վա՛սրն մեր
մա՛րմնացա՝՛. եւ ցրնծուի՛ աշխարհի յայտնեցա՛.
ը՛զքեզ բարեբանեմք Ա՛՝ծածին կոյս։ Օ՛ի՛ ո՛րո՛ւմ
ո՛չրն հանդուրժէի՛՝՛ն. բոցանրշոյլ սերովբէ՛՝՛քն.
նա՛ բնակեցաւ ի քո՛ւմ յորովայնի. ը՛զքեզ բա-
րեբանեմք Ա՛՝ծածին կոյս։ Յո՛րմէ սարսեալ դո՛-
ղայի՛՝՛ն. փայլակնացայտ ի՛ լուսո՛՝՛ն. ի՛ գիրկս
քո ընդնա՛ ընկալա՛ր. ը՛զքեզ բարեբանեմք Ա՛՝ծածին
կոյս։

Ա.Պ. Օ՛րհնեմք ը՛զքեզ անբ՛սկի՛զբն Հա՛յր. յամե-
նայն ժա՛մ օ՛րհնո՛ւի՛ ի բարձունս։ Գո՛վեմք ը՛զքեզ
միածի՛ն Որդի՛. յամենայն ժա՛մ գո՛հո՛ւի՛ ի բար-
ձունս։ Բարեբանեմք ը՛զքեզ ո՛ն Հոգի՛. յամենայն
ժա՛մ փառքք քեզ Աստուա՛ծ։

Հ՛ընչմամբ փո՛ղոյ. սաղմոսարանաւ եւ քնարիւ
օ՛րհնեցէք ը՛զՏրն ի՛ յերկի՛նս։ Որդի՛ք Սիո՛նի՛.

ցընծումթիւ և ուրախութիւն. գովեցէք զՈ՛րդին միածին։ Եւ զի՞նչ զՀոգին ա՛մ շունչք բարեբանեցէք. երգով եւ ձայնիւ ցընծումթիւ։

ԺԸ. Հրեշտակային ձայնիւն օրհնեսցուք զամենասուրբ զԵրրորդութիւնն. փառաւորելով զՀայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։ Երգեցէք ցն երգ նոր եկեղեցիք սրբեցելոց. Քրիստոսի երկրպագելով. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։ Սրբասաց ձայնիւն օրհնեսցուք. հոգևորական հընչմամբ գովեսցուք. սուրբ զՀոգին փառաւորելով. որ վերահանեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն։

ՄԾ. Ուրախացիր սրբուհի Դաբրիէլի աւետեօքն. որ քարոզեաց զգալոՙ։ Ասա արքային ցն ի յերկնից։ Ողջոյն ընդ քեզ Մարիամ ի քեզ ա՛ր Հոգին եկեսցէ. եւ զօրուն Բարձրելոՙ։ ի վրա քո հովանասցի։ Փառք Հօր։ Որ ծնանելոցն է ի քէն Իսրայելի առաջնորդ. եւ ընդ հանուր քարոզիՙ։ Ամէն հրեշտակ անմահ Բանն։

Ամէն և միշտ։

Աստն ի սիրոյ զսերդ առաքեաց յինքն զանդամն իւր քև յօդեաց. զեկեղեցի իւր զոր շինեաց եօթնն սեամբ քո հաստատեաց. տընտես ի նմա եդ զառաքեալսն եօթնեակ շնորհօք քո զարդարեաց. մաքրեա ի մէնջ ըղմէգ մեղաց եւ ըղգեցո ըզլոյս փառաց։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Թո՛ւք աղաւնոյ արծաթապատ. և թիկնամէջ նորա 'ի գոյն ոսկւոյ։

Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վերայ նորա, ձիւնասցին ի Սաղմոն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Առաքե՛ս զՀոգի քո և ստանաս զնոսա, և նորոգես զերեսս երկրի։

Եղիցի՛ն փառք Տեառն յաւիտեան, և Տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ա.։

Զ՚ր անհասանելի՛դ ես յէութեանդ եւ անպատում Հոգիդ ճրշմարիտ. անըսկըզբնաբար բըղխումն ի Հօրէ եւ յՈրդւոյ. և համագոյակից նոցունց. օրհնեմք ըզքեզ Ա՛ստուած հա՛րցըն մերոց։ Զ՚ր կատարեալ անձնաւորութիւն յերկից կատարելոց մի՛ և նոյն բընութիւն՝. որով ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ միշտ երկրրպագիս յարարածոց Հոգի Ա՛ստուածոյ. օրհնեմք ըզքեզ Ա՛ստուած հա՛րցըն մերոց։ Զ՚ր համապատիւ Հօր եւ Որդւոյ քարոզեցի՛ն ըզքեզ ա՛ծաբանքն եկեղեցւոյ. յոր մըկըրտի՛մք եւ դաւանե՛մըք համագոյ Ե՛ռրորդութիւն անբաժանելի. օրհնեմք ըզքեզ Ա՛ստուած հա՛րցըն մերոց։

Գ. Ը՚զՏ՚ր օրհնեցէ՛ք բա՛՚՚՚ծրձր արարէ՛ք զբաշխօղը՚ն շնորհաց։ Փառք Հօր։ Եկա՛յք նո՛ր արարածք ի՛ Քրիստոսէ նորածնեալք աւազանաւն ի Հոգւոյն

սրբոյ. բա՛ռ՝ ՝ՍՐՐԲՈՅ՝ ՝ՐԾՐ ՝ԱՐԱՐԷՔ ՝ՂԲԱՇԽՈՅՂԸՆ ՝ՇՆՈՐՀԱՑ։ Ամէն և միշտ։ Նոր քահանայութիւն վերապատուեալ ի Քրիստոսէ ծծմամբ ՝ՆԲ ՝ՈՂՈՒՆ. բա՛ռ՝ ՝ՍՐՐԲՈՅ՝ ՝ՐԾՐ ՝ԱՐԱՐԷՔ ՝ՂԲԱՇԽՈՅՂԸՆ ՝ՇՆՈՐՀԱՑ։

ՍԷԾՈՅՈՒՍՅԷ ԱԿ։

Զանձառելի՛ ըղձոյս ՝ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԵԱՆՆ. տընօրինաբար կրեցեր ի քո՛ւմ յորովայնի Մարիամ մայր եւ՝ կոյս. օրհնութեամբ ՝ԸՂՔԵՂ ՄԵԾԱՑՈՒՑԱ՝ՆԵՄՔ։ Փառք ՝ՀՕՐ։ Ի մանանաւոր լուսոյն զարհուրեցան դասք առաքելոցն. այլ ի քեզ բովանդակ կրեցեր ընդհո՛ւր ա՛ծութեանդն Մարիամ մայր եւ՝ կոյս. օրհնութեամբ ՝ԸՂՔԵՂ ՄԵԾԱՑՈՒՑԱ՝ՆԵՄՔ։ Ամէն և միշտ։ Առաքելոցդն հովանացեալ ամպ լուսեղէն. գերագոյն քեզ ՝ՀՈԳՈՅՆ ՍՐՐԲՈՅ. եւ զօրութի՛ Բարձրելոյն հովանաւորեալ սո՛ւրբ Աստուածածին. օրհնութեամբ ՝ԸՂՔԵՂ ՄԵԾԱՑՈՒՑԱ՝ՆԵՄՔ։

ՈՊԸՐՏԻ ԱԿ։

Ո՛ր առաքեցար ի՛ ՀՕՐԷ ՀՈԳԻԴ ԱՆԵՂ եւ համագոյ. աղաչանո՛ք տնօրինաբար քո՛ւմ էակցին. լինել մրխի՛թարի՛չ սո՛ւրբ առաքելոցն. աղաչեմք ՝ԸՂՔԵՂ ՈՂՈՒՄԵԱ։ Փառք ՝ՀՕՐ։ Ո՛ր իջեր տի՛րաբար յերկնից սանտի՛կ հողմոյ նըման Ա՛ծ յայտնապէս. եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեար ի դասս առաքելոցն. աղաչեմք ՝ԸՂՔԵՂ ՈՂՈՒՄԵԱ։ Ամէն և միշտ։ Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գինեաւն ի՛մաստութեանն զհոգիս սրբոց քո՛ց առաքելոցն. որք արբուցի՛ն տըրտմեցելոց որդւոց Ադամայ. ՝ԸՂԲԱ-

ժամն ուրախարար յայգւոյն Ն՚գեմանյ. աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա։

ՏԷՐ ՅԵՐԷՆԷՑ Ա.Կ։

Ո՛ր յերկնայինն զօրս անմարմնոցըն նախ հեղեր ա-ռատապէս Հոգիդ ճշմարիտ. զաւծայինն և զգերա-գոյն քո իմաստութիւդ. լինել փառաբանիչ սուրբ Երրորդութեանդ. ընդ նոսին փառաւորեմք զքերրեակ միութիւնդ։ Փառք Հօր։ Ո՛ր զկերպարանն աւծայինն ստեղծեալ Ն՚երրորդութեանդ խորհրդակցութիւն. զարդարեցեր փրկմամբ շնորհաց քոց կենդանարար. եւ ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ խօսեցար օրինաց եւ մարգարէիւք. ընդ նոսին փառաւորեմք զքերրեակ միութիւնդ։ Այժմ և միշտ։ Ո՛ր յերկրորդի լինելութեանս յետ յարութեան քում Հակցին. մերտեալ ի վերնատունն դրօքըն փակելովք. շնորհելով ըստ առաջին փրկմանն ըզքեզ մետանանիցն. առաքելոցն ասաց առէք Հոգի սուրբ. ընդ նոսին փառաւորեմք զքերրեակ միութիւնդ։

Ա.ՍՍՈՅՑ ԷՐԳ։

Զգալոստ Հոգւոյն օրհնեսցուք. զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցուք ընդգալոստ։

Յեկեղեցիս բարեբանեցէք զԱստուած. և ընդՏէր յաղօթարանացն Իսրայելի։

ՏԷՐ. Ասասցուք. կամ գոնէ։

Զ.ԿՆԷ ՍԲ Ա.ԾԷՆ ՍՈՂՄՈՍ ՃԳ։

կՅ. Ա.ռաքեա զոգի քո և ստեղծանի զնոսա, և նորոգես զերեսս երկրի։

Փխ· Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, Տէր Ա՛ծ իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութիւն և զմեծվայելչութիւն զգեցար, արկար զլոյս ոսպ զօթոց, ձգեցեր զերկինս ոսպ խորան, և արկար 'ի վե՛ր ջուրց զվերնայարկս նո՛ր։

Ո դնէ յամպս զգնացս իւր, և շրջի նա 'ի վերայ թևոց հողմոց։

Ո արար զհրեշտակս իւր յոգիս. և զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ։

Հաստատեաց զերկիր 'ի վերայ հաստատութեան իւրոյ, զի մի սասանեսցի յաւիտեան։

Խորք որպէս զգեստ վերարկու է նորա. 'ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, և 'ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսեսցեն։

Ելանեն լեռնանան, և իջանեն դաշտանան, 'ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա։

Սահման եդեր և ոչ անցանեն, և ոչ ևս դառնան 'ի ծածկել զերկիր։

Առաքեցեր զաղբերս ընդ ծորձորս. 'ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք։

Արբուցանել զամ դաշանս վայրի, յագեսցին ցիռք 'ի ծարաւս իւրեանց։

Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն, և 'ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։

Արբուցանել զլերինս 'ի շտեմարանաց իւրոց, 'ի պտղոյ գործոց լցցի երկիր։

Բուսուցեր զխոտ 'ի լերինս, զդալարի 'ի ծառայութիւն մարդկան։

Հաներ զհաց յերկրէ, գինի ուրախ առնէ, իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ զսիրտ մարդոյ։

Յագեսցին ծառք անտառի. և մայրքն Լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր։

Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն. և բոյն արագլի ապաւէն է նոցա։

Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և վէմք ապաւէն նապաստակաց։

Արարեր զլուսին վասն ժամանակի, արեգակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։

Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. 'ի նմա գնան ամենայն գազանք անտառի։

Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտակեն, և խնդրեն յԱՏՅ զկերակուր իւրեանց։

Ի ծագել արևու ժողովին. և 'ի մորիս իւրեանց դադարեն։

Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր, և 'ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։

Որպէս զի մեծ են գործք քո Տէր. և զամենայն ինչ իմաստութեամբ արարեր, և լցաւ երկիր ըստեղծուածովք քովք։

Այս ծով մեծ և անդորր, 'ի սմա են սողունք որոց ոչ գոյ թիւ, գազանք մեծամեծք և մանունք. 'ի սմա և նաւք գնան, վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ։

Ամենեքեան քեզ սպասեն, և դու տաս նոցա կերակուր 'ի ժամու։

Տաս դու նոցա և կերակրին, բանաս զձեռն քո, և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութեան կամօք քո։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ, և խռովին, հանես զոգի քո 'ի նոցանէ. պակասին և 'ի հող դառնան։

Առաքես զոգի քո և ստանաս զնոսա, և նորոգես զերեսս երկրի։

Աղեցին փառք Տեառն յաւիտեան, Տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Ո հայի յերկիր և տայ դողալ սմա, մերձի 'ի լերինս և ծխեսցին։

Օրհնեցից զՏէր 'ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից Ա.Յ իմոյ մինչև եմ ես։

Վաղցը եղիցի նմա օրհնութիւն իմ, և ես ուրախ եղէց 'ի Տէր։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, ամբարիշտ մի՛ ևս գտցի 'ի սմա, օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր։

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ 'Ի ԾՆՆԴՈՑ։ Ա· 1։

Ի սկզբանէ արար Աստուած զերկին և զերկիր։ Եւ երկիր էր աներևոյթ և անպատրաստ. և խաւար 'ի վերայ անդնդոց. և Հոգի Աստուծոյ շրջէր 'ի վերայ ջուրց։ Եւ ասաց Աստուած, եղիցի լոյս, և եղև լոյս։ Եւ ետես Աստուած զլոյսն զի բարի է. և մեկնեաց Աստուած 'ի մէջ լուսոյն և 'ի մէջ խաւարին։ Եւ կոչեաց Աստուած զլոյսն տիւ, և զխաւարն կոչեաց գիշեր։ Եւ եղև երեկոյ՝ և եղև վաղորդայն՝ օր մի։ 5։

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ ՅԱՌԱԿԱՑ։ Թ· 1։

Իմաստութի՛ շինեաց իւր տուն, և կանգնեաց սիւնս եօթն։ Օ՛ն զզենլիս իւր, և խառնեաց 'ի խառնելիս զգինի իւր, և պատրաստեաց զսեղան իւր։ Եւ առաքեաց զծառայս իւր, կոչել բարձր քարոզութեամբ 'ի խառնելիս իւր։ Եւ ասէ որ ոք իցէ անզգամ, եկեսցէ առ իս, և ցպակասամիտս ասէ, եկայ՛ք կերայ՛ք 'ի հացէ իմմէ, և արբէ՛ք զգինի իմ զոր խառնեցի ձեզ։ Թո՛ղէք զանզգամութիւն և կեցջի՛ք, խնդրեցէ՛ք զիմաստութիւն՝ զի ապրեսջի՛ք, և ուղղեցէ՛ք գիտութեամբ զհանճար, և ուղիղ ճանապարհաւ իմացարո՛ւք զխրատ։ 6։

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ 'Ի Գործոց առաքելոց։ Ժ· 44։

Եւ մինչդեռ խօսէր Պետրոս զբանս զայս, հանդեաւ Հոգին Սրբ 'ի վրայ ամենեցուն՝ որ լսէին զբանն։ Զարմացան որք 'ի թլփատութենէ անտի հաւատացեալք եկեալ էին ընդ Պետրոսի. զի և 'ի հեթանոսս պարգևք Հոգւոյն սրբոյ զեղուին. քանզի լսէին 'ի նոցանէ խօսել 'ի լեզուս, և մեծացուցանել

զԱստուած։ Յայնժամ պատասխանի ետ Պետրոս՝ և ասէ. Մի թէ զՅուրն զք արդելուլ կարէ առ 'ի չմկրտելոյ զսոսա, որք և զՀոգին սուրբ ընկալան որպէս և մեք։ Եւ հրամայեաց նոցա մկրտել յանուն Յիսուսի Քրիստոսի. յայնժամ աղաչեցին զնա լինել անդ աւուրս ինչ։ 48։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

կց. Զայն Տն 'ի վեր Յուրց՝ և Աստ փառաց որոտաց. և Տր ինքն 'ի վեր Յուրց բազմաց։

փխ. Անատուցէք Տն՝ որդիք Աստ. մատուցէք Տն զորդիս խոյոց։

Ա-Էպիստոլն ըստ Մատթէոսի։ Գ. 16։

Տէրն մեր Յն Քն

Եւ իբրև մկրտեցաւ (Յն), եւ վաղվաղակի 'ի Յրոյ անտի. և ահա բացան նմա երկինք. և ետես զՀոգին Աստուծոյ՝ զի իջանէր իբրև զաղաւնի և գայր 'ի վերայ նորա։ Եւ ահա ձայն յերկնից՝ որ ասէր. դա է Որդի իմ սիրելի, ընդ որ հաճեցայ։ Յայնժամ վարեցաւ Յիսուս յանապատ 'ի Հոգւոյն՝ փորձել 'ի սատանայէ։ Եւ պահեալ զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր՝ ապա քաղցեաւ։ Գ. 2։

Ներգ Արարչական։

Քչ. Ներդրեսցուք։ Կեցո։ Ող. Քռում ամենա։

ՅՆՐԵԿՈՅՑԻՆ

Ա-ոջին Սաղմոս ՃԳ։

կց. Առաքեա։ փխ. Օրհնեա անձն իմ. 559։

Ա-Էպիստոլն ըստ Յովհաննու։ ԺԳ. 15։

Տէրն մեր Յն Քն ասէ.

Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս իմ. 519։

Մէսէրի Յոյս-ԼԷՐՉ։ Քչ. Ասասցուք ի մի գոնէ։

Համբարձի Ր.Կ.

Այսօր երկնայինքն ուրախացան. 565.
Որ զմիաբանեալսն յաշտարակին. 565.

Ուրբաթն Սողոմոն Իր.

Կ3. Զայն Ցն 'ի վր ջուրց՝ և Ամ փառաց որոտաց. և Տր ինքն 'ի վր ջուրց բազմաց.

Փխ. Մատուցէք Տեառն որդիք Այ, մատուցէք Տեառն զորդիս խոյոց.

Մատուցէք Ցն զփառս և զպատիւ. մատուցէք Ցն զփառս անուան Նր, և երկիր պագէք Ցն 'ի սրահ սրբութեանն Նր.

Զայն Ցն 'ի վր ջուրց՝ և Ամ փառաց որոտաց. և Տր ինքն 'ի վր ջուրց բազմաց.

Զայն Ցն զօրութեաց, և ձայն Ցն մեծվայելչութեաց.

Զայն Ցն փշրէ զմայրս, և մանրեսցէ Տր զմայրսն Լիբանանու.

Մանրեսցէ զնս ոգ զմատաղատունկսն Լիբանանու, որ սիրելին է ոգ զորդիս միեղջերուի.

Զայն Ցն հատանէ զբոց 'ի հրոյ, ձայն Ցն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ Տէր զանապատն կադէս.

Զայն Ցն հաստատէ զեղջերուս, և յայտնի առնէ զանտառս.

Ի տաճարի Նր ամենեքեան ասասցեն զփառս Նմա.

Տր զբրհեղեղս զնստուցանէ և ցածուցանէ, թագաւորեսցէ Տր յաւիտեան.

Տր զօրութի ժողովրդեան իւրում տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր 'ի խաղաղութի.

Ա-Եպիսկոպոսն ըստ Մատթէոսի. Գ. 16.

Տէրն մեր Յս Քս

Նա իբրև մկրտեցաւ (Յս), ել վաղվաղակի. 563.
Քրդ. Գոհաբանելով. Կեցո. Ամ. Խաղաղութ.

ԿՐԿԵՍԱՆՔ

ԵՐԲՈՐԴ ՕՐ ՊԷՆՏԵԿՈՍՏԷԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ
ՕՐՀՆՈՒԼԻ ՐԿ։

Այսօր երկնայինքն ուրախացան ընդ երկրաւորացս նորոգմանն. քանզի նորոգօղն էից ՀՕԳԻՆ էջ ի նոր վերնատանն. որով նորոգեցա՛ն դասք առաքելոցն։ Այսօր հոգանիւթեայ բնութիւնս ցընծայ ընդ ՀՕՐ հաշտութեան. քանզի որ երարձ զՀՕԳԻՆ ի մարդկանէ զմարմին եղելոց. դարձեալ վերըստի՛ն ըզնոյն պարգևէ։ Այսօր մանկունք եկեղեցւոյ տօնեն ցընծութիւն զգաւառաստ նոր ՀՕԳՈՅՆ. որով զարդարեցան ի զգենստիս լուսափայլս եւ գերապայծառս. երգեն ընդ սրովբէի՛ն զերեքսրբութենի՛ն։

† Որ զմիածանեալսն յաշտարակին բաժանմամբ լեզուացըն քակեաց. այսօր ըզբաժանեալ լեզուս ազգաց միածանեաց դարձեալ ի նոր վերնատունն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀՕԳԻՆ Աստուծոյ։ Որ էջ ՀՕԳԻՆ ՏՆ և առաջնորդեաց երկոտասան ցեղիցն Իսրայէլի ի յանապատին. այսօր երկոտասան առաքելոցն առաջնորդէ ի յաւետարանն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀՕԳԻՆ Աստուծոյ։

Այսօր աղբեր գիտութեան. բըղխեալ ի նոր վերնատունն. յորմէ՛ լցան տիեզերք գնացի՛ւք գետոցն ուռոգմամբ։ Այսօր ի՛ջեալ ի յերկի՛ր. ՀՕՐ աւետիքն ի բարձանց. տալ աւետիս Դ՝դամայ դառնալ

յեղեմ վերըստին։ Այսօր խընդայ նոր Սիոնվն. որդւովք իւրովք զոր ծընաւ. օծմամբ Հոգւոյն Նորոգեալ յորդիս լուսոյ եւ տուընջեան։ Այսօր ի ձայն գոհութեան. զՀոգին ընդ Հօր և Որդւոյ. հոգիք ամենայն օրհնեցէք զերեքսրբեանն երգելով։ Այսօր ցընծամք երկրաւորքս. ընդ գայլոստեան երկնայնոցն. եւ պարելով ընդ հրեշտակս երգեմք ըզփառս ի բարձունս։

ԿԱՐ. Օրհնեցէք մանկունք ընդ երկնայնոցն ըզՀայրն երկնաւոր. որ մարմնացեալ Բանին. վերկայեաց յերկնից այսօր ի Թաբոր լերին։ Գովեցէք ընդ սերովբէսն զՈրդին միածին. որ փայլեաց մարմնով. զլոյս աՀծութեն այսօր ի Թաբոր լերին։ Բարեբանեցէք ընդ քերովբէսն զՀոգին ճշմարիտ. որ լուսափայլ ամպով. էակցին հովանացեալ այսօր ի Թաբոր լերին։

Ինչեր տէր ողորմութիւն քո յաշխարհ. եւ ըզմեռեալ բընութիս ի կեանս վերափոխեցեր։ Ինչեր տէր առ Հայր փառօք ի յերկինս. և մինչի թարիչ առաքելոցն աւուրքեցեր սուրբ զՀոգին։ Բացեր տէր այսօր ըզդանձդ երկնային. և բաշխեցեր առատապէս պարգեւս աղքատ բընութեան։

Որ օրհնիս ի հրեշտակաց անդադար. Հայր երկնաւոր ընկալ զաղաչանս մեր։ Որոշի քո անկանի մինք փրկիչ. խընդրեմք զթողութի բազում յանցանաց մերոց։ Որ գիտակդ ես դաղտնեաց մարդկան Հոգիդ սբ. տր եւ կենդանարար ընկալ զաղաչանս մեր։

ԱՊ. Օրհնեցէք ըզՏր ընդ երկնայինսըն նըմանեալ

դասուց. Նոր ժողովուրդք ասելով. քեզ Հօր տը-
ւողեդ մեզ ըզկեանըս փա՞ռք։ Նրգեցէք ցն երդ
նոր եկեղեցիք ընտրելոց ուրդիք Սիոնի՝ ասելով.
քեզ Ուրդւոյ շնորհողեդ մեզ ըզկեանըս փա՞ռք։
Բարեբանեցէք զԱ՛ծ ի սքանչելիս սրբութեանդ
ձայնիւ ցընծութի՛ւն ասելով. քեզ Հոգւոյդ պար-
գեւողեդ մեզ ըզկեանըս փա՞ռք։

ՀՐՇ. Որ յանէից ստեղծեր ըզպաշտօնեայս քո՝ ի
հուր կիզելոյ. հուրդ անեղական. ընդ նոսին օրհնեմք
ըզքեզ եւ մեք հողեղէնքս։ Որ բանիւ գոյացու-
ցեր զիւնեանկ դասըս հրեղինաց. Բանդ ի սկզբան-
նէ. ընդ նոսին գովեմք ըզքեզ եւ մեք հողեղէնքս։
Որ արարեր յոգիս իմանալի ըզհրեշտակս քո.
Հոգի ԱՅ. ընդ նոսին բարեբանեմք ըզքեզ եւ
մեք հողեղէնքս։

ՀՆ. Թանգաւոր խաղաղութեան որ քաղցրութի-
խնամեաս զքո զարարածս. յիշեա՛ Տ՛ի զՀոգիս նընջ-
եցելոցն ընդ ս՛բրս քո. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցելութե՛։ Որ կոչեցեր ի դրաց մահու ըզ-
սիրելին քո զՂ՛ազարոս. և ծանուցեր զծածու-
թիւնդ ընդհանուր տիեզերաց. լուսաւորեա Տ՛ի
զՀոգիս նընջեցելոցն ընդ ս՛բրս քո. եւ դասաւո-
րեա՛ ի յաւուրն այցելութե՛։ Ի տաճարի՛ քում սրբ-
բութե մատուցանեմք քեզ պաղատանս արտասուա-
լից. պայծառացո Տ՛ի զՀոգիս նընջեցելոցն ընդ
ս՛բրս քո. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցելութե՛։

ՍՂՕ. Որ ողորմեցար ի մեզս ծնեալ մարդկան Հայր
երկնաւոր ըստ մարգարէին. եւ ետուր բնութեանս
այսօր պարգեւ ըզկոյսըն սուրբ ըզծնօղ Որդւոյդ

միածնի՝ մանլթանօք սորա՛ Տէր մեզ ողորմեա՝։ Որ ցօ-
ղեցեր ի մեզ յամպոյ օրինաց Որդիդ այսօր զկոյ-
սըն Մարիամ. յորմէ ծընար մարմնով և բարձեր
նովաւ ընդմեղս նախաստեղծին Ադամայ. մանլթանօք
սորա՛ Տէր մեզ ողորմեա՝։ Փառք Հօր։ Որ մանկրե-
ցեր Հոգի՛դ ա՛ր ըզսիրտ և զարգանդ մօր քո փառա-
կցին. այսօր ամուլ ծնողաց նորին ետուր ընդմայր
Ռանի՛ն զօրհնիչ նշայի՝. մանլթանօք սորա՛ Տէր
մեզ ողորմեա՝։

Ալյմ և միշտ։

Որ ելից Հոգի՛ն Տէ՛ն ընդ Եսեղիէլ ճարտարապետ
խորանին. այսօր շինէ՛ զմարդիկ խորա՛ն ա՛ր Երրորդութեն. ա՛մ հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀոգին Ա՛ստուծոյ։

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա։

Գոտի՛ ընդաւիթ ծառայ իմ, և իւղով սրբով ի-
մով օծի՛ ընձա։

Ձե՛ռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրա-
ցուսցէ՛ ընձա։

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա։

Փ. Յայտնութի՛ւն բանից քոց լուսաւորէ, և ի-
մաստուն առնէ ընտրեալս։

Օ՛բերան իմ բացի, և առի զՀոգի, 'ի պատուի-
րանս քո փափաքեաց անձն իմ։

Փառք և. այլմ և. ալէ՛լուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ։

Ա՛ր բոլո՛ր ի՛ց ես պատճա՛ռ արարածոց. Հայր ան-
ծի՛ն է՛ւ անըսկի՛զբն. Որդւոյ ընսկի՛զբն անժամա-

նակ ծնընդեամբ եւ ընդ Որդւոյ Հոգւոյ բըղխմանն անքբննաբար. օրհնեալ Տ՛ր Ա՛ստ՚ծ հա՛ւրցըն ըմեռոց։ Որ կամաւ Հօր և նբ Հոգւոյն անեղակից Բանդ Ա՛ստ՚ուած. ի՛ հայրական ծոցոյ ի՛ջեր աւետեօք Գաբրի՛էլի որ ըզհոգի՛ն բերկրեալ կուսին. յորմէ ծընար մարմնով անճառաբար ի Հոգւոյն սրբոյ. օրհնեալ Տ՛ր Ա՛ստ՚ծ հա՛ւրցըն ըմեռոց։ Որ մարգարէի՛քըն գուշակեցեր Հոգիդ յառաջագոյն զգաւառաստ քո՛ւմ է՛ակցին. եւ ի Յորդանան վրկա՛յեցեր աղաւնակերպ իջմամբ ի՛ վերայ մարմնացեալ Բանին. օրհնեալ Տ՛ր Ա՛ստ՚ծ հա՛ւրցըն ըմեռոց։

Գ. ԸզՏ՛ր օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա՛ յա՛ւիտեան։ Փառք Հօր։ Ա՛յսօր համագոյակի՛ցն Հօր եւ Որդւոյ Հոգի՛ն. հրա՛ւիրեալ ծագմամբ ի՛ջեալ ի վերնատունըն մըկընտեաց ըզդասս առաքելոցն ի՛ հօւրն անկիզելի. ըզՏ՛ր օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա՛ յա՛ւիտեան։ Ա՛յժմ և միշտ։ Ա՛յսօր արարչակի՛ցըն Հօր եւ Որդւոյ Հոգի՛ն. բըղխեալ անհիւթական ջուր կենդանի՛ յԵրուսաղէմ. ի՛մաստուն եւ մաքրութե՛ մեղաց. ըզՏ՛ր օրհնեցէք բարձր արարէք ըզնա՛ յա՛ւիտեան։

ՄԵԾԱՑՈՒՑԱՆԵՄՔ ԴՀ։

Ո՛ւրախացի՛ր Ա՛ծածի՛ն վերօրհնեա՛լդ ի սրո՛վբէէ՛ց. ծագե՛լով ի քէն մեզ լոյս մա՛յր եղեր վերաձգողի՛ն. ազգ և աղի՛նք ըզքե՛զ մեծացո՛ւցանե՛մք։ Փառք Հօր։ Հիմն եղեր եկեղեցւոյ՝ խորան եղեր Հոգւոյն սրբոյ. ի՛ հրեշտակաց սպասաւո՛րեալ գաբրիէլ քեզ աւետեաց. ազգ և աղի՛նք ըզքե՛զ մեծացո՛ւցանե՛մք։ Ա՛յժմ և միշտ։ Տեսանե՛մք ըզսոս-

կալեր զԿրաշալի խորհուրդ յայտնեալ. ի Հոգւոյն սրբոյ յղացեալ զԱնն Աստ մարմնով ծընաւ. աղգ և ազինք ըզքեզ մեծացուցանեմք։

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ ԴԶ։

Ո՛ր ի վերայ բըղխեալ գաւազանին Յեսսեայ հանգեալ եօթնարփեան շնորհօք. Հոգի՛ Աստուծոյ եւ խորհրդոյ. հոգի հեզութե՛ւ և զօրութե. հոգի իմաստութե՛ւ և գիտութե. հոգի երկիւղի՛ աստպաշտութե. աղաչե՛մք շնորհեա՛ և մեզ ողորմութեա՛մբ ի քոց պարգեւացդ։ Փառք Հօր և։ Ո՛ր զգուշակեալըն քո Աստայեաւ ելից օծեալն ի քէն մարմնով. ասէ՝ Հոգի՝ Տ՛ն ի վերայ իմ. զոր ի ստնորէնութեանն խոնարհութի՛ւ ընթերցեալ ո՞ր վասն ի՛ւր զբա՛ն մարգարէ՛ին. աղաչե՛մք շնորհեա՛ և մեզ ողորմութեա՛մբ ի քոց պարգեւացդ։ Այժմ և միշտ։ Ո՛ր զառաքումն առ ի Հօրէ եւ ի Հոգւոյդ Սանի՛ն յաշխարհ. մարգարէ՛ին ծանուցեր. զոր ի դի՛մաց մարդացելոյն բարբառէր առ մարդկութի՛ս. Տ՛ր Տ՛ր առաքեաց զի՛ս եւ Հոգի՛ նոքա՝. աղաչե՛մք շնորհեա՛ և մեզ ողորմութեա՛մբ ի քոց պարգեւացդ։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ ԴԶ։

Ը՛նդ երկնայնոց հոգեղի՛նաց դասուցն. հոգւոց ստեղծողին երգեմք. փա՛ռք ռաւորեալ է գալուստ Հոգւոյն սրբոյ։ Ը՞նդ առաքելոց խըմբի՛ցն այսօր զուարճացեալ վերագոչեմք հոգւով. փա՛ռք ռաւորեալ է գալուստ Հոգւոյն սրբոյ։ Փառք Հօր։ Աստանօր վերնատունս Սի՛ոնի՝ որդիք նորոյ. երգեցէք ձայնիւ վերնոցն. փա՛ռք ռաւորեալ

է գալ՝ուստ Հոգւոյն սրբոյ։ Այժմ և միշտ։ Ի ձայն ցնծութեան ամենայն հոգիք տացուք. զմեզ նորոգողին ըզփառս. փառ՝ ուրեալ է գալ՝ուստ Հոգւոյն սրբոյ։

Առաւօտու Երգ։

Զգալ՝ուստ Հոգւոյն օրհնեսցուք, զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցուք ընդգալ՝ուստ։

Յեկեղեցի՛ս բարեբանեցէք զԱստուած, և ըզՏէր յաղօթարանսն Իսրայելի։

Քառասնից Աստացուք. Նոմ գանոյ։

Առաւօտու Սաղմոս ԼՀ։

ԿՁ. Ողորմութիւն ցն լի եղև երկիր. և բանիւ ցն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նր՝ ամ զօրութիւնք նց։

Փխ. Ցնծացէք արդարք 'ի Տէր. ուղղոց վայելէ օրհնութիւն. խոստովան եղերուք ցն օրհնութիւն, տաստնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութիւն։

Ուղիղ են պատգամք ցն՝ և ամ գործք նր հաւատովք են. և սիրէ զողորմութիւն և զիրաւունս Տէր։

Ողորմութիւն ցն լի եղև երկիր. և բանիւ ցն երկինք հաստատեցան, և հոգւով բերանոյ նր՝ ամ զօրութիւնք նց։

Ժողովեաց ոգ 'ի տիկս զջուրս ծովու. և դնէ 'ի խորս զգանձս իւր։

Երկիցէ 'ի Տեառնէ ամ երկիր, և 'ի նմանէ դողասցին ամ բնակիչք աշխարհի։

Զի նա ասաց՝ և եղեն. ինքն հրամայեաց՝ և հաստատեցան։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց, անարգէ

տէր զխորհուրդս ժողովրդոց, և արհամարհէ տէր զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ, խորհուրդ սրտի նր յազգէ մինչև յազգ։

Երանի՝ ազգի որոյ տր Ած օգնական է նմա. ժողովուրդ՝ զոր ընտրեաց 'ի ժառանգութի իւր։

Յերկնից նայեցաւ նա յամ որդիս մարդկան, 'ի պատրաստ բնակութէ իւրմէ հայեցաւ յամ բնակիչս աշխարհի։

Ո ստեղծ առանձինն զսիրտս նց, 'ի միտ առնու զամենայն գործս նոցա։

Ոչ թէ 'ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր. և ոչ հսկայ 'ի բազում զօրութե իւրում։

Սուտ է ձի 'ի փրկութե իւրում. և 'ի բազում զօրութե իւրում ոչ ապրեցուցանէ զհեծեալն։

Աչք տեառն 'ի վր երկիւղածաց իւրոց, և ոչք յուսան յողորմութի նր։

Փրկել 'ի մահուանէ զանձինս նոցա. կերակրել զնս 'ի սովու։

Անձինք մեր համբերեսցեն տեառն, զի օգնական և պաշտպան մեր է։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր՝ և յանուն սուրբ նորա յուսասցուք։

Եղիցի ողորմութիւն քո տէր 'ի վերայ մեր որպէս յուսացաք 'ի քեզ։

Ընթերցուած 'ի Օննդոց։ Ը. 6։

Եւ եղև յետ քառասուն աւուր երեց նոյ զպատուհան տապանին զոր արար, և արձակեաց զագռաւն, և ել. և անդրէն ոչ դարձաւ մինչև ցամաքել ջրոյն յերկրէ։ Եւ արձակեաց զաղաւնին զհետ նր տեսանել թէ ցածուցեալ իցէ ջուրն յերեսաց երկրի. և չգտեալ աղաւնոյն հանգիստ ոտից իւրոց՝ դարձաւ անդրէն առ նա 'ի տապան անդր, զի ջուր դեռ ունէր զամ երեսս երկրի. և ձգեաց զձեռն և

ընկալաւ զնա, և առ զնա անդրէն առ իւր՝ ի տապան անդր։ Եւ դադարեաց ևս աւուրս եօթն, և դարձեալ արձակեաց զաղաւնին՝ ի տապանէ անտի. և դարձաւ առ նա աղաւնին ընդ երեկս, և ունէր տերև ձիթենւոյ շիղ՝ ի բերանի իւրում. և գիտաց Նոյ, թէ ցածուցեալ են ջուրքն յերկրէ։ Եւ դադարեաց աւուրս եօթն ևս. և դարձեալ արձակեաց զաղաւնին, և ոչ ևս յաւելաւ դառնալ առ նա։ 12։

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ ՅԱՌԱԿԱՑ։ Իմաստ. Ա. 5։

Զի սուրբ Հոգին իմաստութեան փախիցէ՝ ի նենգութենէ, և մերժեսցի՝ ի խորհրդոց անմտաց, և յանդիմանեսցէ՝ ի հասանել՝ ի վերայ անիրաւութեանց։ Զի մարդասէր Հոգին իմաստութեան, ոչ արդարացուցանէ զհայհոյիչն՝ ի շրթանց իւրոց, զի երիկամանց նորա վկայ է Աստուած. և սրտի նի՛ ոստիկան ճշմարիտ, և լեզուի նորա ունկնդիր։ 6։

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ՝ Ի ԳՈՐԾՈՑ ԱՌԱՔԵԼՈՅ։ ԺԳ. 1։

Եւ էին ոմանք յԱնտիոք ըստ եկեղեցւոյն, մարգարէք և վարդապետք, Բառնաբաս և Շմաւոն կոչեցեալն Նիգեր, և Ղուկիոս Կիւրենացի, և Մանայեն դայեկորդի Հերովդի չորրորդապետի, և Սօղոս։ Մինչդեռ՝ ի պաշտաման Տեառն կային՝ և պահէին, ասէ Հոգին սուրբ, որոշեցէք ինձ զԲառնաբաս և զՍօղոս՝ ի գործ՝ յոր կոչեցեալ է իմ զդոսա։ Յայնժամ պահեալ և աղօթս արարեալ, եդին ձեռն՝ ի վերայ նոցա և արձակեցին։ Եւ նոքա առաքեալք՝ ի Հոգւոյն սրբոյ իջին՝ ի Սիլևկեայ, և անտի նաւեցին՝ ի Կիպրոս՝ և հասեալ՝ ի Սաղամինայ՝ պատմէին զբանն Աստուծոյ՝ ի ժողովուրդս հրէից, ունէին և զՅովհաննէս պաշտօնեայ։ 6։

ԱԼԷԼՈՒԻԱ. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փս. Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա, շնչեսցեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք։

ԿՅ. Գովեա՛ Երուսաղէմ զՏՐ. և օրհնեա՛ զԱստուած քո Սիովն։

Ա-Էպիստոլն ըստ Յովհաննու։ Ա. 29։

ՏԷՐՆ մեր ՅԻ ՔՐԻ

Ի վաղիւ անդր տեսանէ (զՅԻ) զի գայր առ նա, և ասէ. ահաւասիկ գառն Աստուծոյ՝ որ բառնայ զմեղս աշխարհի։ Այս է վասն որոյ ասեն ասէի, զկնի իմ գայ այր՝ որ առաջի իմ եղև, զի յառաջ իսկ էր քան զիս։ Եւ ես ոչ գիտէի զնա, այլ զի յայտնի լինիցի Իսրայելի վասն այնորիկ եկի ես ջրով մկրտել։ Վկայեաց Յովհաննէս և ասէ՝ տեսանէի զՀոգին՝ զի իջանէր իբրև զաղաւնի յերկնից և հանգչէր՝ի վրայ նոր։ Եւ ես ոչ գիտէի զնա. այլ որ առաքեացն զիս մկրտել ջրով՝ նա ասաց ցիս. յորոյ վերայ տեսանիցես զՀոգին, զի իջանիցէ և հանգչիցի՝ի վերայ նորա, նա է՝ որ մկրտէ Հոգւովն սրբով։ Եւ ես տեսի և վկայեցի՝ եթէ սա է Որդին Աստուծոյ։ 34։

ԵՐԳ Լաման Բանն։

ՔՔԼ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. ՔՌՈՒՄ ամենա։

ՅՆԵՐԿՈՅԻՆ

Ա-ՈՒՂԻՆ ՍՈՂՈՄՈՆ ԼԲ։

ԿՅ. Աղօրմութիւն։ փխ. Յնծացէք արդարք. 571։

Ա-Էպիստոլն ըստ Մոպլէոնի։ Գ. 16։

ՏԷՐՆ մեր ՅԻ ՔՐԻ

Եւ իբրև մկրտեցաւ (Յիսուս). 563։

ՄԷՆԵՊԷ ՅՈՒՐՈՒ ԲԿ։ ՔՔԼ. Ասասցուք. ԽՈՄ ԳՈՆՅ։

ՀՈՄԷՈՒՊՅԻ ԳՁ։

Արեգակն արդարութեան Քրիստոս. 576։

Ո՛ր համագոյդ ես Հօր և Որդւոյ. 576։

Ընթերցման Սաղմոս Ա՛ԽՍԷ։

ԿՁ. Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա, շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք։

ՓԽ. Գովեա՛ Երուսաղէմ զՏէր։

Նա՛ օրհնեա՛ զԱստուած քո Սիովն։

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո 'ի քեզ։

Ո եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութիւն, պարարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Ո առաքէ զբան իւր յերկիր, վաղվաղ ընթանան պատգամք նորա։

Զնէ զձիւն ոչ զասր. և զմէգ ոչ փոշի ցանեաց։

Արկանէ զսառն որպէս պատառս, առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ։

Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա, շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք։

Ո պատմէ զբան իւր Յակովբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս Իսրայելի։

Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց Տէր. և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

Աւետարան ըստ Յովհաննու։ Ա. 29։

ՉՏԻՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ

Ի վաղիւ անդր տեսանէ. 574։

ՎԵՊ. Գոհաբանելով։ Կեցո՛։ Աղօ. Խաղաղութ։

ՁՈՐՔԵՏԱՍՔԱՐԻ

ՁՈՐՐՈՐԴ ՕՐ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դ։

Ա՛ՐՆԳԱ՛ԿՆ արդարութեան Քո ծագեալ յաշխարհս հալածեաց ընդխաւարն անդի՞տութիւն. եւ յետ մութհու եւ յարութիւն համբարձաւ առ Հայր յո՞ւմէ ծագեաց. որ երկրպագի յերկնաւորաց և յերկրաւորաց ընդ Հօր եւ սուրբ Հոգւոյն. վասն որոյ և մեք երկիր պագանեմք Հօր Հոգւո՛վ եւ ճշմարտութեամբ։ Որ փոխանակ ծոցածին Բանին որ ե՞լ յերկինս. առաքեցաւ աւետիքըն Հօր ի բարձանց Հոգի՞ն ճշմարտութիւն. մխիթարել զորս յԱդամայ տրրտմեցելոց եւ հրաղինել զընտրեալ դասս առաքելոցն. վասն որոյ և մեք երկիր պագանեմք Հօր Հոգւո՛վ եւ ճշմարտութի՛ւն։ Այսօր տրրտմակա՛ն և գիշերայի՛ն լուծան երկունք ծնընդեան նախամօրն. քանզի զծընեալսըն մարմնով ի մահ եւ յապա՞կանութիւն. վերընտի՛ն ծնանի Հոգին յորդի՞ս լուսոյ Հօրն երկնաւորի. վասն որոյ և մեք երկիր պագանեմք Հօր Հոգւո՛վ եւ ճշմարտութեամբ։

Որ համագոյդ ե՞ս Հօր և Որդւոյ. անճառաբար բղխումն ի՛ միշտ Էին. ա՞յսօր. բղխեցեր ջուր կենդանի յԵրուսաղէմ. Հոգի՞ Աստուծոյ ողո՞ր-մեա։ Որ արարչակիցդ ե՞ս Հօր և Որդւոյ. որով կենդանացնեալք ի՛ ջրո՛ւրս արարածք. ա՞յսօր.

որդիս Աստուծոյ ծնանի՛ս ի՞նչ ջուրց. Հոգի՛ Աստուծոյ ողորմեա՛։

Հոգի՛դ ճշմարիտ. որ զաւծայի՛ն ըզհրամանսըն քո զառաձըն դաւթեան լեցեր. արբուցանելո՛վ աշակերտացն զպարարտութի՛ւն քո՞ի՝ ա՛ր վերնատունն. ողորմեա՛։ Ո՛ր առաքեցար ի՛ Հօրէ եւ Յորդանանայ. կենդանարար վըտակ և լոյս ճշմարի՛տ. արբուցանելո՛վ նոքօք որդւոց Սիոնի՞ զուղխըս փափկութե՛ն. ողորմեա՛։ Ո՛ր կատարեցեր ըզփափագ ցանկութի՛ն սրբոց նոցա. որք ըսպասեա՛լ մընային մեծի՛ գալըստեան քո՞ի՝ սո՛ւրբ վերնատունն. ողորմեա՛։

Ո՛ր ի՝ թեւըս թեթեւս աննի՛ւթ սաւառնեա՛լ եւ հրացայտըդ սե՛ռովբէի՛ց. վերանըստեա՛լ տեսչութի՛ւն խնամեա՛ս զարարածս. Հոգի՛դ ա՛ր օրհնեա՛լ ես յարարածոց քո՛ց։ Ո՛ր սքանչելապայծառ հրաշալի՛ ձայնիւ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ միշտ փառաբանի՛ս. եւ քաղցրութեամ՛բ հայի՛ս յարարածս. Հոգի՛դ ա՛ր օրհնեա՛լ ես յարարածոց քո՛ց։ Ա՛յսօր աւծայի՛ն տեսչութի՛ւն ի վերնատունըն հընչեալ հոգմա՛ձայն հընչմամբ. եւ զառաքեալսն արբուցեալ բաշխեցար յարարածս. Հոգի՛դ ա՛ր օրհնեա՛լ ես յարարածոց քո՛ց։

Ա.Պ. Ո՛ր զտի՛րակա՛նս ա՛ռ ի քէն կարգեա՛լ տընտես բնութի՛ մերոյ. իմաստութի՛ւն ըզպարտիս եթող քոյոց պարտապանաց. թող և ըզմեր ըկայանցանս ողորմութիւնդ քո՛ Ա՛ն։ Ո՛ր զպատմուճա՛նն առաջին զոր զգեցուցեր օծմամբ Հոգւոյն. մերկացա՛ք մեղք ընտ նախահօրըն պատրանաց. զգե-

ցո ըզնոյն վերըստին ողորմութիւնդ քո՞ Ո՞ւ։ Յաստուածայի՛ն կայծակունսն ի սրովբէիցն անհրպեալին. անմաքրապէս մերձեցաք գոլ պարտապան քում խորհրդոյն. շնորհեա ըզնոյն մաքրութի՛ւն ի թողութի մեղաց մերոց։ Ո՛ր վառեցար ի յարփուոյն եւ ոչ կիզար ըստ մորենոյն. այլ ետուր զհացն կենաց կերակուր բանաւորաց. բարեխօսեա առ Ո՞ւ ջընջել ըզգիր մեղաց մերոց։

Ը՛զ՝ այրն երկնաւոր օրհնեցէք ընդ հրեշտակս. որ միայն է թագաւոր փառաց։ Ո՞ՐԴԻ՞Ն միածի՛ն գոհութի՛ւն բարեբանեցէ՛ք. որ է՞կն և փրկեաց ըզմեզ։ Ո՞մ՝ խի՛թարի՞է սուրբ Հոգի՛ն. ամենայն շունչք բարե՛բանեցէ՛ք. որ լուսաւորեացն ըզմեզ։

Օն. Հոգի՛ իմ յամենայն ժամ զքեզ փառաւորէ ցէր. վասըն զի լոյս են հրամանքք քո՞ ի վերայ երկրի։ Հոգի՛ քո նը եւ բարի. զէ՞ն ի՛նձ Քրիստոս եղեցի յամենայն ժամ. ընդդէմ թըշնամւոյն հակառակողի՛ն։ Հոգւոյն սրբոյ հովանաւորեալ զքե՛ւ Ը՛ծածի՛ն. մարմնացեալ Հօր հաճութի՛ւն. զՈ՛ՐԴԻՆ մի՞ածի՛ն մեզ ի փրկութի՛։

Ը՛յսօր Գաբրիէ՛լ ցընծութեամբ երգեաց սրբո՞յ կուսին աւետի՛ս բերկրեաց ասելով. որ ծընաւ ընդ ընդերկի՛՛է ա՞նձանց մերոց։ Ը՛նբաւելին երկնի՛ եւ երկրի ի կուսակա՛ն արդանդէ մեզ կեանք յայտնեցաւ. Ը՝ստուա՛՛ծ այցելու մարդկա՛ն։ Յառաջընթաց փայլումն լուսատեսիլ աստեղն. մոգո՞ւցն հետեւելով նըշանի՛՛՝ ի ծընո՛՛ւնդ Ը՛ստուածորդւոյն։

ՍԾ. Ընդսկզբնական Բանին Հօրմ բնական-
բան. տաճար եւ առագաստ. տեղի անտանելի
լուսոյն. զքեզ ըմբծացուցանեմք արքայանապէս
երգով Աստուածամայր եւ կոյս։ Յորմէ կենդա-
նատեղծեալք յանեղէն հաստեցան ամենայն ե-
ղանկանքս. անսերմնապէս տիզայացաւ յորովայ-
նի քում. եւ ծընաւ առ ի քէն մարմնացեալ
Աստուածն ընդ-ոլորիցս. զքեզ ըմբծացուցանեմք
արքայանապէս երգով Աստուածամայր եւ կոյս։
Յորմէ զարհուրեալ դողային դասք վերին զը-
ւարթնոցն. տիզայապէս առընկալեալ բարձեր ի
գիրկս. եւ արբուցեր որպէս մայր ստացողին զը-
քեզ ըզկուսական քո սուրբ ընդկանթն. զքեզ ը-
մբծացուցանեմք արքայանապէս երգով Աստուա-
ծամայր եւ կոյս։

ԽԶ. Ի խաչանիշ փայտէն դիւրդեցան դիւժոխք.
զօրութիւն ե՞ր Հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ո՞վ է
սա որ խափանեացն ըզմահ։ Հրեշտակն աւետեր
կուսին Մարիամու. սա է ի սկիզբանէ Բանն որ
յառաջ քան զյաւիտեանս Որդին. սա է Թագա-
ւորն որ խափանեացն ըզմահ։ Փառք Հօր։ Յա-
րեաւ՞ եւ յաւուր երրորդի. վերն մեք պատաւեցան
երկիր շարժեցաւ սասանեցան դիւժոխք. սա է
կենդանին յաւիտենից Քրիստոս։

Այժմ և միշտ։

Որ փառակից ես Հօր և Որդւոյ. եւ քընեալս ըզ-
խո՛ր Աստուծոյ. ա՜յսօր. խորանգէտս իմաստից
զյիմարս աշխարհի արա՛ր. Հոգի՜ Աստուծոյ
ողո՛ր մեզ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Առաքեա զՀոգի քո, և ստեղծաս զնոսա. և նորոգես զերեսս երկրի:

Աղեցի՛ն փառք Ցեառն յաւիտեան. և Տի՛ուրախ եղիցի յարարածս իւր:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Հոգի՛ քո սո՛ւրբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկի՛ր ուղիղ:

Պ. ՈՒ անուա՛ն քո Տի՛ր կեցուսցես զիս, արդարութի՛ւն քով հանցես 'ի նեղութի՛ւնէ զանձն իմ:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒԻՕՏՈՒՆ

Հաւոյ Դ:

Ո՛ր անքննի՛ն եղ ես յէ՛ութեա՛ն համանգոյ ներորդութի՛ւն. երեքսնրբեան միտ՛ութի՛ւն միով բնութի՛ւնածութի՛ւն. ըզքեզ բա՛րեբանեմք Ս. ստեղծ հա՛ր-ցընն մերոց: Ո՛ր ես ըսկի՛զբն Որդւոյն ծնընդեա՛մբ Հայր յանուանէ քան զյաւիտեանս. յորմէ Հոգի՛դ ճառագայթեալ անորի՛շ բաժանմամբ. ըզքեզ բա՛-րեբանեմք Ս. ստեղծ հա՛ր-ցընն մերոց: Ո՛ր էակի՛ցդ ես Հօր Որդի՛ լոյս ի լուսոյ ծագո՛ւմն անճառ. ա՛նեղակի՛ց սո՛ւրբ Հոգիդ Հօր ե՛ւ Որդւոյ հաւասար. ըզքեզ բա՛րեբանեմք Ս. ստեղծ հա՛ր-ցընն մերոց:

Գ. Ը՛զՏի՛ր օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛ռարէ՛ք զբ՛ղխեանն ի Հորէ՛ ե՛ւ յՈրդւո՛յ: Փառք Հօր: Ա՛յսօր ա՛մ հոգի՛ք բանաւո՛ր բանց. ե՛ւ զՀոգի՛ն ճրշմարտուն. ո՛ր բոցատի՛պ լեզուո՛ք ա՛հեղագո՛ղ սանսուտի՛կ հողմոյ հընչմամբ իջեալ ի յե՛՛՛ռկնի՛՛՛ց. օ՛րհնեցէ՛ք ի՛ ձայն գոհու-

թէ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեանս ։ Այժմ և միշտ ։ Այսօր քահանայք եկեղեցւոյ . որք զՀոգին կենդանարար որ բաշխէ առատապէս զբազմապատիկ պարգևս յեկեղեցիս ուղղափառաց . գովեցէք հոգևոր երգով բարձր արարէք ըզնա յաւիտեանս ։

Մեծացուսցէ Գ.Կ ։

Ըզքեզ Ա՛ծածին . աղբեր անըսպառ լուսոյն . որ լուսաւորէ զհաւատացեալս . միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք ։ Փառք Հօր ։ Դու պարծանք կուսութեան մարդկան . դու ուրախութիւն հրեշտակաց . դու բարձօղ անիծիցն . վն որոյ ըզքեզ Ա՛ծածին . մեծացուցանեմք ։ Այժմ և ։ Դու ճըշմարիտ արեւելք արեգականն արդարութեան . յորմէ ծագեաց փրկութիւն տիեզերաց . միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք ։

Ողորմեա Գ.Կ ։

Աղբեր կենաց բաշխող շնորհաց Հոգիդ իջեալ ի բարձանց . զանապական պարգևս քո բաժանեցեր յառաքեալսն ։ Փառք Հօր ։ Որ ի վերայ ջուրցըն գոլով ստեղծանէիր զարարածս . իջեալ ի ջուրս աւազանին ծնանիս որդիս Աստուծոյ ։ Այժմ և միշտ ։ Որ զարդարեալ նորոգես միշտ ըզնոր քո զեկեղեցի . պէսպէս շնորհաց քոց պարգևօք փայլեն մանկունք սորա ։

Տէր յերկնից Գ.Կ ։

Հոգիք հրեղինաց . այսօր տօնեն ընդ մեզ ըզգալուստ Հոգւոյն Աստուծոյ ։ Տեսանողն յառաջ . նըշանակէր զառատաբուղխ վտակ իմաստից ի մեզ հեղեալ ի Հոգւոյն ։ Ա՝ է մըն հաւատոյ . զմայլեալ

անմահական բաժանեն այսօր բաշխէր ծարաւեաց։ Փառք Հօր։ Գնեցոյս այս գնացիւք. զընծայ քաղաքն Ա՛Հ՝ Սիոնվն մայր եկեղեցի։ Այժմ և միշտ։ Ամն որոյ և մեք. երբեակ և մի ացուցեանն երգեմք ընդփառս ի բարձունս։

Ա՛ռաւօտեան Երգ։

Զգաւլուստ Հոգւոյն օրհնեսցուք, զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցուք ընդգաւլուստ։

Յեկեղեցի՛ս բարեբանեցէք զԱստուած, և ընդՏէր յաղբերացն Իսրայելի։

Բազում Ասացուք. Համ գանոյ։

Ա՛ռաւօտեան Սաղմոս Խդ։

Կգ. Ա՛ ն այսորիկ օծ զքեզ Ա՛Ծ, Ա՛Ծ քո իւղով ուրախութեամբ առաւել քան զընկերս քո։

Փխ. Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի, և ասեմ զգործս իմ թագաւորի։

Լեզու իմ ոգի գրիչ երագագիր դպրի, գեղեցիկ տեսլեամբ քան զորդիս մարդկան։

Սփռեցան շնորհք 'ի շրթանց քոց, վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ Ա՛Ծ յաւիտեան։

Ա՛ծ զսուր ընդ մէջ քո հզօր, վայելչութեան և գեղոյ քոյ։

Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛ վա՛ ճշմարտութեամբ, հեզութեամբ և արդարութեամբ և առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։

'Նետք քո սրեալք են հզօր, և ժողովուրդք 'ի ներքոյ անկցին 'ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։

Աթոռ քո Ա՛Ծ յաւիտեանս յաւիտենից, գաւազան ուղղութեան գաւազան արքայութեան քո։

Սիրեցեր զարդարութիւն, և ատեցեր զանիրաւութիւն։

Ա՛ ն այսորիկ օծ զքեզ Ա՛Ծ, Ա՛Ծ քո իւղով ուրախութեամբ առաւել քան զընկերս քո։

Օմուռս և ստաշխ և կասիա 'ի զգեստէ քումմէ 'ի տաճարաց փղոսկրէից, ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թագաւորաց 'ի պատիւ։

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ 'ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Լուր դուստր և տես՝ խոնարհեցո զունկն քո մոռա՛ զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քոյ, զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ։

Սա ինքն է Տէր քո՝ երկիր պագցես սմա, և դուստր Ցուրայ երկիր պագցէ սմա, և պատարագօք զերեսս սրտ պաշտեսցեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոց։

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի 'ի ներքոյ, 'ի վերջաւորս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նր, և զընկերս նր տարցին նմա։

Ածցեն ցնծութիւբ և ուրախութիւբ. և տարցին 'ի տաճար թագաւորի, և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամ երկիր. յիշեսցի անուն քո ընդ ամ աղգս աղգաց։

Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ընթերցուած յառաջին թագաւորութեց։ Ժ. 12։

Եւ ասէ Տէր ցՍամուէլ. արի՛ օծ զԴաւիթ, զի դա է բարի, և առ Սամուէլ զեղջիւրն իւղոյ, և օծ զնա 'ի մէջ եղբարց իւրոց։ Եւ խաղաց Հոգի Տն 'ի վերայ Դաւթի յօրէ յայնմանէ և առ յապա, և յարեաւ Սամուէլ և գնաց յՌրիմաթեմ. և Հոգի Տն վերացաւ 'ի Սաւուղայ։ Եւ խեղդէր զնա այս չար 'ի Տեառնէ։ 14։

Ընթերցուած 'ի Զաքարիայ մարգարէէ։ ԺԲ. 8։

Եւ եղիցի յաւուր յայնմիկ պաշտպանեսցէ Տէր ամ բնակչաց Երուսաղեմի, և եղիցի որ տկարն իցէ յաւուր յայնմիկ՝ իբրև զԴաւիթ, և տունն Դաւ-

թի իբրև զտուն Ա.Յ իբրև զՀրեշտակ ՅՆ առաջի նց։ Եւ եղիցի յաւուր յայնմիկ խնդրեցից զառնալ զՅամ ազգս եկեալս 'ի վր Երուսաղեմի, և հեղից 'ի վր տանն Դաւթի և 'ի վր ամ բնակչաց Երուսաղեմի հոգի շնորհաց և գթութեան։ Եւ հայեսցին առ իս փոխանակ կոչեալոյն, և կոծեսցին 'ի վր նր կոծ իբրև 'ի վր սիրելւոյ, և աշխարեսցին աշխար իբրև 'ի վր անդրանկան։ 10։

Ընթերցուած Յեսայեայ մարգարէէ։ ԺԲ. 1։

Եւ բղխեսցէ գաւազան յարմատոյն Յեսսեայ, և ելցէ ծաղիկ յարմատոյ անտի։ Եւ հանգիցէ 'ի վր նր հոգի Ա.Յ, հոգի իմաստութեան և հանճարոյ, հոգի խորհրդոյ և զօրութեան. հոգի գիտութեան և ՅԱՇՏՈՒԹԵՆ, և լցցէ զնա հոգի երկիւղի Ա.Յ։ Ոչ 'ի կարծ դատեսցի, և ոչ ըստ խօսից յանդիմանեսցէ։ Ա.Յլ արասցէ իրաւունս տնանկին և յանդիմանեսցէ զխոնարհս երկրի, և հարցէ զերկիր բանիւ բերանոյ իւրոյ. և հոգւով շրթանց իւրոց սատակեսցէ զամպարիշտս։ Եւ եղիցի արդարութիւն ա-ծեալ ընդ մէջ իւր. և ճշմարտութիւն պատեալ զկողս իւր։ 5։

Յովհաննու առաքելոյն 'ի կաթուղիկեայց առաջին թղթոյն է ընթերցուածս։ Դ. 1։

Սիրելիք՝ մի Յամ հոգւոյ հաւատայք, այլ ընտրեցէք զհոգիսն եթէ ԱՍ.Յ իցեն. զի բազում սուտ մարգարէք ելեալ են յաշխարհ, և մեք այսոքիւք ճանաչեմք զՀոգին Ա.Յ։ Ամենայն հոգի որ խոստովանի զՅն Փն մարմնով եկեալ, ԱՍ.Յ է նա. և Յամ հոգի որ ոչ խոստովանի զՅն մարմնով եկեալ, չէ նա ԱՍ.Յ. և այս նեռինն է, զորմէ լուարուքն եթէ գալոց է, և արդէն իսկ յաշխարհի է։ Դուք ԱՍ.Յ էք ո՛րդեակք, և յաղթեցէք նց, զի մեծ է որ 'ի ձեզդ է, քան զայն որ յաշխարհին է։ Նոքա յաշխարհէ են, վասն այսորիկ յաշխարհէ խօսին, և

աշխարհ լսէ նց։ Մեք յԱՀ եմք, որ զԱՀ ճանաչէ լսէ մեզ, և որ չէ յԱՀ՝ ոչ լսէ մեզ, այսուհետև ճանաչեմք զհոգին ճշմարտութեան, և զհոգին խաբէութեան։ 6։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Կց. Ոչ իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի մօրուսն Ահարոնի, և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նր։

Փս. Օ՜հ բարի կամ զինչ վայելուչ, զի բնակին եղբարք 'ի միասին։

Ա-Էպիստոլն ըստ Մատթէոսի։ Ա. 18։

Տեառն մերոյ

Յեսի Քրիստոսի ծնունդն էր այսպէս։ Խօսեալ զմայր նր Մարիամ Յովսեփու. մինչ չև եկեալ առ միմեանս՝ գտաւ յղացեալ 'ի Հոգւոյն սրբոյ։ Եւ Յովսէփ այր նր, քանզի արդար էր, և ոչ կամէր առաւել զնա, խորհեցաւ լռելեայն արձակել զնա։ Եւ մինչդեռ նա զայս ածէր զմտաւ, ահա հրեշտակ Տն 'ի տեսլեան երևեցաւ նմա՝ և ասէ, Յովսէփ որդի Դաւթի, մի երկնչիր առնուլ առ քեզ զՄարիամ կին քո. քանզի որ 'ի նմայն ծնեալ է՝ 'ի Հոգւոյն սրբոյ է. ծնցի որդի, և կոչեսցես զանուն նր Յս, զի նա փրկեսցէ զժողովուրդ իւր 'ի մեղաց իւրեանց։ 21։

Եւ խաւարն անդոյ։

Քրիստոս. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ողջ. Քրիստոս ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Խ։

Կց. Ահ այսորիկ։ Փս. Հղխեաց սիրտ իմ. 582։

Ա-Էպիստոլն ըստ Յովհաննու։ Ա. 29։

ՕՏԻՆ ՄԵՐ ՅԻ ՎՈ

Ի վաղիւ անդր տեսանէ. 575։

ՄԵՍԵԴԻ ՅՈՐՍԵ Գ.Զ։ ՎԵՊ. Ասասցուք. կամ գանոյ։

ՀԱՄԲՈՐԻՆ Գ.Կ։

Զանսկզբնաբար բղխումն. 587։

Այսօր ցնծան դասք առաքելոցն. 587։

ԱՐՅԱԿՈՆ ՍՈՂՈՍ ՕՐԻ։

ԿՅ. Ոչ իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ՝ և 'ի մօրուսն Ահարոնի, և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նի։

ՓԽ. Զի՛ բարի կամ զի՞նչ վայելուչ, զի բնակին եղբարք 'ի միասին։

Ոչ իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ՝ և 'ի մօրուսն Ահարոնի, և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա։

Ոչ ցօղ զի ցօղէ յԱրմերմոնէ 'ի վրայ լերինն Սիոնի։

Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն իւր և զկեանս յաւիտենից։

Ա-Էպիստոլն ըստ Պետրոսի։ Ա. 18։

ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՅ

Յեսի Ռեսի ծնունդն էր այսպէս։ Իսայեայ. 585։

ՎԵՊ. Գ.Յոհաբանելով։ Կեցո։ Ա.Ղ. Խաղաղութիւն։

ՀԻԳԵՍԱՔԱՐԻ

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՕՐ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԷԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն գ.կ։

Զ Ա՛ՆԲԱԿԱՐՁԱՆԱՐԱ՛Ր բընդլեալն ի Հօրէ և յՈ՛րդւոյ զՀոգին ճըշմարիտ. որ հընչեմամբ ձայնի էջ ի վերնատունն այսօր նըմա՛ն սաստիկ հողմոյ. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։ Օ՛Համագոյակիցըն Հօր եւ Ո՛րդւոյ զբաշխողըն շնորհաց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն ընտրութեան լեզուաց շնորհեաց սուրբ առաքելոցն. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։ Օ՛ազգերն ի մնստութեան ըզկատարեալն անձնաւորութեամբ. որ խօսեցան յօրէնս և ի մարգարէս և յաւետարանս. զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով։

† Ա՛յսօր ցընծան դասք առաքելոցըն գալըստեամբ Հոգւոյն Ա՛յ. զոր մըխիթարեաց փոխանակ Բանին մարմնացելոյ եղեալ ընդ նոսա. փառըս տացուք նըմա՛ սըրբասաց ձայնիւ։ Ա՛յսօր բընդլեան ջո՛ւր կենդանի Յե՛րուսաղէմ յորմէ լըցա՛ն գետք ա՛ծայինք. եւ ընթացեալ ա՛րբուցին տիեզերաց զքառանվըտակ աղբերն Եդեմայ. փառըս տացուք նըմա՛ սըրբասաց ձայնիւ։

Ա.Պ. Օ՛րհնեմք ըզքեզ անըսկիզբըն Հա՛յր Որդւոյդ միածնի. զո՛ր առաքեցեր ի դարձումն մոլորեալ ոչխարին. դարձո՛՝՝՝ եւ զմեզ ի մեղաց Որդւոյ քո՛ չարչարանո՛՝՝՝ք։ Գոհեմք ըզքեզ Բան

եւ լոյս որ զտիրական քո պատկեր. լուսով ճրագի քո գլուեալ վերականգնեցեր. կանգնեա՛՝՝՝ զանկեալքս մեղաք քոյին սուրբ հարչանաւո՛՝՝՝ք։ Բարե՛բանեմք զփառակիցդ Հօր զՀոգին ճշմարիտ. որ նորոգեցեր ընդՀնացեալքս մեղաք հընոյն Ադամայ. նորոգեա՛՝՝՝ եւ զմեզ ի մեղաց նորոգուքդ քո շնորհա՛՝՝՝ց։ Ո՛ւրախացիր Բարձրելոյն հովանացեալ զօրութիւնքդ. եւ բնակարան սուրբ Հոգւոյն որոյ ծընաւր զԲանն Աստուած. բարե՛՝՝՝խօսեա վանսն մեր Աստուածածին Մարիա՛՝՝՝մ։

Ամենասկի՛զբն Աստուած զայսն ամենակալ. բարեբանեցէք ընդ զուարթունս երկնից։ Այո՛ ի Հօրէ ծընեալ զՈ՝րդին միածին բարեբանեցէք հրեշտակային ձայնիւ։ Այ՛ զնորոգող եւ զՀոգին ձայնիւ ցընծութեամբ. բարեբանեցէք անընդունելի ձայնիւ։

Ամենասկի՛զբն Աստ՛ծ և թագաւո՛ր երկնաւոր. բարեբանեա՛՝՝՝լ ի զօրաց անմահից երկնաւորաց. ընդքեզ օրհնեմքք Հայր ամենասկի՛զբն։ Լսոնարհեցար ի բարձանց վասն մերոյ փրկութեան. արձակի՛՝՝՝չ կապելոց եւ բժիշկ հոգւոց մերոց. ընդքեզ գոՀեմք Որդի՛դ միածի՛ն։ Որ էակի՛ցդ ես ընդ Հօր և փառակի՛ց միածնի՛դ. բաշխո՛՝՝՝ղ պարգևաց եւ տրւող ողորմութեան. ընդքեզ բարեբանեմքք սուրբ Հոգի՛դ ճշմարիտ։

Օն. Որ ընդՀո՛ւր ածութեա՛՝՝՝ քո Ք՛ն. բորբոքեցեր ընդ տիեզերս ամենա՛՝՝՝յն. բոցակիզեալ ըզբնութիւն թիւնամոյն։ Ի յայդ՝ոյն անմահութե՛՝՝՝ն։ Դեմայ. ճաշակեցին դասք առաքելո՛՝՝՝ն. զբաժակ կե-

նայց քոց Տ՛ր և մեզ ապրեցի՛ն։ Օտա՛ճար անապակա՛ն Լանին Հօր. բարեբանեն դասք հոգեղի՛նա՛՛ցն. գովե՛մք և մե՛ք ձայնակցելով երկնայնոցն։

Ա՛ստուածատունկ խընկաբեր ծառ յանուշահոտ բուրաստանէն. որ ի գնա՛՛՛ցս Հոգւոյն վըտակաց տընկեցար. եւ զանմահութեան պըտուղն ի՛ ժամու ետուր մեզ. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։ Օ՛անապական բողբոջն. յա՛ծային դրախտէն յորովայն քո՛ տընկեա՛լ. բըղխեցե՛՛՛ր յարմատոյն Յեսսեայ ծաղի՛կ վա՛յելուչ կուսական ծնընդեամբ. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։ Յարփւոյն լուսոյ ծագումն. ի՛ քեզ վառեաց ըղձրագ մարմնոյն լոյս աշխարհի՛. որով գտեա՛՛՛լ ղպատկերն իւրական. զոր վերստին նորոգեաց յառաջին կերպարանն. վասն որոյ բարեխօսեա նորոգել ըզմեզ ի՛ հնութէ՛ մեղաց։

Ծն. Օ՛ան կենաց տընկեա՛լ յԱդին եր կոյս. որ ըզհայրածին՛նն բըղխեցեր զծաղի՛կ. եւ ետո՛՛՛ւր ի՛ ժամու զՄ՛ըդին պըտուղ մարդկան զորոյ զմարմինն ճաշակեա՛լ անմահացան յուսով. վա՛ որոյ օրհնաբանեմք ըզքեզ յաւո՛ւր քո ծնընդեա՛ն։ Լա՛նաւոր երկիր տիրո՛ւհի. և անդաստան մաքո՛ւր ի փշոց մեղաց. ո՛ր ըզբո՛՛՛յան երկնային առանց սերմանն ծընար. որով զկենացն ետուր ըզհաց սո՛վեալ ընութե՛ս. վա՛ որոյ օրհնաբանեմք ըզքեզ յաւո՛ւր քո ծնընդեա՛ն։ Ա՛մպ թեթեւ յերկրային ցանկութե՛՛՛ց եր կոյս. եւ վառարան ա՛ծային բոցոյն. ո՛ր ըզցո՛՛՛ղն հայրաբուղխ անձրևեցեր ի բա-

նական երկիր. որով բնութիւն բուսան արդարութիւն որ բոյսք. վասն որոյ օրհնաբանեմք ըզքեզ յաւուր քո ծնընդեան.

ՀՆ. Լեառնքն վիմածին աղբեր յորդառատ. բարուրնակ ծաղկեալ այգի վայելուչ սրովբէ հողեղէն. բարձունոյ Բանին տուն տնօրէնութիւն տաղաւար Հոգւոյն. առ ծընեալն ի քէն միշտ բարեխօսեա անդադար հայցմամբ. շնորհել զթողութիւն մեր նըներեցելոցն: Փափկութիւն դրախտին բացող բանալի. Աստի բարձող նըմանող երկնից. սանդար ոսկեղէն լի մանանայիւ. գաւազան ծաղկեալ յարմատոյն Յեսսեայ. տաճար լուսոյ մայր. առ ծընեալն ի քէն միշտ բարեխօսեա անդադար հայցմամբ. շնորհել զթողութիւն մեր նըներեցելոցն: Յօղ քաղցրածաւալ ցանկալի զուարթնոցն. նիւթեղէն սրովբէ գեղ մարգարտափայլ հինգ եկեղեցւոյ. մաքուր աղաւնի ամպ հովանաւոր ե՛ր կոյս Մարիամ. առ ծընեալն ի քէն միշտ բարեխօսեա անդադար հայցմամբ. շնորհել զթողութիւն մեր նըներեցելոցն:

ԱՆ. Աստուածածին խորան լուսոյ անվայրապիակ արփւոյն կենաց. որ եղե՞՝՞ր արևելք արեգական արդարութիւն. եւ նըստելոցս ի խաւարի՝ լոյս ծագեցեր. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք: Ա՞նապական տաճար եւ մորենի անկիղելի. որ զանշէ՞՝՞ջ հուր աստուածութեան ի քեզ տարեալ կրեցեր. որով բնութիւն կիզեալ շիջաւ կրից բոց. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք: Փառք Հօր: Կենդանի տապանակ կտակարանաց նորոյ ուխտի. որով ե՞՝՞լք

յերկիր աւետեաց հորդեալ. հոգւով ի քեզ տրպաւորեալ Բանին. վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք:

Այժմ և միշտ:

Այսօր ցօղով իմանալեաւ յամպոց Հոգւոյն զուարթացան բոյսք եկեղեցւոյ. պարարտացան դաշտք արդարութիւն և գեղեցկացան անապատք մաքուր կուսութիւն. փառս տացուք Նմա սրբոցս ձայնիւ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ, և իմաստուն առնէ ըզտրդայս:

Օքերան իմ բացի, և առի զՀոգի, 'ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Ի սաստէ քումմէ տէր և ի շնչել հոգւոյ բարկութեան քո:

Առաքեաց 'ի բարձանց, և ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հայց Ռկ:

Ա՛նեղանելի՛դ Ամ եւ եղելոցս էակ. որ առաքեցե՛ր յաշխարհ զանեղակից քո զՀոգի՛դ. ի՝ փառս միածնի՝ ո՛րդւոյ քո՝. օրհնեա՛լ ես տի՝ Ամ՛ըծ հարցըն մերոց: Օ՛գնեալ ի Հօրէ անճառ ծրնընդեանմբ. որ ետո՛ւր մխի՛թարիչ առաքելոց քո՛ց սրբո՛ց.

զՀոգիդ քո տիրակից գոլով. օրհնեալ ես դ՝ Աստծ հարցըն մերոց։ Հոգիդ Աստ՝ անեղ էութիւն. կատարեալ անձնաւորութիւնք և կատարող բոլորի՛ց. ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ միաւորեալ բնութիւնք. օրհնեալ ես դ՝ Աստծ հարցըն մերոց։

Գ. Զդ՝ Ամենայն հոգի՛ք զՀոգին սբ գովեցէք. զէակի՛ցըն Հօր և Որդւոյ երեքսրբեան ձայնիւ։ Փառք Հօր։ Զհուրն երկնային զարկեա՛լ Յանի՛ն յերկի՛ր բանաւո՛ր. որ մինչ՝ ի՛ ոտեաց այսօր զանուանքեալսն ի՝ սուրբ վերնատունն. Ամենայն հոգի՛ք զՀոգին սբ գովեցէք. զէակի՛ցըն Հօր և Որդւոյ երեքսրբեան ձայնիւ։ Այժմ և միշտ։ Օ՜ելոցն ի Հորէ և յՈրդւոյ զանա՛տաբուղխ անղբերն ի մանստի՛ց. որ խօսեցաւն ըզհին եւ նոր օրէնս Աստ՝ Ամենայն հոգի՛ք զՀոգին սբ գովեցէք. զէակի՛ցըն Հօր և Որդւոյ երեքսրբեան ձայնիւ։

Մեծացուցէ Ռկ։

Ո՛ւրախ լեր մայր լուսոյ Մարիամ. երկիր բանաւոր արեգականն օթևանն. լեր բարեխօս վասն անձանց մերոց։ Փառք Հօր։ Խընդա՜ տաճար Յանի՛ն Աստուծոյ. բարձող տրրտմութեա՛ն նախամօրն Եւայի. լեր բարեխօս վասն անձանց մերոց։ Այժմ և միշտ։ Յընծա՜ իմանալի արեւելք. քանզի քեզ ծագեաց մեզ լոյս երեսաց Քրիստոս. լեր բարեխօս վասն անձանց մերոց։

Ողորմեա՛ Ռկ։

Ինչեր տէր ողորմութի՛ք քո յաշխարհ. եւ ըզմեռեալ բընութիւնս ի կեանս վերադարձուցեր։ Փառք Հօր։ Նչեր տէր առ Հայր փառաւոր ի՛ յերկինս. և մինչ՝

թանրի՛է առաքելոցն աւանդեցեր սուրբ զՀոգի՛դ։ Այժմ և միշտ։ Բանցեր ցէր այսօր ըզգանձդ երկնային. և բաշխեցեր առատապէս պարգե՛ւս աղքատ բընութե՛ան։

ՏԷՐ ՅԵՐԿԻՆՔ ՐԿ։

Այսօր աղբեր գիտութե՛ան. բընկեսեալ ի ա՛ր վերնատունն. յորմէ լցան տիեզերք գնացի՛ւք գետոցն ուղղմամբ։ Այսօր ի՛ջեալ ի յերկինս. Հօր աւետիքն ի բարձանց. տալ աւետիս Ադամայ դառնալ յԵդեմ վերըստի՛ն։ Այսօր խընդայ նոր Սիոնն. որդւովք իւրովք զոր ծընաւ. օծմամբ Հոգւոյն նորոգեալ յորդի՛ս լուսոյ եւ տուընջեան։ Փառք Հօր։ Այսօր ի ձայն գոհութե՛ան. զՀոգի՛ն ընդ Հօր և Որդւոյ. հոգիք ամենայն օրհնեցէք զերե՛քսըրբեանն երգելով։ Այժմ և միշտ։ Այսօր ցընծամք երկրաւորքս. ընդ գալըստեան երկնայնոյն. ե՛ւ պարելով ընդ հրեշտակս երգե՛մք ըզփառս ի բարձունս։

Ա՛ՄՈՕՊՈՒ ԷՐԳ։

Զգաղ՛ուստ Հոգւոյն օրհնե՛սցուք, զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցո՛ւք ընդգաղ՛ուստ։

Յեկեղեցի՛ս բարեբանեցէք զԱստուած, և ըղՏէր յաղբերացն Իսրայելի։

Քառասնորդ Ասացուք. Կամ գանՀ։

Ա՛ՄՈՕՊՈՒ ՍԱՂՄՈՍ ԺԸ։

ԿՅ. Յանկալի է նա քան զոսկի, և քան զականս պատուականս բաղումս, քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ։

ՓԽ. Արկինք պատմեն զփառս Աստ, և զարարածս ձեռաց նո՛ր պատմէ հաստատութի՛ն։

Որ աւուր բղխէ զբան, և գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն:

Ոչ են բանք և ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին ձայնք նոցա:

Ընդ ամ երկիր եկ բարբառ նոցա, մինչև 'ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա:

Յարևու եհար զխորան իւր, և ինքն որպէս փեսայ զի ելանէ յառագաստէ իւրմէ, և ցնծայ նա որպէս սկայ յընթանալ զճանապարհս իւր:

Ի ծագաց երկնից են ելք նր, հանդիստ նր մինչև 'ի ծագս նորուն. և ոչ ոք ի ցէ, որ թագիցէ 'ի տապոյ նր:

Օրէնք ՏՆ ամբիծ են և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն ՏՆ հաւատարիմ, և իմաստուն առնէ զտղայս:

Արդարութիւք ՏՆ ուղիղ են, և ուրախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք ՏՆ լոյս են, և լոյս տան աչաց. երկիւղ ՏՆ նր, և մնայ յաւիտեան:

Դատաստանք ՏՆ ճշմարիտ են, և արդար է նոյն:

Յանկալի է նա քան զոսկի, և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ:

Վասնզի ծառայ քո պահեսցէ զայս. 'ի պահել նմա հատուցումն բազում:

Այանցուածս իւր ո՞ կարէ առնուլ 'ի միտ. 'ի գաղտնեաց իմոց սուրբ արա զիս, և յօտարէն պահեա զծառայս քո:

Ապա ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղէց՝ և նր եղէց 'ի մեղաց մեծաց:

Անցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ, և խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի քոյ են յամ ժամ, Տ՛ օգնական, իմ և փրկիչ իմ:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ ՅԱՆԼԻՑ: Լ. 22:

Խօսեցաւ Տէր ընդ Մովսեսի, և ասէ. և դու ա՛ռ քեզ խունկս անուշունս. ծաղիկ ընտիր զմրուռենեաց

հինգ հարիւր սիկղ, և կինամոմն զանոյշ, զկէս այնորիկ երկերիւր և յիսուն, և զխունկեղէգն զանոյշ երկերիւր և յիսուն, և հիրիկ հինգ հարիւր սիկղ ըստ սրբութեան, և իւղ ձիթենեաց հիմենեաւ միով։ Եւ արասցես զայն իւղ յօծումն սրբութեան, իւղ եփեալ ըստ արուեստի իւղագործաց, իւղ յօծումն սրբութեան լինիցի։ Եւ օծցես 'ի նմանէ զխորանն վկայութեան, և զտապանակ վկայութեանն, և զսեղանն և զամ զկահ նր, և զաշտանակ և զամ զկահ նր, և զսեղանն խնկոց, և զսեղանն ողջակիզաց, և զամ զկահ նր, և զաւազանն, և զյատակս նր։ Եւ սրբեսցես զնս, և եղիցի սրբութիւն սրբութեց, ամ որ մերձենայցէ 'ի նս սրբեսցի։ 29։

Ընթերցուած յԱռակաց։ Իմաստ. թ. 13։

Զի ո՞վ է մարդ որ գիտիցէ զխորհուրդս Աստ, կամ ո՞վ ածիցէ զմտաւ թէ զինչ կամիցի Տէր։ Զի խորհուրդք մահկանացուաց զանգիտողք են, և զաղփաղփունք հնարագիտութիւք մեր։ Զի մարմին եղծանելի ծանրացուցանէ զհոգի, և հակէ հողեղէն յարկ զմիտս բազմահոգս։ Եւ հազիւ նկատեմք զերկրաւորս, և որ ինչ առ ոտս կայցէ՝ աշխատութիւք գտանեմք։ Իսկ որ ինչ յերկինս է՝ ո՞վ քննեսցէ, և զխորհուրդս քո ո՞վ գիտաց՝ եթէ ոչ դու ետուր իմաստութիւն, և առաքեցեր զսրբ Հոգիդ քո 'ի բարձանց։ Եւ ապա ուղղեցան շաւիղք երկրաւորացս, և զհաճոյս քո ուսան մարդիկ, և իմաստութիւք քո փրկեցան։ Ցա զնախաստեղծն զհայրն աշխարհի զմիայն՝ հաստատեալ պահեաց. և փրկեաց զնա 'ի յանցանաց իւրոց. և ետ նմա զօրութիւն ունելոյ զամ։ Ժ. 2։

Ընթերցուած յԱստուածայայ մարգարէէ։ �թ. 20։

Անկեսցէ 'ի Սիոնէ փրկիչ, և դարձուսցէ զամպարշտութիւնս Յակովբայ, ասէ Տէր, և այս նց որ յինէն ուխտ, ասէ Տէր, Հոգին իմ որ է 'ի քեզ, և

բանք զոր ետու 'ի բերան քո, մի պակասեսցեն 'ի բերանոյ քումմէ, և 'ի բերանոյ զաւակի քոյ, և 'ի բերանոյ զաւակէ զաւակի քոյ՝ ասէ Տէր, յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան: 21:

Պօղոսի առաքելոյն 'ի Կորնթացւոց առաջին թղթոյն է ընթերցուածս: ԺԲ. 4:

Թէպէտ և բաժինք շնորհաց են՝ այլ Հոգի նոյն է, եթէ բաժինք պաշտամանց են, այլ Տէր նոյն է, եթէ բաժինք յաջողութեց են, այլ Աստուած նոյն է՝ որ յաջողէ զամենայն: Բայց իւրաքանչիւր ումեք տուեալ է յայտնութիւն Հոգւոյն՝ առ իւրաքանչիւր օգուտ: Ումեմն 'ի Հոգւոյն տուեալ է բան իմաստութեան, այլում բան գիտութեան ըստ նմին Հոգւոյ, միւսումն հաւատք՝ նովին Հոգւով. այլում շնորհս բժշկութեց նովին Հոգւով, այլում աջողութիւնք զօրութեց, այլում մարգարէութիւն, այլում ընտրութիւն հոգւոց, այլում ազգք լեզուաց, այլում թարգմանութիւն լեզուաց, այլ զայս ամենայն աջողէ մի և նոյն Հոգի, և բաժանէ իւրաքանչիւր որպէս և կամի: 11:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Կ3. Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն Աստուծոյ, և եթէ արար զյարկս իւր Բարձրեալն:

Փխ. Աստուծ մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնական 'ի վերն նեղութեց որ գտին զմեզ յոյժ:

Ա-Էպոլոյն ըստ Յովհաննու: Ի. 19:

Յետ յարութեան Տն մերոյ Յսի Քրի:

Նա էր երեկոյ 'ի միաշաբաթուոջ աւուրն, և դրօքն փակելովք՝ ուր էին աշակերտքն ժողովեալ վասն հրէից, եկն Յս և եկաց 'ի միջի նոցա, և ասէ ցնա. ողջոյն ընդ ձեզ: Իրրև զայս ասաց. ետոյց նոցա զձեռսն և զկողն իւր, և խնդացին աշակերտքն իրրև տեսին զՏէր: Ասէ ցնա դարձեալ. ողջոյն

ընդ ձեզ. ոչ առաքեաց զիս Հայր իմ, և ես առաքեմ զձեզ։ Եւ զայս երբև ասաց, փչեաց 'ի նս և ասէ, առէք Հոգի սրբ. եթէ ումեք թողուցուք զմեղս՝ թողեալ լիցի նց, եթէ զուրուք ունիցիք՝ կալեալ լիցի։ 23։

Եւ զ՚առագայթեալ։

Ռեպ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Ամ՚ում ամենա։

ՑԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս ԺՐ։

Կց. Յանկալի է նա։ Փխ. Երկինք պատմեն. 593։

Առ Եպրայեցոն ըստ Մատթէոսի։ Ա. 18։

Ցեառն մերոյ

Յեի Ռեի ծնունդն էր այսպէս։ Լուսեալ. 585։

Սէսէրի Յարու-է Դկ։ Ռեպ. Ասասցուք. կամ գանչ։

Հոմբարձի Դշ։

Անմահարար բաժակ հեղեալ. 598։

Անսկիզբն Ած սուրբ Հոգի. 599։

Երկրորդ Սաղմոս Խգ։

Կց. Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն Ած, և սրբ արար զյարկս իւր Բարձրեալն։

Փխ. Ած մեր ապաւէն և զօրութի, օգնական 'ի վրդ նեղութեց որ գտին զմեզ յոյժ։

Ա՛ ոչ այսորիկ ոչ երկիցուք մեք 'ի խռովել երկրի, 'ի փոփոխել լերանց 'ի սիրտս ծովու։

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նց. խռովեցան լերինք 'ի զօրութենէ նր։

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն Ած, և սրբ արար զյարկս իւր Բարձրեալն։

Ած 'ի մէջ նց, և նոքա մի սասանեսցին, օգնեսցէ նց Ած 'ի վաղորդենէ մինչև 'ի վաղորդայն։

Խռովեցան հեթանոսք, և խոնարհեցան թագաւորութիւնք, ետ զձայն իւր Բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր:

Տէր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր Աստ Յակովբայ:

Եկայք և տեսէք զգործս Աստ, որ արար զնշանս և զարուեստս 'ի վերս երկրի:

Ընդհար զպատերազմս 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի՝ զաղեղունս փշրեաց զվէնս խորտակեաց և զասպարս այրեաց հրով:

Կանխեցէք և ծաներուք զի ես իմ Աստ բարձր եղէց 'ի հեթանոսս, և բարձրացայց 'ի վերս՝ամ երկրի:

Տէր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունելի է մեր Աստ Յակովբայ:

Ա-Եպիսկոպն ըստ Յովհաննու: Ի. 19:

Յետ յարութեան Տն մերոյ Յսի Քսի:

Ա՛ՆՍՏՈՒԳ ԵՐԵԿՈՅ 'Ի ՄԻԱՇԱԲԱԹՕՕՂ. 596:

ՔԵՂ. Գոհաբանելով: Կեցո: ԱՂՕ. Խաղաղութիւն:

Ա Խ Տ Ե Ա Ր

ԿԻՑԵՐՈՐԴ ՕՐ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԻՆ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն դշ:

Ա՛ՆՄԱՀԱ՛ՐԱ՛Ր բաժակ հեղեա՛ւ յերկնի՛ց ո՞ր Հոգի՝. զոր արբի՛ն ի վերնատունն դա՛ւք ո՞ր առաքելո՛ցն. օրհնեա՛լ ես սո՛ւրբ Հոգի՛դ ճրշմարի՛տ: Առատապէս ծաւալեա՛լ ի մե՛զ հո՛ւրբն կենդանի՝. քանզի արբեա՛լ առաքելո՛ցն եւ արբուցի՛ն տի՛ւ զերանց. օրհնեա՛լ ես սո՛ւրբ Հոգի՛դ ճրշմարի՛տ: Այսօր մեծապէս ցընծան եկեղեցիք

հելլենոսաց. զգմայլեալք ուրախութիւն ի քէֆն կենդանարար բաժակ. օրհնեալ ես սուրբ Հոգի Ճշմարիտ:

† Անբակիզն Աստուած ես Հոգի. զմարգարէութեանց նախագուշակումն. արտափայլեալ լուսազարդեցեր. առատապէս հեղեալ յառաքեալսն: Անժամանակ Որդի միածին. զգլխոստացեալ պարգևս աւետեացն. ի վերնատունն աւարտեալ լցեր. առատապէս հեղեալ յառաքեալսն:

Առաքելոյ աղաւնոյ. ի ջանելով մեծաձայն հընչմամբ ի բարձանց. ի նմանութիւն լուսոյ փայլման հրաշալենեաց անկիզելի զաշակերտսն. միանչդեռ նստէին ի սուրբ վերնատանն: Աննիւթական աղաւնի. անքննելի որ քննէ ընկալորս Աստուծոյ. զոր առեալ ի Հօրէ պատմէ զահաւոր և զամենասանգամ գալուստն. զոր քարոզեցին համագոյական: Օրհնութի՛ ի բարձունս. ելողին ի Հօրէ և յՈրդւոյ Հոգւոյն սրբոյ. որով առաքեալքն արբեցան անմահական բաժակաւն. եւ հրաւիրեցին զերկիրս ի յերկինս:

Ինքբն յինքեան. նոյն միշտ ընդ որքս դասեցաւ անեւրեւոյթ անժամանակ. անայլայլելի անփոփոխելի՛. եւ միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան: Առանց որքանութեան. առանց որպիսութեան. առանց տեսութեա՛ անշօշափելի՛. եւ միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան: Տէր առաքիչ որոշիչ. տանձար առնէ ինքբն ինքեանցն. առաջնորդէ զօրանցուցանէ որպէս և կամի՛ բաժանէ ըզշնորհս. և միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան:

Հանմարձաւ ցէրըն մեր յերկինս. ասելով ա-
շակերտաց ցն. Նըստարուք ի քաղաքի Դ Երուսա-
ղէմ. մինչև զգենուցուք զզօրութիւն ի բար-
ձանց: Այնաբանեալ ե՞ր առաքեալքըն միախորհ
եւ միակրօնն. միաբան նըստէին ի ե՞ր վերնա-
տա՛ն. եւ ակն ունէին գալըստեան ե՞ր Հոգ-
ւոյն: Յանկարծակի եհան. ի նմանութի լուսոյ
փայլմանցն. եւ եկեալ բնակեցաւ ի ե՞ր առա-
քեա՛լսն. մինչդեռ նըստէին ի ե՞ր վերնատա՛ն:
Ընդ երկնայնոց հոգեղինաց դասուցն. հոգւոց
ստեղծողին երգեմք. փա՛ռք ռաւորեալ է գա-
լուստ Հոգւոյն սրբոյ: Ընդ առաքելոց խըմբին
այսօր զուարճացեալ վերագոչեմք հոգւով. փա՛ռք
ռաւորեալ է գալուստ Հոգւոյն սրբոյ: Ա՛ստա-
նօր վերնատունս Սի՛ոնի որդիք նորոյ. երգեցէք
ձայնիւ վերնոցն. փա՛ռք ռաւորեալ է գալուստ
Հոգւոյն սրբոյ: Ի ձայն ցընծութե՛ամենայն
հոգիք տացուք. զմեզ նորոգողին ըզփառս.
փա՛ռք ռաւորեալ է գալուստ Հոգւոյն սրբոյ:

Օն. Լոյս ի լուսոյ ի Հօրէ առաքեցար և մարմնա-
ցար ի սուրբ կուսէն. զի վերընտրին նորոգեսցես
զանպականեանցն Ադամ: Դու Ա՛ր ի յերկրի երե-
ւեցար և ընդ մարդկա՛ն շըրջեցար. եւ փրրկեցեր
ըզտիեզերըն յանիծիցն Ադամայ: Դեզ ի յեր-
կնից վըկայեալ Հօր քո՛ ձայն. ասէ դա՛ է իմ Որդի.
եւ որ Հոգին ըզքեզ յայտնեաց աղաւնակերպ
երևմամբ:

Ոն. Հայր անըսկիզբն արարիչ յաւիտենից. առ
քեզ կարդամք և պաղատիմք. հանգո՛ զնրընջեցեալ-

սըն մեր ի՛ սուրբ անո՛ւնըդ քո՛։ Ո՛րդի՛դ միածի՛ն. Էակի՛ց Հօր և Հո՛գւոյ. ի միւսանգա՛մ քո գալըստեանն. հա՛նգո՛՛՛ զնը՛ընջեցեա՛լսըն մեր ի՛ ե՛ր անո՛ւնըդ քո՛։ Հո՛գի՛դ Ճըշմարի՛տ. փառակի՛ց Հօր և Ո՛րդւոյ. ա՛ղաչանո՛՛ք Ա՛ծածնի՛ն. հա՛նգո՛՛՛ զնը՛ընջեցեա՛լսըն մեր ի՛ ե՛ր անո՛ւնըդ քո՛։

Ա՛օ. Ա՛նը՛սկի՛զբն Ա՛՛ծ անհասանելի՛ բնութի՛ և հանգո՛ւցեա՛լ ի հրեղէ՛ն կա՛ռս. վա՛՛ն որո՛՛յ գովելո՛՛վ ասեմք. օ՛րհնեա՛լ ես Հա՛՛յր անը՛սկի՛զբն Ա՛՛ստըւա՛՛ծ։ Ա՛՛ն՛գարտատեսի՛լ և ծիրանազգեա՛՛ց հրա՛՛շափառագո՛՛յն կո՛՛յս. զո՛՛ր ա՛՛ռեա՛՛լ Որդւոյ վերա՛՛փոխեա՛՛լ դա՛՛սեա՛՛ց յա՛՛նպատա՛՛ւմ ի՛ կեա՛՛նս. վ՛՛ն որո՛՛յ գովելո՛՛վ ասեմք. օ՛րհնեա՛՛լ ես Որդի՛՛դ միածի՛՛ն Ա՛՛ստըւա՛՛ծ։ Ա՛՛նհասանելի՛՛ Հոգւո՛՛յն զօրո՛՛ութի՛՛ն ո՛՛րով փա՛՛րեա՛՛լ համա՛՛տարած լո՛՛յսն ըղկուսա՛՛կան անձա՛՛մբն. վերափո՛՛խելո՛՛վ յա՛՛նպատմելի՛՛ և յա՛՛նհասանելի՛՛ և յանա՛՛նց լո՛՛յսն. վա՛՛ն որո՛՛յ բարերանելո՛՛վ ասեմք. օ՛րհնեա՛՛լ ես Հոգի՛՛դ Ճըշմարի՛՛տ Ա՛՛ստըւա՛՛ծ։

ԽԶ. Լո՛՛ւսաւո՛՛րեա՛՛ Ա՛՛՛Ի՛՛մ զարդարեա՛՛ զամուրըս քո՛՛. քա՛՛նզի մերձեցա՛՛ առ քեզ փեսա՛՛ն երկնաւո՛՛ր. փրկո՛՛ւթի՛՛ քեզ շնո՛՛րհելո՛՛վ պրսակեա՛՛ծ՝ց սքանչելի փառո՛՛քն իւրո՛՛վք։ Ա՛՛յսօ՛՛ր ծագեա՛՛ց քեզ դրշխոյ գո՛՛ւստրը Սիո՛՛ն՝. ա՛՛րգանո՛՛ւթե՛՛ ա՛՛ր՛՛եգանկն Ք՛՛ն. և սրփուեցա՛՛ն ըղքե՛՛ւ շնո՛՛ր՛՛հրքա՛՛ ե՛՛ր Հոգեո՛՛՛ժ՝ն մեծապէ՛՛ս պա՛՛՛ր՛՛գեւո՛՛՛ք։ Փառ՛՛ք Հօ՛՛ր։ Ա՛՛յսօ՛՛ր ցընծա՛՛ ե՛՛ր Սիո՛՛ն մա՛՛յր ե՛՛կեղեցի՛՛. փայլեցո՛՛ զմանկո՛՛ւներս քո՛՛ ո՛՛՛ր՛՛պէ՛՛ս զարդ՛՛գակրն. զի՛՛ անձաժ՛՛ռ խընդութի՛՛՛ լեցո՛՛՛ց ըղքնզ Ք՛՛՛ի՛՛՛ստոս Թագաւո՛՛՛ն։

Ա՛՛յժմ և միշտ։

Ամենակալ Հայր երկնաւոր. զանբաժանելի լուսոյդ ըզծագումն հողեղէն նացքս շնորհեցեր. ա-ռատապէս հեղեալ յառաքեալսն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Հոգի քո սբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։

Այ անուան քո Տէր կեցուսցես զիս, արդարութիւն քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրսս հանգըստեան սընոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուան իւրոյ։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հաւոյ Ա.Կ։

Անճառելի բըղխումն ի Հօրէ և յՈրդւոյ Հոգիդ ճըշմարիտ. այսօր ի վերնատունն խորհըրդոյ խոնարհեալ հանգեար յառաքեալսն. Աստուած հայրցն մերոց։ Անքննելի խորոցդ Աստ քննող ընդ Հօր միաւոր. այսօր ի հրեղէն թևոցն խոնարհեալ հանգեար յառաքեալսն. Աստուած հայրցն մերոց։ Անընսպառ աղբեր լուսոյ սուրբ Հոգի. այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեար յառաքեալսն. Աստուած հայրցն մերոց։

Գ. ԸզՏր օրհնեցէք բարձր արարէք զՀոգին ճըշմարիտ։ Փառք Հօր։ Ո՛ր անճառ խոնարհութեամբ հանգեաւ յառաքեալսն. պանծալի ար-

փիսիփայլ պլսակ եղեալ ի նոսա. բարձր արա՞ր-
ջէք զ՝ոգին ճրշմարիտ։ Այժմ և միշտ։ Ո՛ր
զանճառելի խորհուրդ Երրորդութեանն յայտ-
նեաց նոցա. իմաստութե՛ աղբեր կենդանի բղ-
խեալ ի նոսա. բարձր արա՞ր ջէք զ՝ոգին ճրշ-
մարիտ։

Մէջացոյցոյէ Ակ։

Զոր խորանիդ արեգականն արդարուե՛ նոր օր-
հնուի՛ս տացուք. և անդադար բարեբանե՞սցուք։
Փառք Հօր։ Զոր տաճարիդ անճառ լուսոյն որ
ի Հօրէ նոր երգս երգեսցուք. և անդադար բարե-
բանե՞սցուք։ Այժմ և միշտ։ Զոր միարանիդ
հրաշալի նոր միաւորման Սանին եւ մարմնոյ. հո-
գևոր երգով բարեբանե՞սցուք։

Ողբերգ Ակ։

Ո՛ր ի հայրական իսկութէն յառաջ բղխեալ աղ-
բեր լուսոյ. և ճառագայթարձակ լուսովքն զուար-
ճացուցեալ լեցեր զառաքեալսն. աղաչանօք սոցա
ողորմեա։ Ո՛ր զէութի՛ քո հրեղինացն հիացմամբ
ցուցեր. նոյն ինքն իմանալի ճծայի՛ն լուսովքն
զուարճացուցեալ լեցեր զառաքեալսն. աղաչանօք
սոցա ողորմեա։ Փառք Հօր։ Ո՛ր զաշխարհամած
խաւարն ի սկզբան ի լոյս փոխեցեր. այսօր
հրաշալի ճծայի՛ն լուսովքդ զուարճացուցեալ լե-
ցեր զառաքեալսն. աղաչանօք սոցա ողորմեա։
Այժմ և միշտ։ Ո՛ր հրաբորբոք ծանալմամբ յա-
ռաջ խաղացեալ ոգիդ ճրշմարիտ. և հրաժորան
ճծայի՛ն լուսովքդ զուարճացուցեալ լեցեր զառա-
քեանսն. աղաչանօք սոցա ողորմեա։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՆԻՑ ԱԿ։

Ո՛Ր ի հրաշալի սաւառնամեկնիցդ վերանիստիս. այսօր ի դասս հողեղինաց անպատմելի սիրով հեղեալ ի յերկնից. օրհնեալ ես ո՛ Հոգի Աստուած։ Փառք Հօր։ Ո՛Ր ի հրեղէն լեզուացն եռահիւսակ սիրաբանիս. այսօր ի շնորհս հողեղինացն հրաշալեաց հեղեալ ի յերկնից. օրհնեալ ես ո՛ Հոգի Աստուած։ Այժմ և միշտ։ Ո՛Ր հրակերպիցն արփիափայլ բոցով միշտ երևիս. այսօր հողեղինացն հրաճաշակ բաժակ հեղեալ ի յերկնից. օրհնեալ ես ո՛ Հոգի Աստուած։

Առաւօտեան Երգ։

Զամենայն Հոգւոյն օրհնեսցուք. զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցուք ընդհանրական։

Յեկեղեցիս բարեբանեցէք զԱստուած. և ընդՏէր յաղթերացն Իսրայելի։

Քարոզ Աստուածաբանութեան։ Հոմ գանձ։

Առաւօտեան Սաղմոս Օ։

ԿՅ. Սիրտ նոր հաստատեա յիս Աստուած, և զՀոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի իմում։

ՓԽ. Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ. 92։

Ընթերցուած 'ի թուոց։ ԺԱ. 24։

Եւ ել Մովսէս և խօսեցաւ ընդ ժողովրդեանն զպատգամս Տն, և ժողովեաց եօթանասուն այր 'ի ծերոց ժողովրդեանն, և կացոյց զնս շուրջ զխորանաւն։ Եւ էջ Տր ամպով, և խօսեցաւ Տր ընդ Մովսեսի, և առ 'ի Հոգւոյն որ 'ի նմանէ, և արկ զեօթանասուն արամբքն զծերովք։ Եւ իբրև հանգեաւ Հոգին 'ի վրա նց, և մարգարէացան 'ի բանակին, և այլ ոչ ևս յաւելին, և մնացին երկու

արք 'ի բանակին, անուն միումն Ելդադ, և անուն երկրորդին Մոլդադ, և հանգեաւ 'ի վր նց Հոգին, և նոքա էին 'ի գրելոց անտի, և ոչ եկին 'ի խորանն, և մարգարէացան 'ի բանակին։ Եւ ընթացեալ պատանի մի՝ պատմեաց Մովսեսի՝ և ասէ ցնա, Ելդադն և Մոլդադն մարգարէացան 'ի բանակին։ 27։

Ընթերցուած յԱռակաց։ Իմաստ. Զ. 11։

Զի որք պահեցին սրբութիւն զսրբութի՝ սրբեսցին, և որք ուսան զնս գտցեն պատասխանատրութիւն։ Արդ ցանկացարուք բանից իմոց. փափաքեցարուք՝ և խրատեսջիք։ Լուսաւոր և անթառամ է իմաստուն՝ և դիւրաւ երևի սիրողաց իւրոց. և գտանի խնդրողաց իւրոց։ Հասանէ առ ցանկացօղս իւր. առ յաւաջագոյն ճանաչելոյ։ Որ կանխեաց առ նա՝ ոչ վաստակեսցի. զի դեգերեալ գտցէ զնա առ դրունս իւր։ Զանգի և զմտաւ ածել զնմանէ՝ կատարեալ իմաստութիւն է. և որ տքնի վս նր՝ վաղվաղակի անհոգ լիցի։ Զի ինքնին շրջի խնդրել զարժանաւորս իւր. և 'ի շաւիղս երևի նց քաղցրութիւն. և յամ հնարագիտութիւնս պատահէ նց։ 17։

Ընթերցուած յԵսայեայ մարգարէէ։ ԿԱ. 1։

Հոգի Տն 'ի վր իմ, վս որոյ և օծ իսկ զիս, աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս, բժշկել զբեկեալս սրտիւք, քարոզել գերեաց զթողութի, և կուրաց տեսանել, կոչել ամ Տն ընդունելի և օր հատուցման Ես մերոյ։ Սնխիթարել զամ սգաւորս, տալ սգաւորաց Սիոնի փառս, փոխանակ մոխրոյն օծումն ուրախութե, և սգաւորացն հանդերձ փառաց՝ փոխանակ ոգւոյն վհատութե։ 3։

Պօղոսի առաքելոյն 'ի Հռովմայեցւոց թղթոյն է ընթերցուածս։ Ը. 2։

Զի օրէնք հոգւոյն կենաց 'ի Քս Յս ազատեցին զիս յօրինաց մեղացն և մահու։ Զի որ անհնա-

րինն էր օրինացն՝ որով տկարանայրն մարմնով, Աստ զԱրդին իւր առաքեաց 'ի նմանութի մարմնոյ մեղաց, և վասն մեղաց, և դատապարտեաց զմեղս 'ի մարմնի անդ. զի արդարութի օրինացն կատարեսցի 'ի մեզ, որք ոչ ըստ մարմնոյ գնայցեմք, այլ ըստ հոգւոյն: Զի որք ըստ մարմնոյն են, զմարմնոյն խորհին, և որք ըստ հոգւոյն՝ զհոգւոյն: Զի խորհուրդ մարմնոյ մահ է, և խորհուրդ հոգւոյն կեանք և խաղաղութի: 6:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Կ3. Հոգի քո սուրբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Փխ. Տէր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր խնդրուածաց իմոց ճշմարտութեամբ քով:

Ա-Էպիստոլն ըստ Յովհաննու: Գ. 1:

Առ Տէրն մեր Յն Քն

Ան էր այր մի 'ի փարիսեցւոց անտի Նիկոդեմոս անուն նր, իշխան հրէից, սա եկն առ նա գիշերի՝ և ասէ ցնա. ռաբբի՝ գիտեմք թէ յԱստ եկեալ ես վարդապետ, զի ոչ ոք կարէ զայդ նշանս առնել, զոր դուդ առնես, եթէ ոչ Աստ իցէ ընդ նմա: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնցի վերստին, ոչ կարէ տեսանել զարքայութի Այ: Ասէ ցնա Նիկոդեմոս. զիա՞րդ կարէ մարդ ծնանել որ ծերն իցէ. մի թէ մարթ ի՞նչ իցէ անդրէն յորովայն մօր իւրոյ կըրկին մտանել և ծնանել: Պատասխանի ետ Յն և ասէ. ամէն ամէն ասեմ քեզ. եթէ ոչ ոք ծնցի 'ի ջրոյ և 'ի հոգւոյ, ոչ կարէ մտանել յարքայութի Այ: Զի ծնեալն 'ի մարմնոյ՝ մարմին է, և ծնեալն 'ի հոգւոյ՝ հոգի է: Դու՝ մի զարմանար թէ ասացի քեզ՝ պարտ է ձեզ ծնանել վերստին. զի հողմ ուր կամի շնչէ. և զձայն նր լսես. այլ

ոչ գիտես ուստի գայ՝ կամ յո՛ երթայ, սոյնպէս և ամ ծնեալն 'ի Հոգւոյն։ 8։

Եր Հանդուրժեալ։

Բրչ. Խնդրեսցուք։ Կեցո՛։ Ամ. Ամեն։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Առաջին Սաղմոս Ծ։

Կ3. Միրտ նոր հաստեա՛ յիս Աստ, և զՀոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փորի իմում։

Փխ. Ողորմեա՛ ինձ Աստ ըստ մեծի։ 92։

Առ Եփեսացիսն ընտ Յովհաննու։ Ի. 19։

Յետ յարութեանն մերոյ Յսի Քրի։

Նա էր երեկոյ 'ի միաշաբաթուոջ։ 596։

Սէնէկի Յոլոնէ Դշ։ Բրչ. Ասասցուք. Նոմ գանդ։

Հոմիլիայի Դկ։

Ի հայրաշարժ աղբերէն։ 608։

Ի համբառնալ Բանին յերկինս։ 608։

Երկրորդ Սաղմոս Ճ։

Կ8. Հոգի քո նոր և։ Փխ. Տէր լուր աղօթից։ 508։

Առ Եփեսացիսն ընտ Յովհաննու։ Գ։ 1։

Առ Տէրն մեր Յս Քրն

Նա էր այր մի 'ի փարիսեցւոց։ 606։

Բրչ. Գոհաբան։ Կեցո՛։ Աղօթ. Խաղաղութ։

Ե Ս Ք Ս Թ

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ՕՐ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

Քահանայապետաց աղբերքն անհատահոսելոյ վերտակ. կենդանարար ի՛ր Հոգի. օրհնեա՛լ ես լոյս ճշմարի՛տ։ Այսօր ի՛ր վերնատունն եկեալ Ս՚ծ ճշմարի՛տ. հրաշալարդեաց զառաքեալսն. ի՛ լոյս փառաց քո՛ց Հոգի։ Հրճուողական խնդութեամբ աշակերտացն լցեալ. փառաւորելով երգէին. օրհնեա՛լ ես լոյս գերազա՛նց։

Ի՞ համբառնալ Տանին յերկինս եւ ի նստել ընդ աջմէ Հօր. զուարճացեալ առաքելոցն երկրպագէին. օրհնելով զՀայր զառաքող Հոգին։ Համահաւաքեալ գունդքն սրբոցն ի վերնատունն խորհրդոյ. համբարձմանմբ աչաց սպասէին Հոգւոյն. օրհնելով զՀայր զառաքող Հոգին։

Հոգիք հրեղինացն. այսօր տօնեն ընդ մեզ զգալոյստ Հոգւոյն Ս՚ստուծոյ։ Տեսանողն յառաջ. նշանակէր զառատաբուղխ վերտակ իմաստից ի մեզ հեղեալ ի Հոգւոյն։ Ա՛մէն հաւատոյ. զմայլեալ անմահական բաժակաւն այսօր բաշխէր ծարաւեաց։ Գնատոցս այս գնացի՛ք. ցընծայ քաղաքն Ս՚Յ՝ Սիոնն մայր եկեղեցի։ Ա՛՝ ուրոյ և մեք. երբեակ և մի՛ ածուեն երգեմք ընդփառս ի բարձունս։

Աղբե՞ր կենա՞ց բաշխող շնորհա՞ց Հոգի՛դ ի՛ջեա՛լ ի բարձանց. զանապա՛կան պարգե՛ւս քո՞ բաժանեցեր յառաքեալսն։ Ո՞ր ի՞ վե՞ր ջուրցն գոլով ստեղծանէիր զարարածս. ի՛ջեալ ի ջո՛ւրս աւա՛զանի՞ն ծնանի՛ս ո՛րդի՛ս Ա՛ստուծոյ։ Ո՞ր զա՞ղդարեա՛լ նորոգես մի՛շտ ըզնո՛ր քո՝ զե՛կեղեցի. պէ՛սպէս շնորհա՛ց քոց պարգևո՞ք փայլեն մանկո՛ւնքք սորա։

ՅԲ. Ինչե՞ր յերկնից միածի՛ն ա՛նմեկնելի՛դ ի Հօրէ. հովանացեա՛լ նբ Հոգւո՞յն. Բանըդ մարմնացա՛ր ի՞ կուսէն։ Ինկի՛ր ի չարչարանս չարչարանացըն լուծի՛չ. ձեռ՛ք որ զերկի՛նս արարի՞ն. տարածեցե՛ր ի՞ խաչի՛ն։ Հանբերեցեր վասրն մերոյ փրրկութե՛ն. ըզմեռանելի՛լ յանձն առեր՞ը. կենդանատո՛ւ մեռելոց։

ԸԳ. Օրհնե՛մք ըզքե՛զ ա՛ներ՞ղ անբ՞սկիզբն Հայրանհա՛սանելի՛ եւ փա՛ռաւորեա՛լ յանմարմնո՛ց զինուո՞ր ութե՛ն։ Գո՛վեմք ըզքե՛զ Ո՞րդի՛ Հօր արարչա՛կից. բանդ նորոգող և կեա՛նք ա՛զգի՛ մարդկա՛ն. թագաւո՛ր յաւի՞տենից։ Օ՛քե՛զ բարեբա՛նե՛ն ամենայն աղի՛նք. մշտնջենաբո՛ւղխ անբ՞սպառ աղբե՛ր ո՞ր Հոգի՛դ ճշմարտութե՛ն։

Ո՞ւ ա՛ծութի՛ ն՝ բրո՛ղդութի՛ ա՛նբաժանելի՛. ո՛ր ի՛ հրեշտակա՛ց անդադա՛ր օ՞րհնաբանի՛ս։ Ա՛նմարմնո՛ց զինուո՞ր ութի՛ք փա՛ռաբանե՛ն ըզքե՛զ ի՛շխան Հայ՞ր Ա՛ստ։ Զո՛ր ե՛քկերպեան կենդանի՛քըն վայելո՛ւչ աղաղակեն. ա՛ռ քե՛զ իշխանա՛կից Ո՛րդի՛ եւ Բա՞նդ Ա՛ստ։ Ինշխանութի՛ք ա՛թոռո՛ց գո՛վե՛ն ըզքե՛զ. ամենասո՛ւրբ Հոգի՛ և բո՛լորից Ա՞ստուած։

ՀԵ. Հայր անբ՞սկի՛զբն բարեխնամ մարդասէր. ո՛ր

ստեղծիչդ ես հոգւոց և մարմնոց. յիշեա զնընջեցեալսըն մեր. եւ հանգո՛ ընդ սուրբս քո։ Որդի՛դ միածի՛ն. որ գլխածդ ես առ ամենեսեան՝ն. եւ խաչի՛ւ և արեամբ դնեցեր ըզքո՛ ժողովուրդս. յիշեա զգի՛նս արեան քո ցէր. եւ հանգո՛ ընդ սուրբս քո՛։ Հոգի՛դ ճշմարիտ. որ աղբերդ ես անրնսպառելի. եւ ըստուգի՛չ ամենայն բարութեանց. յիշեա զնընջեցեալսըն մեր. եւ հանգո՛ ընդ սուրբս քո՛։

ՈՒՕ. Որ անհաս և անքննելի քառակերպիցըն վեհագոյն. ի փրկել ըզմեզ եկեալ անմահից թագաւորն օրհնուի՝ առաքո՛ղի՛ն։ Ո՞ռաքի հրեշտակապետն առ սերովբէ՛ն հողեղէն. սոսէ ցրն և արարողն առաքեալն ի Հօրէ մարմնանայ ի քէ՛ն փրկո՛ղն։ Ա՛ղկրատի ի Յորդանան վրկայելով Հօր և Հոգւոյն. ովսաննայ ի բարձունս երգէին՝ մանկունքն օրհնութի՝ Որդւոյ Դաւթի՛։

ԽԶ. Լ՝ջ միածի՛ն ի Հօրէ եւ լոյս փառաց ընդ նըմա՝. ձա՛՝ինք հընչեցի՛՝ն սանդարամե՛տք անդընդոց։ Տեսեալ ըզլոյս մեծ հայրապետի՛ն Գրիգորի՝. պատմե՛՝ր ցընծութեա՛՝մբ հաւատացեալ աղքայի՛ն։ Փառք Հօր։ Անկայ՛ք շինեսցո՛ւք ե՛ր ըզխորանըն լուսոյ. քանզի ի սմա՝ ծագեաց մեզ լո՛՝յս ի հայանստան աշխարհի՛։

Ամէն և միշտ։

Յանկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբեր լուսոյ. անմահական կենաց լուսով զարդարեալ. որք օրհնէ՛ին ըզՀայր վառաքո՛ղ Հոգւոյն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ի սաստէ քումմէ ցէր, և 'ի շնչել հոգւոյ բարկութեան քո։

Առաքեաց 'ի բարձանց և ընկալաւ զիս 'ի ջրոց բազմաց։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Սիրտ նոր հաստատեա յիս Աստծ, և զհոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի իմում։

Մի ընկենուր զիս ցի յերեսաց քոց, և զՀոգի քո նոր մի հանիր յինէն։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց գ։

Ա՞նեղանելի Հոգիդ սուրբ որ ես ընդ Հօր փառակից. եւ էակից գո՛լով ծոցածին Բանին. անհասանելիդ Աստուած հարցին մերոց։ Որ ի քառակերպեան ամենոյդ բազմեալ հանգչիս. եւ սրբբաբանեալ օրհնի՞ս ի հրեղէն լեզուացն. անհասանելիդ Աստ՛ծ հարցին մերոց։ Այսօր մարգասիրապէս ածաբար իջեալ ի ս՛ր վերնատունն. և ըզհողեղէն լեզուս բաժանեա՞լ հանգչելով ի նոսա. անհասանելիդ Աստուած հարցին մերոց։

Գ. Ըզցէր օրհնեցէք բարձր արարէք զՀոգին ճշմարիտ Ա՛ծ։ Փառք Հօր։ Զմիսիթարիչ ս՛ր Հոգին որ փոխան միածնին ի՛ջեալ ի Հօրէ և յՈրդւոյ. որ հրաշազարդեա՞ց ըզսուրբ զառաքեալսն. բարձր արարէ՞ք զՀոգին ճշմարիտ Ա՛ծ։ Այժմ և միշտ։ Զերկնայի՛ն ծորանսն հեղեալ ի սուրբ

վերնատունն. որ ա՞ծաղարդ հրաղինեա՞ց ըղնՙբ զառաքեալսն. բարձր արարէ՞ք զՀոգին ճըշմարիտՀ՝ ։

ՄԷԾԱՑՈՒՑԷ ԳՀ։

Ընծա՛ծին երկնայի՛ն գու�ա՛ծայի՛ն ճայնի՛ն ա՛ւետարանէր հրեշտակն. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։ Փառք Հօր։ Ի քերովբէս բազմեալ ընդ Հօր անապականաբար բնակիլ հաճեցար ի քում յորովայնի՝. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։ Այժմ և միշտ։ Որ բոցեղէն սրովբէի՛ք շըրջապա՛կեալ պահի՛ր. այսօր ի մէջ մարդկան ի գի՛րկըս հողեղինի՛ յայտնեալ. ուրախ լեր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քեզ։

ՈՂՈՐԴԵԱ՛ ԳՀ։

Հոգի՛դ ճըշմարիտ. որ զաշակերտսն ըղհրամանսըն քո զառաքըն դաւթեան լցեր. արբուցանելով աշակերտացն զպարարտութի՛ն քո՞՝ ի՝ ո՛ր վերնատունն. ողո՛՝րմեա։ Փառք Հօր։ Որ առաքեցար ի Հօրէ եւ Յորդանայ. կենդանարար վըտակ և լոյս ճըշմարիտ. արբուցանելով նոքօք որդւոց Սիոնի՞՝ զուղխըս փափկուն. ողո՛՝րմեա։ Այժմ և միշտ։ Որ կատարեցեր ըզփափագ ցանկութի՛ սըրտից նոցա. որք ըսպասեալ մընային մինչի՛ գալըստեան քո՞՝ ի՝ սուրբ վերնատունն. ողո՛՝րմեա։

ՏԷՐ ՅԵՐԻՆԷՑ ԳՀ։

Որ 'ի թեւս թեթեւս աննիւթ սաւառնեալ. 577.

ԱՌՈՒՕՐՈՒ ԷՐԳ։

Զգալո՛ւստ Հոգւոյն օրհնեսցուք, զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցո՛ւք ընդգալո՛ւստ։

Յեկեղեցի՛ս բարեբանեցէ՛ք զԱստուած, և ըզՏէր յաղբերացն Իսրայելի։

Քարոզ Աստացուք. Իսմ Գոնդ։

Աստուծոյ Սոդոմոս ԻԲ։

43. Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

44. Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս, և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուան իւրոյ։

Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չարէ. զի դու Տէր ընդ իս ես։

Յուպ քո և գաւազան. նոքա մխիթարեսցեն զիս։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան, ակնյանդիման նեղչաց իմոց։

Օծեր իւղով զգլուխս իմ. բաժակ քո որպէս ապնապակ արբեցոյց զիս։

Ողորմութի՛ւն քո Տի՛ր զհետ իմ եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ 'ի տան Տեառն ընդ երկայն աւուրս։

Ընթերցուած յԱռակաց. Իմաստ։ Ի. 21։

Զի ամենեցունց ճարտարապետն ուսոյց ինձ իմաստութի՛ւն։ Զի գոյ 'ի նմա հոգի մտաւոր, սրբ, միածին, բազմաբաշխ, նուրբ, դիւրաշարժ, պարզ, անարատ, յայտնի, անվընաս, բարեսէր, երագ, անարգել, բարերար, մարդասէր, հաստատուն, զգուշաւոր, անհոգ, ամենազօր, ամենահայեաց, և ամ իրաց բաւական, մտաւորաց, սրբոց, նրբից։ 23։

Ընթերցուած յԱնգեայ մարգարէէ։ Ա. 14։

Եւ զարթոյց Տէր զոգի Զօրաբաբելի որդւոյ Սաղաթիէլի յազգէ Յուդայ, և զոգի Յեսուայ Յովսեդեկեայ քահանայի մեծի, և զոգի ամ մնացորդաց ժողովրդեանն. և մտանէին և գործէին զգործ 'ի տան Տն ամենակալի Աստ իւրեանց։ Ի քսան և 'ի

չորս ամսոյն վեցերորդի։ Յամին երկրորդի Դարեհի արքայի, յամսեանն եօթներորդի, որ օր քսան և մի էր ամսոյն։ Խօսեցաւ Տէր 'ի ձեռն Ագդէի մարգարէի՝ և ասէ. ասա՛ ցՋօրաբաբէլ որդի Սաղաթիելի յազգէ Յուդայ, և ցՅեսու Յովսեդեկեայ քահանայ մեծ, և ցամ մնացորդս ժողովրդեան։ Որ 'ի ձէնջ տեսեալ իցէ զտունս զայս 'ի փառաւորութեանն իւրում զառաջինն. և ո՞՝ պ արդ տեսանէք զդա ո՞՝ պ զոչինչ առաջի ձեր։ Եւ արդ զօրացիր դու Զօրաբաբէլ՝ ասէ Տէր. և զօրացիր Յեսու Յովսեդեկեայ քահանայ մեծ. և զօրացի՛՝ ամ ժողովուրդ երկրի՝՝ ասէ Տէր. և գործեցէք, զի ես ընդ ձեզ եմ. ասէ Տէր ամենակալ։ Եւ բանն զոր ուխտեցի ընդ ձեզ՝ յելանելն յերկրէն Եգիպտացւոց, և Հոգին իմ որ կայ 'ի միջի ձերում. քաջալերեցարո՛՝ ք, զի այսպէս ասէ Տէր ամենակալ։ Գ. 7։

Ընթերցուած 'ի Գործոց առաքելոց։ Ժ.Թ. 1։

Եւ եղև մինչդեռ Ապողոսն 'ի Կորնթոսն էր, Պողոսի շրջեալ զվերին կողմամբքն և իջանել Յեփեսոս, և գտանել զոմանս զաշակերտս, ասէ ցնո՛՝ ա, եթէ Հոգի՞՝ ն սրբ ընկալարո՞՝ ք 'ի հաւատալն, նոքա ասեն ցնա, այլ և ոչ թէ Հոգի՞՝ ն սրբ գուցէ լուեալ է մեր։ Եւ ասէ. յի՞նչ մկրտեցարուք, նոքա ասեն 'ի Յովհաննու մկրտութիւնն։ Եւ ասէ Պողոս, Յովհաննէս մկրտեաց մկրտութեամբն ապաշխարութեան՝՝ ամ ժողովրդեանն, և ասէր, զի որ գալոցն է յետ նո՛՝ 'ի նա հաւատասցեն, այս ինքն է 'ի Քրիստոս։ Եւ իբրև լուան, մկրտեցան յանուն Տն Յսի։ Եւ 'ի դնել 'ի վրայ նց՝՝ Պողոսի զձեռն, եկն Հոգի՞՝ ն սրբ 'ի վրայ նց՝՝, խօսէին լեզուս և մարգարէանային. և էին ամենեքեան արք իբրև երկոտասան։ 7։

Պողոսի առաքելոյն 'ի Գաղատացւոց թղթոյն է ընթերցուածս։ Գ. 1։

Զայս ասեմ ցորքան ժամանակս ժառանգն տղայ

է, չէ ինչ առաւել քան զծառայն. թէպէտ և տէր իցէ ամենեցուն։ Այլ ընդ հաղարապետօք է՝ և ընդ գաւառապետօք՝ մինչև՛ի ժամանակակէտ հօրն։ Այնպէս և մեք մինչ տղայքն էաք, ընդ տարերքք աշխարհիս՛ի ծառայութի կայաք։ Այլ իբրև եկն լրումն ժամանակին. առաքեաց Աստուծ զՈրդին իւր՝ որ եղև՛ի կնոջէ, և եմուտ ընդ օրինաց։ Զի զնա որ ընդ օրինաց իցեն, գնեսցէ զի մեք զորդեգրութի ընկալցուք։ Եւ զի էք դուք որդիք, առաքեաց Աստուծ զՀոգի Որդւոյն իւրոյ՛ի սիրտս մեր, որ աղաղակէ աբբա, հայր։ Այսուհետև չես ծառայ, այլ որդի. եթէ որդի, և ժառանգ Աստուծոյ։ 7։

Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա։

ԿՁ. Ամբարձան գետք ՏԷՐ, ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց, յարիցեն գետք՛ի գնացս իւրեանց։

ՓԽ. Տէր թագաւորեաց վայելչութի զգեցաւ. զգեցաւ Տէր զօրութի ընդ մէջ իւր ածաւ։

Ա-Էպիստոն ըստ Ղուկասու։ Գ. 14։

ՏԻՆ մեր ՅԵ ՎԲԵ

Եւ դարձաւ (ՅԵ) զօրութիբ Հոգւոյն ի Գալիլեա. և ել համբաւ ընդ ամ կողմանս գաւառին, և նա ուսուցանէր՛ի ժողովուրդս նց փառաւորեալ յամենեցունց։ Եւ եկն՛ի Նազարեթ ուր սնեալն էր, և եմուտ ըստ սովորութե իւրում յաւուր շաբաթու՛ի ժողովուրդն։ Եւ ետուն նմա գիրս զնոյեայ մարգարէի. և յարեաւ ընթեռնուլ, և իբրև եբաց զգիրսն եգիտ զայն տեղի յորում գրեալն էր։ Հոգի Տն՛ի վրա իմ, վասն որոյ և օծ իսկ զիս, աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս, բժշկել զբեկեալս սրտիւ, քարոզել գերեաց զթողութի և կուրաց տեսանել, արձակել զվիրաւորս՛ի թողութիւն, քարոզել զտարեկան Տեառն ընդունելի։ Եւ ծալեալ զգիրսն՝ ետ ցպաշ-

ուծնեայն՝ և նստաւ, և ամենեցուն որ 'ի ժողովարանն էին աչք 'ի նա հայէին։ Եւ սկսաւ ասել ցնա, այսօր լցան գիրքս այս յականջս ձեր։ Եւ ամենեքին վկայէին նմա, և զարմանային ընդ բանս շնորհացն, որ ելանէին 'ի բերանոյ նր և ասէին, ո՞չ սա է որդին Յովսեփայ։ 22։

Երգ Տէրն յետ ստեղծման։

Գրք. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Եղ. Հրում ամենա։

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Եւ ելն Յովսու Իր։

43. Ի վայրի դալարւոջ։ փխ. Տէր հովուեսցէ 613։

Ի Եպիստոլն ըստ Յովհաննու։ գ. 1։

Առ Տէրն մեր Յս Գրս

Եւ էր այր մի 'ի փարիսեցւոց. 606.

Մեծեդէ Յարու-Էրկ։ Գրք. Ասասցուք. Հոմգանոյ։

Հոմէարքի Դ2։

Հոգին ն՝ը էր միշտ և է եւ եղիցի. ո՛չ սկիսեալ և ո՛չ դադարեաձլ. այլ միշտ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ կարգեալ և թլուեա՛՝՛ լ. և միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։ Նչ միշտ ընդունող սրբոյ. և լուցուցիչ ա՛ծացուցի՛ձ։ եւ միշտ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ կարգեալ և թլուեա՛՝՛ լ. և միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։ Ամ՛ենաշարժ ինքնաշարժ. ինքնիշխան ինքնազօր ամենազօ՛ծր. վասն զի շընչէ ուր կամի յորքան ախորժէ յորժամ և յորքա՛՝՛ն. և միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։ Ինքն՝ ինքեան. նոյն միշտ ընդ որքս դասեցան աներ և ոյթ անժամանաձկ. անայլայլելի անփոփոխելի՛՝՛. եւ միշտ օրհնեալ է ի յաւիտեան։ Ամենց որքանութեր.

ամանց որպիսութեա՛ծ. ամանց տեսութեա՛ն անշօշափելի՛՝ բ՛՝. եւ միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեա՛ն: Տէր առաքիչ որոշիչ, տանձար առնէ ի՛նքըն ինքեանն. առաջնորդէ զօրանցուցանէ որպէս և կամի՛ բաժանէ ըզշնո՛՝ բ՛՝ՐՀս. և միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեա՛ն: Փառք Հօր: Կեանք եւ կենդանարար. լոյս եւ գոյանցուցիչ լուսոյ. ի՛նքըն բարի անքնին բարութեա՛ Հոգի ուղիղ առաջնորդակա՛՝ բ՛՝ն. եւ միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեա՛ն: Այժմ և միշտ: Հոգի զօրութեա՛ եւ երկիւղի. որով Հայր ճանաչի՛ և Ո՝ըդի՛ փառաւորի՛ծ. որոց մի կարգ մի՛ պատի՛ւ մի երկրրպագութի՛ կատարելութի՛ սրբութի՛՝ բ՛՝ն. եւ միշտ օրհնեա՛լ է ի յաւիտեա՛ն:

Աբյոկիմն Սարգիս Գ.:

43. Ամբարձան գետք Տէր, ամբարձին գետք ձայնս իւրեանց, յարիցեն գետք 'ի գնացս իւրեանց:

Փխ. Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ, զգեցաւ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ:

Հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի, պատրաստ է աթոռ քո, 'ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես:

Ամբարձան գետք Տէր, ամբարձին գետք ձայնս իւրեանց, յարիցեն գետք 'ի գնացս իւրեանց:

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց աքանչելի եղեն զբօսանք ծովու:

Աքանչելի ես դու Տէր 'ի բարձունս, վկայութիւնք քոց մեք յոյժ հաւատացաք:

Տան քում վայելէ սրբութի Տէր ընդ երկայն աւուրս:

Ա-Եպիսկոպոս ըստ Յովհաննու: Գ. 22:

Տէրն մեր Յս Քս

Յետ այսորիկ եկն (Յս) և աշակերտքն նո՝ յերկիրն

Հրէաստանի և անդ շրջէր նոքօք հանդերձ և Մկրտէր։ Մկրտէր և Յովհաննէս 'ի Յայենոնն, մերձ առ Սաղիմ, զի ջուրք բազումք էին անդ, և գային և Մկրտէին։ Զի չև ևս էր արկեալ զՅովհաննէս 'ի բանտ։ Եւ եղև խնդիր յաշակերտացն Յովհաննու ընդ հրէից վասն սրբութեան. եկին առ Յովհաննէս և ասեն ցնա. ռաբբի որ էրն ընդ քեզ յայն կոյս Յորդանանու, որում դուն վկայեցեր, ահաւասիկ նա Մկրտէ՝ և ամենեքին գան առ նա։ Պատասխանի ետ Յովհաննէս և ասէ, ոչ կարէ մարդ առնել յանձնէ և ոչ ինչ, եթէ ոչ իցէ տուեալ նմա յերկնից 'ի վերուստ։ Դուք ձեզէն վկայէք ինձ. զի ասացի ձեզ՝ թէ չեմ ես Քրիստոս, այլ թէ առաքեալ եմ առաջի նր։ Որ ունի հարսն, նա է փեսայ, իսկ բարեկամ փեսային՝ որ կայ և լսէ նմա, ուրախութիւնբ ուրախ լինի վասն ձայնի փեսային, արդ՝ այս ուրախութիւն որ իմն է՝ լցեալ է։ Նմա պարտ է աճել և ինձ մեղմանալ։ Որ 'ի վերուստն գայ, 'ի վերոյ է քան զամենայն. որ յերկրէ աստի է, յերկրէ է և յերկրէ խօսի։ Որ յերկնից գայ, զոր ինչ ետես և զոր լուաւ, վկայէ. և զվկայութիւն նր ոչ ոք ընդունի։ Որ ընդունէ զվկայութիւն նր՝ կնքեաց, թէ Աստուծ ճշմարիտ է, զի զոր Աստուծն առաքեաց՝ զբանս Աստուծոյ խօսի, զի ոչ եթէ չափով տայ Աստուծ զՀոգին։ 34։

Քրիստ· Յոհաբաննելով։ Կեցո։ Աղ· Խաղաղութիւն։

ՏՕՆ

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ

ԿՊԱՊՈՒԹԻՒՆ

Ա. ԿԻՒՐԱԿԻ

ՋԿՆԻ ՊԵՆՏԵԿՈՍՏԷԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն։

ՏՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ անբաժանելի՛ եւ զօրութիւն՝ երկնայի՛ն. լոյս ծա՛գեալ յա՛շխարհս. նիմա՛՝ ՀՌՉ՛Ի՛՝ հանցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՛՝ եւ՛ երգո՛՝վ։ Որ էջն յերկնից. այսօր եւ հանգեաւ յառաքեալսն ճրշմարի՛տ աբ ՀՈԳԻ՛՝Ն. նիմա՛՝ ՀՌՉ՛Ի՛՝ հանցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՛՝ եւ՛ երգո՛՝վ։ Որ ի խորհուրդս փրկակա՛՝նս. այսօր ընդ ի՛ջանել յառաքեալսն ծանուցաւ մարգարէ՛ի՛՝ն. նիմա՛՝ ՀՌՉ՛Ի՛՝ հանցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՛՝ եւ՛ երգո՛՝վ։

† Որ զմիաբանեալսն յաշտարակին բաժանմամբ լեզուացն քակեաց. այսօր ըզբաժանեալ լեզուս ազգաց միաբանեաց դարձեալ ի՛ աբ վերնատունն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛՝ք զՀՈԳԻՆ Ա՛ստուծոյ։ Որ էջ ՀՈԳԻՆ ՏՆ և առաջնորդեաց երկնտանսան ցեղին Ի՛սրայէլի՛ ի յանապատին. այսօր երկնտանսան առաքելոցն առաջնորդէ՛ ի յաւետարանն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛՝ք զՀՈԳԻՆ Ա՛ստուծոյ։

Այսօր աղբեր գիտուն. բղխեսա՛ լ ի ա՛ր վերնատունն. յորմէ լցան տիեզերք գնացի՛ւք գետոցն ուղղմամբ։ Այսօր ի՛ջեա՛ լ ի յերկիր. Հօր աւետիքն ի բարձանց. տա՛ լ աւետիս Աստուծոյ դառնա՛ լ ոգեմ վերըստի՛ն։ Այսօր խընդա՛ յ նոր Սիոնն. որդւովք իւրովք զոր ծընաւ. օծմամբ Հոգւոյն նորոգեալ յորդի՛ս լուսոյ եւ տուընջեան։ Այսօր ի ձայն գոհուն՝. զ՝Հոգի՛ն ընդ Հօր և Որդւոյ. հոգիք ա՛մ օրհնեցէք զերե՛քսըրբեանն երգելով։ Այսօր ցընծամք երկրաւորքս. ընդ գալըստեան երկնայնոյն. եւ պարելով ընդ հրեշտակս երգե՛մք ըզփառս ի բարձունս։

Կ.Ը. Օրհնեցէք մանկունք ընդ երկնայնոցն ըզՀայրն երկնաւոր. որ մարմնացեալ Բանին. վերկայեաց յերկնից այսօ՛ր ի թաբոր լերի՛ն։ Գովեցէք ընդ սերովբէ՛ն զՈ՛րդին միածի՛ն. որ փայլեաց մարմնով. զոյս ա՛ծութեն այսօ՛ր ի թաբոր լերի՛ն։ Բարեբանեցէք ընդ քերովբէ՛ն զՀոգի՛ն ճրշմարիտ. որ լուսափայլ ամպով. էակցի՛ն հովանացեալ այսօ՛ր ի թաբոր լերի՛ն։

Ինչե՛ր տէ՛ր ողորմութի՛ւն քո յաշխարհ. եւ ըզմեռեա՛ լ բընութի՛ւս ի կեա՛նս վերափոխեցեր։ Անչե՛ր տէ՛ր առ Հայր փառք ի յերկինս. և մի՛խիթարի՛չ առաքե՛լոցն առաքեցեր ա՛ր զՀոգի՛դ։ Բացե՛ր տէ՛ր այսօ՛ր ըզգանձդ երկնայի՛ն. և բաշխեցեր առատապէս պարգե՛ւս աղքատ բընութե՛ն։

Ո՛ր օրհնի՛ս ի հրեշտակաց անդադար. Հայր երկնաւո՛ր ընկալ զաղաչանս մեր։ Ա՛ռաջի՛ քո անկանի՛մք փրկի՛չ. խընդրե՛մք զթողութի՛ւն բազում յանցանաց մերոց։ Ո՛ր գիտակդ ես գաղտնեաց

մարդկան Հոգիդ եբ. Տէր եւ կենդանարար ընկալ զաղաչանս մեր։

ԸՊ. Օրհնեցէք զՏէր ընդ երկնայինսն նըմանեալ դասուց. նոր ժողովուրդք ասելով. քեզ Հօր տուողեդ մեզ ըզկեանսըս փա՞ռք։ Նրգեցէք Տեն երգ նոր եկեղեցիք ընտրելոց որդիք Սիոնի՝ ասելով. քեզ Որդւոյ շնորհողեդ մեզ ըզկեանսըս փա՞ռք։ Բարեբանեցէք զՏ՛ծ ի սքանչելիս սրբոյն նորա ձայնիւ ցընծութի՞ւն ասելով. քեզ Հոգւոյդ պարգեւողեդ մեզ ըզկեանսըս փա՞ռք։

ՀՐՇ. Որ յանէից ստեղծեր ըզպաշտօնեայս քո ի հուր կիզելոյ. հուրդ անեղական. ընդ նոսին օրհնեմք ըզքեզ եւ մեք հողեղէնքս։ Որ բանիւ գոյացուցեր զինեանակ դասըս հրեղինաց. Բանդ ի սկզբանէ. ընդ նոսին գովեմք ըզքեզ եւ մեք հողեղէնքս։ Որ արարեր յոգիս իմանալի ըղհրեշտակըս քո. Հոգի Ա.Յ. ընդ նոսին բարեբանեմք ըզքեզ եւ մեք հողեղէնքս։

ՀՆ. Որ հայրդ ես բարեխնամ. գթութա՛ի մեր ներնջեցեալսն. և պարգեւեա՛ մեզ. փառըս տալ անուանելոյդ քում սրբոյ։ Որ հրաւիրողդ ես կոչեցելոց. ընդ աջմէ դասելոցըն կարգեա՛ և ըզմեր ներնջեցեալսն. և պարգեւեա՛ մեզ. փառըս տալ անուանելոյդ քում սրբոյ։ Որ նորոգողդ ես աղգի մարդկան. արա՛ արժանի՛ և ընդմեր ըզներնջեցեալսն ընդ բաղմելոցն Ա՛բրահամու. փառըս տալ անուանելոյդ քում սրբոյ։

ԱՐՕ. Որ ողորմեցար ի մեզս ծնեալ մարդկան Հայր երկնաւոր ըստ մարգարէին. եւ եղուր բնութեանս

այսօր պարգեւ ըզկոյսըն սուրբ ըզծնօղ Ո՛րդւոյդ միածնի. մաղթանօք սորա՛ տո՛ր մեզ ողորմեա՛։ Որ ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ օրինաց Որդի՛դ այսօր զկոյսըն Մարիամ. յորմէ ծընար մարմնով և բարձեր նովաւ ըզմեզս նախաստեղծին Ադամայ. մաղթանօք սորա՛ տո՛ր մեզ ողորմեա՛։ Փառք Հօր։ Որ մաքրեցեր Հոգի՛դ ա՛ր ըզսիրտ և զարգա՛նդ մօր քո փառակցին. այսօր ամուլ ծնողաց նորին եռուր ըզմայր Բանի՛ն զօրհնիչ Եւայի՝. մաղթանօք սորա՛ տո՛ր մեզ ողորմեա՛։

Ամէն և միշտ։

Որ ելից Հոգի՛ն տո՛ն ըզԲեսելէմ ճարտարապետ խորանին. այսօր շինէ զմարդիկ խորա՛ն ա՛ր Երրորդութեն. ա՛մ հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀոգին Ա՛ստուծոյ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ողորմութի՛ւն տո՛ն լի եղիս երկիր. և բանիւ տո՛ն երկինք հաստատեցան։

Եւ Հոգւո՛վ բերանոյ նո՛ր ամ զօրութի՛ւն նոցա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փ. Կենդանի՛ է տէր, և օրհնեալ է Ա՛ծ. և բարձր եղիցի Ա՛ծ փրկութե՛ն իմոյ։

Աստուա՛ծ է, որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինձ։

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա։

Դա՛սք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ Քրիստ. ալէլուիա. մարդկա՛ն աղգ սաղմոսեն քեզ. ալէլուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Դ.Կ.:

Որ անքննինդ ես յէութեանն համագոյ Երրորդութիւն. երեքսրբեան միատէրութիւն միով բնութեամբ աստուածութիւն. ըզքեզ բարեբանեմք Աստուած հարցըն մերոց: Որ ես ըսկիզբն Որդւոյն ծնընդեամբ Հայր յառաջ քան զյաւիտեանս. յորմէ Հոգիդ համագոյութեամբ անորիշ բաժանմամբ. ըզքեզ բարեբանեմք Աստուած հարցըն մերոց: Որ էակից ես Հօր Որդի լոյս ի լուսոյ ծագումն անճառ. անեղակից սուրբ Հոգիդ Հօր եւ Որդւոյ հաւասար. ըզքեզ բարեբանեմք Աստուած հարցըն մերոց:

Կ. ԶՏէր օրհնեցէք բարձր արարէք զբղխեալն ի Հօրէ եւ յՈրդւոյ: Փառք Հօր: Այսօր ամ հոգիք բանաւորաց. զՀոգին ճըշմարտութեան. որ բոցատիպ լեզուօք ահեղագոչ սաստիկ հողմոյ հընչմամբ իջեալ ի յերկնից. օրհնեցէք ի ձայն գոհութեան բարձր արարէք զնա յաւիտեանս: Այժմ եւ միշտ: Այսօր քահանայք եկեղեցւոյ. զՀոգին կենդանարար որ բաշխէ առատապէս զբազմապատիկ պարգեւս յեկեղեցիս արդարոց. գովեցէք հոգեւոր երգով բարձր արարէք զնա յաւիտեանս:

Մեծացուսցէ Դ.Կ.:

Ըզքեզ Աստուածածին. աղբեր անըսպառ լուսոյն. որ լուսաւորէ զհաւատացեալս. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք: Փառք Հօր: Դու պարծանք կուսութեան մարդկան. դու ուրախութիւն հրեշտակաց. դու բարձօղ անիծից. վասն որոյ

ընդեղ Ա՛ծածին. մեծացուցանեմք։ Այժմ և։ Դո՛ւ ճշմարիտ արեւ՛ն արեգականն արդարութեան. յորմէ ծագեաց փրկութիւն տիեզերաց. միաբանական ձայնիւ երգով մեծացուցանեմք։

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ ԱԿ։

Որ յերկնայինն զօրս անմարմնոցըն նախ հեղեր ա՛ռատապէս Հոգիդ ճշմարիտ. զաճայինն և զգերագոյնն քո՛ իմաստութիւդ. լինել փառաբանէ՛ սուրբ Երրորդութեանդ. ընդ նոսին փառաւորեմք զերրեակ միութիւնդ։ Փառք Հօր։ Որ զկերպարանն ածայինն ստեղծեալ Երրորդութեանդ խորհրդակցութի՛ւն. զարդարեցեր փրչմամբ շնորհաց քոց կենդանարար. եւ ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ խօսեցար օրինաց եւ մարգարէի՛ւք. ընդ նոսին փառաւորեմք զերրեակ միութիւնդ։ Այժմ և միշտ։ Որ յերկրորդի լինելութեանս յետ յարութեան քում էակցին. մերտեալ ի վերնատունն դրօքքն փակեալով. շնորհելով ըստ առաջին փրչմանն ըզքեզ մեռանողիցն. առաքելոցն ասաց առէք Հոգի սուրբ. ընդ նոսին փառաւորեմք զերրեակ միութիւնդ։

ՏԷՐ ՅԵՐԿՆԵԼՈՅ ԱԿ։

Օ՛րհնութի՛ւն բարձունս. տնօրինեցելոյն ի կուսէն Թագաւորին մերոյ. ալէլուիա ալէլուիա։ Փառք Հօր։ Օ՛րհնութի՛ւն բարձունս. անսասանելի և հաստատո՛ւն յուսոյն մերոյ. ալէլուիա ալէլուիա։ Այժմ և միշտ։ Օ՛րհնութի՛ւն բարձունս. անբաժանելի և միանձնակա՛ն նո՛ր Երրորդութեանն. ալէլուիա ալէլուիա։

Առաւօտու Երգ։

Օգնա՛լուստ Հոգւոյն օրհնե՛սցուք, զՀոգւոյն սրբոյ օրհնեսցո՛ւք ընդգալո՛ւստ։

Յեկեղեցի՛ս բարեբանեցէ՛ք զԱստուած, և ընդՏէր յաղբե՛րացն Իսրայելի։

Յաւուր Աստուածութեան։ Ձայն գ։

Առաւօտու Սաղմոս ԼՐ։

Կ3։ Ողորմութիւն։ Փխ։ Յնծացէ՛ք։ 571։

Ընթերցուած Առակաց։ Իմաստ։ Ի։ 25։

Պանդի ճաճանչ է Աստ զօրութեն, և ծագումն ճշմարիտ փառաց ամենակալին։ Վասն այնորիկ և ոչ մի ինչ պղծեալ խառնի 'ի նա։ Պանդի նշոյլ է մշտնջենաւոր լուսոյն, և հայելի անարատ Աստ աղդեցութեն, և պատկեր առատութեն նր։ Մի է և ամի կարող, կայ յինքեան և զամ նորոգէ։ և ըստ աղգաց յոգիս սրբս փոփոխի։ բարեկամն Աստ և մարգարէս յարդարէ։ 27։

Ընթերցուած 'ի Յովելայ մարգարէէ։ Բ։ 28։

Եւ եղիցի յետ այսորիկ հեղից զՅոգւոյ իմոյ 'ի վրայ ամենայն մարմնոյ, և մարգարէասցին ուստերք ձեր, և դստերք ձեր, և ծերք ձեր երազովք երազեսցին, և երիտասարդք ձեր տեսիլս տեսցեն։ Եւ 'ի վրայ ծառայից իմոց, և 'ի վրայ աղախնաց իմոց յաւուրսն յայնոսիկ հեղից զՅոգւոյ իմմէ, և մարգարէասցին։ Եւ տացից նշանս յերկինս 'ի վերոյ, և նշանս յերկիր 'ի խոնարհ, արիւն և հուր և մրրիկ ծխոյ։ Արեգակն դարձցի 'ի խաւար և լուսին յարիւն, մինչ չև եկեալ իցէ օր ցն մեծն և երևելին։ և եղիցի ամ որ կարդասցէ զանուն ցն կեցցէ։ Զի 'ի լեառն Սիոն, և յԵրուսաղէմ եղիցի ապրեալ՝ ոգ և ասաց ցէր։ և աւետարանեալ զորս ցր կոչեսցէ առ ինքն։ 32։

պօղոսի առաքելոյն 'ի Կորնթացւոց առաջին թղթոյն
է ընթերցուածս։ Բ. 6։

Զիմաստութի խօսիմք ընդ կատարեալս, զիմաստութի ոչ զաշխարհիս այսորիկ, և ոչ զիշխանաց աշխարհիս այսորիկ զխափանելեացս, այլ խօսիմք զԱՍՏԾՈ իմաստութին ծածուկ խորհրդով, զոր յառաջ քան զյաւիտեանս սահմանեաց Ամ 'ի փառս մեր, զոր ոչ ոք յիշխանաց աշխարհիս այսորիկ ծանեաւ, զի եթէ էր ծանուցեալ, ոչ արդեօք զՏէրն փառաց 'ի խաչ հանէին։ Այլ ոպ և գրեալ է. զոր ակն ոչ ետես, և ունկն ոչ լուաւ, և 'ի սիրտ մարդոյ ոչ անկաւ, պատրաստեաց Ամ սիրելեաց իւրոց։ Այլ մեզ յայտնեաց Ամ Հոգւովն իւրով, զի Հոգին զամ քննէ՝ և զխորս Աստ. զի ո՞ ոք 'ի մարդկանէ գիտէ ինչ զմարդոյն, եթէ ոչ հոգի մարդոյն որ 'ի նմա. նոյնպէս և ոչ զԱստն ոք գիտէ, եթէ ոչ Հոգին Աստ։ Այլ մեք ոչ եթէ զհոգի աշխարհիս այսորիկ առաք, այլ զՀոգին որ յԱստ, զի ծանիցուք զայն որ յԱստն շնորհեցաւ մեզ։ Եւ զոր խօսիմքս՝ ոչ եթէ մարդկեղէն ուսմամբ ճարտարութեամբ բանից, այլ վարդապետութիւն Հոգւոյն, ընդ հոգևորս զհոգևորսն համեմատեմք. քան զի շնչաւոր մարդ՝ ոչ ընդունի զՀոգւոյն Աստ, զի յիմարութի է նմա, և ոչ կարէ գիտել՝ եթէ հոգեպէս քննիցի, իսկ հոգևորն քննէ զամ, և ինքն յումեքէ ոչ քննի։ 15։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Կ3. Ողորմութիւն Տն լի եղև երկիր և բանիւ Տն երկինք հաստատեցան, և Հոգւով բերանոյ նր ամ զօրութիւնք նց։

Փս. Յնծացէք արդարք 'ի Տէր ուղղոց վայելէ օրհնութի. խոստովան եղերուք Տն օրհնութիւն, տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Ա-Էպոքան ըստ Մատթէոսի։ ԻԲ. 16։

Յետ յարութեանն մերոյ Յիսուսի։

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին 'ի Գալիլեա 'ի լեառնն, ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս, իբրև տեսին զնա՝ երկիր պագին նմա, և ոմանք յերկուսացան։ Եւ մատուցեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ նս՝ և ասէ. տուաւ ինձ ամ իշխանութիւն յերկինս և յերկրի, որպէս առաքեաց զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ։ Գնացէք այսուհետև՝ աշակերտեցէք զամ հեթանոսս. մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ։ Ուսուցէք նոցա պահել զամենայն՝ որ ինչ պատուիրեցի ձեզ։ Եւ ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս՝ մինչև 'ի կատարած աշխարհի։ 20։

Եւթ Նորաստեղծեալ։

Վերջ. Խնդրեսցուք։ Կեցո։ Ամ. Թող ամենա։

ՅՆԵՐԿՈՅԻՆ

Ա-ոջին Սաղմոս ԻԲ։

Կ3. Պղորմութիւն։ Փխ. Յնծացէք. 571։

Ա-Էպոքան ըստ Յովհաննու։ ԺԴ. 15։

Տէրն մեր Յս Քս ասէ.

Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս իմ. 519։

Մեսրոպ Յարութեան։ Ամ։ Քարոզ Ասասցուք։

Հոմանոցին Ռկ։

Աղրորդութի՛ւնն անբաժանելի՛ եւ զօրութի՛ւն երկնայի՛ն. լոյս ծա՛գեալ յա՛շխարհ. նիմա՛ հաւատ հանցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՛ւն եր՛րգո՛վ։ Փառք Հօր։ Որ էջրն յերկնի՛ց. այսօր եւ հանդեա՛ւ յաւանաքեալսըն ճրշմանրի՛տ եր Հոգի՛ն. նիմա՛ հաւատ հանցո՛ւք զօրհնո՛ւթի՛ւն եր՛րգո՛վ։ Ամ։ Հայր և

միշտ։ Որ ի խորհուրդս փրկական. այսօր ընդ ինքանել յառաքեալսն ծանուցան մարգարէին։ Նիմա՛ ՝ի՞ՀՀ՛Ի՞Ն հանցուք զՀոգեհանութի՞ն երգո՞վ։

Երեքշաբաթի Սաղմոս ԼՐ։

Երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ. 593։

Ա–Էպիսկոպոսն ըստ Մարգարէին։ ԻԸ. 16։

Յետ յարութեան ՏՆ մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Իսկ մեռասան աշակերտքն գնացին. 627։

ՔԻՉ. Զոհաբերս։ Կեցո՛։ Էջ. Խաղաղութիւն։

ԺԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ԿԿԿԼԿՑԻՔՈՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ԸՍՏ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ

ՍՐՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

ԵՒ ԱՅԼՈՑ

ՍՐՈՑ ՀԱՅՑ ՄԵՐՈՑ

Ի ՏՕՆԷ ՍՐՈՑ ՀՈՒՓՍԻՄԵԱՆՑ ՄԻՆՉԵՒ ՅԿԼԵՑԵՐՈՒԴ
ՈՒՐՈՒԹ ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԱՑ

[3.]

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ
Ի ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ
1839 ԱՄՍՅՐ.

L 912
B